TRIỆU THẬP DƯ

CHÁY HẾT LÃNG MAN

Mục lục

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24

Chương 25

Chương 26

Chương 27

Chương 28

Chương 29

https://thuviensach.vn

Chương 30
Chương 31
Chương 32
Chương 33
Chương 34
Chương 35
Chương 36
Chương 37
Chương 38
Chương 39
Chương 40
Chương 41
Chương 42
Chương 43
Chương 44
Chương 45
Chương 46
Chương 47
Chương 48
Chương 49
Chương 50
Chương 51
Chương 52
Chương 53
Chương 54
Chương 55
Chương 56
Chương 57
Chương 58
Chương 59
Chương 60
Chương 61

https://thuviensach.vn

Chương 62
Chương 63
Chương 64
Chương 65
Chương 66
Chương 67
Chương 68
Chương 69
Chương 70
Chương 71
Chương 72
Chương 73
Chương 74
Chương 75
Chương 76
Chương 77
Chương 78
Chương 79
Chương 80

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư
dtv-ebook.com

Chương 1

Ngày hôm qua một trận mưa lớn trút xuống, dấu vết xung quanh khu vực thành phố điện ảnh đều bị nước mưa gột sạch.

Nhiệt độ vẫn còn rất cao, nhưng so với mấy ngày trước không giống nhau, độ ẩm trong không khí cao hơn một chút, đúng là khiến người ta dễ chịu hơn rất nhiều.

Hứa Nùng ngồi ở chỗ râm trong góc, lẳng lặng dựa vào tường nhắm mắt nghỉ ngơi.

Tối ngày hôm qua thức cả đêm giúp diễn viên sửa lại trang phục diễn bị hỏng, sáng sớm hôm này lại bị đàn chị gọi dậy giám sát buổi thử vai diễn phụ, lăn qua lăn lại nửa ngày, không dễ dàng gì mới khai máy, cuối cùng cô có chút thời gian rảnh để thở, nghỉ ngơi qua loa một chút.

Trên mặt cô đeo cặp kính đen quá khổ, tóc mái trên trán cũng rất dày, nhưng cho dù là như vậy, vào giờ phút này cũng thật khó để che giấu mệt mỏi cùng ủ rũ trên mặt.

Diễn viên nam phụ trong nhóm với cô là bạn cùng lớp, không thể nào trông mặt mà bắt hình dong, vì vậy có liên quan với nhau là điều đương nhiên, thường xuyên tìm cô nói chuyện.

"Phó đạo diễn, hôm qua lại thức khuya?"

Cậu vừa nói, vừa liếc nhìn trang phục ngày hôm nay của Hứa Nùng, vẫn là một thân áo T-shirt dài tay cùng quần Jean, tóc rất dài, nhưng cô căn

https://thuviensach.vn

bản không chú ý tới mốt thời trang thời thượng, thậm chí còn cắt tóc mái dày nặng, đem toàn bộ lông mày che đi.

Cái này còn không tính, cô vẫn luôn đeo kính mắt, kiểu dáng cũng là loại viền đen to vừa khoa trương lại quê mùa nhất.

Cô mặc bộ trang phục biểu diễn này được cho là xấu, chẳng qua bình thường trong tiết học biểu diễn trên lớp, cũng thường chọn những vai hề và những vai nhân vật đẳng cấp nhất, lâu dần mọi người thấy cũng quen.

Hứa Nùng vừa mới dở thức dở ngủ, lúc này đột nhiên bị câu nói ồn ào đánh thức, có chút bừng tỉnh.

Im lặng vài giây, cô mới chậm rãi mở miệng.

"ừ, rất khuya mới ngủ." Nói tới đây, cô lại bổ sung một câu, "Lý Hướng Nam, cậu đừng kêu loạn, tớ không phải phó đạo diễn."

Lý Hướng Nam cười hì hì, cũng không để ý, "Cậu liều mạng như vậy, về sau đàn chị khẳng định sẽ đem vị trí phó đạo diễn giao cho cậu."

Lời vừa dứt, cách đó không xa đột nhiên truyền tới một giọng nói.

"Người nào đó suốt ngày chỉ biết làm biếng, bộ dạng như vậy, còn không biết xấu hổ cùng tôi tranh vị trí phó đạo diễn?"

Giọng của người kia không to không nhỏ, ngữ khí cũng quái gở, Hứa Nùng nhìn sang, quả nhiên là Bạch Hiểu.

Hứa Nùng, là sinh viên năm ba khoa diễn xuất trường đại học B, nói toạc ra trang phục bình thường, được một nửa số người trong lớp coi là tàng hình.

Nếu như để nói một chuyện cô đã từng làm, đại khái là cô đột nhiên trong lúc học kỳ hai của năm hai, đi hỗ trợ khoa đạo diễn bên cạnh.

https://thuviensach.vn

Kỳ thực cũng không được coi là hỗ trợ gì, nhiều lắm cũng chỉ là có thời gian chạy đi cọ xát tình huống.

Giáo viên hai khoa đều cho là cô chỉ muốn làm phong phú thời gian mới làm những việc này, nhưng không ngờ tới, sau đó cô càng làm càng nghiêm túc. Thậm chí còn có một đàn chị học nghiên cứu sinh năm ba còn muốn cho cô vào tổ hậu cần, chạy tới trước mặt người ta, nói muốn làm phó đạo diễn.

Đàn chị nghiên cứu sinh năm ba chỉ lập một website lớn của trường thuộc loại cấp thấp, lôi kéo đầu tư cũng không nhiều, cho nên trong giai đoạn đầu của nhóm, xác thực không có cái gì gọi là nhân viên công tác hậu trường.

Hứa Nùng lúc đầu cũng là thẳng thắn nói, cô không cần tiền, công việc phó đạo diễn này cô cũng có thể làm, chỉ cần sau đó cho cô một chức danh.

Đàn chị nghiên cứu sinh năm ba đáp ứng cho cô vào tổ, nhưng cũng không nói chắc chắn, chỉ nói nếu cô muốn chức danh phó đạo diễn, còn phải xem biểu hiện sau này của cô.

Sau đó cô cùng đàn chị đi khai thác cảnh, sửa kịch bản, làm phân cảnh, thậm chí rất nhiều đạo cụ, trang phục diễn trong tổ, đều là cô làm, ngay tại thời điểm tất cả mọi người đều cho rằng phó đạo diễn khẳng là cô, Bạch Hiểu đột nhiên xuất hiện.

Đàn chỉ lười giải thích quá nhiều, chỉ nói Bạch Hiểu là học khoa đạo diễn, sau này sẽ cùng Hứa Nùng, cùng đảm nhận chức vụ phó đạo diễn trong tổ giám sát, sau khi phim quay xong, hai người ai biểu hiện tốt hơn thì cô liền giao cho người đó.

Kỳ thực tình hình trong một tổ bình thường, có thể có bao nhiêu phó đạo diễn, đàn chị nói như vậy cũng chỉ muốn Hứa Nùng bán mạng mà làm

https://thuviensach.vn

thôi.

Mọi người đều cho rằng Hứa Nùng sẽ trở mặt, nhưng cô chỉ yên lặng hai giây, gật đầu nói đã biết.

Sau đó, hình tượng Hứa Nùng dễ bắt nạt càng đi sâu vào lòng người, mà đối thủ cạnh tranh Bạch Hiểu cũng xem thường cô, đối với những người khác trong tổ cũng được xem như bình thường, nhưng vừa nhìn thấy Hứa Nùng, đặc biệt khi nhìn thấy cô cùng Lý Hướng Nam nói chuyện với nhau, thái độ liền tỏ vẻ cực kỳ ác liệt, nhanh chóng đem căm ghét, phiền toái cùng chanh chua đều viết lên mặt.

Lúc này Hứa Nùng nghe cô nói, sửng sốt một chút, ngày ngày lười biếng? Nói cô?

Lý Hướng Nam cũng nghe không lọt tai, "Hứa Nùng mấy ngày nay luôn bận rộn, tất cả bọn họ đều rõ như ban ngày, cậu nói câu này, không phải là quá đáng sao?"

Bạch Hiểu không nghĩ tới Lý Hướng Nam sẽ thay cô nói chuyện, trong nháy mắt, ánh mắt nhìn về phía Hứa Nùng càng không tỏ vẻ khách sáo.

"Còn tưởng tôi không có chuyện gì tới đây giám sát à? Tôi không nhàn rỗi như vậy! Là đàn chị Tư kêu tôi tới đây tìm cô!"

Đàn chị Tư Ngữ chính là đạo diễn Mạnh Tư Ngữ, cũng là người trước đó Hứa Nùng vẫn luôn đi theo làm việc.

Nghe thấy cô ấy gọi mình, cũng không quan tâm những thứ khác, nhanh chóng đứng dậy đi về phía trường quay.

Khi đi ngang qua người Bạch Hiểu, đối phương còn trợn mắt lườm cô, từ đầu tới chân nhìn cô một lượt, cuối cùng âm thanh không cao không thấp

https://thuviensach.vn

nói một câu: "Quê mùa."

Hứa Nùng coi như không nghe thấy, trực tiếp sượt qua vai cô ta bước đi.

Bạch Hiểu quay đầu liếc nhìn bóng lưng dần đi xa của cô, vẫn cảm thấy căm ghét, lại liếc nhìn Lý Hướng Nam bên cạnh.

"Cậu thích con nhỏ quê mùa đó?"

"Cậu nói bậy gì đó?"

"Không thích sao cậu luôn tiếp cận cô ta làm gì? Trang phục cùng tướng mạo của cô ta, không làm cho cậu buồn nôn?"

Bạch Hiểu nói tới đây, vẻ mặt giễu cợt nở nụ cười, "Có điều người ta phỏng chừng cũng không đáp ứng lại cậu, tớ có nghe nói, người ta học biểu diễn là vì bố mẹ muốn để cô ta gia nhập vào giới thượng lưu, sau đó muốn làm đại minh tinh, nói không chừng có thể gả vào nhà giàu, cậu loại sinh viên nghèo với khuôn mặt này khẳng định không có cơ hội rồi."

Bạch Hiểu cao giọng nói, Hứa Nùng nghe được, ánh mắt đình trệ.

Cũng may chuyện này đối với Hứa Nùng ảnh hưởng không lớn, sau khi đến trường quay, Mạnh Tư Ngữ đang nhìn vào màn hình điện thoại giám sát, bên cạnh vây quanh ba người nhân viên trong tổ công tác, từng ánh mắt đều tập trung vào điện thoại trong tay của cô ta.

Hứa Nùng không biết cô ta đang nhàn rỗi mới xem điện thoại, cho nên liền vội vàng mở miệng: "Đàn chị, chị tìm em?"

Mạnh Tư Ngữ đầu cũng không ngẩng lên, dường như không nghe thấy lời cô nói, vẫn như cũ nhìn vào màn hình điện thoại của mình.

https://thuviensach.vn

Bị người coi thường như vậy, Hứa Nùng có chút khó chịu, cô mím môi, lại gọi một tiếng: "Đàn chị..."

Mạnh Tư Ngữ còn chưa nói gì, ngược lại người đứng vây quanh bên cạnh có chút phiền, "Ai nha, có chuyện gì trước tiên đợi một chút, không nhìn thấy chúng tôi đang bận sao?"

Hứa Nùng bị người làm cho sặc, đôi môi mím càng chặt, cô theo bản năng cuộn ngón tay nắm chặt áo T-shirt trên người, không lên tiếng.

Kỳ thực cô không quá quan tâm những người đó xem gì, nhưng sau khi nghe thấy âm thanh bàn luận quá to của bọn họ, cô không muốn nghe cũng khó.

"Ai ya, giành giải rồi, giành giải rồi, Bùi Ngọc thực sự giành giải rồi!"

"Đừng ầm ĩ, nghe ảnh đế Bùi phát biểu cảm nghĩ."

"Có thể có tin gì mới chứ, hắn ta debut từ năm mười tám tuổi đến bây giờ, căn bản mỗi lần nhận giải đều sẽ nói những câu cảm ơn như vậy, sau cùng là một loạt kích động của các chị em, lại nhắc tới em gái của hắn."

"Xuỵt, ảnh đế Bùi muốn nói chuyện, các cô yên tĩnh một chút."

Tiếng bàn luận ngừng lại, bốn phía xung quanh nhất thời cũng rơi vào yên lặng, Mạnh Tư Ngữ cố gắng đem loa ngoài điện thoại chỉnh to nhất, giây tiếp theo, giọng nói dịu dàng lại từ tính vang lên

"...

Cuối cùng, tôi muốn đem khoảnh khắc này lưu lại cho em gái mình, hiện tại cô ấy học đại học năm ba, chỉ còn một năm nữa, sẽ tới bên cạnh tôi. Giống như tôi, có một giấc mơ làm diễn viên, hi vọng có một ngày, cô ấy cũng có thể đứng ở vị trí như tôi hiện tại."

https://thuviensach.vn

P.S sorry mọi người nhé ảnh đế họ Bùi tên là Bùi Ngọc chứ không phải họ Thẩm, mình tìm ở một trang khác thì họ ghi là họ Thẩm nhưng trang này lại là họ Bùi nên mình sửa lại.

Cuối cùng, tôi muốn đem khoảnh khắc này lưu lại cho em gái mình, hiện tại cô ấy học đại học năm ba, chỉ còn một năm nữa, sẽ tới bên cạnh tôi. Giống như tôi, có một giấc mơ làm diễn viên, hi vọng có một ngày, cũng có thể đứng ở vị trí như tôi hiện tại."

Người trong Video cố ý dừng lại một giây, tiếp theo đôi mắt mê hoặc lòng nhìn hướng về phía máy quay, bộ dáng giống như đứng đối diện với ai đó ——

"Nùng Nùng, mau lớn nhanh, anh chờ em rất lâu rồi."

Lời vừa dứt, vô số tiếng thét chói tai theo đó truyền tới, thậm chí mấy người vây quanh Mạnh Tư Ngữ cũng kích động kêu lên hai lần.

Trong lúc đám người đang hưng phấn, có người giống như đột nhiên nhớ ra điều gì đó, liếc mắt nhìn Hứa Nùng.

"Ôi chao, Hứa Nùng, em gái Bùi ảnh đế cùng tên cô có một chữ giống nhau, gọi là Nùng Nùng, không phải là cô đấy chứ ha ha ha!"

Tất cả mọi người đều nghe ra được người đó là đang cười chế nhạo cô, nhưng Hứa Nùng nghe thấy, lưng không kìm được trở nên cứng đờ.

Vừa muốn mở miệng phủ nhận, phía sau truyền tới giọng nói của Bạch Hiểu.

"Không đời nào, Bùi ảnh đế đẹp trai lại có tiền như vậy, tại sao lại có một người em gái quê mùa như vậy? Còn ở đây làm việc vặt? Đừng kéo xuống thấp nhân phẩm người ta được không."

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng nghe xong âm thầm thở phào nhẹ nhõm, sau đó hướng về phía bọn họ nở nụ cười, "Đúng, tôi sao có thể là em gái của Bùi Ngọc chứ, đừng đùa nữa."

Mạnh Tư Ngữ đúng lúc này ngẩng đầu lên, nhìn về phía Hứa Nùng.

"Trong tay còn có việc sao?"

Hứa Nùng trực tiếp đáp: "Tạm thời không có, chẳng qua phía dưới còn cần cùng diễn viên khớp lời thoại."

Mạnh Tư Ngữ gật đầu, suy nghĩ một chút, lại nói: "Em trước tiên đi mua ít đồ, mọi người vừa diễn xong, bây giờ vừa khát lại vừa mệt, mua chút kem lạnh với đồ uống, thuận tiện mua một cái bật lửa, lúc nữa trong lúc diễn cần làm đạo cụ."

Hứa Nùng gật đầu đáp ứng, lại hỏi một câu: "Chỉ cần mua những thứ này thôi hả học tỷ."

"ừ, tạm thời chỉ cần những thứ đó, em trước tiên đi mua đi."

Hứa Nùng lần này không nói gì nữa, yên lặng ra khỏi trường quay.

Bạch Hiểu nhìn bóng lưng dần đi xa, khinh thường lườm.

———————————

Thành phố điện ảnh có một siêu thị nhỏ, đồ bên trong rất đầy đủ, giá cao, bình dân, giá thấp loại nào cũng có, tủ lạnh bán kem cũng chất đầy ba hàng, một hàng dài chủng loại các loại kem que giá rẻ, một hàng dài đặt các loại kem ốc quế, hàng giữa đặt các lại kem nhập khẩu.

Hứa Nùng không chút gì do dự, trực tiếp chọn hàng kem bình dân trong quầy kem, ở trong đầu tính toán số người, cuối cùng mua hai mươi que.

https://thuviensach.vn

Đến lúc đứng ở quầy tính tiền, lại từ chỗ giá hàng bên cạnh nhân viên thu ngân chọn lấy một chiếc bật lửa, đồng thời quét mã, cuối cùng thanh toán hết một trăm đồng lẻ năm hào.

Lúc đi ra, bị một người va phải, trực tiếp ngã ngồi trên vũng nước, kính trên mặt cũng bị văng xuống bên cạnh, vỡ mất.

Người kia giống như rất gấp, nhưng cũng biết gây ra họa, liền vội vàng nâng Hứa Nùng dậy.

"Không sao chứ?"

Hứa Nùng nhìn vẻ mặt sốt ruột của đối phương, cũng không làm khó dễ.

"Tôi không sao, anh đi đi, tôi tự mình xử lý."

Đối phương liên tục nói cám ơn, nói xong cũng thật sự vội vã rời đi.

Sau khi người đó đi, Hứa Nùng cúi đầu nhìn. Ngoại trừ mắt kính bị vỡ, quần jean cũng bẩn một mảng lớn, còn bám đầy những vết bẩn ố vàng, nhơm nhớp dán lên trên đùi, rất khó chịu.

Không mắc bệnh sạch sẽ, nhưng tình huống như thế này cũng không chịu được.

Cam chịu số phận quay người, lần nữa quay lại siêu thị.

"Xin lỗi, có thể mượn dùng phòng rửa tay một chút không?"

...

Sau khi đi vào phòng rửa tay, Hứa Nùng đem quần bẩn cởi ra, lộ ra đôi chân dài trắng nõn.

https://thuviensach.vn

Có điều trên người mặc áo T-shirt đủ dài, trực tiếp bao phủ lấy mông, ngược lại không cần lo lắng vấn đề lộ hàng.

Mắt kính trên mặt không còn, loại cảm giác quê mùa lại mộc mạc ít đi một nửa, Hứa Nùng nhìn chằm chằm mình trong gương vài giây, cuối cùng thở dài, cam chịu cầm lấy dây buộc tóc, giơ tay đem tóc dài của chính mình vấn lên đỉnh đầu.

Sau khi làm xong tất cả những việc này, người nào đó trong gương cơ bản không có chỗ nào giống như lúc đầu, ngoại trừ chiếc áo T shirt dài rộng.

Có điều ngay cả chiếc áo T- shirt đang mặc trên người, cũng hoàn toàn không có cảm giác lôi thôi và cồng kềnh như lúc trước, thay vào đó nhiều hơn mỹ quan thời thượng.

Hứa Nùng nhìn đồng hồ, lại ước chừng lộ trình từ nơi này tới khách sạn, cuối cùng quyết định trước tiên về khách sạn tay quần áo.

...

Chu Khởi là bị một trận tiếng chuông điện thoại gọi tới đánh thức.

Hắn lúc đó đang ở một góc cửa trong thành phố điện ảnh ngủ, dưới thân là người phụ trách tìm cho hắn một chiếc ghế đơn giản nằm.

Hắn một thân quần áo màu đen, nửa nằm nửa dựa ở chỗ đó. Hai tay tùy ý ôm trước ngực, chân dài gác chồng lên nhau trên một chiếc ghế nhựa. Đầu hơi rủ xuống, tóc dài quá đầu nhẹ nhàng xõa ở trước trán, sống mũi cao thẳng, đường nét rõ ràng.

Điện thoại di động ở trong túi hắn vẫn luôn không ngừng rung lên, liên tục sau khi hơn mười lần, hắn cuối cùng bị đánh thức.

https://thuviensach.vn

"Nói."

Khi nhận điện thoại, hắn cau mày, vẻ mặt khó chịu.

Trần Tiến cùng Chu Khởi là quan hệ anh em tốt, cho nên nghe thấy lời hắn không thèm để trong lòng, cười hì hì nói: "Cậu thật sự đi thành phố điện ảnh dưới tay Thẩm Mộ Ngạn xem diễn?"

Thầm Mộ Ngạn trong miệng Trần Tiến cũng là hai người bạn tốt, đồng thời thành phố điện ảnh cũng là sản nghiệp nhỏ trong tay hắn.

Chu Khởi cả đêm ngày hôm qua không ngủ, vừa mới buồn ngủ một lúc lại bị Trần Tiến ồn ào đánh thức, thần kinh hai bên thái dương lúc này như bị kim châm nhảy đến phát đau.

"Cậu rảnh rỗi? Gọi điện chỉ hỏi chuyện này?"

"Hứ, cậu là thái độ gì vậy, tôi đây quan tâm cậu người anh em tốt này có được hay không!"

Chu Khởi lười để ý tới hắn, sau khi biết hắn không có chuyện gì gấp, liền đem điện thoại ra xa để ở một bên, nhấc người ngồi dậy.

Giọng nói của Trần Tiến đầu bên kia không ngừng vang lên: "Ôi chao, không phải bên đó có rất nhiều nữ minh tinh quay phim sao, thi đấu sắc đẹp sao?"

Chu Khởi lúc này đã hoàn toàn tỉnh táo, trên mặt giảm bớt khó chịu vừa nãy, bình tĩnh không ít.

Nghe thấy lời này của Trần Tiến, mặt mày của hắn lộ vẻ lười biếng, tùy ý đáp: "Đẹp cái rắm."

Không khác gì một trận so tài trang điểm.

https://thuviensach.vn

"Em trai của tôi, cậu yêu cầu cũng quá cao, tôi nghe nói tiểu hoa đán Lưu XX cũng quay phim ở đó a, cậu không nhìn thấy sao? Rất xinh phải không! Còn có..."

Trần Tiến ồn ào nói không ngừng nghỉ, Chu Khởi câu được câu không lắng nghe, sau đó xoay người cầm hộp thuốc lá bên cạnh, rút ra điếu thuốc.

Bật lửa không biết bị hắn vứt đi nơi nào, mắt hắn theo bản năng liếc về phía bên cạnh, bật lửa không nhìn thấy, ngược lại nhìn thấy một cô gái yên tĩnh.

Đôi chân cô gái đó dưới ánh nắng trắng đến phát sáng, mái tóc tùy ý vấn lên đỉnh đầu bởi một chiếc dây buộc tóc, lộ ra vầng trán no đủ và gò má mềm mại, xinh đẹp.

Trong tay cầm một khối kem an tĩnh ăn, đôi môi dính một chút vết sữa trắng, trông trẻ con cùng ngọt ngào mềm mại.

Ánh mắt Chu Khởi phân tán nhìn về hướng bên đó, từ đầu đến cuối không có rời đi.

Giọng Trần Tiến bên kia vẫn vang lên: "... Quên đi, cùng cậu nhiều lời cũng uổng phí, cậu là loại đại thiếu gia vô dục vô ái không có tình cảm, vẫn là đợi ngày nào đó gặp được một cô gái nhất kiến chung tình, đến lúc đó mũi, miệng, chân to, chân dài đều trở thành bộ dáng cậu yêu thích, cậu xem tớ có đổ oan cho cậu không!"

Lời Trần Tiến còn chưa nói xong, khoảng cách, cách cô gái đó chỉ còn hai bước chân, Chu Khởi không đếm xỉa tới lưỡi không chống đỡ được hàm răng của tên kia, phút chốc, giơ tay ấn nút kết thúc cuộc trò chuyện.

Chân dài nhấc tới, giống như vượt chướng ngại vật trên đường, trực tiếp giẫm lên trên giá đỡ đối diện.

https://thuviensach.vn

Người đối diện bị chặn có chút trở tay không kịp, sợ hết hồn, trong hoảng sợ nhìn sang, tầm mắt hai người chạm nhau ở giữa không trung.

Giây tiếp theo, Chu Khởi bộ dáng lười biếng, giọng nói mang theo chút vô lại mở miệng ——

"Mượn ít lửa?"

P.S lời bạn Tiến thật linh.

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 2

Tác giả: Triệu Thập Dư

Editor: LC

Đốt cháy lãng mạn

Chương 2

Hứa Nùng vốn dĩ đang vừa ăn kem vừa suy nghĩ, lúc này đột nhiên bị ngăn lại, thật sự khiến cô giật nảy mình.

Cô theo bản năng đưa mắt liếc nhìn cái chân đang ngăn ở trước mặt mình, có chút căng thẳng, nhỏ giọng hỏi: "Cái gì cơ?"

Chu Khởi lười biếng nhìn cô, hai ngón tay vân vê điếu thuốc. "Cho xin chút lửa."

Hứa Nùng cảm thấy có chút không hiểu ra sao cả, nhưng lại không dám thật sự nói ra.

Người đàn ông trước mắt này nhìn khí tràng thì mạnh mẽ hơn người bình thường rất nhiều, phối hợp với hành động cùng giọng điệu của hắn, cô không nhịn được liên hệ hắn với đại ca xã hội đen.

Cô có chút sợ hãi lui về phía sau nửa bước, giọng nói càng nhỏ hơn, "Thật ngại quá, tôi không hút thuốc."

https://thuviensach.vn

Lần này Chu Khởi không nói gì nữa, chẳng qua ánh mắt chuyển xuống phía dưới, thờ ơ quét qua cái túi ni lông trong suốt trong tay Hứa Nùng.

Trong nháy mắt, cô cũng nhớ ra cái bật lửa vừa mới mua ở siêu thị, nhất thời vừa ngượng ngùng vừa có chút hoảng hốt, muốn đi qua từ cửa bên kia, lại phát hiện ở trên cửa kia là cái khóa.

Cô không còn cách nào khác, nhìn dáng vẻ của người đàn ông trước mặt, dường như không đạt được mục đích sẽ không thả cô đi, vì thế cô chỉ có thể cam chịu số phận lấy ra cái bật lửa từ trong túi ni lông.

Lúc đưa qua, người đàn ông vươn tay nhận lấy. Ngón tay hắn trắng nõn thon dài, lúc nắm lấy cái bật lửa, đầu ngón tay tiếp xúc với cô, cảm giác không rõ tên xẹt qua đáy lòng cô, Hứa Nùng nhanh chóng thả tay ra.

Chu Khởi không để ý, rất tự nhiên nghiêng đầu, đưa bật lửa tới gần miệng, bật lên.

Hứa Nùng cho rằng như vậy là xong rồi, hắn hắn là có thể thả mình đi qua, nhưng không ngờ, hắn nắm cái bật lửa trong tay không đưa trả cho cô, cái chân chắn ngang ở giữa cũng không thu lại.

Hứa Nùng cũng không dám lên tiếng, chỉ đứng yên tĩnh ở đó chờ, ánh mắt lặng lẽ đánh giá hắn.

Người đàn ông này có một khuôn mặt quá mức tuấn tú, đường nét trên mặt rất rõ ràng, hốc mắt sâu, sống mũi thẳng tắp. Cằm hắn căng chặt, từ mặt bên nhìn thấy trên cổ nổi lên hầu kết, vẽ ra một đường cong khêu gợi.

Rõ ràng là diện mạo rất tinh xảo, nhưng lại phối với một thân đầy khí chất lưu manh. Hứa Nùng lén nhìn dáng vẻ lười biếng nuốt mây nhả khói của hắn, không hiểu sao liền liên tưởng ra dáng vẻ một tên hư hỏng, hắn lấy một chọi mười cùng người liều mạng...

https://thuviensach.vn

Nhất thời, lại càng không dám trêu chọc hắn.

Đại khái sau khi hút hết nửa điếu thuốc, người đàn ông kia cuối cùng dường như nhớ tới cô, nâng mắt nhìn cô một chút.

Hắn tùy ý nhẹ gẩy tàn thuốc, hỏi: "Học sinh trung học à?"

Hứa Nùng không muốn trả lời, nhưng thấy hắn vẫn như trước không có ý dịch cái chân kia ra, im lặng một giây, chậm rì rì mở miệng: "Đại học năm ba."

Chu Khởi nghe xong cũng không có phản ứng gì, ánh mắt vẫn như trước vô kỷ luật lại tùy ý mà nhìn cô.

Nhiệt độ trên hai gò má cô càng ngày càng cao, nhịn rồi nhịn, cuối cùng không nhịn nổi nữa.

"Cái kia..."

Hắn ngậm điếu thuốc, con ngươi hẹp dài híp lại, "Hử?"

"... Không có gì."

Nói xong, còn ủ rũ lật đật cúi đầu, điệu bộ không dám giận cũng không dám nói. Chu Khởi nhìn mà cảm thấy trong lòng giống như bị móng vuốt của con mèo nhỏ cào cho một cái, vừa tê vừa ngứa.

Một lúc lâu sau, hắn rốt cuộc lười biếng hạ chân xuống, sau đó ném cái bật lửa về phía bên cô.

Chiếc bật lửa vẽ ra một đường cung trong không trung, cô phản ứng chậm nửa nhịp, nếu sau đó động tác đưa tay không nhanh một chút, xem chừng sẽ không tiếp được.

https://thuviensach.vn

Cô thở phào một hơi, xách đồ sải bước đi về phía trước, chỉ muốn nhanh chóng rời khỏi nơi này.

Chu Khởi ngậm điếu thuốc trên môi, ánh mắt vẫn luôn dõi theo bóng dáng đang rời đi của cô, cuối cùng, hứng thú nhếch khóe miệng ——

Đệch, sao lại dễ bắt nạt như vậy chứ.

———————————

Lúc đi học Hứa Nùng cũng không ở trọ trong trường mà là tự mình thuê một phòng trọ ở bên ngoài.

Lần này đến thành phố điện ảnh cũng như vậy, đàn chị nói không có dự toán dư thừa, bảo cô tự mình giải quyết vấn đề chỗ ở, cô cũng không dị nghị gì, ngược lại cảm thấy càng hợp tâm ý của mình hơn.

Trở lại căn phòng trong khách sạn, cô lấy ra kính mắt dự phòng cùng quần áo mới, ăn mặc hoàn tất, cô lại thả một đầu tóc mái dày nặng xuống, đơn giản chải vuốt một chút rồi ra cửa.

Lúc đi đến đại sảnh khách sạn, hai nhân viên ở quầy lễ tân vẫn còn ngẩn ra, thẳng đến sau khi cô ra cửa, hai người mới lên tiếng thảo luận.

"Tôi nhớ là buổi sáng cô ấy đã theo tổ họn họ rời đi rồi mà? Quay về lúc nào vậy, cô có nhìn thấy không?"

"Không nhìn thấy, vừa rồi không phải là một người đẹp chân dài đi vào sao?"

"Hả... Lẽ nào là cô ấy?"

"Thôi đi! Làm sao có thể chứ! Đừng nghĩ nữa, xem ra là đi vào từ cửa nhỏ ở phía sau rồi!"

https://thuviensach.vn

...

Hứa Nùng không nghe thấy tiếng bàn luận của hai người, có điều cho dù cô nghe thấy đoán chừng cũng sẽ không để ý, lúc này cô một lòng một dạ muốn quay về phim trường thật nhanh.

Một túi kem vừa mới mua kia khi đến khách sạn thì đã có chút biến dạng, cô sợ sau khi mang về lại bị Mạnh Tư Ngữ ghét bỏ, vậy nên liền ném cả kem cả túi vào trong tủ lạnh nhỏ ở phòng khách của khách sạn.

Sau khi quay lại thành phố điện ảnh, cô lại mua một phần mới rồi xách về phim trường, nhưng lúc ấy trường quay đã lại lần nữa bấm máy rồi, người có mặt ở đó cũng lần nữa lu bù công việc, cô không có cơ hội phân phát kem.

Đại khái qua mấy phút đồng hồ, phân cảnh này kết thúc, trường quay từ không khí an tĩnh nghiêm túc lần nữa trở nên ồn ào, Hứa Nùng hơi thấp thỏm, xách kem lần lượt phân phát cho nhân viên trường quay.

Hầu hết mọi người ở đây còn xem như khách khí với cô, lúc nhận được kem cũng cười nói cám ơn.

Có lẽ là bởi vì phân cảnh này rất suôn sẻ, tâm tình của Mạnh Tư Ngữ không tệ, vì thế cũng không truy cứu chuyện cô về muộn.

Ngược lại là Bạch Hiểu ở một bên kỳ quái nói hai câu, nhưng Hứa Nùng cũng không để ý.

Sau đó trước giờ cơm tối, Mạnh Tư Ngữ mới lại gọi Hứa Nùng.

Cô ta vừa đấm cổ, vừa chỉ tay vào trong cảnh diễn, "Cái đạo cụ kia lúc trước mượn ở tổ bên cạnh cô đem trả lại đi, lại thuận tiện mượn một cái bảng trắng về đây."

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng không có dị nghị gì, trực tiếp đi qua cầm lấy đạo cụ lúc trước mượn được, vừa muốn cất bước đi ra ngoài, đột nhiên cảm thấy đồ vậy trong tay không đúng lắm.

"Chị, đạo cụ này giống như có chút hư hỏng rồi..."

Không phải là có chút, đạo cụ này bên ngoài rõ ràng có vết rạn, hiển nhiên là đã từng bị ai đó đánh rơi.

Mạnh Tư Ngữ nghe xong lời cô nói cũng không để ý, vẻ mặt mệt mỏi và không kiên nhẫn, "Hỏng rồi thì cô nhìn mà xử lý đi, lát nữa lúc trả lại đừng có nói toạc ra? Cái này vẫn cần tôi dạy cô sao?"

Nghe được câu trả lời này Hứu Nùng liên tục nhíu mày, nhưng là cũng biết có phản bác cũng vô ích. Vì thế cô không nói thêm gì nữa, xoay người bỏ đi.

Cô và hai thư ký trường quay của tổ bên cạnh rất quen thuộc, lúc đi qua thì lên tiếng chào hỏi, hai người cười gật gật đầu với cô, xong lại quay ra nói chuyện phiếm.

—— "Ôi, nghe nói lúc chiều, bọn thu nợ lại đến tìm nhân viên bảo an kia."

—— "Cái gì mà nghe nói chứ? Tôi tận mắt nhìn thấy đây này. Chậc, đám người kia hung dữ ác liệt, tôi vẫn là lần đầu tiên trong đời nhìn thấy bọn cho vay nặng lãi. Quả thật rất đáng sợ."

—— "Thật là thảm, người đàn ông kia là người lớn lên đẹp trai nhất trong đám bảo an của thành phố điện ảnh. Khuôn mặt kia nghiêm túc mà nói, ra mắt cũng được, cũng không biết vì sao cõng một khoản nợ trên người..."

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng đi vào bên trong, giọng nói của hai người ở phía sau càng lúc càng xa.

Chẳng biết tại sao, cô nghe xong câu "Bảo an lớn lên đẹp trai nhất", không hiểu sao trong đầu liền nhớ tới người đàn ông lúc trước đã ngăn cô lại.

Nhưng chỉ trong nháy mắt, cô liền đập tan cái ý nghĩ này.

Chuyện không liên quan tới cô, cô vẫn là không cần suy nghĩ linh tinh.

Người làm đạo cụ của tổ bên cạnh là một ông chú mạnh miệng mà dễ mềm lòng. Lúc Hứa Nùng đi qua trực tiếp nói thẳng vấn đề ra với ông ta. Có thể tưởng tượng được, trước tiên là bị ông ta mắng cho một trận, cuối cùng, mắng đủ rồi, ông ta nhìn Hứa Nùng biểu tình có chút nặng nề, lại có chút không đành lòng.

"Thôi đi, đạo cụ này chúng tôi về sau hắn là sẽ không dùng đến nữa, cô vừa mới nói bồi thường gì gì đó cũng không cần. Lát nữa tôi tìm cho cô một cái bảng cũ, cái mới tôi cũng không dám cho mượn nữa."

Hứa Nùng vội vàng gật đầu, "Cũng được, cũng được ạ! Làm phiền chú rồi!"

Ông chú làm đạo cụ lại nhìn cô, thở dài, "Tôi nói cô cái con bé này, sao cứ nghĩ quẩn như vậy chứ, nhất định phải là cái phó đạo diễn gì kia à? Vả lại cái tổ kia của các cô, xin lỗi chứ, thật sự là không ra làm sao... Căn bản là trò đùa mà, chỗ nào đáng giá để cô dốc hết sức như vậy chứ?"

Hứa Nùng xấu hổ cười cười, những lời ông chú nói cô đều hiểu, nhưng là cái tổ này Mạnh Tư Ngữ lập tuy rằng nhỏ, quay cũng là một bộ phim chiếu mạng chướng mắt nhất trong ngành, nhưng đã tìm được một nhà đài thu mua.

https://thuviensach.vn

Chỉ cần trình chiếu, bất kể về sau hiệu quả thế nào, đây cũng có thể coi là là một tác phẩm gọi được tên. Người mới trong ngành có hai thử thách lớn là bước đệm để vào nghề, một cái là bằng cấp chính quy, một cái chính là tác phẩm ký danh.

Có ký danh đại biểu anh thật sự đã từng tham gia vào quá trình sản xuất một tác phẩm, bất kể năng lực của anh thế nào, ít nhất sẽ để người ta biết anh có kinh nghiệm, như vậy thì sẽ có nhiều hơn người khác một phần cơ hội.

Mà về những người khác... Kịch bản này là lúc đầu cô và Mạnh Tư Ngữ cùng nhau sửa chữa, có điều tuy rằng nói như vậy, nhưng chín mươi chín phần trăm kịch bản là khác hẳn, phần sửa đổi về cơ bản đều là khung ý tưởng của cô, vậy nên cho dù là nói kịch bản bộ phim này là cô viết cũng không quá.

Cô đã cẩn thận nghiên cứu thị trường, cũng làm bài tập rất kỹ, thế nên đối với tác phẩm của chính mình còn xem như có niềm tin.

Cô cảm thấy bộ phim này chỉ cần trình chiếu trên mạng, thì nhất định sẽ thu được một ít thành tích.

Vì thế, bất kể nhìn từ phương diện nào, cô đều muốn nhịn đến cuối cùng, lấy được ký danh phó đạo diễn tới tay.

Đây là cô nên được, cũng là cô nhất định phải lấy được.

———————

Lúc mang cái bảng trắng mà Mạnh Tư Ngữ giao phó về, trong tổ đã phát cơm rồi.

Hứa Nùng về muộn, hộp cơm một cái cũng không còn, có điều cô cũng không để ý, xoay người chuẩn bị đi ra ngoài ăn.

https://thuviensach.vn

Đang là giờ cơm, nhà hàng nhỏ bên ngoài thành phố điện ảnh gần như nhà nào cũng chật ních, Hứa Nùng đi hai ba nhà đều không còn chỗ trống, không còn cách nào cô chỉ có thể đi vào một quán mì hơi vắng vẻ ở trong góc ăn mì.

Cô không thích ăn mì sợi cho lắm, chọn nhà này đã là hạ sách, nhưng không ngờ tới, nửa bước chân vừa qua cửa, liền nhìn thấy người đàn ông buổi sáng đã xin cô lửa.

Giống như là muốn chứng thực suy nghĩ của cô lúc trước, buổi sáng vẫn là một thân quần đen áo đen, giờ phút này đã thay một thân trang phục bảo an.

Áo sơ mi màu lam nhạt thùng thình phủ lên người hắn, cổ áo không cài, tùy tiện mở rộng. Một mảnh nhỏ da thịt cùng xương quai xanh lộ ra dưới ánh đèn không quá sáng của nhà hàng.

Người đàn ông kia lười biếng ngồi dựa ở trên ghế, một cánh tay vắt ngang lên lưng ghế trống ở bên cạnh, một tay khác kẹp điếu thuốc giữa hai ngón tay, lúc này đang tùy ý gạt gạt tro vào cái gạt tàn trên bàn.

Vẻ mặt của hắn lành lạnh lại có chút biếng nhác, người ở đối diện đang nói gì đó với hắn, hắn dường như cũng không quá để ý, đôi môi mỏng hơi khép, vẫn chưa từng hé mở.

Hứa Nùng có ý muốn lui ra, mới vừa muốn xoay người cất bước đi ra bên ngoài, bà chủ quán mì chợt phát hiện ra cô, còn rất nhiệt tình đi lên tiếp đón.

"Nào nào nào, nào nào nào, em gái mau mời vào, ăn mì đi? Chỗ chúng tôi loại mì nào cũng có! Bảo đảm em vừa lòng!"

Ánh mắt Hứa Nùng vô thức nhìn về phía bên kia, vừa vặn bắt gặp ánh mắt tùy ý liếc qua của người đàn ông kia.

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư
dtv-ebook.com

Chương 3

Sau khi chạm mắt với người kia, Hứa Nùng trong nháy mắt nảy sinh ý muốn thối lui.

Nhưng khi đó bà chủ quán đã mời cô vào trong nhà rồi, nhiệt tình khiến cho người ta căn bản không có cách nào cự tuyệt.

Hứa Nùng thầm thở dài, lặng lẽ cúi đầu, sau đó, vừa tiếp tục đi vào trong quán mì cùng bà chủ, vừa âm thầm an ủi bản thân ——

Bộ đồ này của cô khác với lúc chiều một trời một vực, cho dù người đàn ông kia vừa mới liếc nhìn về phía cửa, cũng khẳng định không thể nhận ra cô.

Tự an ủi còn xem như hữu hiệu, sau khi cô ngồi xuống cảm xúc ổn định hơn nhiều.

Nhìn vào thực đơn hai lượt, cuối cùng Hứa Nùng gọi một bát mì xương sườn.

Trong lúc chờ đồ ăn, cô lại vô thức quan sát người đàn ông kia một chút. Có lẽ là người ở đối diện nói chuyện gì đó buồn cười, lúc này vẻ mặt hắn vui vẻ hơn vừa nãy, nhưng bên trong nụ cười kia cũng lộ ra sự mạnh mẽ vô kỷ luật lại lưu manh.

Bảo an của thành phố điện ảnh và truyền hình Hứa Nùng cũng đã gặp qua vài người. Nếu bàn về độ đẹp trai nhất hắn là thuộc về người đàn ông này đi.

https://thuviensach.vn

Người thiếu nợ mà người khác nói lúc trước cũng chính là hắn đi? Thế nào mà nợ nhiều tiền như vậy còn không biết lo lắng chứ?

Đang lúc suy nghĩ chuyện nhà người ta, điện thoại vào lúc này bất chợt vang lên. Khách hàng trong quán mì này cũng không coi là nhiều, đột nhiên vang lên một tiếng chuông vẫn rất thu hút sự chú ý, cô nhanh chóng ấn phím nhận nghe.

"Mẹ." Người gọi đến đúng là mẹ của Hứa Nùng, bà Tạ.

"Còn biết tôi là mẹ cô cơ đấy?" giọng của bà Tạ rất lạnh, "Con đã bao lâu rồi không về nhà, bao lâu rồi không gọi điện thoại cho mẹ hả?"

Câu hỏi lần nào cũng như lần nào, Hứa Nùng nghe mà trong lòng có chút phiền chán, nhưng vẫn kiên nhẫn giải thích: "Gần đây bài vở rất nhiều..."

"Bài vở cái gì? Mẹ gọi điện thoại cho giáo viên hướng dẫn của con, cô ta nói con gần đây không có bài giảng gì cả, thời gian rất thừa thãi."

Hứa Nùng thót tim, giọng nói cũng có chút hấp tấp, "Mẹ, con đã nói rồi mà? Kêu mẹ không cần gọi điện thoại cho giáo viên của bọn con! Con đã lớn thế này rồi, sao mẹ vẫn còn luôn xem con như trẻ con thế? Mẹ như vậy là làm phiền giáo viên, cô ấy sẽ nhìn con như nào đây?"

"Con cho là mẹ muốn quản con hả? Con nếu là giống anh trai con thì đã không khiến người khác phải bận tâm. Mẹ đáng đi gặp giáo viên hướng dẫn của các con hả? Mẹ còn ngại mất mặt đấy!"

Vừa nghe đến hai từ anh trai, cảm xúc trong lòng Hứa Nùng lại nhiều thêm một tia chán ghét.

Cái gọi là "Anh trai" thật ra chỉ là anh trai kế của Hứa Nùng, con trai của đối tượng mà bà Tạ tái hôn—— Bùi Ngọc. Đồng thời cũng là vị Bùi

https://thuviensach.vn

ảnh đế mà hội Mạnh Tư Vũ bọn họ đã bàn luận lúc trước.

Bùi Ngọc mười tám tuổi ra mắt. Bối cảnh của Bùi gia đã mở ra cho hắn một đường tài nguyên cùng nhân mạch vô cùng lớn. Hơn nữa, bản thân hắn cũng không chịu thua kém, kỹ thuật diễn vô cùng xuất xắc, lại phối hợp với ngoại hình tuấn lãng, mấy năm nay trong giới giải trí gần như là lên như diều gặp gió, không có bất cứ trở ngại nào.

Hơn nữa, bình thường tính cách hắn cũng không xấu, không giở thói ngôi sao, cả ngày là vẻ công tử văn nhã, ấm áp như ngọc, dùng cách thông thường mà nói chính là, đàn ông có sắc, có tiền, có tu dưỡng, hắn không nổi thì ai nổi.

Theo lý mà nói sống cùng một người như vậy, Hứa Nùng phải rất vui mừng mới đúng.

Nhưng...

Trong đầu có một hình ảnh đã chôn sâu chợt lóe lên, sống lưng cô lại cảm thấy lạnh lẽo.

Sợ bản thân sẽ mất khống chế, cô ép buộc chính mình không suy nghĩ thêm về chuyện này nữa.

Hứa Nùng lại im lặng âm thầm phân tích một chút giọng điệu vừa mới rồi của bà Tạ. Ở đầu bên kia điện thoại tuy rằng bà không khách khí, nhưng ít ra cảm xúc còn xem như không khác lúc bình thường nhiều lắm, cho nên, hắn là bà chưa biết chuyện cô đi khoa đạo diễn học ké.

Có lẽ, giáo viên trong khoa cũng không nói với bà Tạ những chuyện này, nếu không tuyệt đối sẽ không phải là thái độ hiện tại, phỏng chừng đã sớm giết tới tổ phim túm tóc lôi cô đi rồi.

https://thuviensach.vn

Bà Tạ cần một đứa con gái giúp bà ta nở mày nở mặt, mà làm minh tinh là nhanh nhất cũng là lối tắt đơn giản nhất. Cho nên ở trong mắt bà ta, ngoài học biểu diễn ra, toàn bộ đều là nghề vô dụng, lãng phí thời gian.

Vả lại, Bùi Ngọc cho tới giờ vẫn luôn đề nghị Hứa Nùng đi theo con đường biểu diễn này, coi như là vì hùa theo con trai riêng của chồng, bà Tạ cũng sẽ không cho phép Hứa Nùng có bất kỳ sai lệch nào.

Nghĩ đến đây, trái tim đang căng thẳng của cô cũng từ từ thả lỏng, cuối cùng, cô hỏi: "Con biết đã khiến mẹ bận tâm... Vậy, lần này mẹ gọi điện thoại tới có chuyện gì không?"

Bà Tạ mỗi lần nghe cô hỏi câu này, thì sẽ giận run người, gần như ở đầu bên kia quát lên: „Không có việc gì thì tôi không thể tìm cô à?"

Giọng bà ta the thé chói tai, trong nháy mắt đó Hứa Nùng có loại ảo giác mình đang mở hands-free.

Những người ở xung quanh đều không nhịn được nhìn về phía cô. Cô vô thức ngẩng đầu, ánh mắt lại va chạm cùng người đàn ông ở cách đó không xa.

Tim Hứa Nùng nhảy lên một cái, lập tức cụp mắt xuống, sau đó che điện thoại đi ra khỏi quán mì.

Đi hai bước, khi dừng lại bên cạnh cửa sổ bên ngoài quán mì, cô mới lại đưa di động lên tai.

Trong điện thoại bà Tạ vẫn còn lải nhải không thôi. Bà dường như quên mất ngày thường đã dạy Hứa Nùng làm sao phải có "Phong cách quý phái", phải "Giống xã hội thượng lưu, dáng vẻ điềm đạm hiểu lễ nghĩa". Cách tai nghe, Hứa Nùng cũng có thể cảm nhận được ở bên kia biểu cảm của bà nóng nảy, kích động thế nào.

https://thuviensach.vn

"... Mẹ nói nhiều như vậy con rốt cuộc có nghe vào hay không hả? Mẹ nói cho con biết nhé, Hứa Nùng! Đừng tưởng rằng mẹ đồng ý cho con thuê phòng ở gần trường nghĩa là mặc kệ không quản con đâu nhé! Lúc đầu nếu không phải anh con thay con cầu xin, con cho là mẹ sẽ thả ra sao?

Có rất nhiều chuyện mẹ có thể mở một mắt nhắm một mắt, nhưng là có vài chuyện con nhất thiết phải nghe lời mẹ! Con đã năm ba rồi, hai năm nay rất nhiều tài nguyên bên phía anh trai con con đều đẩy đi, nói muốn chuyên tâm vào chuyện học. Được. Mẹ tùy con, nhưng nếu như con lá mặt lá trái với mẹ, nói là dốc sức học hành sau đó thật ra lén lút không biết là tâm tư chạy đến chỗ nào, vậy đến lúc đó chúng ta sẽ phải nói chuyện thật tốt!"

Bà Tạ ở đầu bên kia nói đến miệng đắng lưỡi khô, thấy Hứa Nùng ở bên này vẫn luôn im hơi lặng tiếng, giọng nói lại lần nữa nâng cao, "Con tóm lại có nghe thấy lời mẹ nói không hả?!"

Thật ra, trong lòng Hứa Nùng đã rất phiền chán rồi, nhưng vẫn kiên nhẫn nói: "Vâng, con nghe mà... Mẹ, con biết ý của mẹ, con sẽ nghe lời."

Bà Tạ cảm thấy sự bực tức cũng phát tiết gần hết rồi, bắt đầu chính sách dụ dỗ, "Con cũng không còn nhỏ nữa, nên hiểu nỗi khổ tâm của mẹ. Mẹ đặt ra yêu cầu cho con, đều là vì trải đường cho tương lai của con, để con càng được tốt hơn. Con hiểu không?"

Hứa Nùng im lặng, cuối cùng thấp giọng trả lời: "Vâng."

Trong lòng Bà Tạ thuận khí hơn một chút, lại tiếp lời: "Cuối tháng này về nhà, anh trai con ở nước ngoài đoạt giải, nói cuối tháng kết thúc hành trình. Mẹ và chú Bùi con chuẩn bị giúp hắn ăn mừng."

Lòng Hứa Nùng tràn đầy mâu thuẫn cùng bài xích, cô không muốn quay về Bùi gia, càng không muốn thấy Bùi Ngọc. Nhưng là vừa nghĩ tới

https://thuviensach.vn

cơn giận vừa rồi của bà Tạ, cô mở miệng nhưng rốt cuộc không nói ra lời muốn nói.

"Được. Mẹ, con biết rồi."

Bà Tạ vừa lòng, còn dặn dò: "Mấy ngày nay có rảnh thì đi mua cho anh trai con mấy món quà đi. Xong rồi mẹ lại nạp tiền vào thẻ cho con. Con đừng kiếm cái mộc mạc quá."

"Vâng."

Thấy cô ngoan ngoãn, bà Tạ cũng không lải nhải thêm nữa, đơn giản nói vài câu rồi ngắt máy.

Sau khi cúp điện thoại, Hứa Nùng ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm, trong đêm đen chỉ điểm xuyết một ngôi sao, rất giống cô bây giờ, nhìn có chút đáng thương.

Cô thở dài, đột nhiên một chút thèm ăn cũng không có, chỉ muốn tìm một chỗ nhắm mắt ngủ không quan tâm gì nữa.

Nhưng ý nghĩ này còn chưa được thực hiện, bà chủ quán mì nhiệt tình đi ra, sau khi nhìn thấy cô, vội vàng lôi kéo cô vào nhà: "Ôi chao, cái cô này gọi điện thoại xong rồi sao còn đứng bên ngoài? Lát nữa là mì cũng trương lên rồi!"

Mì quả thật có chút trương lên rồi, Hứa Nùng cầm đôi đũa đảo qua đảo lại, tâm tư căn bản không đặt trong bát mì, cũng không nhận ra đối diện có người vẫn luôn chăm chú nhìn cô.

....

Ánh mắt của Chu Khởi vẫn luôn nhìn chằm chằm về phía bên kia, không che dấu chút nào, ngược lại khơi lên sự tò mò của Trần Tiến.

https://thuviensach.vn

Hắn thuận theo ánh mắt Chu Khởi nhìn sang, phát hiện bên kia chỉ có một cô bé ăn mặc quê mùa đang ăn mì, cũng không có gì đặc biệt.

"Cậu làm gì vậy?" Hắn hỏi Chu Khởi, nói xong lại ghét bỏ mà nhìn trang phục bảo an trên người đối phương, "Tớ nói, cậu cũng đủ rồi đấy, quẳng đi cái thân phận Đại thiếu gia của Chu thị không nói, chỉ nói đơn giản cậu là ông chủ quán bar này, trường đua xe này, võ trường này. Cậu cũng không thể tùy tiện như vậy chứ? Đi vội vàng không mang quần áo để thay thì kêu người phụ trách bên này đi mua là được mà, dù sao chỗ này cũng là của Thẩm Mộ Ngạn, người phụ trách ở đây còn không cung phụng cậu như tổ tông đi?"

Chu Khởi tranh thủ đưa mắt nhìn hắn, "Tưởng tớ là cậu chắc? Cả ngày nghèo lịch sự."

"Lịch sự tớ đồng ý, nhưng nghèo cái gì? Cậu nói ai nghèo?"

"Cậu không nghèo? Được, " Chu Khởi dập tắt đầu thuốc lá, "Vậy cậu trả lại mấy trăm triệu tháng trước tớ cho cậu mượn đầu tư đi. Cậu không nghèo huynh đệ nghèo, gần đây cần tiền."

Trần Tiến: "..."

Hai người nói cười ồn ào, ánh mắt của Chu Khởi thỉnh thoảng vẫn lia về bên phía Hứa Nùng. Một lát sau, chỉ thấy cô gái kia không còn thất thần giống như vừa nãy, đột nhiên cầm lọ ớt trên bàn lên, mở nắp dốc một cái, trực tiếp đổ cả lọ ớt vào trong bát mì.

Sau đó, cô chỉ tùy ý trộn lên, rồi cứ thế đưa sợi mì dính đầy ớt vào trong miệng, có lẽ chỉ nhai hai ba cái, cô liền bị sặc ho khan.

Cặp kính trên mặt vì cô ho nên có chút xiêu vẹo, cô tiện tay quẳng xuống. Tiếp đến, cô lại cầm nước khoáng bên cạnh lên từng ngụm từng ngụm đổ vào trong miệng.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy một màn này, con ngươi hẹp dài của Chu Khởi híp lại.

Trần Tiến thuận theo ánh mắt của hắn lại nhìn một cái về phía đó, bật cười, "Cô gái này cũng rất vui tính nha, không ăn được cay còn cho nhiều ớt như vậy, đây là tự tìm ngược mà..."

Lời chưa nói hết, Chu Khởi bất thình lình đứng dậy, đôi chân dài sải bước về phía quầy nơi bà chủ quán thu tiền.

Trần Tiến bị xem nhẹ triệt để: "..."

Hứa Nùng ở đầu bên này ăn không ít ớt, sau khi dùng nước súc hai lượt, vẫn cảm thấy khoang miệng và cổ họng, mắt đều nóng rát khó chịu.

Cô chợt cảm thấy buồn tẻ vô vị, đang nghĩ có nên đứng dậy rời đi hay không, cái ghế ở đối diện đột nhiên bị người kéo ra ——

"Két" một tiếng.

Cô di chuyển ánh mắt, nhìn thấy một tấm vải màu xanh nhạt, là một góc vạt dưới của áo sơmi.

Tay cầm đũa của Hứa Nùng nắm thật chặt, ý nghĩ muốn đứng dậy rời đi ban đầu cũng thối lui. Cô vùi đầu xuống càng thấp hơn, có chút căng thẳng đảo mì trong bát.

Người ở đối diện trực tiếp ngồi xuống, không mở miệng nói gì, nhưng Hứa Nùng lại có thể cảm nhận được đỉnh đầu của mình nhiều thêm một ánh mắt với cảm giác tồn tại cực mạnh.

Đại khái qua nửa phút, người kia đưa tay ra, gõ gõ mặt bàn ở gần cô.

Hứa Nùng giả vờ như không nhìn thấy, vẫn như trước gục đầu xuống rất thấp, nhưng khóe mắt lại lặng lẽ quan sát bên đó.

https://thuviensach.vn

Nhìn gần, bàn tay kia càng thêm thon dài dễ nhìn.

Da tay rất trắng, mạch máu màu xanh hơi hơi nhô ra, khớp xương rõ ràng.

Nếu chỉ đơn thuần nhìn tay, Hứa Nùng phỏng chừng sẽ nghĩ đến một đại thiếu gia sống an nhàn sung sướng, nhưng phối hợp với bộ trang phục bảo an trên người hắn, cô liền không thể không nghĩ hắn "Hết ăn lại nằm"...

Chu Khởi thấy cô giống như đà điểu không để ý người, đuôi lông mày không chút để ý mà nhướng lên.

"Bạn học năm ba này, cho xin chút lửa?"

"..."

Lời này nói rõ ràng như vậy, Hứa Nùng không thể không ngẩng đầu.

Trước khi đối mặt với hắn, cô muốn lần nữa đeo cặp kính gọng đen của mình lên. Bàn tay nhỏ bé mới vừa đưa qua muốn lấy, lại bị người ngăn lại.

"Mì sợi tỏa khí nóng như vậy, mắt kính sẽ đầy hơi nước."

"..."

Hứa Nùng cam chịu số phận, chậm chạp nâng mắt lên, đối diện với ánh mắt của người kia.

Đáp lại giống hệt lúc trước, cô nói: "Thật ngại quá, tôi không hút thuốc."

Bên môi Chu Khởi nở nụ cười, mặt mày lộ vẻ lười nhác vô lại, "À."

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng chờ phần sau, hắn lại chậm chạp không nói gì nữa, chỉ yên tĩnh ngồi nhìn cô.

Một lúc lâu sau, hắn từ từ đứng lên, giống như làm ảo thuật từ lòng bàn tay biến ra một ống mù tạt đưa tới trước mắt Hứa Nùng.

"Nếu muốn khóc, dùng cái này."

Hứa Nùng ngẩn người, khi hoàn hồn, trong quán mì đã không còn bóng dáng của hắn cùng đồng bạn.

Cô nhìn ống mù tạt kia, trong lòng nổi lên từng gợn sóng lăn tăn.

Hắn làm sao biết cô muốn khóc?

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 4

Có kinh nghiệm của ngày hôm qua, trưa hôm sau lúc phát cơm, Hứa Nùng không giống như trước chờ tới cuối cùng mới lấy một hộp cơm, mà là ngay từ sớm liền lấy phần của mình đi đến trong góc, một mình lẳng lặng bắt đầu ăn.

Lúc ăn cơm cô cũng không nhàn rỗi, cầm kịch bản quét qua phân cảnh muốn quay buổi chiều, trong lòng không ngừng nghĩ đến lúc đó nên đối diễn với diễn viên như thế nào.

Ăn đến sau cùng cô cảm giác cái mũi có chút ngứa, thò tay vào trong túi quần muốn lấy khăn giấy ra để lau, lại ngoài ý muốn đụng đến một vật dài nhỏ.

Lấy ra nhìn một cái, cô liền ngẩn người.

Là ống mù tạt mà hôm qua người đàn ông kia đã đưa cho cô.

Cái ống có màu xanh lá, phía trên đề hai chữ to "Sinh tiên", phía dưới là hai chữ nhỏ "Mù tạt".

Hứa Nùng cũng không biết, bản thân ma xui quỷ khiến thế nào mà lại nhét ống mù tạt này vào túi, lại vẫn luôn để đó cho tới bây giờ.

Cô sờ sờ cái ống nhỏ, trong đầu lại một lần nữa nhảy ra khuôn mặt của người đàn ông kia.

https://thuviensach.vn

Biếng nhác vô kỷ luật, lại có một loại khí thế làm cho không người nào có thể xem nhẹ. Mặc dù biết hắn làm gì, nhưng cũng không có cách nào khinh thường hắn.

Hứa Nùng mím môi phồng má, lại bắt đầu nghĩ, đối phương rốt cuộc là làm sao mà đoán được cô muốn khóc chứ.

Lúc Lý Hướng Nam đi qua, liền nhìn thấy dáng vẻ đáng yêu hiếm có của cô.

Ặc... vẻ mặt này của cô, dùng từ đáng yêu có lẽ không đúng lắm, nên gọi là ngây ngô ngốc nghếch đi...

Dù sao thấy cô khó có khi ngẩn ngơ như vậy, cậu ta đầy hưng trí cầm hộp cơm ngồi xuống trước mặt cô.

"Nghĩ cái gì vậy? Nhập thần như thế?"

Hứa Nùng bị sự xuất hiện đột ngột của cậu ta làm cho giật nảy mình, nhưng trên mặt cô không lộ ra, chỉ cười lắc đầu.

Lý Hướng Nam cũng không để ý, ngồi ở bên cạnh cô mở hộp cơm của mình ra. Cậu ta vừa ăn vừa nói chuyện với cô: "Hôm nay đàn chị khó có được khen cậu nha, cố gắng của cậu cuối cùng cũng được chị ấy nhìn thấy rồi."

Hứa Nùng chớp mắt, nhìn về phía cậu ta, "Khen tớ á?"

Rõ ràng là cô làm việc hết một buổi sáng, Mạnh Tư Ngữ một câu dư thừa cũng không nói. Lời khen cô là đến từ đâu chứ?

Lý Hướng Nam nháy nháy mắt đùa giỡn, đáp: "Chị ấy không mắng người chính là biến thành khen người ta rồi!"

Hứa Nùng vừa nghe thấy thế, thì bật cười.

https://thuviensach.vn

Nhưng cũng là đạo lý này, Mạnh Tư Ngữ mỗi ngày gần như đều phải mắng người, hôm nay không mấy khi tâm tình tốt, cảm xúc vẫn luôn ổn định.

Cô mới vừa nghĩ lại những chuyện này, đột nhiên, cách đó không xa truyền đến một tiếng thét chói tai.

Trong lòng Hứa Nùng căng thẳng, thò đầu qua nhìn, chỉ thấy vài gã đàn ông thân hình cực kỳ bưu hãn cường tráng xông vào trong trường quay của tổ bọn họ, biểu tình rất hung ác.

Mạnh Tư Ngữ lúc này vẫn ngồi ở trước máy giám thị, vẻ mặt bình tĩnh, nhưng người bên cạnh đều nhìn ra được, đáy mắt cô ta cũng có chút hoảng hốt.

"Xin hỏi... Các vị có chuyện gì không?" Mạnh Tư Ngữ hỏi.

"Đã thấy qua Chu X chưa?"

Cách có chút xa, Hứa Nùng ở bên này không nghe rõ cái tên người kia nói, chỉ nghe thấy cái họ "Chu" gì đó.

Còn chưa kịp nghĩ nhiều, thì thấy gã đàn ông vừa mới nói chuyện kia bị người hung hăng vỗ một cái vào ót.

"Đồ ngu, thằng kia là bảo an của thành phố điện ảnh, đoàn phim ở đây vài ngày lại đổi một đứa, ai mà biết một gã bảo an tên là gì?"

Người bị đánh ngượng ngùng, giận mà không dám nói gì, "Đúng đúng, đại ca anh nói đúng."

Tên đại ca kia không để ý tới hắn nịnh nọt, so sánh mà nói, cũng càng thêm trầm ổn hơn một ít.

https://thuviensach.vn

"Có thằng đàn ông, lớn lên cũng không tệ lắm, người cao đại khái trên một mét tám, mặt người mà hành xử như chó, nhưng thiếu bọn tao một mông khoản nợ. Hiện tại đến ngày trả tiền, một cái bóng của hắn cũng không thấy. Bọn tao hỏi thăm một vòng, nghe nói hắn đến thành phố điện ảnh và truyền hình bên này làm bảo an. Các ngươi có ai từng gặp qua hắn chưa?"

Mạnh Tư Ngữ còn xem như bình tĩnh, ngẫm nghĩ một chút, hỏi: "Các người có ảnh chụp của hắn không?"

Đại ca kia sắc mặt trầm xuống, giống như là bị người chạm vào nỗi đau.

Thằng nhãi thiếu tiền kia rất ranh ma, để lại giấy căn cước giả. Lúc đầu bọn hắn cầm được giấy gán nợ cho rằng không có gì lo lắng, cho nên cũng không làm chuyện dư thừa.

Nhưng nào ngờ hắn là lại làm một vố như vậy, hiện tại làm cho bọn hắn bị động như vậy!

Đàn em ở bên cạnh cảm thấy đại ca mình bị mất mặt, vì thế lớn tiếng hô một câu: "Con mẹ mày quan tâm nhiều như thế làm gì? Chỉ hỏi mày có nhìn thấy một thằng bảo an ẻo lả điển trai hay không. Hỏi rõ lắm!"

Mạnh Tư Ngữ ở phim trường vẫn luôn là kiểu khí thế mạnh mẽ, cơ bản ở bên trong thế giới nhỏ bé này, cô ta chính là Lão Đại.

Lúc này bị một tên côn đồ quát cho, sắc mặt cũng có chút không giữ nổi nữa, nhưng lại không dám va chạm quá mức, chỉ lạnh mặt nói: "Không có ảnh chụp tôi cũng không biết người mà các người nói tới là ai, cũng không biết bản thân đã gặp qua hay chưa, thật xin lỗi không thể giúp được mấy người."

https://thuviensach.vn

Đại ca kia không nói gì nữa, chỉ vứt cho đàn em một ánh mắt ra hiệu. Một đám huynh đệ bắt đầu đi tới đi lui ở phim trường, thỉnh thoảng còn lật lật thùng lớn cùng mặt sau giá áo. Hễ là nơi có thể giấu người đều không bỏ qua.

Mạnh Tư Ngữ lạnh mặt nhẫn nhịn đến cuối cùng, thẳng đến sau khi bọn chúng không tìm được người rời đi, cô ta mới cắn răng lên tiếng: "Bảo an của thành phố điện ảnh đều là người chết sao! Loại lưu manh này cũng cho vào?!"

Người bên cạnh đều thật dè dặt cẩn thận không dám nhiều lời, nhưng trong lòng lại không ngừng kinh thường: Hiện tại người đi rồi mới khí phách như vậy. Vừa rồi sao không thấy cô ta dám rống lên với đám lưu manh kia?

Sau khi đám người kia đi rồi, Hứa Nùng cũng lặng lẽ từ bên cạnh rời đi theo.

Lý Hướng Nam hỏi cô muốn đi đâu, cô chỉ vội vàng một câu "Đi toilet" sau đó liền chạy.

Lúc ấy, ngập trong tâm trí cô đều là khuôn mặt hung thần ác sát của đám người thu nợ vừa rồi. Trong lòng chỉ có một ý nghĩ, không thể để cho bọn họ tìm được hắn.

Cô gần như là dùng hết sức lực toàn thân, dùng tốc độ nhanh nhất chạy qua khắp các góc lớn của thành phố điện ảnh và truyền hình. Nhưng đáng tiếc, cô không có gặp người đàn ông kia.

Sau đó, một cơn mưa nhỏ trút xuống, nước mưa lạnh lẽo rơi lên mặt, làm giảm đi chút độ nóng trên mặt cô, cũng dội tắt chút kinh hoảng lo lắng không tên trong lòng cô.

https://thuviensach.vn

Trong tay cô còn nắm ống mù tạt mà hắn cho, vừa sờ sờ cái ống, vừa băn khoăn, bản thân đến cùng là vì sao sẽ khẩn trương như vậy.

Rõ ràng chuyện không liên quan tới cô. Cô thậm chí người kia là ai, gọi là gì cũng không biết. Cô vội vã như vậy làm gì chứ?

Nghĩ tới đây, cô dừng lại bước chân vốn muốn tiếp tục rảo bước tiến lên phía trước, chầm chậm xoay người.

Kết quả, chớp mắt sau, một bóng dáng thon dài đập vào mắt cô, như trước mang theo sự lưu manh, phóng túng.

Đối phương đang ngậm điếu thuốc, khi nhìn cô, lông mày có chút ngoài ý muốn nhếch lên.

Ánh mắt hai người gặp nhau, ai cũng chưa kịp mở miệng, liền nghe cách đó không xa lại truyền đến tiếng của những người thu nợ kia —

"Đệch, lại để nó chạy mất."

"Thằng này cầm tinh con cá hả! Trơn như vậy!"

...

Hứa Nùng nghe thấy tiếng nói càng ngày càng gần, cũng không quan tâm gì nữa, chạy vài bước đến bên cạnh người đàn ông kia, một phen kéo tay hắn chạy như bay vào phía trong.

Mưa bụi phiêu tán giữa không trung, lành lạnh đập lung tung lên mặt hai người. Bên tai có tiếng gió không nhẹ không nặng, có tiếng bước chân hoảng loạn, còn có tiếng tim đập càng ngày càng mạnh cùng tiếng hít thở nặng nề.

Sau đó, lúc dừng lại, Hứa Nùng cảm thấy phổi của mình cũng sắp nổ rồi. Mắt kính do chạy mà có chút xiêu vẹo cô cũng không quan tâm giữ, chỉ

https://thuviensach.vn

ấn người kia, cùng nhau trốn ở trong một góc bên cạnh bức tường, sau đó cố sức nghiêng tai nghe xem đám người kia có qua đây hay không.

Lúc này, cô cũng không kiêng dè gì, một tay che miệng người kia sợ hắn phát ra tiếng, một bàn tay thì gắng sức chống trước ngực hắn.

Đại khái qua một phút đồng hồ, bên kia cũng không có động tĩnh, Hứa Nùng lúc này mới yên tâm.

"Được rồi, hắn là không sao nữa rồi." Nói xong, cô thả tay xuống.

Nhưng đối phương lại không cho cô cơ hội, một phen nắm lấy cổ tay của cô.

"Chưa có ai nói với em sao?" Giọng nói lười biếng vang lên trên đỉnh đầu của cô, "Ngực đàn ông không thể tùy tiện sờ loạn."

Cô mở to hai mắt nhìn qua, tầm mắt đụng vào con ngươi tối đen của người kia.

Hắn hơi hơi dùng sức, kéo cổ tay của cô, đem thân thể cô hướng về trước người mình. Cơ thể hai người trong nháy mắt chạm sát vào nhau.

Khuôn mặt tinh xảo có chút khoa trương giờ phút này chỉ cách Hứa Nùng có mấy cm. Cô thậm chí có thể cảm nhận được hô hấp truyền đến từ chóp mũi hắn, mang theo mùi thuốc lá cùng nhau tản ra trên má cô, vừa tê vừa ngứa.

Tiếp đó, hắn không chút để ý phun ra vài chữ.

"Đốt lửa lên, là phải chịu trách nhiệm."

"..."

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng nghe xong lời nói của Chu Khởi, trong nháy mắt hai gò má nóng lên, đôi tai cũng bắt đầu nổi lên màu đỏ nhàn nhạt.

Cô không biết nên nói cái gì, cũng không muốn nói gì, giãy dụa muốn rút cổ tay của mình ra, thoát khỏi kiềm chế của hắn.

Nhưng không ngờ hắn căn bản không cho cô cơ hội, chỉ hờ hững lần nữa mở miệng: "Gấp cái gì? Trước tiên nói cho rõ ràng mọi chuyện đã."

Giọng nói của hắn không lớn, có cảm giác tùy tiện, nhưng là lại mang khí thế xâm lược làm cho người khác không thể xem nhẹ.

Vừa mới rồi chuyện quá khẩn cấp, Hứa Nùng không nghĩ được cái gì khác, chỉ cảm thấy không thể để cho hắn bị những người đó bắt được, cho nên cái gì cũng không để ý.

Hiện tại phần cảm giác gấp gáp nghẹt thở kia biến mất, lý trí của cô dần dần quay lại. Khi dựa sát vào hắn, phần thấp thỏm cùng khẩn trương kia cũng từ từ xuất hiện.

Mưa phùn bay lất phất, xen lẫn trong gió nhẹ, tiếng gió, tiếng mưa rơi hòa vào nhau, làm không khí yên tĩnh ở xung quanh càng thêm rõ ràng.

Hứa Nùng cảm nhận được rõ ràng trái tim không dễ gì mới đập chậm lại một chút của mình, lại một lần nữa tăng tốc.

Thấy cô cúi đầu không nói lời nào, Chu Khởi cụp mắt nhìn cô, biểu tình lười biếng, "Hửm?"

Hứa Nùng hít sâu một hơi, ở trong lòng yên lặng cố lấy hết dũng khí, mới giương mắt nhìn hắn, nhẹ giọng mở miệng, "Anh... họ Chu phải không?"

https://thuviensach.vn

Lúc cô nhìn thẳng vào hắn, phần khẩn trương dưới đáy lòng kia càng thêm rõ ràng, ánh mắt lấp lánh, lông mi hơi run run.

Cô lúc trước ở phim trường hắn là nghe không sai, người mà hội thu nợ muốn tìm gọi là Chu gì đó, từ ở phía sau cô không nghe rõ, nhưng họ của hắn là Chu thì không sai.

Chu Khởi lần này thật sự có chút ngoài ý muốn, đuôi lông mày hơi giật giật.

Hứa Nùng nhìn phản ứng này của hắn, liền biết mình đã đoán đúng rồi.

Cô do dự suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn là nói ra điều nên nói.

Chẳng qua lúc nói chuyện, cô lại cúi đầu xuống, không dám tiếp tục nhìn hắn.

"Những người vừa mới rồi ở bên kia, là bọn thu nợ. Bọn họ nói có một người họ Chu thiếu bọn họ rất nhiều tiền, sau đó chạy đến thành phố điện ảnh và truyền hình bên này làm bảo an tránh đầu sóng ngọn gió..."

Lần này, Chu Khởi rốt cuộc hiểu chuyện gì xảy ra, nơi cổ họng bật ra một tiếng cười, cũng không phản bác, "À, làm sao em biết chính là tôi?"

Hứa Nùng lặng lẽ đánh giá hắn, không biết có nên nói ra những điều mình nghe thấy hay không.

Qua vài giây, Chu Khởi thấy cô không đáp, "Hửm?"

Hứa Nùng lại do dự một lúc lâu, cuối cùng thấy hắn một bộ dạng không nghe cô mở miệng sẽ không dễ dàng bỏ qua, hít vào một hơi thật sâu, cô nhỏ giọng lẩm bẩm một câu: "Bọn họ nói là trong đội bảo an của thành phố điện ảnh lớn lên là một thanh niên ẻo lả dễ nhìn..."

https://thuviensach.vn

Thật ra trọng điểm làm cô rối rắm là vài chữ „thanh niên ẻo lả" phía sau. Cô sợ nói ra lời này đối phương nghe xong sẽ không vui, nào ngờ...

"Cảm thấy tôi dễ nhìn?" Chu Khởi vừa nhướng mày cười vừa nói, vẻ mặt lưu manh vô lại.

Một chút tâm tư nhỏ trong lòng bị đâm trúng, Hứa Nùng xấu hổ muốn chết. Cô vội vã muốn rời đi, nhưng người đàn ông này chính là không buông tay.

Nhìn cô lại im lặng, Chu Khởi cũng không rối rắm ở cái đề tài này nữa, hơn nữa lại hỏi: "Vừa nãy vì sao em gấp gáp như vậy?"

Hứa Nùng có chút không biết làm sao, nói thật ra, vì sao lại gấp gáp như vậy cô cũng không biết. Có thể là bởi vì ống mù tạt kia, cũng có khả năng bởi vì cái khác...

Nhưng những cái đó lúc này đều không phải là trọng điểm đi? Vì sao cái người này cũng không biết lo lắng chứ? Người đòi nợ cũng đã đến tận chỗ này tìm hắn. Hôm nay cũng thiếu chút nữa gặp được hắn, hắn làm sao còn thoải mái như vậy chứ?

Chu Khởi nhìn vẻ mặt cô như vậy, tùy ý cười.

"Sợ tôi bị những người đó bắt à? Sợ tôi bị đánh chết sao?"

Dừng một chút, hắn lần nữa mở miệng, giọng điệu biếng nhác đến cực điểm, "Bạn học nhỏ, thật có lòng thương người mà."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 5

Tác giả: Triệu Thập Dư

Editor: LC

Chu Khởi trở lại ký túc xá mà người phụ trách sắp xếp cho mình, trước tiên là cởi bỏ một thân quần áo ẩm ướt.

Bộ ngực rắn chắc mà không khoa trương phơi bày ra ngoài, bụng thon ẩn hiện vẽ ra vài đường cong, không giống như là loại được tận lực luyện tập ra kia, nhưng lại càng thêm gợi cảm dễ nhìn.

Hắn thuận tay cầm khăn mặt lên chuẩn bị lau tóc, lúc cúi đầu xuống, vô tình liếc thấy dấu chân trên mặt giầy.

Nhớ tới Hứa Nùng trước đó khuôn mặt đỏ bừng, bị hắn chọc nóng nảy "hung dữ" đạp hắn một cước, lúc xoay người đã là bóng người đang bỏ chạy, hắn không nhịn được bật cười.

Chậc, như thế nào nổi giận cũng mềm yếu như vậy.

Lấy điếu thuốc lên ngậm trong miệng, còn chưa kịp đốt, điện thoại tại lúc này bất chợt vang lên.

Giọng của Trần Tiến ở đầu bên kia có chút nóng nảy, "Đệch, Chu Khởi! Cậu nhanh trở về quản lý đàn em trong quán bar của cậu đi. Gặp tớ là lôi kéo tớ không cho đi, nói nhất định phải tìm cậu về mới được!"

https://thuviensach.vn

Chu Khởi nhấn bật lửa, ngọn lửa bùng lên, hắn nghiêng đầu, châm điếu thuốc.

Hút một hơi, hắn lơ đãng nói: "Hoa Tí à?"

"Ngoài hắn ra thì còn ai nữa! Đm cậu nhanh quay về đi, hắn ôm đùi tớ không chịu buông tay đây này!"

Chu Khởi nghĩ tới cái hình ảnh đó, có chút vui sướng khi người gặp họa, "Tự mình giải quyết, tớ không rảnh."

"Đệch! Cậu sao lại không rảnh! Cậu cả ngày ở thành phố điện ảnh và truyền hình làm gì hả!"

Trong đầu Chu Khởi lóe lên hình ảnh Hứa Nùng bị trêu chọc đến hai má đỏ bừng, hắn cười, "Nói chuyện yêu đương."

"......???"

Có đùa không vậy???

_____

Lúc Hứa Nùng đi về hướng phim trường, hai má còn có chút nóng.

Cô cố hết sức khống chế bản thân không được lại miên man suy nghĩ, chậm rãi ổn định cảm xúc.

Sau khi đi vào phim trường, cô cảm nhận được không khí có chút căng thẳng.

Nhưng ánh mắt của mọi người cũng không giống như lúc trước luôn đặt trên người cô, điều này khiến cô bình tĩnh hơn nhiều. Ít nhất cái này đại biểu sự việc phát sinh hắn là không liên quan nhiều đến cô.

https://thuviensach.vn

Trong lều đang quay phim, là Lý Hướng Nam và nữ chính đối diễn, đã NG mấy lần, đều là sai lầm của Lý Hướng Nam, điều này làm cho sắc mặt Mạnh Tư Vũ càng ngày càng kém.

Một tiếng "Bộp" vang lên, Mạnh Tư Ngữ trực tiếp đập kịch bản xuống mặt bàn.

"Ngừng!!" Cô ta lớn tiếng quát lên, giọng vừa dứt, người có mặt trong trường quay đều không dám lên tiếng.

"Lý Hướng Nam! Chúng ta quay chính là phim về học sinh trung học. Cậu biểu hiện có thể trẻ trung một chút hay không? Tới tới lui lui nhiều lần như vậy, sao vẫn không thể tìm được cảm giác mà tôi muốn chứ! Rốt cuộc cậu có thể diễn hay không hả!"

Biểu hiện trước đó của Lý Hướng Nam cũng không tệ, Mạnh Tư Ngữ chưa từng làm khó cậu ta, vì thế lần này nổi cáu một trận lớn như vậy với cậu ta, trong nhất thời cậu ta chỉ cảm thấy trên mặt nóng bừng bừng.

Bạch Hiểu nhìn Lý Hướng Nam một cái, đôi mắt xinh đẹp xoay chuyển qua lại hai lượt, tiếp đó kéo chặt cánh tay Mạnh Tư Ngữ, cười rất thân mật mở miệng: "Chị, chị đừng giận nữa. Tạm thời Lý Hướng Nam tìm không ra cảm giác thì chúng ta trước tiên không quay phân cảnh này nữa. Chút nữa em đi tập diễn với cậu ấy tìm cảm giác là được rồi."

Lửa giận trong lòng Mạnh Tư Ngữ còn chưa tan, có điều nghe xong lời của Bạch Hiểu, cũng trầm ngâm một lúc, sau đó mở miệng: "Quả thật cần tìm người đi tìm cảm giác diễn với cậu ta."

Trước mắt Bạch Hiểu sáng ngời, nhếch khóe môi cười nhìn thoáng qua về phía Lý Hướng Nam, nhưng nào ngờ lại vui mừng quá sớm.

Một giây sau, lại nghe Mạnh Tư Ngữ đột nhiên nói: "Hứa Nùng được không?"

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Bạch Hiểu cứng đờ. Mạnh Tư Ngữ cũng không để ý tới phản ứng của cô ta, bình tĩnh rút cánh tay của mình từ trong tay cô ta, sau đó giọng lại nâng cao thêm một ít, "Hứa Nùng."

Hứa Nùng vốn dĩ vẫn luôn ẩn mình trong góc nhìn về bên đó, lúc này nghe thấy Mạnh Tư Ngữ gọi mình, cô nhanh chóng tiến lên phía trước.

"Dạ."

Mạnh Tư Ngữ cũng không nhìn cô, đưa tay chỉ chỉ Lý Hướng Nam, "Đi, mang cậu ta ra ngoài tìm cảm giác diễn. Giúp cậu ta tìm ra cảm giác của phân cảnh này."

Bạch Hiểu ở một bên muốn ngăn cản, "Chị..."

Mạnh Tư Ngữ không đáp lại cô ta, bình thường đối với việc Bạch Hiểu làm, bản thân có thể bởi vì cô ta tặng mấy cái túi và đồ dưỡng da mà mở một con mắt nhắm một con mắt.

Nhưng những chuyện quan trọng, Mạnh Tư Ngữ không thể lại để mặc cô ta làm loạn.

Nghĩ đến đây, Mạnh Tư Ngữ hướng về phía Hứa Nùng nói: "Đi đi, dẫn cậu ta đi tìm cảm giác cho tốt."

Lúc sau ra ngoài, Lý Hướng Nam rõ ràng thở phào một hơi.

Cậu ta cười khổ nhìn Hứa Nùng, "Hôm nay xem như tớ biết cậu bình thường có thể nhẫn nhịn bao nhiêu rồi."

Hứa Nùng thoáng nhìn cậu ta một cái, giọng điệu giống như là an ủi, "Cho nên, cậu xem tớ bị mắng nhiều lần như vậy mà vẫn còn đứng ở chỗ này nè, cậu cũng đừng suy nghĩ nhiều quá."

https://thuviensach.vn

Cô nhìn nhìn thời gian, không muốn nói thêm nữa, trước khi Lý Hướng Nam lần nữa mở miệng, nói: "Thời gian không nhiều lắm, chúng ta bắt đầu thôi."

.....

Phân cảnh kia Hứa Nùng đối diễn cùng Lý Hướng Nam mười mấy lần, sau đó cậu ta rốt cuộc tìm được một chút cảm giác.

Lần nữa bắt đầu quay, cậu ta trở nên khác hẳn, Mạnh Tư Ngữ cũng im lặng, chăm chú nhìn màn hình giám sát, lại cũng không có giữa chừng hô "Dừng".

Lúc phát cơm tối, Hứa Nùng đói đến không chịu nổi nữa, cũng không thèm để ý cái gì, trực tiếp ngồi ở trên bậc thang bên ngoài khu vực quay bắt đầu ăn.

Phía sau vang lên một trận tiếng bước chân rất nhỏ, sau đó bên cạnh có một người ngồi xuống. Cô nhìn qua, phát hiện là Lý Hướng Nam.

Cậu ta đưa cho cô một lon cola, cười nói: "Mời cậu uống."

Hứa Nùng nghĩ thầm rằng cậu ta hẳn là muốn cảm tạ chuyện mình lúc trước thay cậu ta giải vây, hơn nữa hiện giờ cô quả thật có chút khát nước, vì thế cũng không từ chối, gật đầu tiếp lấy, "Cám ơn."

"Phải là tớ cám ơn cậu, buổi chiều..."

"Không có gì." Hứa Nùng ngắt lời cậu ta, không muốn lại dây dưa nhiều về chuyện này. "Tớ là phó đạo diễn tạm thời, giúp cậu tập diễn là trách nhiệm của tớ, về cái khác, cậu cũng không cần để ở trong lòng."

Lý Hướng Nam đã quen dáng vẻ cô giải quyết việc chung, cũng không giận, nghĩ một chút, đưa mắt nhìn vào đôi mắt của cô.

https://thuviensach.vn

"Thật ra mắt cậu rất đẹp. Vì sao cậu không suy xét mang cái kính sát tròng nhỉ?"

Ban đầu Lý Hướng Nam cũng không quá chú ý bề ngoài của Hứa Nùng, nhưng xế chiều hôm nay lúc đối diễn, bên trong có vài lời thoại yêu cầu phải luôn nhìn vào mắt của Hứa Nùng.

Lần này cũng không phải lần đầu cậu ta nhìn Hứa Nùng nói chuyện, nhưng là lần đầu tiên phát hiện, cô có một đôi mắt đen bóng cực kỳ đẹp. Thậm chí khiến cậu ta sau đó khi đang nhìn cô, còn hoảng hốt một lần, trong tim cũng dâng lên một loại cảm xúc không tự nhiên.

Cậu ta nói xong, Hứa Nùng liền lắc lắc đầu, "Không cần, tớ như vậy cũng đã quen rồi."

Lý Hướng Nam biết tính cách của cô, cũng không nói gì nữa.

Mở hộp cơm của mình ra, gắp ba khối xương sườn bên trong sang hộp đựng cơm của cô.

Hứa Nùng sửng sốt, chớp mắt nhìn về phía cậu ta.

Lý Hướng Nam ôn hòa cười cười, lộ ra hai cái răng hổ, "Tớ giảm béo, cậu ăn đi."

Đáy lòng Hứa Nùng xẹt qua một tia không thoải mái, nhưng còn chưa kịp nói gì, liền cảm thấy trước người phủ xuống một cái bóng.

Đưa mắt nhìn lên, thì thấy một đôi chân dài với ống quần màu đen.

Cô ngẩng đầu, liền nhìn thấy người đàn ông vừa mới gặp qua lúc trưa, giờ phút này đang ngậm điếu thuốc đứng trước mặt mình.

Nét mặt trầm lặng, mặt không biểu tình

https://thuviensach.vn

———————

Hứa Nùng lúc này nhìn thấy Chu Khởi, ngập tràn trong đầu đều là ý nghĩ lúc trước đã đạp hắn một cước.

Lúc ấy không quan tâm, cũng cảm thấy thành phố điện ảnh và truyền hình lớn như vậy, hắn hắn là cũng sẽ không nhàm chán đi từng đoàn phim tìm cô. Hai người tám mươi phần trăm sẽ không gặp lại, cho nên mới dám...

Nào biết còn chưa qua hết một ngày, buổi tối vậy mà sẽ gặp lại hắn, hơn nữa hắn còn không mang biểu cảm giống như lúc bình thường, vẻ mặt lạnh lùng, một cỗ khí thế như có như không kia càng thêm mãnh liệt.

Cô nhìn hắn chằm chằm, vẫn luôn không phát ra tiếng.

Điều này làm cho Lý Hướng Nam ở một bên có cảm giác không thích hợp. Hắn đứng lên chen vào vị trí giữa hai người, che ở trước người Hứa Nùng.

"Anh là ai? Tìm Nùng Nùng có việc gì?"

Dáng vẻ của Chu Khởi vốn đã có chút lưu manh vô lại, đặc biệt là biểu cảm hiện tại còn không giống không để ý đến cái gì như lúc trước. Một gương mặt trầm tĩnh nặng nề, thêm vào hơi thở cường thế quanh người hắn, rất khó liên tưởng hắn với phương diện tốt đẹp.

Hôm nay hắn không mặc bộ trang phục bảo an kia, mà là mặc bộ quần đen áo đen lúc đầu, dưới chân còn đi một đôi ủng Martens màu đen, cả người nhìn qua rất khó dây vào.

Lúc này khoảng cách giữa hai người không xa không gần, Lý Hướng Nam cảm thấy bản thân cũng không thấp, nhưng nào biết đối phương so với mình còn cao hơn nửa cái đầu.

https://thuviensach.vn

Chu Khởi nghe xong lời cậu ta nói, chỉ rủ mí mắt nhẹ cậu ta hắn. Tiếp đó bên miệng kéo lên nụ cười có ý tứ không rõ, ngón tay lại kẹp điếu thuốc gẩy gẩy tàn thuốc lên mặt đất.

"Cậu là cái gì của cô ấy hả? Bảo vệ cô ấy sao?"

Lý Hướng Nam bị nói cho có chút ngây người, sau đó có chút khó xử, lắp bắp hai ba giây, mới chậm rì rì nói ra hai chữ: "Bạn học."

Chu Khởi cười hắc một tiếng, ánh mắt liếc về phía Lý Hướng Nam cũng trở nên nhẹ hơn, "À, bạn học à."

Lý Hướng Nam có chút không chắc chắn hắn đây là cái phản ứng gì, mới vừa muốn quay đầu nhìn Hứa Nùng, muốn hỏi cô một chút là chuyện gì xảy ra, Hứa Nùng lại tại lúc này đứng lên.

"Cái đó.. Bọn mình quen nhau." Hứa Nùng cảm thấy bản thân nếu lại không nói gì, hiểu lầm sẽ càng ngày càng nghiêm trọng, thế nên không quá tình nguyện đứng ra giải thích.

Vừa nghe thế, Lý Hướng Nam nháy mắt xấu hổ lại quẫn bách, ở trong lòng không ngừng chán nản bản thân sao lại đột nhiên thiếu kiên nhẫn như vậy!

Có điều, người học biểu diễn giống nhau khi lâm trận năng lực phản ứng đều nhanh, tuy rằng lúc này trong lòng cậu ta cảm thấy lúng túng cực kỳ, nhưng trên mặt lại không lộ ra.

Thậm chí còn vươn tay về phía Chu Khởi, rất khách sáo chào hỏi: "Chào anh, tôi là Lý Hướng Nam, là bạn học của Hứa Nùng, vừa mới rồi là hiểu lầm, thật ngại quá, anh đừng trách."

Nào biết hành động này của cậu ta đổi lại chính là hoàn toàn bị xem nhẹ, Chu Khởi không trả lời cậu ta, tùy ý để cậu ta xấu hổ duỗi tay đứng ở

https://thuviensach.vn

nơi đó.

Lý Hướng Nam có chút lúng túng, ngượng ngùng thả tay xuống, muốn xoay người rời đi, lại không hiểu sao không muốn để hai người bọn họ đơn độc ở chung.

Nhưng Chu Khởi căn bản không thèm để ý, hắn nhẹ cúi đầu, nhìn về phía Hứa Nùng hỏi: "Em làm việc ở đoàn phim này à?"

"Hả..." Hứa Nùng nói xong nhấp nhấp môi, trong con ngươi mang theo thần sắc bất an, "Cái kia... Anh có chuyện gì không?"

Chu Khởi nhả khói, cười, "Không có việc gì thì không thể tìm em sao?"

"..."

"Hiện tại có thời gian không?"

Hứa Nùng chớp mắt, "Có thì có, nhưng..."

Chu Khởi dường như chỉ nghe nửa câu đầu, có được đáp án bản thân muốn liền không cho cô cơ hội cự tuyệt, vươn tay về phía trước, giữ lấy cổ tay của cô, không cho từ chối liền túm cô đi ra bên ngoài.

Ngón tay hắn khớp xương rõ ràng, nhiệt độ trong lòng bàn tay mang theo cảm giác nóng rát, Hứa Nùng theo bản năng trốn tránh, đổi lại là một cái liếc nhẹ từ Chu Khởi.

"Hửm?"

Hứa Nùng muốn nói gì đó, nhưng ở dưới cái nhìn chăm chú của hắn, cái gì cũng không nói ra được.

"... Không có việc gì."

https://thuviensach.vn

Lý Hướng Nam có chút hơi hơi thất thần.

Tuy rằng trong mắt người khác, Hứa Nùng cực dễ bắt nạt, cũng vô cùng dễ nói chuyện, nhưng mà cậu ta biết, trong xương tủy cô vẫn mang theo chút khí phách kiên cường. Mà biểu hiện ngày thường của cô, tất cả cũng đều là tự nguyện.

Một khi cô không đồng ý, thì bất luận kẻ nào cũng không thể ép cô ấy làm bất cứ cái gì.

Liền giống vậy cùng cái đoàn phim này mà nói, tuy rằng cậu ta cũng không biết cô nhất định phải làm phó đạo diễn vì lý do gì, nhưng cậu ta lại hiểu, tất cả nhường nhịn của cô hiện tại đều là vì vị trí phó đạo diễn.

Cô ấy càng để ý thứ mà cô ấy muốn, cho nên liền không quan tâm những bất công cùng khinh thị của người ngoài.

Mà cô vừa mới rồi không cự tuyệt, có phải hay không đại biểu cho...

Cậu ta nhìn bóng dáng hai người biến mất trong màn đêm, trong nhất thời trong lòng không biết là cảm giác gì.

Bạch Hiểu lúc này ở phía sau cậu ta lên tiếng, vẫn mang theo giọng điệu trào phúng mà ngày thường quen dùng, "Vẫn còn thật thích cái đứa nhà quê kia à? Nhìn thấy cô ta đi cùng người đàn ông khác, đau lòng rồi?"

Bạch Hiểu không thấy toàn bộ quá trình xảy ra bên này, cũng không nhìn thấy chính mặt Chu Khởi, nhưng nhìn bóng dáng cũng có thể nhận ra được, Hứa Nùng là đi cùng một người đàn ông.

Mà Lý Hướng Nam nghe xong cô ta nói, ngay cả ánh mắt dư thừa cũng không cho cô ta, trực tiếp xoay người bỏ đi.

https://thuviensach.vn

Bạch Hiểu nhìn phản ứng này của cậu ta, trong nhất thời oán khí trong lòng càng nhiều.

Gia cảnh cô ta không tệ, có bối cảnh có tài nguyên, đoàn phim này của Mạnh Tư Ngữ, cô ta không nhất định phải vào, dù sao vừa nghèo vừa nhỏ, nói là làm phó đạo diễn, nhưng thật ra cũng không khác gì chơi đùa.

Nhưng dù cho ghét bỏ, cô ta cuối cùng vẫn tham gia.

Một là bởi vì cô ta nghe nói Lý Hướng Nam sẽ tham diễn, hai là bởi vì biết Hứa Nùng muốn cái vị trí phó đạo diễn này.

Cái tên Hứa Nùng trước kia cô ta đã từng nghe nói qua.

Cô ta thích Lý Hướng Nam, vì thế người trong ký túc xá thường xuyên đến nói chuyện bát quái của hắn với cô ta, mà trong những câu chuyện phiếm đó, cái tên Hứa Nùng liên tiếp xuất hiện. Hơn nữa từ ngoài nhìn vào, Lý Hướng Nam đối với đứa nhà quê này vẫn luôn rất chăm sóc.

Lúc ấy, dưới đáy lòng Bạch Hiểu liền chôn xuống một cái gai. Đặc biệt là cô ta nhiều lần cư xử tốt với Lý Hướng Nam, cậu ta lại nhiều lần bỏ qua, cái gai này lại đâm vào càng sâu.

Sau đó một lần trong lúc vô tình, cô ta lại nghe được nhóm giáo viên nói chuyện, trong lời nói vẫn luôn rất không xem trọng cô ta, thậm chí còn nhắc tới Hứa Nùng, nói học sinh khoa biểu diễn kia đi học ké, dường như năng lực nghiệp vụ đều hơn cô ta.

Đây không thể nghi ngờ là đổ thêm lửa vào trái tim Bạch Hiểu, cô ta vô cùng tức giận, cũng không biết rốt cuộc bản thân có chỗ nào không bằng cái đứa nhà quê kia, người cô ta thích lại gần gũi với nó mà không nhìn cô ta, thậm chí đến giáo viên cũng xem trọng đối phương.

https://thuviensach.vn

Cho nên cô ta không thể nào nhịn nổi nữa, tìm cơ hội lấy lòng Mạnh Tư Ngữ, dùng thủ đoạn mà cô ta am hiểu nhất trà trộn vào đoàn phim.

Hơn nữa mục tiêu cô ta vào nhóm cũng rất rõ ràng, một là tiếp cận Lý Hướng Nam, hai chính là muốn chèn ép Hứa Nùng, cướp đi những thứ cô để ý!

Cho nên sau khi cô ta vào nhóm nơi nơi đều đối nghịch với Hứa Nùng, nhưng Hứa Nùng lại giống như đầu đất, đối với những động tác nhỏ của cô ta hoàn toàn không để ý.

Nhớ lại thái độ vừa rồi của Lý Hướng Nam đối với mình, trong lòng Bạch Hiểu như bùng lên một ngọn lửa.

Cô ta âm thầm nghiến răng, trong đầu nghĩ, không thể lại bỏ qua như vậy, cô ta muốn thật sự làm gì đó, phải cho Hứa Nùng một chút giáo huấn mới được!

Bên trong thành phố điện ảnh và truyền hình nơi nơi đều là nhân viên đoàn phim, xung quanh cũng không thiếu diễn viên quần chúng đi lại, đương nhiên cũng không thiếu trai xinh gái đẹp.

Chu Khởi và Hứa Nùng đi cùng nhau, cái tổ hợp hai người này mặc dù có điểm không đúng lắm, nhưng cũng không ai nghĩ nhiều, cho là bọn họ là người của đoàn phim nào đó, trên người mặc cũng là trang phục biểu diễn.

Nhưng Hứa Nùng vẫn luôn không thèm để ý đến ánh mắt của người khác, cho dù coi như bị người nhìn cũng chẳng sao.

Cô để ý, là người đàn ông đi theo bên cạnh.

https://thuviensach.vn

Bất an trong lòng bị phóng đại, cô cảm thấy đêm nay người đàn ông này có điểm không giống lúc trước, nhưng không giống chỗ nào cô lại không nói ra được.

"Cái đó..." Cô ở phía sau yếu ớt lên tiếng.

Chu Khởi nghe thấy, quay đầu lại nhìn cô một cái, "Ừ?"

Lúc này, bọn họ đứng ở bên ngoài trường quay của một đoàn phim, có mấy cái đèn sáng lên ở bên kia. Ánh sáng có chút đột ngột, chiếu vào trên mặt Chu Khởi, mảng sáng mảng tối phân cách vô cùng rõ ràng, làm cho đường nét rõ ràng trên mặt hắn càng thêm thâm thúy.

Hứa Nùng xuyên qua mắt kính nhìn về phía hắn, một lúc lâu mới chậm rì rì mở miệng hỏi: "Anh muốn mang tôi đi đâu?"

Chu Khởi buồn cười, nhìn cô nói: "Cũng đã đưa em đi ra xa như vậy rồi, em mới nghĩ tới hỏi lại cái này, có phải quá muộn hay không?"

Lúc trước cô muốn hỏi, nhưng hắn cũng không cho cô cơ hội nha.

Hứa Nùng trong lòng nghĩ như vậy, nhưng là không có gan trực tiếp nói ra, có chút khẩn trương đứng ở tại chỗ, không nói lời nào nữa.

Hắn kẹp điếu thuốc rít một hơi, tiếp đến ấn mẩu thuốc ở trên thùng rác bên cạnh, sau đó ngẩng đầu nói với cô: "Lúc trước nhận hai lần giúp đỡ của em, liền nghĩ muốn mời em ăn bữa cơm."

"Hai lần?" Cô giúp hắn tránh thoát sự kiện thu nợ kia coi như một lần, một lần khác là từ đâu?

Chu Khởi đọc hiểu ý nghĩ trong lòng cô, lười biếng mở miệng: "Cái bật lửa."

À.

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng chớp mắt, hiểu ra.

"Thật ra cũng không tính là chuyện gì lớn... Anh không cần để ở trong lòng."

Đuôi lông mày của Chu Khởi khẽ nhếch lên, dễ dàng liền nghe ra ý tứ trong lời nói của cô.

"Không muốn ăn cơm với tôi à?"

"..." Hứa Nùng không nghĩ tới hắn lại nói trắng ra như vậy, trong nhất thời đáy lòng sinh ra một chút ngại ngùng, "Không phải là không muốn, chỉ là cảm thấy mọi người đều rất bận, hơn nữa..."

"Tôi không bận." Chu Khởi nhẹ nhàng nhìn cô nói, "Vừa mới rồi cũng hỏi qua, em nói có thời gian."

Đôi môi Hứa Nùng khẽ nhếch, muốn nói lại thôi, nhưng do dự nửa ngày cũng không nói ra một câu.

Chu Khởi thấy cô như vậy, lần nữa mở miệng, giọng điệu nhàn nhã, "Tôi là cái người thích sự thử thách, càng là chuyện khó làm tôi càng có cảm giác hưng phấn, cũng càng kiên trì hơn."

Nói đến đây, hắn cụp mắt nhìn cô, trong con ngươi thâm thúy là ý cười hàm xúc ý tứ không rõ.

"Cho nên xác định muốn cự tuyệt sao? Bạn học nhỏ."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 6

Tác giả: Triệu Thập Dư

Editor: LC

Trong siêu thị thành phố, em gái thu ngân ở quầy tính tiền vẫn luôn như có như không quan sát kệ hàng bên kia, ánh mắt thẹn thùng mang theo sợ sệt, muốn nhìn mãi về phía bên đó, lại như là có chút ngại ngùng.

Chu Khởi dựa vào phía trước một cánh cửa sổ bên cạnh giá hàng, một cánh tay tùy ý đặt trên bệ cửa sổ, trên tay cầm cái bật lửa, một lần lại một lần gõ vào bệ cửa sổ bằng đá cẩm thạch.

Thân máy bằng kim loại ở dưới ánh đèn tản ra ánh sáng lạnh, ngón tay hắn để ở phía trên, càng thon dài dễ nhìn hơn.

Ánh mắt hắn vẫn luôn đặt trên người Hứa Nùng, thật lâu cũng không rời đi.

Hứa Nùng vẫn luôn ở giá hàng giả vờ chọn lựa thương phẩm, nhưng thật ra bên tai cũng lặng lẽ lắng nghe động tĩnh phía sau.

Lúc trước người đàn ông kia đem chuyện nói thành như vậy, cô căn bản không có cách nào cự tuyệt.

Ý tứ của hắn rõ ràng chính là, hôm nay cô không đồng ý, thì còn ngày mai, ngày mai không đồng ý, thì còn ngày kia...

https://thuviensach.vn

Hơn nữa, người này cũng biết cô là người của đoàn phim nào, tìm được cô càng là rất dễ dàng.

Nhưng cô lại không cảm thấy hắn sẽ cố ý ở trước mặt người khác nói cái gì, nhưng bản thân vẫn luôn nỗ lực che dấu không lộ ra tài năng, hắn hắn là cũng là không biết nội tình.

Lỡ như lúc nào đó hắn đến đoàn phim, nói lỡ miệng...

Hứa Nùng không thể để cho chuyện như vậy xảy ra, cho nên sau khi hắn nói vậy, không cam không nguyện đáp ứng.

Bọn họ lúc ấy một trước một sau đi được một đoạn đường, Hứa Nùng ngẫm nghĩ, cuối cùng vẫn là dừng cước bộ.

Cô đứng lại ở trước mặt hắn, ngửa đầu lên nhìn hắn.

"Anh nói muốn cảm ơn tôi, mời tôi ăn gì đó, vậy... ăn cái gì có thể do tôi quyết định không?"

Người đàn ông kia lúc ấy không tỏ ý kiến nhướng nhướng mày. Lúc cô dẫn hắn đi đến siêu thị, cô đi ở phía trước, nghe thấy rõ ràng ở phía sau hắn ta cười một tiếng.

Không chút nào che dấu, có chút khoa trương, hơn nữa còn là loại thanh âm từ nơi cổ họng phát ra kia.

Hứa Nùng có chút phiền muộn, đột nhiên liền hối hận chính mình lựa chọn tới nơi này.

Hắn thiếu nợ thì thiếu nợ, không có tiền thì không có tiền, cô quan tâm nhiều như vậy làm gì chứ?

Dù sao là hắn nói nhất định phải mời khách, quán ăn trong thành phố này nhiều như vậy, cô làm chi vì muốn bớt chút tiền mà tới nơi này chứ?

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến đây, Hứa Nùng liền có chút kích động, tay chọn đồ bắt đầu cố ý đưa về hướng có những đồ ăn vặt nhập khẩu, không bao lâu, trước ngực đầy một ôm đồ ăn vặt in chữ nước ngoài màu sắc rực rỡ.

Đồ quá nhiều, cô ôm có chút cố sức.

Vừa mới xoay người, phía trước liền bước tới một thân ảnh cao lớn.

Hứa Nùng cho dù cúi đầu cụp mắt, cũng biết người đi qua đây là ai.

Hai tay đang ôm đồ của cô vô thức siết chặt.

Người trước mặt chuyển động, vươn tay, muốn tiếp lấy những gói đồ ăn vặt đó.

"Mấy thứ này trước đưa cho tôi, em lại đi chọn cái khác đi."

Hứa Nùng ngẩn ra, ngẩng đầu nhìn hắn một cái, "Hả?"

Đáy mắt Chu Khởi lộ vẻ lười biếng, giọng nói cũng mang theo lẽ đương nhiên, "Chỗ này mới mấy túi, hắn là nên chọn thêm một ít nữa?"

Hứa Nùng quả thực bị dáng vẻ như vậy của hắn đánh bại, tràn ngập đầu óc đều là những điều lúc trước đã từng nhìn thấy trong TV, vì làm vui lòng bạn gái, bạn trai dù không có tiền cũng muốn phùng má giả làm người mập.

Tuy rằng cô sẽ không tự kỷ cảm thấy là hắn thích mình, nhưng hành động này của hắn... Thật sự không khác bọn họ là mấy.

Cô lại lặng lẽ thoáng nhìn hắn một cái, phát hiện hắn vẫn còn nhìn mình, nhanh chóng lắc lắc đầu, "Chỗ này là đủ rồi."

Chu Khởi nghe xong cũng không làm khó cô nữa, xoay người ôm những đồ ăn vặt đó đi đến quầy tính tiền.

https://thuviensach.vn

Trong quầy em gái thu ngân lúc này nhìn thấy Chu Khởi lại đây, còn có chút khẩn trương, hai má đỏ bừng, vẫn luôn không dám đối diện với hắn.

Thật ra làm việc bên trong thành phố điện ảnh và truyền hình, các kiểu nam minh tinh muôn hình muôn vẻ cô ta đều đã gặp qua, đẹp trai có danh tiếng cũng rất nhiều, nhưng là hôm nay vừa thấy Chu Khởi, em gái thu ngân đã cảm thấy so với hắn, những người trước đó đều kém một điểm lại một điểm.

Nhưng cũng không phải là nói diện mạo, diện mạo của Chu Khởi quả thật soái khí dễ nhìn, nhưng cũng không nổi trội tới trình độ nào.

Chủ yếu vẫn là loại khí thế như có như không trên người hắn kia, rõ ràng nhìn qua rất lười biếng, có lẽ là lúc giơ tay nhấc chân, lại tràn ngập cường thế cùng hơi thở làm cho không người nào có thể xem nhẹ.

Em gái thu ngân ngại ngùng lại miên man suy nghĩ, vẻ mặt rầu rĩ giúp bọn họ quét mã.

Quét đến cái cuối cùng, Hứa Nùng ở một bên bất chợt lên tiếng.

"Chờ một chút!"

Em gái thu ngân và Chu Khởi cùng đồng thời đưa mắt nhìn qua, biểu cảm của Hứa Nùng nhất thời có chút cứng ngắc.

"Cái đó... Tôi có thể trước cầm trả về vài thứ không?"

Em gái thu ngân có lẽ là do vừa mới nhìn soái ca, lại bởi vì Hứa Nùng là theo soái ca cùng tới, cho nên lúc này thái độ rất tốt.

Cô ta hơi mỉm cười nói: "Đương nhiên có thể, cô muốn trả lại cái nào? Tôi giúp cô tiêu mã."

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng nghe vậy, kiên trì đến cùng, dưới cái nhìn chăm chú của hai người, ôm toàn bộ đồ vật trên quầy trở về, chỉ để lại hai cây kẹo que.

Nụ cười của em gái thu ngân cứng đờ, hai mắt Chu Khởi cũng hơi híp híp lại.

Hứa Nùng làm xong, cũng không băn khoăn cái gì nữa, ngoài không dám ngẩng đầu chống lại ánh mắt hai người ra, cũng không cảm thấy có chuyện gì.

Cô nắm hai cây kẹo que kia ở trong tay, đưa về hướng em gái thu ngân.

"Hai cái này đi."

Hai cây kẹo que nằm ở trong lòng bàn tay cô là của hãng Alps, một cái vị chuối tiêu, một cái vị dâu tây.

Em gái thu ngân tuy là người có tu dưỡng chức nghiệp cao, lúc này gương mặt đen sì.

Vẻ mặt cô ta một lời khó nói hết, nhìn nhìn Hứa Nùng, lại nhìn nhìn Chu Khởi. Cuối cùng quét mã hai cây kẹo, sau đó khuôn mặt vô cảm nói: "Hai đồng."

Chu Khởi chậm chạp không có hành động gì, Hứa Nùng nhìn hắn một cái, dường như dùng ánh mắt nói ——

Trả tiền đi.

Hắn nhìn cô chằm chằm, dưới ánh đèn, khuôn mặt được che dấu của Hứa Nùng như trước lộ vẻ quê mùa, nhưng hai con mắt lại đặc biệt đen nhánh dễ nhìn.

Ánh mắt trong suốt thấy đáy, sáng bóng rạng rỡ.

https://thuviensach.vn

Chu Khởi lấy đầu lưỡi đẩy đẩy chân răng, sau một hồi khá lâu, ở trong lòng chửi nhỏ một câu ——

Đệch.

.....

Lúc đi ra ngoài, hai người sát vai đi trở về, ai cũng không mở miệng trước.

Khoảng cách giữa hai người rất gần, khi đi đường cánh tay cũng suýt nữa chạm được da thịt đối phương. Hứa Nùng không dấu vết xê dịch sang bên cạnh, muốn cách xa hắn một chút.

Kết quả lúc này mới bước ra phía ngoài hai bước, phía sau liền đột nhiên vang lên một loạt tiếng còi, một chiếc xe từ phía sau bọn họ phóng như bay về phía trước. Hứa Nùng còn chưa kịp phản ứng, liền cảm giác cơ thể bị người mạnh mẽ lôi kéo.

Chiếc xe chạy qua bên người, Hứa Nùng mới nhận thấy.

Cả người cô bị Chu Khởi kéo đến trước mặt, khuôn mặt nhỏ nhắn suýt nữa đập vào ngực hắn, cánh tay còn bị hắn hung hăng nắm chặt, chóp mũi cách áo phông của hắn chỉ có không đến một cm khoảng cách.

Một hỗn hợp mùi nước xả quần áo nhàn nhạt cùng mùi thuốc lá khuếch tán ở trước mũi, cô ngửi thấy, hô hấp cũng lặng lẽ ngừng lại, không dám dùng sức.

Chu Khởi híp mắt nhìn nhìn chiếc xe đã chạy xa, một lát sau, cúi đầu, nhìn đỉnh đầu Hứa Nùng.

"Em vì sao không đi sang đường bên kia?"

https://thuviensach.vn

Giọng hắn có chút lạnh lùng, nhưng cũng không phải thật sự tức giận với cô, mà là giận vừa mới rồi cô trốn hắn đến xe cộ cũng không để ý.

Hứa Nùng tự biết đuối lý, hai má cũng có chút nóng lên, một lúc lâu sau, cô cúi đầu nói câu: "Xin lỗi."

Chu Khởi thật sự bị cô làm cho không còn cáu kỉnh được nữa, hắn buông tay ra, chủ động đi vào bên trong hai bước, không dựa vào gần cô như lúc trước nữa.

"Lại đây đi, đừng dịch ra bên ngoài nữa."

Hứa Nùng đi theo bước chân của hắn, cũng bước vào phía trong hai bước, trong lòng cô lúc này còn cảm thấy có chút ngượng ngùng, cũng cảm nhận được rõ ràng vừa mới rồi bản thân đã làm cái gì.

Vì thế muốn cứu vãn một chút không khí, dù sao kế tiếp muốn về trường quay còn có chừng mười phút khoảng cách, người đàn ông này hình như không có ý trực tiếp bỏ qua không để ý đến cô, dường như muốn đưa cô về phim trường.

Nếu như chừng mười phút vẫn luôn là loại không khí này, vậy cô phỏng chừng muốn xấu hổ chết mất.

Cô ngẫm nghĩ, bóc ra một cây kẹo que vị chuối tiêu, đưa cho Chu Khởi.

"Ăn không?" Cô nhỏ giọng hỏi.

Chu Khởi không chút để ý nhìn một cái, có ý muốn nói, "Đây là tạ lễ, em tự mình ăn đi."

Hứa Nùng không nghĩ tới hắn còn thật để ý chuyện này, chẳng lẽ thật cảm thấy hành động này của cô làm hắn mất mặt?

https://thuviensach.vn

Nhưng hắn là không có gì đi, cô quả thật "Giúp" hắn hai lần, nhưng cũng không có trả giá đồ vật gì thiết thực. Hắn muốn cảm ơn cũng chỉ cần có ý là được rồi, chỗ nào cần chú ý nhiều như vậy chứ.

Nghĩ tới đây, cô đem cây kẹo que đã bóc kia ngậm trong miệng.

Đầu lưỡi ở phía trên liếm một vòng, sau khi hương vị ngọt ngào trong khoang miệng tan đi, cô lại mở miệng nói: "Tôi không có coi thường ý tứ của anh, so sánh với tiệm cơm cùng những bữa tiệc lớn gì đó, tôi càng thích ăn kẹo hơn, vì thế mới chọn cái này, anh không cần suy nghĩ nhiều."

Nói đến đây, cô chủ động nhìn về phía hắn.

Ánh mắt sóng sánh tỏa sáng, ở bên đường chỉ có ánh trăng chiếu xuống, vô cùng xinh đẹp.

"Phương thức cảm tạ tốt nhất chính là làm cho đối phương vui vẻ, tôi ăn kẹo liền rất vui vẻ."

Chu Khởi không nháy mắt nhìn cô, Hứa Nùng bị hắn nhìn chăm chú hai ba giây thì có chút chịu không nổi, ánh mắt có chút hoảng hốt dịch chuyển đi.

Mới vừa muốn lại mở miệng nói gì đó, thì bất chợt cảm thấy cánh tay lại bị hắn kéo, tiếp theo, hắn dùng sức, trực tiếp ấn cô vào trong chỗ tối của góc tường.

Hứa Nùng cảm giác da đầu của mình cũng sắp rách rồi, bên tai tiếng tim đập "Bịch bịch bịch", một tiếng so với một tiếng càng to hơn, hô hấp trong nháy mắt cũng khẩn trương hơn.

"Anh..."

https://thuviensach.vn

Lời còn chưa dứt, chỉ nghe hắn lấy ngón tay đè môi cô lại, sau đó nhỏ giọng nói bên tai cô: "Trước đừng lên tiếng."

Hứa Nùng không biết hắn đang làm cái gì, nhưng ngay sau đó, liền hiểu chuyện gì xảy ra.

—— "Lưu tổng, đừng... Đừng ở chỗ này..."

—— "Tiểu dâm đãng, ở bên ngoài mới kích thích, nào, để anh trai xem xem em ẩm ướt hay là không..."

—— "Lưu tổng... Lưu tổng... Xin anh, em, em không tưởng được đầu đề... Nếu bị chó săn phát hiện thì thật sự xong rồi. Anh cũng không muốn sẽ lại bỏ tiền giúp em gỡ hot search đi? Hơn nữa vợ của anh..."

Hứa Nùng cảm thấy giọng nói này có chút quen tai, lại tỉ mỉ nghĩ lại, đây không phải là Tiểu Hoa, nữ chính ở tổ bên cạnh sao!

Cô vừa nghĩ tới khuôn mặt thanh thuần của Tiểu Hoa kia, trong lòng một vạn lần không ngờ, vừa mới rồi người uyển chuyển than nhẹ, ái muội thở khẽ, hóa ra là cô ta.

Sau đó, có lẽ là chữ "vợ" có lực chấn nhiếp, vị Lưu tổng kia thật sự buông ra.

Có điều, hắn cũng không dễ dàng bỏ qua cho đối phương, dâm đãng sờ sờ eo nhỏ của Tiểu Hoa, "Muốn anh thả em ra à? Vậy, kêu một tiếng anh trai nghe một chút."

Tiểu Hoa giận dữ nhìn hắn, cũng không ngại ngùng, "Anh trai, anh trai chúng ta mau trở lại trong xe đi."

Sự kinh ngạc của Hứa Nùng vẫn luôn duy trì đến sau khi hai người rời đi, sau đó bọn họ đi mất, nhưng sự mập mờ ái muội làm người ta xấu hổ hít

https://thuviensach.vn

thở không thông kia như là còn phiêu tán ở trong không khí.

Cô sau đó cảm thấy không được tự nhiên, nhìn trái nhìn phải, phát hiện hai tay của Chu Khởi còn chống ở trên tường hai bên đầu cô.

Cô cố mạnh dạn ngước mắt lên, khoảnh khắc kia nhìn qua phát hiện Chu Khởi cũng đang nhìn mình.

Trong nhất thời, da đầu khẩn trương có chút run lên.

"Cái đó... Bọn họ đi rồi, anh có thể đứng lên."

Chu Khởi nhìn cô, một lát sau, khóe môi hơi hơi nhếch lên.

"Muốn đi ra ngoài?"

"Ừm..."

Giọng hắn lười biếng, mang theo chút ý cười vô lại vang lên trên đỉnh đầu——

"Vậy, kêu tiếng anh trai nghe một chút."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 7

Ánh trăng trong suốt.

Tuy rằng đã vào đêm, nhưng nhiệt độ bên ngoài như trước vẫn rất cao.

Hứa Nùng bị vây lại trong góc tường, sống lưng dán lên vách tường, vừa nóng vừa bức.

Thời điểm câu nói kia của Chu Khởi "Vậy kêu tiếng anh trai nghe một chút" truyền đến, cô trước là ngẩn ra.

Tiếp sau đó kịp phản ứng lại, hai má cô nóng lên, âm thầm buồn bực nghiến răng lại muốn cho hắn một đạp.

Kết quả lần này hắn đã có kinh nghiệm, trốn tránh vô cùng đúng lúc, cũng không để cô được như ý.

"Em cảm thấy tôi sẽ để cho em dùng cùng một phương pháp đến hai lần sao?"

Vẻ mặt Chu Khởi nhàn nhã phóng túng, giống như là có chỗ dựa nên không lo ngại gì, "Sao? Gọi hay không gọi?"

Hứa Nùng bị bắt nạt sắp điên rồi, cô vẫn luôn "Hung ác" trừng hắn, nhưng dường như ánh mắt của cô ở trong mắt Chu Khởi căn bản không có bất kỳ tính uy hiếp gì.

Bốn phía yên tĩnh, một cơn gió đêm cũng không có.

https://thuviensach.vn

Hắn liền không kiêng nể gì, dùng hai tay chống lên tường, vây cô ở bên trong. Trên mặt một chút ý tứ không kiên nhẫn cũng không có, giống như là nhất định phải được như mong muốn mới chịu đứng lên.

Hứa Nùng lặng lẽ nhéo nhéo ngón tay, trong nháy mắt hạ thấp người muốn từ dưới cánh tay hắn chui ra, nhưng phản ứng của Chu Khởi cũng là cực nhanh, nháy mắt sau, chân dài liền bước một bước sang bên cạnh, trực tiếp ngăn cản đường đi của cô.

Hứa Nùng rất bất đắc dĩ, nhìn khuôn mặt kia của hắn, miệng mở ra, lại theo bản năng khép lại, lặp đi lặp lại mấy lần hai cái động tác này.

Cuối cùng nhịn không được nữa, bàn tay nhỏ bé hung hăng hướng lên ngực hắn đẩy một cái.

"Tôi không gọi!"

Hứa Nùng tuy rằng vóc người nhỏ, người cũng gầy teo yếu ớt, nhưng cũng thật sự bị bắt nạt quá đáng, lúc này vừa xấu hổ lại vừa gấp, sức mạnh bộc phát ra cũng không thể đùa được.

Có lẽ cũng là do Chu Khởi không có phòng bị, không nghĩ đến con mèo nhỏ dễ bắt nạt như vậy sẽ đột nhiên "Hung" lên, nhất thời không đề phòng, ngược lại thật sự bị cô đẩy lui về phía sau hai bước.

Hứa Nùng thừa cơ trực tiếp chạy đi, Chu Khởi sững sờ ở tại chỗ hai giây, sau đó bật cười.

Hắn rõ ràng đã nói qua, ngực đàn ông không thể sờ loạn.

Bởi vì Hứa Nùng buổi tối đi ra ngoài có chút lâu, vì thế đêm hôm đó sau khi kết thúc công việc, Mạnh Tư Ngữ lạnh mặt bảo cô một mình ở lại

https://thuviensach.vn

dọn dẹp.

Sau khi thu thập xong phim trường, cũng đã là hơn hai giờ sáng rồi.

Cô kéo lê một thân mệt mỏi về tới khách sạn, cũng không có tinh lực đi ngâm mình, tùy tiện dội nước hai lượt, gội qua cái đầu, sau đó thay áo ngủ nằm xuống trên giường lớn của khách sạn.

Cuối cùng trong bóng đêm cô mơ mơ màng màng nhắm hai mắt lại. Đêm đó đi vào giấc mộng có rất nhiều người, có Mạnh Tư Ngữ, có Bạch Hiểu, có những bạn học vẫn luôn coi thường cô xa lánh cô, còn có mẹ và Bùi Ngọc.

Bọn họ mỗi người đều mang theo nụ cười dữ tợn đuổi theo sau lưng cô. Cô ra sức chạy, vừa mệt vừa gấp, dù cô cố gắng thế nào, gần như đều không thoát khỏi bọn họ.

Cô mệt đến mức sắp bỏ cuộc rồi, ngay tại khi cô sắp ngã xuống, phía trước đột nhiên xuất hiện một người.

Nhất thời không đề phòng, Hứa Nùng đụng vào trong ngực hắn.

Chóp mũi quanh quẩn mùi thuốc lá như có như không, hai tay cô vô thức đặt ở trên ngực hắn, mới vừa muốn ngẩng đầu nhìn, cổ tay lại đột nhiên bị người kia nắm chặt.

Giọng nói quen thuộc vang lên ở trên đỉnh đầu, là giọng điệu của người kia, trong biếng nhác lại có chút lưu manh vô lại.

"Lần này, nên chịu trách nhiệm đi?"

...

Hứa Nùng bị đồng hồ báo thức đánh thức, lúc mở to mắt vẫn còn có chút mê man.

https://thuviensach.vn

Cũng không biết là do mới vừa tỉnh ngủ, hay là bởi vì trong mơ cảnh tượng quá mức chân thật, lúc cô rời giường đi rửa mặt, hai má vẫn còn đỏ bừng.

Lúc này còn chưa đi ra ngoài, cô ăn diện ngược lại là tự nhiên hơn rất nhiều.

Tóc mái được dùng kẹp tóc ép trên trán, gọng kính màu đen cồng kềnh khó coi cũng không mang. Thời tiết rất nóng, khi cô đi ngủ cũng không dám đặt điều hoà quá thấp, sợ bị cảm lạnh, cho nên chỉ mặc một cái áo dây cùng quần cộc.

Lúc này cánh tay trắng muốt lộ ra trong không khí, đường cong hiển hiện rõ ràng.

Cô nhìn vào gương đánh răng, nhìn bản thân hai má hồng nhuận còn chưa tan hết, trong lúc nhất thời lại nghĩ tới giấc mơ kia.

Một lát sau, cô nhanh chóng lắc lắc đầu, xem ra gần đây thật là mệt thảm rồi, nằm mơ cũng bắt đầu hỗn loạn rối tinh rối mù.

———————————

Lúc Hứa Nùng xuống lầu, vừa vặn gặp Lý Hướng Nam.

Cậu ta chủ động tiến lên chào hỏi, "Hứa Nùng, nghỉ ngơi thế nào?"

"Rất tốt." Hứa Nùng lễ phép đáp lại, sau đó tiếp tục yên tĩnh đi ra bên ngoài.

Lý Hướng Nam vừa thấy thái độ này của cô đối với mình, lại nghĩ tới chuyện ngày hôm qua cô an tĩnh bị người đàn ông xa lạ kia lôi đi, nhất thời trong lòng lại có chút không biết là cảm xúc gì.

https://thuviensach.vn

Có chút kích động, hắn trực tiếp hỏi ra nghi hoặc trong lòng: "Cái đó... Hôm qua cậu đi theo người đàn ông kia, là ai vậy?"

Giọng điệu nói chuyện của Lý Hướng Nam rất tùy ý, giống như bạn bè bình thường tùy tiện tâm sự, nhưng chỉ có cậu ta tự mình biết, vấn đề này hỏi ra khỏi miệng rồi, cậu ta cũng thở phào một hơi.

Hứa Nùng không muốn nhiều lời, hơn nữa tuy rằng gặp qua mấy lần, nhưng cô quả thật ngay cả người đàn ông kia tên là gì cũng không biết, chỉ biết là hắn họ Chu mà thôi.

Vậy nên cô chỉ đơn giản đáp: "Chỉ là một người quen, tớ cũng không thân thuộc lắm."

Lý Hướng Nam hiển nhiên không tin, cậu ta có thể cảm giác được người đàn ông tối hôm qua có địch ý với mình.

"Anh ta thích cậu đi?" Lý Hướng Nam nói.

Hứa Nùng kinh ngạc nhìn cậu ta một cái, "Cậu đừng nói linh tinh!"

Người đàn ông kia thích cô sao?

Hắn thích trêu chọc cô thì đúng hơn!

Ngày hôm qua nếu không phải cô cuối cùng giận nóng nảy đẩy hắn ra, cô xem hắn liền có thể chọc cho mình phát khóc rồi.

Nghĩ đến đây Hứa Nùng lại có chút tức giận, chính mình rõ ràng ở trước mặt người khác đều rất bình tĩnh, sao vừa gặp hắn liền giống như thay đổi thành một người khác chứ.

Không phải thấp thỏm khẩn trương, thì là bị bắt nạt đến không làm gì được.

https://thuviensach.vn

Lý Hướng Nam nghe xong cô nói, còn muốn lại đáp lại cái gì, đột nhiên bị giọng nói phía sau chen vào.

"Nha, phó đạo diễn Hứa của chúng ta ngày hôm qua trở về trễ như vậy, hôm nay tinh thần vẫn tốt thật nha? Sáng sớm đã tán gẫu rồi."

Là tiếng của Bạch Hiểu, vẫn là giọng điệu chanh chua kia, Lý Hướng Nam nghe thấy chỉ an tĩnh quay đầu lại liếc cô ta một cái, tiếp sau nói với Hứa Nùng: "Vậy, tớ đi trước."

Cậu ta lười phải tiếp xúc với Bạch Hiểu, mỗi lần gặp được cô ta đều rất phiền chán, càng miễn bàn chuyện cô ta ngày hôm qua đột nhiên nói cậu ta thích Hứa Nùng.

Cho nên lúc này, cậu ta một vạn lần không muốn gặp lại cô ta.

Bạch Hiểu thấy mình vừa đến, Lý Hướng Nam liền rảo bước rời đi, trong âm thầm càng là thiếu chút nữa cắn nát hàm răng.

Nhưng mà cô ta cũng bình tĩnh lại, hôm nay cô ta nhưng là còn có việc quan trọng hơn muốn làm, không thể bởi vì loại chuyện này mà ảnh hưởng tới tâm tình.

Cô ta tiến lên vài bước, đi đến trước mặt Hứa Nùng, "Này, Đồ nhà quê, cô chờ một lát."

Hứa Nùng chỉ yên tĩnh giương mắt nhìn cô ta một cái, không lên tiếng, chờ cô ta nói tiếp.

Gương mặt của Bạch Hiểu trang điểm rất đậm, lúc này hơi hơi trương ra, hất cằm với Hứa Nùng.

"Tôi nhớ là hôm nay cô muốn đi đổi trang phục diễn, cùng với ngày mai thuê sân để quay ngoại cảnh? Hôm nay tôi muốn vào trung tâm thành

https://thuviensach.vn

phố một chuyến, tôi và cô đổi nhiệm vụ."

Không đợi Hứa Nùng mở miệng nói chuyện, Bạch Hiểu liền nói: "Tôi thay tổ chúng ta mời tiểu sinh đang nổi Vương Hiền. Hắn đại khái qua nửa giờ nữa sẽ đến cửa sau của thành phố điện ảnh và truyền hình. Cô thay tôi đón hắn, sau đó đến đoàn phim báo cáo."

Chuyện này Hứa Nùng có biết đến, bởi vì Bạch Hiểu nói hai ngày liền, cơ bản toàn tổ người nào cũng biết, cô ta vì đoàn phim kéo tới một nam diễn viên đã diễn qua mấy bộ phim làm khách mời.

Thật ra, nam diễn viên kia nếu không phải là Bạch Hiểu vẫn luôn thổi phồng, Hứa Nùng cơ bản hắn lớn lên nhìn thế nào cũng không nghĩ ra, sau đó vẫn là lén lút lên mạng tra tư liệu, mới có chút ấn tượng.

Có điều, Bạch Hiểu vẫn luôn coi trọng chuyện này như vậy, sao hôm nay lại để cho cô nhiệm vụ đón người này chứ?

Hơn nữa, so với việc tiếp đón người, việc của cô vốn mệt hơn rất nhiều, Bạch Hiểu thế nào lại chịu đi làm?

Lại còn là chủ động nữa?

Càng nghĩ càng không đúng, Hứa Nùng cân nhắc một lúc, mở miệng cự tuyệt: "Vương Hiền là diễn viên cô mời đến, vẫn là tự cô đi đón thì tốt hơn. Hơn nữa việc hôm nay tôi đã bàn bạc gần xong rồi, lúc này thay đổi người phỏng chừng người phụ trách hai bên kia đều sẽ có băn khoăn."

Bạch Hiểu nghĩ đến cô sẽ cự tuyệt, cũng không để ý, trực tiếp lôi Mạnh Tư Ngữ ra, "Đêm qua tôi đã nói với chị Tư Ngữ rồi, chị ấy cũng đồng ý, cô cũng biết, tổ chúng ta người có thể dùng còn thiếu, cơ bản mỗi người đều có việc của mình. Cô nếu không giúp tôi đi đón người, đợi chút nữa người ta đến lại đi mất, nhưng là không phải vấn đề của tôi rồi."

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng vừa nghe lý luận vô lại này, nhíu mày một cái.

Vừa vặn lúc này Mạnh Tư Ngữ cũng đi xuống, nhìn thấy các cô đứng ở đại sảnh khách sạn không đi, lạnh mặt hỏi các cô đang làm cái gì.

Bạch Hiểu nói mọi chuyện một lần, quả nhiên, Mạnh Tư Ngữ giống như đã sớm biết.

"Bạch Hiểu hôm nay quay về trung tâm thành phố có chút việc, cô và cô ấy thay đổi nhiệm vụ. Huống hồ đón người cũng không phải việc gì khó, cô có cái gì mà không thể làm?"

Sự tình đã đến tình trạng này, Hứa Nùng còn có thể nói cái gì?

Có điều, cũng may chuyện này đúng là Mạnh Tư Ngữ có biết, cô vốn chỉ là sợ Bạch Hiểu lại lợi dụng chuyện này ở trước mặt Mạnh Tư Vũ uốn lưỡi nói cái gì.

Chẳng qua mọi việc đều phải cẩn thận.

Cô đi đến cửa sau của thành phố điện ảnh và truyền hình, sau khi đến đúng vị trí ước định, thật lâu mà không đợi được cái người tên Vương Hiền kia, bất an trong lòng cũng càng lớn hơn.

Khác với cửa trước, cửa sau không có bảo an, cửa lớn cũng tùy ý mở ngỏ.

Hứa Nùng chỉ ở thành phố điện ảnh và truyền hình ngây người chưa được bao lâu, cho nên căn bản không biết cửa sau này là tình huống nào. Vừa mới rồi lúc hỏi thăm người đi tới đây cũng không nghe ra cái gì không thích hợp.

Nhưng lúc này xem ra, cửa sau này có chỗ nào là đường sá đi lại, căn bản tiếp nối là mảnh rừng hoang, ngoài cỏ dại cùng từng tầng tầng cây cối

https://thuviensach.vn

chiều cao không đồng đều ra, căn bản không có người qua lại.

Cô biết mình bị Bạch Hiểu đùa giỡn, bất đắc dĩ nhưng càng nhiều hơn là phiền chán.

Bạch Hiểu này quả thực càng ngày càng nhàm chán, lừa cô đến chỗ này thì thế nào? Liền nghĩ ngày nóng bức dày vò cô một chuyến sao?

Thế nhưng khi cô quay người lại, chỉ biết, vừa rồi bản thân suy nghĩ đơn giản rồi.

Phía sau không biết từ khi nào đã đứng mấy gã đàn ông, bọn họ mỗi người đều là dáng vẻ hung ác dữ dằn. Hơn nữa có hai gương mặt, Hứa Nùng cảm thấy nhìn có chút quen mắt.

... Là những người cho vay nặng lãi đó!

Trong nháy mắt, Hứa Nùng liền hiểu dụng ý của Bạch Hiểu.

Nhưng mà điều đầu tiên nghĩ đến không phải là tình cảnh hiện tại của bản thân, mà là nghĩ có phải Bạch Hiểu biết cái gì hay không. Chẳng lẽ cô ta đã biết rằng người ngày hôm qua tìm đến mình chính là người mà bọn người này đang muốn tìm?

Không để cô nghĩ nhiều, trên mỗi gương mặt những người đó đều treo ý cười lạnh lùng cùng trào phúng, từ từ đi tới gần cô.

Hứa Nùng không ngừng lui về phía sau, những người đó cũng không vội, giống như là đùa giỡn con mồi, chỉ chờ cho cô tự mình rối loạn trận tuyến.

Nhưng cô biết, càng là loại tình huống này, cô càng phải bình tĩnh.

Ngẫm nghĩ một chút, cô dừng bước, cố gắng hết sức dùng giọng điệu bình tĩnh nói với bọn họ: "Các người có chuyện gì không?"

https://thuviensach.vn

Tên đại ca lúc trước ở phim trường bị Mạnh Tư Ngữ làm khó dễ, giờ nghe xong lời cô nói, phản ứng trước tiên.

" Em gái nhỏ, em nói xem?" tên đại ca kia cười một tiếng, "Bọn anh muốn làm gì, vì cái gì tìm được em, chắc trong lòng em cũng có chút tính toán rồi nhỉ. Bọn anh cũng không phải không giảng đạo lý, cũng không làm khó dễ em, chỉ cần em tìm ra cái tên họ Chu kia, bọn anh liền thả em rời đi."

Hứa Nùng hung hăng ấn móng tay vào lòng bàn tay, cảm giác hơi hơi đau đớn làm cho cô bảo trì một chút bình tĩnh.

"Họ Chu gì chứ? Tôi không biết các người đang nói cái gì."

Tên đại ca kia cười cười nhướng lông mày, "Nói như vậy em gái là không muốn phối hợp phỏng?"

Hắn ngụ ý đang nói cái gì, Hứa Nùng đương nhiên nghe ra được ——

Nếu không phối hợp, vậy thì đừng trách bọn họ dùng thủ đoạn!

Trong nháy mắt, Hứa Nùng chỉ cảm thấy sống lưng lạnh lẽo, da đầu run lên từng trận.

Cô liếc nhìn bốn xung quanh một cái, cửa bên kia bị đám người đó đứng chắn, cô chỉ có một con đường phía sau rừng cây bên này có thể chạy. Nhưng phía sau rừng cây này thông tới chỗ nào, an toàn hay không cô lại không biết.

Nhất thời, cô thật sự không dám tùy tiện hành động.

Mà bên kia tên đại ca cũng không cho cô cơ hội, hắn bước nhanh về phía trước nắm chặt bả vai cô, giống như xách một con vật nhỏ, trực tiếp lôi cô đi vào bên trong.

https://thuviensach.vn

Cách cửa sau không xa đỗ một chiếc xe bánh mì cũ, nhìn rất bình thường, nhưng giờ này khắc này đối với Hứa Nùng mà nói, nó giống như răng nanh sắc bén của con dã thú.

Cô biết, chỉ cần mình bị bọn họ mang lên xe, hết thảy những chuyện kế tiếp, cũng sẽ không ở trong phạm vi có thể khống chế của bản thân.

Đừng nói cô thật sự không quen người đàn ông kia, cũng không liên lạc được với hắn.

Cho dù là trùng hợp để hắn biết, cô bị đám người này bắt đi rồi, hắn khẳng định sẽ đến cứu cô sao?

Đám người này nhìn đều là muốn tiền không muốn mạng chủ nhân. Hắn thiếu nhiều tiền như vậy, nếu hắn rơi vào trong tay bọn họ, kết cục khẳng định so với cô còn muốn thảm thiết hơn.

Đầu óc Hứa Nùng trong nháy mắt cực kỳ rối loạn. Trong chốc lát, cô nghĩ nếu như sau khi hắn biết tin tức có tới cứu mình hay không, trong chốc lát lại nghĩ hắn không cần đến, nhất định không thể lộ diện.

Cơ thể nhỏ gầy bị tên đại ca kia cứng rắn kéo đến bên ngoài cửa xe bánh mì. Tay người kia vẫn luôn không buông ra, lúc này hung hăng đẩy bả vai Hứa Nùng, quát lên: "Đi lên!"

Hứa Nùng lảo đảo một cái, vẫn chưa phản ứng, một giây sau, liền đột nhiên nghe thấy cách đó không xa truyền đến một giọng nói ——

"Buông cô ấy ra."

Giọng nói có chút quen tai.

Biểu tình của Hứa Nùng trì trệ giây lát, không dám tin nhìn qua.

https://thuviensach.vn

Thân ảnh thon dài vừa mới hiện lên trong đầu, lúc này thật sự xuất hiện ở trong tầm mắt của Hứa Nùng.

Hắn lại mặc một thân trang phục bảo an kia.

Áo sơ-mi màu xanh nhạt bùng nhùng phủ ở trên người, phía dưới vạt áo rất tùy ý chỉ cắm một nửa vào trong quần. Hai chân vẫn là mặc quần màu đen, dưới chân cũng như trước là đôi ủng Martens kia.

Đầu ngón tay hắn kẹp nửa điếu thuốc, thái độ vẫn phóng túng như trước, nhưng khí thế so với bất kỳ lúc nào trong quá khứ đều làm cho không người nào có thể xem nhẹ.

Nhóm cho vay nặng lãi nhìn cách ăn mặc của hắn, còn tưởng rằng hắn thật sự là bảo an của thành phố này đến xen vào việc của người khác, vì thế mỗi một tên đều tràn đầy trào phúng đối với hắn, không có ý tốt cười ra tiếng.

Hứa Nùng lúc này mới kịp phản ứng lại, ánh mắt nhanh chóng ra hiệu cho hắn, lại không tiếng động nói với hắn——

Chạy mau.

Cô biết bản thân hiện tại tự thân khó đảm bảo, nhưng dù thế nào kết cục của cô cũng nhất định sẽ tốt hơn hắn một chút. Nếu hắn thật sự rơi vào trong tay bọn chúng, tiền lại không có mà lấy ra, vậy không biết sẽ bị tra tấn thành dáng vẻ thế nào nữa!

Mà tên đại ca vẫn còn nắm bả vai Hứa Nùng kia, vào lúc này cũng đã mở miệng: "Nhãi ranh, chuyện không liên quan đến mày tốt nhất ít quan tâm đi, tranh thủ lúc tao còn chưa nổi cáu, nhanh cút đi!"

Lời này một chữ không sót truyền vào lỗ tai Hứa Nùng, cô ngẩn ra, cho là mình nghe lầm.

https://thuviensach.vn

Còn chưa kịp phản ứng là chuyện gì xảy ra, Chu Khởi ở bên kia đột nhiên bật cười.

Trong khoảnh khắc, miệng hắn ngậm điếu thuốc, chân dài sải bước về hướng bên này.

Đại khái chỉ dùng hai ba giây, hắn đã đứng ở trước mặt mọi người.

Tiếp đó, vào lúc mọi người ở đây đều chưa kịp phản ứng, chân dài duỗi ra, hung hăng đạp một cái vào đầu gối của người vừa nói chuyện kia!

Giữa không trung truyền đến một tiếng "rắc", giống như tiếng xương gãy, chỉ thấy người kia ngã lăn xuống đất, trong miệng phát ra một tiếng la thống khổ ——

"Á!"

Bọn đàn em đứng xung quanh đều thất thần, vào giờ khắc này những người ở đây ai cũng đều không kịp phản ứng.

Chu Khởi từ trên cao nhìn xuống, nhìn người đang quỳ rạp trên mặt đất, đầu ngón tay giật giật, gẩy gẩy tàn thuốc lên mặt người kia.

"Tao vừa rồi không phải đã nói rồi sao, bảo mày buông cô ấy ra?"

Trên miệng hắn mang theo ý cười, nhưng đáy mắt lại ngập tràn lạnh lẽo khiến người sợ run.

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 8

Tiếp tục với anh trai lưu manh Chu Khởi.

P.S. Hôm nay đăng sớm, thứ 2 mình phải đi làm nên sẽ đăng bài muộn. Chủ nhật vui vẻ. 😉

~~~~~~~~~~

Chương 8

Thời điểm người phụ trách thành phố dẫn người tới, nhóm cho vay nặng lãi kia tất cả đều đã bị Chu Khởi chất thành một đống trên mặt đất.

Hứa Nùng ở một bên nhìn thấy toàn bộ quá trình, không thể nói kinh ngạc đến ngây người, nhưng cũng bị thân thủ của hắn làm cho sửng sốt.

Nhóm đàn ông kia sau khi chứng kiến đại ca của mình bị đập cho thành như vậy, đều đồng loạt xông tới, gương mặt mỗi một người ảm đạm âm thầm chửi rủa, nói xong lại nhìn sắc mặt Chu Khởi.

Cả quá trình Hứa Nùng không biết nên thuật lại như thế nào, tóm lại vào lúc cô còn chưa kịp phản ứng, những người đó đã nằm đầy trên mặt đất. Hơn nữa, Chu Khởi xuống tay dường như đặc biệt tàn nhẫn, những người đó nơi bị thương không nguy hiểm đến tính mạng không đổ máu, nhưng mỗi một người đều là vẻ mặt thống khổ đau đớn.

Lúc người phụ trách thành phố điện ảnh và truyền hình chạy tới, liền nhìn thấy cảnh tượng này.

https://thuviensach.vn
~~~~~~~~~~

Hắn ngược lại là không kinh ngạc, bởi vì trước kia đã từng nghe nói qua, trong mấy huynh đệ của Đại Boss bọn họ, thân thủ tốt nhất cũng hỗn độn nhất là Chu Khởi. Lúc còn đi học, hắn hình như còn từng đánh hắc quyền cùng người ta, một trận đấu đánh đến đối phương nửa cái mạng cũng sắp không còn.

Có điều, mặc dù hiểu biết nhiều như vậy, người phụ trách vẫn là nghĩ mà sợ.

Dù sao ông lớn này đến địa bàn của hắn, lỡ như có cái gì sai sót, vậy Đại Boss bọn họ người khác sẽ không tìm, có thể khẳng định kẻ xui xẻo đầu tiên chính là hắn đi!

Vì thế, lúc này hắn cũng không lo lắng cái gì khác, nhanh chóng tiến lên chuẩn bị quan tâm hai câu, nào biết lời này còn chưa nói ra miệng, Chu Khởi ở bên kia đã nói ra một câu trước.

"Lãnh đạo, tôi giúp anh giải quyết cái phiền toái lớn này rồi, tháng này nên cho tôi thêm một trăm đồng tiền thưởng đi?"

Người phụ trách: "????"

Hắn có chút mơ hồ, sau khi đối điện ánh mắt nhàn nhã phóng túng lại mang theo một ít nguy hiểm kia của Chu Khởi, ngược lại là phản ứng cực nhanh.

"Thêm thêm thêm, khẳng định thêm." Nói xong, biểu tình thật cẩn thận lại hỏi, "Vậy tôi đem những người này... giải đi trước?"

Chu Khởi liếc nhìn về bên phía Hứa Nùng, thấy cô còn có chút trạng thái hoảng hốt, không nhận thấy được cái gì bất thường, liền gật gật đầu với người phụ trách.

https://thuviensach.vn

Sau khi nhóm người kia bị bảo an mà người phụ trách mang đến túm đi, Chu Khởi vước hai bước đến trước mặt Hứa Nùng.

Hắn dùng ngón giữa nhẹ búng vào má Hứa Nùng, "Ngốc? Nghĩ cái gì vậy?"

Hứa Nùng nhìn hắn, muốn nói lại thôi, nhưng ánh mắt nhẹ đảo qua mu bàn tay hắn, lúc phát hiện có một chỗ da bị trầy, điều muốn nói liền thay đổi.

Cô có chút áy náy, chỉ chỉ vào chỗ hắn bị thương, "Anh bị thương rồi."

Nói xong, nâng mắt lên nhìn về phía hắn, ánh mắt có chút dịu dàng, mang theo thăm dò.

"Hay là tôi đi mua ít thuốc, giúp anh xử lý một chút nhé?"

Chu Khởi tùy ý nhìn lướt qua vết thương gần như không đáng kể trên mu bàn tay, lại nhìn vẻ mặt của Hứa Nùng một chút, một lúc sau, lười biếng đáp.

"Được."

Lúc đi hiệu thuốc mua thuốc, Hứa Nùng đi ở phía trước, cho nên vào cửa trước.

Bởi vì Chu Khởi vẫn luôn theo ở phía sau, cô có chút không tự nhiên, vậy nên tốc độ đi đường có chút nhanh.

Trong hiệu thuốc chỉ có một ông lão mang kính viễn thị, vốn đang nhàn nhã đọc báo, nhìn thấy Hứa Nùng "Vội vã" tiến vào, nhanh chóng hỏi: "Sao thế cô bé, bị thương chỗ nào sao?"

https://thuviensach.vn

Ông lão mới vừa hỏi xong, cửa hiệu thuốc lại một lần nữa bị đẩy ra, Chu Khởi đi sau tiến vào.

Ông lão là người từng trải, nhìn Chu Khởi sau khi tiến vào ánh mắt vẫn luôn không rời khỏi Hứa Nùng, liền biết hai người khẳng định là cùng nhau.

"Là ai bị thương nha?" Ông lão cười tủm tỉm hỏi.

Hứa Nùng chỉ chỉ người phía sau, "Mu bàn tay anh ấy có chút trầy da."

Ánh mắt ông lão hướng về bên phía Chu Khởi nhìn nhìn, nhìn vài lần cũng không nhìn thấy có chỗ nào trầy da.

"Này liền không nghĩ một vết thương nhỏ không nhìn thấy, cũng khiến cho cháu sốt ruột thành như vậy nha?" Ý cười của ông lão càng sâu, ý vị thâm trường nhìn Chu Khởi, "Nhóc con, thật có phúc à."

Hứa Nùng vừa nghe thế thì biết ông lão này hiểu lầm, trong nháy mắt hai gò má nóng lên.

"Không phải đâu ông..."

Nhưng Hứa Nùng lời còn chưa nói hết, tiếng của Chu Khởi vang lên ở sau lưng——

"Đâu chỉ có phúc ạ, là tam sinh hữu hạnh."

Hứa Nùng theo bản năng quay đầu, vừa vặn đối diện ánh mắt trầm ngâm của hắn, nhất thời trên mặt càng nóng.

Cô cúi đầu không lại để ý tới lời nói trêu chọc của hai người, chọn mấy thứ xử lý miệng vết thương, có rượu sát trùng, nước tiêu độc, cao hạ sốt cùng gạc và băng y tế.

https://thuviensach.vn

Lúc muốn tính tiền, Hứa Nùng mới vừa muốn trả tiền, bàn tay nhỏ bé đột nhiên bị người từ phía sau giữ chặt.

Cô quay đầu, phát hiện Chu Khởi lặng yên không một tiếng động đứng ở phía sau.

Ngực hắn và sống lưng cô gần như không có một chút khoảng cách, trên người hắn mang theo hơi thở đặc biệt kia, cũng nháy mắt tản ra xung quanh cô.

"Băng gạc băng dính cũng không cần đâu." Giọng Chu Khởi vang lên ở phía trên đỉnh đầu cô, "Tôi chỉ là bị trầy da, không phải là bị thương đổ máu."

Hứa Nùng ban đầu vốn bởi vì hắn đột nhiên tới gần mà có chút căng thẳng, lúc này nghe hắn nói xong, càng cảm thấy xấu hổ, trong khoảnh khắc cũng hiểu được bản thân phản ứng có chút quá mức.

Cô cố gắng bình tĩnh nói với ông lão chủ hiệu thuốc: "Ông đổi giúp cháu băng gạc cùng băng dính thành băng dán cá nhân Tieba ạ."

Sau khi thanh toán xong, Hứa Nùng đẩy Chu Khởi ra chạy ra khỏi hiệu thuốc trước. Người phía sau giống như là không có việc gì, hai tay đút túi, bên miệng treo nụ cười chậm rì rì đi ra ngoài.

Ông lão nhìn dáng vẻ Chu Khởi như vậy, là người từng trải, lắc lắc đầu, "Ôi, thằng nhóc này, hiện tại bắt nạt người ta như vậy, có ngày cháu sẽ hối hận. Giờ người theo đuổi được rồi, không có sợ hãi gì nữa, chờ đến lúc người ta không để ý đến cháu nữa, để xem cháu làm sao?"

Chu Khởi không thèm để ý chút nào, thậm chí ý cười bên miệng còn nhiều hơn.

"Vậy thì lại theo đuổi một lần nữa."

https://thuviensach.vn

_____

Địa phương vắng vẻ ở thành phố điện ảnh không nhiều lắm, đi qua đi lại toàn là người.

Hứa Nùng đầu đội nắng, không dễ dàng gì mới tìm được một chỗ có bậc thang râm mát.

Cô xoay người nhìn về phía Chu Khởi, chỉ chỉ bên đó, "Ngồi kia nhé?"

"Cũng được."

Hứa Nùng thấy hắn không từ chối, liền dẫn đầu đi tới bên đó. Cô lấy ra một túi khăn giấy, lôi ra hai tờ, chia ra phủ lên trên bậc thang.

Hai tờ khăn giấy cách nhau khoảng cách còn khá xa, Chu Khởi rủ mí mắt, nhìn thoáng qua.

"Ngồi ở đây bôi thuốc cho tôi à?"

Hứa Nùng gật gật đầu, có chút nghi hoặc, hắn vừa nãy không phải đã đồng ý sao? Đột nhiên vì sao lại hỏi như vậy?

"Em cách tôi xa như vậy làm thế nào mà bôi thuốc?"

Hứa Nùng nhìn thoáng qua hai tờ giấy trên bậc thang, trong đầu có chút do dự, xa sao? Rất tốt đi?

Có điều, cô cũng không muốn bởi vì loại chuyện nhỏ này mà bắt bẻ hắn, cong eo nhỏ xê dịch một trang giấy sang bên cạnh, đại khái cách hai ba cm khoảng cách đi.

Tiếp theo cũng không quan tâm phản ứng của hắn nữa, trực tiếp ngồi xuống.

https://thuviensach.vn

"Được rồi, giờ cách không xa nha, anh lại đây ngồi đi."

Giọng nói của Hứa Nùng nhẹ nhàng mềm mại, giọng điệu kia càng giống như là dỗ dành một đứa bé đang giận dỗi, Chu Khởi nghe được hai mắt híp lại.

Hắn sải đôi chân dài bước về phía trước, đá tờ khăn giấy còn lại kia đến bên cạnh, khom lưng xuống trực tiếp ngồi ở bên cạnh Hứa Nùng, một chân khẽ chạm vào chân cô.

Tiếp theo, liền thấy hắn ngả về phía sau, hai khuỷu tay nhẹ đặt trên bậc thang cao hơn sau lưng.

"Lúc này mới được gọi là cách không xa."

"..."

Hứa Nùng cảm thấy dáng vẻ hắn như vậy rất vô lại, chỉ muốn nhanh chóng bôi xong thuốc rồi quay về, cũng không nói nhiều, chỉ hơi hơi xê dịch chân mình sang bên cạnh.

"Đưa tay qua đây."

Bởi vì tư thế của Chu Khởi, Hứa Nùng sau đó chỉ có thể nghiêng người qua bôi thuốc cho hắn.

Hắn giơ tay lên, Hứa Nùng cố gắng hết sức không trực tiếp đụng vào làn da trên tay hắn, mà là cầm rượu sát trùng chà lau từng chút một, sợ lau không sạch sẽ, cô lại cầm bông vải sạch sẽ dính một ít nước tiêu độc để lau.

Khi nước tiêu độc tiếp xúc với miệng vết thương, có bọt khí màu trắng nổi lên, cô nhìn mà cũng thấy khó chịu, theo bản năng ngẩng đầu nhìn hắn, hỏi: "Đau không?"

https://thuviensach.vn

Chu Khởi liếc nhìn vết thương không có cảm giác gì trên mu bàn tay, "À."

Lại nhìn xuống Hứa Nùng, lời muốn nói ban đầu trong miệng lại thay đổi, một lát sau, hắn lấy đầu lưỡi đẩy đẩy hàm răng, cười đến có chút hư hỏng, "Rất đau, bạn học nhỏ thổi thổi cho tớ đi?"

"..."

Hứa Nùng nhìn điệu bộ của hắn như vậy, chỉ biết hắn lại đang trêu chọc mình.

Sau đó, cô cố nén không để ý đến ánh mắt của hắn, kiên trì thay hắn xử lý xong miệng vết thương.

Khi làm xong, cô nhẹ thở ra, đứng dậy liền muốn đi.

Kết quả cổ tay đột nhiên bị hắn giữ chặt, hắn ở phía sau mở miệng: "Vội vã đi như vậy làm gì? Nói xem, hôm nay đã xảy ra chuyện gì?"

Hứa Nùng lúc này đã đứng lên, cúi đầu nhìn xuống cổ tay bị hắn nắm chặt của mình, theo bản năng vùng vẫy, lại không thoát ra được.

Mắt cũng không liếc nhìn hắn, cứ như vậy rủ mí mắt hỏi: "Cái gì mà xảy ra chuyện gì?"

Chu Khởi không cho cô cơ hội giả ngu, trực tiếp nói: "Vì sao xuất hiện ở chỗ đó, lại vì sao gặp qua bọn thu nợ đó?"

Hứa Nùng không trả lời, mà là im lặng vài giây, sau đó lần nữa ngồi trở lại trên bậc thang, nhìn hắn.

"Nếu như anh muốn tôi trả lời vấn đề của anh, thì anh trả lời tôi hai vấn đề trước đã."

https://thuviensach.vn

Chu Khởi đầy hứng trí nhướng lông mày, có chút ngoài ý muốn.

"Được, em hỏi đi."

"Điều thứ nhất, anh rốt cuộc có phải họ Chu không?"

Chu Khởi không do dự, "Đương nhiên."

Dường như sợ cô không tin, hắn lại bổ sung một câu: "Cần tôi lấy căn cước cho em xem không?"

Nói xong, làm bộ thật sự muốn thò tay vào túi.

Hứa Nùng thấy thế nhanh chóng ngăn cản, hai tay nhỏ bé trắng noãn sốt ruột đè cánh tay của hắn lại, sau khi lòng bàn tay chạm vào nhiệt độ trên làn da của hắn, ngay lập tức kịp phản ứng lại, không được tự nhiên thả tay ra.

"Tôi không phải không tin, tôi chỉ là muốn xác nhận lại một chút."

Chu Khởi đưa mắt nhìn chỗ tay vừa mới bị cô chủ động đè lại kia, lại nhàn nhã ngước mắt nhìn cô, "Ừm, xác nhận xong rồi, sau đó thì?"

"Sau đó... Chính là vấn đề thứ hai."

Hứa Nùng không mấy khi, vào lúc đối mặt hắn, vẻ mặt có chút nặng nề cùng nghiêm túc.

"Người mà nhóm cho vay nặng lãi kia muốn tìm không phải là anh đi?"

Chu Khởi cũng không có gì do dự, gật gật đầu, "Đúng, không phải tôi."

"Lúc trước, lúc tôi đi tìm anh, vì sao anh không nói?"

https://thuviensach.vn

Cô còn chủ động "Giúp" hắn, còn nói một đống lời vô dụng như vậy. Ở trong mắt hắn, có phải đều trở thành trò cười hay không?

Chu Khởi bình chân như vại, ngồi dựa vào trên bậc thang, tư thế nhàn nhã, "Cái này được tính là vấn đề thứ ba?"

Hứa Nùng nghẹn lại, không nghĩ tới hắn sẽ nói cái này, nhất thời mặt có chút nóng, cũng không muốn lại tiếp tục hỏi nữa, một lần nữa đứng dậy muốn đi.

Chu Khởi dường như nhận ra ý tứ của cô, lần này trước tiên kéo chặt tay cô.

"Gấp cái gì? Tôi có nói không trả lời em sao?"

Hứa Nùng đỏ mặt trốn tránh, vẫn là không thoát ra được, trong lòng cũng cảm thấy có chút khó chịu, khi nhìn hắn, ánh mắt có chút "Hung ác".

"Vậy anh rốt cuộc có nói hay không!"

Chu Khởi có chút buồn cười, trong lòng nghĩ, cô đây là dọa người, hay là quyến rũ người đây?

Một giây sau, hắn mở miệng: "Người mà bọn họ muốn tìm quả thật không phải tôi. Tôi cũng không thiếu nợ bọn họ, nhưng tôi thiếu người khác."

Hứa Nùng ngẩn ra, hoàn toàn không nghĩ tới sẽ nghe được loại đáp án này, nhất thời không kịp phản ứng.

"Cái gì?"

Chu Khởi nhìn cô, mở mắt nói láo.

https://thuviensach.vn

"Không phải em cho là tôi trời sinh liền có thân thủ lợi hại như vậy chứ? Đều là trốn nợ mà ra. So với những người mà tôi nợ tiền, hôm nay đều là trẻ con. Đám người thu nợ kia đều là trực tiếp chặt tay chặt chân, động đao động súng."

Hứa Nùng có chút nhận thức mới mẻ, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch lên thật lâu không khép lại, hơn nửa ngày mới ấp úng phun ra vài chữ.

"Vậy trong nhà... Không ai quản anh sao?"

" Quản thế nào được? Bọn họ thiếu tiền còn nhiều hơn tôi."

"..."

"Bạn bè cũng vậy, có người anh em bị đòi nợ, đòi ba năm ăn hai cái chi giả, một cánh tay một cái chân."

"..."

Chu Khởi bất chợt cúi người qua, khuôn mặt tuấn tú tiến đến trước mặt Hứa Nùng, cười có chút khoa trương có chút hư hỏng.

"Cho nên, bạn học nhỏ, bạn xem tớ đáng thương như vậy..."

Khi nói chuyện, hô hấp mang theo vị thuốc lá tản ra xung quanh chóp mũi cô, vô ý mang theo hơi thở xâm lược.

"Có muốn hiến tặng cho chút tình thương hay không?"

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 9

Nếu Trần Tiến ở đây, nhất định sẽ không để ý tình huynh đệ, mắng chết Chu Khởi con sói đuôi to này.

Nói dối cũng không cần bản nháp, há mồm liền ra, nhưng lại biên soạn có hình có dạng.

Hứa Nùng cho tới giờ đều là trải qua cuộc sống sinh viên, chuyện phức tạp nhất gặp được cũng chỉ là bạn học gây gổ nhau, cho nên lúc này cô nghe Chu Khởi nói, đương nhiên cũng sẽ tin.

Có điều tin hắn, đáng thương hắn là một chuyện, nhưng mà không đại biểu cho việc có thể chịu đựng hắn lại tâm tính bại hoại cợt nhả mình.

Vì thế, khi bị trêu đùa đến câu kia "Có muốn cho hắn chút tình thương hay không", Hứa Nùng nhìn khuôn mặt tuấn tú của hắn tới gần, nhất thời vươn đôi tay nhỏ bé ra, hung hăng ấn hắn mặt đẩy một cái về phía sau.

Lòng bàn tay cô đập vào sống mũi của Chu Khởi, sức lực rất lớn, mặt Chu Khởi cũng quả thật bị cô đẩy lui về phía sau, nhưng... Chỉ là không ngờ được, nơi bị cô ấn vào, bất thình lình liền chảy ra máu mũi.

"..."

Lần đầu tiên trong đời bị ăn vạ Hứa Nùng có chút luống cuống, cô bận rộn tay chân muốn lấy khăn giấy lau cho hắn, lại ở khoảnh khắc tới gần kia, cổ tay bị Chu Khởi đè xuống.

https://thuviensach.vn

Hắn rủ mí mắt nhìn một cái xuống phía dưới, không nhìn thấy cái gì, nhưng có cảm giác nóng ướt.

Vươn ngón cái ra nhẹ cọ một chút, ngón tay trong nháy mắt biến thành đỏ, hắn nhìn vết máu kia, cười phóng túng.

"Lợi hại nha, làm cho tôi đổ máu chuyện này những kẻ thu nợ đó cũng không làm được, cô ngược lại là làm được dễ dàng."

"..."

Hứa Nùng thật muốn bịt miệng hắn lại, cũng không biết hắn bình thường nói chuyện với người khác có phải đều như thế hay không, đã như vậy rồi, vậy mà còn có tâm tư trêu chọc cô nữa!

"Anh tự mình chặn cái mũi lại đi!" Cô lại rút ra tờ khăn giấy mới, đưa tới.

Chu Khởi bật cười lơ đãng, cũng không quá để ý, tiếp lấy khăn giấy, trước tiên xoa xoa máu mũi chảy ra, sau đó vặn tờ giấy thành hình trụ, chặn lỗ mũi lại.

Hứa Nùng thấy hắn ngoan ngoãn nghe lời như vậy, ngược lại có điểm không được tự nhiên.

Nhìn hắn muốn nói lại thôi nửa ngày, cuối cùng nhỏ giọng lẩm bẩm một câu: "Xin lỗi."

Chu Khởi thấy cô nghiêm túc như vậy, cũng không chút để ý cười cười, nghiêm chỉnh đáp: "À, không có gì."

Hứa Nùng không muốn ở một mình cùng hắn nữa, vội vàng đứng lên, ném ra một câu "Tôi đi trước" rồi đi.

https://thuviensach.vn

Lần này Chu Khởi không ngăn cản cô nữa, ánh mắt mang theo ý cười lười biếng vẫn luôn dõi theo sau lưng cô, thẳng đến khi bóng dáng của cô biến mất không thấy, vẻ mặt của hắn mới dần dần trấn tĩnh.

Điện thoại di động vừa nãy ở trong túi áo vào lúc này vang lên, hắn lấy ra nghe.

Từ đầu bên kia truyền đến tiếng người phụ trách thành phố điện ảnh và truyền hình, "Chu... Chu thiếu, cái đó, mấy người lúc trước ngài đạp thành đống kia, tôi nên xử lý như thế nào?"

Chu Khởi im lặng giây lát, đứng thẳng người.

"Chờ tôi quay về."

———————————

Nhóm người cho vay nặng lãi kia bị nhốt lại một chỗ trong nhà kho của thành phố điện ảnh.

Thật ra người phụ trách trước khi gọi điện thoại cho Chu Khởi, đã hỏi qua Đại Boss của bọn họ, Thẩm Mộ Ngạn, trước.

Đương nhiên, loại nhân vật nhỏ cấp bậc như hắn là không có cách nào trực tiếp liên hệ với Đại Boss. Hắn chỉ là thuật lại mọi chuyện thư ký của Đại Boss, sau khi thư ký truyền đạt, lại cho hắn một lời chỉ đạo.

Cũng không biết là do thư ký đi theo bên người Đại Boss quá lâu, khi nói chuyện, giọng điều còn có vài phần tương tự như Đại Boss, đều là kiểu lạnh như băng, người đừng đến gần.

"Thẩm tổng nói, để Chu thiếu tự mình xử lý."

Người phụ trách có được đáp án này, đương nhiên cũng an tâm, cho nên mới lại gọi điện thoại cho Chu Khởi.

https://thuviensach.vn

Sau khi điện thoại kia thông đại khái qua hai mươi mấy phút, Chu Khởi mới bước chân đến kho hàng.

Sau khi hắn đi vào, người của nhóm cho vay nặng lãi kia cảm xúc rõ ràng càng kích động, tuy rằng tay chân bị cột, miệng bị bịt kín, nhưng từng người một đều nằm trên mặt đất dùng yết hầu phát ra thanh âm, uốn éo thân thể, hung ác trừng Chu Khởi.

Chu Khởi tùy tiện kéo cái ghế qua, ngồi trước mặt bọn họ.

Hắn nghiêng đầu châm thuốc, sau khi hút một hơi tùy tiện chỉ chỉ một người trong đám đang quỳ trên đất.

"Lôi băng dính trên miệng hắn xuống."

Người hắn chỉ, là gã đại ca trước đó đã làm khó Hứa Nùng.

Lúc này băng dính được xé mở, gã đại ca kia cũng không giống như bọn thuộc hạ không khách khí với Chu Khởi.

Hắn cảm nhận sâu sắc tình cảnh bọn họ hiện tại, cũng rất thức thời.

Muốn trách thì chỉ trách bản thân lúc trước quá mức khinh người, vì người đàn ông này mặc một thân trang phục bảo an liền thật coi hắn là bảo an thành phố điện ảnh và truyền hình. Hiện tại xem ra, khí chất khiến cho không người nào có thể xem nhẹ cùng cường thế quanh người hắn kia, căn bản không thể chỉ là một gã bảo an!

Mệt hắn còn cảm thấy bản thân đã gặp rất nhiều người, người gì thân phận gì hắn đánh mắt một cái liền có thể nhận ra.

Nghĩ đến đây, lại nhìn thái độ của người phụ trách thành phố đối với người đàn ông kia cung kính lấy lòng, hắn liền có chút nghĩ mà sợ.

https://thuviensach.vn

Nếu hắn đoán không sai, hắn đây là mang theo huynh đệ đắc tội nhân vật lớn rồi.

Hắn khó khăn mở miệng, muốn vãn hồi một ít cục diện, "Người anh em, mọi người đều là người rộng lượng. Cậu xem bọn tôi cũng là vì sống qua ngày, làm khó dễ con gái cậu cũng hoàn toàn là hiểu lầm. Cậu có thể thương xót, cho bọn tôi một cơ hội hay không, thả chúng tôi đi?"

Chu Khởi không để ý lời hắn nói, đưa tay gẩy gẩy tàn thuốc, hỏi hắn: "Ai nói cho các người biết, cô ấy quen biết người thiếu nợ?"

Người kia vừa nghe, cho rằng Chu Khởi muốn "Oan có đầu nợ có chủ", vì thế hưng phấn nhanh chóng mở miệng: "Là một con nhóc! Tôi nghe trong lời nói của cô ta là rất quen thuộc với con gái anh, khẳng định là người quen bên cạnh. Hơn nữa sắp tới cũng tuyệt đối làm việc ở tại thành phố điện ảnh này! Tôi lần này không phải lần đầu nhìn thấy cô ta!"

Nhắc tới cái này, trong lòng đại ca kia cũng bốc hỏa. Mẹ nó, đều tại cái con nhóc kia! Nếu không phải cô ta tìm đến, bọn họ làm sao có thể đi bắt đứa bé gái kia, lại làm sao có thể làm đến tình cảnh hiện tại!

Chu Khởi nghe xong lời hắn nói, biểu cảm cũng không có thay đổi gì, người kia nhìn cũng không biết hắn đang suy nghĩ gì, nhất thời lại có chút thấp thỏm.

"Người anh em, thật sự... Thật không phải bọn tôi muốn làm khó dễ con gái anh. Anh hắn cũng là người biết thông cảm, cũng hiểu tính toán sổ sách hắn là phải tìm ngọn nguồn. Hôm nay anh thả bọn tôi, sau đi ra ngoài chúng ta chính là bạn bè. Này trên đường nhiều người hỗn loạn, nhiều thêm bạn so nhiều thêm kẻ địch càng mạnh hơn. Anh nói có phải hay không?"

Từ trong lồng ngực Chu Khởi bật ra một tiếng cười, biểu tình cũng làm cho người có chút không thể nắm bắt.

https://thuviensach.vn

"Kẻ địch nhân như mấy người, lại nhiều thêm một trăm thằng cũng có thể bỏ qua."

Giống như là lười lại tự mình ra tay, Chu Khởi không chút để ý gẩy gẩy tàn thuốc xuống đất, thuận miệng phân phó: "Thu thập một trận, bồi thường bao nhiêu tôi đều sẽ trả, đánh cho tàn phế tôi sẽ chịu trách nhiệm."

Người phụ trách thành phố điện ảnh ngẩn ra một chút, ý của Chu đại thiếu là tận lực đánh? Không sợ mọi chuyện trở nên nghiêm trọng sao?

Hắn nhớ lúc trước có từng nghe ai đó nói, vị đại thiếu gia của Chu thị này bình thường tuy rằng bát nháo, nhưng chuyện không quan hệ đến bản thân đều lười để ý.

Vừa mới rồi, hắn cũng nghe gần như mọi chuyện xảy ra từ đầu đến cuối. Là đám người kia muốn trói cái cô gái đeo kính mắt lại, muốn đòi người khác món nợ.

Nhưng... Bọn họ không biết, người phụ trách lại khác.

Cái gì mà con gái của Chu đại thiếu, hắn đến thành phố điện ảnh ở ngần ấy ngày, cũng chưa từng thấy bên cạnh hắn có phụ nữ.

Hơn nữa cô bé kia thoạt nhìn... Cũng không giống như là loại đại thiếu gia hắn sẽ vừa ý.

Chỉ là nếu không phải bởi vì cô ta, cũng không tìm thấy lý do khác, để vị đại thiếu gia này đem loại chuyện nhỏ này làm lớn lên a! Đây rõ ràng là đụng phải vảy ngược của hắn mà!

Có điều, việc này cũng không liên quan đến hắn. Hắn cũng không có tư cách tò mò. Cho nên lúc này nghe xong Chu Khởi nói, hướng về phía thuộc hạ phất tay một cái.

https://thuviensach.vn

Không quá vài giây đồng hồ, bên trong kho hàng vang lên từng đợt tiếng kêu rên thống khổ.

Lúc Hứa Nùng trở về, cả người đã tỉnh táo lại.

Cô sắp xếp lại một lần chuyện xảy ra hôm nay, lúc đi vào phim trường, biểu tình có chút nặng nề.

Mà giống cô đồng dạng biểu tình không quá vui vẻ, còn có Mạnh Tư Ngữ.

Hứa Nùng đi đón cái diễn viên khách mời đón hết một buổi sáng, không những chậm trễ tiến độ quay phim, mà còn dựa vào Bạch Hiểu tăng thêm công việc cho cô ta.

Trước kia loại chuyện tập diễn với diễn viên này đều là Hứa Nùng làm, Bạch Hiểu tuy rằng cũng có thể, nhưng Mạnh Tư Ngữ lại không quá tín nhiệm.

Hôm nay, Hứa Nùng chậm chạp không trở lại, cô ta đã sắp xếp lại phân cảnh cần khách mời kia, nhưng phía sau, cảm giác nhân vật chính phối hợp diễn đều không quá đúng, làm cô ta NG mấy lần cũng không xong.

Chờ mãi chờ mãi cũng không đợi được Hứa Nùng, cô ta đành phải tự mình ra.

Bạch Hiểu cũng vẫn luôn ở trước mặt cô ta líu ríu nói linh tinh về Hứa Nùng. Cô ta rất phiền chán, nhưng lại không thể nói cái gì, dù sao ngày hôm qua cô ta gõ cửa phòng mình, vừa nói hôm nay muốn tráo đổi công việc với Hứa Nùng, vừa đưa cho mình một bộ hộp dưỡng da.

https://thuviensach.vn

Vậy nên, sau khi Hứa Nùng trở về, lửa giận của Mạnh Tư Ngữ tích góp non nửa ngày, rốt cuộc có chỗ phát tiết.

Cô ta lạnh mặt, trực tiếp mở miệng hỏi Hứa Nùng: "Xảy ra chuyện gì?"

Hứa Nùng chưa kịp đáp lại, Bạch Hiểu ở bên cạnh đã nói trước.

"Còn có thể xảy ra chuyện gì chứ, chị, em không phải cũng đã nói với chị rồi. Hứa Nùng căn bản không đi đón người! Nam minh tinh em mời tới đợi ở cửa thành hơn nửa ngày, thật sự là chờ không được rồi mới đi. Em cũng oan ức chết được, vẫn còn đang ở bên ngoài nói chuyện thuê ngoại cảnh với người ta, kết quả một cuộc điện thoại, bị mắng đến máu chó đầy đầu nè!"

Bạch Hiểu vừa nói, vừa hướng về phía Hứa Nùng châm chọc khiêu khích.

"Em thấy, Hứa Nùng chính là cố ý. Cô ta chính là nhìn không được em vì đoàn phim làm nhiều việc, sợ em đoạt đi nổi bật của cô ta, cho nên mới cố ý làm hỏng chuyện này!"

Mạnh Tư Ngữ đương nhiên biết lời này của Bạch Hiểu có chút cường điệu, nhưng lại không quá ảnh hưởng tới cô ta, thậm chí càng có lợi cho cô ta kế tiếp chèn ép Hứa Nùng.

"Hứa Nùng, cô hẳn là rõ ràng, nhóm chúng ta..."

"Chị."

Tiếng của Hứa Nùng tại lúc này đúng mực vang lên, cũng là lần đầu tiên, cô cắt ngang lúc Mạnh Tư Ngữ nói chuyện.

https://thuviensach.vn

"Chuyện hôm nay em sẽ chịu trách nhiệm. Nhưng trước khi chịu trách nhiệm, em muốn làm một chuyện trước, chị có thể cho em chút thời gian không?"

Mạnh Tư Ngữ ngẩn người, cô ta nhìn Hứa Nùng, cảm thấy hôm nay cô rất khác trước kia.

Hơn nữa khí thế quanh người giống như cũng thay đổi...

Không đợi cô ta cho phép, Hứa Nùng liền có động tác.

Chỉ thấy cô rảo bước chân về phía trước, biểu tình bình tĩnh lại mang theo tia lạnh lùng, cuối cùng, cô trực tiếp dừng lại bên cạnh Bạch Hiểu.

Vào lúc mọi người ở đây chưa kịp phản ứng, nâng tay lên, hung hăng tát một cái lên mặt Bạch Hiểu!

—— "Bốp!"

Một giây kia, phim trường rơi vào an tĩnh quỷ dị.

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 10

Không khí trong trường quay dường như đông cứng lại.

Ánh mắt mọi người ở đây đều không dám tin nhìn về phía Hứa Nùng, dường như không ai dám tin chuyện vừa mới xảy ra là thật.

Thật ra nói tới cũng là, Hứa Nùng từ lúc ban đầu thành lập tổ, ấn tượng để lại cho mọi người chính là không có gì nổi bật, dễ bị bắt nạt.

Lâu dần, ấn tượng của mọi người đối với cô liền củng cố, đều cảm thấy cô là bánh bao mềm.

Mà hiện tại, bánh bao mềm cứng lên, hơn nữa lại còn động tay, cái này sao có thể không làm người kinh ngạc... Không, là kinh hoảng.

Bọn họ đều không tự chủ được suy đoán, cô nàng này có phải điên rồi hay không? Lẽ nào thật sự là bị chèn ép xa lánh thái quá, cho nên đột nhiên không quan tâm gì nữa?

Người đầu tiên phản ứng lại chính là Mạnh Tư Ngữ, cô ta cũng không trương ra cái mặt lạnh giống như lúc trước. Môi đỏ mọng hơi hơi dẩu lên kinh ngạc nhìn Hứa Nùng, sau một lúc lâu, mới nói: "Cái đó, Hứa Nùng cô..."

Lời chưa nói hết, Bạch Hiểu cũng đã hoàn hồn.

Cô ta vừa rồi bị Hứa Nùng đánh đến nửa khuôn mặt gần như đều tê rần, lúc này chấn động qua đi, cảm giác nóng bừng bừng đau đớn trực tiếp

https://thuviensach.vn

đánh úp lại.

Cô ta nghiêng đầu nhìn Hứa Nùng, nghiến răng nghiến lợi, "Hứa Nùng, mày điên rồi hả!!!"

Vừa nói vừa giống như người đàn bà chanh chua, giương nanh múa vuốt nhảy bổ về phía Hứa Nùng.

Điều kiện của gia đình Bạch Hiểu không tệ, trong nhà lại chỉ có cô ta là con một, từ nhỏ trên cơ bản là muốn gió được gió muốn mưa được mưa. Cha mẹ rất nuông chiều cô ta, lúc trước ở trong trường bị giáo viên quở trách, mẹ cô ta đều sẽ đi tìm giáo viên cãi lộn.

Cho nên lớn như vậy rồi, cô ta cũng chưa từng bị ai đánh một lần.

Hiện tại vậy mà bị đánh! Lại là bị đứa nhà quê mà cô ta vẫn luôn cười nhạo khinh thường đánh!

Cái này đơn giản là không nhịn được!

Suy nghĩ của Bạch Hiểu rất đơn giản, Hứa Nùng hại cô ta mất mặt, vậy cô ta muốn trả về gấp hai gấp ba thậm chí càng nhiều hơn!

Vậy nên, động tác cô ta gần như đều dùng rất nhiều lực, trước tiên là vươn tay muốn túm tóc Hứa Nùng, kéo chặt cô sau đó lại hung hăng cho cô vài cái bạt tai!

Ai có thể ngờ, một bàn tay của Bạch Hiểu mới vừa đưa qua, liền trực tiếp bị Hứa Nùng chặn đứng giữa không trung.

Hứa Nùng gần đây ở phim trường làm những việc vặt đó cũng không phải làm không, sức lực so với bọn con gái bình thường cũng lớn hơn.

Giờ phút này cô hung hăng nắm lấy cổ tay của Bạch Hiểu. Vào lúc đối phương cùng tất cả mọi người chưa kịp phản ứng, đưa tay lại quạt một bàn

https://thuviensach.vn

tay về phía mặt của Bạch Hiểu!

—— "Bốp!"

Cũng không biết có phải là do cảm xúc trong lòng còn chưa phát tiết đủ hay không, bàn tay của Hứa Nùng tát xong, lại quay lại, lấy mu bàn tay nặng nề đánh một cái lên mặt bên kia của cô ta!

Hai tiếng "bốp bốp" gần như là liên tiếp vang lên. Đầu Bạch Hiểu nghiêng bên trái một chút, nghiêng bên phải một chút, giờ này khắc này chỉ cảm thấy bên tai ong ong, tai cũng ù đi. Vừa khiếp sợ lại có chút mơ hồ, hoàn toàn không rõ hiện tại rốt cuộc là cái tình huống nào.

Hai bàn tay kia đánh đến vô cùng mạnh, tiếng vang cũng lớn, tuy vậy cũng là do lúc trước đã có một bàn tay làm nền, lần này hai cái cũng không làm những người khác ở phim trường kinh ngạc.

Nam chính trong tổ phản ứng lại trước tiên, hắn lúc này đứng chung một chỗ với Lý Hướng Nam, nhìn thấy hành động vừa rồi của Hứa Nùng, nhịn không được, kém chút nữa chạy đến trước mặt Lý Hướng Nam.

Hắn nhỏ giọng hỏi: "Cậu và Hứa Nùng là bạn học cùng lớp đi? Cô ta ở trong lớp cũng như vậy hả? Bình thường im hơi lặng tiếng, sau đó gặp được chuyện gì lại đột nhiên bùng nổ?"

Lý Hướng Nam thật ra so với ai khác cũng sửng sốt hơn.

Hứa Nùng lúc trước ở trong trường, kỳ thật cũng là mặt ngoài bình thản, chân chính tiếp xúc lại là có chút lạnh lùng.

Nếu là trước kia, loại người này hắn cũng sẽ không để ý quá nhiều, nhưng có một lần hắn từng thấy cô ở bên ngoài trường cứu một ông lão. Ông lão kia ngã vào trong một ngõ nhỏ, xung quanh không có người để ý,

https://thuviensach.vn

người qua đường đi ngang qua cũng có mấy người, cũng chỉ là tùy tiện nhìn thoáng qua, quay đầu xem nhẹ lời cầu cứu của ông.

Thật ra có thể lý giải, hiện tại ăn vạ đích thực nhiều lắm, mọi người lạnh lùng một chút chính là xuất phát từ việc tự bảo vệ mình.

Mà không ngờ ở chỗ này, hắn vẫn cho rằng, người bạn học Hứa Nùng kia có nội tâm rất lạnh lùng, thế nhưng không hề nghĩ ngợi liền tiến lên giúp đỡ.

Cô có lẽ không biết ông lão bị thương chỗ nào, không dám tùy tiện trực tiếp nâng dậy, mà là trước tiên xác nhận vài câu cùng đối phương, tiếp đến lại gọi hai cuộc điện thoại.

Một cuộc là 120, một cuộc là trong điện thoại của ông lão.

Sau đó xe cứu thương tới, ông lão được đưa lên xe, cô lại đưa điện thoại của ông lão cho nhân viên cứu hộ.

Chuyện này thật ra ở trong lòng Lý Hướng Nam khơi dậy gợn sóng không lớn không nhỏ. Sau đó vẫn chưa hết, không quá vài ngày, người nhà ông lão tìm tới trường.

Hóa ra con trai ông lão kia là bạn tốt của lãnh đạo nhà trường, hơn nữa còn là tổng giám đốc của một công ty giải trí, biết cha của mình được một sinh viên của đại học B cứu, liền muốn biểu đạt một chút lòng biết ơn.

Hàm ý trong lời này mọi người đều hiểu, cho nên giai đoạn đó trường học cực kỳ náo nhiệt. Rất nhiều người đều mặt dày mày dạn đi nhận cái "Phần thưởng người tốt " này, nhưng đáng tiếc ông lão không mơ hồ, cũng nhớ kỹ người cứu mình lớn lên thế nào, cho nên tới một người từ chối một người.

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng từ đầu đến cuối cũng không xuất hiện, chuyện này sau đó cũng không giải quyết được gì.

Cũng là từ lúc đó bắt đầu, Lý Hướng Nam đối với Hứa Nùng có thay đổi, bắt đầu cố ý vô ý tiếp cận cô, thật tâm muốn kết bạn với cô.

Càng tiếp cận hắn cảm thấy cảm giác thần bí trên người Hứa Nùng càng nhiều. Ví dụ như cô mặc dù ở khoa biểu diễn, nhưng bình thường ngoài việc đúng hạn hoàn thành bài tập ra, cũng không có biểu hiện có cỡ nào nhiệt tình yêu thương đối với biểu diễn. Khi lên lớp phân tổ luyện tập, cô thường xuyên chọn nhân vật người khác chọn thừa lại hoặc là nhân vật người khác ghét bỏ.

Hắn đã từng lén lút hỏi cô vì sao, cô đáp lại cũng rất bình tĩnh, nói là có thể tôi luyện kỹ thuật diễn.

Lý Hướng Nam biết cô không nói lời thật với mình, hắn cũng không tiếp tục truy hỏi nữa. Thẳng đến về sau cô bắt đầu đi khoa đạo diễn học ké, sau đó bắt đầu thể hiện ra sự cố chấp đối với mảng đạo diễn chuyên nghiệp, hắn mới có chút hiểu ra ——

Cô không tranh không đoạt là bởi vì không quan tâm, một khi gặp được chuyện thật sự để bụng, cô đều cường ngạnh chấp nhất hơn so với ai khác.

Chuyện khác cũng thế, Hứa Nùng ở trong tổ vẫn luôn im hơi lặng tiếng, dáng vẻ nhìn dễ bắt nạt, nhưng chỉ có Lý Hướng Nam hiểu, biểu hiện trước đó của cô, thật ra đều là bởi vì những chuyện đó còn chưa chạm đến điểm mấu chốt của cô, một khi chạm đến, cô hắn sẽ liền bạo phát.

Cho nên hành động của Hứa Nùng hôm nay, hắn ngược lại là không cảm thấy thế nào. Ngoài ý muốn chính là, Bạch Hiểu cái kẻ ngu xuẩn kia rốt cuộc là làm việc gì nghiêm trọng, khiến Hứa Nùng bị chọc thành như vậy.

https://thuviensach.vn

Vấn đề này những người có mặt ở đây cũng rất tò mò, sau khi Hứa Nùng lại đánh Bạch Hiểu mấy bàn tay, Mạnh Tư Ngữ không ngồi yên được nữa, tiến lên kéo hai người ra.

"Hứa Nùng, rốt cuộc xảy ra chuyện gì! Cô sao có thể vừa lên liền đánh người!"

Mạnh Tư Ngữ trong ngày thường quen làm "Đại gia trưởng", đối người trong đoàn phim đều là thái độ cường thế không dễ chọc, cũng cực ít có thời điểm không khống chế được bản thân. Cho nên lúc này không khí bị Hứa Nùng làm thành như vậy, cô ta làm sao có thể còn nhịn được.

Huống hồ Bạch Hiểu này vốn dĩ cũng là cô ta đưa vào, trong ngày thường lại thường xuyên đưa cho cô ta quà cáp đắt tiền. Người sáng suốt đều nhìn ra được Bạch Hiểu là người của mình, Hứa Nùng đánh cô ta cũng tương đương với gián tiếp đánh lên mặt mình rồi!

Về công về tư, cô ta cũng không thể dễ dàng bỏ qua chuyện này!

Nhưng hôm nay Hứa Nùng cũng không có giống với người thường ngày bị cô ta "Chèn ép".

Biểu cảm vẫn bình tĩnh như cũ, rất đúng mực, hoàn toàn không có sự nhu thuận trước kia.

"Chị, hôm nay em dựa theo yêu cầu của Bạch Hiểu, đi đến cửa sau thành. Nhưng em cũng không chờ được diễn viên khách mời kia, ngược lại là chờ được những người cho vay nặng lãi lúc trước đã đến đây."

Cô ngừng một chút, khi lại đưa mắt nhìn qua, đáy mắt mang theo chút lạnh lẽo.

"Mà những người đó nói, có người nói cho bọn hắn biết, từng thấy tôi và người bảo an thiếu nợ kia có tiếp xúc thân mật, chỉ cần bắt được tôi, sẽ

https://thuviensach.vn

không sợ bảo an kia không xuất hiện."

Câu chữ của Hứa Nùng rõ ràng, giọng nói không lớn, nhưng đủ để cho mọi người ở bên trong phim trường đều nghe thấy.

Nhất thời, không khí biến chuyển có chút kỳ diệu.

Bình thường gây gổ một chút mọi người đều cảm thấy không có việc gì, nhưng nếu trở thành vấn đề an toàn cơ thể, vậy thì không còn là trò đùa nữa, mà là tội ác.

Bạch Hiểu cũng hoàn toàn không ngờ tới Hứa Nùng sẽ nói ra mọi chuyện trực tiếp như vậy. Cô ta nghĩ là, lợi dụng những người cho vay nặng lãi đó hù dọa Hứa Nùng, nếu như có thể trực tiếp khiến cô rút lui khỏi tổ là tốt nhất, nếu là không thể, cô ta liền lén lút lại cho Hứa Nùng chút ám chỉ, khiến cô biết những người đó thật ra là chính mình tìm đến thu thập cô.

Như vậy Hứa Nùng khẳng định sẽ sợ hãi, đến lúc đó lại đề xuất khiến cô rời xa Lý Hướng Nam một chút, hoặc là yêu cầu cô lăn ra khỏi đoàn phim liền càng dễ dàng hơn.

Cô ta cảm thấy bản thân làm chuyện này cũng coi như một giọt nước không lọt. Cô ta lợi dụng chuyện diễn viên khách mời thuận lý thành chương khiến Hứa Nùng lơ là cảnh giác, lại lợi dụng Mạnh Tư Ngữ khiến Hứa Nùng không thể không đi.

Sau đó cô ta nói với Hứa Nùng là cửa sau, nhưng thật ra nói với diễn viên khách mời kia là cửa chính.

Đến lúc đó cho dù người khác có hỏi, cô ta cũng có thể chắc chắn Hứa Nùng là nghe lầm, hoặc là vì trốn tránh trách nhiệm mà nói dối.

Nhưng cô ta ngàn tính vạn tính, nhưng là không tính đến cái con hàng này sẽ trực tiếp làm rõ mọi chuyện!

https://thuviensach.vn

Cô ta trước kia không phải cực dễ bắt nạt sao! Dù bị bắt nạt thế nào đều không phản kích sao! Như thế nào chuyện này lại khí phách như vậy!

Hiển nhiên Bạch Hiểu còn chưa ý thức được, chuyện này có cái gì khác những chuyện trong quá khứ. Nhưng cô ta cũng hiểu, không thể để cho người khác đều tin tưởng lời nói của Hứa Nùng!

Cô ta phản ứng cũng còn xem như đủ nhanh, nghe xong lời Hứa Nùng nói trực tiếp liền kéo chặt cánh tay Mạnh Tư Ngữ, nói: "Chị, cô ta đổ oan cho em! Em làm sao có thể làm loại chuyện này chứ, hơn nữa em lại không quen những người cho vay nặng lãi đó!"

Mạnh Tư Ngữ hiện tại ở trong lòng cũng có chút không chắc chắn. Cô ta một bên cảm thấy Bạch Hiểu quả thật ghét Hứa Nùng đến một trình độ nhất định, làm ra chuyện gì cũng đều có khả năng.

Nhưng một bên cô ta lại cảm thấy, Bạch Hiểu nhìn tuy rằng hư, nhưng là giới hạn ở gây gổ nhỏ... Hơn nữa tuổi tác cô ta cũng không lớn, mới đại học năm ba mà thôi, còn chưa đi ra khỏi xã hội học sinh, hẳn là không đến mức ác độc như vậy đi.

Cho nên cô ta suy nghĩ trong chốc lát, rồi mở miệng: "Hứa Nùng, tôi cũng cảm thấy chuyện này có phải có cái gì hiểu lầm hay không? Bạch Hiểu cô ấy..."

"Em có ghi âm." Hứa Nùng bình tĩnh cắt lời Mạnh Tư Ngữ, "Những người cho vay nặng lãi đó chỉ ra và xác nhận Bạch Hiểu. Em có ghi âm."

Lúc này mặt Bạch Hiểu lập tức liền trắng bệch, Mạnh Tư Ngữ nhìn thấy phản ứng của cô ta, còn có cái gì không rõ nữa.

Nhưng nói cho cùng vẫn là câu nói kia, Bạch Hiểu là do cô ta đưa vào tổ. Cô ta lại thu nhiều quà cáp của đối phương như vậy, cho nên dù thế nào, Bạch Hiểu đều được che chở.

https://thuviensach.vn

"Cái đó, Hứa Nùng, tôi cảm thấy Bạch Hiểu khẳng định cũng là hiểu lầm, loại chuyện này..."

"Chuyện này em tạm thời sẽ không truy cứu." Hứa Nùng dừng lại. Khi lại mở miệng, trong giọng nói ngấm ngầm mang theo chút uy hiếp, "Nhưng là ghi âm em cũng sẽ không xóa. Nếu Bạch Hiểu sau này không lại làm chuyện vô dụng gì, như vậy mọi người cũng bình yên vô sự. Nếu cô ta lại làm cái gì quá đáng, vậy em cũng sẽ không quan tâm bất luận mặt mũi người nào. Báo công an cùng thông báo cho trường, em đều sẽ làm."

"Có chuyện tôi có thể nhịn, là bởi vì còn chưa chạm đến điểm mấu chốt của tôi. Tôi cảm thấy không cần so đo. Nhưng nếu cân bằng này bị phá vỡ, tôi không nhẫn nhịn nổi nữa, vậy có lẽ tôi phải xin lỗi trước rồi."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 11

Hôm qua cán mốc 10 chương mà quên không tung bông, hôm nay tung bù 🍾😅🎉

~~~~~~~

Chương 11

Hứa Nùng nói năng một phen có khí phách, nghe vào trong tai Mạnh Tư Ngữ, luôn cảm thấy cô ta như là nói với Bạch Hiểu đồng thời, cũng ám chỉ với mình cái gì.

Cô ta muốn ám chỉ cái gì? Ám chỉ hiện tại đối với mình nhẫn nại là vì ký danh phó đạo diễn? Một khi mình không cho, vậy cô ta sẽ không nhẫn nhịn nữa à?

Mạnh Tư Ngữ thật sự muốn cười, cô ta không nhịn xuống thì có năng lực làm gì chứ?

Cô ta chẳng lẽ cho là mình sẽ giống như Bạch Hiểu, có nhược điểm gì bị cô ta nắm được, sau đó ngu ngốc bị cô ta uy hiếp?

Nhất thời, Mạnh Tư Ngữ vốn muốn vì chiếu cố Bạch Hiểu, mà có ý muốn tìm cách dàn xếp ổn thoả cũng không còn, ánh mắt nhìn Hứa Nùng cũng càng ngày càng lạnh.

"Được rồi, chuyện này xem như việc riêng của hai người các cô, muốn giải quyết như thế nào các cô tự đi mà giải quyết với nhau. Hiện tại tôi chỉ

https://thuviensach.vn
~~~~~~~

muốn biết, nam diễn viên khách mời buổi chiều tôi muốn dùng giờ phải làm như thế nào đây."

Mạnh Tư Ngữ bắt đầu tránh nặng tìm nhẹ, cố ý khó xử Hứa Nùng, "Việc riêng của các cô nếu tôi quản không được, vậy tôi cũng không quản. Nhưng tôi còn ở đây, hôm nay nhiệm vụ của hai người tráo đổi, cô phụ trách tiếp đón nam diễn viên khách mời, Bạch Hiểu phụ trách phim trường ngoại cảnh và trang phục. Nhiệm vụ của cô ta hoàn thành rồi, mà của cô lại xảy ra sai lầm."

Hứa Nùng gật gật đầu, cũng không cảm thấy bị làm khó dễ, nói thẳng: "Công việc em sẽ làm xong, chỉ là có lẽ cần Bạch Hiểu đưa điện thoại của nam diễn viên kia cho em, nếu không em không có cách nào liên hệ."

Bạch Hiểu vốn là bị Hứa Nùng nói chuyện ghi âm làm cho sững sờ, lúc này vừa nghe cô còn muốn liên lạc với nam diễn viên khách mời, nhất thời càng kinh hoảng.

Nam diễn viên kia vốn là cô ta giới thiệu, bỏ tiền trong nhà ra trả giá cao mời tới.

Sở dĩ nhất định phải để người khác đến, cũng là bởi vì sợ Hứa Nùng sau đó trở mặt, muốn để hắn ở cửa trước trường cái mặt ra, như vậy bảo an có ấn tượng, vậy Hứa Nùng khẳng định là nói dối.

Nhưng hắn bị cho leo cây ở cửa thành lâu như vậy, đã sớm chờ đến phát cáu, gọi điện thoại cho mình cũng vô cùng không khách khí. Hiện tại loại tình huống này, nếu để Hứa Nùng liên hệ với hắn, đây chẳng phải là đưa vào tay Hứa Nùng càng nhiều chứng cứ có sẵn việc mình nói dối sao?

Vì thế Bạch Hiểu nhanh chóng mở miệng: "Cô muốn cái gì đây? Người ta bị cô cho leo cây lâu như vậy, làm sao có thể còn đến đây nữa?! Nằm mơ đi!"

https://thuviensach.vn

Giọng điệu cô ta nói chuyện với Hứa Nùng vẫn là thói quen châm chọc khiêu khích. Hứa Nùng nhàn nhạt nhìn cô ta một cái, lười đáp lại cô ta, chờ Mạnh Tư Ngữ nói tiếp.

"Cô cũng nghe thấy rồi đấy, nam diễn viên kia không thể tới làm khách mời. Nhưng mà tôi cũng không làm khó cô, tôi cho cô thời gian một ngày. Vào thời gian này trưa mai, tôi sẽ quay vài cảnh cần diễn viên khách mời. Cô tại thời gian này, chỉ cần tìm được một người có điều kiện phù hợp đến đây là được."

Hứa Nùng nhíu mày, cảm thấy Mạnh Tư Ngữ không có khả năng bỏ qua cho mình nhẹ nhàng như vậy.

Quả nhiên, sau đó Mạnh Tư Ngữ lại bỏ thêm điều kiện: "Tôi biết thời gian ngắn ngủi như vậy đi tìm nam diễn viên có kinh nghiệm lại được nhiều người yêu thích là không có khả năng. Như vậy đi, cô liền tìm một người ngoại hình tương tự như Thư Lãng của tổ chúng ta, dự toán... loại không nổi tiếng kia, thì chỉ có thể tính là diễn viên quần chúng. Cái này hẳn không khó đi? Cô là phó đạo diễn tạm thời hẳn là có thể làm được?"

Mọi người ở đây nghe xong đều ở trong lòng không kìm được cảm thấy Mạnh Tư Ngữ dối trá.

Cái này còn bảo là không khó??!!

Không nói loại chuyện lấy giá cả diễn viên quần chúng tìm người, đơn giản nói lấy Thư Lãng làm chuẩn.

Thư Lãng là sinh viên được công nhận đẹp trai của đại học B, bây giờ vẫn chưa chính thức ra mắt đã có không ít người hâm mộ, còn có trạm cá nhân của chính mình. Dáng người và khí chất đều là thượng đẳng, thậm chí còn soái khí dễ nhìn hơn rất nhiều ngôi sao trong giới.

Lấy hắn để so sánh, cái này hiển nhiên là làm khó Hứa Nùng rồi.

https://thuviensach.vn

Tìm một người cùng sánh ngang với nam sinh điển trai, còn không muốn chi nhiều tiền...

Đương nhiên, người khác nghe ra được, Hứa Nùng cũng nghe ra được.

Nhưng cô không thể cự tuyệt, cho dù cự tuyệt Mạnh Tư Ngữ cũng sẽ có các loại lý do khiến cô đi làm chuyện này.

Cho nên cuối cùng, cô chỉ suy nghĩ một lúc, liền bình tĩnh nói: "Được."

———————————

Lúc đi ra ngoài phim trường, bàn tay vẫn luôn nắm chặt của Hứa Nùng rốt cuộc buông ra, lòng bàn tay ướt sũng một mảnh.

Trái tim mới rồi vẫn luôn căng thẳng rốt cuộc cũng thả lỏng, nhịp tim đập cũng từ từ vững vàng hơn.

Thật ra nhìn cô vừa rồi bình tĩnh lại trầm ổn, nhưng trên thực tế có bao nhiêu căng thẳng và sợ hãi chỉ có tự cô biết.

Cùng Bạch Hiểu nói chuyện, những cái ghi âm gì gì đó, căn bản đều là giả.

Lúc ấy khẩn trương như thế, những người cho vay nặng lãi đó nhiều như vậy, cô chỉ lo lắng cho an nguy của mình cùng người đàn ông kia, nào còn nghĩ đến chuyện gì khác.

Sau đó người phụ trách thành phố lại vội vàng tới, cũng hoàn toàn chưa cho Hứa Nùng thời gian phản ứng.

Mà sở dĩ nói những cái đó, hoàn toàn là cô muốn đánh đòn phủ đầu, trước đánh cho Bạch Hiểu mơ hồ, sau đó vào lúc cô ta chưa tỉnh táo lại, ném ra một cái điểm kiềm chế.

https://thuviensach.vn

Thật sự làm như vậy rất mạo hiểm, nhưng là cô không thể nào nhịn nổi nữa.

Cô có thể chịu đựng lời nói lạnh nhạt, có thể chịu đựng nhàm chán trào phúng, nhưng không nhịn được người khác vì trêu cợt, lấy an nguy của cô ra đùa!

Hôm nay nếu như không có người kia trùng hợp đi qua, bản thân sẽ là cái kết quả gì, cô ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ.

.....

Sau đó Hứa Nùng một giây cũng không dám trì hoãn, trực tiếp tìm đến vài "đầu đàn" trong thành, muốn hỏi bọn họ có thuộc hạ thích hợp hay không.

Hứa Nùng không theo lời Mạnh Tư Ngữ chỉ cho một chút tiền diễn viên quần chúng. Cô trực tiếp mở miệng cho thêm tiền, chỉ cần tuyển được người thích hợp, tiền không phải là vấn đề.

Nhưng người ta nghe xong yêu cầu của cô, cũng rất khó xử.

Một trưởng nhóm nói với cô: "Em gái, đây không phải là vấn đề tiền. Nam nhân vật chính tổ các cô tôi đã thấy qua. Chậc, lớn lên so ra cũng không kém nam chủ phim thần tượng có vốn đầu tư của tổ bên cạnh đi? Cô nói tìm theo tiêu chuẩn của hắn, đây không phải là làm khó chúng tôi sao? Có tiêu chuẩn kia, ai tới làm diễn viên quần chúng nữa? Đã sớm ký với công ty lấy tài nguyên cố định, nghĩ làm thế nào để nổi tiếng rồi!"

Đạo lý kia Hứa Nùng đương nhiên hiểu, chỉ là tình huống trước mắt khẩn cấp, cô chỉ có thể trước đem hy vọng gửi gắm ở chỗ này.

Biểu tình của cô thập phần thành khẩn, vẻ mặt nhờ vả: "Chú, cháu thật sự rất cần trợ giúp. Chú xem chú có thể giúp cháu liên hệ không? Cháu biết

https://thuviensach.vn

trong tay chú khẳng định có rất nhiều lý lịch sơ lược của diễn viên. Chú cảm thấy có một chút điểm phù hợp yêu cầu đều có thể mang đến gặp cháu. Van cầu chú!"

Trưởng nhóm có ấn tượng không tệ với Hứa Nùng, bình thường ngoan ngoãn lại lễ phép, so với phó đạo diễn của đoàn phim khác thái độ tốt hơn nhiều. Trong lòng cũng rất muốn giúp cô, nhưng thật sự là không có cách nào.

"Chúng tôi ở đây thật sự không có người thích hợp. Cô sao không đến trường hỏi một chút đi, trong khoa biểu diễn soái ca hắn là rất nhiều đi."

Hứa Nùng im lặng, cô đương nhiên biết trong trường sẽ có rất nhiều người thích hợp. Nhưng cô trước đây luôn luôn cố gắng giấu mình, bình thường trên cơ bản ngoài việc học ra, đều là không có giao lưu gì cùng bạn học.

Duy nhất một bạn học nam tương đối quen biết, chính là Lý Hướng Nam người chủ động tiếp cận cô.

Nghĩ đến đây, Hứa Nùng nhất thời có lại chút ảo não.

Sau đó lăn qua lăn lại đến buổi tối, cô cũng không thể liên hệ được một người thích hợp.

Trên đường quay về khách sạn, Lý Hướng Nam gọi điện thoại cho cô, hỏi cô bên này tiến triển như thế nào.

Cô cũng không khoa trương, trực tiếp nói sự thực, cuối cùng, Lý Hướng Nam ở đầu kia điện thoại thử thăm dò hỏi: " Người đàn ông lúc trước thì sao? Tớ thấy điều kiện của hắn cũng được nha. Phần diễn cũng không nhiều lắm, cũng không có lời kịch gì, không cần hắn có kỹ thuật diễn chuyên nghiệp, chỉ cần ở phía sau làm cái bình hoa quét qua màn ảnh hai cái là xong."

https://thuviensach.vn

Lời này gần như một câu đánh thức Hứa Nùng, cũng không quan tâm gì nữa, cô trực tiếp quay lại con đường vừa rồi, lại lần nữa về tới thành phố điện ảnh và truyền hình.

Lúc này Chu Khởi hắn là đã ở ký túc xá rồi. Cô hỏi thăm nhân viên trực ban vị trí ký túc xá bọn họ, sau khi hỏi rõ ràng phát hiện là tòa nhà thấp tầng ở gần cửa sau thành.

Trách không được hắn sẽ trùng hợp như vậy xuất hiện ở gần đó... Hóa ra là hắn ở tại chỗ kia.

Hứa Nùng vừa đi về hướng bên đó, vừa suy nghĩ nên làm thế nào nói với hắn chuyện làm khách mời.

Hắn thoạt nhìn không quá đáng tin, hơn nữa lại thích trêu chọc mình, cũng không biết lần này cô chủ động yêu cầu hắn, hắn có thể lại nói lung tung cái gì đó để chọc cô hay không.

Đang miên man suy nghĩ, bước chân liền bước đến gần ký túc xá bảo an thành phố điện ảnh.

Ký túc xá là một tòa nhà thấp tầng, không mới không cũ, cửa ra vào ở trong một ngõ hẻm.

Cô vòng quanh tìm một lượt, muốn đi vào cửa, lại ở vào lúc đi vào ngõ nhỏ, ngoài ý muốn trực tiếp phát hiện bóng dáng của Chu Khởi.

Lúc này hắn đang dựa vào bức tường ở sâu trong ngõ nhỏ, đỉnh đầu đối diện với đèn đường, dưới ánh sáng mờ nhạt đỉnh đầu hắn phát ra một vòng hào quang, toàn bộ thân thể hắn cũng bởi vì vấn đề góc độ, sáng tối không đồng nhất.

Bên miệng hắn ngậm điếu thuốc, lúc này đang nghiêng đầu châm thuốc. Ngọn lửa màu lam đỏ bùng lên, ánh lửa chiếu vào khuôn mặt

https://thuviensach.vn

nghiêng của hắn, đường nét càng thêm thâm thúy, lại càng nhiều thêm phần khí chất vô lại, lưu manh.

Nhưng ngoài ý muốn, sau khi Hứa Nùng nhìn thấy hắn, bước chân dừng lại.

Không vì cái gì khác, mà là bởi vì đối diện hắn lúc này đang đứng một mỹ nữ với khí chất thượng thừa.

Nhất thời, Hứa Nùng chỉ cảm thấy suy nghĩ có chút hỗn loạn.

Vốn tưởng tượng hết thảy khả năng cùng những điều muốn nói, tất cả đều nghẹn ở trong lòng, ngăn ở trong cổ họng.

Cô chỉ im lặng ở tại chỗ ngừng hai ba giây, tiếp theo không có một tia do dự, xoay người rời đi.

.....

Trên đường trở về, trong đầu Hứa Nùng hiện lên vô số lần hình ảnh vừa mới rồi.

Cô không thấy rõ biểu tình của Chu Khởi, nhưng thấy được cô gái kia vẫn luôn cười.

Nghĩ đến không khí giữa hai người lúc trước hắn là không sai đi...

Hứa Nùng nhìn trời, cảm thấy trong đầu xuất hiện một loại tâm tình không biết nói sao.

Còn chưa kịp miệt mài theo đuổi, cô liền bất tình lình đụng đầu vào trong ngực người khác.

Giọng nói lười biếng quen thuộc vang lên phía trên đỉnh đầu cô ——

https://thuviensach.vn

"Chạy cái gì?"

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư
dtv-ebook.com

Chương 12

Bốn phía rất yên tĩnh, chỉ có gió nhẹ lướt qua lá cây mang theo âm thanh "Sột soạt".

Hứa Nùng ngửi thấy mùi thuốc lá nhàn nhạt quen thuộc quẩn quanh chóp mũi, cùng với giọng nói vừa mới rồi trên đỉnh đầu, trong lúc nhất thời thế nhưng không biết nên làm thế nào mới tốt.

Chu Khởi cũng cực kỳ có kiên nhẫn, thấy cô không nói lời nào cũng không thúc giục, chỉ là rủ mí mắt lười biếng nhìn cô.

Hứa Nùng không biết nên nói cái gì, im lặng hơn nửa ngày, mắt thấy không khí bốn phía càng ngày càng căng chặt xấu hổ, cô thật sự chịu không được, buồn bực mở miệng.

"Không có gì, tôi trước có chút việc muốn tìm anh giúp đỡ, sau đó cũng không biết là bạn gái anh đến tìm anh... Vừa mới nhìn thấy liền nhanh chóng quay đi, sợ cô ta hiểu lầm."

Đuôi lông mày của Chu Khởi hơi hơi nhướng lên, "Hiểu lầm? Hiểu lầm cái gì?"

Hứa Nùng nghẹn lại, đúng vậy, cô có phải là nghĩ bản thân quá quan trọng hay không.

Chính mình hiện tại ăn mặc thành cái dạng này, là phụ nữ đều sẽ không cảm thấy bị uy hiếp đi.

https://thuviensach.vn

Tâm trạng không giải thích nổi trong lòng kia càng ngày càng nghiêm trọng, cô không muốn nói chuyện phiếm với hắn nữa, trực tiếp mở miệng nói:

"Không có gì, anh cứ coi như hôm nay tôi không có tới tìm anh đi."

Chu Khởi làm sao có thể để cô nàng tùy tùy tiện tiện rời đi, một phen kéo chặt cánh tay cô.

"Tật xấu này của em phải thay đổi đi, nói cũng đều chưa nói rõ ràng, em chạy cái gì?"

Hứa Nùng không biết nên nói như thế nào, nhưng nhìn thấy tay hắn vẫn luôn nắm chặt cánh tay của cô, nhất thời tâm tình có chút phức tạp.

Khi lại nâng mắt nhìn lên, cô nhìn vào mắt hắn, phá lệ nghiêm túc: "Tôi không biết anh trước kia có phải vẫn luôn như vậy hay không, nhưng mà tôi cảm thấy không có người con gái nào, hy vọng bạn trai mình cùng người khác phái lôi lôi kéo kéo."

Cô giật giật cánh tay, "Anh mau buông tôi ra đi."

Nói rồi, cúi đầu, cũng không nhìn hắn nữa.

Chu Khởi yên tĩnh nhìn cô nửa ngày, cuối cùng nhịn không nổi, lười biếng nói: "Tòa án vẫn còn phải chú ý đến chứng cứ, em ngay lập tức liền định tội cho tôi? Này là ngang ngược độc đoán nha."

"..." Hứa Nùng không muốn nghe hắn lại nói mấy lời vô dụng, cô dùng sức lay lay, liều mạng muốn thoát khỏi kiềm chế của Chu Khởi.

"Được rồi, ngoan, đừng náo loạn."

Hứa Nùng cảm thấy không hiểu ra làm sao, cô giương mắt trừng hắn, "Anh nếu lại nói chuyện không đứng đắn như vậy, tôi liền muốn đi tìm bạn

https://thuviensach.vn

gái anh tâm sự."

Cô tuy rằng không nói rõ tâm sự cái gì, nhưng giọng điệu cũng đã tràn đầy uy hiếp.

Nào biết Chu Khởi nghe xong căn bản không để ý, như trước cười phóng túng, "Đi đi, vậy em thuận tiện nói chuyện với cô ta, liền nói tôi không thích dáng vẻ của cô ta, để cô ta hết hy vọng đi, cho tôi nhiều tiền hơn nữa tôi cũng sẽ không mắc câu."

Hứa Nùng sửng sốt, đôi mắt ướt sũng tối đen sau thấu kính chớp một cái, im lặng một hồi lâu, cô mới hỏi: "Có ý gì?"

"Người phụ nữ vừa rồi là một tiểu minh tinh, coi trọng tôi, muốn bao tôi, nói mua nhà, mua xe cho tôi, một tháng lại cho tôi năm vạn đồng tiền tiêu vặt."

Hứa Nùng hoàn toàn không ngờ đến là chuyện này, vậy nên giật mình, gần như là theo bản năng liền nói: "Người phụ nữ kia sao có thể như vậy?!"

Đây rõ ràng là không tôn trọng người mà! Lẽ nào cảm thấy Chu Khởi là bảo an thoạt nhìn không tiền không thế, cho nên mới dám trực tiếp như vậy hỏi cái này sao?

Chu Khởi nhìn phản ứng của cô, tương đối vừa lòng.

Khi lại mở miệng, hắn cười có chút hư hỏng, "Cho nên, bạn học nhỏ, bạn phải cứu tớ nha."

...

"Vậy anh sau đó nói với cô ta như thế nào..."

Bên trong nhà hàng nhỏ trong thành phố điện ảnh, Hứa Nùng vừa uống trà chờ đồ ăn, vừa thật cẩn thận hướng về phía Chu Khởi ở đối diện

https://thuviensach.vn

hỏi.

"Còn có thể nói như thế nào?" sắc mặt của Chu Khởi nhàn nhạt, "Đương nhiên để cô ta cút đi."

Hứa Nùng nhớ lại hình ảnh lúc trước hắn thu thập những người cho vay nặng lãi đó, hắn lúc ấy trên người mang theo tàn nhẫn cùng lệ khí, ngược lại cũng cảm thấy những lời kia đúng là hắn có thể nói ra được.

Im lặng giây lát, cô lại hỏi: "Cô ta sao mà tìm được anh nha."

"Cô ta trực tiếp đến ký túc xá, nhờ vả đồng nghiệp dưới lầu gọi tôi, sau đó bọn họ liền nói phía dưới có một nữ sinh đang chờ tôi."

Hứa Nùng chớp mắt, "Sau đó anh liền đi xuống?"

Chu Khởi ngả về phía sau, thuận miệng đáp, "Tôi cho rằng người hắn nói là em."

Thật ra Hứa Nùng qua đó trước, người phụ nữ kia đã bị hắn đuổi đi một lần. Hắn lúc ấy cho rằng là Hứa Nùng đến tìm mình, sự khó chịu lúc rời giường cũng nhịn xuống, ai biết đi xuống căn bản không phải là người mà bản thân muốn gặp.

Hắn chưa bao giờ là người có thể nhẫn nhịn chịu đựng, tính tình thiếu gia nổi lên cũng làm sắc mặt người phụ nữ kia một trận lúc xanh lúc trắng.

Sau đó đối phương tức giận chạy đi, phiền chán trong lòng hắn cũng khó tan. Liền ở dưới lầu đốt thuốc chuẩn bị bình tĩnh một lát lại lên lầu, nào biết người phụ nữ kia lại mặt dày mày dạn đến.

Sau đó không đợi hắn kịp nói gì, Hứa Nùng liền xuất hiện.

...

https://thuviensach.vn

Giọng điệu của hắn cực kỳ tự nhiên, cái này ngược lại so với lúc cố ý trêu chọc Hứa Nùng, còn muốn làm cho cô luống cuống hơn.

Nếu như thật là như vậy, vậy chuyện này cũng coi như có một nửa lỗi là của cô đi?

Hứa Nùng càng nghĩ càng thái quá, suy nghĩ cũng có chút loạn.

Sau đó người phục vụ bê hai bát mì đến, cô mới có điểm lấy lại tinh thần.

Nhìn thấy trên mặt rải một nhúm lá rau thơm, cô vô thức cau mày.

Vừa rồi chỉ lo nói chuyện cùng người đối diện, quên nói với người phục vụ mình không ăn rau thơm.

Cô cam chịu số phận cầm lấy đôi đũa, chuẩn bị đem rau thơm từng chút đều lấy ra.

Trong lúc vô tình ngẩng đầu nhìn thoáng qua, phát hiện người ở đối diện thế nhưng cũng đang chọn rau thơm.

Hứa Nùng có chút ngạc nhiên, "Anh cũng không ăn rau thơm à?"

Chu Khởi không trả lời cô, nhưng động tác trong tay lại càng nhanh, tới tới lui lui chỉ vài giây đồng hồ, rau thơm trong bát liền bị hắn chọn không còn một mảnh.

Tiếp đến, hắn đẩy cái bát của mình về bên phía Hứa Nùng.

"Tôi ăn."

Trong lúc nói chuyện, lại dịch cái bát có rau thơm của cô qua bên này.

https://thuviensach.vn

Hành động này của hắn làm tim Hứa Nùng nhảy lên, cô rủ mắt nhìn bát mì không có một mảnh rau thơm của mình bên này, trong lúc nhất thời thế nhưng không biết nên nói cái gì mới tốt.

Lần gặp gỡ ở quán mì trước đó, cô dường như cũng là quên nói cho bà chủ quán không cần thả rau thơm, sau đó vừa suy nghĩ về sự tình bị đè nén mấy ngày qua, vừa máy móc chọn lá rau thơm.

Chỉ là một việc nhỏ, hắn thế nhưng cũng nhớ kỹ.

Trong ấn tượng, người đối với bản thân để bụng cùng chu đáo như vậy, hình như chỉ có cha cô thôi.

Hứa Nùng nghĩ đến đây, nhất thời có chút hoảng hốt.

Chu Khởi thấy cô thật lâu không nói lời nào, không chút để ý nhếch nhếch môi, "Thế nào? Cảm động rồi? Lời cũng không nói ra được?"

Hứa Nùng mím mím môi, giương mắt nhìn hắn, ánh mắt có chút phức tạp.

Chẳng biết tại sao, trong lòng Chu Khởi trào ra một cảm giác xấu không thể nói rõ.

Một giây sau, chỉ nghe cô gái nhỏ mềm mại ở đối diện, mắt cũng không chớp nhìn mình, sau đó nhỏ giọng mở miệng nói với hắn ——

"Anh... Có chút giống cha tôi."

Chu Khởi: "....."

Cũng ý thức được bản thân giống như nói sai, Hứa Nùng nhanh chóng chữa cháy, "Anh đừng hiểu lầm, tôi không có ý nói anh già, tôi là nói..."

https://thuviensach.vn

"Cha luận" vừa mới rồi đã khiến Chu Khởi có chút không thể chịu được, hắn thật sự sợ cô nàng này lại nói ra cái gì, vì thế nhanh chóng chuyển đề tài, chủ động hỏi cô: "Em đến tìm tôi, có việc gì sao?"

"À..." Hứa Nùng mím môi, im lặng, đột nhiên có chút ngại ngùng mở miệng nói ra kế hoạch lúc trước.

"Ừm?" Thấy cô không nói lời nào, Chu Khởi lại chủ động lên tiếng.

"Chỉ là, chỉ là muốn hỏi anh một chút, có muốn làm thêm một công việc nữa hay không." Giọng cô rất nhỏ, hơn nữa khi nói chuyện cũng không dám nhìn vào mắt Chu Khởi.

Thật ra Chu Khởi đã nghe được, nhưng nhìn phản ứng này của cô, lại động tâm tư muốn trêu chọc cô.

Hắn nhướng nhướng lông mày, hỏi: "Cái gì? Em lặp lại lần nữa."

Hứa Nùng yên lặng vài giây, cố gắng kiên trì, tốc độ nói rất nhanh, đem những điều muốn nói đều nói ra, "Chỗ tôi có một công việc phụ từ sáng đến tối một ngày năm trăm anh làm không?"

Cô nói quá nhanh, cơ bản lời nói không lọc qua não, cho nên cũng có chút lo lắng hắn có thể cảm thấy tiền quá ít hay không.

Cô mấp máy miệng, mới vừa muốn chữa lại, liền nghe giọng nói của Chu Khởi ở bên kia thong thả vang lên, "Từ sáng... Đến tối? Em chắc chắn?"

Hứa Nùng có chút mơ hồ, không hiểu hắn có ý tứ gì.

Chỉ nghe một giây sau, Chu Khởi lại mở miệng, giọng nói lưu manh vô lại có chút hư hỏng.

"Bạn học nhỏ, tớ rất đứng đắn, bạn đừng khi dễ người ta nha."

https://thuviensach.vn

"..."

Lúc này Hứa Nùng rốt cuộc hiểu ra ý tứ của câu "Từ sáng... Đến tối?" của hắn. Cô bị hắn trêu chọc vừa tức lại xấu hổ, hai má có cảm giác khô nóng bốc lên.

"Anh có thể nghiêm túc một chút hay không?" Cô chịu không nổi, có chút ý dỗ dằn trừng hắn, "Tôi đang rất nghiêm túc nói chuyện với anh."

Chu Khởi cố nén cười, khóe miệng như trước nhếch lên, nói: "À, được, nói đi."

Hứa Nùng nhìn dạng vẻ này của hắn, liền nhịn không được ở trong lòng lại đạp cho hắn một cước. Một lát sau, cô ổn định lại suy nghĩ, nói ra mọi chuyện.

"... Không sai biệt lắm chính là như vậy, sau nữa tôi hiện tại cần tìm một nam sinh điều kiện phù hợp đến thay thế nam diễn viên kia, anh có thể giúp tôi không?"

Cô rất thành khẩn nhìn hắn, đáy mắt tràn ngập tia chờ đợi, chuyên chú lại nghiêm túc.

Chu Khởi nghe xong, chỉ yên tĩnh nhìn cô hai ba giây, biểu tình tùy tiện phóng túng trên mặt cũng tan đi.

"Ai bắt nạt?"

Hứa Nùng ngẩn ra, không nghĩ tới hắn sẽ hỏi như vậy.

Vừa nãy bản thân liền tránh nặng tìm nhẹ nói ra chuyện phát sinh ở đoàn phim, cũng không biểu đạt quá nhiều ủy khuất hay cảm xúc của bản thân. Hắn làm thế nào có thể đoán được mình bị bắt nạt chứ?

https://thuviensach.vn

"Người bắt nạt em chính là người để nhóm cho vay nặng lãi kia làm khó dễ em?"

Hứa Nùng lời nói đến bên miệng, mấy lần mở miệng, nhưng cuối cùng lại vẫn đè xuống.

"Không có gì, những cái đó đều không phải việc quan trọng. Tôi chỉ muốn biết, anh có đồng ý đi không? Tiền công mà nói, tôi có thể..."

Lời còn chưa dứt, liền bị hắn đột nhiên chặn lại, "Đi chứ, vì sao không đi, chẳng qua nói chuyện tiền, tôi không cần tiền, nhưng có điều kiện khác."

Hứa Nùng vừa nghe hắn đã đáp ứng, vô cùng vui vẻ, đương nhiên cũng không thèm để ý hắn đề điều kiện khác.

"Có thể! Anh nói đi."

"Tôi ở thành phố điện ảnh này làm bảo an chính là công việc tạm thời."

Hứa Nùng chớp mắt, không nghe rõ ràng lắm ý tứ của hắn, công việc tạm thời?

Làm bảo an còn phân chính thức cùng tạm thời sao?

"Chính là loại làm một ngày tính một ngày, cái loại một ngày nào đó nói không chừng liền bị lãnh đạo đạp đi kia."

"À..." Cô nghe xong cũng không hiểu hắn rốt cuộc có ý tứ gì, hỏi, "Sau đó thì sao?"

"Gần đây phòng ký túc xá quá đông, tôi là người làm công tạm thời mỗi ngày đều ở trên hành lang đắp chiếu ngủ, vừa nóng vừa bức, cho nên liền muốn hỏi một chút..."

https://thuviensach.vn

Hắn nói rồi, ngón tay thon dài từng nhịp từng nhịp gõ xuống mặt bàn, thần thái có chút biếng nhác.

"Công việc mà em nói, có bao ăn bao ở không?"

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 13

Lảm nhảm một chút về chuyện thay tên của nhân vật Thẩm Ngọc/Bùi Ngọc. Lúc đầu tác giả rõ ràng để là Thẩm gia, mấy chương sắp tới này tự nhiên lại thành Bùi gia, editor cũng rất hoang mang @ Thôi thì edit đến đâu sửa đến đấy, sau này có thời gian mình sẽ chỉnh lại cả truyện cho đồng bộ.

~~~~~~~~

Chương 13

Chu Khởi trở lại ký túc xá bên này, trước tiên tắm rửa một cái.

Lúc đi ra, Trần Tiến trùng hợp gọi đến một cái video trò chuyện, hắn vừa lau tóc vừa nhận điện thoại.

Điện thoại di động dựng ở bên cạnh, hắn cũng không chính diện nhìn vào camera, thuận miệng nói câu: "Ừ?"

Trần Tiến ở đầu kia cũng không khách khí, giọng nói có chút khô: "Đệch, cậu làm gì với video của tớ thế này? Thế nào, khoe cơ bụng à?"

Chu Khởi lúc này quả thật không mặc áo, khi từ phòng tắm đi ra, hắn chỉ tùy tiện mặc cái quần dài rộng thùng thình.

Cơ bắp ở eo săn chắc lại không phô trương, hai cánh tay cũng vậy, lõa lồ trong không khí, mang theo đường cong khêu gợi.

Lời này Chu Khởi nhưng là không chút nào để ý, chỉ là cảm thấy có chút không kiên nhẫn, "Cậu gọi video chỉ vì nói cái này?"

https://thuviensach.vn
~~~~~~~~

"Đương nhiên không phải!"

Trần Tiến ở đầu kia trầm mặc, suy nghĩ, "Tớ hôm nay gọi điện thoại cho Hoắc tam..."

"Sau đó?"

Chu Khởi vừa nói chuyện, vừa đặt khăn mặt sang bên cạnh, hơi hơi khom lưng xuống, vươn tay mò hộp thuốc lá, miết trong lòng bàn tay.

Thuốc này là người phụ trách thành phố mới phái người đưa tới, đồng thời cũng là hắn phân phó yêu cầu.

Không phải là nhãn hiệu hắn bình thường quen dùng, cũng không phải là thuốc lá thương hiệu nước ngoài đắt tiền, là loại phổ biến nhất trên thị trường giá cũng rất thấp.

Hắn nhìn hộp thuốc lá, trong đầu hồi tưởng lại một chút, lúc trước hình như ở trong siêu thị nhỏ có thấy qua loại thuốc lá này, bao nhiêu tiền nhỉ?

Năm đồng hay là bốn đồng năm?

Trần Tiến ở đầu kia ồn ào nói một hồi, phát hiện Chu Khởi như là căn bản không có nghe, cũng nổi cáu.

"Tôi nói này đại thiếu gia! Cậu rốt cuộc có nghe tôi nói chuyện hay không hả!"

Chu Khởi mặt mày lười biếng xé bao bì trong suốt bọc hộp thuốc lá, câu được câu không đáp: "Có nghe."

"Vậy cậu lặp lại một lần cho tớ lời tớ vừa mới nói xem."

"Cậu nói cậu không có gì việc gì, treo máy."

https://thuviensach.vn

"..."

Trần Tiến cũng không biết là xui xẻo mấy đời, trong lòng nhận định vài người anh em, một người so với một người càng không bình thường.

Hắn cảm thấy bản thân căn bản là kẻ sống sót trong khe hở mà!

Nghĩ nghĩ một chút, hắn lại kiên nhẫn lặp lại một lần: "Tớ nói chính là Hoắc tam. Thằng nhãi này gần đây cũng không biết làm cái quỷ gì, tớ gọi hắn đi tụ tập, hắn lại còn nói không rảnh, muốn trêu chọc con thỏ!"

Chu Khởi chẳng biết vì sao, vừa nghe hắn nói Hoắc Lâm muốn trêu chọc con thỏ, trong nháy mắt liền nhớ tới khuôn mặt của Hứa Nùng.

Hắn nhếch môi cười, "À, cũng đừng tìm tớ, tớ gần đây muốn nuôi mèo."

Trần Tiến: "..."

"Tớ nhìn các cậu mỗi người sọ não đều có vấn đề, thần thần bí bí."

Chu Khởi lười để ý đến hắn, sau khi mở hộp thuốc lá ra, đưa đến bên miệng cắn, chuẩn bị đốt một điếu nếm thử hương vị thuốc mới này.

Kết quả thuốc vừa đưa vào miệng, hắn cũng cảm thấy không quá thích ứng, nhưng chỉ cau mày, rốt cuộc không nhổ ra.

Ánh mắt của Trần Tiến cực tốt, tùy tiện nhìn liền biết thuốc hắn hút không phải nhãn hiệu bình thường vẫn hút, hỏi một câu: "Cậu không phải vẫn luôn hút cái nhãn hiệu thuốc lá kia sao? Sao đột nhiên thay đổi vậy?"

Chu Khởi cắn điếu thuốc, vừa nghiêng đầu ấn bật lửa, vừa mơ hồ đáp: "Muốn quyến rũ con mèo."

Con mèo nhỏ kia nhìn ngây ngô, nhưng là rất có đề phòng.

https://thuviensach.vn

Hiện tại dựa vào việc kể khổ còn có thể lừa gạt lại gần cô một chút, nói cách khác, cô có thể sẽ bài xích hắn đến rất xa ở bên ngoài đi.

Trần Tiến nghe được không hiểu ra sao, cảm thấy hắn thần thần bí bí.

Chu Khởi châm thuốc, sương khói nhẹ nhàng lay động quấn quýt trong không trung, hắn chỉ cảm thấy vừa cay vừa hắc, nồng độ mạnh hơn so với cái nhãn hiệu bình thường bản thân vẫn hút kia, rất khó chịu.

Hắn chịu đựng hút hai cái, thấy Trần Tiến không nói gì nữa, lại hỏi: "Vậy nên cậu gọi video đến rốt cuộc là có chuyện gì? "

"À, tớ vừa mới nghe nói cậu gọi người phong sát một tiểu minh tinh? Tình huống gì vậy? Đắc tội cậu sao?"

"Không đắc tội."

"...?"

"Chỉ là muốn bao tớ."

"...???" Trần Tiến kinh ngạc, "Đùa cái gì vậy?"

Lại có thể có người có ý nghĩ kỳ lạ muốn đi bao vị đại thiếu gia này? Ai cho dũng khí vậy?

Trần Tiến khinh bỉ cười hề hề, "Không phải tớ nói à, cậu cũng không thể làm một quái nhân đi, chỉ nói dáng vẻ kia của cậu ở thành phố điện ảnh, trên người không có một cái đáng tiền, còn không có việc gì mặc một thân trang phục bảo an, là ai cũng sẽ hiểu lầm nha. Có điều, đây cũng coi như là khẳng định đối với cậu, tớ cảm thấy, dù sao loại chuyện giá trị thấp này chỉ có thể gặp không thể cầu đi."

Chu Khởi không chút để ý gẩy gẩy tàn thuốc, "Ừm, cậu khẳng định không gặp được tớ biết."

https://thuviensach.vn

Trần Tiến: "..."

"Cho nên cậu rốt cuộc còn ở thành phố điện ảnh làm cái gì hả? Cậu chậm trễ một ngày khẳng định liền có nhiều chuyện đi, Hoa Tí không lại tìm cậu?"

"Có tìm."

Đâu chỉ tìm, điện thoại di động gần như mỗi ngày đều sẽ có cuộc gọi nhỡ của hắn, có đôi khi một ngày có thể có mười mấy cuộc.

Bên trong WeChat cũng tất cả đều là giọng điệu bi thảm của hắn gửi tới, Chu Khởi cũng lười mở, liền để như vậy, cũng không để ý.

"Vậy cậu còn bình tĩnh như vậy ngây ngốc ở thành phố điện ảnh??" Trần Tiến hỏi, "Lần trước hỏi cậu, cậu liền không nói với tớ lời nói thật, Thẩm Mộ Ngạn có thể nói, chuyện cá cược này hắn căn bản không để trong lòng, là cmn cậu chủ động đi thành phố điện ảnh, kết quả là người ta bên kia còn phải cung phụng cậu như tổ tông. Cậu rốt cuộc đã làm gì?"

Nói đến đây, Trần Tiến bất chợt giống như nghĩ đến cái gì đó, "À, không phải là dì nhỏ của cậu lại làm ra chuyện gì đi? Lại dẫn cô bé hàng xóm kia đến nhà cậu à?"

Nghe xong Trần Tiến nói, biểu tình của Chu Khởi cũng không có thay đổi gì, giống như không quá để ý, nhưng giọng nói nhẹ hơn vừa mới rồi một chút.

"Ừm."

Trần Tiến vừa nghe liền rõ ràng, đúng là người anh em này của hắn thật sự trốn đi tị nạn.

https://thuviensach.vn

Hắn nhẹ giọng "Chậc" một cái, lại nói: "Tớ nói này, không thì cậu thỏa hiệp đi, dì nhỏ của cậu vừa ý cô gái gọi Cố Thiến Thiến đi? Người ta lớn lên cũng không tệ à, gia thế cũng tốt, tính cách cũng được, tớ thấy rất xứng với cậu."

Chu Khởi lạnh lùng liếc mắt nhìn hắn, "Tớ thấy cô bé mà gia đình giúp cậu nuôi kia cũng rất xứng với cậu, sao không thấy cậu thỏa hiệp?"

Trần Tiến nghẹn lời, biết nói không lại hắn, cũng không nhắc lại, quay đầu thay đổi đề tài: "Cậu thật không quay về à? Hai ngày nữa nhà cậu không phải có cái tiệc rượu muốn làm sao? Cậu nếu là không lộ diện, cha cậu lại không hung hăng xử lý cậu đi."

"Để nói sau."

Chu Khởi không có kiên nhẫn tiếp tục nói chuyện phiếm, mò di động qua chuẩn bị cắt video.

Trước lúc ấn tắt hắn chợt nhớ tới một việc, vì thế nói với Trần Tiến: "Sau này đừng gọi WeChat, có việc gì thì trực tiếp gọi điện thoại cho tớ."

"Sao thế? WeChat không nhận được?"

Chu Khởi nhìn lướt qua đống đồ trên giường, hắn phân phó người phụ trách mua quần áo rẻ tiền, cùng với chiếc Nokia đã qua sử dụng, lười biếng mở miệng.

"Ừ, không nhận được."

———————

Lúc Hứa Nùng trở lại khách sạn, cũng đã gần mười một giờ đêm.

Sau khi cô mời Chu Khởi ở nhà hàng ăn xong, lại về đoàn phim lục lại bộ đồng phục học sinh muốn dùng trong phim cho hắn.

https://thuviensach.vn

Bên chỗ bọn họ phim trường nhỏ, không có nơi thay quần áo, mọi người cơ bản đều là ngày hôm trước cầm trang phục diễn về khách sạn, buổi sáng thay đồ trước, lúc đến lại trang điểm một lần nữa.

Chu Khởi chỉ là khách mời, phân cảnh hắn là không có bao nhiêu, hơn nữa tự thân hắn giá trị nhan sắc cũng rất tốt, ngay cả khi không trang điểm trực tiếp lên hình hắn là cũng sẽ không kém chỗ nào.

Vừa nghĩ, Hứa Nùng vừa đi vào đại sảnh khách sạn.

Lúc này đã là đêm khuya, đại sảnh khách sạn người không nhiều bằng ban ngày, chỉ có tốp năm tốp ba mấy cô bé ngồi ở trên sô pha, không biết đang xem cái gì.

Hứa Nùng vừa xoa cổ vừa đi về bên phía thang máy.

Khi đi ngang qua bên cạnh mấy cô bé kia, liền nghe họ đột nhiên nhỏ giọng kêu lên một tiếng, "Ai nha! Anh Bùi về nước trước!"

Bước chân đang tiến về phía trước của Hứa Nùng chợt dừng lại.

—— "Chậc, tuy rằng tớ không hâm mộ Bùi Ngọc, nhưng cũng không thể không nói, mặt hắn quả thật có thể đánh. Này lên đồ sân bay vậy mà cũng có thể chụp được giống như trong trường quay."

—— "Đương nhiên, anh Bùi của chúng ta chính là nhan sắc thần tiên, nếu không cậu cho là tớ vì sao hâm mộ anh ấy nhiều năm như vậy?"

—— "Cậu mấy ngày hôm trước còn nói là hâm mộ sự nghiệp của hắn, lúc này mới vài ngày thôi, lại thay đổi?"

—— "Đều hâm mộ đều hâm mộ mà, dù sao cho dù là sự nghiệp hay là khuôn mặt, đều là Bùi Ngọc nha. Ai nha, thật đáng tiếc, tớ vốn còn tưởng rằng anh ấy hơn một tuần nữa mới quay về, đều định tốt cơ hội đi tiếp đón

https://thuviensach.vn

cơ, sớm biết rằng anh ấy về nước trước dự tính, tớ liền không cùng cậu đến thăm hội nữ thần của cậu nữa!"

...

Câu nói kế tiếp Hứa Nùng cũng không lại nghe xong, cô vội vàng rảo nhanh bước chân vào thang máy, sau đó ngay lập tức lấy điện thoại di động ra muốn tìm tin tức có liên quan đến Bùi Ngọc về nước.

Trong thang máy tín hiệu rất kém, icon trên trang web chuyển vài vòng cũng không thấy cái gì. Hứa Nùng có chút không kiên nhẫn, cũng may lúc này một tiếng "Đinh" vang lên, thang máy đến tầng lầu có gian phòng cô ở.

Cô bước ra khỏi thang máy, vừa cầm thẻ phòng đi về phía gian phòng của mình, vừa làm mới trang web một lần nữa.

Quả nhiên, trên mạng ùn ùn kéo đến tất cả đều là tin tức hắn về nước sớm.

Giọng điệu chung của truyền thông gần như đều là hắn ồn ào đoạt giải, im lặng về nước. Lại là khen ngợi hắn khiêm tốn có độ, lại là nói hắn là công tử ám áp.

Cũng không biết truyền thông phát ra hình ảnh có phải đã chỉnh lý qua hay không, Hứa Nùng nhìn không ra cái gì khác nhau.

Trên ảnh chụp, Bùi Ngọc mặc một cái áo khoác mỏng màu xanh đậm, tóc được xử lý thanh sảng sạch sẽ, trên mặt chỉ đeo một cặp kính râm to bản.

Làn da như trước rất trắng, khóe môi như có như không hơi hơi nhếch lên, trong mấy cái ảnh chụp còn thấy hắn tương tác với người hâm mộ,

https://thuviensach.vn

không có mặt lạnh, không có khoảng cách ngăn cách, thậm chí có người hâm mộ thừa cân giống như là sắp trượt chân, hắn còn vươn tay ra đỡ.

Hứa Nùng nhìn những cái ảnh chụp đó, thật lâu không có phản ứng.

Nhưng trong lòng cô lại không ngừng nghĩ, Bùi Ngọc trở về rồi, bản thân nên làm gì bây giờ.

Trước kia hắn cơ bản có thời gian thì sẽ đi phụ cận trường học gặp mình, bởi vì quan hệ thân phận đặc thù, hai người ngược lại không ở trước mặt quần chúng có tiếp xúc trực tiếp.

Bùi Ngọc mỗi lần đều sẽ bảo trợ lý đỗ xe ở một góc gần trường học, sau đó trực tiếp gọi điện thoại cho cô gọi cô đi ra ngoài.

Hắn mỗi lần đều lấy chuyện trong nhà làm lý do, lại nắm chuẩn thời khoá biểu của cô, cho nên cô cơ bản nhiều lần đều không có biện pháp cự tuyệt.

Nguyên tưởng rằng lần này hắn ở nước ngoài sẽ ngây ngốc thật lâu, cô cũng tính ngày rồi, đoàn phim bên này không sai biệt lắm chỉ chụp hơn nửa tháng liền có thể đến phần hậu kỳ, cho nên cô mới an tâm đến cùng tổ.

Cô không sợ bà Tạ, bởi vì cô nói dối vẫn có thể lừa gạt bà.

Nhưng với Bùi Ngọc, dường như mỗi lần cô nói dối hắn đều liếc mắt là có thể nhìn ra.

Cho nên sau khi cô nhìn thấy tin tức Bùi Ngọc về nước, lập tức liền có chút kinh hoảng.

Giống như là có cảm ứng, cô ở bên này nghĩ đến Bùi Ngọc, WeChat của Bùi Ngọc bỗng nhiên cũng tại lúc này gửi qua.

【 WeChat 】 Bùi Ngọc: Nùng Nùng, anh trai đã về nhà.

https://thuviensach.vn

Đơn giản vài chữ, ngược lại giống phong cách bình thường của hắn.

Hứa Nùng nhìn chằm chằm màn hình một lúc lâu, quyết định giả chết.

Cách đại khái mười mấy giây, đầu kia lại gửi đến tin nhắn mới.

【 WeChat 】 Bùi Ngọc: đi ngủ sớm một chút, đừng nghịch di động.

Hứa Nùng chỉ cảm thấy da đầu tê rần, luôn cảm thấy hắn dường như có thể nhìn thấy mình, theo bản năng liền ném điện thoại di động lên trên giường.

Trong phòng ánh sáng u ám, bốn phía yên tĩnh dị thường, cô đứng ở tại chỗ một hồi lâu, mới chậm rãi thở phào một cái ——

Thôi, đi một bước tính một bước vậy.

———————————

Trong lòng Hứa Nùng có tâm sự, cho nên ngày hôm sau sáng sớm liền đi đoàn phim.

Cô là người đến sớm nhất, đại khái qua nửa giờ sau, lục tục bắt đầu có người tới.

Có hai diễn viên phụ sau đó đến, vừa chờ người trang điểm hoá trang, vừa nhỏ giọng nói chuyện phiếm.

—— "Thật sự là không nghĩ tới, tổ XX cũng sắp đóng máy rồi, hiện tại nữ chính nói bỏ liền bỏ."

—— "Đúng, tôi vừa rồi nhìn thấy cái nữ chính kia liên tục cầu xin đạo diễn, chỉ thiếu điều quỳ xuống, nhưng vẫn là không được. Cũng không biết cô ta rốt cuộc là phạm sai lầm gì nữa."

https://thuviensach.vn

—— "Tôi nghe nói, dường như cô ta đắc tội nhân vật lớn nào đó, không ngừng triệt đường cô ta, giống như về sau đều muốn bị phong sát đóng băng. Nhưng mà cũng là, người tổ bọn họ đều ở sau lưng đâm chọc cô ta, nói cô ta mới vừa lấy được cái thị hậu nữ chính tốt nhất liền bắt đầu nổi, không coi ai ra gì. Hơn nữa a..."

—— "Hơn nữa cái gì? Cô nói đi, đừng thần thần bí bí."

Giọng người bên kia càng nhỏ đi một chút, giọng điệu là cẩn thận lại có chút hưng phấn.

—— "Hơn nữa nha, tôi còn nghe nói, cô ta còn giống như đặc biệt sắc, nghe người nói cô ta ở bên ngoài bao một tiểu thịt tươi..."

...

Hứa Nùng ở bên cạnh nghe câu được câu không, nghe đến đây, đột nhiên liền nhớ tới Chu Khởi.

Nhìn nhìn thời gian, cảm thấy hắn hẳn là cũng phải đến rồi, mới vừa muốn quay người ra bên ngoài nhìn một cái, liền nghe phía sau đột nhiên vang lên một thanh âm lười biếng——

"Bạn học, "

Trong lòng Hứa Nùng vui vẻ, quay đầu lại nhìn, quả nhiên là Chu Khởi đang đứng ở phía sau.

Chu Khởi mặc một bộ đồng phục học sinh, ba lô màu đen tùy ý khoác trên bả vai, bên miệng ngậm cây kẹo que.

Nắng sớm nhỏ vụn chiếu lên mặt hắn, khuôn mặt vốn dĩ vô lại khoa trương ngoài bất cần đời ra, vẫn còn mấy phần hơi thở thiếu niên.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy hắn lười biếng nhếch môi, hướng về phía Hứa Nùng mở miệng: "Bạn học, lớp ba, trung học năm hai đi như thế nào?"

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 14

Cuối tuần ad bận đi chơi nên đăng muộn. 😊

Chúc mọi người cuối tuần vui vẻ.

~~~~~~~~

Chương 14

Chu Khởi đến làm cả phim trường trong khoảnh khắc an tĩnh.

Hắn tuy rằng đã thay đổi quần áo, nhưng hơi thở vô lại cùng bất chính trên người kia cũng không biến mất, ngược lại tăng thêm một phần hơi thở của thiếu niên.

Sự hòa trộn này cũng làm cho Hứa Nùng có chút hoảng hốt, luôn cảm thấy người đàn ông trước mắt này thật là có chút giọng của học sinh đứng đầu trường trung học.

Thấy Hứa Nùng không đáp lại, Chu Khởi cũng không vội, liền tắm trong nắng sớm đứng ở nơi đó, miệng ngậm kẹo que, vẫn luôn cười như có như không.

Bên cạnh có mấy cô bé đều nhìn ngây đến người, mà ngay cả tổ cách vách có hai người cũng thò đầu nhìn sang bên này, giống như là muốn nhìn xem cái khuôn mặt mới xa lạ này rốt cuộc là ai.

Mạnh Tư Ngữ lúc này cũng đến, đi theo phía sau cô ta là Bạch Hiểu.

https://thuviensach.vn
~~~~~~~~

Có vẻ như chuyện ngày hôm qua quả thật ảnh hưởng đến Bạch Hiểu, hôm nay cô ta không hung hăng ương ngạnh giống ngày thường, cũng không có gặp mặt Hứa Nùng là gây gổ.

Nhưng ngoài miệng nhịn được, oán hận trong mắt lại vẫn còn rất nhiều. Khi cô ta nhìn thấy Hứa Nùng thì tránh ở phía sau Mạnh Tư Ngữ đảo mắt mấy lần.

Mạnh Tư Ngữ lúc này nhìn thấy Hứa Nùng tâm tình cũng có chút phức tạp, nhưng cô ta che dấu rất tốt, huống hồ lại bởi vì đứng đối diện cô ta là một gương mặt xa lạ, còn mặc trang phục biểu diễn của tổ bọn họ, sự chú ý của cô ta đều đặt ở trên người này.

Nhìn từ mặt bên, người thanh niên này ngược lại thật sự không tệ.

Thân hình còn muốn thon dài cao ngất hơn nam nhân vật chính của tổ bọn họ, đường nét trên mặt rõ ràng, làn da cũng rất trắng.

Mạnh Tư Ngữ không nghĩ tới, Hứa Nùng thật sự trong thời gian ngắn như vậy, tìm ra được một người thích hợp.

Cô ta thật ra lúc trước đã nghĩ xong hết rồi, chỉ cần người Hứa Nùng tìm tới có một chút điểm không phù hợp, cô ta cũng sẽ không chịu để yên. Bởi vì những lời nói của Hứa Nùng ngày hôm qua, không hiểu sao đối với cô ta liền sinh ra uy hiếp.

Cái tổ này mặc dù là của cô ta, nhưng mà phía trước phía sau bận việc nhiều nhất vẫn là Hứa Nùng. Cô ta cho dù mặt ngoài không muốn thừa nhận, nhưng trong lòng so với ai khác đều rõ ràng hơn. Đặc biệt là còn có kịch bản kia, bản thảo cuối cùng trên cơ bản tất cả đều là ý tưởng cùng sáng kiến của Hứa Nùng.

Xử lý phía sau đoàn phim thì càng khỏi nói, từ diễn viên chính đến diễn viên quần chúng gần như đều qua tay cô. Lúc trước Hứa Nùng không

https://thuviensach.vn

ám chỉ cái gì, cô ta cũng có thể an tâm cảm thấy cô là cái bánh bao mềm, không nghĩ tới có bao nhiêu đúng. Nhưng là ngày hôm qua bánh bao mềm thay đổi, bản thân cũng không thể không tính toán nhiều hơn!

Nhưng mà Mạnh Tư Ngữ ngàn tưởng vạn tưởng, cũng không nghĩ tới, Hứa Nùng sẽ tìm đến một người có điều kiện tốt như vậy.

Trước mắt xem ra... Người thanh niên này thậm chí có tiền vốn để làm nam nhân vật chính, huống chi là cái nhân vật khách mời.

Cô ta vốn muốn nói mấy lời khó dễ, giờ phút này ngược lại một câu cũng cũng không nói ra được.

Nghĩ một chút, Mạnh Tư Ngữ mở miệng trước nói với Hứa Nùng: "Hứa Nùng, diễn viên nam cô mang tới?"

Hứa Nùng gật đầu, "Vâng, chính là thay thế diễn viên khách mời kia."

Bạch Hiểu vừa rồi cũng lén lút quan sát Chu Khởi, trong lòng cũng cảm thấy người đàn ông này rất đẹp trai. Nhưng ngoài miệng lại vẫn là dáng vẻ không phục, nhỏ giọng lẩm bẩm: "Nói cái gì thay thế, người này nào có bằng được nam diễn viên có nhân khí có nhan sắc tôi mời đến chứ, hừ, nhìn cũng không ra sao."

Mạnh Tư Ngữ nghe thấy được cũng giả thành dáng vẻ không nghe thấy, cũng không thuận theo ý tứ của Bạch Hiểu đi khó xử Hứa Nùng.

Cô ta lại nhìn kỹ Chu Khởi từ đầu đến chân, sau đó gật đầu với Hứa Nùng.

"Cô trước dẫn hắn đi điền một phần tư liệu, trước khi bấm máy đưa cho tôi."

https://thuviensach.vn

Nói xong, liền dẫn Bạch Hiểu đi trước tiến vào lều nội cảnh bên trong phim trường.

Khi đi ngang qua bên người Hứa Nùng, Bạch Hiểu trợn con mắt, giống như là đang khắc chế, nhưng lại như là nhịn không được.

Những cái này Chu Khởi đều nhìn thấy, đầu lưỡi liếm một vòng quanh kẹo que, đuôi lông mày hơi hơi nhếch lên.

Sau đó Hứa Nùng mang theo Chu Khởi đi đến mặt sau phim trường nơi để những đồ linh tinh, lấy ra một trang tư liệu đưa cho hắn.

Chu Khởi tiếp lấy tờ giấy A4 kia, không vội vã làm gì, chỉ nhẹ nhàng tựa ở nơi đó, hỏi Hứa Nùng: "Là cái đứa con gái xấu xí kia bắt nạt em à?"

Hứa Nùng lúc ấy đang uống nước, nghe xong lời hắn nói thiếu chút nữa bị sặc, nặng nề ho ra hai tiếng.

"Khụ khụ... Cái gì xấu nhất?"

"Thì cái đứa gỉ mắt cũng phát sáng kia, đứa con gái trên mặt một mảnh đen một mảnh đỏ kia ấy."

"....."

Hứa Nùng cẩn thận nhớ lại một chút, hắn nói hắn là người trang điểm có chút đậm Bạch Hiểu đi...

Thấy cô không nói lời nào, Chu Khởi lại ung dung hỏi: "Muốn anh trai báo thù cho hay không?"

"..." Hứa Nùng sợ hắn gây chuyện, cũng không thuận theo lời hắn: "Chuyện của tôi anh đừng quan tâm, tôi có chừng mực. Anh nhớ kỹ nha, anh đến đây là làm diễn viên khách mời, nhiều lắm ngây ngốc ba ngày là có

https://thuviensach.vn

thể rời đi, ngoài quay phim ra bất cứ chuyện gì anh cũng không cần để ý tới."

Cô nói xong, thấy hắn còn không có tâm tư điền tư liệu, liền đem tờ giấy A4 kia rút trở về, từ bên trong bọc lấy ra cây bút bi màu đen, ngồi xổm xuống, đặt tờ giấy lên mặt thùng, đầu cũng không ngẩng lên hỏi: "Tên họ?"

Cô vừa nói, vừa viết trước một chữ "Chu".

Chu Khởi ở phía sau im lặng nhướng mày nhìn, không mở miệng.

Hứa Nùng chờ đến sốt ruột, mới vừa quay đầu muốn lại hỏi hắn, thì thấy hắn thong thả khom lưng xuống, khuôn mặt tuấn tú tiến đến bên mặt mình.

Ánh mắt của cô buộc phải rơi vào cái cằm căng chặt cùng phía trên yết hầu của hắn, chóp mũi như có như không tản mát hương vị kẹo que hắn ngậm trong miệng.

Hương vị kia có chút quen thuộc, dường như là vị chuối tiêu của Alps.

Chỉ thấy hắn nắm chặt tay phải của cô, bàn tay dày rộng thon dài bao toàn bộ tay cô lại, tiếp đó, mang theo tay cô, từng nét từng nét viết một chữ "Khởi".

Chữ của hai người đều rất dễ nhìn, chẳng qua Chu Khởi viết chữ "Khởi" so với Hứa Nùng viết chữ "Chu", càng nhiều thêm một phần cứng cáp.

Sau một lúc, hắn ở bên tai cô lên tiếng, cũng không biết có phải là do khoảng cách quá gần, Hứa Nùng luôn cảm thấy giọng nói của hắn lúc này, so với trước kia nghe, có nhiều thêm vài phần từ tính.

"Nhớ kỹ, tôi tên Chu Khởi."

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng sắp xếp cho Chu Khởi ngồi ở vị trí hàng sau trong phòng học, cô lặp đi lặp lại dặn dò hắn, kêu hắn lát nữa an an ổn ổn làm nam bình hoa là được, tuyệt đối không cần gây chuyện.

Chu Khởi không thèm để ý chút nào, trong tay xoay cái đạo cụ bút bi cô chuẩn bị thay hắn, dáng vẻ bất cần đời.

"Sợ tôi gây chuyện, em ngồi bên cạnh nhìn tôi không phải là xong rồi sao?"

"..." diễn viên quần chúng đều đã thuê đủ rồi! Hắn cho rằng trong tổ này ai nghĩ muốn tới liền có thể tới sao?

Lười nói mấy chuyện vô bổ này với hắn, Hứa Nùng không lại trả lời hắn, đứng dậy cầm lấy trang tư liệu đã điền xong, đi về phía máy giám thị bên kia.

"Chị, đây là tư liệu của vị diễn viên khách mời kia." Hứa Nùng nói, rồi đưa tư liệu tới.

Mạnh Tư Ngữ tiếp lấy chỉ tùy ý quét mắt, dường như không quá để ý, im lặng giây lát, hỏi Hứa Nùng: "Người này có ý tham diễn thêm vài ngày không? Nếu hắn cảm thấy có thể, chúng ta có thể sửa kịch bản cho hắn thêm cảnh diễn."

Hứa Nùng sửng sốt một chút, có chút ngoài ý muốn, nhưng trên mặt lại không lộ rõ.

Cô ngẫm nghĩ, nói: "Cái này có lẽ phải hỏi lại hắn một chút, em tạm thời không biết ý của hắn."

https://thuviensach.vn

Mạnh Tư Ngữ gật gật đầu, nhưng trong lòng thật ra đã có mười phần nắm chắc, dù sao không ai sẽ ngại kịch dài, đặc biệt là loại khách mời diễn vai quần chúng này, phỏng chừng càng là muốn liều mạng để bản thân được thêm cảnh diễn đi.

"Được, lát nữa quay xong cô nói chuyện riêng với hắn chút đi, tôi..."

"Đạo diễn!" Có người đột nhiên vào lúc này lên tiếng, cắt đứt lời Mạnh Tư Ngữ, "Đạo diễn, xin lỗi... Tôi, tôi hôm nay có lẽ phải xin phép... Bụng tôi rất đau, muốn đi bác sĩ."

Nói chuyện chính là một diễn viên quần chúng hôm nay phải lên diễn, lúc này đứng ở đối diện máy giám thị, sắc mặt tái nhợt, trán còn toát mồ hôi lạnh, vẻ mặt suy yếu.

Mạnh Tư Ngữ nhíu mày, nhưng rốt cuộc cũng không khó xử cô ta, phất phất tay để cô ta đi.

Nhưng tổ bọn họ vẫn luôn là mỗi người mỗi việc, kinh phí gấp gáp, căn bản không dư thừa tiền để chi thêm bất luận cái gì. Lúc này một người đi rồi, thì lại phải tìm một người khác đến thay thế.

Mạnh Tư Ngữ cũng không biết nghĩ cái gì, ánh mắt không ngừng đảo quanh trên người Hứa Nùng, cuối cùng nói với cô: "Cô đi đổi bộ đồng phục học sinh, ngồi ở vị trí của diễn viên quần chúng kia."

...

Lúc Hứa Nùng thay xong đồng phục học sinh đi qua, Chu Khởi đang bị một đám nữ diễn viên vây quanh muốn nick WeChat.

Hắn một tay chống mặt, một tay cầm bút viết lung tung cái gì đó trên giấy, mí mắt hơi hơi rủ xuống, ấn đường hơi nhíu, hoàn toàn khác hắn với dáng vẻ ngày thường đối với Hứa Nùng.

https://thuviensach.vn

Cô có thể cảm nhận được quanh người hắn tản ra sự không kiên nhẫn, lại liên tưởng đến hắn lúc trước xuống tay tàn nhẫn với những người cho vay nặng lãi đó, Hứa Nùng chỉ sợ hắn lại nổi cáu mà gây chuyện.

Vì thế nhanh chóng tiến lên phía trước, đẩy những nữ diễn viên đó ra.

"Được rồi, sắp bấm máy rồi, có việc gì chờ buổi tối quay xong lại nói."

Chu Khởi thấy cô đi đến, mặt mày giãn ra một ít, giương mắt nhìn nhìn, thấy cô cũng thay đổi một thân đồng phục học sinh trung học, lưu manh vô lại hướng về phía cô huýt sáo một cái.

"Bạn học, bạn cũng là lớp ba trung học năm hai à."

Lớp ba, trung học năm hai là bối cảnh quay của tổ bọn họ, Hứa Nùng nói qua với hắn một lần, không ngờ hắn vẫn luôn nhắc tới.

Những nữ diễn viên ở xung quanh thấy vừa mới rồi soái ca đối với bọn họ hờ hững, chốc lát sau lại cười với cái phó đạo nhà quê kia, nhất thời trong lòng đều không bình tĩnh.

Tuy vậy, bọn họ cũng không dám nói gì nhiều, dù sao các cô vẫn là diễn viên quần chúng do Hứa Nùng tuyển vào, vì thế lúc này nhìn hai người tương tác, chỉ âm thầm nghẹn một bụng khí, mỗi người đều xoay người quay về vị trí của mình.

Sau khi Hứa Nùng ngồi xuống, Mạnh Tư Ngữ bên kia liền hô thư ký trường quay chuẩn bị, không bao lâu, thư ký trường quay ra hiệu bấm máy.

Người quay phim chậm rãi đẩy ống kính máy quay, từ trước ra sau, khi đi ngang qua trước mặt Chu Khởi, theo yêu cầu của Mạnh Tư Ngữ, cho hắn nhiều thêm vài cảnh đặc tả.

https://thuviensach.vn

Nhưng hắn giống như là không để ý chút nào, một chút cũng không tiến vào trạng thái diễn.

Một tay chống lên trán, một tay xoay bút, chân ở phía dưới gác lên chân ghế của Hứa Nùng, thỉnh thoảng còn đá chân ghế của cô một cái, ngược lại là cực kỳ giống một học sinh cá biệt.

Hứa Nùng nhịn không được, liếc hắn một cái, sau đó thừa dịp thời điểm máy quay không quay bên này, nhỏ giọng nói với hắn: "Anh thành thật chút."

Bên miệng Chu Khởi treo nụ cười xấu xa, khi mở miệng cũng không cố gắng hạ giọng, "Em còn không..."

Sau khi hắn lên tiếng Hứa Nùng cũng hết hồn, nhóm diễn viên quần chúng ở xung quanh cũng không khỏi hướng về bên phía hắn nhìn một cái.

Cô không có cách nào khác, đưa tay che miệng hắn, chặn đứng lời phía sau hắn chưa nói xong.

Tiếp theo, một tay khác tới tới lui lui viết vài chữ trên giấy, đẩy đến bàn học của Chu Khởi bên kia.

【 có chuyện gì, quay xong lại nói. 】

Chu Khởi nhìn những chữ nhỏ xinh đẹp trên tờ giấy, đuôi lông mày khẽ nhếch, một lát sau, đặt bút dưới hàng chữ mà Hứa Nùng đã viết kia, thêm một câu trả lời ——

【 không được, chuyện tôi hỏi rất gấp. 】

Hứa Nùng sắp bị hắn làm cho tức đến không nhịn được, nghĩ cũng không nghĩ, lại ở trên tờ giấy viết ——

【 vậy liền viết ra trên giấy đi! 】

https://thuviensach.vn

Chu Khởi nhìn cô thêm mấy dấu chấm than phía sau, biết con mèo nhỏ bị mình chọc nóng nảy, không tự chủ ý cười trên khuôn mặt tuấn tú càng sâu.

Hắn chậm rì rì, ở mặt trên thêm một hàng chữ ——

【 tối nay rốt cuộc muốn sắp xếp cho tôi ở đâu? 】

...

Tờ giấy này truyền qua truyền lại ở giữa bọn họ mấy lần, trên bục giảng "Thầy giáo" đã sớm nhìn thấy, vị diễn viên lão làng kia nhịn rồi lại nhịn, cuối cùng rốt cuộc không nhịn được nữa, cầm lấy phấn viết, ném về phía Hứa Nùng và Chu Khởi.

"Hai em kia! Đã vào học rồi, các em đang làm cái gì đó?!"

Phấn viết xẹt qua cánh tay Hứa Nùng, cô vừa nghe "Thầy giáo" trên bục giảng nói lời thoại không có trong kịch bản, quát bọn họ, nhất thời cũng không biết nên đáp lại như thế nào mới tốt.

Ngược lại là phía sau có một nam diễn viên quần chúng, vừa nãy vẫn luôn nhìn động tác nhỏ của hai người ở hàng trước, lúc này không nhịn được, rất muốn ăn đòn lên tiếng.

"Thưa thầy, bọn họ đang yêu sớm!"

Một câu làm "Cả lớp" cười vang, Hứa Nùng bị cười cho có chút quẫn bách không được tự nhiên, đầu cúi xuống càng thấp, nhìn từ góc độ của Chu Khởi, hai tai cô từ từ đỏ ửng.

Hắn liếm liếm môi, cười đến có chút phóng túng có chút hư hỏng.

"Thầy giáo" ở trên bục thấy Mạnh Tư Ngữ bên kia cũng không có ý hô "Dừng", chỉ có thể kiên trì tiếp tục thoát ly kịch bản diễn.

https://thuviensach.vn

"Yêu sớm cái gì? Xảy ra chuyện gì? Em học sinh nam kia, em tự mình nói xem!"

Chu Khởi biết người trên bục giảng là đang gọi mình, cũng không gấp, ánh mắt còn nhàn nhã đặt ở trên người Hứa Nùng.

"Thưa thầy, không phải yêu sớm."

Hắn mở miệng, giọng nói mang theo ý cười, mang theo đùa giỡn, "Em tương tư đơn phương."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 15

Trên phim trường tiếng cười vẫn luôn không dứt, Mạnh Tư Ngữ ngồi ở trước máy giám thị, một lúc lâu mà không có hô "Dừng", cũng không biết đang nghĩ cái gì.

Diễn viên có tuổi ở trên bục giảng cảm thấy phần diễn này có chút thoát ly rất nghiêm trọng, nhưng lại không dám tùy ý nói cái gì, dù sao ông ta cũng là người đầu tiên bắt đầu không diễn theo kịch bản, cho dù nam diễn quần chúng kia nói gì đó, coi như là cùng ông ta đối diễn, ngẫu hứng phát huy.

Ông ta nhìn Mạnh Tư Ngữ một chút, thấy cô ta vẫn không có ý tứ mở miệng kêu dừng, cũng không do dự nữa, bắt đầu tùy ý phát huy.

"Tôi nói các em nha, các em ở cái tuổi này, xuân tâm nảy mầm rất bình thường, nhưng là..."

Diễn viên có tuổi ở trên bục giảng nói liên miên không dứt, bốn phía có tốp năm tốp ba châu đầu ghé tai thì thầm, quạt ở trên đỉnh lều của trường quay xoay qua xoay lại, từng đợt âm thanh "Ong ong" truyền đến, mang theo một chút gió oi bức.

Nếu xem nhẹ máy móc đang quay xung quanh, cảnh tượng này ngược lại thật sự giống một phòng học cấp ba như đúc.

Nhưng hai người trong cuộc dường như người nào cũng đều không cảm nhận được cái không khí này.

https://thuviensach.vn

Sau khi Chu Khởi nói xong, liền vẫn luôn nhẹ chống mặt, nghiêng nghiêng dựa vào bên tường nhìn Hứa Nùng.

Lúc này tai của cô còn đỏ hơn vừa nãy, hai má trắng nõn mềm mại cũng có dấu hiệu như là phủ một lớp phấn hồng.

Chu Khởi tự nhiên lại nhớ tới kẹo đường, cùng dáng vẻ hiện tại của cô không khác là bao, trắng trắng mềm mềm, nhìn một cái liền khiến cho người ta muốn cắn một miếng.

Hắn dùng đầu lưỡi liếm hàm răng, khóe miệng nhếch lên độ cung càng lớn.

Người diễn viên có tuổi ở trên bục giảng thấy càng diễn càng xa kịch bản, cũng muốn nhanh chóng kéo màn diễn quay trở về.

Nghĩ nghĩ một chút, ông ta làm bộ làm tịch cầm lấy cốc nước trên bục giảng, giống như tư thái của giáo viên trong giờ dạy học, uống nước nhuận nhuận cổ họng.

"Được rồi, biết các em không thích nghe thầy nói nhiều, nào, chúng ta tiếp tục bài giảng, vừa mới rồi thầy nói bài khóa kia, giờ gọi một em lên đọc một lần."

Ông ta quét mắt xuống phía dưới, muốn theo như kịch bản sắp xếp tìm nam nhân vật chính lên đọc, nhưng nào ngờ Mạnh Tư Ngữ lúc này lại đột nhiên giơ bảng nhắc nhở lên.

—— tìm nam diễn viên khách mời kia.

Chữ ở mặt trên không chỉ diễn viên vai thầy giáo nhìn thấy, mà ở hàng trước rất nhiều người cũng nhìn thấy, trong đó cũng bao gồm nam chính của bộ phim Thư Lãng.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt mọi người đều có chút tế nhị, sắc mặt của Thư Lãng cũng ngày càng trầm hơn.

Diễn viên vai thầy giáo ngược lại không cảm thấy gì, liền theo nhắc nhở của Mạnh Tư Ngữ mà làm.

Cuốn quyển sách thành một cái ống, chỉ chỉ về phía Chu Khởi, "Em học sinh nam kia, liền là em đi, nào, em đọc bài văn vừa rồi cho thầy."

Ánh mắt cùng lực chú ý của Chu Khởi vẫn luôn đặt trên người Hứa Nùng, chỗ nào còn để ý hành động trên bục giảng, cho nên lúc hắn bị chỉ đến, hắn căn bản không phát hiện cũng không lưu ý.

Bên trong phim trường trong khoảnh khắc yên tĩnh, máy quay vẫn luôn hướng về phía Chu Khởi và Hứa Nùng, phối hợp cùng ánh mắt của hắn, ngược lại thật sự có cảm giác một học sinh hư bắt nạt bạn học nữ.

Hứa Nùng đã nhận ra không khí không đúng, chậm rãi ngẩng đầu thoáng nhìn một cái.

Vừa vặn lúc này diễn viên vai thầy giáo kia lại lặp lại một lần lời vừa mới nói, "Này, tỉnh tỉnh, em học sinh nam kia, đừng nhìn bạn ngồi cùng bàn nữa, nhanh chóng đứng lên đọc cái bài khóa cho thầy đi!"

Một câu "Đừng nhìn bạn ngồi cùng bàn nữa" lại khuấy động không khí trong trường quay, toàn trường vang lên tiếng cười.

Hứa Nùng chỉ cảm thấy hai má nóng bừng bừng, nhanh chóng liếc nhìn Chu Khởi bên kia, nhỏ giọng nhắc nhở: "Gọi anh đấy."

Chu Khởi lúc này mới lười biếng đứng thẳng người, nhìn thoáng qua bốn phía, nói tiếp: "Xin lỗi thầy, em không mang sách giáo khoa, không cách nào đọc."

https://thuviensach.vn

Lão diễn viên: "..."

Diễn viên khách mời này rốt cuộc làm sao vậy! Sao không đi theo lẽ thường!

Không phải khách mời đều đặc biệt hy vọng bản thân được thêm đất diễn sao! Hiện tại đạo diễn cũng phân phần diễn của nam nhân vật chính cho hắn, hắn lại còn có thể như vậy?!

Được nha! Thật sự là sắp diễn không nổi nữa rồi!

Lão diễn viên thoáng nhìn về bên phía Mạnh Tư Ngữ, thấy cô ta vẫn là không có ý tứ hô dừng, đành phải nhịn xuống lửa giận nói: "Được rồi, vậy em ngồi xuống đi, em cùng bàn có phải có mang theo sách hay không? Xem cùng em ấy đi."

Nói đến đây, trên người lão diễn viên lại thêm vài phần bóng dáng một người thầy, nhìn Hứa Nùng nói: "Giữa bạn học cần hỗ trợ giúp đỡ lẫn nhau."

Chu Khởi lần nữa ngồi xuống cũng không nghiêm chỉnh, cơ thể sáp lại gần Hứa Nùng, cố ý ở bên tai cô thổi khí giở trò xấu.

"Nghe thấy không, giữa bạn học cần hỗ trợ giúp đỡ lẫn nhau."

Giọng nói của hắn không lớn, trầm thấp lại mang theo sức hút, còn có ý cười tùy tiện phóng túng.

Hứa Nùng nghe vào, chỉ cảm thấy bên tai tê rần, có chút ngứa, có chút mềm.

Cô tức đến đỏ mặt, nhịn không nổi nữa, nhấc chân muốn đá hắn một cước. Nào biết hắn như là biết trước, bàn tay to lớn thon dài liền giữ chặt đầu gối của cô.

https://thuviensach.vn

Độ ấm trong lòng bàn tay cách một lớp quần mỏng manh truyền đến giữa hai chân Hứa Nùng, ngón tay hắn nhẹ nhẹ ở trên đầu gối cô vuốt vuốt một chút, hướng về phía cô, cười.

"Bạo lực như vậy, cẩn thận về sau lớn lên không gả đi được."

Hứa Nùng xấu hổ, dùng sức thoát chân ra, cũng không lại cho hắn sắc mặt tốt, "Ai cần anh lo!"

...

Dáng vẻ hai người cãi nhau ầm ĩ một chút không sai bị thu vào trong máy quay, Mạnh Tư Ngữ ở bên này máy giám thị nhìn, như có điều suy nghĩ.

Bạch Hiểu cũng vẫn đứng ở sau lưng cô ta, hết thảy chuyện vừa mới phát sinh cô ta đều nhìn thấy, lúc này nhìn khuôn mặt Hứa Nùng phóng đại ở bên trong màn hình giám thị, ghen ghét đến sắp nổi điên rồi.

Dựa vào cái gì, rõ ràng lúc trước Hứa Nùng còn là một đứa nhà quê không ai thèm nhìn mà thôi, dựa vào cái gì hiện tại biến thành tiêu điểm trong mắt mọi người chứ?

Hơn nữa cái tên diễn viên khách mời họ Chu kia có phải mắt mù hay không? Cái dáng vẻ kia của Hứa Nùng, hắn vậy mà cũng trêu ghẹo cho được?!

Là thật sự thịt cá đều ăn hay là thẩm mỹ có vấn đề đây!

Bạch Hiểu càng nghĩ càng giận, vốn dĩ lửa giận khi bị Hứa Nùng uy hiếp kia vẫn chưa tan, lúc này nhìn thấy cô đột nhiên được chú ý, mà bản thân chỉ có thể mở mắt trừng trừng nhìn, nhất thời lửa giận càng tăng lên.

https://thuviensach.vn

Cô ta suy nghĩ một chút, cảm thấy không thể lại nhịn xuống như vậy, cầm lấy điện thoại di động, chuẩn bị đi ra ngoài gọi điện thoại về nhà.

...

Sau đó lúc Mạnh Tư Ngữ hô "Dừng", lão diễn viên trên bục cũng có thể thở ra một hơi.

Lúc này, ông ta cũng không còn sự nho nhã mẫu mực gì của người thầy giáo, cầm lấy cốc nước uống ừng ực vài ngụm, một dáng vẻ sống sót sau tai nạn.

Diễn viên chính và diễn viên phụ ở bốn phía cũng đều sôi nổi kéo kéo cánh tay, giống như là ngồi thẳng hồi lâu thân thể rất khó chịu.

Chỉ có Hứa Nùng và Chu Khởi giống như là cách một cái rào chắn nào đó, trước khi hô "Dừng" cùng không hô "Dừng", hoàn toàn không có bất kỳ thay đổi gì.

Chu Khởi chống đầu, nhìn thấy Hứa Nùng vẫn luôn không động đậy, cầm hai trang kịch bản vẽ vòng vòng không biết đang làm cái gì, lười biếng nói với cô.

"Sao thế? Thật muốn giúp đỡ hỗ trợ tôi à?"

Hứa Nùng không muốn để ý đến hắn, lại nghiêm túc ở trên mặt trang kịch bản vẽ cái gì đó, sau đó đặt hai tờ giấy kia ở trước mặt hắn.

"Tôi vẽ ra rồi, đều là phân cảnh về sau của anh, về sau anh chỉ có hai câu thoại, nhớ kỹ, chỉ có hai câu thôi! Nhiều hơn không cần nói!"

Hứa Nùng hiện tại chỉ cần nghĩ đến vừa rồi hắn ở trước mặt những người có mặt ở phim trường, nói ra mấy câu kia, chỉ cảm thấy hai má nóng bỏng không chịu nổi nữa.

https://thuviensach.vn

Người này lúc riêng tư không đứng đắn thích trêu chọc cô thì cũng thôi, hiện tại lại có thể ở trước mặt nhiều người như vậy, vẫn nói mấy chuyện linh tinh.

Hơn nữa vừa mới rồi cô nhìn ra được, nếu không phải là bởi vì hắn, phân cảnh lúc trước sẽ không loạn thành như vậy.

Cũng không biết Mạnh Tư Ngữ bên kia có cái suy nghĩ gì, chẳng biết có lại cảm thấy có cái gì không ổn hay không.

Hứa Nùng càng nghĩ càng thấy không đúng, sợ Chu Khởi lại không để ý, một lúc nữa bắt đầu quay lại gây ra cái vấn đề gì nhiễu loạn.

Vì thế đôi mắt long lanh ngập nước mở to, tự nhận mang theo biểu tình rất hung ác nhìn hắn.

"Tôi nói anh có nghe thấy không vậy? Lát nữa nhất định phải làm theo lời tôi nói đó! Diễn mấy cảnh này thật tốt, không cần lại thêm lời thoại bát nháo, nếu không..."

Chu Khởi bị dạng vẻ này của cô chọc cười, "Nếu không thì thế nào?"

Đôi mắt to của Hứa Nùng chớp một cái, trong đầu ngẫm nghĩ một lúc lâu biện pháp uy hiếp, cuối cùng trong nhiều biện pháp, chọn một cái cô cảm thấy cực hữu dụng cũng cực có tính uy hiếp.

"Nếu không, tôi liền trừ phí dịch vụ của anh!"

Dường như là sợ không đủ tính uy hiếp, Hứa Nùng sau một giây, lại hung dữ bỏ thêm một câu: "Mỗi lần một trăm!"

Người đàn ông này cũng bị đòi nợ đòi đến nghèo như vậy, làm bảo an cũng là công việc tạm thời, cho nên hắn là rất sợ thiếu tiền đi?

https://thuviensach.vn

Chuyện khác không uy hiếp được hắn, vậy đề cập đến tiền hắn là có chút tác dụng đi?

Nào biết lời này rơi vào trong lỗ tai Chu Khởi, một chút lực uy hiếp không có không nói, ngược lại làm hắn cười ra tiếng.

Là loại ý cười phát ra từ lồng ngực, có cảm giác tồn tại cường đại làm cho người khác không thể xem nhẹ.

Chỉ thấy hắn tiến gần về phía trước, một bàn tay như trước chống một bên mặt, cả người nhìn qua, thái độ càng thêm phần biếng nhác, vô kỷ luật.

Hắn dừng ở trước mặt Hứa Nùng, khoảng cách giữa hai người không quá mười mấy cm.

Chỉ nghe hắn nhẹ nhẹ nhả ra mấy từ.

"À, anh sợ quá đi."

———————

Trong một căn hộ cao cấp ở trung tâm thành phố.

Bùi Ngọc mặc một bộ áo ngủ màu xanh đen, vừa chậm rãi lắc rượu đỏ trong cái ly có chân dài, vừa nghe người quản lý nói chuyện với mình.

Lúc này trên mặt hắn không có biểu cảm gì, mặt mày cũng không có bóng dáng ấm áp trong ngày thường ở trước màn ảnh, ngược lại nhiều thêm một phần quỷ dị tà khí khiến người ta phải dừng lại.

Ngón tay hắn thon dài trắng nõn, gần giống như ngọc khí thượng đẳng. Giờ phút này nắm phía dưới chiếc ly, nhẹ nhàng xê dịch đế ly, rượu đỏ sậm trong ly bắt đầu lay động va chạm, trong không khí cũng tản mát ra hương rượu thanh thuần.

https://thuviensach.vn

Người quản lý nói xong về vấn đề hành trình, phát hiện dáng vẻ của Bùi Ngọc như trước có chút lơ đãng, nhất thời nhịn không được, mở miệng hỏi hắn: "Sao thế? Lại đang nghĩ về em gái Nùng Nùng của cậu đi?"

Nhắc đến Hứa Nùng, trên mặt Bùi Ngọc vốn không có biểu cảm gì, liền hiện lên một chút ý cười.

"Phải, tối hôm qua gửi tin nhắn cho em ấy, đến bây giờ còn chưa có đáp lại."

Nói xong, môi mỏng nhẹ thở ra một hơi.

"Con bé này thật sự là càng ngày càng không nghe lời mà."

Giọng nói của hắn mang theo ý cười, trong trầm thấp có sức hút mê người, giọng điệu như là bất đắc dĩ lại như là cưng chiều.

Thời điểm vài năm trước người quản lý còn không quá quen dáng vẻ như vậy của hắn.

Lúc ấy Hứa Nùng vẫn là cô bé con, mới vừa lên cấp ba đi, tính tình không coi là sáng sủa, là loại ôn hòa mang theo chút ngọt ngào kia.

Hắn vẫn nhớ rõ lần đầu tiên Bùi Ngọc mang cô đến gặp mình, cô gái nhỏ là dáng vẻ thế nào.

Ngoan ngoãn, nghe lời, giọng nói rất nhỏ, ngọt ngào, không quá thân cận với Bùi Ngọc, nhưng là cũng mang theo tôn kính đối với anh trai lớn tuổi.

Lúc ấy người đại diện còn đang suy nghĩ, Bùi Ngọc có một cô em gái như vậy cũng không tệ, dù sao hắn có thể nhìn ra được, khi Bùi Ngọc nhìn Hứa Nùng, ý cười dưới đáy mắt là chân thật.

https://thuviensach.vn

Nhưng là không biết từ khi nào Bùi Ngọc đột nhiên thay đổi, trước mặt Hứa Nùng thì vẫn tốt, hắn vẫn là người anh trai hiền từ thân thiết.

Nhưng một khi tầm mắt của Hứa Nùng không ở trên người hắn, ánh mắt Bùi Ngọc bắt đầu nóng rực, thậm chí còn mang theo ý muốn chiếm hữu quỷ dị đáng sợ.

Người quản lý cảm nhận được tình huống không quá thích hợp, đã từng lén lút nghiêm túc nói chuyện cùng hắn.

Nhưng Bùi Ngọc không thèm để ý chút nào, trực tiếp thừa nhận.

Hắn lúc ấy đong đưa rượu đỏ trong ly, chậm rãi mở miệng: "Nếu không anh cho là tôi vì sao sẽ để người đàn bà họ Tạ an ổn như vậy vào nhà? Còn không phải bởi vì Nùng Nùng là con gái của bà ta sao."

Người quản lý liên tưởng đến Hứa Nùng cô bé có khuôn mặt non nớt ngây thơ kia, trong lúc nhất thời có chút không kịp phản ứng, hỏi Bùi Ngọc: "Cậu... Cậu có ý gì?"

"Tôi biểu hiện còn không rõ ràng sao?"

Bùi Ngọc hơi hơi nhếch môi, trong ánh mắt mang theo cuồng nhiệt cùng quỷ dị khiến người ta sợ run.

"Cô gái này, tôi muốn."

Cũng là từ khi đó, người quản lý biết tâm tư của Bùi Ngọc với Hứa Nùng, hắn có ý ngăn cản, nhưng phát hiện là hoàn toàn vô dụng.

Trong xương tủy của Bùi Ngọc chấp niệm biến thái đối với Hứa Nùng vô cùng sâu, tuy rằng hắn ở trước mặt người ngoài biểu hiện không rõ ràng, chỗ Hứa Nùng dường như cũng vẫn chưa phát giác, nhưng là hắn lén lút,

https://thuviensach.vn

thậm chí là đối với mình, đều không che dấu chút nào niệm tưởng dành cho cô.

Nghĩ đến đây, người quản lý im lặng, muốn nói sang chuyện khác:

"Buổi tối có Hứa tổng và Trương tổng ở..."

"Trước đều từ chối đi." Bùi Ngọc uống một hơi cạn sạch rượu đỏ trong ly, sau đó đứng lên, đi về phía phòng ngủ.

Vừa đi, hắn vừa hướng về phía người đại diện nói: "Điều tra xem Nùng Nùng hiện tại người ở chỗ nào, trước buổi tối tôi muốn biết vị trí cụ thể của em ấy."

Nói xong, hắn lại nhẹ nhàng nhếch nhếch môi.

Gần một tháng không gặp, cũng không biết bé con có nhớ hắn hay không.

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 16

Lúc nghỉ trưa, Mạnh Tư Ngữ cho người toàn tổ nghỉ hơn hai giờ. Nguyên nhân là bên phía nhà đầu tư tìm gặp cô ta để mở cuộc họp, dường như là thương thảo chuyện kịch bản.

Trước khi đi Mạnh Tư Ngữ tìm Hứa Nùng hỏi thăm rất nhiều điều có liên quan đến kịch bản, Hứa Nùng đều nhất nhất đáp lại, cuối cùng, cô ta dường như là sợ Hứa Nùng nghi ngờ, còn vẽ rắn thêm chân nhiều thêm vài lời.

"Nhà đầu tư dường như không quá vừa lòng đối với kịch bản, tôi lần này đi hẳn là bị ăn mắng đi."

Thật ra lời cô ta nói đều là nói mát, nhà đầu tư không phải không hài lòng với kịch bản, hơn nữa vừa vặn ngược lại, là rất vừa lòng, muốn kéo dài lại làm phần 2 bộ hệ liệt võng đại.

Theo lý mà nói cuộc họp lần này cô ta hẳn là phải mang Hứa Nùng theo, như vậy càng đảm bảo hơn.

Nhưng là Mạnh Tư Ngữ đã có cảm giác nguy cơ, cô ta trước kia cảm thấy Hứa Nùng nhỏ bé yếu ớt, dễ khống chế. Cho dù để cô tham dự, cô cũng sẽ không thật sự làm được gì.

Đến lúc đó vẫn sẽ bị cô ta nắm chặt, không biết phản kháng.

Nhưng là trải qua sự kiện Bạch Hiểu kia, cũng như thái độ của Hứa Nùng lúc trước, cô ta đột nhiên cảm thấy bản thân hoàn toàn nghĩ sai rồi.

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng chính là nhìn dễ bắt nạt mà thôi! Hơn nữa hiện tại trong tay còn có thứ cô muốn, cô mới có thể một nhịn hai nhịn.

Một khi vị trí phó đạo diễn này thật sự định cho Hứa Nùng, vậy cô còn có khả năng giống như bây giờ sao?

Mạnh Tư Ngữ không thể không nghĩ nhiều, cho nên cô ta vừa mới nói những lời kia, là đang cố ý mỉa mai Hứa Nùng.

Một là không muốn cô nghĩ nhiều về ý đồ của nhà đầu tư, hai cũng là vì hôm qua Hứa Nùng đột nhiên phản kháng mà canh cánh trong lòng.

Tuy vậy, Hứa Nùng cũng không để ý lời Mạnh Tư Ngữ, cũng không phải cô tự tin, mà là bởi vì kịch bản này lúc đầu nhà đầu tư đã xem qua, hơn nữa cô và Mạnh Tư Ngữ đã từng cùng nói chuyện với bên phía nhà đầu tư, đối phương có thái độ gì cô vẫn nhớ rõ.

Hiện tại phim quay cũng được hơn một nửa, làm sao có thể đột nhiên cảm thấy kịch bản không được?

Hứa Nùng biết Mạnh Tư Ngữ nhất định là có chuyện muốn gạt mình, cho nên cố ý nói chút chuyện linh tinh.

Vì thế cô yên tĩnh gật gật đầu, đáp lại Mạnh Tư Ngữ: "Chị, em biết rồi."

Mạnh Tư Ngữ thấy cô phản ứng không mặn không nhạt, lông mày không tự chủ nhíu chặt, nhưng cuối cùng rốt cuộc không nói gì, xoay người rời đi.

Sau khi cô ta đi, không khí trường quay lập tức liền thoải mái hơn rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Dì đưa cơm đã tới từ sớm rồi, lúc này chỉ chờ mọi người đến xếp hàng lĩnh cơm hộp.

Hứa Nùng trực tiếp lĩnh hai hộp trở lại lều nội cảnh, Chu Khởi lúc này đang ôm cánh tay dựa vào bên tường nhắm mắt nghỉ ngơi. Chân dài chồng lên nhau gác lên một cái ghế ở bên cạnh, đôi môi hơi hơi mím thành một đường thẳng, cằm căng chặt, đường nét khuôn mặt giống như dao cắt, góc cạnh rõ ràng.

Hắn hiện tại cả người an tĩnh lại, trên người có một loại khí chất trầm ổn khó nói nên lời, hoàn toàn không giống dáng vẻ không đứng đắn trêu chọc Hứa Nùng lúc bình thường.

Mà dáng vẻ như vậy của hắn, lại càng thêm hấp dẫn ánh mắt của nhóm phụ nữ ở phim trường hơn lúc trước.

Có mấy diễn viên vai quần chúng nhỏ, nhìn hắn lúc này đang nhắm mắt lại dưỡng thần, lá gan cũng lớn, mỗi một người đều lấy điện thoại di động ra chụp ảnh hắn.

Hứa Nùng cầm hộp đựng cơm đi về phía Chu Khởi, hắn dường như là có cảm giác, chậm rãi mở mắt ra.

Hốc mắt thâm thúy, con ngươi tối đen, khi ánh mắt hắn và Hứa Nùng gặp nhau, hắn hơi hơi nhếch môi.

"Còn tưởng rằng em muốn quỵt nợ."

Vừa nói chuyện, hắn vừa thu hai cái chân dài của mình trở về, cố ý nhường ra vị trí cho Hứa Nùng.

Hứa Nùng có chút không hiểu, sau khi ngồi xuống, vừa đưa cơm hộp tới trước mặt hắn, vừa hỏi hắn: "Quỵt nợ gì?"

https://thuviensach.vn

"Tối hôm qua không phải nói bao ăn ở sao? Sau đó hỏi đêm nay ở chỗ nào em vẫn luôn không nói, vừa nãy đến giờ cơm em lại không thấy đâu."

Chu Khởi không vội vã ăn cơm, lười biếng chống cằm, một tay khác nhẹ nhẹ gõ xuống bàn học.

"Bạn học, tớ chính là người thật thà, cậu không thể gạt tớ nha."

"..." thật thà cái con quỷ.

Hứa Nùng chịu không nổi dạng vẻ không có đứng đắn này của hắn, lườm hắn một cái, nghĩ tới chuyện hắn vừa mới rồi trêu chọc mình, thì vẫn còn cảm thấy tức giận.

Rút đôi đũa ra, đập "Cạch" xuống trước mặt Chu Khởi.

"Ăn cơm!"

Chu Khởi nhìn cô, nhướng nhướng mày, "Sao thế? Thật muốn quỵt nợ? Thẹn quá hóa giận à?"

Hứa Nùng lười trả lời hắn, tiện tay gắp một miếng thịt gà trong hộp cơm, cấp tốc nhét vào trong miệng hắn.

"Ngậm miệng, ăn cơm."

Ý cười của Chu Khởi không giảm, khẽ cắn miếng thịt gà cô đút cho mình, nói là không nói chuyện, nhưng ánh mắt lại vẫn luôn đặt ở trên người cô, chậm chạp không có rời đi.

Hứa Nùng bị ánh mắt nhẹ nhàng mang theo ý cười của hắn nhìn có chút không được tự nhiên, tốc độ gắp đồ ăn càng nhanh.

Lúc này, có người đột nhiên đưa một bình đồ uống qua đây, Hứa Nùng nhìn qua khóe mắt, cánh tay nắm bình đồ uống tinh tế trắng nõn, hắn là một

https://thuviensach.vn

cô gái.

Quả nhiên, lúc cô ngẩng đầu nhìn lên, đối diện thật sự đứng một nữ sinh, hơn nữa không phải ai khác, đúng là Bạch Hiểu.

Chuyện ngày hôm qua náo loạn lớn đến như vậy, Hứa Nùng cho rằng Bạch Hiểu sẽ yên tĩnh một chút, không nghĩ tới quay đầu lại cô ta sẽ chủ động tiếp cận mình.

Cô vô ý thức nhíu mày.

Nhưng Bạch Hiểu không để ý đến cô, mà là trực tiếp hướng về phía Chu Khởi cười cười, "Soái ca, mời anh uống đồ uống."

Chu Khởi không động đậy, như trước đưa tay chống đầu ngồi ở đó, mí mắt cũng không liếc Bạch Hiểu một cái.

Thái độ này của hắn chọc giận Bạch Hiểu.

Vừa rồi cô ta gọi điện thoại về nhà, mở miệng liền khóc lóc kể lể chuyện gặp phải hai ngày này, mà còn thêm mắm thêm muối vào chuyện với Hứa Nùng cùng người trong nhà nói một trận.

Cha mẹ đối với cô ta cưng chiều, càng miễn bàn bốn người lớn tuổi hai nhà.

Ở trong mắt bọn họ, Bạch Hiểu đây là bị người ta bắt nạt!

Cho nên sau khi Bạch Hiểu nói xong ủy khuất, ông Bạch trực tiếp ở đầu kia điện thoại bảo cô ta không cần chịu đựng, cho dù trong tay đối phương có chứng cứ gì, ông ta đều sẽ thay Bạch Hiểu giải quyết.

Nói cô ta muốn làm gì thì làm, chỉ cần không làm ra tai nạn chết người, những việc khác, trong nhà sẽ che chở.

https://thuviensach.vn

Điều này khiến cho trong lòng Bạch Hiểu lập tức lại nắm chắc, khi gặp lại Hứa Nùng, cũng không cảm thấy thấp thỏm lo lắng nữa.

Cho dù trong tay cô có cái ghi âm gì thì sao chứ? Bản thân mình có toàn bộ Bạch gia làm chỗ dựa! Cô ta sẽ không sợ cái đứa nhà quê kia nữa!

Cho nên tâm tư vốn tạm thời muốn bỏ qua cho Hứa Nùng không còn nữa, cô ta bắt đầu muốn chủ động kiếm chuyện.

Hứa Nùng không phải dẫn theo một nhân vật cấp nam thần đến phim trường sao? Hơn nữa ánh mắt người đàn ông kia không phải chỉ đặt ở trên người Hứa Nùng sao? Vậy mình liền ở trước mặt cô ta cướp đi người đàn ông kia!

Cô ta căn bản không tin, sẽ có người đàn ông ở giữa hai người, cô ta và Hứa Nùng, lựa chọn cái đứa nhà quê kia!

Tuy rằng đến đoàn phim này lý do chủ yếu là vì Lý Hướng Nam, địch ý với Hứa Nùng cũng có nguồn gốc chủ yếu liên quan tới nam sinh này.

Nhưng hiện tại Bạch Hiểu cảm thấy khác, mối thù mấy bàn tay lúc trước kia, cô ta nhất thiết phải báo!

Cho nên lúc cô ta chủ động lại đây tiếp cận Chu Khởi, thấy hắn không để ý mình, lửa giận trong đầu lại càng bùng lên.

"Tôi nói này soái ca, ánh mắt anh không bị bệnh chứ? Thật thích phó đạo diễn Hứa của chúng tôi hả?"

Lời cô ta nói làm lông mày Hứa Nùng nhăn càng chặt hơn, thích cái gì? Bạch Hiểu rốt cuộc lại nói bậy cái gì vậy.

Chu Khởi như trước lười biếng dựa ở bên đó, đầu ngón tay nhẹ gõ xuống mặt bàn, một chút ý muốn để ý đến Bạch Hiểu cũng không có.

https://thuviensach.vn

Bạch Hiểu thấy thế, không cam lòng cùng không phục, cắn răng bắt đầu thêm mắm thêm muối.

"Được, cho dù thẩm mỹ anh khác hẳn với người thường, nhưng anh cũng nhìn xem nhân phẩm đi." Nói xong, ánh mắt Bạch Hiểu mang theo trào phúng nhìn xuống Hứa Nùng, "Anh không biết, vị phó đạo diễn Hứa này của chúng tôi nhìn rất thành thật, nhưng thủ đoạn lén lút quyến rũ đàn ông có khá nhiều. Cô ta lúc trước buổi tối còn cùng một người đàn ông đi ra ngoài nha..."

Nói đến đây, cô ta còn cố ý hỏi Lý Hướng Nam, "À, Lý Hướng Nam, cậu nói đi, đêm hôm đó cậu không phải cũng thấy tận mắt cô ta đi ra ngoài cùng một người đàn ông xa lạ sao? Hơn nữa tư thế còn rất thân mật."

Tối hôm đó lúc Chu Khởi tìm đến Hứa Nùng, Bạch Hiểu chỉ thấy bóng dáng hai người rời đi, cho nên cũng không biết cái "người đàn ông xa lạ" kia chính là Chu Khởi.

Nhưng Lý Hướng Nam lại biết, cho nên lúc này chỉ cảm thấy Bạch Hiểu quá xấu hổ rồi, tiến lên nhanh chóng kéo cô ta qua.

"Cậu đừng nói bừa, tối hôm đó....."

"Chuyện gì vậy?" Chu Khởi rốt cuộc lên tiếng, lười biếng ngắt lời bọn họ.

"Nùng Nùng nhà chúng ta ưu tú như thế, có nhiều người theo đuổi cô ấy là rất bình thường. Cô ấy muốn lựa chọn người tốt nhất thì đã làm sao?"

Lúc Chu Khởi nói chuyện thần sắc giữa chân mày có chút hờ hững, nhưng đáy mắt lại mang theo tia cưng chiều khác thường.

"Tôi chỉ hy vọng cô ấy cuối cùng có thể lựa chọn tôi, còn về quá khứ của cô ấy, tôi đều chấp nhận vô điều kiện."

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng: "..."

Bạch Hiểu: "..."

Lý Hướng Nam tâm tình phức tạp: "..."

Người có mặt tại phim trường: "....."

Lần này nội tâm của Bạch Hiểu không ngừng hoạt động, rất nhiều người ở phim trường đều bắt đầu nhịn không được ở trong lòng mắng chửi.

Soái ca này có phải thật thẩm mỹ có vấn đề gì hay không, lúc trước nhìn hắn tiếp cận Hứa Nùng, cho rằng chỉ đơn thuần là chơi đùa mà thôi.

Hơn nữa mọi người còn tưởng rằng là hắn mang theo loại ác ý kia...

Không phải là bọn họ đen tối, thật sự là dáng vẻ hiện tại của Hứa Nùng, quả thật rất khiến người ta một lời khó nói hết.

Nhưng hiện tại đại soái ca kia lại có thể ở trước mặt mọi người nói những lời này, đây tương đương với biến thành thổ lộ đi, hơn nữa vẫn là vẻ mặt nghiêm túc cưng chiều?!

Hứa Nùng cũng có chút không kịp thích ứng, lúc trước Chu Khởi đùa cợt cô thế nào, cũng không có lúc nào trực tiếp như vậy.

Cô cau mày nhìn qua, đáy mắt mang theo nghi hoặc, như là đang hỏi hắn rốt cuộc đang làm cái gì?

Chu Khởi lại giống như không thấy, tiếp tục diễn vai người theo đuổi không hối hận: "Anh biết em bình thường có thói quen giấu mình, cũng không muốn chúng ta làm người theo đuổi quá khoa trương, nhưng mà bảo bối, anh thật sự nhịn không được nữa."

Hứa Nùng: "..."

https://thuviensach.vn

Cô biết hắn là đang giúp mình, nhưng là... Có phải có chút thái quá hay không...

Bạch Hiểu ở một bên nghe được vừa ghen tị vừa nén giận, cô ta cảm thấy mấy người đàn ông này, một cái hai cái đều có bệnh.

Trước có một Lý Hướng Nam tiếp cận cái đứa nhà quê kia còn chưa đủ, giờ lại tới một người theo đuổi mắt mù! Hứa Nùng này rốt cuộc có cái gì tốt chứ!

Cô ta nhịn không được nữa, lớn tiếng ồn ào: "Một người quái dị vừa quê mùa vừa ghê tởm như vậy! Rốt cuộc có cái giá trị gì để các người thích chứ? Các người mỗi một người đều có bệnh đi!"

Sắc mặt Chu Khởi nhạt dần, trong nháy mắt, quanh người hắn phảng phất lệ khí không nói rõ được, khí tràng cũng hoàn toàn thay đổi.

Chỉ thấy hắn giương mắt tùy ý nhìn Bạch Hiểu một cái, ánh mắt rất nhạt, nhưng khi mở miệng, giọng nói cũng rất lạnh.

" Tính tình tôi không tốt lắm, cũng không có nguyên tắc gì. Tuy rằng bình thường không đánh phụ nữ, nhưng không có nghĩa không thu thập người bắt nạt cô nàng nhà chúng tôi."

"Cho nên cô chắc chắn, muốn tiếp tục nói tiếp?"

Bạch Hiểu bây giờ chính là trạng thái không có lý trí gì nữa, cũng lửa bộc lên đầu không nhìn thấy bất luận cái gì.

Cô ta nghe ra được Chu Khởi đang uy hiếp mình, nhưng cô ta hoàn toàn không tin hắn thật sự sẽ làm gì.

Cho nên căn bản không có cố kỵ, tiếp tục nói: "Anh đánh hay không đánh phụ nữ thì có liên quan gì tới tôi? Tôi nói đều là sự thật! Cô ta quả

https://thuviensach.vn

thật vừa xấu vừa quê mùa! Cả ngày quyến rũ hết người này người kia chẳng lẽ không ghê tởm?"

Bạch Hiểu nói đến đây, như là cảm thấy dường như trình độ còn chưa đủ, ngẫm nghĩ một chút, lời nói càng thêm ác độc.

"Nói không chừng dáng vẻ này của cô ta là di truyền đi, có lẽ cha mẹ cũng không phải loại tốt đẹp gì!"

Hứa Nùng vốn dĩ vẫn luôn ở bên cạnh yên tĩnh nghe không trả lời, thẳng đến khi Bạch Hiểu nói đến cha mẹ mình, sắc mặt cô liền thay đổi.

Tiếp theo, chỉ thấy cô từ từ ngẩng đầu, mặt không biểu cảm nhìn Bạch Hiểu.

Bạch Hiểu cảm giác được Hứa Nùng mơ hồ tức giận, nhưng cũng không để ý, thậm chí càng thêm ương ngạnh.

"Sao nào? Tôi nói quá chuẩn đi, chọc vào tim cô rồi hả? Hứ, chỉ cái dạng này của cô, có thể có cái gia đình tốt gì giáo dục! Chậc, có thể quyến rũ đàn ông như vậy, mẹ cô có phải cũng là hồ ly tinh hay không hả?"

Mặt Chu Khởi triệt để trầm xuống, còn chưa kịp làm cái gì, Hứa Nùng ở bên cạnh đã có động tác trước.

Chỉ thấy cô mở hộp đựng cơm của Chu Khởi ra, vào lúc những người có mặt đều chưa kịp phản ứng, túm tóc Bạch Hiểu, ấn đầu cô ta, sau đó...

Đem mặt cô ta, hung hăng hướng vị trí hộp đựng cơm đè xuống!

Một khoảnh khắc kia, quanh người Hứa Nùng tràn đầy lạnh lẽo, sắc mặt âm trầm khiến người ta sợ hãi.

"Tao không phải đã nói, bảo mày không cần lại chọc tao sao?"

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 17

Thật ra trong cuộc sống rất nhiều chuyện đều giống nhau, một khi đã mở miệng nói ra, sẽ rất khó quay trở lại như cũ.

Hứa Nùng không muốn gây chuyện, nhưng cũng không sợ.

Huống chi, lúc trước đánh Bạch Hiểu mấy cái bàn tay kia, hình tượng của cô ở trong lòng mọi người đã sớm thay đổi.

Nếu đã không có cách nào lại ẩn nhẫn, vậy cô cũng không cần lại nhẫn nhịn nữa.

Cho nên sau khi đột ngột làm Bạch Hiểu như vậy, cô cũng không có bất kỳ cái gì e ngại hay thấp thỏm.

Thậm chí tại thời điểm Bạch Hiểu liều mạng giãy dụa muốn ngẩng đầu, Hứa Nùng cũng không buông tay.

"Lúc trước mày không nhớ kỹ, tao nói lại một lần nữa."

Giọng nói rất nhẹ, ngữ khí cũng rất nhạt, "Cái tổ này tao tiến vào là muốn nỗ lực làm việc, trước kia nhịn mày không có nghĩa là tao sợ mày. Mày nếu như lại không thu liễm, vẫn luôn chủ động kiếm chuyện, vậy thì mọi người đều không cần an ổn nữa."

Nói xong, tay cô nhẹ đẩy một cái, cả người Bạch Hiểu đều lảo đảo lui về phía sau vài bước.

Khi lại ngẩng đầu, Bạch Hiểu chật vật cực kỳ.

https://thuviensach.vn

Cơm, nước canh dính đầy trên mặt, cái mũi mí mắt cái trán, thậm chí trong lỗ mũi, cũng treo hai cọng hành, trên lông mi giả còn có hai miếng ớt.

Bạch Hiểu không để ý gì, đưa tay tùy ý dụi dụi mắt, vốn muốn lau sạch mắt, kết quả lại chạm phải miếng ớt, nhất thời ớt cay lọt vào trong mắt, cô ta khó chịu vừa khóc vừa la.

"Hứa Nùng! Tao con mẹ nó muốn để cha tao tới giết mày!! Mày lại dám làm như vậy với tao! Mày chờ đó! Mày chờ đó cho tao!!"

Bạch Hiểu vừa mắng vừa híp mắt nhìn bốn phía tìm nước, động tác dồn dập chật vật, cả người nhìn qua giống như người điên.

Những người có mặt đều lạnh mặt bàng quan quan sát, không, đại đa số thật ra cảm thấy Bạch Hiểu là tự tìm ngược, mà có một bộ phận nhỏ, là bị Hứa Nùng một lần nữa làm cho ngây người.

Trong đó cũng bao gồm Chu Khởi.

Ánh mắt hắn thật lâu không rời khỏi Hứa Nùng, trong đầu cũng không ngừng nhớ lại hình ảnh vừa rồi.

Hắn vạn lần không nghĩ tới, con mèo nhỏ nổi giận lên sẽ dọa người như vậy, hung ác như vậy, hơn nữa ra tay cũng không hề mơ hồ.

Vốn dĩ vẫn nghĩ đến cái tổ này giúp cô tìm cách trả đũa, hiện tại phát hiện ra, bản thân dường như không cần động thủ rồi?

Nhưng mà...

Chu Khởi lấy đầu lưỡi đẩy đẩy hàm răng, ánh mắt mang theo ý cười phóng túng đặt ở trên người Hứa Nùng.

Đệch, thật là muốn mạng mà, càng ngày càng quyến rũ.

https://thuviensach.vn

_____

Sau đó Bạch Hiểu nổi điên, Hứa Nùng không theo cô ta nữa.

Cô ép hơi thở quanh người xuống, an tĩnh đi ra khỏi phim trường.

Mỗi khi đi ngang qua một chỗ, cô đều giống như mang theo khí tràng cường đại, không ai còn dám không chỗ nào cố kỵ tới gần cô đùa giỡn giống như lúc trước, trên cơ bản người có mặt đều không tự chủ nhường đường cho cô.

Chu Khởi cái gì cũng không nói, chỉ đứng dậy chậm rì rì đi sau lưng cô.

Sau khi hai người bọn họ đi ra ngoài, không khí trường quay vốn đông cứng đột nhiên giống như được thả lỏng một chút, trái tim mọi người không hiểu sao thắt chặt cũng buông lỏng ra.

Nam diễn viên chính Thư Lãng lúc này cũng hoàn hồn lại, vẻ mặt hắn khoa trương chọc chọc Lý Hướng Nam bên cạnh.

"Tớ nói, bạn học này của cậu tính tình hóa ra lớn như vậy sao? Lúc này mới hai ngày công phu thôi, làm sao mà như thay đổi thành người khác ấy!"

Lý Hướng Nam ngược lại không cảm thấy quá mức kinh ngạc, bởi vì có mấy cái bàn tay lúc trước làm nền, cậu ta biết Hứa Nùng sẽ không lại nhẫn nhịn nữa.

Cậu ta nhìn bóng dáng Hứa Nùng và Chu Khởi rời đi, lại nhìn Bạch Hiểu còn ở chỗ cũ khóc lóc om sòm, mày nhíu lại.

"Là có người quá ngốc."

...

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng cảm thấy tâm tình của bản thân còn có chút bất ổn, vì thế dọc theo đường đi vẫn luôn không mở miệng nói chuyện. Cô biết Chu Khởi ở phía sau sải chân dài chậm rì rì đi theo, cũng không để ý.

Cô đi đến siêu thị nhỏ, mua một cây kẹo mút, lúc yên lặng tính tiền, cô quay đầu nhìn về phía Chu Khởi.

"Anh có muốn cái gì không?"

Đuôi lông mày của Chu Khởi hơi hơi nhếch. Thế nào? Đây là muốn bắt đầu nuôi hắn sao?

Tuy vậy hắn biết cô hiện tại tâm tình không tốt, không làm bậy nói giỡn giống như trước, cho nên nhàn nhạt lắc lắc đầu.

Lúc đi ra ngoài, Hứa Nùng xé vỏ một cây kẹo mút nhét vào miệng, hương vị ngọt ngào lan ra trong miệng, nhưng cảm giác khó chịu trong lòng kia cũng không có chậm rãi tiêu tán, vẫn cảm thấy ngột ngạt như trước.

Cô ngậm kẹo, đầu cúi xuống vẫn luôn không nói chuyện, không biết đang suy nghĩ gì.

Nhìn từ góc độ của Chu Khởi, giờ phút này Hứa Nùng thật giống như con mèo nhỏ bị người ta bắt nạt, vừa liếm miệng vết thương, vừa khập khiễng đi trở về.

Hắn không nhìn nổi nữa, bàn tay thon dài nâng lên, đặt lên đỉnh đầu cô.

Hứa Nùng bị cái động tác đột nhiên này của hắn làm cho không hiểu ra sao, ngẩng đầu nhìn hắn, dùng ánh mắt hỏi hắn đang làm cái gì?

https://thuviensach.vn

Hắn hạ mí mắt nhìn cô, "Không phải đánh thắng rồi sao? Vì sao còn không vui?"

Hứa Nùng biết bản thân lúc này cảm xúc lộ ra ngoài rất rõ ràng, cũng không ngạc nhiên về câu hỏi của hắn.

Đôi môi mím chặt, im lặng một lúc lâu, cô cúi đầu nhàn nhạt nói: "Không có gì..."

Chỉ là cảm thấy lựa chọn của cô trước kia, có phải vẫn luôn là sai lầm hay không.

Lúc cô vào trung học năm thứ nhất, cha ngoài ý muốn xảy ra chuyện, phải ngồi tù.

Không tới nửa năm, bà Tạ liền gặp cha của Bùi Ngọc, hai người vốn dĩ cũng là mối tình đầu của nhau, lúc tuổi còn trẻ bởi vì môn không đăng hộ không đối cuối cùng không thể đến được với nhau.

Người không có được vĩnh viễn chính là ánh trăng sáng trong lòng, huống chi bà Tạ năm đó được ông Hứa che chở rất tốt, ở nhà gần như là mười ngón tay không dính nước xuân, ngoài thỉnh thoảng đưa Hứa Nùng đi dạo phố mua quần áo, hoặc là giám sát cô học tập ra, cuộc sống của bà thật giống như một người phụ nữ thượng lưu.

Cuộc sống sau khi kết hôn dễ chịu, không có chuyện phiền lòng, tự nhiên sẽ không già.

Cho nên sau khi ông Bùi lần nữa gặp lại bà Tạ, gần như trong nháy mắt cũng nhớ tới thời gian hai người lúc tuổi còn trẻ ái mộ lẫn nhau.

Câu chuyện gương vỡ lại lành vĩnh viễn cũng sẽ không lỗi thời, huống chi sau mấy chục năm, hai người càng là không có bất kỳ trở ngại gì.

https://thuviensach.vn

Cha Hứa Nùng ở trong tù, không biết đến khi nào.

Mà mẹ của Bùi Ngọc từ lúc hắn còn rất nhỏ, thì bị bệnh qua đời.

Người trong Bùi gia có thể lên tiếng, hoặc là có năng lực ngăn cản ông Bùi cũng sớm đều không còn.

Vì thế, hai người lại đến với nhau, vô cùng xuôi gió xuôi nước.

Ông Bùi vì thể hiện yêu thích với bà Tạ, mẹ của Hứa Nùng, thậm chí còn vì bà tổ chức một hôn lễ long trọng.

Sáng sớm hôm đó bà Tạ ở nhà, một bên để thợ trang điểm tạo hình cho mình, một bên nói chuyện với Hứa Nùng.

"Nùng Nùng à, bảo bối của mẹ, sau khi cha con xảy ra chuyện mấy ngày này vất vả cho con rồi. Mẹ biết con khó chịu, nhưng là về sau mẹ tuyệt đối sẽ để con có một cuộc sống tốt.

Bùi gia là gia tộc lớn có tên tuổi, có uy tín ở Bắc thành, chú Bùi của con bây giờ là gia chủ, chỉ cần có ông ấy ở đây một ngày, mẹ con chúng ta nhất định sẽ sống rất tốt.

Mẹ biết có lẽ trong lòng con sẽ có chút không thích ứng, có lẽ sẽ còn nhớ cha con, nhưng là chúng ta còn sống thì phải nhìn về phía trước, có phải hay không? Hơn nữa mẹ làm nhiều việc như vậy, tuyệt đại đa số đều là vì con. Mẹ không muốn con liên tục đi theo mẹ chịu khổ. Những thứ trước kia cha con có thể cho con, mẹ tuyệt đối cũng có thể cho con."

Thật ra lúc đó, cô đã cãi nhau với bà Tạ mấy lần. Nhiều lần đều là bởi vì cha cô, Hứa Nùng cảm thấy cha mới xảy ra chuyện không bao lâu, bà Tạ lại đột nhiên tái hôn, chuyện này bản thân hoàn toàn không chấp nhận được.

https://thuviensach.vn

Nhưng thái độ của bà Tạ rất kiên quyết, có lẽ cũng là sợ đã sống qua những ngày khó khăn, đột nhiên có một người có khả năng cứu mình thoát ra khỏi bùn lầy, bà ta làm sao có thể dễ dàng buông tha.

Những chuyện này Hứa Nùng đều hiểu, nhưng lý giải thì lý giải, chấp nhận lại là một vấn đề khác.

Tuy vậy, lúc ấy khi bà Tạ nói xong những lời kia, Hứa Nùng ngẩng đầu nhìn bà ta một cái, trùng hợp khóe mắt thấy được thợ trang điểm đang quấn tóc, đáy mắt là khinh thường cùng trào phúng.

Lúc đó, Hứa Nùng một lời phản đối cũng không nói ra được.

Bà Tạ nhìn cô ngoan ngoãn ngồi ở một bên, còn tưởng rằng cô nghĩ thoáng rồi, vì thế đưa tay sờ sờ đầu cô, lại nói với cô: "Đừng tức giận, mẹ biết con nhớ cha con, nhưng là chú Bùi con đối với con cũng rất tốt không phải sao?"

"Nùng Nùng, mẹ không hy vọng cuộc sống của con vẫn luôn nhìn về phía sau. Cho nên đồng ý với mẹ, về sau chúng ta ở Bùi gia sống thật tốt được không?"

Hứa Nùng không biết nên nói cái gì, cô biết hiện tại chính mình vô luận thái độ gì đều không đúng.

Nhưng ngay khi vừa nghĩ tới ánh mắt vừa rồi của người thợ trang điểm, cô liền không có cách nào lại ở trước mặt người ngoài, chống đối bà Tạ.

Sau đó hôn lễ kia được tổ chức cũng xem như thuận lợi, cảm xúc của Hứa Nùng không buồn không vui, mang theo cảm giác tê liệt bất lực.

Tuy vậy năng lực thích ứng của cô vẫn luôn rất mạnh, việc không thay đổi được liền chấp nhận cũng là đạo lý từ nhỏ cha dạy cho cô.

https://thuviensach.vn

Nhưng cô không nghĩ tới chính mình vẫn luôn thỏa hiệp nhường nhịn, sẽ khiến bà Tạ thay đổi càng ngày càng tệ hơn.

Cuộc sống trong gia đình giàu có luôn luôn không dễ dàng, bà Tạ qua mấy tháng sau liền sâu sắc lĩnh hội. Cho nên bà ta không ngừng tự thân thay đổi, còn đối với Hứa Nùng yêu cầu càng ngày càng cao.

Bà ta biết, tinh anh trong cái vòng luẩn quẩn này nhiều lắm. Mà Hứa Nùng nếu muốn trở nên nổi bật, kéo theo cho bản thân cũng được vẻ vang, lối tắt hữu hiệu nhất chính là làm đại minh tinh.

Bùi gia có một Bùi Ngọc, không người nào sẽ cảm thấy làm minh tinh là công việc gì thấp kém. Huống hồ Hứa Nùng diện mạo rất giống bà Tạ, bình thường không ăn diện cũng vừa ngọt ngào vừa xinh đẹp, không đi con đường này quá mức đáng tiếc.

Cho nên vào lúc Hứa Nùng lên năm ba trung học bà Tạ liền chính thức đề cập với cô chuyện thi vào trường nghệ thuật.

Thật ra, cho dù bà Tạ không nói, Hứa Nùng cũng muốn thi vào đại học B, chẳng qua không phải khoa biểu diễn, mà là khoa đạo diễn.

Cha cô trước kia có một giấc mơ làm đạo diễn, nhưng hiện thực ép buộc vẫn luôn không thực hiện được. Cô từ nhỏ được cha giáo dục hun đúc, cũng đối với nghề nghiệp đạo diễn này có mong muốn rất sâu.

Nhưng lúc ấy bà Tạ đã thay đổi rất nhiều, đối với Hứa Nùng càng là ý muốn hoàn toàn khống chế. Cuộc sống hào môn mấy tháng làm cho bà ta biến đổi càng thêm cường thế, rốt cuộc không còn dáng vẻ ngày xưa kêu Hứa Nùng bảo bối dài bảo bối ngắn nữa.

Cô muốn thay đổi, cũng từng đề xuất ý muốn ra ngoài sống một mình, không ở lại Bùi gia. Nhưng là bà Tạ phản ứng vô cùng mạnh mẽ, gần như

https://thuviensach.vn

nhiều lần đều là cứng trước mềm sau, thậm chí sau lại có hai lần, bà ta còn bị Hứa Nùng nói đến tức giận sinh bệnh phải nằm viện.

Bà Tạ là người mẹ đã mang theo cô từ nhỏ lớn lên, Hứa Nùng cho dù cảm thấy bà thay đổi, cũng không thể mở mắt trừng trừng nhìn bà thật sự xảy ra chuyện.

Cho nên lúc đó, Hứa Nùng đối với xếp đặt của bà Tạ, đều nhất nhất nghe theo.

Thành tích của cô không tệ, thi đậu đại học B là chuyện trong dự kiến.

Ông Bùi muốn vì cô tổ chức một buổi tiệc long trọng, nhưng Hứa Nùng rất kiên quyết cự tuyệt.

Trong hai năm trung học, cô nghe qua rất nhiều người khác ở sau lưng mình nghị luận.

Có người nói cô và bà Tạ đều là hồ ly tinh, một kẻ quyến rũ lớn, một kẻ quyến rũ nhỏ.

Còn nói cô cho dù lên đại học cũng sẽ vẫn luôn dựa vào Bùi gia, nhất định vẫn luôn làm quỷ hút máu, một đứa con riêng.

Nhưng thật ra cô tuy rằng vẫn luôn ăn ở tại Bùi gia, tiền của Bùi gia nếu có thể cô một phân cũng không động đến, tiền bà Tạ cho cô, cô cũng vẫn luôn để trong thẻ mà ông Bùi mở cho cô.

Khi cô đến trường, tiền đóng học phí cùng tiền tiêu vặt tất cả đều là từ sổ tiết kiệm mà cha cô trước lúc xảy ra chuyện giao cho cô, tiền bên trong đủ cô cho cô học xong đại học thậm chí còn có thể mua một căn hộ. Hơn nữa cô nhìn qua là cùng bà Tạ đến Bùi gia, nhưng trên thực tế hộ khẩu cô vẫn luôn không dời đi.

https://thuviensach.vn

Cho nên Hứa Nùng thật sự là đã nghe đủ những lời kia, cô không muốn đặt mình vào tâm điểm chú ý của mọi người một lần nữa.

Sau đó lên đại học, cô liền suy nghĩ giấu diếm quan hệ của mình cùng Bùi gia.

Bắc thành vọng tộc rất nhiều, nhưng chủ động để con cái đi học biểu diễn, đi con đường diễn xuất không có mấy nhà. Cho nên Hứa Nùng đến đại học B, gần như không cần lo lắng sẽ đụng phải người có giao tình với Bùi gia mà lại đã gặp qua cô.

Cô trước là trấn an tốt Bùi gia bên này, sau đó ở trước mặt mọi người đưa ra yêu cầu cùng bà Tạ, lên đại học muốn dọn tới ở bên cạnh trường học. Bà Tạ đương nhiên không chịu, nhưng khi đó Bùi Ngọc ở trên bàn cơm thay cô nói chuyện, bà Tạ đối với đứa con riêng này của chồng luôn luôn khoan dung nhu thuận, cho nên cũng liền ỡm ờ đáp ứng Hứa Nùng.

Khi đó Hứa Nùng đã đang bài xích Bùi Ngọc, ngoại trừ bởi vì người ngoài hiểu lầm mình quyến rũ hắn ra, Hứa Nùng còn phát hiện một chuyện làm cô sợ.

Nhưng cô cũng không dám làm quá rõ ràng, vì thế sau khi Bùi Ngọc thay cô thuyết phục bà Tạ, còn nhàn nhạt nói với hắn tiếng cảm ơn.

Cô cho rằng như vậy cuộc sống đại học của mình liền có thể an tĩnh, yên ả hơn rất nhiều, nhưng nào nghĩ đến Bùi Ngọc tại trước khi cô nhập học, liền đột nhiên ở một lần phỏng vấn đề cập đến chuyện cô thi đậu đại học B, mà còn là chuyện của em gái của hắn.

Cũng là từ lúc đó bắt đầu, số lần hắn ở trước màn ảnh chủ động nói về cô càng ngày càng nhiều. Kết quả là tại lúc đưa tin, có người nghe xong tên cô, hứng trí bừng bừng hỏi cô có phải là em gái của Bùi Ngọc hay không.

https://thuviensach.vn

Thậm chí còn có một vài ký giả chó săn, chuyên môn ngồi xổm trước đại học B, đều vì để chụp ảnh độc quyền "Em gái Bùi Ngọc".

Cô cảm thấy cứ tiếp tục như vậy thì không được, cô không muốn trải qua những tháng ngày luôn bị người nghị luận một lần nữa, cũng không muốn lại có bất kỳ quan hệ gì cùng Bùi Ngọc hoặc Bùi gia.

Cho nên cô nghĩ tới biện pháp thay đổi hình tượng.

Cô để những thứ nhãn hiệu cao cấp mà bà Tạ mua cho mình sang một bên, lại mua không ít quần áo già nua quê mùa, tóc cũng cắt mái, trên mặt cũng mang một cặp kính to...

Tóm lại sau khi cô lại xuất hiện trong sân trường, toàn thân cao thấp không có một điểm là "Diện mạo ngọt ngào, ngoan ngoãn dễ thương" trong miệng Bùi Ngọc.

Mà cũng là từ khi đó bắt đầu, cô làm việc càng nội liễm giữ mình. Bởi vì không muốn bị bà Tạ phát hiện chuyện mình đi khoa đạo diễn học thêm, cho nên trong ngày thường cô gần như đối với ai cũng là thái độ nhường nhịn, sau một lần hai lần, ấn tượng của người ở đó đối với cô đều được củng cố vững chắc, cảm thấy tính tình cô mềm yếu dễ bắt nạt.

Cô không quá để ý, nhưng là cô càng để ý bản thân có thể bình tĩnh vượt qua bốn năm cuộc sống đại học này hay không. Cân nhắc thiệt hơn, cô cảm thấy nhẫn nhịn cũng không có gì.

Nhưng là Bạch Hiểu xuất hiện khiến cô đột nhiên cảm thấy, ý tưởng của mình cho tới nay có phải sai rồi hay không?

Cô giữ mình nhường nhịn, thay đổi bản thân, thật là những gì cô muốn sao?

.....

https://thuviensach.vn

Chu Khởi cũng không biết trước kia cô có nhiều chuyện như vậy, nhưng từ thái độ, động tác của cô, cũng không khó đoán ra cô đang suy nghĩ gì.

Mặt mày hắn lười biếng, không nhẹ không nặng nhéo nhéo hai má Hứa Nùng.

"Bạn học nhỏ, dù bạn nghĩ cái gì, nhưng bạn được thừa nhận. Thế giới này, cho tới bây giờ đều là Kẻ mạnh làm vua."

Đơn giản bốn chữ "Kẻ mạnh làm vua", làm Hứa Nùng ngẩn ra.

Cô có chút ngoài ý muốn nhìn thoáng qua Chu Khởi, giống như là không quá tin tưởng lời nói này sẽ từ trong miệng hắn nói ra.

Chu Khởi thấy biểu tình của cô có chút dịu lại, bắt đầu không đứng đắn trêu đùa.

"Thế nào? Bị anh trai Chu đẹp trai hớp hồn rồi?"

"..."

"Cho nên, hiện tại giải quyết chuyện khác, có phải nên nói đến vấn đề của chúng ta hay không?"

Hứa Nùng không rõ lí do, "Vấn đề gì?"

Hắn nhếch môi cúi người xuống, dán đến trước mặt cô hỏi: "Tối nay tôi tới cùng sẽ ở chỗ nào?"

———————

Cùng ngày Mạnh Tư Ngữ vẫn luôn không quay về phim trường, cũng không đưa ra bất kỳ thông báo nào cho mọi người, cho nên người ở đây sau khi ăn cơm xong, liền cùng chờ ở phim trường.

https://thuviensach.vn

Sau đó đến buổi tối, Mạnh Tư Ngữ mới gọi điện thoại cho Hứa Nùng, bảo cô tổ chức cho mọi người kết thúc công việc nghỉ ngơi đi. Cô ta còn muốn cùng nhà đầu tư họp, không biết lúc nào có khả năng quay về thành phố điện ảnh.

Hứa Nùng nói ra những lời của Mạnh Tư Ngữ, một chữ không sai, truyền đạt lại cho những người có mặt ở trường quay, mọi người đều có chút oán giận.

Đổi lại là lúc bình thường, khẳng định sẽ có mấy kẻ thích đâm chọc mắng mỏ Hứa Nùng, lấy cô trút giận, nhưng lần này lại không một ai dám làm loại chuyện này.

Dù sao... Bọn họ đã thấy qua dáng vẻ tức giận của Hứa Nùng, cũng biết cô không phải là loại dễ bắt nạt, sức chiến đấu của Bạch Hiểu mạnh như vậy cũng bị cô làm thành như thế, bọn họ cũng không cảm thấy chính mình có năng lực như thế nào lại đối nghịch cùng Hứa Nùng.

Thay đổi của mọi người Hứa Nùng tự nhiên cũng nhìn thấy, cô ngoài tâm tình có chút phức tạp ra, ngược lại không có cái phản ứng gì khác.

Sau khi kết thúc công việc, cô ngay lập tức an bài chỗ ở cho Chu Khởi.

Lúc trước vẫn luôn không nói với hắn chuyện này, là cô vẫn chưa quyết định.

Theo hắn nói, cuộc sống bây giờ của hắn thật sự rất thảm, cho nên cô suy xét chính là rốt cuộc dùng tiền khách sạn một đêm mấy trăm đồng, hợp lại ở gần đây thuê cho hắn một căn phòng cả tháng, hay là đơn giản chỉ để ý đến hắn vài ngày...

Phần diễn kết thúc, bọn họ liền mỗi người đi một ngả, cô cũng không cần phải lo lắng về chuyện này.

https://thuviensach.vn

Nhưng suy nghĩ dây dưa mãi vẫn luôn không xác định, đến lúc này, cũng chỉ có thể trước tiên thuê một phòng khách sạn cho hắn ở.

Ai có thể có thể dự đoán được...

...

"Không còn phòng trống nữa?!"

Hứa Nùng vốn dĩ trên mặt có một chút ngoài ý muốn đã chuyển thành kinh ngạc, đây đã là khách sạn thứ năm cô tìm rồi, khách sạn có thể ở trong khu vực lân cận thành phố điện ảnh tổng cộng chỉ có mấy cái, còn lại đều là một ít khách sạn nhỏ giá thấp, nhưng là vô cùng bẩn thỉu, hơn nữa rất nhiều nơi đều là chung giường...

Cô luôn cảm thấy tuy rằng coi như cô tìm một công việc làm thêm cho đối phương, nhưng từ ngọn nguồn mà tính, vẫn là người ta giúp mình.

Nếu tìm cái khách sạn thấp kém, bẩn thỉu cho hắn...

Hứa Nùng ngẫm lại cũng cảm thấy ngại ngùng.

Lúc cô ở đầu kia cùng nhân viên phục vụ bàn bạc, Chu Khởi giống như người không có việc gì, nhàn nhã dựa ở bên cạnh.

Hắn nắm cái Nokia cũ kia, xoa xoa ấn ấn không biết đang gửi cái gì.

Nhìn từ góc độ bên cạnh, dáng người hắn cao to, điệu bộ lười biếng. Đồng phục học sinh trên người cũng chưa đổi, khoá cũng chỉ kéo chưa được một nửa, lộ ra cái áo phông màu trắng bên trong.

Vẻ mặt hắn nhàn nhạt, trong khoảnh khắc, cũng không biết người ở đầu kia điện thoại di động gửi cái gì, hắn đột nhiên nhếch nhếch khóe miệng.

https://thuviensach.vn

Sau đó đầu ngón tay tới tới lui lui lại ấn mấy phím di động, tiếp đó bấm gửi đi.

...

Sau khi Hứa Nùng xác định mấy khách sạn này thật không có một gian phòng trống, quay đầu lại nhìn dáng vẻ này của Chu Khởi, nhất thời tâm tình có chút phức tạp.

Như thể nhận ra ánh mắt của cô, Chu Khởi lười biếng nhấc mí mắt.

"Sao thế? Vẫn là không có phòng trống à?"

"... Ừm."

Chu Khởi nhìn dáng vẻ buồn bực muốn nói lại thôi của cô, trầm mặc một lúc lâu, nói tiếp: "Nếu không tôi quay về ký túc xá ở."

Vừa nói, hắn vừa làm bộ làm tịch đứng thẳng người, chuẩn bị đi ra bên ngoài đại sảnh khách sạn.

Miệng cũng không nhàn rỗi, chân dài sải bước, đồng thời lại nhàn nhạt thở dài bổ sung hai câu: "Cũng không biết người bên ấy có phải đã ném chiếu của tôi đi rồi hay không, nếu không có chiếu... Tôi có lẽ liền trải cái chăn đơn ngủ. Có điều tôi lần này cho rằng sẽ có nơi ở đi, chăn đơn cũng phân cho đồng nghiệp trước kia rồi, không biết bọn họ có thể còn cho tôi hay không..."

Càng nói càng đáng thương, Chu đại thiếu gia chỉ thiếu nói bản thân thành cây cải trắng.

Mà đúng lúc này, cánh tay hắn đột nhiên bị người kéo lại.

Bước chân dừng lại, khóe miệng Chu Khởi không tự giác nhấc lên, trong biểu tình biếng nhác còn xen lẫn vẻ thực hiện được chuyện xấu.

https://thuviensach.vn

Trong khoảnh khắc, hắn áp chế khóe miệng xuống, quay đầu lại, biểu tình khống chế giữa ranh giới lãnh đạm cùng đáng thương.

"Ừm?"

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn trắng mềm của Hứa Nùng, ngập tràn rối rắm cùng do dự.

Cô lôi kéo cánh tay Chu Khởi một hồi lâu, mới nhỏ giọng hỏi một câu: "Cái đó... Nếu không anh cùng tôi ở một phòng? Phòng của tôi là phòng đôi có hai giường..."

Trong đầu Chu Khởi lúc này kỳ thật có hình ảnh con mèo nhỏ rơi vào lưới săn của hắn, nhưng phản ứng lại như trước thể hiện ra một tia ngoài ý muốn.

"Có thể sao?"

Hứa Nùng lại lặng im giây lát, tiếp đó buông tay hắn ra, xoay người, "Theo tôi đi thôi."

...

Chu Khởi đi theo Hứa Nùng quay về khách sạn nơi cô ở, một đường này hấp dẫn vô số ánh mắt các cô bé, nhưng hắn lại giống như hoàn toàn không nhận ra, đi theo phía sau Hứa Nùng, tầm mắt vẫn luôn nhàn nhã dừng trên người cô.

Cái Nokia cũ trong túi áo hắn vang lên, hắn lấy ra nhìn tên người gọi, một lát sau nhận máy.

"Ừ." Giọng hắn lười biếng, cẩn thận nghe còn có thể nghe ra trong giọng nói mang theo vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Trần Tiến hiểu rõ người anh em này của hắn, vừa nghe liền rõ ràng chuyện đã thành.

Tại đầu kia "Chậc chậc" hai tiếng, Trần Tiến nói: "Huynh đệ làm việc hiệu suất cao đi? Cậu mới nói có một giờ, tớ liền phái người lấp đầy toàn bộ khách sạn ở gần đó. Vì để ngừa vạn nhất, tớ còn tìm một đám người cũng lấp kín mấy khách sạn nhỏ có thể ở."

Khóe miệng Chu Khởi không tự giác hướng lên trên, nhưng giọng nói vẫn là nhàn nhạt, "Ừ, còn được."

"Chậc, tớ chính là giúp cậu một cái đại ân đó, sau này bọn thuộc hạ kia nếu là tìm tớ mời ăn cơm, cậu phải trả cho tớ gấp mười lần đó."

Chu Khởi liếc nhìn bóng dáng nhỏ xinh của Hứa Nùng, thuận miệng trả lời: "Được."

Đừng nói gấp mười lần, có thể lừa con mèo này vào tay, gấp mấy trăm lần hắn cũng mẹ nó chịu.

"Còn nữa." Chu Khởi giống như nghĩ tới điều gì, nhàn nhạt bổ sung, "Vừa mới gửi cho cậu một người, điều tra cho tớ."

Hắn ngược lại muốn nhìn xem, sau lưng đứa con gái xấu xí kia rốt cuộc chỗ dựa là ai, lá gan lớn như vậy, dám bắt nạt đến trên đầu cô gái của hắn.

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 18

Thật ra lúc chờ thang máy, trong lòng Hứa Nùng đã có chút hối hận.

Cô vừa rồi bởi vì nhất thời không nhẫn nhịn, đưa ra quyết định trong lúc xúc động.

Kết quả lúc này mới đi chưa được hai bước, cô liền hối hận rồi.

Cho dù không có biện pháp giải quyết, cô cũng không nên đề nghị hắn ở cùng mình mà.

Nhưng cũng không phải sợ hắn thật sự làm gì mình, tuy rằng thời gian cô quen biết người đàn ông này cũng không dài, hắn người cũng không quá chỉn chu, thoạt nhìn lưu manh vô lại không đứng đắn.

Nhưng đáy lòng Hứa Nùng lại không hiểu sao cảm thấy hắn không phải là người xấu.

Bản thân bởi vì Bạch Hiểu hãm hại, thiếu chút nữa bị người của nhóm cho vay nặng lãi kia bắt đi, thật ra nói chung, người và những thứ không có liên quan gì, rất ít người sẽ để ý.

Đặc biệt là đối mặt một đám người hung ác như vậy.

Nhưng người đàn ông này đều không hề do dự, ngay lập tức liền trực tiếp đến cứu cô.

Còn có hôm nay, cô có thể nhìn ra hắn bảo vệ và chiếu cố mình.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng... Hắn cũng ở trước mặt mọi người trêu chọc cô mấy lần, cũng quả thật rất đáng đánh đòn, nhưng nếu mang ra so sánh, Hứa Nùng nhớ rõ gần như tất cả đều là những điều tốt về hắn.

Cho nên ở trong lòng Hứa Nùng, Chu Khởi đã ước chừng tương đương một người đàn ông tốt.

Nhưng người tốt thì người tốt, hắn cũng là đàn ông nha... Cho dù tin tưởng hắn sẽ không làm gì mình, nhưng hai người đứng ở trong một không gian khép kín, không khí cũng sẽ rất xấu hổ đi.

Nghĩ vậy, Hứa Nùng không ngừng ở trong lòng ảo não, như thế nào liền nhất thời xúc động để bản thân lâm vào loại hoàn cảnh thấp thỏm lại xấu hổ này.

Màn hình bên cạnh thang máy theo quy luật nhảy từng số, 11, 10, 9, 8...

Ánh mắt Hứa Nùng vốn luôn nhìn chằm chằm vào mặt đất, lặng lẽ nhìn lướt qua cửa kính trên cửa thang máy, kết quả, vừa vặn đụng phải ánh mắt của Chu Khởi.

Hắn dựa người ở bên đó như cười như không nhìn cô, cũng không biết là đã nhìn bao lâu rồi.

Hứa Nùng âm thầm hít một hơi thật sâu, chuyển rời tầm mắt, cũng không nhìn hắn nữa.

Cửa thang máy tại lúc này "Đinh" một tiếng mở ra, bên trong có hai nhân viên vệ sinh của khách sạn đẩy xe vệ sinh đi ra, Hứa Nùng dời hai bước sang bên cạnh, nhường đường cho họ.

Cô dẫn đầu rảo bước tiến vào trong thang máy, Chu Khởi cũng đứng thẳng người chậm rì rì đi vào trong, sau khi đi vào, cũng không đứng lại,

https://thuviensach.vn

trực tiếp sáp đến bên cạnh Hứa Nùng.

Cửa thang máy vẫn còn chưa đóng, Hứa Nùng chỉ cảm thấy không khí có phần căng thẳng.

Cô mím mím môi, ở tại chỗ im lặng một lúc, cuối cùng vẫn là đưa tay lên ấn nút.

"Ôi! Chờ một chút chờ một chút! Xin chờ một chút!"

Bên ngoài cửa thang máy truyền đến một giọng nói, còn có tiếng bước chân lẹp xẹp.

Động tác của Hứa Nùng thập phần nhanh chóng ấn nút mở cửa, đồng thời, trong lòng còn âm thầm thờ phào nhẹ nhõm.

Chu Khởi nhìn thấy hết thảy, đuôi lông mày hơi hơi nhếch lên.

Cửa thang máy lần nữa bị mở ra, một đám cô nhóc chen chúc tiến vào. Mỗi người đều cầm thẻ bài tiếp ứng cùng gậy huỳnh quang trong tay, biểu tình đều thỏa mãn pha thêm một chút mệt mỏi.

Người tiến vào rất nhiều, thang máy chật hẹp nhất thời trở nên có chút chật chội. Những cô bé đó tốp năm tốp ba xô đẩy, thẻ bài tiếp ứng và gậy huỳnh quang trong tay cũng thường thường đâm về phía bên cạnh.

Cánh tay Hứa Nùng bị góc cứng của thẻ bài tiếp ứng cứa qua hai cái, cô vừa muốn yên lặng lui về phía sau hai bước, đã thấy Chu Khởi xoay người một cái, an tĩnh chắn trước người cô.

Mấy cô nhóc phía sau vẫn đang chen lách, Chu Khởi lại dùng thân thể tách Hứa Nùng và bọn họ ra.

Một tay hắn đỡ ở trên vách thang máy, một tay đút túi, ngực hắn cách mặt Hứa Nùng rất gần, bên trong đồng phục học sinh lộ ra áo phông trắng

https://thuviensach.vn

mơ mơ hồ hồ dường như sắp chạm vào chóp mũi cô.

Hứa Nùng cũng không dám cử động, cơ thể dính sát lên vách thang máy.

Thang máy từ từ đóng cửa đi lên, cô cảm giác không khí xung quanh càng ngày càng mỏng manh. Nhóm mấy cô nhóc bên kia vẫn luôn líu ríu bàn tán về thần tượng của mình, thanh âm không nhỏ, nhưng chẳng biết tại sao, cô lại cảm thấy những âm thanh đó cách mình rất xa.

Bên tai cô, chỉ còn lại có tiếng tim đập của chính mình và Chu Khởi, giao hòa va chạm.

Cô vô thức gảy gảy móng tay, mí mắt rủ xuống càng ngày càng thấp, thậm chí hô hấp cũng bắt đầu chậm lại.

Chu Khởi lười biếng chống cánh tay đứng ở nơi đó, mắt không chớp, vẫn luôn đặt trên đỉnh đầu cô.

Nhìn phản ứng này của Hứa Nùng, hắn ngược lại là rất vừa lòng, biểu tình trên mặt càng thêm vô lại cùng nghiền ngẫm, khóe miệng khẽ nhếch cũng vẫn luôn không hạ xuống.

Cuối cùng, thang máy đến tầng lầu nơi Hứa Nùng ở, khoảnh khắc cửa thang máy mở ra kia, cô đứng thẳng người chuẩn bị đi ra. Nhưng Chu Khởi lại như trước chống cánh tay đứng ở trước người cô, không động đậy.

Cô không thể không ngẩng đầu liếc hắn một cái, nhỏ giọng nói: "Nên đi ra ngoài rồi."

Chu Khởi vẻ mặt nhàn nhã, nghe Hứa Nùng nói xong, nhếch môi nói: "À, còn tưởng rằng em đang ngủ chứ."

"..." Đây là đang nói kháy cô vừa mới rồi không nhúc nhích sao?

https://thuviensach.vn

Trong lòng Hứa Nùng âm thầm tức giận, nhưng rốt cuộc không nói ra.

Chu Khởi đứng thẳng người sải chân dài đi ra ngoài trước, cô từ từ đi theo phía sau.

Mấy cô nhóc trong thang máy nhìn theo bọn họ rời đi, mỗi người cũng không nhịn được buôn chuyện không biết quan hệ của hai người là như thế nào, một lát nói Chu Khởi còn đẹp trai hơn nam minh tinh, một lát lại nói Hứa Nùng quê mùa xấu xí.

Căn phòng Hứa Nùng ở cách thang máy bên này rất gần, hai người đi không quá hai bước liền tới.

Cô cầm thẻ đứng trước cửa phòng, trong lòng bàn tay ướt một tầng mồ hôi mỏng, cô nâng cánh tay lên, động tác cũng có chút cứng ngắc.

—— Cạch.

Thanh âm cửa phòng mở ra, Hứa Nùng ở phía trước hít sâu một hơi, kiên trì đẩy cửa ra.

Thẻ phòng được cắm vào khe cắm thẻ, đèn trong phòng nháy mắt thắp sáng, Hứa Nùng không nhìn vào bên trong, chỉ đứng ở bên cạnh giữ cánh cửa, nhỏ giọng nói với Chu Khởi: "Vào đi."

Chu Khởi sải chân dài thong thả đi vào bên trong, sau khi đi vào bước chân vẫn không dừng lại, trực tiếp đi tới gian phòng bên cạnh.

Hứa Nùng lại yên lặng hít một hơi thật sâu, sau đó đẩy cửa, triệt để ngăn cách bên trong phòng với bên ngoài.

Lúc cô xoay người nhìn qua, phát hiện Chu Khởi đang đứng ở bên kia không biết đang nhìn cái gì.

https://thuviensach.vn

Trong lòng cô đột nhiên xẹt qua một dự cảm xấu, vừa đi vào bên trong, vừa mở miệng hỏi: "Sao vậy?"

Lúc nói chuyện, dưới chân bước chân cũng vội vã đi tới.

Cô thuận theo ánh mắt của Chu Khởi nhìn qua, kết quả, trong nháy mắt, hai gò má bắt đầu nóng lên.

Bởi vì bình thường đều ở một mình, cô cũng không chú ý cái gì, đặt phòng có hai giường ngoại trừ bởi vì ở cùng tầng với người trong tổ, còn có nguyên nhân để thuận tiện đặt quần áo cùng đồ dùng sinh hoạt.

Lúc trước không có cảm giác gì, ở trong tổ bận rộn một ngày mệt không chịu nổi, quần áo thay ra hầu như đều vứt đống trên giường, chờ buổi tối hôm sau trở về lại giặt.

Nhưng hiện tại...

Hứa Nùng nhìn đống quần áo trên giường, cùng với đồ lót sáng màu đặt ở trên cùng, đột nhiên cô có loại mong muốn trở lại 24h trước, xúc động muốn bóp chết chính mình.

Cô gần như ngay lập tức chạy tới bên giường, một phen túm lấy những cái quần áo đó, cấp tốc tìm cái túi giấy nhét hết mọi thứ vào.

Làm xong hết thảy, cô lại suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn là cảm thấy như vậy không được.

Từ từ xoay người nhìn về phía Chu Khởi, Hứa Nùng do dự mở miệng:

"Nếu không anh ở đây đi, tôi rửa mặt một chút rồi về phim trường ngủ."

Phim trường bình thường có ghế nằm mà nhóm nhân vật chính dùng, bây giờ còn là mùa hè, nhiệt độ cũng không thấp, ngủ ở phim trường hẳn là

https://thuviensach.vn

cũng sẽ không bị cảm lạnh.

Cô nói xong trong đầu thật ra đã âm thầm quyết định, vì thế cũng không để ý phản ứng của Chu Khởi, quay người bắt đầu thu dọn đồ đạc.

Con cáo đã đi đến bước này làm sao có thể dễ dàng buông tha con mồi, cho nên Chu Khởi nghe cô nói xong, nhàn nhã sải bước chân, đi đến trước mặt cô.

Hắn trực tiếp đè lại cổ tay của cô, ở phía trên đỉnh đầu của cô mở miệng: "Ghét bỏ tôi sao?"

Hứa Nùng sửng sốt, quay đầu lại nhìn hắn.

Chu Khởi rủ mắt nhìn cô, sắc mặt không quá rõ ràng, "Nếu là ghét bỏ tôi, em cứ nói thẳng, tôi có thể quay về ký túc xá ở."

"À, không phải..."

"Tôi tuy rằng nghèo, nhưng cũng không phải mặt dày mày dạn, em là con gái buổi tối lại đi phim trường bên kia, tôi không thể an tâm."

Nói xong, còn thật giống như là muốn rời đi, tuyệt không dài dòng dây dưa, trực tiếp xoay người đi về phía cửa.

Hứa Nùng lần này xấu hổ hay bất an gì cũng không quan tâm nữa, cô sợ Chu Khởi thật sự hiểu lầm mình là bởi vì ghét bỏ hắn mới đi ra ngoài, nhanh chóng kéo chặt hắn.

"Không có! Anh đừng có đoán mò!"

Chu Khởi cũng không quay đầu lại, chỉ để lại cho cô một cái bóng lưng.

https://thuviensach.vn

"Tôi biết là em ngại ngùng, không sao, hành lang ký túc xá tôi cũng không phải chưa từng ngủ qua, dù sao hiện tại mùa hè nóng, không có chiếu cũng không sao."

"..."

Chu Khởi đầu kia còn muốn đi, giãy dụa muốn thoát ra khỏi tay Hứa Nùng, nào biết con mèo nhỏ đột nhiên dùng sức, giọng nói cao hơn: "Đều đã nói không phải ghét bỏ anh mà!! Anh không cần đi! Tôi cũng không đi đâu hết!"

Khóe miệng Chu Khởi không tự giác nhếch lên, giữa lông mày là vẻ lười biếng khó kiềm chế, nhưng khi mở miệng, trong giọng nói còn có sự do dự cùng không xác định, "Cái đó, em..."

"Đã nói đừng đi mà!"

Hứa Nùng cũng không biết là gấp gáp hay là sao, động tác đột nhiên có chút hấp tấp nóng nảy, cô cũng không quan tâm phản ứng của Chu Khởi nữa, cầm lấy quần áo cần giặt vừa mới thu thập, lại lấy khăn tắm cùng áo ngủ, vội vàng đi về hướng phòng tắm.

"Tôi rửa mặt trước, anh hiện tại có rảnh thì đi xuống mua chút đồ dùng sinh hoạt cá nhân, lúc trước tôi quên mất cái này."

Nói xong, cô như là lại nhớ ra cái gì đó, bước chân dừng lại. Cô đứng tại chỗ một lúc lâu, sau đó quay trở lại thả đồ xuống, cầm lấy túi tiền, từ bên trong móc ra ba trăm đồng.

Trên mặt cô không có biểu tình gì, trực tiếp kéo tay Chu Khởi qua, đặt tiền vào lòng bàn tay hắn.

"Lấy tiền này mua."

https://thuviensach.vn

Nói xong lại vội vàng xoay người, cầm đồ vào phòng tắm.

Lần này không có bất kỳ do dự gì nữa, một tiếng "Cạch" vang lên, cửa phòng tắm liền bị cô đóng lại từ bên trong.

Một tích tắc sau, bên phía phòng tắm lại truyền đến một tiếng "Răng rắc", là tiếng khóa cửa ở bên trong.

Chu Khởi liếm khóe miệng cười, là loại tiếng cười phát ra từ lồng ngực kia.

Con mèo nhỏ này là xem hắn thành tên trộm mà đề phòng đây mà.

Hắn cũng không vội vã đi ra ngoài, đi đến bên cửa sổ đem cửa sổ mở ra, thân thể nghiêng nghiêng tựa vào trên bệ cửa sổ, từ trong hộp thuốc lá lấy ra một điếu đặt lên môi.

Một tay khác mới vừa muốn đi tìm cái bật lửa, chợt thấy trong lòng bàn tay ba tờ tiền mà Hứa Nùng vừa mới nhét cho hắn.

Hắn biếng nhác nhếch môi cười, chậc, thật đúng là muốn bắt đầu nuôi hắn à.

Lúc này, ngoài cửa vang lên một hồi tiếng đập cửa, Chu Khởi không quá để ý, ngậm điếu thuốc thong thả đi về bên ấy.

Sau khi đứng lại, hắn mở cửa, kết quả một giây sau, khi thấy rõ người đứng ngoài cửa là ai, Chu Khởi có chút ngoài ý muốn nhíu mày.

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư
dtv-ebook.com

Chương 19

Bạch Hiểu thật ra hôm đó ở phim trường sau khi rửa mặt xong, liền lại muốn đi tìm Hứa Nùng.

Cô ta từ nhỏ đến lớn cho tới bây giờ chưa từng bị khi dễ thành cái dạng này, trước kia cho dù cô ta làm cái gì nói cái gì, bạn bè gia đình gần như đều chiều chuộng cô ta, cung phụng cô ta như một đại tiểu thư.

Nhưng cô ta vậy mà bị một cái đứa nhà quê bắt nạt hai lần liền!

Hơn nữa một lần so với một lần còn quá đáng hơn!

Điều này làm cho cô ta căn bản không cách nào nhịn nổi!!

Nhưng lần này cô ta cũng cảm thấy, Hứa Nùng so với lúc trước có thay đổi rất lớn.

Trước kia vô luận cô ta nói Hứa Nùng thế nào, ức hiếp cô ra sao, cô đều phản ứng bình bình, cũng không biết là không để cô ta vào mắt, hay là cảm thấy không cần thiết phải phản ứng.

Nhưng từ sau khi cô ta gọi những người cho vay nặng lãi đó tới dọa Hứa Nùng, cả người cô đều thay đổi, hơn nữa là cảm giác càng ngày càng mãnh liệt.

Đáy lòng Bạch Hiểu thật ra âm thầm có chút sợ hãi, cô ta sợ một mình đơn độc đi kiếm chuyện trả thù, kết quả sẽ là bị Hứa Nùng xử lý ác hơn.

Nhưng một ngụm ác khí này không trút ra cũng không được!

https://thuviensach.vn

Cho nên cô ta không kích động trực tiếp đi tìm Hứa Nùng, mà là đi công ty của cha cô ta, khóc lóc kể lể một trận với ông ta.

Cha của Bạch Hiểu luôn luôn cưng chiều đứa con gái độc nhất này, nghe xong lời Bạch Hiểu nói cô ta hôm nay ở đoàn phim bị người ta "ức hiếp" như thế nào, làm sao có thể nhịn được.

Vì thế gọi trợ lý tìm vài vệ sĩ, mang theo Bạch Hiểu, một đường giết đến thành phố điện ảnh.

Sau khi đến thành phố điện ảnh và truyền hình phát hiện người ở phim trường đều đã kết thúc công việc, lại bảo Bạch Hiểu dẫn bọn hắn đi khách sạn nơi Hứa Nùng ở.

Suy nghĩ ban đầu của ông Bạch là mang người dọa cái con nhóc đã bắt nạt con gái mình, dù sao ông ta cũng là người làm ăn, không muốn làm cho mọi chuyện quá lớn.

Đến lúc đó nhìn tâm tình con gái mình, tâm tình tốt thì bảo con nhóc kia nói lời xin lỗi, nếu là con gái không hài lòng, thì kêu đối phương quỳ xuống tự mình cho hai bàn tay để con gái hết giận.

Nhưng là ông ta ngàn tưởng vạn tưởng, cũng không nghĩ tới một loại khả năng khác...

...

Cha của Bạch Hiểu tay vốn đang hung hăng gõ cửa dừng ở giữa không trung, ông ta nhìn người xuất hiện bên trong cửa, biểu tình trong nháy mắt cứng đờ.

"Chu chu... Chu.. Chu thiếu?!!"

https://thuviensach.vn

Ông Bạch hiển nhiên là sợ hãi, hoàn toàn không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp được Chu Khởi, đột nhiên có chút hoảng hốt.

Bạch Hiểu cũng đang âm thầm hoảng sợ, cha gọi người đàn ông này là gì? Cái gì Chu thiếu?

Ánh mắt Chu Khởi nhàn nhạt quét qua, nhìn một loạt vệ sĩ áo đen đứng phía sau bọn họ, lại nhìn nhìn Bạch Hiểu cùng ông Bạch đứng chung một chỗ, đột nhiên bật cười.

"Con gái của ông hả?"

Ông Bạch có loại dự cảm không tốt, biểu tình trên mặt càng thêm thấp thỏm, "Đúng, đúng vậy... Chu thiếu, Bạch Hiểu là con gái tôi. Cái kia, chúng tôi hình như gõ sai phòng rồi, xin lỗi!"

"Không sai đâu, ông muốn tìm hắn là cô gái của tôi. Chẳng qua cô ấy hiện tại đang tắm rửa."

Một câu "Cô gái của tôi" này khiến ông Bạch càng kinh ngạc, đầu óc nháy mắt xoay chuyển, cảm giác giống như đã hiểu chuyện gì xảy ra.

Này... Người mà con gái mình nói "Bắt nạt" nó, có quan hệ với Chu thiếu?!

Thời điểm ý thức được điều này, ông Bạch cái gì cũng không dám nói nữa, ông ta chỉ cảm thấy trên trán vẫn luôn có mồ hôi lạnh chảy ra, trong đầu không ngừng nghĩ các loại khả năng.

"Chu thiếu, ngài..."

Chu Khởi dùng tay ra hiệu với ông ta, chặn đứng lời ông ta muốn nói. Tiếp theo quay đầu lại nhìn thoáng qua, thấy Hứa Nùng ở bên trong dường như không nghe thấy cái gì, liền xoay tay đóng cửa lại đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Cha của Bạch Hiểu thấy thế, vội vàng mang người đi theo phía sau hắn.

Bạch Hiểu ở bên cạnh ông ta còn chưa hiểu ra sao, có chút không rõ chuyện gì đang diễn ra.

"Cha, người..."

"Con câm miệng cho cha!" Ông Bạch lúc này cũng không có dáng vẻ cha hiền của ngày thường, giọng điệu đối với Bạch Hiểu là hấp tấp nóng nảy trước nay chưa từng có.

Bạch Hiểu có chút ủy khuất, nhưng cô ta cũng là lần đầu tiên thấy cha nổi giận với mình, cho nên cũng không dám lại nói thêm cái gì.

Chu Khởi một đường đi vào thang máy, đi xuống hai tầng lầu, cuối cùng dừng lại tại tầng 7 của khách sạn, tùy tiện tìm một căn phòng rồi đưa tay gõ cửa.

Bên trong là người mà Trần Tiến lúc trước sắp xếp vào chiếm phòng khách sạn, tốc độ đối phương mở cửa rất nhanh, sau khi nhìn thấy Chu Khởi lập tức cung kính, đứng thẳng người hướng về phía hắn cúi đầu, "Chu thiếu."

Chu Khởi không phản ứng gì, giống như là thói quen, gương mặt lạnh nhạt đi vào trong phòng.

Ông Bạch lúc này chỉ cảm thấy đầu như muốn nổ tung, bước chân tiến không được lùi cũng không xong, ở ngoài cửa dừng lại vài giây, mới kiên trì dẫn người đi vào.

Chu Khởi lúc này đang ngồi ở sô pha đốt thuốc, đầu nghiêng nghiêng, đèn tường phía trên đỉnh đầu rắc ánh sáng mờ nhạt, lông mi nửa che nửa chắn, bóng mờ trên mặt sáng tối phân cách thập phần rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Cả khuôn mặt ngoại trừ khoa trương soái khí, lại thêm một phần tà khí hắc ám.

Bạch Hiểu lặng lẽ ở phía sau ông Bạch đánh giá hắn, trong lòng cũng có chút lo sợ bất an.

Dáng vẻ hiện tại của người đàn ông này, hoàn toàn không giống với ban ngày.

Không, nói như vậy dường như cũng không đúng, phải nói dáng vẻ hiện tại của hắn, cùng với khi đối diện Hứa Nùng, hoàn toàn bất đồng.

Khi ở bên người Hứa Nùng, người đàn ông này là dáng vẻ bất cần đời, lại có chút lưu manh vô lại, hơi thở mạnh mẽ không làm người khác phải e ngại.

Nhưng giờ phút này hắn hoàn toàn không giống, tuy rằng hắn cái gì cũng chưa nói chưa làm, nhưng chỉ an tĩnh ngồi ở bên đó, quanh người phát ra khí thế cũng đủ để cho người khác thấp thỏm lo sợ.

Bạch Hiểu lần đầu tiên tỉnh ngộ, bản thân lúc trước có phải đã làm sai hay không.

Đắc tội Hứa Nùng ngược lại không có gì... Chẳng qua là không nên ở trước mặt người đàn ông này làm Hứa Nùng khó xử à.

Cha của Bạch Hiểu thấy Chu Khởi vẫn luôn không nói chuyện, bất an trong lòng càng tăng thêm.

Rốt cuộc có chút thiếu kiên nhẫn, ông ta thật cẩn thận thử thăm dò mở miệng: "Chu thiếu, cái đó... Tôi nghe Bạch Hiểu nhà chúng tôi nói, nó nói tựa hồ cùng... Ách..."

https://thuviensach.vn

Nói đến đây, ông Bạch bỗng nhiên quay đầu nhìn Bạch Hiểu, nhỏ giọng hỏi cô ta: "Con nói người bạn học kia gọi là gì?"

Bạch Hiểu há mồm liền muốn nói ra "Đứa nhà quê", nhưng giương mắt nhìn lên thấy Chu Khởi ở trên sô pha bên kia, ba chữ kia nhất thời nghẹn ở trong cổ họng không dám nói ra.

Cô ta cuối cùng vẫn là không cam không nguyện nói ra tên Hứa Nùng.

"Cô ta tên là Hứa Nùng."

Ông Bạch nghe xong, liên tục gật đầu, sau đó lại hướng về phía Chu Khởi mở miệng: "Đúng đúng, xem trí nhớ của tôi này, Hiểu Hiểu nhà chúng tôi trước kia có đề cập qua với tôi, nó nói có cái bạn học họ Hứa, vô cùng ưu tú, người cũng đặc biệt tốt, đầu óc tôi này thật sự không được rồi, vậy mà quên mất!"

Bạch Hiểu vừa nghe lời này của cha cô ta, liền không tự chủ nhíu mày, nhưng là từ đầu đến cuối cũng không dám mở miệng cãi lại cái gì.

Ông Bạch nói tới đây, dừng một chút, trong lời nói tràn đầy ý lấy lòng: "Cái đó, Chu thiếu, tôi hôm nay đến, thật ra là nghe nói Hiểu Hiểu nhà chúng tôi này, cùng với Hứa tiểu thư náo loạn có chút hiểu lầm, có chút không thoải mái. Cho nên liền nghĩ mang nó tới xin lỗi Hứa tiểu thư."

Chu Khởi miệng ngậm điếu thuốc, không mặn không nhạt nhìn thoáng qua một hàng vệ sĩ áo đen phía sau ông ta, nói: "Mang theo vệ sĩ đến giải thích?"

Ông Bạch nghẹn lại, bất an cùng thấp thỏm trong lòng càng tăng thêm, ông ta nhìn Chu Khởi, lòng bàn tay không ngừng toát mồ hôi lạnh.

"Cái đó... Chu thiếu, hiểu lầm, là hiểu lầm, tôi mang theo vệ sĩ ra cửa là thói quen, việc này cùng việc tìm Hứa tiểu thư không có bất cứ quan hệ

https://thuviensach.vn

nào."

Chu Khởi lười cùng ông ta nhiều lời vô ích, đưa tay về phía gạt tàn trên bàn trà gẩy gẩy tàn thuốc, mở miệng: "Tôi không nói hắn là ông cũng biết, con gái ông bên ngoài có bao nhiêu hung hăng càn quấy đi."

Nói xong, nhàn nhạt nâng mắt, khi nhìn về phía ông Bạch, trong mắt chỉ còn sự lạnh lẽo.

Hắn đơn giản phun ra vài từ: "Nên dạy bảo lại đi."

Ông Bạch đương nhiên hiểu ý tứ trong lời này của Chu Khởi, ông ta khẽ cắn môi, chỉ do dự một khắc, tiếp theo ——

Lật tay liền đánh Bạch Hiểu một cái!

Một tiếng "Bốp" giòn tan vang lên, trong phòng nháy mắt lâm vào an tĩnh quỷ dị, ngoại trừ Chu Khởi, người có mặt đều bị dọa cho giật mình.

Vì làm cho Chu Khởi vừa lòng, ông Bạch gần như là dùng toàn lực. Bạch Hiểu một chút chuẩn bị cũng không có, trực tiếp liền bị đánh đến lảo đảo vài bước về phía sau.

Bạch Hiểu cảm giác hai má trong nháy mắt nóng hừng hực, vừa rát vừa đau, tiếng ù tai ong ong cũng vang lên bên tai, cô ta bụm mặt, không dám tin nhìn ông Bạch.

"Cha?!!"

Ông Bạch cũng đau lòng, đứa con gái này từ nhỏ được ông ta nâng niu trong lòng bàn tay mà lớn lên, trước kia đừng nói đánh nó, ông ta chính là ngay cả lời nói nặng cũng chưa từng nói qua một lần.

Nhưng tình huống lần này hoàn toàn không giống trước.

https://thuviensach.vn

Cô ta trước kia đắc tội người thì đắc tội, Bạch gia có tiền cũng có chút thế lực, bất kể dùng biện pháp gì, đều có thể giải quyết cho cô ta.

Nhưng lần này cô ta đắc tội người của Chu Khởi, này... Cái này căn bản không giống những chuyện kia!

Thế lực của Chu gia ở Bắc thành vô cùng rộng, rất nhiều hạng mục của Bạch gia đều là dựa vào Chu gia. Đơn giản mà nói, trước kia Bạch gia kiếm tiền, đại bộ phận đều là dựa vào Chu gia mới kiếm được.

Vị thiếu gia Chu Khởi này, bình thường rất ít xuất hiện trước mặt người khác, cũng không thường đến Chu thị, nhưng ông Bạch lại trong lúc vô tình gặp qua hắn mấy lần.

Cũng biết Chu gia coi trọng đứa cháu trai độc nhất này như thế nào, ông cụ Chu lại làm thế nào bồi dưỡng hắn trở thành người nối nghiệp Chu thị.

Tuy rằng cũng có tin tức nói, Chu Khởi không muốn tiếp nhận Chu thị lắm, cũng không muốn làm cậu chủ gì đó... Nhưng, vô luận thế nào, hắn là người của Chu gia là sự thật.

Huống hồ bản nhân hắn cũng không phải dễ chọc.

Ông Bạch không thấy qua tận mắt, nhưng lại không chỉ một lần nghe nói qua sự tích của vị đại thiếu gia này.

Nghe nói vị Chu thiếu này không đi con đường tầm thường, dưới tay kinh doanh tất cả đều là loại sản nghiệp quán bar với trường đua xe. Không chỉ như vậy, dưới tay hắn còn nuôi một đám đàn em, dường như đều là những người ngoài lề xã hội đã từng phạm pháp, đi ra khó tìm việc làm kia.

Còn có một chuyện... Không biết có phải là sự thật hay không.

https://thuviensach.vn

Có lời đồn vị đại thiếu gia này đã từng vì người em họ đã mất, đánh một người tới phải nhập viện cấp cứu.

Dù sao từ lúc đó, vị Chu thiếu này ở trong cái vòng luẩn quẩn đó bắt đầu trở nên điên cuồng, cái tên Chu Khởi này, cũng cùng cấp với ba chữ "Không thể chọc".

Cho nên hôm nay ngoài ý muốn tình cờ gặp hắn, lại biết người mà con gái mình đắc tội chính là người của hắn, ông Bạch làm sao có thể còn giống ngày thường bảo vệ Bạch Hiểu nữa?!

Ông ta dạy dỗ có chút tàn nhẫn, cũng hoàn toàn vì để Chu Khởi vừa lòng, không lại có cái hành động gì khác, đi động đến Bạch Hiểu.

Nhưng hiển nhiên bàn tay này cũng không khiến Chu Khởi có phản ứng gì lớn, mặt mày hắn như trước nhàn nhạt, mang theo một chút lãnh ý ngồi ở bên đó hút thuốc.

Ông Bạch thấy thế, liền biết hắn không muốn chỉ như vậy là xong việc.

Khẽ cắn môi, ông ta túm lấy Bạch Hiểu, ấn ấn bả vai cô ta, lớn tiếng quát: "Quỳ xuống nhận sai với Chu thiếu cho cha!"

Sự khiếp sợ mà một bàn tay kia của ông Bạch mang đến cho Bạch Hiểu còn chưa tan, đột nhiên lại bị đối đãi như vậy, nhất thời ủy khuất cùng khó chịu đều ùa ra, hốc mắt trong nháy mắt cũng đỏ hoe.

"Cha, người làm gì vậy... Con vì cái gì phải quỳ xuống giải thích! Con đã làm sai cái gì!"

Ông Bạch chưa từng có lúc nào hối hận giống như hiện tại.

https://thuviensach.vn

Ông ta bỗng nhiên cảm thấy trước kia cưng chiều Bạch Hiểu có phải đã hại đứa bé này hay không, như thế nào cũng đã đến cái hoàn cảnh này rồi, mà một chút nhãn lực cũng không có!

Nhưng ông ta không quan tâm cái gì, thấy Bạch Hiểu không nguyện ý, liền hung hăng ấn bả vai cô ta ép xuống, cuối cùng "Bịch" một tiếng, ép cô ta quỳ xuống.

Bạch Hiểu khóc lóc giãy dụa, nhưng vẫn là địch không lại sức lực của ông Bạch, cuối cùng không làm sao được, chỉ có thể vừa quỳ vừa khóc.

Cô ta khóc gần như có thể dùng tê tâm liệt phế để hình dung, từ nhỏ đến lớn không chịu qua ủy khuất, hôm nay tất cả đều chịu đựng qua, Bạch Hiểu làm sao có thể không đau lòng?!

Ông Bạch ở bên cạnh nghe được cũng có chút tan nát cõi lòng, lại vẫn là cứng lòng, không buông cô ta ra.

Ông ta không nhìn Bạch Hiểu, quay đầu nhìn về phía Chu Khởi, "Chu thiếu, ngài xem... Bạch Hiểu nhà chúng tôi đã xin lỗi thế này, ngài có hài lòng không?"

Chu Khởi nhếch môi cười, dáng vẻ không quá để ý, "Được, lời xin lỗi này tôi thay cô gái của tôi nhận. Chẳng qua lúc trước còn có chút sổ sách, chúng ta phải tính cho rõ ràng."

Trong lòng ông Bạch "Lộp bộp" một tiếng, tim cũng rơi xuống, ông ta cẩn thận nhớ lại một chút chuyện Bạch Hiểu đã nói qua với mình, suy nghĩ nửa ngày, bỗng nhiên sắc mặt cứng đờ.

Chẳng lẽ vị đại thiếu gia này nói chính là chuyện Bạch Hiểu đã từng lợi dụng nhóm người cho vay nặng lãi đến hù dọa Hứa Nùng?!

"Đây... Chu thiếu, ngài..."

https://thuviensach.vn

Chu Khởi không trả lời ông ta, lấy ra cái Nokia cũ, tùy tiện ấn hai số, tiếp đến liền kẹp ở bên tai.

Lúc chờ đầu kia được kết nối, hắn lại tiếp tục hút thuốc.

Hai điếu thuốc nối tiếp nhau, ánh sáng màu đỏ tươi bùng lên rồi tắt, sau khi điếu thuốc thứ hai bên miệng đã được châm lên, Chu Khởi đặt tàn thuốc cũ vào trong gạt tàn.

Đầu kia điện thoại được người bắt máy, giọng nói cung kính truyền ra từ ống nghe: "Chu thiếu."

"Ừ." Chu Khởi ngậm điếu thuốc, giọng có chút mơ hồ, "Chuyện lúc trước để cậu làm, có thể bắt đầu rồi."

Hắn vừa nói, vừa nhìn lướt qua ông Bạch và Bạch Hiểu, ánh mắt cũng phiếm lạnh.

"Tất cả chứng cứ, đều giao cho cảnh sát."

...

Sau khi cúp điện thoại, ông Bạch vẫn còn có chút mơ hồ, ông ta không biết điều Chu Khởi nói rốt cuộc là có ý tứ gì, nhanh chóng hỏi: "Chu thiếu, ngài nói vậy là có ý gì? Chứng cớ gì?"

Giọng Chu Khởi không cao không thấp, dáng vẻ như là không quá để ý, đáp: "Chứng cứ con gái ông xúi giục người khác phạm tội đó."

Nói đến đây, hắn ngậm điếu thuốc cười, nhưng ý cười lại làm cho ông Bạch cảm thấy một tia khủng hoảng cùng e ngại.

"Nếu Bạch tổng không quản lý tốt con gái của mình, vậy tôi liền thay ông dạy dỗ."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 20

Tung bông 🎉

Hôm nay lại cán thêm 1 mốc nữa. 😭 Hơn 1/4 chặng đường rồi nha.

~~~~~~~

Chương 20

Chu Khởi thật ra lúc nào cũng vậy, rất nhiều chuyện đều lười ra tay.

Bình thường cũng rất ít bày ra dáng vẻ thiếu gia, mặc dù phía sau hắn có Chu gia, hắn nếu có thể điệu thấp liền điệu thấp.

Mấy người anh em bên người không chỉ một lần nói hắn, nhất là Trần Tiến, thường xuyên mắng hắn, nói hắn đường đường là Đại thiếu gia của Chu thị, có đôi khi sống không tốt bằng trợ lý bên cạnh ông cụ Chu.

Người ta làm trợ lý ở trước mặt ông cụ Chu ngây ngốc lâu ngày, ở trong cái vòng luẩn quẩn này cũng lăn lộn đến quen mặt, bình thường cho dù đơn độc đi ra ngoài làm việc, cũng sẽ có rất nhiều người nhìn vào Chu gia cho hắn vài phần nhún nhường cùng tôn trọng.

Chu Khởi ngược lại thì tốt rồi, bình thường ngoại trừ về nhà cũ gặp người trong nhà ra, gần như không xuất hiện ở Chu thị.

Đương nhiên là, cổ phần công ty Chu thị mà ông cụ Chu cho, hắn cũng nắm ở trong tay, có cái hội nghị gì quan trọng Chu Khởi cũng tham dự biểu quyết đầu phiếu.

https://thuviensach.vn
~~~~~~~

Chẳng qua... so sánh với một người thừa kế mà nói, Chu Khởi quả thật quá mức lười quá mức ẩn mình.

Cũng may ông cụ Chu hiện tại thân thể còn rất khoẻ mạnh, tuy rằng tiếc nuối cháu trai không quá thích làm việc ở trước mặt mình, nhưng mà cũng không quản chế hắn.

Tuy vậy ông cũng không chỉ một lần ở trước mặt người ngoài, nói mình coi trọng Chu Khởi bao nhiêu, cũng rất nhiều lần nhấn mạnh rằng, đợi ông ta qua trăm tuổi, Chu thị khẳng định là tới trong tay Chu Khởi.

Cho nên là, Chu Khởi ở trong mắt người bên ngoài, là một nhân vật có chút thần bí khó dây vào, lại thêm những đồn đãi tương đối khoa trương đó, hình tượng của hắn càng là không thể động vào.

Nhưng Chu Khởi cũng không để ý tới những lời đồn đãi đó, thật ra đáy lòng hắn xác định ranh giới rất rõ ràng, rất nhiều chuyện ở trong mắt hắn đều không tính là cái gì, hắn cũng sẽ không thật sự so đo.

Nhưng tương tự, một khi hắn đã để ý, so đo rồi, vậy đối phương liền phải đợi gặp tai họa đi.

Chỉ ví dụ như lần này chuyện Hứa Nùng bị bắt nạt.

Thật ra trước đó hắn cũng đã gọi người bắt tay tìm chứng cứ, cho dù ông Bạch lần này không mang theo Bạch Hiểu tới đây, hắn cũng sẽ tìm cơ hội đi tìm bọn họ.

...

Ánh mắt Chu Khởi lạnh nhạt nhìn lướt qua Bạch Hiểu còn quỳ trên mặt đất khóc lóc. Hắn đứng dậy, đầu ngón tay kẹp điếu thuốc thong thả đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Khi đi ngang qua trước mặt ông Bạch, ông ta thật sự nhịn không nổi nữa, giữ chặt lấy cánh tay Chu Khởi.

Ông Bạch vẻ mặt hối hận, trong mắt có khẩn thiết cùng cầu xin, "Chu thiếu... Chu thiếu! Con gái tôi không hiểu chuyện, nó cũng không biết Hứa tiểu thư là người của ngài, cho nên nhất thời... Nhất thời mỡ lợn làm mờ mắt! Ngài đại nhân không chấp kẻ tiểu nhân, liền nhìn vào tuổi tác của nó vẫn còn nhỏ, tha cho nó một lần được không? Nó còn đang đi học, tương lai đường đời còn rất dài, nó không thể mang theo vết nhơ cả đời được!"

Thật ra trong lòng ông Bạch rõ ràng, chuyện đám người cho vay nặng lãi kia, có thể lớn cũng có thể nhỏ.

Nếu chuyện đó không phải Chu Khởi mở đầu, ông ta hoàn toàn có thể lợi dụng mối quan hệ của mình giải vây cho Bạch Hiểu.

Nhưng chuyện này là Chu Khởi quản, hắn làm sao có thể cho mình có cơ hội lợi dụng chứ!

Cho nên hiện tại biện pháp duy nhất, chính là cầu xin Chu Khởi! Khiến hắn hồi tâm chuyển ý!

Nghĩ vậy, ông ta kéo Bạch Hiểu đứng dậy, túm cô ta đến trước mặt Chu Khởi.

"Con nhanh lên! Nhận lỗi với Chu thiếu đi! Nói về sau sẽ không lại làm khó Hứa tiểu thư! Nhanh lên!"

Bạch Hiểu lúc này cũng ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề, nhưng thật ra trong lòng cô ta vẫn là một vạn lần không phục.

Cô ta cảm thấy cho dù những người cho vay nặng lãi đó là cô ta gọi tới để xử Hứa Nùng thì thế nào, cuối cùng Hứa Nùng không phải là không có chuyện gì sao?

https://thuviensach.vn

Cô ta nghĩ đến đây, vừa khóc thút thít, vừa nói: "Chu... Chu thiếu, xin lỗi, tôi trước kia không nên làm những chuyện đó với Hứa Nùng... Nhưng... Nhưng cô ta một sợi tóc cũng không thiếu không phải sao? Cho nên anh có thể hay không nhìn vào..."

Lời Bạch Hiểu chưa nói xong, liền bất chợt nghe Chu Khởi cười một tiếng.

Nhưng ý cười kia cũng không chạm đáy mắt, ánh mắt hắn như trước không chút để ý, nói ra, lại mỗi từ mỗi chữ đều mang theo tàn ác tinh vi khiến người sợ hãi.

"Cô quả thật nên thấy may mắn, cô gái của tôi lần đó ngoài ý muốn cũng không bị thương, nếu không, cô cho là, chuyện này tôi còn sẽ giao cho cảnh sát sao?"

Bạch Hiểu không hiểu lời Chu Khởi nói, nhưng ông Bạch lại trong nháy mắt nghe hiểu.

Trong lòng ông ta lúc ấy chỉ còn lại có hai chữ: xong rồi.

———————

Chu Khởi lười lại lãng phí thời gian cùng đôi cha con kia, ngậm điếu thuốc nhàn nhã lại đi lên lầu.

Hắn tính toán một chút, từ lúc bản thân rời đi đến bây giờ không quá một giờ đồng hồ, Hứa Nùng lúc này hắn là đã tắm rửa xong, nói không chừng đang buồn bực vì sao hắn không ở trong phòng đi.

Đưa tay gõ gõ cửa, đợi trong chốc lát cũng không thấy người tới, hắn lại gõ cửa hai cái.

https://thuviensach.vn

Kết quả... Chu Khởi gõ cửa cũng gần hai phút rồi, bên trong cũng vẫn không có người đi ra. Hắn không khỏi có chút ngoài ý muốn, nghĩ thầm chẳng lẽ con mèo nhỏ này đi ra ngoài tìm mình rồi?

Nghĩ đến đây, hắn lại nhớ tới chuyện lúc trước Hứa Nùng nói mình đi mua đồ dùng sinh hoạt.

Số tiền này vẫn còn nhét ở trong túi, hắn nếu như tay không cũng không tốt lắm.

Ngẫm nghĩ một chút, hắn lại xoay người đi xuống lầu.

.....

Hứa Nùng quả thật đi ra ngoài, hơn nữa cũng là đi siêu thị nhỏ.

Cô tắm rửa được một nửa, chợt phát hiện dì cả đến thăm. Vốn là muốn gọi điện thoại hỏi lễ tân khách sạn, gọi các cô mang lên một gói băng vệ sinh, nhưng cô lại lo lắng đến lúc đó nhân viên khách sạn lại thấy được Chu Khởi.

Vốn là hiện tại ở một chỗ cùng hắn không khí đã đủ xấu hổ, cô cũng không muốn làm cho mình càng thêm quẫn bách.

Lúc Hứa Nùng ra cửa, còn cố ý chọn một siêu thị cách xa khách sạn một chút.

Cô nghĩ Chu Khởi đối với thành phố này quen thuộc như vậy, xuống lầu mua đồ khẳng định sẽ tìm nơi có khoảng cách gần, vậy cô liền đi xa một chút, như vậy để tránh gặp nhau.

Đi ra ngoài gấp, cô cũng không thay quần áo, trên người là bộ đồ ngủ cùng áo khoác mỏng.

https://thuviensach.vn

Hai ngày này độ chênh lệch nhiệt độ ngày đêm trong ngày vô cùng lớn, lúc này ban đêm gió lạnh, Hứa Nùng quấn chặt áo khoác quanh người, bước chân lại nhanh hơn một chút.

Vào siêu thị cô trước chọn hai gói băng vệ sinh nhãn hiệu thường dùng, ngang qua khu vực mì ăn liền và bánh mì, cô lại nghĩ tới chuyện cơm chiều còn chưa ăn.

Do dự một chút, cô cuối cùng chọn hai hộp mì ăn liền cùng xúc xích hun khói, cùng với hai cái sandwich.

Lúc tính tiền, Hứa Nùng lại từ bên cạnh nắm lấy một cây kẹo mút, cũng không nhìn mùi vị, tùy tiện lấy mấy cây liền trả tiền.

Bước ra khỏi siêu thị, Hứa Nùng cảm giác bụng dưới buồn buồn bắt đầu có chút khó chịu, cô c gắt gao quấn chặt áo khoáquanh người, tận lực chắn gió không để cho mình bị cảm lạnh.

Dưới chân bước càng nhanh, một lòng chỉ muốn nhanh chóng quay về khách sạn. Trong lúc đó còn thuận tay bóc cây kẹo nhét vào miệng, hương vị ngọt ngào lan tỏa trong miệng, tâm tình cô ngược lại tốt hơn nhiều.

Đột nhiên, trước mặt bị một bóng người chặn lại.

Hứa Nùng không kịp dừng bước chân, trực tiếp đụng vào trong ngực người kia.

Giọng Chu Khởi lười biếng ở trên đỉnh đầu cô vang lên: "Bạn học nhỏ, đi đường phải chú ý chứ."

"..."

Cô rất chú ý, rõ ràng là hắn bất thình lình xuất hiện!

Hứa Nùng lui về phía sau một bước nhỏ, ngẩng đầu nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

Cô gái nhỏ vừa mới tắm qua, trên người còn mang theo hương thơm nhàn nhạt, hương vị kia có chút ngọt, tựa hồ còn có một chút vị sữa.

Tóc rối tung, nhưng tóc mái không được chải chỉnh tề trước trán như trước, mà là cô dùng dây cột tóc buộc lên.

Chu Khởi híp mắt nhìn một chút, trên mặt của dây cột tóc kia, dường như... Giống như... Phảng phất... Còn có một đôi tai mèo?

Hắn nhếch khóe miệng cười, nghĩ thầm rằng ngược lại thật sự là rất phù hợp hình tượng.

Hứa Nùng ngẩng mặt nhìn hắn, có chút ngờ vực, hỏi: "Anh sao lại ở chỗ này?"

"Không phải em bảo tôi đi mua đồ dùng sinh hoạt sao?"

... Rõ ràng có cái siêu thị gần một chút, hắn không đi, ngược lại đi vòng qua bên này?!

Hứa Nùng nhìn vào mắt hắn, lại hỏi: "Vậy anh vừa rồi đi làm cái gì? Lúc tôi đi ra anh cũng không ở trong phòng, đồ cũng chưa mua?"

Chu Khởi không muốn trả lời vấn đề này, trực tiếp chuyển hướng đề tài, mí mắt cụp xuống, nhìn túi ni lông cô xách trong tay, mở miệng hỏi: "Em mua cái gì?"

Hứa Nùng bị một câu hỏi làm cho xấu hổ, theo bản năng dấu cái gói to ra phía sau, làm xong lại cảm thấy bản thân phản ứng có chút thái quá, vì thế lại yên lặng từ trong túi áo khoác lấy ra cây kẹo que vừa mới mua.

"Cái đó... Ăn kẹo không?"

Lời chuyển đề tài này của Hứa Nùng quá cứng ngắc, bản thân cô cũng cảm thấy xấu hổ, không được tự nhiên, nhưng cũng chỉ có thể kiên trì đứng

https://thuviensach.vn

thẳng.

Chu Khởi là người rất có nhãn lực, không chỉ nhận ra cô không thích hợp, thậm chí còn trong nháy mắt đoán được trong cái gói kia là cái gì.

Chẳng qua, cô nàng này trắng nõn trắng nà, mềm mại đứng ở trước mặt hắn, cố ý lấy một cây kẹo chuẩn bị đút cho hắn, cũng làm cho hắn không sinh ra bất kỳ suy nghĩ nào khác.

Hắn nhìn nhìn mấy cây kẹo que được nắm trong bàn tay nhỏ bé, lại liếc nhìn cái cô đang ngậm trong miệng kia, đột nhiên cảm thấy cổ họng có chút khô.

Trầm mặc một giây, hắn cố ý nói: "Không muốn ăn cái vị trong tay em."

Hứa Nùng ngẩn người, cúi đầu nhìn một cái, trong đống kẹo này mùi vị hỗn tạp, vị chuối tiêu, vị nguyên bản, vị việt quất...

Hơn nữa nếu cô nhớ không nhầm, Chu Khởi lúc trước ở phim trường, ngậm chính là vị chuối tiêu của Alps mà?

Hiện tại lại nói không có hương vị hắn thích?

Hứa Nùng nhất thời không có lời gì để nói, một lát sau, lần nữa ngẩng đầu nhìn hắn.

"Vậy nếu không... Anh muốn ăn vị gì, tôi lại mua cho anh?"

Lúc cô nói chuyện, ánh sáng của đèn đường mờ nhạt trên đỉnh đầu an tĩnh phả trên mặt cô, hai gò má gần như một chút tỳ vết cũng không có, trắng nõn tinh tế giống như đồ sứ xinh đẹp.

Có lẽ là trong miệng ngậm kẹo được một lát, Chu Khởi chỉ cảm thấy trong hơi thở của cô, cũng có chút hương vị ngọt ngào.

https://thuviensach.vn

Đầu lưỡi hắn liếm hàm răng, trong lòng lúc này tất cả đều là tà niệm.

Muốn ăn cái vị gì sao?

Đương nhiên trong miệng cô là cái vị gì, hắn liền muốn ăn cái vị đó.

Hứa Nùng đợi nửa ngày, thấy Chu Khởi chỉ yên tĩnh nhìn mình không nói chuyện, cũng có chút nóng nảy.

Vừa vặn lúc này cảm giác buồn trướng ở bụng dưới lại nhiều thêm, âm thầm có cảm giác có thứ chảy ra, cô không nhịn nổi nữa, động tác hấp tấp nóng nảy đưa tiền lẻ trong tay cho Chu Khởi.

"Nè, cho anh tiền lẻ, anh muốn ăn cái vị gì tự mình đi siêu thị chọn, tôi về khách sạn trước."

Nói rồi, không quan tâm phản ứng của hắn, đi vòng qua người hắn.

Chu Khởi đoán được tình huống của cô là gì, cũng không ngăn cản.

Ánh mắt hắn nhàn nhã nhìn cô đi về, kết quả chỉ trong chốc lát, ánh mắt liền bỗng nhiên khựng lại.

Tiếp theo, chỉ thấy hắn sải đôi chân dài, hai bước liền đuổi kịp.

Hứa Nùng nghe được tiếng bước chân phía sau, còn chưa kịp phản ứng, liền cảm thấy đột nhiên bị người từ phía sau ôm chặt.

Cánh tay Chu Khởi vòng qua bả vai, đặt ở trước người Hứa Nùng.

Cô cảm giác cả người đều bị hắn ôm chặt vào trong ngực, hơi thở có mùi thuốc lá kia vừa xa lạ lại quen thuộc, pha trộn với mùi nước giặt quần áo nhàn nhạt, vây quanh người cô.

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng ngây ngẩn cả người, hoàn toàn không biết người đàn ông này rốt cuộc đang làm cái gì, mắt chớp chớp hai cái, một lúc lâu không có phản ứng.

Gió đêm se se lạnh lướt qua người bọn họ, bên tai có tiếng ve kêu, xa xa còn mơ hồ truyền đến tiếng kết thúc công việc của một đoàn phim.

Chu Khởi từ từ cúi người xuống, khuôn mặt tuấn tú đặt ở trên vai Hứa Nùng, đôi môi đóng mở, hơi thở ấm áp làm người run rẩy thoảng qua bên tai cô.

"Trước tiên đừng cử động, phía sau có dấu quả dâu tây."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 21

Chúc mọi người cuối tuần vui vẻ! ☺

- ----

Chương 21

"Trước tiên đừng cử động, phía sau có dấu ấn quả dâu tây."

Khi Chu Khởi nói xong, Hứa Nùng đầu tiên là không kịp phản ứng. Đợi qua hai ba giây đồng hồ sau, đầu óc hoạt động trở lại, rốt cuộc khi hiểu "Quả dâu tây" mà hắn nói là cái gì...

Trong nháy mắt, hai má cô đỏ bừng.

Phản ứng đầu tiên của cô chính là thoát ra khỏi trói buộc của Chu Khởi.

Quá xấu hổ mà! Hứa Nùng cũng không biết nên dùng từ gì để hình dung tâm tình hiện tại của bản thân, nếu có thể, cô thật sự rất muốn trực tiếp biến mất.

Chu Khởi vốn không có cảm giác gì lớn, cả người lười biếng chỉ muốn trêu chọc cô.

Nhưng nào ngờ cô gái nhỏ này bỗng nhiên không ngoan, ở trong ngực hắn không ngừng cọ loạn, làm hô hấp của hắn vốn ổn định, không giải thích được bắt đầu tăng nhanh.

https://thuviensach.vn

"Đừng lộn xộn!"

Chu Khởi lần nữa mở miệng, ngữ khí có chút nặng nề hơn lúc đầu, Hứa Nùng nghe ở khoảng cách gần, luôn cảm thấy trong giọng nói của hắn cũng nhiều hơn một chút trầm khàn mà lúc trước không có.

Hứa Nùng không biết chuyện gì xảy ra, nhưng cũng có thể cảm giác được sự thay đổi của hắn, thậm chí cánh tay vòng trước người cô cũng chặt hơn trước, cô không thể nào thoát ra được, cho nên động tác chỉ có thể dần dần chậm lại.

Chu Khởi ôm cô trì hoãn tại chỗ một hồi lâu, sự khô nóng trong lồng ngực mới dần dần lắng xuống.

Hắn rủ mắt đánh giá cô gái nhỏ trong ngực một chút, không nhìn thấy mặt, nhưng đôi tai xinh đẹp trắng nõn, lúc này cũng là nhuộm màu đỏ ửng.

Chu Khởi nhếch môi cười, cằm còn đặt ở trên vai Hứa Nùng, mở miệng hỏi: "Vừa rồi giãy dụa cái gì? Không phải tôi nói phía sau có cái gì sao."

Hứa Nùng lúc này ngược lại bình tĩnh hơn một chút, tuy rằng vẫn cảm thấy xung quanh tràn đầy xấu hổ, nhưng là không đến mức khiến cô xấu hổ đến không khống chế được.

Cô cố nén, nhỏ giọng thăm dò hỏi một câu: "Rất... Rất rõ ràng sao?"

"Em nói xem?" Chu Khởi giật giật cằm, ở trên vai cô xê dịch vị trí, "Tôi cách xa như vậy cũng nhìn thấy, em nói xem có rõ ràng hay không?"

Hứa Nùng lúc này lại có chút gấp gáp, cũng không phải cái gì khác, chính là cảm thấy nếu quả thật như Chu Khởi nói, vậy cô lát nữa làm thế nào quay về khách sạn đây!

https://thuviensach.vn

Hiện tại thời gian còn không xem là quá muộn, bên trong phim trường đều là người đi đi lại lại, cái Siêu thị này lại cách khách sạn xa như vậy, cô chẳng phải là bị vây xem một đường sao?!

Càng nghĩ càng tuyệt vọng, mà bụng dưới lúc này lại âm thầm truyền đến cảm giác đau đớn, còn kèm theo cảm giác trào ra ở phía dưới, khiến lông mày cô càng nhăn chặt lại, tay cũng không tự giác che lấy bụng dưới.

Động tác này của cô bị Chu Khởi nhìn thấy, hắn rủ mắt nhìn cô, giọng đứng đắn hơn vừa mới rồi rất nhiều, "Rất khó chịu sao?"

Hứa Nùng lúc này cũng không quan tâm Chu Khởi có phải người khác phái hay không, nói chuyện này cùng hắn có xấu hổ hay không, cô theo bản năng gật gật đầu, "Ừ."

Giọng cô có chút rầu rĩ, thanh âm vừa thấp vừa mềm mại, dường như kẹp giữa khó chịu cùng ủy khuất, Chu Khởi nghe xong liền chịu không được.

Hắn không trì hoãn nữa, tuy rằng rất muốn ở chỗ này ôm cô gái nhỏ nhiều hơn một lát, nhưng thấy cô như vậy, càng nhiều hơn là đau lòng.

Lặng im một lát, Chu Khởi mở rộng đồng phục trên người, hai cánh tay một trái một phải kéo đồng phục đến trước người Hứa Nùng, một giây sau, kéo đồng phục lại cùng nhau, bọc cả người cô lại trong ngực mình.

"Đi thôi, chúng ta quay về khách sạn."

Hứa Nùng chớp mắt hai cái, có chút không kịp phản ứng, "Cứ như vậy trở về?"

"Nếu không thì sao?"

"..."

https://thuviensach.vn

Nhưng bị hắn ôm trở về như thế này sao! Giống như trước rất làm người khác chú ý a!

Không đúng, bị hắn ôm trở về như vậy, cảm giác cùng với cô mang theo... nơi bị bẩn trở về, càng làm người khác chú ý hơn.

Chu Khởi vừa cao vừa đẹp trai, diện mạo dáng người đều nổi trội, đi qua đi lại khẳng định sẽ hấp dẫn càng nhiều ánh mắt.

Huống hồ vẫn là dưới tình huống hắn ôm mình, đến lúc đó người lén lút đánh giá bọn họ khẳng định càng nhiều, lỡ như hiểu lầm quan hệ của bọn thì làm sao đây?

Hơn nữa... Đến lúc đó nếu lại đụng phải người quen trong tổ...

Hứa Nùng không dám lại nghĩ tiếp.

Chu Khởi đoán được trong lòng cô đang suy nghĩ cái gì, không thèm để ý chút nào mở miệng: "Đụng phải người quen thì thế nào? Em nhưng là ở trước mặt mọi người phát uy, còn để ý ánh mắt người khác như vậy sao?"

"..." Không phải là để ý ánh mắt người khác, chỉ là không muốn khiến người khác hiểu lầm thôi!

Chu Khởi vẫn ôm cô, thấy cô lại chậm chạp không nói chuyện, bổ sung một câu:

"Huống hồ, em quên rồi sao? Hiện tại người cả tổ đều biết tôi đang theo đuổi em, cho dù chúng ta không làm cái gì, bọn họ cũng sẽ không tự chủ được mà nghĩ nhiều."

"Cho nên, đừng băn khoăn nhiều như vậy, nhanh lên, anh trai đưa em trở về."

"..."

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng yên lặng, cuối cùng chỉ có thể nhận mệnh bị hắn ôm trước người, đi về hướng khách sạn.

Trên đường trở về quả nhiên như Hứa Nùng nghĩ, người lui tới trong thành phố điện ảnh, ánh mắt đại đa số đều sẽ hướng lên người bọn họ.

Trong mắt mọi người đều mang theo tò mò cùng tìm tòi nghiên cứu, dường như đang suy đoán quan hệ của hai người, cũng đang suy đoán thân phận của Chu Khởi.

Dù sao trong thành phố điện ảnh và truyền hình này đại đa số lớn lên xinh đẹp đều là trong vòng minh tinh, mà Chu Khởi lại so với ngôi sao nam càng đẹp trai soái khí hơn, khí chất quanh người cũng cao hơn bọn họ rất nhiều, mọi người hiểu lầm cũng là chuyện đương nhiên.

Hứa Nùng thật ra không quá để ý ánh mắt người khác, nếu không cô cũng sẽ không thể vác cái dáng vẻ quê mùa này lăn lộn ba năm cuộc sống đại học.

Chẳng qua... Hiện tại tình huống hoàn toàn không giống, cô muốn khắc chế không thèm để ý cũng khắc chế không nổi a!

Hứa Nùng cúi đầu xuống càng thấp, thậm chí hận không thể lấy xuống dây cột tóc trên đầu thả tóc mái xuống, cô lại hối hận vì sao đi ra ngoài vội vã như vậy, ngay cả kính mắt cũng quên mang!

Càng nghĩ càng cảm thấy sốt ruột, bước chân cô cũng càng lúc càng nhanh.

Chu Khởi đã nhận ra sự vội vàng của cô, lười biếng ôm lấy cô, cũng không quá để ý, tốc độ sải chân cũng nhanh hơn một chút, đi theo bước chân của cô.

https://thuviensach.vn

Sau đó không dễ dàng gì vào trong thang máy khách sạn, Hứa Nùng thấy không ai đi theo, trước là lặng lẽ thở phào, tiếp theo cũng không để ý chuyện gì, hung hăng dùng sức, trực tiếp thoát ra từ trong ngực Chu Khởi.

Đuôi lông mày Chu Khởi nhếch lên, cà lơ phất phơ nói với cô một câu: "Tớ nói này bạn học nhỏ, quá đáng mà, qua sông đoạn cầu cũng không nhanh như bạn nha."

Hứa Nùng không muốn đế ý hắn, lúc này xung quanh chỉ có hai người bọn họ, sự xấu hổ kia lần nữa quét qua trong lòng, cô yên lặng lùi lùi sang bên cạnh, lại lui về phía sau hai bước nhỏ, đứng ở phía sau Chu Khởi.

—— "Đinh."

Cửa thang máy lên tiếng từ từ mở ra, Hứa Nùng lần này phản ứng vô cùng nhanh, hai tay nhỏ bé đưa về phía sau, nắm chặt túi đồ che ở sau người.

Sau đó cô vài bước lao ra ngoài, cũng không đợi Chu Khởi.

Tuy vậy Chu Khởi chân dài, mặc dù bị bỏ rơi vài bước, cũng vẫn đuổi kịp mà còn vượt qua cô.

Khi hắn đứng ở cửa căn phòng, Hứa Nùng vừa vặn quét thẻ phòng đi vào bên trong, Chu Khởi chậm rì rì chuẩn bị cùng cô đi vào.

Nào biết, sau khi Hứa Nùng bước vào, lập tức đưa tay đẩy hắn một cái.

Lần này lực đẩy của cô rất lớn, Chu Khởi không có phòng bị gì, nhưng là thật sự bị cô đẩy lui về phía sau.

Tiếp theo, cũng không cho hắn cơ hội phản ứng, trực tiếp hung hăng đóng cửa phòng lại.

https://thuviensach.vn

Chu Khởi mắt mở trừng trừng nhìn ván cửa đóng trước mắt mình, chóp mũi thiếu chút nữa cũng bị đập trúng, hắn lui về phía sau hai bước, sau một lúc lâu, bật cười.

Cô nàng này không những muốn qua sông đoạn cầu mà, còn muốn qua cầu rút ván?

Thế nào? Hôm nay thật là không muốn cho hắn ngủ ở đây sao?

Đại khái qua mười mấy giây, Hứa Nùng ở bên trong dường như cũng nhận thấy được hành động của mình có chút không đúng, lại lặng lẽ mở cửa.

Cô tựa người vào khe cửa thấy Chu Khởi vẫn đứng tại chỗ chưa đi, không hiểu sao thở phào.

Nghĩ đến hành động vừa rồi của bản thân, Hứa Nùng có chút ngại ngùng, cũng không dám đối diện Chu Khởi, trực tiếp nhỏ giọng mở miệng nói: "Cái kia... Anh trước tiên đi mua đồ dùng sinh hoạt đi, mua xong rồi quay lại."

Nói xong, cô cũng không đợi Chu Khởi trả lời, lại lần nữa đóng chặt cửa phòng.

Chu Khởi ngược lại cũng không để ý, rất nghe lời lại đi xuống lầu, tùy tiện mua vài thứ mà bản thân dùng được xong lại đi về phía khách sạn.

Chẳng qua, khi hắn lần nữa gõ cửa, lúc nhìn thấy Hứa Nùng, không hiểu sao cảm giác sắc mặt cô có chút không đúng lắm.

"Làm sao vậy?" Chu Khởi vừa thuận tay đóng cửa, vừa ở sau lưng cô hỏi.

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng vốn muốn nhẫn nại chịu đựng, nghe hắn chủ động mở miệng, nhất thời lại có chút nhịn không được nữa.

Cô yên lặng đứng tại chỗ, nhìn hắn hai ba giây, khuôn mặt nhỏ nhắn yên tĩnh, hỏi hắn: "Anh vừa mới rồi... Chắc chắn chính mình nhìn thấy rõ ràng?"

"Nhìn rõ cái gì?"

"..." Hứa Nùng bị câu hỏi của hắn làm cho nghẹn lời, lại an tĩnh hai giây, tiếp theo cô hít sâu vào một hơi, giọng nói có chút máy móc mở miệng, "Quả dâu tây!"

Chu Khởi nhíu lông mày, "Nếu không thì sao?"

Hứa Nùng bị dáng vẻ đương nhiên này của hắn làm cho phát hỏa, cô đi vài bước về phía phòng tắm, từ bên trong lấy áo khoác cô vừa mới cởi mang ra.

Tiếp theo, cô chỉ chỉ vị trí phía sau áo, "Anh nói quả dâu tây, là cái này sao??!"

Ánh mắt Chu Khởi lười biếng đặt trên mặt áo, nhìn một cái, không quá để ý đáp: "À."

"..."

Đây thì tính là dâu tây gì?! Đây rõ ràng là mẫu thêu đằng sau áo khoác của cô mà! Vị trí quả thật có chút dễ dàng khiến người ta hiểu lầm, nhưng màu sắc này cũng kém nhiều lắm đi!

Hứa Nùng vốn dĩ bị làm cho xấu hổ không chịu được, lúc này ngược lại chỉ còn lại xúc động muốn đánh người.

https://thuviensach.vn

Chu Khởi thấy dáng vẻ cô thở phì phì, chỉ cảm thấy trong lòng lại bị cào cho phát ngứa.

Hắn nhàn nhã mở miệng, giọng điệu vô cùng thản nhiên: "Tôi nhìn lầm rồi sao? Quả thật rất giống..."

Hứa Nùng sợ hắn lại nói ra lời lẽ gì kinh thiên động địa, nhanh chóng không cho hắn nói xong lời phía sau, đưa tay đè lên miệng hắn.

"Được rồi! Đừng nói nữa! Chuyện này dừng ở đây!"

Cô lúc này nhìn hung dữ, nhưng nhìn từ góc độ của Chu Khởi, lại chỉ còn lại thanh nhã quyến rũ người.

Ánh mắt Chu Khởi trở nên sâu thẳm, trên môi còn bị tay của cô bịt lại, vừa thơm vừa mềm, hắn bỗng nhiên có chút không muốn mở miệng.

Hứa Nùng cũng đã nhận ra động tác này có chút thân mật, sau khi phản ứng lại xấu hổ chầm chậm buông tay xuống, một bàn tay còn cầm áo khoác của mình, đầu ngón tay nhẹ nhàng gãi gãi ở trên mặt áo, sau một lúc lâu, nhỏ giọng nói: "Dù sao, đừng lại nhắc đến nữa."

Chu Khởi lười biếng nhếch môi, cười có chút lưu manh hư hỏng.

"Được, em nói cái gì thì là cái đó."

Ngày hôm sau lúc Hứa Nùng tỉnh lại, Chu Khởi vẫn còn đang ngủ.

Sau khi cô rửa mặt xong, thấy thời gian còn sớm, liền cầm thẻ phòng cùng ví tiền đi xuống lầu, chuẩn bị mua đồ ăn sáng trở về hai người cùng nhau ăn.

https://thuviensach.vn

Lúc đi ra đại sảnh khách sạn, cô vẫn cúi đầu, không yên lòng suy nghĩ chuyện tối hôm qua.

Đột nhiên, xa xa vang lên một giọng nói ấm áp dễ nghe ——

"Nùng Nùng."

Thân thể Hứa Nùng cứng đờ, có chút cứng ngắc ngẩng đầu nhìn qua.

Quả nhiên, người mấy ngày hôm trước vừa mới xuất hiện trên tiêu đề của các trang giải trí lớn, Bùi Ngọc, lúc này đang đứng ở nơi đó, xa xa mỉm cười nhìn Hứa Nùng.

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư
dtv-ebook.com

Chương 22

Thật ra tại thời điểm Hứa Nùng đóng cửa rời đi, Chu Khởi cũng đã tỉnh.

Nhưng cũng không phải hắn lúc trước giả bộ ngủ, chỉ là thời gian có chút trùng hợp.

Khi tỉnh lại mở mắt ra, thứ đầu tiên đập vào mắt hắn là cái giá treo quần áo có ròng rọc ở cạnh giường.

... Nên nói là, ở giữa hai cái giường.

Phía trên giá áo treo rất nhiều trang phục diễn của đoàn phim cùng quần áo mà Hứa Nùng bình thường vẫn mặc, của cô đều là áo phông dài rộng cùng quần bò dày nặng, màu sắc cũng đều là loại trầm tối nhìn không có sức sống, còn về váy vóc gì gì đó, một cái cũng không thấy.

Lại nghĩ đến ngày hôm qua khi Hứa Nùng đẩy cái giá treo đầy quần áo này đến giữa hai cái giường, Chu Khởi suýt bị chọc cười.

Hắn cũng không kiêng dè, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề hỏi: "Sao thế? Coi tôi là lang sói phải đề phòng hả?"

Thật ra lời nói này của Chu Khởi rất không có lương tâm, hắn tự mình biết, nhưng hắn vẫn là nhịn không được mở miệng.

Hứa Nùng ở đầu bên kia yên lặng, sau đó ở phía bên kia giá áo lườm hắn một cái, cách đống quần áo nhỏ giọng lẩm bẩm: "Đề phòng anh thì sẽ

https://thuviensach.vn

không mang anh quay trở lại rồi."

Sau đó Hứa Nùng cũng không quân tâm hắn có tâm tình gì, trực tiếp cởi giày bò vào trong ổ chăn.

Trước khi ngủ cô còn dặn dò Chu Khởi: "Tôi mua mì ăn liền và sandwich, lát nữa anh tự mình xử lý đi."

Lúc ấy bụng cô rất đau, rất khó chịu, hoàn toàn không có cảm giác muốn ăn, cũng không có tâm tình giúp hắn.

Chu Khởi lúc ấy cũng không trêu chọc cô nữa, thấy cô nói xong thì an tĩnh không lên tiếng nữa, hắn lặng im ngồi ở trên giường của mình đợi trong chốc lát.

Đại khái qua mười mấy phút đồng hồ sau, bên phía Hứa Nùng truyền đến tiếng hít thở đều đặn.

Chu Khởi đứng lên, cũng là lần đầu tiên trong đời, bởi vì sợ ảnh hưởng đến người khác, cố ý thả nhẹ bước chân cùng động tác.

Lúc Hứa Nùng ngủ rất ngoan, còn ngoan hơn lúc ban ngày.

Đầu gối lên trên cánh tay, người hơi hơi cuộn lại, tóc rối tung rải rác trên ra trải giường, có mấy sợi dính ở bên môi, lộn xộn quấn quanh, lại thêm phần ngây thơ trên gương mặt cô.

Thật ra Chu Khởi vốn không muốn nhìn, hắn đứng dậy là chuẩn bị đi ra ngoài hút điếu thuốc rồi lại quay trở về, nhưng khi đi ngang qua bên giường cô, nhìn thấy dáng vẻ kia của cô, bước chân liền không tự chủ mà dừng lại.

An tĩnh đi đến trước giường của cô, nửa ngồi nửa quỳ, mượn ánh sáng ở đầu giường, Chu Khởi lại tỉ mỉ đánh giá Hứa Nùng.

https://thuviensach.vn

Hắn thật ra cũng rất tò mò, bản thân như thế nào liền gục trong tay một cô bé như vậy.

Những điều hắn thích không thể nói rõ được, hành động cũng nhanh một cách kỳ lạ, thậm chí quá trình hắn đối với cô từ có hảo cảm đến để ý, lại đến không nhìn được người khác ức hiếp cô, cũng nhanh chóng đến không thể giải thích được.

Chu Khởi không miêu tả được cảm giác này.

Trước kia hắn chỉ thích đua xe, thêm nữa, cũng thích những thứ có tính kích thích, ở phương diện này hắn cùng mấy người anh em khá giống nhau.

Cho nên nếu đổi lại là một tháng trước, đánh chết hắn cũng sẽ không tin, chính mình sẽ khuất phục vì một cô gái nhỏ mềm mại yếu ớt như vậy.

Nhưng Chu Khởi lười thì lười, một khi đã có chút cảm giác lại cũng sẽ không dài dòng dây dưa.

Dùng cách nói của Trần Tiến để hình dung chính là, Chu Khởi bình thường thật giống như một con cáo lười biếng nằm phơi nắng dưới ánh mặt trời, hai chân bắt chéo vểnh lên, trong miệng lại ngậm cọng cỏ, một dáng vẻ lười biếng vô hại.

Nhưng một khi hắn xác định con mồi, vậy thì sẽ giăng ra thiên la địa võng bắt người vào địa bàn của mình.

Cho nên sau khi đã xác định tâm tư của bản thân, Chu Khởi một chút do dự cũng không có, liền thuận nước đẩy thuyền giả nghèo lấy được cảm thông cùng cơ hội gần gũi.

Hắn suy nghĩ rất đơn giản, trước tiên làm cho cô gái này loại bỏ cảm giác xa lạ đối với mình, sau đó lại chậm rãi đối với mình sinh ra một ấn

https://thuviensach.vn

tượng tốt, còn những cái khác? Kia đều là vấn đề sau này.

Chu Khởi lúc ấy vừa nghĩ vừa nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của Hứa Nùng, ánh mắt lia từ cái trán của cô một đường xuống phía dưới, cuối cùng dừng ở trên môi cô.

Miệng Hứa Nùng rất nhỏ, hình dáng đôi môi cũng vô cùng xinh đẹp, lúc này bởi vì mặt cô áp ở trên cánh tay, đôi môi hơi hơi chu ra, giống như là chờ ai đó tới thân mật.

Chu Khởi có chút nhịn không được, chầm chậm cúi đầu, đôi mắt dán đến trước mặt cô, khuôn mặt tuấn tú vào lúc chỉ cách cô đôi môi còn có hai cm, chợt ngừng lại.

Lúc ấy ánh sáng phát ra từ đèn bàn bị hắn che hơn phân nửa, một bên mặt hắn chìm trong bóng tối, có ánh sáng nhàn nhã tràn ra giữa hai người, chiếu sáng đỉnh đầu Hứa Nùng, cũng nhuộm lông mi Chu Khởi một màu sáng bóng rạng rỡ.

Chỉ thấy hắn ở tại chỗ dừng một lúc lâu, cuối cùng nhìn vẻ mặt say ngủ của Hứa Nùng, yên lặng nghĩ ——

Thôi, vẫn là chờ cô cam tâm tình nguyện đi.

Đương nhiên, hết thảy những chuyện này Hứa Nùng đều không biết, nếu không nói không chừng buổi sáng thức dậy điều muốn làm không phải là đi xuống lầu mua bữa sáng, mà là trực tiếp lôi hắn ra khỏi chăn ném ra ngoài.

...

Bên này, Bùi Ngọc đến mang cho Hứa Nùng bất an cùng sợ hãi không nhỏ.

https://thuviensach.vn

Lòng cô tràn đầy ý muốn lui về phía sau, nhưng một bước cũng không dám động, chỉ đứng tại chỗ im lặng nhìn đối phương.

Tuy vậy cũng may lúc này vẫn còn sớm, khách sạn bên này không có ai, Bùi Ngọc lại ăn diện khác hẳn lúc bình thường, xe lái cũng không phải chiếc thường xuyên lộ diện trước truyền thông, cho nên trên cơ bản không có người nào nhận ra hắn.

Hắn yên tĩnh đứng ở bên đó, sau khi gọi một tiếng "Nùng Nùng",thì không làm gì nữa.

Nhưng đợi nửa ngày, cũng không thấy Hứa Nùng đi qua, thì lại mỉm cười hướng về phía cô vẫy vẫy tay.

"Nùng Nùng, lại đây, đi qua đây với anh trai."

Hứa Nùng toàn thân cao thấp đều tràn ngập kháng cự, cô liếm môi cứng ngắc đứng tại chỗ một hồi lâu, mới máy móc sải bước chân đi về phía Bùi Ngọc.

Dây cột tóc trên đầu Hứa Nùng chưa lấy xuống, tóc mái cũng không thả, nhưng kính mắt cùng áo phông dài và quần bò trên người lại giống dáng vẻ lúc bình thường, vì thế nhìn qua như cũ quê mùa xấu xí.

Đợi sau khi cô đến gần, Bùi Ngọc vẻ mặt cưng chiều chạm nhẹ vào chóp mũi cô.

"Lại không nghe lời rồi? Đây là lén lút giấu dì nhận diễn của người quen hả?"

Bùi Ngọc chỉ gọi người tra vị trí của Hứa Nùng, cũng không có tra cô cụ thể làm cái gì. Mà Hứa Nùng bình thường ở trường học khi đi ra gặp hắn, đều là thay đổi quần áo trước, sau đó lại lặng lẽ lẻn ra từ cửa sau.

https://thuviensach.vn

Cho nên Bùi Ngọc chưa gặp qua dáng vẻ như vậy của Hứa Nùng, cho rằng cô đây là đang trong tạo hình diễn viên.

Hứa Nùng bởi vì sự đụng chạm của hắn mà cảm giác da đầu tê rần, khi cô trả lời, giọng điệu bất an lại cứng nhắc.

"... Anh Bùi, anh sao lại đột nhiên tới tìm em vậy?"

Thật ra Bùi Ngọc và ông Bùi thậm chí bà Tạ đều không chỉ một lần đề cập qua, bảo Hứa Nùng không cần gọi Bùi Ngọc xa lạ như vậy, nhưng Hứa Nùng lại nhiều lần hàm hồ đáp ứng, nhưng lần sau vẫn là không chịu trực tiếp gọi Bùi Ngọc là "Anh trai".

Thậm chí Bùi Ngọc cũng có thể nhận ra, khi cô đối mặt với mình cảm giác có nhiều phần khẩn trương cùng xa cách.

Nhưng hắn cũng không để ý.

Hắn cảm thấy Hứa Nùng hiện tại với bản thân mà nói, đã là vật nắm ở trong lòng bàn tay.

Người đàn bà mà cha hắn lấy về coi trọng cuộc sống Bùi gia đến mức nào, hắn so với ai khác đều nhìn thấu. Chỉ cần người đàn bà họ Tạ kia không rời khỏi Bùi gia một ngày, vậy Hứa Nùng sẽ một ngày không thoát khỏi thế giới của hắn.

Đây cũng là nguyên nhân hắn vẫn luôn để Hứa Nùng ở bên ngoài học tập, cho tới bây giờ không thật sự tìm người giám sát cô.

Hắn cảm thấy bản thân đã nắm chắc mệnh môn quan trọng nhất của cô, chỉ cần có người đàn bà họ Tạ kia một ngày còn ở đó, hắn liền không cần tự mình tận lực thúc dục cái gì, bà ta sẽ trực tiếp gián tiếp thay mình làm được hết thảy.

https://thuviensach.vn

Đối với những người khác, bao gồm thái độ của Hứa Nùng đối với hắn... Thật sự với Bùi Ngọc mà nói, không phải là rất quan trọng.

Giai đoạn trước mắt này, hắn chỉ muốn người, cái khác? Cùng lắm thì từ từ dạy.

Cho nên lúc này Bùi Ngọc cũng theo thói quen xem nhẹ xưng hô của cô đối với mình. Hắn khẽ mỉm cười, đáp lại cô: "Đương nhiên là nhớ Nùng Nùng rồi."

Hứa Nùng nhìn dáng vẻ thoải mái nhẹ nhàng của hắn, chỉ cảm thấy tim đập càng lúc càng nhanh. Cô tận lực làm cho biểu cảm của mình tự nhiên lần nữa mở miệng: "Vậy... Anh làm sao tìm được chỗ này?"

Bùi Ngọc cũng không quá để ý, thuận miệng đáp: "Anh có người bạn đang quay phim ở đây, hắn xem qua ảnh chụp của em, nói ở gần đây nhìn thấy em, liền nói cho anh."

Hứa Nùng vừa nghe liền biết hắn đang nói dối, tuyệt đối là hắn lại tìm người tra vị trí của cô!

Bạn bè gì chứ, nếu như thật là có người bạn đúng dịp ở chỗ này nhìn thấy mình, làm sao có thể không biết mình ở trong tổ làm phó đạo diễn chứ?

Tuy vậy những lời này Hứa Nùng sẽ không ngốc đến mức giáp mặt chất vấn, nói ra cũng là gián tiếp vạch trần bản thân.

Cô chuẩn bị đánh nhanh thắng nhanh, không thể chậm trễ thời gian hơn nữa.

Vì thế cô nhanh chóng hỏi: "Vậy, anh Bùi... Anh có chuyện gì không?"

https://thuviensach.vn

"À, nhớ em thôi, dì cũng nói muốn gọi em về nhà ở hai ngày, cho nên anh liền lại đây đón em."

Hứa Nùng vừa nghe lời này, liền theo bản năng muốn cự tuyệt.

Nhưng khóe mắt nhìn về phía cửa khách sạn bên kia, cũng không biết có phải ảo ảnh hay không, cô cảm thấy trên cửa thủy tinh phản chiếu thân ảnh của Chu Khởi đang dần dần đến gần, lập tức sắp đi ra.

Cô bị dọa đến thót tim, nếu thật sự là Chu Khởi, vậy hắn ắt hẳn sẽ đến tìm mình.

Đến lúc đó Bùi Ngọc nhìn thấy bên người cô đột nhiên xuất hiện một người đàn ông...

Hứa Nùng không dám nghĩ tiếp, động tác rất nhanh đi về phía ghế lái phụ, vừa đi vừa nói chuyện: "Vậy chúng ta đi nhanh đi!"

Bùi Ngọc không nghĩ tới cô sẽ dễ dàng đáp ứng như vậy, nhất thời còn có chút ngoài ý muốn.

Nhưng trên mặt lại không thể hiện ra, cười cười cùng cô ngồi vào trong xe.

Sau khi hai người lên xe, Chu Khởi vừa vặn đi tới cửa lớn của khách sạn. Ánh mắt Hứa Nùng theo bản năng liền liếc về hướng bên đó, thấy hắn ngậm điếu thuốc đứng ở ngoài cửa, cũng không nhìn qua bên này, cô nhẹ nhõm thở phào.

Hành động của cô Bùi Ngọc đều nhìn thấy, mắt cũng thản nhiên liếc về phía bên đó, tiếp theo dịu dàng hỏi cô: "Sao vậy Nùng Nùng?"

Đầu óc Hứa Nùng nhanh chóng xoay chuyển, suy nghĩ trong chốc lát, liền bịa ra một cái lý do.

https://thuviensach.vn

"À... Em chỉ là đang nghĩ có cần quay về khách sạn đổi một bộ quần áo khác hay không, hay là lát nữa ở trên đường mua."

Sau khi cô nói xong, lại nhanh chóng bổ sung: "Nhưng mà em cũng nhớ ra, lúc tới đây không mang mấy cái váy bình thường vẫn mặc, cho nên vẫn là lát nữa ở trên đường mua một bộ thay đi..."

Bùi Ngọc đưa tay xoa xoa đầu cô, trên mặt tất cả đều là sủng nịnh, "Được, chút nữa mua cho em."

Hứa Nùng chịu đựng cảm giác chán ghét, một đường đi theo Bùi Ngọc trước tiên đi trung tâm thương mại, mua một bộ váy phong cách thục nữ bình thường bà Tạ hay chọn cho cô.

Sau đó thì an tĩnh ngồi ở trên ghế lái phụ, theo Bùi Ngọc cùng nhau về Bùi gia.

Xe một đường chạy thẳng tới khu biệt thự mới mở của Bắc thành, cuối cùng dừng ở trước cửa biệt thự Bùi gia.

Hứa Nùng xuống xe trước, lúc chuẩn bị sải bước đi vào trong sân, cô có chút do dự không biết có cần chờ Bùi Ngọc hay không.

Nào biết Bùi Ngọc nhưng là hành động trước, hắn cũng không xuống xe, chỉ hạ cửa kính xuống, lộ ra khuôn mặt ấm áp như ngọc.

"Nùng Nùng, em đi vào trước đi, anh đi đỗ xe vào ga ra."

Hứa Nùng nghe Bùi Ngọc nói xong, cũng không có nghi ngờ gì, gật gật đầu tự mình đi vào trước.

Bùi Ngọc nhìn bóng dáng cô rời đi, nụ cười dịu dàng trên mặt dần dần biến mất.

https://thuviensach.vn

Một giây sau, hắn lấy điện thoại ra, khuôn mặt vô cảm ấn nút gọi cho người liên lạc.

"Thay tôi điều tra một người."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư
dtv-ebook.com

Chương 23

Sau khi Chu Khởi ra khỏi khách sạn, không nhìn thấy bóng dáng Hứa Nùng nhưng hắn cũng không gấp, trực tiếp ở cửa đốt thuốc chờ cô.

Có lẽ qua hơn nửa giờ, cũng không thấy Hứa Nùng quay về. Hắn lúc này mới cảm thấy có điểm không thích hợp, cau mày suy đoán nơi cô có thể đi, nghĩ xem có muốn đi tìm một vòng hay không.

Vừa vặn lúc này Mạnh Tư Ngữ mang theo một ít người trong tổ từ trên lầu đi xuống, trực diện đối mặt Chu Khởi, cô ta còn rất ngoài ý muốn kinh ngạc lại vui mừng.

Hôm qua cô ta và nhà đầu tư mở cuộc họp, trên cơ bản phần 2 của bộ phim chiếu mạng đã bàn xong ý định hợp tác.

Những gì nhà đầu tư muốn là câu chuyện với phong cách tương tự, nhưng nhân vật chính xuất hiện tiếp theo phải hoàn toàn khác.

Thời điểm dự tính ứng cử viên cho nam nhân vật chính, Mạnh Tư Ngữ ngay lập tức liền nghĩ tới Chu Khởi.

Cho nên lúc này ở đây gặp được hắn, cô ta đương nhiên vui mừng.

Cô ta tiến lên vài bước, khó có khi không có dáng vẻ cao lãnh giống bình thường, rất thân mật cười với Chu Khởi, "Xin chào, còn nhớ tôi không? Tôi là đạo diễn của phim xx, hôm qua chúng ta đã gặp mặt."

https://thuviensach.vn

Chu Khởi lười biếng nâng mắt, liếc cô ta một cái, xong tùy tiện đáp "Ừm".

"Là thế này, anh có kế hoạch tiếp tục ký hợp đồng hay không, bộ phim này của chúng tôi trước mắt..."

Chu Khởi có chút không kiên nhẫn ngắt lời cô ta, "Có chuyện gì cùng cô nàng nhà tôi nói đi, cô ấy đồng ý chính là tôi đồng ý, tôi chỉ nghe lời cô ấy."

"..." Sắc mặt Mạnh Tư Ngữ có chút cứng ngắc, nguyên bản hứng trí bừng bừng muốn nói ra, toàn bộ nghẹn ở trong cổ họng.

Chu Khởi lười lại phản ứng cô ta, đứng thẳng người vừa muốn đi, bỗng nhiên, điện thoại di động tại lúc này vang lên.

Hắn không nhìn tên người gọi trên điện thoại đã ấn nghe.

Trong khoảnh khắc, thần sắc hắn vốn nhàn tản chậm rãi trầm xuống, qua vài giây đồng hồ, hắn trầm giọng đáp lại bên kia: "Ừm, tôi bây giờ đi qua."

Nói xong, cũng không lại cho Mạnh Tư Ngữ cơ hội nói chuyện, sải chân dài, cất bước rời đi.

Mạnh Tư Ngữ nhìn bản thân từ đầu tới cuối bị triệt để lờ đi, nhất thời tâm trạng khó chịu.

Cô ta âm thầm cắn chặt răng, hỏi người phía sau: "Hứa Nùng đâu?"

———————

Hứa Nùng kỳ thật sau khi trở lại Bùi gia, liền vẫn luôn muốn tìm một cơ hội xin nghỉ phép với Mạnh Tư Ngữ.

https://thuviensach.vn

Nhưng không biết làm sao, sau khi cô đi vào biệt thự bà Tạ liền vẫn luôn không rời khỏi cô, không ngừng lôi kéo cô nói đông nói tây, cô căn bản không tìm thấy cơ hội thích hợp.

"Cuối cùng cũng có thời gian, nếu không phải anh trai con đi đón con, mẹ thấy con vẫn là không tính về nhà đi."

Bà Tạ và Hứa Nùng ngồi ở một chỗ, ông Bùi ngồi ở đối diện hai người, nhìn mẹ con hai người thân mật nói chuyện phiếm, trên mặt ông ta cũng tràn ngập sung sướng, cười vui vẻ vừa uống trà, vừa nhìn hai người.

Hứa Nùng có chút chịu không nổi, khi chỉ có hai người bà Tạ đã rất ít có vẻ mặt ôn hoà như vậy đối với cô, đại đa số đều là dặn dò cô phải không chịu thua kém, phải nỗ lực, căn bản nghiêm khắc không giống một người mẹ, càng giống như là cấp trên.

Bùi Ngọc lúc này từ bên ngoài đi vào, trên mặt còn treo nụ cười ôn hòa, khi đến gần hỏi bọn họ: "Đang nói chuyện gì vậy?"

Ông Bùi cười tủm tỉm, "Dì Tạ con đang nói Nùng Nùng đi học rồi thì không thích về nhà nữa."

Ý cười trên mặt Bùi Ngọc càng sâu, vừa cởi áo khoác tây trang trên người ra giao cho người giúp việc, vừa nói: "Kia quả thật nên nói em ấy, quả thật có chút không có lương tâm, có bạn học thì liền quên mất người trong nhà."

Bà Tạ nghe vậy, cũng cười, còn vươn ngón trỏ ra chỉ chỉ vào trán Hứa Nùng, "Đúng là, cái đứa nhỏ không có lương tâm."

Hứa Nùng lúc này ngược lại không có căng thẳng cùng sợ hãi khi đơn độc ở chung với Bùi Ngọc, đối mặt người một nhà, nhưng dưới đáy lòng cũng không vui vẻ nổi.

https://thuviensach.vn

Nhất là nhìn đến bà Tạ ở trước mặt hai cha con cố ý tỏ ra thân mật với mình, trong thân thể Hứa Nùng âm ỷ trào ra sự bài xích cùng chán ghét.

Cũng may người giúp việc lúc này đi tới, vô cùng cung kính nói với bà Tạ: "Phu nhân, mọi thứ đều đã chuẩn bị sẵn sàng, bà có thể bắt đầu bất cứ lúc nào."

Bùi Ngọc giống như có chút kinh ngạc, hỏi: "Chuẩn bị gì? Dì muốn làm cái gì?"

Ông Bùi ở một bên cười nói tiếp: "Dì Tạ con không phải thấy các con đều về nhà, liền muốn tự mình làm bữa cơm cho các con ăn sao."

Bùi Ngọc nghe xong, cũng cười nói với bà Tạ: "Vậy thật sự là vất vả cho dì rồi."

Bà Tạ vội vàng lắc đầu, "Nên như vậy, không phải con ở nước ngoài đoạt giải sao? Dì muốn thay con chúc mừng."

Nói rồi, lại quay sang dí dí vào trán Hứa Nùng, "Còn có đứa bé không có lương tâm này, dì xem nó mấy ngày này cũng gầy, khẳng định là ở trường ăn uống không tốt đi, khi còn bé nó chỉ quen ăn đồ ăn dì làm."

Hứa Nùng trầm mặc không phản bác, nhưng thật ra chỉ có cô biết, bà Tạ trước kia ở nhà căn bản không biết nấu cơm, xuống bếp vẫn luôn đều là cha cô.

Mà khả năng nấu nướng của bà Tạ, cũng là tháng thứ hai sau khi đến Bùi gia, khẩn cấp đi học.

...

Sau đó bà Tạ đi phòng bếp bên kia, trong phòng khách chỉ còn lại có cha con Bùi gia cùng Hứa Nùng ba người.

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc cũng không tìm Hứa Nùng nói chuyện, vẫn luôn hỏi chuyện trong công ty ông Bùi. Sau đó nói xong, hắn dường như nghĩ tới điều gì, bỗng nhiên gọi dì giúp việc tới.

" Cậu chủ Bùi, cậu có việc gì phân phó?" Người giúp việc nói.

"Đi pha một cốc trà táo đỏ lại đây, bỏ thêm nhiều đường đỏ."

Người giúp việc lĩnh mệnh đi vào phòng bếp chuẩn bị trà.

Ông Bùi có chút ngạc nhiên, hỏi Bùi Ngọc: "Không phải con không thích uống ngọt sao?"

"Là cho Nùng Nùng uống."

Bùi Ngọc lập tức cũng quay đầu nhìn về phía Hứa Nùng, trên khuôn mặt là dịu dàng, cùng tự trách.

"Xin lỗi, Nùng Nùng, anh trai mới vừa trở về cũng không nhìn thời gian, quên mất mấy ngày này hàng tháng em sẽ không thoải mái. Lát nữa uống trà xong, em lên lầu ngủ một chút đi, lúc ăn cơm anh kêu em xuống."

"..."

Cùng một loại sự tình, Hứa Nùng giờ này khắc này hoàn toàn không có xấu hổ cùng khó xử như khi đối mặt Chu Khởi đêm qua, toàn thân cao thấp chỉ còn lại có kinh hoàng cùng cứng ngắc.

Cái người này... Ngay cả loại chuyện này của cô cũng nhớ rõ ràng.

Hứa Nùng không dám nghĩ thêm nữa.

Nhưng hành động này của Bùi Ngọc, ở trong mắt ông Bùi lại là chuyện tốt.

https://thuviensach.vn

Ông ta nhìn Hứa Nùng cười ha ha, lại nhìn Bùi Ngọc, nói: "Nhìn thấy quan hệ của các con tốt như vậy, cha và dì Tạ con cũng vui vẻ."

Bùi Ngọc mỉm cười rót cho ông Bùi thêm chén trà, không nói chuyện.

Sau khi dì giúp việc bưng trà táo đỏ tới, Hứa Nùng lập tức uống, sau đó liền hướng về phía hai người đàn ông trong phòng khách gật gật đầu, nâng bước lên lầu.

Lúc đi lên trên cầu thang, cô vẫn có thể cảm thấy có một ánh mắt mãnh liệt nóng rực luôn chăm chú dán vào trên lưng mình, cô im lặng, dưới chân bước chân càng nhanh.

Đi vào phòng ngủ của mình ở Bùi gia, sau khi đã khóa kỹ cửa, Hứa Nùng mới lặng lẽ thở ra.

Trùng hợp, điện thoại di động của cô tại lúc này chợt vang lên.

Cầm lên liền thấy, là điện thoại của Mạnh Tư Ngữ.

Hứa Nùng cho rằng Mạnh Tư Ngữ gọi điện thoại đến mắng mình, dù sao cô vô cớ biến mất, cũng chưa xin phép.

Nhưng sau khi nhận điện thoại, thái độ của Mạnh Tư Ngữ tại đầu kia, có chút kỳ lạ không xem là quá ác liệt.

Khi cô nói hai ngày này có lẽ muốn xin nghỉ, Mạnh Tư Ngữ cũng không nói gì, giọng điệu cũng xem như bình tĩnh.

"Cô có thể không đến, nhưng là cái nam diễn viên khách mời lúc trước thì sao? Sau khi cô đi, hắn cũng đi theo luôn rồi."

Hứa Nùng sửng sốt, Chu Khởi đi rồi?

https://thuviensach.vn

"Hắn vẫn luôn không đến đoàn phim sao? Có thể nào còn chưa thức dậy hay không?"

"Không đâu, tôi cùng người trong tổ gặp hắn ở cửa khách sạn, sau khi hàn huyên được hai câu hắn nhận một cuộc điện thoại, liền vội vàng bỏ đi. Cô có rảnh nhanh chóng liên hệ với hắn một chút, bên này còn thiếu hai cảnh diễn của hắn đó."

Hứa Nùng bình tĩnh lên tiếng trả lời, sau đó lại giao phó với Mạnh Tư Ngữ một ít công việc trong đoàn phim rồi cúp máy.

Sau khi cuộc gọi kết thúc, trong đầu Hứa Nùng vẫn là kinh ngạc, một bên lại bất ngờ về thái độ hôm nay của Mạnh Tư Ngữ.

Cô cảm thấy phản ứng này không quá giống Mạnh Tư Ngữ, nếu nói cô ta nghe nói chuyện mình thu thập Bạch Hiểu, hình như cũng không đến mức thay đổi lớn như vậy đi? Lúc trước cô cho Bạch Hiểu kia mấy bàn tay, Mạnh Tư Ngữ cũng vẫn là biểu hiện rất cường thế mà.

Về phương diện khác... Chính là kinh ngạc về Chu Khởi.

Mạnh Tư Ngữ nói hắn vội vàng bỏ đi, là có việc gì gấp sao?

Hứa Nùng không tự chủ liền nghĩ tới chuyện hắn nói lúc trước thiếu khoản nợ, trong đầu bất chợt có chút lo lắng.

Muốn gọi điện thoại cho hắn hỏi một chút, rồi lại phát hiện bọn họ căn bản còn chưa kịp trao đổi số điện thoại.

Hứa Nùng trầm mặc, nghĩ lát nữa ăn cơm xong, nhất định phải tìm cái lý do nhanh chóng quay về phim trường mới được.

———————

https://thuviensach.vn

Động tác của bà Tạ rất nhanh, không quá một giờ đồng hồ, liền làm một bàn mỹ thực bê ra.

Thịt cá phối hợp đầy đủ, hơn nữa mỗi đĩa đồ ăn cũng đều được bày biện vô cùng tỉ mỉ, đánh mắt nhìn qua, ngược lại giống như là đồ đóng gói từ nhà hàng mang về.

Ông Bùi gọi người mở chai rượu đỏ, rót cho mỗi người một ly, tiếp đó dẫn đầu nâng ly, "Nào, trước chúc mừng cậu chủ Bùi của chúng ta, lại giành được một cái ảnh đế."

Bùi Ngọc và bà Tạ đều cười chạm ly cùng ông Bùi, Hứa Nùng cũng đưa tay tượng trưng cùng bọn họ đụng một cái, tiếp theo đang do dự có nên nhấp một ngụm rượu hay không, Bùi Ngọc ở một bên đè cổ tay của cô xuống.

"Thân thể không thoải mái thì đừng uống rượu, anh bảo dì ngâm cho em một ly trà táo đỏ."

Nói xong liền muốn mở miệng hô một tiếng dì.

Hứa Nùng thấy thế, nhanh chóng ngăn cản, "Không cần đâu, em ăn cơm không có thói quen uống nước."

"Vậy được." Bùi Ngọc nghe cô nói xong, cười xoa xoa đỉnh đầu cô, "Vậy chờ ăn cơm xong lại gọi người thay em chuẩn bị."

Bà Tạ ở bên cạnh nhìn bọn họ tương tác, trên mặt nổi lên ý cười vui mừng, bà ta quay đầu nói với ông Bùi: "Anh xem hai đứa trẻ cảm tình thật tốt."

Ông Bùi vội vàng gật đầu, "Vừa nãy anh cũng nói lời này đó."

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng nghe bọn họ nói, trầm mặc ngồi yên trên ghế, không nói lời gì nữa.

Sau đó, Bùi Ngọc thừa dịp giữa lúc gắp đồ ăn cho Hứa Nùng, đột nhiên nói với bà Tạ: "Đúng rồi, dì Tạ, buổi tối con chuẩn bị mang theo Nùng Nùng đi ra ngoài chơi một chút, gặp gỡ mấy đứa bạn nối khố của con."

Bùi Ngọc vô cùng biết làm việc, cũng biết cách nắm lấy điểm yếu của người khác.

Lời này của hắn thật ra theo lý hắn là phải hỏi Hứa Nùng trước, nhưng hắn lại trực tiếp lướt qua cô đi hỏi bà Tạ, giống như chỉ cần bà Tạ đồng ý, sự tình liền có thể xác định.

Mà bà Tạ nghe xong lời này đương nhiên vui vẻ, bạn chơi từ nhỏ của Bùi Ngọc cũng đều là công tử hoặc là thiên kim nhà giàu, Hứa Nùng cùng đi gặp bọn họ, đối với tương lai, chỉ có lợi mà không có hại.

Bà ta mới vừa muốn gật đầu, liền nghe Hứa Nùng ở bên cạnh mở miệng trước: "Thật ngại quá, anh Bùi, buổi chiều em có khả năng muốn quay về..."

Lời của Hứa Nùng còn chưa dứt, Bùi Ngọc liền thân mật cúi xuống bên tai cô, thấp giọng cười nói: "Nùng Nùng, anh chính là giúp em giấu diếm, em nếu lần này không cho anh mặt mũi, anh có lẽ phải ở trước mặt dì vạch trần chuyện em lén lút theo đoàn phim đi diễn à."

Khi hắn nói chuyện, hơi thở phả vào vành tai Hứa Nùng, cô chỉ cảm thấy da đầu từng đợt run lên, theo bản năng liền muốn trốn về phía sau.

Bùi Ngọc cũng không thèm để ý, đem lời đối với Hứa Nùng nói cho hết, liền lại nói với bà Tạ: "Dì, dì sẽ đồng ý đi? Con vẫn luôn muốn mang Nùng Nùng đi ra ngoài chơi một chút."

https://thuviensach.vn

Bà Tạ nhìn thấu ý tứ muốn phản bác vừa mới rồi của Hứa Nùng, nhưng bà ta cũng không để ý chút nào, hiện tại ở trong mắt bà ta, chuyện của Hứa Nùng đều là bé nhỏ không đáng kể.

Cho nên bà ta đáp ứng không chút do dự: "Đương nhiên."

Nói xong còn nhìn về phía Hứa Nùng, nói: "Lát nữa lên lầu mẹ chọn cho con bộ quần áo thật đẹp, cùng anh trai con ra cửa, cũng không thể làm hắn mất mặt."

Hứa Nùng âm thầm đè xuống cảm giác khó chịu trong lòng, trầm mặc không nói lời nào nữa.

.....

Bởi vì Bùi Ngọc uống chút rượu, tuy rằng không say, nhưng chung quy không nên lại tự mình lái xe.

Cho nên buổi tối khi ra ngoài, ông Bùi phái lái xe đi theo bọn họ.

Cũng không biết có phải là do có người ngoài hay không, sau khi lên xe, Bùi Ngọc ngược lại so với lúc trước an tĩnh hơn không ít. Ngoại trừ khi mới vừa lên xe hỏi Hứa Nùng một câu "Điều hòa có thấp không", thì một đường cũng không lại mở miệng.

Thân thể Hứa Nùng kề sát lên cửa xe ở bên kia, mặt hướng ra cửa sổ, tầm mắt vẫn luôn nhìn ra bên ngoài.

Xe một đường vững vàng tới địa chỉ Bùi Ngọc nói——

Một quán bar trong trung tâm thành phố.

Hứa Nùng không có phản ứng gì lớn, vốn dĩ muốn trực tiếp an tĩnh đi theo Bùi Ngọc xuống xe, nhưng tại lúc này, ánh mắt hướng ra ngoài cửa sổ của cô bỗng nhiên khựng lại.

https://thuviensach.vn

Phía trước cách xe của bọn họ không xa, một chiếc xe thể thao khoa trương đột ngột dừng lại. Thân xe toàn một màu đen, ẩn trong đêm tối, lại càng nhiều thêm sự thần bí.

Chỉ thấy lúc này cửa xe của chiếc xe sang trọng kia mở ra, một người đàn ông dáng người thon dài cao ngất từ trong xe bước ra.

Sắc trời quá tối, Hứa Nùng không thấy rõ mặt của đối phương, nhưng nhìn bóng lưng lại không hiểu sao thấy có chút quen thuộc.

Là cô nhìn lầm rồi sao? Người đàn ông này... Như thế nào có chút giống Chu Khởi?

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 24

Tình địch sắp gặp nhau rồi. 😱

~~~~~~

Chương 24

Ở giữa những người bạn lớn lên từ nhỏ với hắn, Bùi Ngọc từ trước đến giờ luôn là nhân vật trung tâm được mọi người xoay quanh.

Thứ nhất là bởi vì hắn lăn lộn trong giới giải trí, danh tiếng được lan truyền khắp cả nước, cùng với những thiếu gia tiểu thư chỉ có chút tên tuổi ở Bắc thành là không giống nhau.

Thứ hai, cũng là bởi vì hắn từ khi bắt đầu đi học, đã là đối tượng mọi người sùng bái theo đuổi, mọi người cũng đã quen rồi, vẫn luôn đem hắn trở thành trung tâm mà tâng bốc.

Cho nên khi thấy Bùi Ngọc dẫn theo người tới, ánh mắt của mọi người đều lập tức tập trung lại đây.

Ở đây có mấy người đã từng tham gia hôn lễ của ông Bùi và bà Tạ, nhưng khi đó Hứa Nùng mới lên cấp 3, nhoáng cái cũng đã qua vài năm, Hứa Nùng từ cô bé con lúc ấy đã lắc mình hoàn toàn thay đổi.

Nhất là lần này bà Tạ lại đặc biệt trang điểm ăn diện cho cô, mái tóc dài màu đen với đuôi tóc cuộn sóng, nhẹ nhàng phân tán trên vai. Trang

https://thuviensach.vn
~~~~~~

điểm không đậm, nhưng là màu son môi đậm hơn so với bình thường, càng đỏ mọng hơn.

Trên người mặc một chiếc váy liền một quai màu đen, trên cổ lộ ra xương quai xanh tinh xảo, da thịt trên bả vai ở trong hoàn cảnh mờ tối của phòng bao trong quán bar, trắng sáng nổi bật.

Trang phục của Hứa Nùng hôm nay, ngoài sự mềm mại ngọt ngào của thiếu nữ ra, còn nhiều thêm chút chín chắn và quyến rũ.

Cho nên có mấy người bạn nối khố của Bùi Ngọc trước kia từng gặp qua cô vài lần, lúc này cũng không nhận ra cô, thậm chí còn có chút hiểu lầm.

"Ơ, Bùi Ngọc, đây là mang theo chị dâu tới gặp chúng ta sao?"

Một người trong đó cười hì hì trêu chọc một câu, tiếp theo trong phòng bao liền vang lên tiếng ồn ào cùng tiếng huýt sáo. Vẻ mặt Bùi Ngọc dung túng, cười cười nhưng không ngăn cản bọn họ.

Đợi bọn họ đều ầm ĩ đủ rồi, sau đó dần dần an tĩnh lại, hắn mới cười dịu dàng, nói một câu: "Đừng nói bậy, đây là em gái tôi."

Nói xong, còn xoa xoa đỉnh đầu Hứa Nùng, "Nùng Nùng, chào hỏi các anh chị đi."

Hứa Nùng nhịn xuống chán ghét cùng không kiên nhẫn, nhếch môi hướng vào trong phòng bao gật gật đầu, tiếp đó nhẹ giọng nói một câu: "Chào mọi người."

Lưu Khải, một người anh em thân thiết nhất của Bùi Ngọc phản ứng lại trước, nhảy lên chạy đến trước mặt Hứa Nùng, "Thật sự là em gái Nùng à? Này thay đổi cũng quá nhiều đi, dáng người cũng cao lớn không ít nha, anh cũng không nhận ra nữa."

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc thật ra bình thường đều rất dung túng một ít hành động bốc đồng của Lưu Khải, nhưng lúc này thấy hắn muốn tiếp cận Hứa Nùng, thản nhiên chắn trước người cô.

"Được rồi, con bé không dễ dàng gì mới đáp ứng đi theo tớ ra ngoài, cậu đừng dọa nó."

Lưu Khải "Chậc" một tiếng, nhìn thái độ che chở này của Bùi Ngọc, trong lòng nghĩ, này đãi ngộ đối với cô gái hắn thích cùng với người khác quả thật không giống nhau à, khác biệt cũng thật lớn.

Chỉ là, Lưu Khải là ở trong số ít người biết Bùi Ngọc thích Hứa Nùng. Hắn lúc đầu cũng không quá tán thành, bởi vì ấn tượng của hắn đối với bà Tạ không tốt lắm, cảm thấy đứa bé mà loại phụ nữ như vậy dạy dỗ ra cũng sẽ không có chỗ nào tốt.

Nhưng là Bùi Ngọc chính thức nói chuyện với hắn, lúc đó Lưu Khải mới biết được, tâm tư của Bùi Ngọc đối với Hứa Nùng sâu nặng bao nhiêu, cho nên sau đó hắn không nói thêm gì nữa.

Tuy vậy lần này gặp lại Hứa Nùng, hắn ngược lại thật sự cảm thấy Bùi Ngọc có chút ánh mắt.

Cô bé mấy năm trước nhìn không có gì nổi bật, nhưng hiện tại vừa thấy, cô khi đó căn bản là khối ngọc chưa mài dũa, tốn chút tâm tư trên người cô, liền biến thành vật thu hút ánh mắt người ta.

Nghĩ đến đây, Lưu Khải lại không thể không bội phục ánh mắt bạn tốt.

...

Bùi Ngọc vì để Hứa Nùng chơi thoải mái, sắp xếp cho cô ở giữa một đám con gái, trước khi rời đi còn nhắc nhở mấy cô gái kia chiếu cố Hứa Nùng.

https://thuviensach.vn

Những cô nàng này phần lớn đoán được thân phận của Hứa Nùng, cũng không có tâm tư làm khó cô, huống hồ các cô mỗi một người đều cảm thấy rất hứng thú với Bùi Ngọc, qua lại với em gái của hắn, chỉ có trăm lợi mà không một hại.

Cho nên sau khi Bùi Ngọc đi rồi, mấy cô nàng này đều rất nhiệt tình với Hứa Nùng. Có người lấy cho cô hoa quả, có người lấy cho cô đồ ăn vặt, còn có vài người thậm chí trước mặt mọi người lấy điện thoại di động ra muốn trao đổi nick WeChat với cô.

Âm thanh trong phòng bao rất lớn, Hứa Nùng vốn là bị đập cho có chút đau đầu, giờ phút này lại bị một nhóm phụ nữ vây quanh, trên người mỗi người các cô đều phun không ít nước hoa, vài loại mùi hương nồng nặc trộn lẫn cùng nhau, càng làm cho dây thần kinh hai bên huyệt thái dương của cô nhảy lên thình thịch.

Cô cảm thấy sự kiên nhẫn của mình sắp bị tiêu hao hết, tê liệt nhẫn nại.

Vừa vặn lúc này lại có người không có mắt nhất định phải đưa cho cô một ly rượu ngọt, cô lễ phép cự tuyệt một lần, đối phương không hết hy vọng, còn khuyên nhủ: "Em gái, đừng sợ, chị sẽ không lừa gạt em đâu, rượu này rất dễ uống, cũng sẽ không say. Nào, nếm thử."

Người kia nói xong liền trực tiếp đưa cốc rượu tới, Hứa Nùng theo bản năng đưa tay ngăn cản, muốn cự tuyệt. Không nghĩ tới tay hai người ngoài ý muốn đụng vào nhau, rượu trong cốc lập tức sánh ra hơn phân nửa, toàn bộ thấm vào trên váy của Hứa Nùng.

Không khí trong nhất thời có chút xấu hổ, nhưng Hứa Nùng lại không hiểu sao cảm thấy nhẹ nhõm.

Cô nhếch nhếch khóe miệng, cười với cô gái vừa mời rượu kia, "Không có việc gì, tôi đi toilet xử lý một chút."

https://thuviensach.vn

Chuyện xảy ra đột ngột, Bùi Ngọc cũng không biết tình huống bên này thế nào, đợi sau khi Hứa Nùng ra ngoài, hắn mới nhẹ giọng hỏi hai câu.

Biết được chuyện xảy ra, hắn nhè nhẹ nhíu mày, biểu tình ngược lại không thay đổi quá nhiều, chỉ không mặn không nhạt hỏi câu: "Người là ai mang đến?"

Người phụ nữ kia Bùi Ngọc cũng không quen biết, cho nên khẳng định là bạn gái mới của một tên bạn nối khố nào đó.

Vốn là mọi người vẫn chưa cảm thấy gì, liền vì câu hỏi này của Bùi Ngọc, không khí đột nhiên liền có chút khó hiểu.

...

Hứa Nùng không có tâm tư để ý tới tình huống trong phòng bao phát triển như thế nào, cô không dễ dàng gì mượn lý do xử lý váy trốn ra ngoài, suy nghĩ toàn bộ đều là cuối cùng cũng có thể thở ra một hơi.

Tầng hai của quán bar hoàn toàn khác tầng một, trong hành lang cũng không người đi lại, mà tầng một thì náo nhiệt hơn rất nhiều, trong sàn nhảy tràn đầy thanh niên nam nữ đang cuồng nhiệt nhảy nhót, trên ghế dài cũng ngồi đầy người vừa chơi vừa uống rượu.

Hứa Nùng trước tiên là đi toilet xử lý cái váy của mình một chút, sau khi đi ra, cô tự hỏi nên nhắn tin cho Bùi Ngọc thế nào để tìm lý do về trước.

Cô vừa nghĩ, vừa sải bước chân hướng về chỗ ngoặt phía trước. Đợi khi thân thể đi qua chỗ ngoặt, vài bóng người nhảy vào trong tầm mắt của cô.

Cô không tự chủ trừng to mắt muốn nhìn cho rõ ràng một chút...

https://thuviensach.vn

Xảy ra chuyện gì, bóng dáng này tại sao lại có chút giống Chu Khởi?

...

Hoa Tí thật ra đoán được, Đại ca của hắn kiêm ông chủ Chu Khởi, sau khi biết người kia xuất hiện, sẽ phản ứng vô cùng kịch liệt.

Nhưng là hắn thật không ngờ, phản ứng của Chu Khởi sẽ kịch liệt như vậy.

Lần này người kia đã bị hắn đánh cho một trận, hốc mắt thâm đen, khóe miệng cũng rách toác tràn ra vết máu.

Nhưng người kia dường như cũng không nhìn thấy lửa giận của Chu Khởi, bộ dạng đã như vậy, vẫn âm hiểm cười khiêu khích Chu Khởi.

Hoa Tí cùng mấy huynh đệ khác yên lặng đứng ở một bên, ở trong lòng bắt đầu mặc niệm cho hắn.

Chu Khởi mới vừa giáo huấn xong một trận, lúc này châm điếu thuốc ở bên cạnh hút. Hắn từ trên cao nhìn xuống người nằm úp sấp trên mặt đất, giống như là không nghe thấy khiêu khích trong miệng người kia, đột nhiên cười.

Tiếp theo, liền thấy hắn từ từ ngồi xổm xuống, trên mặt mang theo vẻ bất cần đời rồi lại có nụ cười khiến người khác run sợ.

Hắn mở miệng nói: "Tao không phải đã cho người của mày nhắn cho mày sao, mày nếu muốn trốn, thì tốt nhất trốn cả đời, đừng lại để tao tìm được?"

Nói rồi, đầu tàn thuốc cũng từ từ hướng về mu bàn tay của người kia ấn xuống, vào lúc tàn thuốc cách làn da trên mu bàn tay người này chỉ có mấy mm, phía sau đột nhiên vang lên một giọng nói ——

https://thuviensach.vn

"Chu Khởi?"

Thanh âm mềm mại lại có chút quen thuộc, Chu Khởi sững người, có chút không chắc chắn chầm chậm quay đầu lại.

Đèn tường của quán bar thắp lên ánh sáng lờ mờ, âm thanh điện tử ở tầng một trộn lẫn với tiếng la hét của nhóm thanh niên nam nữ trong sàn nhảy truyền đến, tràn ngập ở xung quanh.

Ánh mắt hai người Chu Khởi và Hứa Nùng gặp nhau, xa xa nhìn nhau, giờ phút này đáy mắt đều là sự ngạc nhiên.

Hứa Nùng ngạc nhiên vì hắn xuất hiện ở đây, cùng với sự lạnh lùng cùng tàn bạo quanh người hắn hiện tại khiến người ta sợ hãi... Lúc trước đối mặt với nhóm người cho vay nặng lãi kia, hắn cũng không có đáng sợ như vậy.

Thời gian yên lặng hai ba giây, tiếp theo, khí thế quanh người Chu Khởi dùng tốc độ mắt thường có thể thấy nhanh chóng rút xuống.

Chỉ thấy hắn từ từ đứng dậy, chân dài sải bước, vững vàng đi về phía Hứa Nùng.

Trên người hắn lúc này còn lưu lại một ít lệ khí chưa tan hết, nhưng là không hiểu sao, Hứa Nùng cũng không sợ hãi.

Cô dường như từ trong đáy lòng liền tin tưởng, người đàn ông này bất kể thế nào, cũng tuyệt đối sẽ không thương tổn tới cô.

Loại cảm giác này rất kỳ lạ không giải thích được, nhưng cũng rất kiên định.

Hoa Tí là người cực kỳ có nhãn lực, sau khi nhìn thấy thay đổi của lão đại nhà mình, vội vàng gọi huynh đệ xung quanh kéo người trên đất đi, bản

https://thuviensach.vn

thân cũng đi theo ẩn vào trong một phòng bao.

Hứa Nùng còn hơi sững sờ, tại khi hắn đứng lại trước mặt mình còn có chút không kịp phản ứng.

Chỉ thấy Chu Khởi dường như là rất mệt mỏi, hắn cúi người xuống, đặt trán lên vai Hứa Nùng.

Cái váy Hứa Nùng mặc có một quai, đầu vai lộ ra không hề che đậy, trán của Chu Khởi tiếp xúc với làn da trên vai cô, hô hấp như có như không phả vào trên làn da cô, làm cho cô có chút ngứa, lại có chút cứng ngắc không biết làm sao.

Một giây sau, Chu Khởi mở miệng.

"Bạn học nhỏ."

"... Ừ?"

"Tôi bị bắt nạt thật thê thảm mà."

"...???"

"Vừa mới rồi người kia thiếu chút nữa đánh chết tôi, nếu không phải là tôi cực lực phản kháng, em có lẽ cũng không gặp được tôi nữa rồi."

"..." anh chắc chắn?

Cô rõ ràng nhìn thấy là hắn đang thu thập người khác nha...

Suy nghĩ lúc này của Hứa Nùng bị hắn làm cho rối tung lên, trong đầu một lát là hình ảnh hắn đầy người tàn bạo, trong chốc lát lại là giọng nói bi thảm của hắn.

https://thuviensach.vn

Một lúc lâu sau, cô mới chủ động mở miệng: "Vậy... Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?"

Chu Khởi vẫn luôn chờ cô hỏi những lời này, cho nên lúc này nghe cô mở miệng, mơ hồ khóe miệng phía dưới không tự giác nhàn nhạt nhếch lên.

Hắn lười biếng đứng thẳng người, có chút bi thảm cùng cô nói: "Chuyện tôi thiếu tiền em cũng biết đi?"

"... Ừm."

"Ông chủ nợ kia tìm được tôi, nói có thể cho phép tôi không cần trả tiền lại, nhưng phải làm việc cho hắn. Cho nên hôm nay tôi liền đi theo người hắn an bài đến đòi nợ."

"... Sau đó, anh liền đánh người ta?"

Mặt mày Chu Khởi tất cả đều là lười biếng, "Là hắn đánh tôi trước, tôi thuộc loại phòng vệ chính đáng."

Nói xong, còn duỗi tay tới trước mặt Hứa Nùng, chỉ ra một chỗ trầy da nhỏ trên xương ngón tay.

"Nhìn đi, tôi bị chảy máu đây này."

Hứa Nùng: "..."

"Đau quá đi."

Hứa Nùng: "....."

Cô cảm thấy sự tình có chút không thích hợp, trong đầu lại nhớ tới thân ảnh nhìn thấy lúc trước bên ngoài cửa quán bar, từ trên chiếc xe sang đi xuống, tiếp đó lại bình tĩnh đánh giá một chút quần áo trên người hắn.

https://thuviensach.vn

Liếm liếm môi, rốt cuộc nhịn không được, cô mở miệng hỏi: "Cái đó, anh..."

Nào nghĩ, cô còn chưa nói xong, chỗ ngoặt kia truyền đến một giọng nói mơ hồ.

"Nùng Nùng?"

Là Bùi Ngọc!

Hứa Nùng hoảng sợ, bao nhiêu nghi ngờ cũng không để ý nữa, lập tức lôi kéo Chu Khởi trốn vào trong bóng tối của bức tường bên cạnh.

"Nùng Nùng? Em ở bên kia sao? Nghe thấy thì trả lời anh trai một tiếng."

Chu Khởi bị Hứa Nùng đè ở phía dưới, nghe thấy giọng nói cách đó không xa, cùng với chữ "Anh trai" phía sau, đuôi lông mày không tự chủ hơi hơi nhếch lên.

Hắn cúi mặt, tiến về phía Hứa Nùng, thấp giọng hỏi câu: "Người nhà của em à?"

Hứa Nùng lúc này chỉ cảm thấy đầu như muốn nổ tung, cũng không muốn giải thích cái gì nhiều, chỉ có thể hơi hơi gật đầu.

Sau khi có được đáp án, Chu Khởi thấp giọng cười một cái.

Tiếp theo, hắn cúi người xuống, môi mỏng dán vào bên tai Hứa Nùng, điệu bộ lười biếng dựa vào cô, thân mật nói nhỏ.

"Bạn học nhỏ, sợ bị người trong nhà hiểu lầm là yêu sớm à?"

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 25

Hứa Nùng và Chu Khởi ẩn trong bóng tối ở góc tường. Bên kia, tiếng bước chân của Bùi Ngọc từ từ tới gần.

Trái tim cô vẫn luôn căng thẳng, lời của Chu Khởi ở bên tai quanh quẩn một vòng, cô cũng không có tâm tư để ý tới.

Chỉ im lặng trong chốc lát, cô khẽ nhỏ giọng phân phó: "Lát nữa tôi đi qua trước, anh không cần làm gì cả. Chờ chúng tôi đi xa rồi, anh hãy rời đi, biết chưa?"

Cô không dám nói chuyện lớn tiếng, giọng nói vốn dĩ đã mềm mại, lúc này càng giống như được bọc một lớp kẹo bông xốp mềm, từng câu từng chữ đánh vào trong lòng Chu Khởi.

Vừa ngọt vừa mềm.

Chu Khởi chỉ cảm thấy ngực hắn giống như bị cái gì đó nhẹ phất qua, hắn cụp mắt cẩn thận nhìn hai má trắng nõn tinh xảo của cô, còn có đôi con ngươi đen bóng đang nghiêm túc nhìn mình ——

Chậc, muốn mạng hắn mà.

Tiếng bước chân ở bên kia càng ngày càng gần, Hứa Nùng cũng không có tâm tư lại để ý xem Chu Khởi có hiểu ý tứ của mình hay không. Cô đứng thẳng người, trước khi quay đi còn cho hắn một ánh mắt, cảnh cáo hắn không được làm loạn.

https://thuviensach.vn

Chu Khởi nhìn dáng điệu khẩn trương của cô, không quá để ý nhếch khóe miệng, có chút lười biếng mỉm cười.

Hứa Nùng đi ra khỏi chỗ ngoặt trước, bước từng bước đi về phía bên kia, khi cô mở miệng, tận lực khiến cho giọng nói của mình nghe được tự nhiên.

"Anh Bùi, em ở bên này."

Chu Khởi ngược lại chưa từng nghĩ khiến Hứa Nùng phải khó xử, lúc này rất nghe lời còn ẩn trong bóng tối ở góc tường.

Chẳng qua...

Đuôi lông mày Chu Khởi hơi hơi nhếch lên, anh Bùi sao? Vừa mới rồi người đàn ông kia không phải tự xưng là "Anh trai" sao? Như thế nào Hứa Nùng bên này lại có cảm giác xa lạ như vậy?

Bùi Ngọc nhìn thấy Hứa Nùng xuất hiện, ý cười trên mặt càng sâu hơn.

Vốn là muốn hỏi Hứa Nùng có phải tức giận chuyện vừa rồi hay không, nhưng ánh mắt đảo qua phía bên kia, ở nơi mới vừa nhìn thấy Hứa Nùng xuất hiện, trên mặt đất còn có một bóng người, lời Bùi Ngọc ban đầu muốn nói đều dừng lại.

Có điều, sự ngạc nhiên trong đáy mắt hắn cơ hồ là lóe lên, trong khoảnh khắc liền điều chỉnh tốt biểu tình, mỉm cười với Hứa Nùng.

"Nùng Nùng, là đi gặp bạn sao?"

Hứa Nùng sửng sốt, không hiểu Bùi Ngọc hỏi cái này là có ý gì. Chẳng lẽ vừa rồi hắn nhìn thấy Chu Khởi?!

https://thuviensach.vn

Cô nhất thời có chút căng thẳng, còn chưa kịp hỏi cái gì, thì thấy Bùi Ngọc hướng về chỗ ngoặt bên kia nói: "Là bạn của Nùng Nùng sao? Nếu không ngại qua đây cùng chơi đi."

Trái tim Hứa Nùng lập tức vọt lên cổ họng, cô quay đầu lại nhìn, trong khoảnh khắc, liền thấy Chu Khởi chậm rì rì từ chỗ ngoặt đi ra.

Hai mắt Bùi Ngọc theo bản năng nheo lại, nếu hắn không nhìn nhầm, người đàn ông này, chính là người buổi sáng hắn nhìn thấy ở thành phố điện ảnh? Là người mà lúc trước Nùng Nùng vẫn luôn nhìn kia?

Trong lòng hắn xẹt qua một tia thô bạo, nhưng trên mặt lại ngụy trang rất tốt, một chút cũng không có cảm giác khác thường, thậm chí còn chủ động tiến lên, đi đến gần Chu Khởi.

Hứa Nùng hoàn toàn không hiểu mọi chuyện làm sao lại phát triển thành ra thế này, giờ phút này cảm xúc của cô đã khẩn trương đến chết lặng, mắt mở trừng trừng nhìn hai người đàn ông chậm rãi đến gần nhau.

Lúc Bùi Ngọc đi về phía Chu Khởi, ánh mắt vẫn luôn ung dung thản nhiên đánh giá hắn.

Áo phông cùng quần dài màu đen chất lượng thấp, cổ tay không đeo bất luận đồ vật gì, đầu ngón tay kẹp thuốc lá... khói thuốc mù mịt bay ra mùi vị rất cay rất hắc, tuyệt đối cũng là hàng rẻ tiền.

Hắn quan sát xong, lại yên lặng đem ánh mắt quét qua khuôn mặt Chu Khởi.

Đối phương ngược lại là lớn lên có một gương mặt mê hoặc người, khí thế quanh người cũng là biếng nhác cùng nhàn nhạt cường thế. Nhưng Bùi Ngọc ở trong đầu cẩn thận lục tìm một phen, sau khi xác định bản thân chưa gặp qua người này trong giới thượng lưu Bắc thành, thô bạo trong lòng chậm rãi bị khinh thường thay thế.

https://thuviensach.vn

Nếu hắn đoán không sai, người này hắn chỉ là bạn học của Nùng Nùng đi?

Một sinh viên nghèo toàn thân cao thấp chỉ có một cái mặt có thể nhìn.

Ý cười trên mặt Bùi Ngọc càng sâu, khi hắn đi đến trước mặt Chu Khởi thì dừng lại, dẫn đầu vươn tay, biểu hiện ra bộ dáng rất có thiện chí.

"Là bạn của Nùng Nùng sao? Xin chào, tôi là anh trai của cô ấy, Bùi Ngọc."

Chu Khởi bình thường không chú ý nhiều đến giới giải trí, bạn bè quan hệ tốt cũng chỉ có mấy người, còn lại công tử ở Bắc thành trên cơ bản hắn để ý, thậm chí gặp qua cũng rất ít.

Cho nên Bùi Ngọc cái người này, với hắn mà nói rất xa lạ.

Mí mắt hắn hạ xuống, rủ mắt nhàn nhạt nhìn bàn tay đưa qua của Bùi Ngọc, một lúc lâu, mới lười biếng đưa tay ra.

Dáng vẻ của hai người đàn ông lúc này hoàn toàn khác nhau, một người thân sĩ ôn nhuận, một kẻ lười biếng bất cần đời, hai phe gặp nhau, không khí cũng không hiểu sao tăng thêm cảm giác căng thẳng.

Nhưng Hứa Nùng lúc này hoàn toàn không cảm thấy được địch ý của bọn họ dành cho nhau, điều cô sợ hãi chính là Bùi Ngọc phát hiện cô có tiếp xúc cùng người khác phái, cho dù hắn không nói gì, khẳng định cũng sẽ lén lút đi nói cho bà Tạ.

Một khi bà Tạ biết, đây tuyệt đối là cái phiền toái lớn.

Hứa Nùng không dám nghĩ thêm nữa, bước chân vội vàng đi về phía bọn họ, trước lúc Chu Khởi còn chưa kịp mở miệng, liền giành trước thay hắn nói.

https://thuviensach.vn

"Anh Bùi, người này... Là bạn học của em."

Tiếng "Bạn học" này làm đuôi mắt Chu Khởi nhẹ giương lên, ánh mắt liếc về phía Hứa Nùng.

Ánh mắt hai người gặp nhau, đáy mắt Hứa Nùng tràn ngập thâm ý, không quá rõ ràng, nhưng Chu Khởi nhìn ra được, cô đang bảo mình phối hợp.

Trong khoảnh khắc, Chu Khởi mặt mày lười biếng mở miệng: "Phải, tôi là bạn học của Hứa Nùng."

Sau khi xác định thân phận của Chu Khởi, Bùi Ngọc dường như cảm thấy không cần thiết phải biết tên của hắn.

Hắn trước là buông tay hai người đang nắm ra, tiếp đó cười ôn hòa với Chu Khởi, "Nếu là bạn học của Nùng Nùng, vậy không bằng đi lên chơi cùng chúng tôi đi, tôi và mấy người bạn đã bao một phòng ở bên cạnh."

Người có chút thân phận ở Bắc thành đều biết, ông chủ đứng sau quán bar này có bối cảnh rất cường ngạnh, tuy rằng mọi người vẫn luôn chậm chạp chưa từng gặp qua thân phận thật của ông chủ thần bí này, nhưng từ việc những cậu ấm của vài gia tộc lớn đều thường xuyên đến ủng hộ, cùng với việc chưa từng có người nào dám ở chỗ này gây rối thì thấy, liền đủ để nhìn ra thực lực cùng bối cảnh của ông chủ này mạnh thế nào.

Mà nhóm người đến tiêu tiền ở quán bar này cũng được phân chia rất rõ ràng, tầng một là nhằm vào đại chúng, có tiền thì liền có thể đi vào, tầng hai lại là nhằm vào khách hàng sang trọng cao cấp, người đến tiêu tiền đều là người có bên trong thẻ vip lưu trữ hơn 7 chữ số.

Bùi Ngọc không biết Chu Khởi vì sao có thể xuất hiện ở tầng hai, nhưng hắn cũng không cảm thấy đối phương là người có tiền có thể tới tiêu xài.

https://thuviensach.vn

Vậy nên hắn đơn giản tiếp một câu, mục đích cũng là vì để Chu Khởi hiểu, thế giới của hắn và Hứa Nùng cách nhau rất xa.

Mà Hứa Nùng sau khi nghe xong Bùi Ngọc nói, phản ứng đầu tiên chính là muốn thay Chu Khởi cự tuyệt, ai có thể có thể dự đoán được, cô còn chưa kịp nói cái gì, Chu Khởi liền đoạt trước.

Chỉ thấy hắn hơi hơi dương cằm, lười biếng nhếch nhếch môi.

"Được thôi."

_____

Lúc Bùi Ngọc đi ra ngoài tìm Hứa Nùng, không khí trong phòng bao không quá tốt.

Lưu Khải hung hăng quở trách người bạn đã mang theo cô bạn gái kia tới, sau đó lại bảo đối phương dẫn người nhanh chóng cút đi, lúc này mới đem sự tình bình ổn.

Hắn hiểu rất rõ Bùi Ngọc, người này nhìn thì ấm áp dịu dàng, dáng vẻ rất lạnh nhạt không chấp nhất, nhưng trên thực tế là âm ngoan lại bao che khuyết điểm.

Hắn xử lý đối phương trước, thật ra cũng là lưu lại cho đối phương con đường sống, chuyện này nếu là để Bùi Ngọc ra tay, không biết sẽ náo loạn thành bộ dạng thế nào nữa.

Lưu Khải cho rằng xử lý sạch sẽ chuyện phiền phức này rồi, chờ Bùi Ngọc mang theo Hứa Nùng quay lại liền có thể an ổn chút.

Ai có thể có thể ngờ được, hắn không những mang Hứa Nùng quay lại, còn mang về một...người đàn ông??

https://thuviensach.vn

Lưu Khải đã nhận thấy cái gì đó sai sai, trước là nhìn thoáng qua Bùi Ngọc, hai ánh mắt gặp nhau, hắn không hiểu sao nhìn ra thâm ý khác thường từ trong mắt Bùi Ngọc.

Ý nghĩa này vừa xoay một vòng trong đầu, Lưu Khải lại nhìn Hứa Nùng đi theo phía sau bọn họ, đột nhiên liền hiểu ra.

Hóa ra người đàn ông này là tình địch của ông bạn hắn?

Sau khi Lưu Khải có cái ý nghĩ này, cũng giống như Bùi Ngọc, đầu tiên là liếc nhìn quần áo trên người Chu Khởi.

Hừ, từ trên xuống dưới, tất cả đều là đồ giá rẻ ngay cả thương hiệu cũng không thể nhìn ra, một tên quỷ nghèo.

Chậc, chỉ cái bộ dạng này còn muốn tranh giành vợ với người anh em của hắn sao?

Lưu Khải trong nháy mắt liền ở trong lòng đứng về phía Bùi Ngọc, tiếp đến cũng giả bộ hỏi: "Bùi Ngọc, mang huynh đệ mới tới à? Người anh em này là ai vậy? Giới thiệu chút đi?"

"Là bạn học của Nùng Nùng, vừa lúc gặp được, tớ liền làm chủ gọi tới cùng chơi."

Theo lý thuyết giới thiệu đối phương làm quen, là phải đề cập tên. Nhưng là Bùi Ngọc không biết tên Chu Khởi, cũng dường như không quá để ý, tình huống này ở trong mắt mọi người, liền có chút tế nhị.

Người ở đây đều mơ hồ đoán được, Bùi Ngọc đối với người đàn ông mới tới này, thái độ cũng không hữu hảo giống như bề ngoài.

Vốn dĩ trong lòng Lưu Khải vẫn còn lại vài phần hoài nghi, lúc này cũng hoàn toàn bị xua tan.

https://thuviensach.vn

Nhìn phản ứng của Bùi Ngọc liền biết, người này khẳng định là hắn mang tới thu thập chuẩn bị đánh đòn phủ đầu mà, vì thế cũng không lại cố kỵ gì nữa.

Hắn tiến lên phía trước, một dáng vẻ anh em tốt ôm bả vai Chu Khởi, "Được, bạn học của Nùng Nùng chính là anh em của chúng ta, nào nào, anh mời chú uống rượu."

Chu Khởi nhàn nhạt nhìn lướt qua cái tay của Lưu Khải đang đặt ở đầu vai của mình, không lên tiếng.

Hứa Nùng trong lòng gấp gáp lo sợ, cô muốn ngăn cản, nhưng mà Chu Khởi cũng đã đi vào sâu trong phòng bao cùng Lưu Khải.

Không còn cách nào, cô đành phải theo sát ở phía sau, nghĩ nếu lát nữa thật sự xảy ra chuyện gì, cô có thể ngay lập tức giúp đỡ.

Lưu Khải kéo Chu Khởi đi đến chỗ sâu trong phòng bao, đá đá người ngồi ở trên sô pha, "Đứng dậy, đứng dậy, nhường chỗ cho tớ cùng người anh em này nào."

Mấy người ở đối diện nhường ra vị trí sô pha cho bọn hắn, sau khi Lưu Khải ngồi xuống, đầu tiên lấy hai cái cốc bắt đầu rót rượu.

Tiếp theo, hắn giơ tay về phía Chu Khởi, "Nào, người anh em, gặp nhau chính là duyên phận, anh kính chú một ly."

Nói xong, cũng không cho Chu Khởi cơ hội phản bác, ngửa đầu uống cạn cốc rượu trước.

Hắn rót chính là rượu có nồng độ cồn rất cao, bên trong quán bar dung lượng cốc rượu cũng rất lớn, hắn rót xấp xỉ hơn nửa cốc, lúc này mắt cũng không chớp một cái uống hết, ngược lại giống như là cho Chu Khởi đủ mặt mũi.

https://thuviensach.vn

Mặt mày Chu Khởi nhàn nhạt, liếc mắt nhìn đối phương, tiếp theo, cũng cầm lấy cốc rượu của mình

Hắn ngửa đầu đưa cốc rượu tới bên miệng, yết hầu hơi hơi chuyển động, đường nét khuôn mặt nghiêng nghiêng trong hoàn cảnh u tối của phòng bao, càng là góc cạnh rõ ràng.

Vài người phụ nữ ở xung quanh, ánh mắt lúc này đều không tự chủ được hướng về phía hắn.

Thật ra Bùi Ngọc cũng đẹp trai, nhưng người đàn ông này so với Bùi Ngọc, ngoại trừ soái khí cùng tuấn lãng, trên người còn thêm phần ngang ngược cùng lưu manh vô lại.

Cho nên đem ra so sánh, người này càng bắt mắt hơn.

Hứa Nùng nhìn Chu Khởi cũng bắt đầu uống rượu, trong lòng tràn đầy lo lắng. Cô mấp máy môi, đầu óc xoay chuyển, cuối cùng, đem bàn tay nhỏ bé lén lút ẩn sau người, sau đó lôi kéo mép áo phông của Chu Khởi.

Chu Khởi ngay lập tức cảm nhận được, một bàn tay cũng thản nhiên nắm chặt tay cô.

Hai người ngồi cạnh nhau, đối diện không có ai, mà Bùi Ngọc lúc này là ngồi ở phía bên kia của Hứa Nùng.

Cho nên động tác nhỏ của bọn họ, gần như không có ai phát hiện.

Hứa Nùng bị động tác nắm tay của hắn làm cho sững sờ, vốn dĩ lòng cô tràn đầy lo lắng, lúc này ngược lạ không hiểu sao cảm thấy có chút khẩn trương nóng mặt.

Cô lặng lẽ rút tay ra, nhưng không thành công, Chu Khởi nắm rất chặt, cô nếu như lại dùng sức, khẳng định sẽ bị Bùi Ngọc ở bên cạnh phát hiện

https://thuviensach.vn

ra.

Cô cau mày, an tĩnh không lại có hành động gì nữa.

Mà bên kia, sau khi Lưu Khải nhìn thấy Chu Khởi ngoan ngoãn nghe lời uống rượu, thì ở trong lòng thầm đánh giá.

Rượu kia vô cùng mạnh, hắn rót cũng rất nhiều, theo lý thuyết người bình thường đều sẽ đưa đẩy cự tuyệt, nhưng đối phương lại trực tiếp uống hết.

Có thể thấy là một nhân vật nhỏ dễ bắt chẹt.

Nghĩ đến đây, Lưu Khải không có bất luận cái gì cố kỵ, lại rót hai cốc rượu, trừ loại vừa rồi ra, bên trong còn trộn lẫn thêm hai loại nồng độ cao hơn.

Hắn đẩy cốc rượu trên mặt bàn về phía Chu Khởi, tiếp theo cười hì hì nói: "Người anh em, chúng ta uống rượu không thế này cũng không có thú vị, vậy đi, nếu không chúng ta chơi bài đi?"

Lưu Khải hơi hơi nghiêng người về phía trước, cánh tay duỗi ra, cầm lấy bộ bài tú-lơ-khơ ở giữa bàn trà.

Hắn vừa xào bài, cũng không nhìn Chu Khởi, vừa lại mở miệng nói: "Nhưng chơi bài không đặt cược điểm cũng không có ý nghĩa, nếu không như vậy đi, chúng ta chơi 36 điểm, lát nữa ai thắng, liền uống hết hai cốc rượu này, a... Sau đó lại gọi đối phương là cha? Giúp vui cho mọi người, thế nào?"

Lưu Khải này rõ ràng là đang gây khó dễ, ở đây ai mà không biết, hắn chơi 36 điểm lợi hại nhất, gần như trong cái vòng luẩn quẩn này không ai có thể thắng được hắn.

https://thuviensach.vn

Hiện tại hắn lấy cái bản thân am hiểu nhất so với tiểu soái ca mới tới, còn nói ra loại đặt cược kia... Ý tứ phía sau cũng quá rõ ràng đi.

Chu Khởi vốn còn đang lén lút nắm tay Hứa Nùng, đối với lời Lưu Khải nói không quá để ý.

Nhưng khi đối phương nói ra loại đặt cược ác ý kia, lực chú ý của Chu Khởi mới dần dần đặt ở trên người hắn.

Mí mắt hắn hơi hơi nhấc lên, con ngươi mang theo ý cười nghiền ngẫm, trong khoảnh khắc, hắn nhếch môi ứng chiến: "Được."

36 điểm Lưu Khải gần như là trong giới không có đối thủ, hắn cũng am hiểu quan sát sắc mặt người chơi bài cùng mình, tính bài rất tinh tường.

Cho nên lúc này hắn rất tự tin, liền chờ lát nữa tên này thua, hắn thay thằng bạn nối khố Bùi Ngọc cho đối phương một đòn phủ đầu.

Hắn trước tiên lật một lá K cùng một lá A, Chu Khởi theo sát lật một lá 2 cùng một lá Q, hai phe không kém nhiều lắm, nhưng là so với Lưu Khải, giữa lông mày của Chu Khởi dường như càng nhiều thêm mấy phần nặng nề.

Lần này trong lòng Lưu Khải càng chắc chắn, suy đoán trong tay Chu Khởi khẳng định không có bài lớn, vì thế muốn đánh nhanh thắng nhanh, trực tiếp bày toàn bộ bài chưa lật trong tay ra.

6 lá bài, phân biệt là hai lá J, ba lá 10 cùng một lá 2.

Hắn rất tự tin, cũng cảm thấy bài trong tay Chu Khởi tuyệt đối không qua được mình.

Nhưng nào ngờ, một giây sau, Chu Khởi cũng bày toàn bộ bài trong tay ra.

https://thuviensach.vn

6 lá bài, ba lá A! Ba lá 2!

Người có mặt đều rất ngoài ý muốn, đây... Đây là bắt được bốn lá 2 sao?! Đây là thiên bài nha, có thể trực tiếp hô thắng! Thế nào còn...

Lưu Khải cũng ngây người, hắn trừng hai mắt, không thể tin nhìn bài của Chu Khởi mở ra trên bàn.

Biểu tình của Chu Khởi ngược lại không có thay đổi gì, khóe miệng như trước lười biếng nhếch lên.

Chỉ thấy hắn cúi người, đưa tay đẩy chén rượu trên bàn trước mặt mình qua.

Tiếp theo, khóe mắt khẽ nâng, hắn lười biếng mở miệng nói với Lưu Khải.

"Nào, gọi cha đi."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 26

Cuối tuần ad đi chơi nên không post chương mới nhé. Vì thế hôm nay sẽ cố gắng post lên 2 chương.

~~~~~~~~

Chương 26

Bên trong phòng bao lâm vào một trận an tĩnh quỷ dị.

Người có mặt đều từ trong khiếp sợ nhanh chóng tỉnh lại, một nhóm người ngoài ý muốn với việc Chu Khởi có thể thắng Lưu Khải, một nhóm người ngoài ý muốn với việc... Chu Khởi dám thắng Lưu Khải.

Chu Khởi từ trước đến giờ luôn ẩn mình, những người nhàn tạp trong cái vòng luẩn quẩn này cùng với người muốn lấy lòng Chu gia, hắn luôn lười nhìn đến, vì thế lúc này trong phòng bao không ai nhận ra hắn cũng là rất bình thường.

Mà Lưu Khải, ở trong cái vòng luẩn quẩn này thuộc loại có vị trí không cao không thấp.

Trong nhà hắn cũng gần giống Bùi gia, không xem như là gia tộc lớn đứng đầu Bắc thành, nhưng căn cơ cũng vẫn là có một chút.

Bình thường giao tiếp xã giao mọi việc đều thuận lợi, bạn bè trong giới thượng lưu cũng không thiếu, trên cơ bản người mới vừa trà trộn vào giữa bọn họ, đều sẽ cho Lưu Khải vài phần mặt mũi.

https://thuviensach.vn
~~~~~~~~

Lần này hiển nhiên Lưu Khải đang gây khó dễ cho Chu Khởi, mọi người đều nhìn ra được.

Nhưng là đổi thành ngày thường, người này coi như bị Lưu Khải khó xử, cũng không dám thật sự ồn ào trở mặt, càng miễn bàn còn dám thắng Lưu Khải đưa hắn vào khuôn khổ.

Cho nên phản ứng của Chu Khởi hôm nay, ngược lại thật sự khiến phần lớn người trong phòng bao có chút phải lau mắt mà nhìn, đồng thời, bọn họ cũng đang âm thầm cảm thông với Chu Khởi, một lát nữa Lưu Khải kịp phản ứng lại, không biết xử lý hắn như thế nào nữa.

Bắt Lưu Khải gọi hắn là cha? Quả thực là chuyện không tưởng!

Mà Bùi Ngọc ở một bên cũng không nghĩ tới Chu Khởi sẽ thắng, càng không nghĩ tới cái tên tiểu tử nghèo này... Thật sự dám ở trước mặt một phòng đầy người, làm khó Lưu Khải.

Trong nhất thời, sắc mặt hắn cũng có chút tối tăm mù mịt.

Lưu Khải sau đó cũng phản ứng lại, tuy rằng đánh cuộc này là hắn định ra, nhưng hoàn toàn là vì Chu Khởi mà định, hiện tại trái lại muốn hắn dám chơi dám chịu?

Quả thực là nằm mơ!

Cho nên hắn cũng không có biểu tình anh em tốt như vừa mới rồi nữa, toàn thân cao thấp giống như phủ một tầng sương lạnh, có chút âm trầm nhìn chằm chằm Chu Khởi.

Nhưng Chu Khởi giống như là không nhìn thấy thay đổi của hắn, vẫn như trước lười biếng ngồi ở bên đố, một bộ biểu tình không chuẩn bị cho hắn bậc thang đi xuống.

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng ban đầu còn vì Chu Khởi thắng mà trong lòng cao hứng, trái tim lập tức lại vọt tới cổ họng, nhưng cô không dám biểu hiện quá rõ ràng, sợ Bùi Ngọc nghi ngờ.

Suy nghĩ một chút, cô nhỏ giọng nói với Bùi Ngọc: "Anh Bùi, thời gian không còn sớm, ngày mai em còn phải quay phim, nếu không chúng ta đi trước đi?"

Chu Khởi bây giờ là "Bạn học" của cô, cô đi rồi, hắn tự nhiên sẽ không lưu lại.

Bùi Ngọc đương nhiên biết tâm tư của Hứa Nùng, hắn bình tĩnh đánh giá cô, trong lòng nhanh chóng mở ra hai loại kết quả suy nghĩ một chút.

Hiện tại chẳng qua là người bạn học kia của Hứa Nùng bị làm khó dễ, tạm thời trước tiên không biết hắn ta và Hứa Nùng có quan hệ thật hay không, một khi hôm nay hắn ta thật sự bị Lưu Khải làm thành cái dạng gì, sau chuyện đó Hứa Nùng khẳng định sẽ mắc nợ hắn ta nhiều thêm một phần, nói không chừng sẽ bởi vì muốn bù đắp, mà càng đặt nhiều chú ý lên người hắn ta.

Lại có chính là hắn ra tay tương trợ, tùy tiện một câu, có thể làm cho không khí dịu lại, cũng có thể bán một cái nhân tình, để Hứa Nùng không khó xử.

Cân nhắc thiệt hơn, Bùi Ngọc gần như nháy mắt liền có quyết định.

Hắn mỉm cười, đưa tay xoa xoa đỉnh đầu Hứa Nùng, dịu dáng nói với cô: "Đừng sợ."

Nói xong, ánh mắt mang ý cười quét về phía Lưu Khải bên kia, "Được rồi, thời gian không còn sớm, chúng ta giải tán đi."

https://thuviensach.vn

Một câu nói kia của Bùi Ngọc, khiến người ở chỗ này đều thay Chu Khởi thở phào, tuy rằng sắc mặt Lưu Khải không tốt lắm, nhưng cũng không nói gì nữa.

Chu Khởi thấy buồn cười, hiện tại nắm giữ quyền chủ động hắn là mình đi? Dựa vào cái gì hắn nói giải tán liền giải tán?

Vừa muốn mở miệng nói gì đó, lại cảm giác tay ở phía sau bị người lặng lẽ dùng sức nắm lấy, liếc qua bên phía Hứa Nùng, cô gái nhỏ biểu tình rất thành thật nói với hắn: "Cái kia... Chúng tôi muốn đi về, anh đi không?"

Đuôi lông mày của Chu Khởi hơi hơi nhếch lên, một lúc lâu sau, hắn mỉm cười.

"Được, đi thôi."

Hứa Nùng lúc này mới hoàn toàn an tâm.

Sau đó khi rời đi, Hứa Nùng vào lúc mọi người không chú ý, lặng lẽ ở trước mặt Chu Khởi nói "Lát nữa anh đi trước", tiếp theo liền rời đi cùng Bùi Ngọc.

Lúc lên xe, Hứa Nùng giống như lúc trước cùng đến, cùng ngồi với Bùi Ngọc ở ghế sau.

Bùi Ngọc bình tĩnh quan sát một chút phản ứng của cô, tiếp đó mỉm cười hỏi: "Có cần bảo cậu bạn học kia của em lên xe hay không? Đưa hắn cùng về?"

"Không cần đâu." Hứa Nùng lắc đầu, "Em và hắn không tính là quen thuộc, ngồi cùng xe quay về còn rất xấu hổ."

Lời này nhưng làm cho Bùi Ngọc có chút ngoài ý muốn, "Không tính là quen thuộc sao?"

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng gật gật đầu, tận lực làm cho phản ứng của mình tự nhiên một chút, "Thật ra vừa rồi trong quán bar chỉ là ngẫu nhiên gặp gỡ, nói hai câu vấn đề quay phim ngày mai, hắn gần đây làm khách mời trong tổ bọn em hai ngày."

Bùi Ngọc cười cười, không nói chuyện, im lặng nhìn Hứa Nùng một lúc lâu, cuối cùng nói: "Vậy sao? Vậy là anh trai hiểu lầm rồi, anh còn tưởng rằng hắn thích Nùng Nùng đấy."

Hứa Nùng sửng sốt, phản ứng này ngược lại là rất chân thật, "Làm sao có thể!"

Bùi Ngọc thấy thế, tâm ngược lại buông xuống, "Vậy xem ra là anh trai hiểu lầm rồi."

Lặng im một khắc, hắn lại mỉm cười nói: "Thật ra dì có tán gẫu với anh, nói hy vọng lúc Nùng Nùng lên đại học, có thể học biểu diễn thật tốt, không cần gấp gáp yêu đương, không biết Nùng Nùng em nghĩ thế nào?"

Hứa Nùng cảm thấy giờ phút này Bùi Ngọc cực kỳ vờ vĩnh, nhưng là cô lại không thể giáp mặt vạch trần hắn, chỉ có thể nhẫn nhịn trả lời: "Em không có nghĩ chuyện yêu đương, mẹ không nói em cũng sẽ đặt tinh lực trên chuyện học."

Bùi Ngọc lúc này vừa lòng, đưa tay xoa xoa đầu cô, dáng vẻ thân mật, "Vậy thì tốt, anh trai cũng hy vọng Nùng Nùng có thể học tập thật tốt, dù sao em còn nhỏ, chuyện tình cảm qua vài năm nói cũng không muộn."

"... Ừm."

Sau đó Bùi Ngọc không làm khó cô nữa, phân phó lái xe đưa cô quay về thành phố điện ảnh. Khi tới cửa khách sạn, Bùi Ngọc thấy người lui tới rất nhiều, liền cũng không xuống xe, trực tiếp mở hé cửa sổ xe, nói chuyện với Hứa Nùng.

https://thuviensach.vn

"Nùng Nùng, chờ lần diễn này kết thúc thì quay về trường học cho tốt, lại muốn diễn cái gì thì nói với anh, anh sẽ giúp em sắp xếp tài nguyên, không cần lại tùy hứng lén lút nhận phim không có lưu lượng, biết không?"

Hứa Nùng chỉ muốn hắn nhanh chóng rời đi, cho nên rất có lệ gật gật đầu, "Được, em biết rồi."

Bùi Ngọc lại dịu dàng cười cười với cô, nói: "Đi lên đi."

Hứa Nùng không có gì lưu luyến, chỉ hướng về phía hắn gật gật đầu rồi đi vào bên trong khách sạn.

Thẳng đến khi bóng dáng của cô biến mất, Bùi Ngọc mới phân phó lái xe quay đầu trở về.

Trên đường, gương mặt hắn an tĩnh dựa ở trên ghế sau nhắm mắt nghỉ ngơi, chiếc xe chạy trên đường một lúc, ánh đèn bên đường thỉnh thoảng từ ngoài cửa sổ chiếu vào, phản chiếu trên khuôn mặt hắn, cả người Bùi Ngọc càng tôn thêm trầm lãnh cùng một tia quỷ dị.

Một lúc sau, hắn lôi điện thoại ra, ấn chọn một dãy số.

Bên kia rất nhanh liền tiếp nghe, hắn cũng không lãng phí thời gian, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, "Chuyện giao cho anh tra thế nào rồi?"

Bên kia dường như nói gì đó, hắn nhíu mày, tiếp theo còn nói: "Về sau tôi lại phải xuất ngoại quay phim, trước lúc đó, tư liệu của đối phương nhất định toàn bộ phải đưa tới trên tay tôi, hiểu chưa?"

———————————

Hứa Nùng không trực tiếp lên lầu, mà là đợi trong chốc lát ở chỗ ngoặt của hành lang khách sạn, sau khi xác định xe của Bùi Ngọc đã đi, lại vội vàng ra khỏi khách sạn.

https://thuviensach.vn

Cô trực tiếp lên một chiếc xe taxi, kêu người lái xe đi về phía quán bar lúc trước.

Cũng may giữa quán bar kia cùng thành phố điện ảnh là một con đường thẳng tắp nối liền, chỉ cần Chu Khởi không rẽ ngang lung tung, khẳng định chính là ở trên con đường này.

Có điều trong tâm tư Hứa Nùng vẫn hy vọng hắn trực tiếp gọi xe trở về, nhưng cô về đến khách sạn lâu như vậy rồi, cũng không thấy Chu Khởi quay về, điều này khiến Hứa Nùng rất khó không suy nghĩ lung tung, chẳng lẽ...

Không có tiền gọi xe?

Nghĩ đến đây, Hứa Nùng lại kêu lái xe chạy nhanh hơn.

Suy đoán của cô thật sự là đúng rồi, lúc xe đại khái đi được một nửa lộ trình, cô nhìn thấy thân ảnh của Chu Khởi ở bên đường.

Miệng hắn ngậm điếu thuốc, nhàn nhã đi ở bên kia, thân thể thẳng tắp cao lớn, cái bóng trên mặt đất nghiêng nghiêng bên cạnh.

Hứa Nùng bảo lái xe quay đầu ở phía trước, sau khi sang đường bên kia, cô đè xuống cửa sổ xe.

"Chu Khởi."

Sau khi Chu Khởi nghe thấy tiếng gọi, nhướng mày nhìn qua, biểu tình giống như là có chút ngoài ý muốn.

Một khoảng khắc sau, hắn ấn điếu thuốc còn hút dở xuống trên mặt thùng rác ven đường, sải đôi chân dài đi về phía xe taxi.

Hắn trực tiếp mở cửa sau chỗ Hứa Nùng ngồi, Hứa Nùng thấy thế, theo bản năng xê dịch sang bên cạnh, nhường chỗ cho hắn.

https://thuviensach.vn

Sau khi hắn đóng kỹ cửa xe, Hứa Nùng liền phân phó lái xe lại đi về hướng thành phố điện ảnh.

Lời vừa nói ra, liền cảm thấy trên vai có chút nặng, cô giật mình, muốn trốn sang bên cạnh, lại nghe Chu Khởi tại lúc này mở miệng.

"Đừng động đậy, tôi uống nhiều, khó chịu."

"..."

Đầu Chu Khởi khẽ đặt ở trên vai Hứa Nùng, cái trán khẽ chạm lên làn da trên vai cô,mái tóc trên trán có chút hỗn độn rủ xuống bên cạnh, Hứa Nùng cảm thấy có chút ngứa lại có chút khó chịu.

Cô nghiêng đầu, rủ mắt nhìn hắn một cái, nghĩ một chút, mới vừa muốn động đậy bả vai để hắn dựa vào bên kia.

Đột nhiên, Chu Khởi lại có động tác.

Chỉ thấy hắn giật giật đầu, cả khuôn mặt tuấn tú đều áp vào cổ Hứa Nùng, sau đó như có như không, khẽ cọ vào da cô.

Sống mũi hắn cao thẳng, chóp mũi mang theo hơi thở ấm áp ái muội, như có như không quanh quẩn vây quanh Hứa Nùng, cô cảm thấy mỗi lần hít thở, tất cả đều là mùi vị của hắn ——

Trong mùi thuốc lá nhàn nhạt, trộn lẫn hương rượu không tính là quá nồng, chọc lòng người vừa ngứa lại vừa say.

Hứa Nùng cứng ngắc ngồi ở đó, một lúc lâu không động đậy.

Tiếp theo, chỉ thấy Chu Khởi lại cử động, giọng nói buồn buồn mở miệng: "Bạn học nhỏ."

"... Ừ?"

https://thuviensach.vn

"Đừng thích cái người họ Bùi gì kia... A, hắn không giống người tốt."

Chu Khởi lúc này nói chuyện nhưng là có chút dáng vẻ say rượu, giọng nói không rõ ràng giống bình thường, ngược lại nhiều thêm trầm thấp, ám ách mê hoặc người.

Hứa Nùng bị lời hắn nói làm cho sửng sốt, vạn lần không nghĩ tới, Chu Khởi mới gặp qua Bùi Ngọc một lần, thế nhưng sẽ nói ra loại lời nói này.

Yên lặng một lúc, cô hỏi: "Cảm thấy hắn không phải người tốt, vì cái gì còn phải đáp ứng hắn cùng đi phòng bao nha?"

"Bởi vì em ở đó nha."

Chu Khởi nói chuyện, gò má lại cọ cọ vào cổ Hứa Nùng, khi mở miệng, hô hấp ấm áp phun lên người cô.

"Hắn quá xấu xa, tôi không thể để cho em đơn độc đi cùng hắn, không thể để cho hắn bắt nạt em."

Hắn dừng một chút, ngữ khí lại nhẹ đi hai phần.

"Bạn học nhỏ..."

"... Ừ?"

"Về sau anh sẽ bảo vệ em."

Trong không khí bỗng nhiên nhiều thêm vài phần hơi thở khiến người động lòng.

Một khoảnh khắc kia, Hứa Nùng rõ ràng cảm thấy, trái tim vẫn luôn đập theo quy luật trong ngực mình ——

https://thuviensach.vn

Ngừng một nhịp.

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư
dtv-ebook.com

Chương 27

Bùi Ngọc vốn muốn trực tiếp quay về căn hộ của mình, nhưng xe chạy đến nửa đường, hắn đột nhiên nghĩ đến bản thân có đồ để quên ở biệt thự Bùi gia bên kia, cho nên không thể không để lái xe chạy về hướng Bùi gia.

Lúc quay về, ông Bùi đã ngủ, chỉ có bà Tạ cùng dì giúp việc ở phòng khách, giống như là đang chuyên tâm chờ Bùi Ngọc.

Thấy hắn đi vào, bà Tạ lập tức đứng dậy nghênh đón.

Trên mặt bà ta treo nụ cười mỉm từ ái lại khéo léo, góc độ khóe miệng nhếch lên đều giống như đã được dày công tính toán thật tốt.

"Về rồi à? Dì kêu dì Phương chuẩn bị bữa khuya cho con, canh gà hầm, lát nữa uống một chút rồi lên lầu."

Dì Phương là dì bảo mẫu trong nhà.

Bùi Ngọc nghe xong lời bà Tạ nói, không có phản ứng gì lớn, chỉ nhàn nhạt gật gật đầu.

Bà Tạ thăm dò liếc nhìn sau lưng hắn, phát hiện Hứa Nùng cũng không đi theo về, vô thức nhíu mày.

"Nùng Nùng không quay về cùng con sao?"

"Em ấy nói ở trường còn có chuyện gấp, con liền trực tiếp đưa em về bên kia rồi."

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc không đem chuyện Hứa Nùng ở thành phố điện ảnh nói ra với bà Tạ, loại chuyện nhỏ này không có gì cần thiết, huống hồ... Hắn còn có chuyện quan trọng hơn muốn nói cùng bà Tạ.

Bà Tạ nghe xong lời Bùi Ngọc nói, biểu tình hiện lên có oán giận cùng ý cười bất đắc dĩ.

"Đứa bé này cũng thật là, con mấy khi về nhà ở vài ngày, cũng không lưu lại nói chuyện với con nhiều hơn chút."

"Không sao, Nùng Nùng còn nhỏ, dốc sức học hành là đúng."

Nói đến đây, Bùi Ngọc vừa cởi áo khoác tây trang trên người ra, vừa đi về hướng sô pha trong phòng khách.

Khi ngồi xuống, hắn hướng về phía bà Tạ cười, chỉ chỉ vị trí đối diện.

"Dì Tạ, dì ngồi đi, con có chút chuyện muốn nói với dì."

Bà Tạ mấy khi thấy hắn muốn đơn độc nói chuyện với mình, nhất thời đầu óc có chút mờ mịt, bà ta trước tiên là gật gật đầu với Bùi Ngọc, sau đó vừa đi về hướng sô pha, vừa nói với dì Phương giúp việc: "Múc canh gà ra, rồi bưng qua đây để cậu chủ uống."

Thật ra nói là nói như vậy, nhưng mọi người đều không ngốc, ai cũng đều nghe ra bà Tạ đây là muốn cố ý đuổi người ra ngoài.

Vì thế dì Phương đáp "Vâng", sau đó vội vàng trốn vào phòng bếp.

"Sao thế?" Sau khi Bà Tạ ngồi ổn định, dẫn đầu hướng về phía Bùi Ngọc mở miệng.

Bùi Ngọc bên này vẫn đang cởi tay áo sơ-mi, điệu bộ rất thoải mái, trên mặt cũng treo nụ cười ôn hòa.

https://thuviensach.vn

"Cũng không phải chuyện lớn gì, chỉ là muốn hỏi dì một chút, có biết tình trạng yêu đương của Nùng Nùng hay không?"

Bà Tạ giật thót tim, hoàn toàn không hiểu ý nghĩa trong lời nói này của Bùi Ngọc, khi mở miệng, phản ứng cũng có chút quá khích, "Nùng Nùng nó đang hẹn hò?!"

Bùi Ngọc ngược lại đối với phản ứng này của bà Tạ rất vừa lòng, ý cười trên mặt càng đậm, "Không có, con chỉ là thuận miệng hỏi thôi."

Bà Tạ quá hiểu đứa con trai kế này, hắn nhìn thì ấm áp dịu dàng, dáng vẻ cái gì cũng không để ý tới, nhưng thật ra rất nhiều lúc, nói cái gì làm cái gì, nhìn như đơn giản, ý nghĩa phía sau lại vô cùng thâm sâu.

Lần này hắn chính thức như vậy cùng mình tán gẫu tình trạng yêu đương của Hứa Nùng, khẳng định là đã phát hiện ra cái gì.

Lẽ nào Hứa Nùng thật sự lén lút tìm bạn trai?

Nghĩ đến loại khả năng này, bà Tạ đã cảm thấy có cỗ hỏa khí xông lên đầu.

Đè xuống cảm xúc cuồn cuộn, bà ta trầm mặc, suy tư một phen, sắp xếp một lượt lời nhận xét thích hợp nhất.

"Nùng Nùng trên cơ bản có chuyện gì đều sẽ lập tức nói cho người làm mẹ là dì đây, dì không nghe nói chuyện nó kết giao bạn trai gì, hắn là cũng sẽ không có tình trạng yêu đương gì mới. "

Bùi Ngọc cũng không bất ngờ với lời của bà Tạ, hắn đưa tay dùng đầu ngón tay vuốt nhè nhẹ đồng hồ đeo trên cổ tay, lại giống như vô ý nói: "Vậy sao? Vậy con liền không lo lắng nữa. Thật ra Nùng Nùng còn nhỏ, hiện tại nên lấy việc học tập làm trọng, chuyện tình cảm lại đợi vài năm cũng không muộn, dì nói có đúng không? Dì Tạ."

https://thuviensach.vn

Bà Tạ hơi xấu hổ gật gật đầu, "Đúng, dì cũng nghĩ như vậy."

"Đã như vậy, dì vẫn là tìm cơ hội tâm sự với Nùng Nùng đi, tuy rằng bây giờ không có tình huống gì ngoài ý muốn, nhưng về sau chưa chắc không có."

Nói xong, cũng không chờ dì Phương mang canh gà ra, cười đứng dậy.

"Được rồi, con không có việc gì, lên lầu trước tắm rửa đi ngủ, dì cũng sớm một chút nghỉ ngơi đi."

Sau khi nhìn theo Bùi Ngọc lên gian phòng trên lầu hai, sắc mặt bà Tạ dần dần trầm xuống.

Bùi Ngọc hắn là không quá hai ngày liền muốn xuất ngoại, chờ hắn đi rồi, bà ta nhất định phải bớt thời giờ đi tìm con nhóc chết tiệt kia tâm sự!

———————

Khi xe taxi dừng ở cửa khách sạn thành phố điện ảnh, dáng vẻ của Chu Khởi giống như vẫn còn chưa tỉnh rượu.

Hắn một đường đều dựa vào trên vai Hứa Nùng, hô hấp mang theo hơi thở say mê vẫn luôn quấy nhiễu cô, cô cũng không dám cử động, liền cứ như vậy không nhúc nhích chống đỡ.

Sau đó rốt cục cũng đến khách sạn, đáy lòng Hứa Nùng mới lặng lẽ thả lỏng.

Nhưng Chu Khởi giống như không nhận thấy xe dừng lại, vẫn như có như không cọ cọ lên cổ của cô.

Lái xe ở phía trước nhìn vào gương chiếu hậu, nhìn thấy dáng vẻ hai người "Ân ân ái ái", nhịn không được cười nói: "Vợ chồng son đúng thật là tình cảm nha, cũng rất xứng đôi!"

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng bất đắc dĩ, mở miệng muốn giải thích, đã thấy người vừa mới rồi vẫn còn say, lúc này ngược lại tỉnh táo đáp lời.

"Anh lái xe rất có nhãn lực."

Lúc Chu Khởi nói chuyện, khóe miệng vẫn luôn nhếch lên, trong nụ cười còn mang vẻ ngà ngà say, có chút phóng túng lại hư hỏng.

Hứa Nùng nghiêng đầu chăm chú nhìn hắn, trong lòng vẫn luôn phỏng đoán hắn rốt cuộc là say thật hay là giả say.

Cuối cùng, cô từ trong túi xách lấy tiền ra trả cho lái xe, sau đó cũng không để ý tới Chu Khởi nữa, nhấc váy dẫn đầu bước xuống xe trước.

Khi ở trong đại sảnh khách sạn, phía sau có bước chân chậm rì rì truyền đến, giọng nói không đứng đắn của Chu Khởi vang lên: "Bạn học nhỏ, bạn đi chậm một chút, tớ say hoa mắt theo không kịp."

"..."

Hứa Nùng đặc biệt muốn tháo giày cao gót xuống đập lên đầu hắn, khiến hắn tỉnh táo một chút. Nhưng trên thực tế, lại vẫn là không tự chủ lựa chọn thả chậm bước chân.

Chu Khởi nhìn thấy, đuôi lông mày khẽ nhếch, cười đến càng thêm không đứng đắn.

Cửa lớn khách sạn lại một lần nữa bị người đẩy ra, có mấy người trẻ tuổi từ bên ngoài cùng nhau đi vào.

"Ôi, phó đạo diễn Hứa của chúng ta hôm nay không có mặt, cảm giác sắc mặt đạo diễn Mạnh càng thối hơn lúc bình thường."

"Ai nói không chứ? Bình thường việc Hứa Nùng phải làm, cô ta hiện tại đều phải tự mình làm, cô ta khẳng định tức giận."

https://thuviensach.vn

"Nói đến cũng kỳ quái, ngoài Hứa Nùng không tới ra, nam diễn viên khách mời kia cũng không tới, còn có Bạch Hiểu nữa... Lúc trước Hứa Nùng xử lý cô ta tàn nhẫn như vậy, cô ta liền cứ như vậy mà biến mất?! Quả thực không thể tin được."

...

Đi vào là vài người trong tổ của Hứa Nùng, trong đó bao gồm nam chính Thư Lãng cùng nam phụ Lý Hướng Nam.

Nói đến đây, Thư Lãng cũng tò mò chọc chọc cánh tay Lý Hướng Nam, hỏi cậu ta: "Này, người anh em, cậu có biết nội tình hay không hả, rốt cuộc xảy ra chuyện gì nha? Có phải phó đạo diễn Hứa của chúng ta và Bạch Hiểu cùng nhau xin phép đi giải quyết ân oán hay không?"

Lý Hướng Nam căn bản cũng không liên hệ với Hứa Nùng, chỗ nào biết được đã xảy ra chuyện gì, vì thế thành thực lắc đầu.

Thư Lãng "Chậc" một tiếng, "Không thú vị."

Giọng nói của bọn họ không lớn không nhỏ, vừa vặn truyền đến trong tai Chu Khởi và Hứa Nùng ở cách đó không xa, Hứa Nùng vô thức nhìn xuống bộ lễ phục trên người mình, lại nghĩ tới trang điểm trên mặt cùng đầu tóc, nhất thời trong lòng có chút loạn.

Đột nhiên, cổ tay bị người dùng lực nắm chặt, một giây sau, thân thể bị người ấn trên sô pha ở đại sảnh.

Tiếp theo, một bóng người cao lớn đè lên cô.

Hơi thở mang theo hương rượu đập vào mặt, khuôn mặt tuấn tú có phần khoa trương tinh xảo của Chu Khởi một giây sau kề sát về phía Hứa Nùng, lúc chỉ còn lại có hai ba cm khoảng cách thì dừng lại.

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng giật mình, hoàn toàn không rõ hắn đây là đang làm cái gì, theo bản năng liền muốn giãy dụa đứng dậy.

Nhưng Chu Khởi dường như nhận thấy được, bàn tay thon dài thoải mái kiềm chế cổ tay của cô, không cho cô một chút cơ hội phản kháng.

Hô hấp nóng rực giờ phút này mang theo cảm xúc xâm lược trí mạng, Hứa Nùng cảm thấy cả người mình đều bị mùi vị của hắn bao phủ, tránh không ra, thoát không được.

Cô không dám giương mắt, tầm mắt nhè nhẹ dừng ở trên cổ Chu Khởi, nhìn yết hầu nổi lên ở phía trên, cô không hiểu sao cảm thấy cổ họng có chút khô.

Lý Hướng Nam bọn họ giờ phút này cách sô pha bên này không xa, cho nên một màn vừa mới rồi đều nhìn thấy vô cùng rõ ràng.

Giờ phút này từ góc độ của bọn họ nhìn, chỉ có thể thấy một bóng lưng thon dài rắn chắc, cùng với một đôi chân dài trắng muốt bị người đàn ông đè bên dưới.

Đôi chân kia thật sự rất đẹp, cẳng chân mảnh mai không có một vết sẹo lồi, làn da trắng mịn bóng loáng dưới khúc xạ của đèn chùm khách sạn, tản ra ánh sáng trắng.

Lý Hướng Nam chỉ nhìn qua đã cảm thấy có chút nóng mặt, cộng thêm tư thế của hai người thật sự quá mức thân mật ái muội, chỉ nhìn một giây, cậu ta liền hoảng loạn chuyển tầm mắt.

Thư Lãng ngược lại là hứng thú nhìn, thanh âm không lớn không nhỏ ở bên kia trêu chọc: "Chậc, cũng không biết là lưu lượng tiểu sinh tiểu hoa nhà ai nha, lại dám giống như không có việc gì ở bên ngoài như vậy, cũng thật can đảm."

https://thuviensach.vn

Hắn hiểu lầm như vậy cũng không phải là hoàn toàn không có đạo lý, bóng lưng Chu Khởi cùng hình dáng mặt nghiêng, không phải người thường có thể có được.

Mà Hứa Nùng bị hắn đè ở dưới, hôm nay cũng thay đổi hoàn toàn, từ bên ngoài nhìn, tuy rằng không thấy rõ mặt cô, nhưng lễ phục sang quý trên người lại có thể nhìn thấy rõ ràng.

Như vậy ghép lại, lại là ở tại thành phố điện ảnh và truyền hình, loại địa phương khắp nơi đều có minh tinh, cũng không trách được sẽ khiến người ta sinh ra hiểu lầm.

Bọn họ một đường tán gẫu đi tới, Hứa Nùng nhưng không nghe thấy lời bọn họ nói.

Cô cảm thấy hiện tại toàn thân dường như có lửa, trước người hô hấp của người đàn ông này chậm rãi lại nặng nề, từng chút từng chút đánh lên người cô, lại giống như dệt một tấm lưới, từng chút một trói buộc cô, làm cô nghẹt thở lại không thể động đậy.

"Anh rốt cuộc đang làm cái gì?!"

Hứa Nùng có chút tức giận, cảm thấy hành động này của hắn rất không giải thích nổi.

Giọng Chu Khởi lười biếng, ngữ khí mang theo từ tính cùng thô ráp mà ngày thường không có.

"Bảo vệ bạn học nhỏ của tớ nha."

"...??"

Hứa Nùng không thể nào nhịn nổi nữa, cô cảm thấy còn tiếp tục như vậy hai má mình liền muốn nóng đến tự bốc cháy mất.

https://thuviensach.vn

Vì thế cô lại giật giật, nhưng đổi lại là Chu Khởi càng thêm dùng sức kiềm chế, "Đừng động đậy, người còn chưa đi hết đâu."

Lần này Hứa Nùng nghe rõ ý tứ của hắn, người này... Là đang giúp cô chắn nhóm người Lý Hướng Nam bên kia?

Lúc hai người nói chuyện, mấy người trong tổ lục tục đi qua bên người bọn họ.

Mọi người đều rất tò mò, tầm mắt như có như không hướng về phía bên này đánh giá.

Nhưng người đàn ông đè ở phía trên như là phát hiện ra, vào lúc bọn họ nhìn qua, liền xê dịch đầu, không những che khuất khuôn mặt của bản thân, còn che chắn chặt chẽ khuôn mặt cô bé ở dưới người.

Người có mặt đều cảm thấy không thú vị, sau đó sôi nổi ở trong lòng chặt hai cái ngay lập tức cất bước rời đi. Chỉ có Lý Hướng Nam, khi đi ngang qua bên người bọn họ, nghi hoặc trên mặt càng nhiều.

Người đàn ông này nhìn gần... Bóng dáng sao lại có chút giống nam diễn viên khách mời mà Hứa Nùng đưa tới a?

.....

Đợi khi bọn họ rời đi hết, Hứa Nùng vẫn luôn nín thở mới dần dần thả lỏng.

Cô vẫn không nhấc mắt, chỉ giật giật cổ tay, nhỏ giọng nói: "Được rồi, người đều đi rồi, anh buông ra đi."

Chu Khởi lần này ngược lại nghe lời, biếng nhác đứng thẳng người, không lại đè ép cô.

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng cũng không ngẩng đầu, vừa chỉnh lý váy trên người, vừa nhẹ giọng lẩm bẩm: "Thật ra bị bọn họ phát hiện cũng không sao, tôi lúc trước cũng nghĩ qua muốn thay đổi. Huống hồ... Tôi lúc này cùng bình thường khác biệt rất lớn, bọn họ cũng không nhất định nhìn ra."

Lời này của Hứa Nùng không phải lời nói dối, nhất là sau khi đã trải qua những chuyện bực mình với Bạch Hiểu kia, cô vẫn luôn ở trong lòng hoài nghi cách làm của mình trước kia là đúng hay sai.

Hôm nay coi như là bị người trong tổ gặp được, cô cảm thấy bản thân ngoại trừ xấu hổ một lúc ra, dường như cũng sẽ không có cái phản ứng lớn gì khác.

Chu Khởi nghe cô nói xong, mí mắt nhè nhẹ từ xa nhìn về phía cô.

"Bị phát hiện cái gì?"

Hứa Nùng sửng sốt, "Anh vừa mới rồi ngăn trở tôi, không phải là sợ tôi bị bọn họ phát hiện, cải trang hôm nay cùng bình thường chênh lệch rất lớn sao?"

"Đương nhiên không phải, em nghĩ cái gì vậy?"

Chu Khởi không để ý cười, trong con ngươi thâm thúy phủ kín ánh sáng nhỏ vụn, đuôi mắt nhẹ nhàng nâng lên, cả người nhìn qua giống một con cáo đang say rượu.

"Em hôm nay quyến rũ như vậy, anh chỉ không muốn em bị càng nhiều đàn ông nhìn thấy."

Nói xong, hắn lại chống cánh tay, áp thân thể về phía Hứa Nùng.

"Bạn học nhỏ, về sau loại váy ngắn này vẫn nên ít mặc đi."

https://thuviensach.vn

Khi hắn nói chuyện, môi mỏng nhẹ dán vào vành tai Hứa Nùng, mang theo hơi thở nóng rực khiến người run rẩy.

"Thật sự là... dễ dàng khiến cho người khác phạm. tội."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 28

Thật ra, Chu Khởi thật sự có chút say.

Bình rượu mà Lưu Khải rót kia, là loại mạnh nhất bán trong quán bar của hắn, Chu Khởi bình thường đều rất ít uống, lần này đột nhiên uống hết một cốc lớn...

Nếu không phải là hắn ở trên đường chầm chậm quay về bị gió lạnh thổi trong chốc lát, mỗi bước đi lại thanh tỉnh một chút, nói không chừng không biết hắn sẽ biến thành dáng vẻ thế nào nữa.

Nhưng mặc dù là đang say chuếnh choáng, khí thế của hắn so với ngày thường, càng có tính xâm lược hơn.

Điểm này, Hứa Nùng cảm nhận được rất rõ ràng. Cho nên tại lúc vào thang máy, thời điểm trong không gian khép kín chỉ có hai người bọn họ, cô đánh đòn phủ đầu, cách xa hắn hai bước.

Sau khi quẹt thẻ lên lầu, cô còn quay người trừng mắt nhìn hắn một cái, cảnh cáo: "Anh không được phép lại dựa gần vào tôi."

Chu Khởi lười biếng tựa vào vách tường thang máy, hai cánh tay khoanh ở trước ngực, như cười như không nhìn cô, cũng không tranh cãi với cô.

Hứa Nùng chỉ cảm thấy đầu như muốn nổ tung, vừa rồi lúc ở dưới lầu cô lại cố ý hỏi một chút còn có phòng trống hay không, miễn là có chỗ có

https://thuviensach.vn

thể vứt lại cái con ma men này, giá tiền cao hơn gấp mười lần cô cũng sẽ trả.

Nhưng lễ tân khách sạn rất áy náy nói với cô, vẫn là không có phòng trống.

Vì thế rơi vào đường cùng, cô chỉ đành phải lại mang người cùng mình lên lầu.

Sau khi đi ra khỏi thang máy, cô dẫn đầu đi ở phía trước, nhưng khi đến trước cửa phòng, Hứa Nùng cũng không vội vã mở cửa, mà là nắm thẻ phòng đứng lại ở chỗ đó một lúc, tiếp theo xoay người, rất nghiêm túc nhìn về phía Chu Khởi.

"Anh không thể lại đột ngột nổi điên giống như vừa nãy, nếu không tôi thật sự sẽ tức giận."

Trong mắt Chu Khởi là ý cười lười biếng, "À, em tức giận thì sẽ như thế nào? Đuổi anh ra ngoài?"

Hứa Nùng đáp lại không chút do dự: "Đúng vậy."

Vẻ không đứng đắn trên mặt Chu Khởi lúc này mới rút đi một ít, sau khi nhướng mi an tĩnh nhìn cô hai giây, mới gật gật đầu đáp lại: "Được, chắc chắn không trêu chọc em."

Sau khi có được lời hứa hẹn của hắn, Hứa Nùng mới yên lòng, "Tách" một tiếng, quẹt thẻ vào phòng.

Hứa Nùng biết Chu Khởi uống nhiều chắc chắn sẽ không thoải mái, cho nên sau khi đi vào trực tiếp nói với hắn: "Anh trước tiên tắm rửa, xong rồi nhanh chóng đi ngủ đi."

https://thuviensach.vn

Chu Khởi cũng không đưa đẩy từ chối, cũng không phải cái gì khác, bản thân hắn có nói hay thế nào, nhưng mùi rượu nồng nặc trên người này, hắn cũng sợ xông cô nàng nhà hắn ngạt thở.

Lúc hắn đi tắm rửa, Hứa Nùng lại thu thập giường của hai người một chút, đem chăn đều trải phẳng, lại đặt quần áo ở trên giá áo ngăn cách ở chính giữa chỉnh lý một phen.

Đang nghĩ hiện tại có nên ở bên ngoài tẩy trang hay không, cửa phòng tắm bỗng nhiên tại lúc này mở ra.

Chu Khởi nhàn nhã đi ra, nước trên người cũng chưa lau khô, tóc cũng ẩm ướt dán trên da đầu.

"Máy sấy ở chỗ nào?"

Hứa Nùng nghe tiếng theo bản năng liền nhìn về phía hắn, một chút phòng bị cũng không có, tầm mắt liền trực tiếp đụng phải nửa thân trên lõa lồ của hắn.

Chu Khởi lúc này chỉ mặc một cái quần dài thoải mái màu đen, cạp quần lỏng lẻo treo ở trên bụng, toàn bộ ngực vẽ ra đường cong mơ hồ, cơ bắp săn chắc nhưng không khoa trương.

Bởi vì tóc còn chưa khô, không ngừng có giọt nước từ trên xuống dưới chầm chậm chảy xuống, lưu lại trên da thịt từng đường vệt nước.

Khi Hứa Nùng nhìn đến cảnh tượng này, trước là sững sờ, tiếp theo nhịn xuống hai gò má không ngừng nóng lên, từ bên cạnh tùy tiện tháo xuống một bộ quần áo ném qua.

"Mặc quần áo vào!"

https://thuviensach.vn

Thật ra Chu Khởi vốn dĩ một chút tà niệm cũng không có, hắn đi ra thật sự là để hỏi máy sấy để ở đâu, kết quả nhìn thấy dáng vẻ này của cô, vốn là tâm rất bình tĩnh, lại bị chọc cho ngứa ngáy.

Đệch, sao lại đáng yêu như vậy chứ.

Ném tới cho hắn bên này là một cái áo phông nam, là quần áo lúc trước Chu Khởi ở siêu thị mua để thay đổi.

Sau khi hắn tiếp được, cũng không lập tức mặc vào, lật tay liền áp lên đỉnh đầu, giống như là làm thành khăn mặt, vừa lấy nó lau tóc, vừa cứ như vậy dựa vào gần Hứa Nùng.

Vốn dĩ Hứa Nùng chỉ là xấu hổ đỏ mặt, nhưng nhìn hắn không ngừng dựa vào gần mình, đáy lòng bỗng nhiên liền trào ra gấp gáp, khẩn trương.

Cô nắm lấy quyển kịch bản ở một bên, tùy tiện cuộn hai cái thành một cái ống giấy, tại lúc hắn cách mình càng ngày càng gần, chắn ở trước người.

"Dừng lại! Có gì muốn nói thì đứng ở đó nói đi!"

Chu Khởi không nghe lời, bước chân như trước không ngừng tiến về phía trước, mắt thấy ngực cũng đã chống ở trên ống giấy, Hứa Nùng cảm thấy cánh tay của mình không ngừng bị lực đẩy của cơ thể hắn đẩy về phía sau, thật sự không thể nhịn nổi nữa, cô cao giọng hô lên. ——

"Anh rốt cuộc muốn làm gì! Tôi nói cho anh biết nha, anh lại..."

Cánh tay Chu Khởi vòng qua sau lưng cô, tiếp theo có tiếng đồ vật gì đó bị nắm lấy kít két sột soạt truyền đến. Hắn cũng không đứng thẳng người, cứ như vậy dán ở trước mặt cô, lười biếng nhếch môi.

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt tuấn tú của hắn lúc này cách vành tai cô rất gần, khi mở miệng, đôi môi khép mở, hơi thở mang theo cảm giác tồn tại cường đại.

"Anh chỉ là lấy cái máy sấy mà thôi, sao vậy?"

Hứa Nùng: "..."

Cô nhìn hắn giống như một con cáo nhếch khóe miệng, trong lòng liền chắc chắn hắn khẳng định lại đang trêu chọc mình.

Nhưng lúc này khoảng cách của hai người vẫn rất gần, cô cũng lười cãi lại, nắm ống giấy trong tay, lại dùng lực đẩy ngực hắn về phía trước.

"Lấy được rồi, nhanh chóng đứng lên đi!"

Chu Khởi nhìn khuôn mặt cô đỏ bừng bừng, trong lòng tất cả đều là ý nghĩ muốn cắn một miếng. Nhịn rồi lại nhịn, mới từ từ đứng thẳng người.

Hứa Nùng lúc này cũng không quan tâm hắn có mặc quần áo tử tế hay không, cấp tốc đi vòng qua hắn nhanh chóng đi vào phòng tắm, cuối cùng, còn cẩn thận khóa cửa phòng tắm lại.

Nghe thấy tiếng "Răng rắc" hơi hơi quen tai kia, đầu lưỡi Chu Khởi đặt ở khóe môi cười.

Con mèo nhỏ này thật sự xem hắn là sói để đề phòng mà.

...

Sau đó Hứa Nùng cố ý lề mề ở trong phòng tắm hồi lâu, bình thường một giờ đồng hồ liền xong, hôm nay rõ ràng bị cô kéo dài tới một tiếng rưỡi.

Lúc đi ra ngoài cô cho rằng Chu Khởi nhất định đang ngủ, nào biết hắn đang dựa người ở đầu giường chơi điện thoại di động.

https://thuviensach.vn

Ách... Đúng là chơi điện thoại di động, trong chiếc Nokia cổ lỗ sĩ kia của hắn, giờ phút này đang vang lên âm thanh trò chơi.

Hứa Nùng đối với âm thanh của trò chơi kia có chút quen tai, hình như là loại khi còn bé cô đã từng chơi.

Rắn tham ăn hay là Xếp hình nhỉ?

Nhưng mà Hứa Nùng không muốn lắm miệng, cũng không hỏi, mắt không chớp từ bên cạnh đi tới, trực tiếp cởi giày nằm lên giường của mình.

Chu Khởi ở bên này nghe thấy tiếng cô chỉnh lý chăn loạt xoạt, sau một lúc lâu thì dừng lại, giọng điệu hắn nhàn hạ mở miệng: "Bạn học nhỏ, trong nhà rất có tiền nha?"

Câu hỏi này khiến Hứa Nùng sửng sốt, tiếp theo lại nghĩ về việc trải qua hôm nay, liền biết Chu Khởi chắc chắn bởi vì những chuyện ở quán bar, đoán được cái gì.

Cô cũng không chuẩn bị giấu diếm, chỉ tùy ý đáp: "Không có, tôi không có tiền."

Lời này ngược lại làm cho Chu Khởi có chút kinh ngạc, hôm nay nơi cái người họ Bùi kia mang Hứa Nùng đi chính là quán bar của hắn, mà tầng hai quán bar là cái trình độ tiêu phí gì hắn cũng rõ ràng, mấy người trong phòng bao đó rõ ràng cũng là lấy người đàn ông họ Bùi kia làm trung tâm, nếu không không thể mang mình đi vào, mặt khác người đàn ông kia lại có địch ý lớn như vậy với mình.

Mà họ Bùi kia còn tự xưng là anh trai của Hứa Nùng...

Cái này làm Chu Khởi không thể không nghĩ nhiều.

"Vậy, người họ Bùi kia chính là anh trai của em à?"

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng vừa nghe hắn nhắc tới Bùi Ngọc, lông mày liền không tự chủ nhăn lại.

Sau một lúc lâu, cô rầu rĩ lên tiếng, "Anh lúc trước không phải nói hắn là người xấu sao, người xấu làm sao có thể là anh trai của tôi."

Nói xong, cô cũng không cho Chu Khởi cơ hội lại hỏi nữa, trực tiếp lại nói: "Được rồi, tôi muốn ngủ nha, anh uống không ít rượu, cũng đi ngủ sớm một chút đi."

Tiếp theo đưa tay ấn tắt đèn bàn của bên cô, nguồn sáng trong phòng lập tức thiếu đi một nửa, cả gian phòng đều tối đi rất nhiều.

Giữa hai người cách một cái giá áo, Chu Khởi lúc này nhìn không thấy bên phía cô rốt cuộc là cái phản ứng gì.

Nhưng giọng điệu vừa mới rồi cũng không khó nghe ra được, Hứa Nùng dường như rất không muốn nhắc tới cái người họ Bùi kia.

Điều này cũng làm cho Chu Khởi có chút yên tâm.

Thật ra hắn lúc trước cũng là có băn khoăn, nhiều ngày như vậy rồi, hắn cho tới bây giờ cũng không kêu người lén lút điều tra Hứa Nùng, muốn ngoại trừ duy trì cảm tình ra, cũng là tôn trọng cô.

Cho nên, lai lịch thậm chí bối cảnh của cô, hắn đều một mực không biết.

Sự xuất hiện của người đàn ông này hôm nay, ngược lại gõ cho hắn một cái cảnh báo, hắn lúc trước mù quáng tự tin là bởi vì chắc chắn bên người Hứa Nùng không có đàn ông khác, có lẽ thực tế lại không nhất định thật sự là như vậy.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa cũng không chỉ là phương diện này, hôm nay nhìn dáng vẻ Hứa Nùng, cuộc sống của cô dường như vốn dĩ cũng không vui vẻ, còn có cô vì sao muốn cố ý giả xấu, lúc trước vì sao lại ẩn nhẫn như vậy...

Loại chuyện này hết thảy làm Chu Khởi không thể không ngẫm nghĩ, trong khoảnh khắc, hắn ra một quyết định.

Hắn muốn kêu người thăm dò tình huống của Hứa Nùng, không cần quá kỹ càng tỉ mỉ, nhưng ít ra để cho hắn biết, cô rốt cuộc trước kia gặp phải chuyện gì, hiện tại lại có nỗi niềm gì khó nói.

Người mà hắn coi trọng, người mà hắn muốn sủng ái ở trong lòng bàn tay, không có lý do gì lại để người khác ức hiếp.

Đang nghĩ tới đây, chuông điện thoại di động đột nhiên tại lúc này vang lên.

Chu Khởi sợ làm ồn đến Hứa Nùng, nhanh chóng ấn nút từ chối, tiếp theo lại thật cẩn thận đứng dậy, mở cửa đi ra ngoài.

Hắn đi đến cuối hành lang khách sạn, cũng không gấp gáp gọi lại, trước tiên ngậm điếu thuốc đốt lên, sau đó hút hai cái, rồi mới dùng ngón tay ấn lên bàn phím.

Vài giây sau, đầu bên kia vang lên giọng nói vô cùng cung kính: "Chu thiếu."

"Ừm, sao thế?"

"Cái đó... Người phụ trách bên thành phố điện ảnh gọi điện báo nói, giống như có người đang điều tra ngài."

Chu Khởi hơi ngạc nhiên nhếch đuôi lông mày, sau một lúc lâu, hắn bật cười.

https://thuviensach.vn

Thú vị, hắn còn chưa kịp tìm người tra đối phương, đối phương ngược lại đã hành động trước.

Chu Khởi gẩy gẩy tàn thuốc lên phía trên thùng rác ở bên cạnh, nói với người ở bên kia: "Người ta phí tâm phí sức muốn điều tra tôi, cũng không thể để người ta tay không mà về chứ. Để cho bọn họ tra đi, dù sao tôi bây giờ là con quỷ nghèo, không sợ bọn họ tra."

Người ở bên kia nghẹn lời, đây... Chu thiếu đây là có ý gì?

Quỷ nghèo? Đây là có ý kêu bọn hắn cho đối phương tin tức giả sao?

"Chu thiếu, ý của ngài là..."

"Đúng, chính là điều cậu nghĩ."

Chu Khởi lười lại cùng thuộc hạ nói chuyện này, đầu đề câu chuyện chuyển hướng, đề cập đến chuyện mình vừa mới nghĩ đến.

"Xong rồi thu phục người mà đối phương phái tới, các cậu lại giúp tôi tra hai người. Một cô gái, tên Hứa Nùng, học khoa biểu diễn đại học B, chuyện khác không cần tìm hiểu rõ, chủ yếu điều tra mấy năm này cô ấy đã chịu qua những ủy khuất gì là được, à..."

Nói đến đây, Chu Khởi hít một hơi thuốc lá, sương khói dài đặc nhả ra phía trước, tiếp theo, ánh mắt có chút lạnh, khi lại mở miệng, giọng nói cũng có chút nặng nề.

"Chủ yếu điều tra một người đàn ông họ Bùi bên cạnh cô ấy, tư liệu về hắn, tôi muốn nắm được toàn bộ."

———————

Khi Chu Khởi lần nữa trở lại căn phòng, Hứa Nùng đã ngủ say.

https://thuviensach.vn

Hắn lặng lẽ vòng qua giá áo ở giữa hai cái giường, đi đến bên giường cô.

Hứa Nùng lúc này ngủ giống như cũ rất ngoan, gần như cùng với lúc trước Chu Khởi nhìn thấy giống nhau như đúc, đầu nhỏ đè lên cánh tay, đôi má hõm sâu ở phía trên.

Hắn không tự giác liền nghĩ tới lời cô nói lúc trước, trong khoảnh khắc, hơi hơi cúi xuống, nắm lấy bàn tay cô đặt ở bên giường, thân sĩ lại trịnh trọng, khẽ hôn lên mặt cô.

"Ngủ ngon, lát nữa anh đi vào trong mộng giúp em đánh người xấu."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 29

Ngày hôm sau là Chu Khởi tỉnh lại trước.

Sau khi hắn tỉnh, trước tiên cầm di động lên xem giờ, 5:43 sáng.

Vẫn sớm.

Hắn an tĩnh đưa cánh tay đặt lên trán, bên tai cũng lặng lẽ lưu ý động tĩnh bên kia giá áo.

Phía bên kia như trước là tiếng hít thở đều đặn có quy luật, con mèo nhỏ hắn là vẫn chưa tỉnh.

Chu Khởi lại nằm đại khái mấy phút đồng hồ, rồi nhẹ chân nhẹ tay khẽ khàng rời giường.

Sợ đánh thức Hứa Nùng, động tác hắn trốn vào toilet rửa mặt cũng rất nhẹ, sau khi đánh răng rửa mặt xong, hắn lại thay đổi bộ quần áo mới.

Là cái áo phông màu trắng lúc trước mua bằng tiền của Hứa Nùng, cảm giác không phải là sợi bông thuần, sau khi Chu Khởi thay áo xong, cảm thấy phía sau lưng có chút ngứa rát.

Hắn cau mày "Chậc" một tiếng, rốt cuộc nhịn xuống, từ trong hộp thuốc lá móc ra điếu thuốc, ngậm ở bên miệng nhàn nhã đi ra ngoài.

Nếu Chu Khởi nhớ không nhầm, bên ngoài thành phố điện ảnh hắn là có một cửa hàng đồ ăn sáng, hắn cũng không trì hoãn, sải đôi chân dài một đường đi về hướng bên đó.

https://thuviensach.vn

Lúc đến nơi, bên ngoài cửa hàng ăn sáng đã xếp một hàng dài, phần lớn đều là trợ lý diễn viên đi mua bữa sáng cho diễn viên nhà mình.

Mọi người trên cơ bản đều là dáng vẻ lờ đờ buồn ngủ, diện mạo cùng dáng người cũng tương đối bình thường, so sánh với bọn họ, Chu Khởi vô luận ở phương diện nào đều cao hơn không chỉ một bậc, đứng ở giữa đám người, vô cùng nổi bật.

Người phía trước phía sau đều sôi nổi ghé mắt nhìn hắn, nhưng hắn lại thoáng qua giống như không biết, không chút để ý đứng xếp hàng ở bên đó.

Nhạc chuông đặc trưng của Nokia vào lúc này đột nhiên vang lên, Chu Khởi không nhanh không chậm móc điện thoại từ trong túi ra, một chút cũng không thèm để ý đưa lên bên tai.

"Ừm."

Người ở xung quanh lúc này ánh mắt bắt đầu trở nên phức tạp, cảm giác đều giống như là có chút không thể tin nổi.

Một soái ca tốt như thế, diện mạo khí chất đều thượng thừa, vậy mà là tên quỷ nghèo đến smartphone cũng không có... Thật sự là đáng tiếc mà.

Chu Khởi ngược lại một chút cũng không để ý đến ánh mắt của những người xung quanh, hắn an tĩnh nghe người ở đầu bên kia nói chuyện, cuối cùng, lông mày thoáng nhíu lại một chút.

"Được, lát nữa tôi quay về."

Sau khi mua được bữa sáng, tốc độ hắn quay về so với lúc tới nhanh hơn rất nhiều, mang theo bữa sáng vào thang máy, sau khi đến trước cửa phòng, động tác ngược lại bắt đầu thay đổi cẩn thận hơn.

https://thuviensach.vn

Chu Khởi không biết Hứa Nùng đã tỉnh hay chưa, cũng không dám làm ra tiếng vang gì, thậm chí ngoài tiếng quét thẻ phòng ra, sau khi hắn đi vào cũng không lại phát ra động tĩnh gì khác.

Hứa Nùng vẫn đang ngủ, hơn nữa ngủ rất sâu, khuôn mặt nhỏ nhắn lúc này đỏ bừng, cũng không biết là mơ thấy cái gì, khóe miệng hơi hơi nhếch lên, khuôn mặt có ý cười nhàn nhạt.

Chu Khởi cảm thấy thật rất xấu xa, trước kia cũng không phải không có cô gái nào bổ nhào về phía hắn, nhưng hắn càng nhìn càng thấy phiền.

Trần Tiến bọn họ cũng nói, những cô gái đó diện mạo đều không tệ, nhưng hắn lại hoàn toàn không nhìn ra điểm khác biệt.

Nhưng hiện tại ở chỗ Hứa Nùng, Chu Khởi không ngừng phân rõ, thậm chí chi tiết nhỏ trên mặt cô hắn cũng đều nhớ rõ ràng.

Cũng không biết cô gái này lớn lên thế nào, đôi mắt,cái mũi cái miệng, thậm chí tóc mái bên tai cô, Chu Khởi nhìn đều rất thích.

Còn có chính sự, Chu Khởi cũng không lãng phí thời gian nữa.

Động tác của hắn nhanh chóng rồi lại rất ngăn nắp, bày bữa sáng mới mua về ra đĩa. Hai cái bánh bao, một đĩa đồ ăn, một túi sữa đậu nành, vì để tiện cho Hứa Nùng uống, hắn còn cố ý rót sữa đậu nành ra cốc.

Căn cứ vào thời gian Hứa Nùng rời giường lúc trước suy đoán, cô hắn là cũng sắp tỉnh, cho nên ngược lại cũng không sợ những đồ này sẽ nguội.

Sau khi toàn bộ đã làm tốt, hắn lại tìm giấy bút viết vài lời ghi chú đặt ở giữa đĩa đồ ăn ——

Bạn học nhỏ, có việc rời đi hai ngày, có chuyện gì thì gọi điện thoại, 186xxxxxxxx.

https://thuviensach.vn

...

Hứa Nùng sau đó là bị tiếng chuông điện thoại di động đánh thức.

Trước khi ngủ cô đặt di động ở đầu giường, lúc này điện thoại vang lên, cô theo bản năng liền nhắm mắt vươn tay về phía đầu giường.

Kết quả không đụng đến điện thoại di động, ngược lại là trong lúc mơ mơ màng màng đụng đổ vật gì đó.

Cảm giác có tiếng nước truyền đến, Hứa Nùng giật mình lập tức mở mắt ra, cô bật ngồi thẳng người dậy, sau khi thanh tỉnh cô nhanh chóng dựng cốc sữa đậu nành bị đổ lên.

Điện thoại di động còn đang reo, cô cũng không quan tâm cái khác, trước tiên cầm lên nghe.

"A lô." Giọng Hứa Nùng còn có sự mềm mại nhừa nhựa lúc chưa tỉnh táo.

Đầu bên kia điện thoại là Lý Hướng Nam, cậu ta hiển nhiên cũng nghe ra được điểm khác thường của Hứa Nùng, có chút không chắc chắn hỏi cô: "Hứa Nùng, cậu... Còn chưa dậy sao?"

Khi cậu ta nói chuyện, bên người có tiếng ồn ào của đoàn phim đang bắt đầu công việc truyền đến.

Hứa Nùng không lập tức đáp lại, mà là lấy điện thoại di động xuống xem giờ, mới 6:25 sáng, bình thường lúc này diễn viên cũng còn chưa dậy nữa, sao hôm nay sớm như vậy?

"Ừ, các cậu đã đến phim trường rồi à?"

"Đúng vậy, đàn chị Mạnh Tư Ngữ nói hôm nay muốn quay phim sớm, bảo chúng ta đến trước một tiếng. Nhưng mà hôm qua cậu không tới,

https://thuviensach.vn

không biết chuyện thay đổi thời gian cũng là bình thường."

Lý Hướng Nam ở đầu bên kia do dự một chút, còn nói: "Chị Mạnh vừa mới bảo tớ gọi cho cậu, muốn hỏi cậu đang ở đâu, hôm nay có thể tới phim trường làm việc hay không."

Hứa Nùng vừa nghe lời này, vội vàng xuống giường, vừa đi về hướng toilet, vừa nói: "Có thể, cậu nói với chị ấy, nửa giờ sau tớ sẽ qua."

Sau khi cúp điện thoại, cô dùng tốc độ nhanh nhất đánh răng rửa mặt, sau khi đi ra lại nhanh chóng thay quần áo.

Khi làm tốt mọi thứ và chuẩn bị đi ra ngoài, Hứa Nùng mới cảm thấy có chút không thích hợp.

Người đàn ông ở trên giường kia đâu?

Hứa Nùng chậm chạp phát hiện Chu Khởi không có ở trong phòng, hơn nữa cô cũng đột nhiên nhớ tới cốc sữa đậu nành bị cô đụng đổ lúc trước...

Cô lại nhanh chóng chạy về trước giường của mình, nhìn kỹ, đầu giường vẫn còn có sữa đậu nành, còn có hai cái bánh bao cùng một đĩa điểm tâm.

... Cái này là người kia mua? Hơn nữa ở trên khay đồ ăn hình như còn đặt một tờ giấy?

Hứa Nùng cầm tờ giấy kia lên nhìn, chữ ở mặt trên bị sữa đậu nành đổ ra tẩm ướt hơn phân nửa, có thể thấy rõ chỉ có mấy chữ phía trước "Bạn học nhỏ, có việc rời đi hai ngày", còn lại, đều hóa thành một vết mực màu đen, hoàn toàn không thể phân biệt rõ.

Có điều chỉ mấy chữ này, cũng đủ khiến Hứa Nùng ngẩn người.

https://thuviensach.vn

Có việc rời đi hai ngày? Hắn đi rồi?

Phản ứng đầu tiên của Hứa Nùng là nhìn xem trong phòng đồ của hắn có mang theo hay không, nhưng tìm một vòng, bỗng nhiên chợt nhớ ra, hắn hình như... Cũng không mang đồ gì tới đây.

Cô không thể nói rõ cảm giác hiện tại của bản thân là gì, có kinh ngạc ngoài ý muốn, cũng có một loại... cảm xúc không thể giải thích rõ.

Nhưng Hứa Nùng căn bản không kịp nghĩ nhiều, Lý Hướng Nam bên kia lại gọi điện thoại tới thúc, cô ổn định rồi vội vã ra cửa.

Trên đường chạy tới phim trường, trong đầu cô vẫn còn đang suy nghĩ về dáng vẻ tối qua trước lúc sắp đi ngủ của người kia.

Thái độ và biểu tình đều không có gì khác thường, hắn là không có chuyện lớn gì xảy ra đi?

Hứa Nùng lại nhìn tờ giấy bị tẩm ướt hơn phân nửa kia, chữ ở trên như trước cứng cáp có lực mang theo sự mạnh mẽ.

Cô thở dài, nhịn xuống những cảm xúc không rõ ràng kia, trong lòng thầm nghĩ ——

Hy vọng hắn hết thảy đều thuận lợi.

———————————

Sau khi Hứa Nùng tới phim trường, trong tổ đã bắt đầu bấm máy.

Cô ngay lập tức tiếp lấy việc mình nên làm, sau khi làm gần xong, thấy bên phía Mạnh Tư Ngữ cũng hô "Dừng", liền nhanh chóng đi qua.

"Đàn chị, em có chuyện muốn nói, nam diễn viên khách mời lúc trước..."

https://thuviensach.vn

"À, cô đã nhắc tới thì tôi cũng thông báo cho cô một chút. Mấy cảnh phía sau có phần diễn của hắn, đều cắt hết đi, tôi xem lại kịch bản, cảm thấy câu chuyện này cũng không liên quan gì đế cốt truyện, không dùng làm gì, không cần giữ lại."

Hứa Nùng ngẩn người, hoàn toàn không nghĩ tới Mạnh Tư Ngữ sẽ nói cái này, vốn dĩ muốn xin nghỉ phép thay Chu Khởi, lời nói cũng trong nháy mắt nghẹn ở trong cổ họng.

Mạnh Tư Ngữ cũng không quan tâm phản ứng của Hứa Nùng, dù sao cô ta đã quyết định, không có khả năng lại thay đổi.

Thật ra nam diễn viên khách mời họ Chu kia, diện mạo khí chất đều rất không tệ, nếu không lúc trước cô ta cũng sẽ không có ý muốn cho hắn làm diễn viên chính phần 2 bộ phim chiếu mạng.

Nhưng người đàn ông kia rất không biết điều.

Cô ta không biết hắn và Hứa Nùng rốt cuộc là quan hệ như thế nào, nhưng hắn nếu đã đến đóng phim, khẳng định cũng là hoặc nhiều hoặc ít nghĩ đến chuyện phát triển trong cái vòng luẩn quẩn này.

Hiện tại cô ta chủ động cho hắn một cành ô-liu, hắn không chỉ không tiếp lấy, còn ở trước mặt nhiều người như vậy, nói hắn chỉ nghe lời Hứa Nùng??!

Vốn là lúc trước mở cuộc họp với nhà đầu tư, Mạnh Tư Ngữ đã cảm thấy trong lòng rất không thoải mái. Nhà đầu tư ở trên hội nghị luôn luôn nói đến chuyện kịch bản, ý kiến của cô ta mấy lần không hợp với bọn họ, bọn họ thậm chí còn rất quá đáng nói, nếu không lần sau gọi vị phó đạo diễn kia cũng tới tham gia hội nghị đi.

Điều này làm cho Mạnh Tư Ngữ có cảm giác vô cùng khẩn trương.

https://thuviensach.vn

Cái tổ này rõ ràng là cô ta lập ra! Dựa vào cái gì hiện tại ai ai cũng đều bắt đầu để ý Hứa Nùng! Giống như cô mới là tổng đạo diễn của cái tổ này vậy!

Mạnh Tư Ngữ làm sao có thể nuốt trôi được lời này.

Cho nên sau khi trở về, cô ta ngay lập tức liền quyết định cắt giảm phần diễn của nam diễn viên khách mời kia, vốn dĩ là có thể có có thể không, xóa sạch cũng không việc gì.

Mà cô ta hôm nay vội vã tìm Hứa Nùng, thật ra là có chuyện càng quan trọng hơn.

Mạnh Tư Ngữ nghĩ đến đây, yên tĩnh đứng lên, trước tiên là đối với người ở phim trường hô nghỉ ngơi mấy phút, tiếp đến liền nói với Hứa Nùng: "Cô đi theo tôi."

Mạnh Tư Ngữ mang theo Hứa Nùng đi đến một chỗ không có người trong góc phim trường, còn chủ động dịch hai cái ghế, một cái đặt ở trước mặt mình, một cái đưa cho Hứa Nùng.

"Ngồi đi, tôi và cô nói chuyện."

Hứa Nùng đối với thái độ này của cô ta có chút ngoài ý muốn, Mạnh Tư Ngữ đối với mình cho tới bây giờ đều là dáng vẻ từ trên cao nhìn xuống, sao hôm nay lại thân thiết như vậy, thậm chí còn chủ động thay cô lấy ghế nữa?

Trong lòng cô nổi lên cảnh giác, an tĩnh chờ Mạnh Tư Ngữ tiếp tục mở miệng.

"Là như vậy, tôi lúc trước mở cuộc họp với nhà đầu tư, bọn họ có ý tiếp tục đầu tư cho chúng ta bộ phim này, để chúng ta quay phần 2."

https://thuviensach.vn

Sau khi Hứa Nùng nghe được tin tức này cũng không có gì ngạc nhiên, cũng không kinh ngạc vui mừng, cô cảm thấy chuyện này không liên quan hệ nhiều tới cô, mục đích chủ yếu của cô trước mắt chính là ký danh phó đạo diễn bộ phim chiếu mạng này mà thôi, những cái khác cô đều không quan tâm.

Mạnh Tư Ngữ nhìn dáng vẻ không chút gợn sóng kinh ngạc của cô, không tự chủ nhíu mày.

Sao lại không giống như cô ta nghĩ vậy chứ? Cô ta cho rằng sau khi nói chuyện này cho Hứa Nùng, đối phương sẽ rất hưng phấn.

Hiện tại phản ứng này của Hứa Nùng, ngược lại làm cho cô ta có chút không biết lời phía sau phải nói như thế nào.

Nghĩ một chút, Mạnh Tư Ngữ lại đắn đo nửa ngày, mới chậm rãi mở miệng: "Là như vậy, tôi nghĩ cô đi theo tổ một lần, kinh nghiệm cùng năng lực cũng đều cọ xát không sai biệt lắm, chỉ muốn hỏi cô một chút, có hứng thú cùng chúng tôi làm phần 2 bộ phim này hay không?"

Hứa Nùng đoán được Mạnh Tư Ngữ là ý tứ này, không đáp ứng cũng không cự tuyệt, chỉ qua loa nói: "Chị Mạnh, em hiện tại chỉ muốn trước tiên quay xong phần 1 bộ phim này, còn về những cái khác, về sau lại thương lượng đi."

Vừa nghe lời này của cô, Mạnh Tư Ngữ ngược lại thở phào.

Ở trong mắt cô ta, không cự tuyệt chính là biến thành đồng ý.

Vì thế cô ta khó có được hướng về phía Hứa Nùng cười cười, "Được, tôi hiểu ý của cô. Sau nữa còn có một chuyện, tôi nghĩ nếu chúng ta cũng muốn quay phần 2, đến lúc đó nếu như cô tới khẳng định là phó đạo diễn duy nhất, lúc trước Bạch Hiểu cũng theo tổ không ít ngày, tuy rằng hiện tại

https://thuviensach.vn

tạm thời cô ấy có việc về nhà, nhưng là trong lòng tôi vẫn luôn rất băn khoăn."

Dừng một chút, Mạnh Tư Ngữ lần nữa mở miệng: "Cô xem như vậy được không? Chức danh phó đạo diễn của bộ phim này, liền để cho Bạch Hiểu. Sau này ký danh phần 2, để cho cô."

Trên mặt Hứa Nùng không có gợn sóng gì lớn, cô bình tĩnh nhìn Mạnh Tư Ngữ, hỏi: "Chị Mạnh, em nhớ rõ lúc trước khi vào tổ, chị nói chính là cuối cùng có cống hiến cho đoàn phim sẽ quyết định vị trí phó đạo diễn. Bạch Hiểu quả thật theo tổ vài ngày, nhưng cô ta đã cống hiến cái gì?"

Mạnh Tư Ngữ bị lời này của Hứa Nùng làm cho nghẹn lại, sắc mặt dần dần bắt đầu nặng nề.

"Hứa Nùng, phiền cô rõ ràng một điểm, đạo diễn của cái tổ này là tôi, tôi vừa rồi mặc dù là thương lượng cùng cô, nhưng quyền quyết định cuối cùng vẫn là ở chỗ tôi. Tôi muốn thông báo cho cô thì thông báo, không muốn nói, cô cũng không có tư cách hỏi đến!"

Hứa Nùng cũng sắp bị chọc cười, cô nhìn Mạnh Tư Ngữ qua thấu kính một lúc lâu, khi lại mở miệng, giọng nói so vừa mới rồi còn lạnh lùng hơn vài phần.

"Chị Mạnh, lúc trước cái kịch bản này được sửa như thế nào chị hẳn là cũng nhớ rõ đi?"

Mạnh Tư Ngữ lạnh mặt, "Cô có ý gì?"

"Không có ý gì cả, chị đã nói đến chuyện lúc trước, vậy tôi cũng thông báo cho chị một chút." Khi Hứa Nùng nói chuyện, hoàn toàn không có dáng vẻ mềm yếu dễ bị bắt nạt lúc bình thường, vẻ mặt lạnh lùng, bình tĩnh, "Khi sửa bản thảo kịch bản, bên trong những đoạn do tôi viết ra cùng với ý tưởng và nhân vật, tôi toàn bộ đã đăng ký bản quyền."

https://thuviensach.vn

Mạnh Tư Ngữ hoàn toàn không nghĩ tới cô sẽ nói cái này, trong lòng mạnh mẽ giật thót một cái, "Cô đăng ký bản quyền làm cái gì?!"

"Tôi trước kia viết ra bất luận cái gì, đều có thói quen làm đăng ký bản quyền. Lần này vốn dĩ tôi cũng không muốn nói, nếu chúng ta an an ổn ổn kết thúc, tôi lấy được thứ tôi nên được sau khi tôi trả giá, vậy những cái giấy chứng nhận đăng ký đó chính là giấy vụn, tôi đời này cũng sẽ không lấy ra."

"Nhưng nếu như tôi đã bỏ công lớn nhất, cũng vì đoàn phim mà cống hiến lớn nhất, cuối cùng vẫn là đãi ngộ không công bằng... Vậy mấy thứ này, tôi có lẽ liền muốn phát lên mạng để mọi người xem một chút."

Hứa Nùng hoàn toàn không để ý sự căm phẫn cùng tức giận quanh người Mạnh Tư Ngữ, giọng nói vẫn luôn nhàn nhạt nói xong lời muốn nói.

"Tôi nghĩ bất kỳ nhà đầu tư nào cũng đều rất mẫn cảm với vấn đề bản quyền đi, nếu chuyện này ầm ĩ lên, đàn chị, chị cảm thấy cuối cùng sẽ là kết quả gì?"

Mạnh Tư Ngữ một hồi nghiến răng nghiến lợi, kết quả gì? Cô ta đương nhiên biết là cái kết quả gì!

Cô ta lúc trước thời điểm ký hợp đồng, rõ ràng minh bạch viết vấn đề bản quyền, bởi vì thời gian gấp gáp, lúc đầu lại chỉ có cô ta cùng Hứa Nùng thu xếp chuyện lập tổ, cho nên cô ta căn bản chưa kịp đi làm đăng ký bản quyền.

Huống hồ cô ta căn bản liền không để ý qua, kịch bản bình thường làm đăng ký bản quyền là vì phòng ngừa ý tưởng bị ăn cắp, đảm bảo quyền sở hữu kịch bản hoàn chỉnh cùng độc lập.

Nhưng cái tổ này của bọn họ nhỏ, đầu tư chỉ có mấy chục vạn, hơn nữa còn là phim chiếu mạng rất bình thường, cho dù bản thân cô ta cũng rất

https://thuviensach.vn

xem trọng, nhưng cũng không cảm thấy sẽ có người tại lúc quay phim đạo ý tưởng của bọn họ.

Cho nên Mạnh Tư Ngữ liền nghĩ, đợi sau khi hết thảy xong xuôi rồi, thời điểm làm hậu kỳ nhàn rỗi, cô ta lại bớt thời giờ làm đăng ký bản quyền.

Ai có thể có thể nghĩ đến, lại có thể bị Hứa Nùng đoạt trước!

Hứa Nùng nhìn dáng vẻ của cô ta, liền rõ ràng trong lòng cô ta đang suy nghĩ gì.

Cô lại mở miệng nói: "Học tỷ chị yên tâm, trong kịch bản phần mà chị nghĩ ra, tôi toàn bộ không đặt ở trong văn kiện đăng ký, tôi đưa lên chỉ có đồ của chính mình."

Hàm răng Mạnh Tư Ngữ cắn càng chặt hơn, người khác không biết, cô ta còn không biết sao?

Kịch bản này nội dung sửa chữa sau cùng, 99% đều là Hứa Nùng viết! Cái này cùng toàn bộ kịch bản đều là của cô có gì khác nhau!

Nghĩ đến đây, Mạnh Tư Ngữ hít sâu vào một hơi, nhìn chằm chằm Hứa Nùng hỏi: "Cho nên? mục đích của cô rốt cuộc là cái gì?"

Hứa Nùng cười, biểu cảm như là có chút bất đắc dĩ, "Tôi dường như vẫn luôn nhấn mạnh, tôi chỉ muốn chị đối xử công bằng. Tôi đã làm hết thảy những điều tôi nên làm, vậy liền nên có được điều tôi nên được.

Cho nên, đàn chị, chị chắc chắn ký danh bộ phim này, còn muốn để cho Bạch Hiểu sao?"

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 30

Vài ngày sau, Hứa Nùng giống như người nhàn rỗi không có việc gì, mỗi ngày đều giống như trước kia, đúng hạn hoàn thành công việc bản thân nên làm.

Mọi người không nhìn ra điều gì không thích hợp, ngoại trừ cảm thấy sắc mặt Mạnh Tư Ngữ càng ngày càng âm trầm, tính tình càng lúc càng lớn ra...

Nhưng mà cũng may, cô ta cũng là người phân rõ nặng nhẹ, cho dù căm tức Hứa Nùng, Mạnh Tư Ngữ cũng làm tốt chuyện mà bản thân nên làm đều.

Ba ngày sau, bộ phim chiếu mạng thuận lợi đóng máy.

Hứa Nùng tiễn những diễn viên có mặt ở trường quay đi, rồi chỉnh lý tốt đạo cụ phục trang, sau khi hoàn thành công việc, đơn độc đi tìm Mạnh Tư Ngữ.

Mạnh Tư Ngữ cũng biết mục đích cô đến, lập tức đem màn biểu đặt ở đầu và cuối phim đã sớm được đánh máy ném qua.

"Tự mình xem đi."

Nói xong, cũng không nhìn Hứa Nùng, quay đầu trợn mắt.

Hứa Nùng bình tĩnh lật mở màn biểu, ở phía sau ba chữ phó đạo diễn, nhìn thấy tên của mình.

https://thuviensach.vn

Cô hài lòng cười cười, sau đó đặt màn biểu ở một bên, lui hai bước về phía sau, tiếp theo, hướng về phía Mạnh Tư Ngữ bái một cái thật sâu, duy trì lễ phép nên có.

"Đàn chị, bất kể như thế nào, cảm ơn chị đã cho tôi cơ hội lần này."

Lời này ngược lại làm cho Mạnh Tư Ngữ có chút ngoài ý muốn, cô ta im lặng, sau khi lửa giận trong lòng giảm đi một chút, giọng ấp úng hỏi: "Vậy phần 2, cô có tới không?"

"Không, tôi về sau còn có việc bản thân muốn làm."

_____

Hứa Nùng sau đó không trực tiếp rời khỏi thành phố điện ảnh, sau khi cô đóng gói, thu thập xong đồ đạc của mình ở trong phòng khách sạn, lại đi một chuyến tới phòng an ninh.

Trùng hợp lúc ấy người phụ trách thành phố điện ảnh cũng ở bên kia đang nói gì đó, nhìn thấy Hứa Nùng lại đây, còn có chút kinh ngạc.

Đối phương gần như liếc mắt một cái liền nhận ra cô đến, ách... Dù sao cách ăn diện của cô vẫn rất đặc biệt.

"Ngài... Ách, à không, cô có chuyện gì không?" Người phụ trách thành phố điện ảnh hỏi.

Hứa Nùng lúc ấy trong lòng đang sắp xếp lại suy nghĩ, cũng không nghe rõ người phụ trách nói sai.

Cô đứng tại chỗ ngẫm nghĩ, cuối cùng vẫn là nói ra lời mình muốn hỏi: "Thật ngại quá, xin hỏi Chu Khởi gần đây có trở về đi làm không?"

Người phụ trách bị câu hỏi của cô làm cho nghẹn lại, này... Cô gái này liền tùy tiện như vậy gọi tên của Chu thiếu? Còn có, cô ta nói cái gì? Chu

https://thuviensach.vn

thiếu đến làm?

Người phụ trách có chút mờ mịt, cẩn thận hồi tưởng một hồi lâu cũng không nghĩ ra Chu thiếu có để lại lời gì cho mình không, nhưng lúc trước thái độ của Chu thiếu đối với cô gái này hắn biết, hơn nữa ở trước mặt cô gọi mình là lãnh đạo, hắn hiện tại vẫn còn nhớ rõ.

Trầm mặc một lát, người phụ trách cẩn thận nói: "Cái kia Chu... Hắn xin nghỉ phép rồi."

Hứa Nùng đối với câu trả lời này cũng không quá bất ngờ, cô mím môi đứng tại chỗ trong chốc lát, cuối cùng không nói thêm gì nữa.

Cô móc từ trong túi ra năm trăm đồng đưa cho người phụ trách, nói: "Vậy làm phiền anh chuyển giao số tiền này cho hắn. Nếu hắn hỏi đến, thì nói tổ chúng tôi đã quay xong rồi, tôi không thể chờ hắn, cái này là phí dịch vụ cho hắn lúc trước làm khách mời."

Người phụ trách nghe mà như lọt vào trong sương mù, nhưng rốt cuộc cũng không dám hỏi nhiều, thái độ thập phần cung kính tiếp lấy năm tờ Mao gia gia mà Hứa Nùng đưa kia.

...

Giao phó xong mọi chuyện, Hứa Nùng không trì hoãn nữa, xách hành lý quay về nhà.

Cô ở gần trường thuê một căn hộ, hai phòng một sảnh, mấy ngày nay đều ở lại phim trường, một lần cũng không trở về quét tước qua, khắp nơi đều là bụi bặm.

Cho nên sau khi Hứa Nùng về đến nhà, việc đầu tiên chính là bắt đầu quét tước vệ sinh.

https://thuviensach.vn

Sau khi đã dọn dẹp mọi chỗ trong nhà sạch sẽ, cô lại lấy quần áo mang về từ đoàn phim ra, chuẩn bị ném vào máy giặt một lượt.

Quần áo trên người cũng đã mặc hơn nửa ngày, vừa rồi lúc quét tước dọn dẹp cũng chưa thay, cho nên cô trực tiếp cởi ra chuẩn bị cùng nhau ném vào máy. Trước khi bỏ vào cô lật lật trong túi quần áo, sợ có đồ gì quan trọng lại bị giặt nhầm, nào biết thứ khác không thấy, ngược lại nhìn thấy tờ giấy mà Chu Khởi lúc trước lưu lại cho mình.

Lúc này trên tờ giấy nơi bị tẩm ẩm ướt đã khô, chỉ để lại một vết mực loang lổ, Hứa Nùng nhìn mặt chữ không nhận ra được bên trên, tâm trạng không thể giải thích trong lòng kia lại dũng mãnh xuất hiện.

Đột nhiên, chuông điện thoại di động tại lúc này vang lên.

Nhìn thoáng qua tin báo người gọi đến trên mặt điện thoại, tâm tư Hứa Nùng dần dần trầm xuống.

Là Bùi Ngọc.

Cô lúc đầu không tính nghe máy, nhưng người bên kia dường như một mực nếu cô không nghe máy liền không bỏ qua, một lần lại một lần, đại khái hơn mười phút, điện thoại di động bị tiêu hao chỉ còn lại có 20% điện, hắn vẫn là không buông tha.

Hứa Nùng không còn cách nào, chỉ có thể hít sâu vào một hơi, ấn phím nghe.

"Nùng Nùng?" giọng nói ấm áp dễ nghe của Bùi Ngọc từ bên kia truyền đến.

Hứa Nùng nhịn xuống sự không kiên nhẫn cùng chán ghét nhàn nhạt trong lòng, "Ừm" một tiếng, "Anh Bùi, có chuyện gì sao?"

https://thuviensach.vn

"Em còn thật như dì nói, đứa bé không lương tâm, không có việc gì anh trai liền không thể gọi điện thoại cho em sao?"

Giọng của Bùi Ngọc ở đầu kia mang ý cười, tuy rằng như là đang khiển trách cô, nhưng là trong lời nói còn mang theo sủng nịch.

"Đêm nay anh phải bay đi nước ngoài quay phim rồi, trước khi đi chỉ muốn dặn dò em hai câu, không cần lại theo đoàn phim nhỏ nhận diễn, chờ lần này anh quay phim trở về, sẽ ở trong nước một thời gian, đến lúc đó em muốn loại kịch bản gì, anh đều sẽ cho ngươi giới thiệu tài nguyên, biết chưa?"

Hứa Nùng nhíu mày, lặng im trong chốc lát, nói: "Được."

"Bé ngoan." Bùi Ngọc ở đầu bên kia nói chuyện, ý cười càng đậm, "Muốn quà gì không? Qua hai tháng anh trai từ nước ngoài trở về mua cho em."

Câu hỏi này Bùi Ngọc gần như mỗi lần xuất ngoại đều hỏi cô một lần, nhưng câu trả lời của Hứa Nùng mỗi lần đều giống nhau ——

"Không cần, em cái gì cũng không thiếu." Giọng điệu lễ phép mà khách khí, pha trộn một ít cảm giác xa cách.

Bùi Ngọc cũng không để ý, sau khi lại nói với cô vài câu, liền cúp điện thoại.

Bên này, người quản lý thấy hắn cắt điện thoại, liền mở miệng hỏi: "Thế nào? Em gái Nùng Nùng của cậu vẫn khách sáo với cậu à?"

Bùi Ngọc đặt điện thoại xuống, sau đó trực tiếp cầm kịch bản lên, ngón tay như ngọc nhẹ nhàng đặt ở phía mặt.

https://thuviensach.vn

Hắn hôm nay mặc một chiếc sơ-mi màu trắng, kiểu dáng hoàn hảo, phối với khuôn mặt tuấn mỹ kia, toàn thân đều lộ ra hơi thở văn nhã cấm dục.

Nghe xong lời của người quản lý, hắn cũng không quá để ý, bên miệng độ cung mỉm cười cũng không thay đổi, nhẹ giọng đáp: "Đúng vậy, con bé vẫn là như vậy."

Người quản lý nhìn dạng vẻ này của hắn, ở trong lòng khẽ thở dài một cái.

"Tôi xem cậu cũng rất đáng thương, thích người ta như vậy, nhưng kết quả là người ta đối với cậu liền chỉ tốt hơn so với người xa lạ một chút. Không, tôi muốn hỏi cậu, cậu rốt cuộc nghĩ như thế nào? Cậu nếu là thích, thì làm cho rõ ràng một chút, buông tay đi theo đuổi a."

Nụ cười bên môi Bùi Ngọc không đổi, "Vì sao phải theo đuổi? Em ấy sớm muộn cũng là của tôi."

Người quản lý có chút ghét bỏ ở bên cạnh trợn mắt, "Chỉ thái độ kiêu ngạo này của cậu, sớm muộn sẽ giữa đường thất bại tôi cho cậu biết. Chuyện tình cảm luôn là coi trọng sự trả giá, cậu cái gì cũng đều không làm, liền muốn mang tâm người ta nắm trong tay, chậc, tôi thấy gian nan lắm."

"Không có gì là gian nan, tôi đến lúc này, chỉ muốn người. Còn về tâm, em ấy muốn cho thì cho, không muốn cho cũng không sao, chỉ cần người có thể ở bên cạnh tôi cả đời, còn lại tôi đều có thể xem nhẹ."

"..." Người quản lý thật sự là nhịn không được mắng, "Coi như là như vậy, cậu cũng phải thể hiện một chút đi chứ! Để cô ấy biết là cậu thích cô ấy! Hơn nữa lúc trước không phải cậu tìm người điều tra một người đàn ông sao, không phải còn nói là ở bên người cô ấy lắc lư sao? Tình địch cũng xuất hiện rồi, cậu không sợ cô bé này bị người lừa đi mất à?"

https://thuviensach.vn

"Tình địch? À, anh cũng quá đề cao người đàn ông kia rồi." Bùi Ngọc vẫn là dáng vẻ không có việc gì, tiếp tục lật kịch bản, "Người kia một chút bối cảnh gì cũng không có, nghe nói còn thiếu nợ. Loại người này, căn bản không cần tôi ra tay, bà vợ hiền của cha tôi khẳng định sẽ trực tiếp dọn dẹp sạch sẽ. Anh cảm thấy, cô con gái mà bà ta tỉ mỉ bồi dưỡng, sẽ cam tâm để một thằng nhóc nghèo bắt cóc đi sao?"

Người quản lý vừa nghe, cảm thấy ngược lại là có lý. Bà mẹ kia của Hứa Nùng là cái dạng gì, hắn cũng biết rõ. Nhìn thì ôn hòa vô hại, một người phụ nữ trung niên rất ngốc ngếch cần người che chở, nhưng thật ra đối với bản thân cũng như là đối với con gái của bà ta, đều rất để tâm.

Nghĩ như vậy rồi, người quản lý ngược lại có chút cảm thông với cô bé Hứa Nùng kia. Mẹ ruột không bớt lo, người anh trai nhìn vô hại bên người, thật ra cũng đang tính kế cô.

Tuy vậy cảm thông thì cảm thông, chuyện này không có bao nhiêu quan hệ với hắn, hắn phân rõ thân sơ. Đối với hắn, Bùi Ngọc mới là người một nhà.

Thế nên cho dù cảm thấy Bùi Ngọc có lẽ làm có chút quá, nhưng là hắn vẫn sẽ vô điều kiện đứng ở bên phía Bùi Ngọc.

Suy nghĩ một lúc lâu, hắn đột nhiên lại hỏi: "Ôi, tôi vẫn cảm thấy không quá có khả năng, nhưng mà tôi hiện tại cũng không hiểu lắm, vì sao cậu lại để mặc Hứa Nùng ở trường học bên kia không quản chứ? Tôi còn tưởng rằng cậu sẽ âm thầm làm cái gì đó cơ."

"Tôi không làm gì sao? Tôi hiện tại không phải là có dịp công khai liền sẽ đề cập đến em gái của mình sao, em gái của Bùi Ngọc vài chữ này rất nhiều lần lên hot search, đây là đã trải đường cho em ấy, chỉ cần em ấy ra mắt, sự nghiệp khẳng định sẽ tốt hơn những người khác."

https://thuviensach.vn

"Không phải... Tôi là nói loại rõ ràng kia, có thể làm cho cô ấy nhìn ra cậu tốt kia."

Bùi Ngọc chậm rãi lật kịch bản, hơi mỉm cười, trên mặt lại nhiều thêm phần tà khí.

"Thật ra thuần phục con mồi phương pháp tốt nhất, chính là trước cho chút ngon ngọt, sau đó lại để nó xông vào rừng rậm. Sau khi Hứa Nùng đến Bùi gia, lúc học cấp 3 đã nhận được rất nhiều ưu đãi, nếu đại học lại cũng như vậy, em ấy liền sẽ cảm thấy những thứ này là đương nhiên, sẽ không quá để ý."

Người quản lý vừa nghe, trong lòng thậm chí có loại cảm giác kinh sợ.

"Ý của cậu là... Cậu cố ý? Cố ý muốn cho cô ấy ở đại học vấp phải trắc trở, sau đó chỉ biết Bùi gia cùng cậu mới là tốt?"

"Nếu không thì sao?" Bùi Ngọc nâng bàn tay của mình lên, nhìn đường vân trong lòng bàn tay, giống như Hứa Nùng cuộn tròn nằm ở mặt trên, "Em ấy biết khổ sở ở bên ngoài, về sau liền sẽ thành thành thật thật ngốc ở bên cạnh tôi."

———————————

Buổi tối hôm đó, Hứa Nùng tiêu trừ nghỉ phép với người hướng dẫn, chuẩn bị ngày mai lần nữa trở về trường học.

Một đêm kia cô ngủ không tính là ngon giấc, gần như cả đêm nằm mơ.

Nội dung trong giấc mơ hỗn loạn, sau khi tỉnh lại cô cũng không nhớ rõ cái gì, ấn tượng sâu nhất, chính là khuôn mặt của Chu Khởi.

Hứa Nùng cảm thấy rất kỳ quái, rõ ràng quen biết hắn cũng chưa được bao lâu, sao lại có thể mơ thấy hắn chứ?

https://thuviensach.vn

Cô ép buộc bản thân ngừng suy nghĩ tiếp, cầm lấy điện thoại di động nhìn đồng hồ, cách giờ lên lớp còn hai tiếng đồng hồ, vẫn còn sớm, nhưng Hứa Nùng cũng không muốn ngủ nữa.

Cô ngồi thẳng người, ôm chăn cho thanh tỉnh một chút, tiếp đến liền xuống giường rửa mặt.

Sau khi chỉnh lý tốt bản thân, Hứa Nùng liền chuẩn bị mặc quần áo đi ra ngoài.

Nhưng là kỳ lạ, cô ở trước tủ quần áo nhìn những bộ mà bình thường vẫn mặc, áo phông dài cùng quần bò, cùng với vài cái kính gọng đen đặt ở bên cạnh, đột nhiên có chút do dự.

Trong khoảnh khắc, cô đóng cửa tủ quần áo "Bang" một tiếng, chuyển tay kéo cánh cửa tủ quần áo ở bên cạnh ra.

Bên trong tất cả đều là một ít váy trước kia của cô, có cái là bà Tạ chuẩn bị cho cô, cũng có cái là cô tự mua.

Hứa Nùng đứng ở trước tủ chọn nửa ngày, cuối cùng đầu ngón tay chạm vào một cái váy dài màu trắng.

Cái váy là thiết kế tay áo bảy phân, phần eo bóp rất chặt, Hứa Nùng thay xong, gần như trong nháy mắt liền hiện ra một vòng eo thon thả dễ nhìn.

Hứa Nùng ở trước gương soi một lúc lâu, cuối cùng lại đi đến bàn trang điểm chọn một cái kẹp tóc màu đen.

Kẹp tóc nhẹ nhàng kẹp hướng lên trên, tóc mái được chải gọn gàng sạch sẽ. Cái trán đầy đặn dễ nhìn của Hứa Nùng lộ ra, toàn bộ khuôn mặt nhìn qua xinh đẹp lại ngọt ngào, so với ngày thường cũng sinh động hơn.

https://thuviensach.vn

Lúc ra khỏi nhà, cô âm thầm hít một hơi thật sâu, sau đó khóa cửa, cất bước đi vào thang máy.

Có thể tưởng tượng, sau khi Hứa Nùng đến khuôn viên đại học B, nhận được không ít cái nhìn chăm chú của bạn học.

Chủ yếu là hiện tại không phải lúc sinh viên mới nhập học, tuy nói đại học B con gái lớn lên xinh đẹp không thiếu, nhưng là hầu như tất cả đều đã được lên diễn đàn của trường. Lúc này đột nhiên xuất hiện một gương mặt xa lạ, mọi người làm sao có thể không mới lạ.

Có mấy cậu con trai lá gan lớn, thậm chí còn lén lút chụp ảnh Hứa Nùng, truyền tay liền đăng lên nhóm riêng bắt đầu hỏi ý kiến bạn bè, có biết cô bé này là ai hay không.

Hứa Nùng một đường mắt cũng không chớp đi về hướng phòng học, sau khi đẩy cửa đi vào, mọi người đều đang ầm ĩ sôi nổi buôn chuyện, không có người nào chú ý đến cửa ra vào.

Sau đó Hứa Nùng ngồi xuống vị trí bình thường vẫn ngồi, khi bắt đầu lật tài liệu muốn dùng khi lên lớp, bên cạnh mới có bạn học nhìn thấy cô.

Chủ động đến bắt chuyện với cô là một anh chàng rất đẹp trai. Hắn nhìn gương mặt Hứa Nùng xa lạ, lại xinh đẹp như vậy, liền lại gần cười hì hì nói: "Bạn học, cậu là đi nhầm phòng học hay là đến học ké a? Nếu như là đến học ké mà nói, vậy tớ phải nhắc nhở cậu, lớp này của bọn tớ không cho phép người bên khoa khác đến dự thính."

Nói xong, hắn móc điện thoại ra, mở mã QR WeChat, đưa qua.

"Cái đó, không bằng cậu thêm WeChat của tớ? Lúc sau tớ sẽ nói cho cậu một chút lời giáo viên giảng trên lớp?"

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng ngẩn người, sau một lúc lâu có chút dở khóc dở cười đáp: "Không cần đâu, tớ không phải dự thính, cũng không đi nhầm phòng học."

Cậu chàng kia lúc này cũng ngây ngẩn cả người, "Hả? Cậu là bạn cùng lớp của bọn tớ sao? Không thể nào, cậu tên là gì vậy? Làm sao mà cho tới bây giờ tớ chưa từng gặp cậu?"

Lúc hắn nói chuyện, ánh mắt đại đa số người trong phòng học gần như đều nhìn về phía bên này, mọi người cũng đều tò mò người bạn học lạ mặt này rốt cuộc là ai.

Hứa Nùng lặng im trong chốc lát, sau đó từ từ mở miệng: "Tớ là Hứa Nùng."

Khoảnh khắc kia, trong phòng học rơi vào an tĩnh quỷ dị.

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 31

Người có mặt trong phòng học đều sững sờ.

Cô nàng này vừa mới nói cô ta là ai?

Hứa Nùng sao?!

Cái người mà cảm giác tồn tại vô cùng thấp, bình thường ăn mặc vô cùng quê mùa Hứa Nùng?

Vậy nên mọi người đều không quá tin tưởng lỗ tai chính mình, cảm thấy vừa rồi khẳng định là nghe nhầm rồi.

Ngồi ở bên cạnh Hứa Nùng, anh chàng lúc trước muốn xin WeChat của cô lúc này phản ứng cực kỳ mãnh liệt.

"Cậu là Hứa Nùng?! Nói đùa à! Cậu không cận thị, mang kính mắt sao? Còn có cái tóc mái kia..."

Nói xong, cậu chàng dường như cũng ý thức được bản thân khoa trương cùng không lễ phép, có chút xấu hổ cười.

"Cái đó, cậu đừng để ý, tớ chỉ là quá kinh ngạc thôi."

Hứa Nùng lễ phép cười, thực sự cũng không quá để ý.

Lúc này, cửa phòng học lại một lần nữa bị người đẩy ra, Lý Hướng Nam cầm một chồng tư liệu học tập đi vào.

https://thuviensach.vn

Cậu chàng kia nhìn thấy hắn, lập tức hô lên: "Này! Lý Hướng Nam! Cậu mau tới đây!"

Lý Hướng Nam không rõ lí do, mang theo nghi hoặc đi qua, sau khi đứng lại, ánh mắt cũng vô thức nhìn thoáng qua Hứa Nùng, luôn cảm thấy người này có chút xa lạ lại dường như có chút quen thuộc.

Nhưng hắn cũng không quá để ý, mở miệng hỏi cậu con trai kia: "Sao vậy? Gọi tớ làm gì?"

Cậu con trai duỗi ngón tay cái vẫn luôn hướng bên cạnh ra dấu, chỉ vào Hứa Nùng, "Hứa Nùng a! Cô ta nói cô ta là Hứa Nùng!"

Lý Hướng Nam sửng sốt, ánh mắt nhìn về phía Hứa Nùng cũng trộn lẫn rất nhiều ngạc nhiên.

Cậu con trai kia thấy phản ứng này của Lý Hướng Nam, có chút khoa trương cao giọng nói: "Không phải chứ, hai người các cậu không phải quan hệ cực tốt sao? Bình thường thường xuyên cùng nhau dàn dựng kịch, sao ngay cả cậu cũng không nhận ra cô ấy?!"

Khi Hứa Nùng nghe đến từ "Quan hệ tốt", lông mày không tự nhủ nhăn lại.

Lý Hướng Nam dường như đã nhận ra phản ứng của cô, nhanh chóng giải vây: "Cậu đừng nói bừa, mọi người đều là bạn học bình thường cả."

Cậu con trai kia ở trong lòng hừ một tiếng, rõ ràng không quá tin tưởng.

Mọi người đều là bạn học bình thường... Sao không thấy người khác cũng tốt bụng như vậy liên tục tiếp cận Hứa Nùng nha? Cô ta lúc trước là cái dạng vẻ kia, người bình thường đều là lười tiếp cận tỏ ý tốt.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng nghĩ vậy, trong lòng chàng trai kia lại có nghi hoặc, lẽ nào lúc trước Lý Hướng Nam đã biết dạng vẻ thật của Hứa Nùng? Cho nên mới ở dưới tình huống "Đặc thù" như vậy, còn...

Vừa vặn lúc này giáo viên tiến vào, xấp xỉ gần thời gian lên lớp, cậu con trai kia cũng không kịp lại suy nghĩ nhiều, không dám tán gẫu nhiều với Lý Hướng Nam và Hứa Nùng, lặng lẽ ngồi về vị trí của mình.

Lý Hướng Nam im lặng, lựa chọn vị trí ngoài cùng cùng một hàng với Hứa Nùng, cách cô hai cái ghế.

Đến giờ lên lớp, cô giáo bắt đầu điểm danh.

"Từ Uyển."

"Có."

"Lý. Bằng ngữ."

"Có."

...

"Hứa Nùng."

Hứa Nùng ngồi ở phía trước ngoài cùng bên phải, giọng không cao không thấp hô "Có".

Cô giáo theo bản năng nhìn về hướng cô, đầu mày nhăn chặt.

"Em kia, lần sau lúc muốn điểm danh thay, nhớ rõ tìm hiểu rõ ràng trước, mặc dù tôi có chút mù mặt, nhưng là không đến mức mù thành như vậy đâu. Em khác Hứa Nùng nhiều như vậy, ai cho em can đảm thay cô ta lên lớp?!"

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng bất đắc dĩ, trước tiên là lấy thẻ sinh viên của mình ra đưa cho cô giáo thể hiện một chút.

"Thưa cô, đây là thẻ sinh viên của em, có cần em đọc số sinh viên không?"

Nói xong, Hứa Nùng rất thuần thục nói ra một chuỗi con số, sau khi nói xong, cô lại nghĩ một chút, mở miệng: "Nếu cô vẫn không tin, em có thể lại nói ra vài nhân vật đã từng tập luyện trên lớp."

Lần này cô giáo không tin tưởng cũng phải tin. Cô ta lại cẩn thận đánh giá Hứa Nùng một phen, sau đó gật gật đầu, "Này là được rồi, sinh viên học khoa biểu diễn, chú ý nhiều hơn tới hình tượng của bản thân là tốt. Về sau đều ăn diện như vậy đi."

Hứa Nùng có cảm giác dở khóc dở cười, cô vốn cho rằng bản thân thay đổi cách ăn mặc, người xung quanh sẽ không phản ứng quá lớn, ai có thể ngờ được bây giờ ngay cả giáo viên cũng đều nói lời như vậy.

...

Sau khi giáo viên điểm danh hoàn tất, bắt đầu chính thức lên lớp.

Không khí trên lớp vẫn rất hài hòa, cô giáo này nổi tiếng nghiêm khắc, nhưng giảng bài cũng là nổi danh thú vị dễ hiểu. Trên lớp có nhiều lần, cô ta nêu ví dụ giải thích chọc cho cả lớp bật cười, mà ngay cả Hứa Nùng cũng nhẹ mím môi cười.

Lý Hướng Nam không tự chủ được dùng khóe mắt đánh giá cô, rung động dưới đáy lòng thật lâu không có tiêu tan.

Rất không dễ dàng chịu đựng được đến lúc nghỉ giữa giờ, Hứa Nùng ở dưới cái nhìn chăm chú của bạn học, đơn giản thu thập một chút tư liệu, đứng dậy chuẩn bị đi ra ngoài mua chai nước rồi lại quay về học tiết sau.

https://thuviensach.vn

Lý Hướng Nam hai bước đuổi theo, đi ở bên cạnh Hứa Nùng, kiềm chế lại thân mật hỏi cô: "Đi siêu thị à?"

Hứa Nùng gật gật đầu.

"Vậy... Đi cùng đi? Tớ vừa lúc có chút việc muốn nói với cậu."

Hứa Nùng vốn dĩ là muốn cự tuyệt, nhưng vừa nghe cậu ta nói những lời này, nghĩ nghĩ một chút, gật gật đầu.

Trên đường đi đến siêu thị, hai người bị ánh mắt của không ít người nhìn chằm chằm, có vài người còn vừa cầm di động vừa nhìn bọn họ, thỉnh thoảng lại nhìn vào trên điện thoại di động, giống như là đang so sánh với cái gì.

Khi Lý Hướng Nam đi ngang qua bên người bọn họ, cố ý liếc nhìn hai cái, phát hiện giao diện điện thoại của những người đó đang dừng ở trên diễn đàn của trường.

Cậu ta cũng nhanh chóng lấy điện thoại di động ra, mở ra mạng nội bộ của trường, đi vào trong diễn đàn.

Kết quả sau khi đi vào trang đầu tiên, liền nhìn thấy một bài viết màu đỏ ——

Kinh! Bình chọn Hoa hậu giảng đường phải có thêm máu mới gia nhập???

Chủ đề của bài viết chính là ảnh của Hứa Nùng bị người khác chụp trộm.

Trong ảnh, Hứa Nùng một thân váy dài màu trắng, vòng eo thon nhỏ, làn da trắng nõn, khuôn mặt càng là xinh đẹp rạng rỡ.

https://thuviensach.vn

Nói như thế nào đây, dung mạo của cô không phải loại xinh đẹp có tính công kích, nhưng là lại như trước khiến người nhìn qua khó quên, cũng vô cùng thoải mái.

Lý Hướng Nam đọc nhanh như gió nhìn bài trả lời phía dưới ——

Người trả lời 1: Trường khác rồi, trường chúng ta có loại diện mạo này, không sớm đã bị anh em diễn đàn đào ngược từ dưới lên, làm sao có thể hôm nay mới xuất hiện?

Người trả lời 3: Đồng ý với lời của đại ca.

Người trả lời 4: Bất kể thế nào, cô gái này lớn lên quả thật dễ nhìn nha, hơn nữa nhìn qua ngọt ngào mềm mại, tiểu tiên nữ, tiểu tiên nữ!

Người trả lời 18: Không phải trường khác! Vừa rồi tôi có bạn cùng phòng gửi tin, nói là sinh viên cùng lớp bọn họ!

Người trả lời 19: lầu trên cấp tốc giao ra tư liệu!

...

Lý Hướng Nam nhìn tầng tầng thảo luận trong bài viết này, trong lòng có chút không thoải mái.

Im lặng một chút, cậu ta đưa điện thoại di động tới trước mặt Hứa Nùng, nói: "Cái đó, diễn đàn trường có người mở bài thảo luận về cậu, cậu có muốn tìm người quản lý xin xóa đi hay không?"

Hứa Nùng đơn giản nhìn lướt qua, đầu lông mày nhăn chặt lại, tiếp đó lấy ra điện thoại di động của mình, sau khi nói câu "Cám ơn" với Lý Hướng Nam, liền đổ bộ diễn đàn dùng tài khoản của mình gửi tin nhắn cho người điều hành diễn đàn.

https://thuviensach.vn

Hai người sau đó một đường im lặng đi đến Siêu thị trong trường, sau khi đi vào Hứa Nùng cũng vừa vặn giải quyết xong chuyện bài viết trên diễn đàn, tiện tay lấy một bình nước, sau đó hỏi Lý Hướng Nam: "Vừa rồi cậu nói có việc muốn nói với tớ? Là việc gì vậy?"

Lý Hướng Nam liếc mắt nhìn bình nước cô cầm trong tay, sau đó yên lặng chọn một cái cùng loại, tiếp đó cùng cô xếp hàng tính tiền.

Cậu ta đứng ở sau lưng cô, do dự hai giây rồi mở miệng: "Cái đó... Bạch Hiểu thôi học, cậu biết không?"

Lần này Hứa Nùng thật sự bị làm cho kinh ngạc, cô xoay người ngạc nhiên nhìn Lý Hướng Nam.

"Thôi học?! Cô ta vì sao lại thôi học?"

Lý Hướng Nam lắc đầu, "Tớ cũng không biết, có vẻ như từ lúc các cậu mâu thuẫn... Ờ, chính là sau ngày cậu đè cô ta vào hộp cơm, thì không gặp lại cô ta nữa. Sau đó quay lại trường, bọn tớ nghe anh em cùng phòng thảo luận, bên khoa đạo diễn có bạn học nữ không biết phạm phải lỗi gì, đột nhiên liền bị nhà trường xử phạt cho thôi học."

Nói đến đây, Lý Hướng Nam lại nhìn Hứa Nùng một cái, "Cậu không biết à?"

"Tớ làm thế nào mà biết được? Tớ quay về trường còn muộn hơn cậu nữa."

Hai người tuy rằng quay phim cùng một tổ, nhưng là Lý Hướng Nam nam thứ hai phân cảnh kết thúc sớm hơn hai ngày, cho nên hắn về trường sớm, Hứa Nùng còn làm nốt một chút công việc cuối cùng mới trở về.

Lý Hướng Nam ngẫm lại quả thật đúng vậy, có điều...

https://thuviensach.vn

Hắn nhìn Hứa Nùng, do dự một chút, cuối cùng vẫn là hỏi ra suy nghĩ ở trong lòng: "Vậy... Có thể là có người nào đó ở sau lưng giúp cậu hay không? Vị lúc trước theo đuổi cậu thì sao? Chính là cái nam diễn viên khách mời kia."

Hứa Nùng trực tiếp phủ nhận: "Không có khả năng."

Người khác không biết, cô còn không biết sao?

Bản thân Chu Khởi thiếu nợ rất nhiều, Bạch Hiểu kia bình thường ăn mặc, trang phục trên người không có đồ rẻ tiền. Hơn nữa từ trong lời nói cũng có thể nghe ra được, gia đình cô ta hẳn là không bình thường.

Người như vậy, thì người kia nói xử lý liền xử lý được sao? Nhưng lại làm cho đối phương thôi học, việc này càng là không quá có khả năng.

Lý Hướng Nam thấy cô phủ nhận nghiêm túc như vậy, thì cũng không lại nghĩ về hướng đó nữa.

Chẳng qua nhắc đến người đàn ông kia, cậu ta đột nhiên liền lại nghĩ đến tối hôm đó ở đại sảnh khách sạn nhìn thấy một màn kia, lúc ấy người đè cô gái trên sô pha, nhìn từ mặt bên, quả thật có điểm giống người đàn ông kia.

Nếu thật là như vậy mà nói, vậy hắn ở một bên cùng cô gái khác làm chuyện ái muội, một bên lại giả vờ thâm tình theo đuổi Hứa Nùng...

Lý Hướng Nam có chút do dự, không biết có nên đề cập chuyện này với Hứa Nùng hay không.

Hai người mỗi người đều tâm sự ngổn ngang một đường trầm mặc trở về phòng học, ngồi an ổn không bao lâu, tiết thứ hai liền bắt đầu.

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng lúc này bởi vì lời của Lý Hướng Nam, tràn ngập đầu óc đều là hình ảnh của Chu Khởi.

Sau đó lúc lên lớp, cô cũng không khỏi có chút thất thần, trong lòng suy đoán lung tung, người kia rốt cuộc là gặp phải chuyện gì, mới có thể đột nhiên rời đi.

Miên man suy nghĩ hơn bốn mươi phút, điều giáo viên giảng cô chỉ nghe lọt được hơn một nửa, sau đó không dễ dàng gì chịu đựng đến giờ tan học, Hứa Nùng một giây cũng không trì hoãn, thu thập xong đồ đạc liền đi ra ngoài.

Dù sao cũng là người nổi tiếng vừa mới lên diễn đàn trường, Hứa Nùng lúc này lại đi giữa đám người, ánh mắt quét trên người cô càng nhiều hơn lúc trước.

Cô có chút bất đắc dĩ, cũng có chút phiền lòng, dù sao cũng là người có thói quen làm việc không khoa trương, đột nhiên bị trở thành tiêu điểm chú ý như vậy, cô nhất thời thật sự khó tiếp nhận.

Cúi đầu vội vàng bước đi, Hứa Nùng một lòng một dạ chỉ muốn nhanh chóng rời khỏi chỗ đông người.

Nào ngờ, lúc này bỗng nhiên có một bóng người ngăn trở trước mặt cô.

Cô cho rằng là trùng hợp, vì thế xê dịch bước chân sang bên phải, chuẩn bị đi qua đối phương, không nghĩ đối phương thấy cô di chuyển, cũng di chuyển theo.

Hứa Nùng lúc này mới phát hiện điểm không thích hợp, cau mày ngẩng đầu.

https://thuviensach.vn

Sau một giây, khuôn mặt tuấn mỹ lại khoa trương kia in vào đáy mắt cô.

Chỉ thấy Chu Khởi cà lơ phất phơ đứng ở trước mặt, khóe môi hắn hơi hơi nhếch, cười đến có chút lưu manh hư hỏng.

"Bạn học, cho xin chút lửa?"

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 32

Ánh mặt trời ấm áp quét xuống từ giữa không trung, nhẹ nhàng chiếu lên mặt Chu Khởi, đuôi lông mày cùng đuôi mắt hắn hơi hơi nhếch, trong đôi mắt hẹp dài, giờ phút này thu vào không ít tia sáng nhỏ vụn.

Hắn nhẹ nhấc cằm, cằm dưới góc cạnh rõ ràng, khóe môi hơi nhếch, trong ý cười mang theo nhàn nhạt bất cần đời.

Hứa Nùng nhìn hắn, ngẩn người hai giây, tiếp đó theo bản năng liền hỏi: "Anh tại sao lại ở chỗ này?"

"Tới tìm em nha."

Nói tới đây, thân thể Chu Khởi hơi hơi nghiêng về phía trước, khuôn mặt tuấn tú thoáng dựa vào gần Hứa Nùng.

"Vì sao không gọi điện thoại cho tôi? Buổi sáng tôi quay về thành phố điện ảnh mới biết, tổ các em đã quay xong rời đi rồi."

Hứa Nùng cảm thấy có chút kỳ quái, trừng mắt nhìn hắn, "Tôi lại không có điện thoại của anh, làm sao mà gọi?"

"Không phải là để lại tờ giấy cho em sao? Em không nhìn thấy à?"

Cô im lặng, cẩn thận nhớ lại tờ giấy mà hắn lưu lại kia, phần mực bị nhòe kia... Hình như quả thật là một chuỗi dài?

Ờ, nghĩ như vậy, hình như cũng có chút giống số điện thoại.

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng vốn dĩ trong lòng vô cùng tự tin, nhưng nghĩ đến chỗ này, liền bỗng nhiên có chút chột dạ.

"Không có, bị làm ướt rồi, tôi không nhìn thấy."

Chu Khởi nhướng đuôi lông mày, vạn lần không nghĩ tới sẽ là câu trả lời này.

Thời điểm hắn quay về xử lý một vài việc, vẫn luôn để ý chờ điện thoại của Hứa Nùng.

Thật ra hắn cũng từng nghĩ về việc lặng lẽ lưu số của cô trước khi rời đi, nhưng lại cảm thấy không được con mèo nhỏ cho phép, liền đi động vào điện thoại của cô cũng không phải cách làm quá thỏa đáng.

Vì thế, hắn liền đơn giản trực tiếp để lại số của mình.

Nhưng là vạn lần không nghĩ tới, điện thoại di động vẫn luôn im ắng, không có dãy số xa lạ gọi tới.

Chuyện của hắn bên kia gấp gáp, không có hắn tự mình tiếp nhận xử lý không được, cho nên sau khi hắn cảm thấy có điểm không đúng, liền nhanh chóng hoàn thành công việc sớm hơn.

Kết quả không nghĩ tới, thời điểm trở lại thành phố điện ảnh, lều nội cảnh của nhóm Hứa Nùng đều đã dỡ bỏ, có đoàn phim mới tiến vào dựng cảnh đang chờ đợi bấm máy.

Hắn ngay lập tức tìm đến người phụ trách thành phố, người phụ trách nói nhóm Hứa Nùng bọn họ đã quay xong rời đi, hơn nữa cô gái kia trước khi đi còn lưu lại cho hắn lời nói cùng năm trăm đồng tiền.

Chu Khởi cũng không nhiều lời, tiếp lấy tiền mà cô lưu lại, ngay lập tức phái người đi tra trường học cùng tài liệu của cô, thuộc hạ mới vừa đưa

https://thuviensach.vn

kết quả điều tra cho hắn, hắn liền tới đại học B.

Lúc đến nơi, vừa vặn bắt kịp lớp bọn họ tan học, Chu Khởi liền dựa vào trước lan can tầng hai ôm cánh tay chờ cô.

Hắn không biết cô hôm nay thay đổi cách ăn mặc, nhưng cũng may hắn đối với cô gái của mình chưa bao giờ không thể nhận ra.

Cho dù là áo phông dài, quần bò, gọng kính đen, hay là hôm nay váy trắng, khuôn mặt xinh đẹp không có bất kỳ cái gì che chắn, với hắn mà nói, đều là Hứa Nùng mà hắn yêu thích đến tận xương.

Cho nên ngay khi cô xuất hiện hắn liền sải đôi chân dài đi về phía cô.

Mà trong lúc tiến lại gần cô, Chu Khởi cũng phát hiện, sau khi cô gái này biến đổi thành xinh đẹp dễ nhìn, bốn phía ánh mắt chăm chú cũng nhiều hơn không ít. Thậm chí còn có mấy nam sinh không biết sống chết, cầm di động hướng về phía cô chụp ảnh.

Trong lòng Chu Khởi nóng nảy, một vạn lần muốn tóm tên nam sinh kia qua đây xử lý một phen, nhưng hắn cũng biết, lúc này con mèo nhỏ còn chưa phải là của mình, hắn cái gì cũng không thể làm.

Cho nên sau đó lúc hỏi, hắn cố ý nghiêng người về phía trước, khoảng cách tuy rằng không xem là đặc biệt gần, nhưng cũng như có như không tạo ra một tia ái muội.

Hắn áp sát vào nói chuyện trọng điểm là muốn đánh đuổi tình địch tiềm năng, lại không nghĩ, ngược lại lấy được đáp án khiến hắn rất ngoài ý muốn.

"Làm ướt rồi?" Chu Khởi hỏi.

https://thuviensach.vn

"Ừ." Hứa Nùng rủ mí mắt, cũng không lại nhìn hắn, "Anh không phải là đặt một ly sữa đậu nành ở phía trên sao, lúc tôi nhận điện thoại vô ý đụng đổ sữa đậu nành, sau đó tờ giấy liền bị tẩm ướt..."

Cô yên lặng, khi lại mở miệng, giọng so với vừa mới rồi nhỏ đi một chút: "Khụ, sau đó cũng chỉ còn lại có vài chữ phía trước."

Ánh mắt Chu Khởi nhàn nhã nhìn cô, " Vài chữ phía trước?"

"Ừ... Là cái anh nói có việc phải rời đi đó..."

Hắn nhếch khóe môi, ý cười trên mặt càng đậm, khi mở miệng, tràn đầy là giọng điệu cố ý trêu chọc cô.

"Nói như vậy, vẫn là lỗi của tôi?"

"..."

Hứa Nùng tuy rằng quả thật có nghĩ qua, nếu hắn không đặt cốc sữa đậu nành ở đó, phỏng chừng cũng sẽ không có loại chuyện không may này xảy ra. Nhưng nói như thế nào, chuyện này cũng không trách đến trên đầu hắn.

Vì thế lắc lắc đầu, cô nói: "Không, là tôi không cẩn thận, còn có..."

Cô lần nữa giương mắt nhìn hắn, nói: "Cám ơn anh về bữa sáng hôm đó."

Hắn đứng thẳng người, điệu bộ biếng nhác nhàn rỗi.

"Bạn học nhỏ, bất kỳ lời cảm ơn nào mà không có hành động thực tế đều là đùa giỡn. Lưu. Manh à."

"..." Hứa Nùng sao lại quên mất, cái người này vẫn luôn là được voi đòi tiên! Cô không có việc gì đi nói cám ơn làm gì a.

https://thuviensach.vn

Cô cũng không duy trì bộ dáng lễ phép hữu hảo vừa mới rồi nữa, giương mắt "Hung dữ" trừng hắn.

"Vậy anh muốn tôi cảm tạ như thế nào?"

Ánh mắt Chu Khởi lướt qua lan can tầng 2, liếc xuống nhà ăn đầu tiên ở chỗ ngoặt dưới lầu, "Cũng mời tôi ăn một bữa cơm đi? Nghe nói nhà ăn đại học B có rất nhiều món ăn ngon, vẫn luôn nghĩ đi qua nếm thử, nhưng thật sự là không đủ khả năng."

"..."

Hứa Nùng tin hắn mới lạ, nhà ăn trong trường bọn họ quả thật giá có chút cao, nhưng là cũng không cao đến trình độ không đủ khả năng ăn à.

Tuy vậy cô cũng lười tranh luận cùng hắn, vừa vặn lúc này cô vô thức lấy khóe mắt nhìn sang bên cạnh, phát hiện vây quanh hai người bọn họ không thiếu bạn học trong khoa, mỗi một người đều mang theo ánh mắt bát quái nhìn bọn họ.

Phản ứng đầu tiên của Hứa Nùng chính là muốn mang Chu Khởi nhanh chóng rời đi.

Vì thế cô vội vàng túm cánh tay của hắn, nhanh chóng đi xuống tầng dưới, vừa đi vừa nói chuyện: "Nhà ăn thì thôi đi, tôi biết một nhà hàng ăn rất ngon ở ngoài trường, để tôi mời anh đến đó ăn đi."

...

Lý Hướng Nam vẫn luôn nhìn hai người đi xuống lầu, lúc này mới chậm rãi thu hồi ánh mắt.

Vừa nãy khi Chu Khởi xuất hiện, cậu ta liền nhận ra người kia, sau đó nhìn thấy tư thế ái muội của hắn nói chuyện với Hứa Nùng, Lý Hướng Nam

https://thuviensach.vn

vẫn luôn do dự không biết có nên đi qua hay không.

Cậu ta thật ra rất khinh thường nói xấu sau lưng người khác, nhưng cậu ta cũng quả thật dường như là nhìn thấy người đàn ông này đã từng mập mờ cùng người phụ nữ khác...

Nghĩ đến đây, Lý Hướng Nam ở trong lòng do dự nửa ngày, cuối cùng vẫn là xoay người, không theo bọn họ cùng nhau rời đi.

———————

Nơi Hứa Nùng dẫn Chu Khởi đi chính là một nhà ăn nhỏ bên ngoài trường, cửa hàng không lớn, nhưng là cũng rất phát đạt. Lúc bọn họ đi vào, đúng dịp có một bàn người rời đi, mới cướp được một cái bàn bốn chỗ.

Cô chủ động nhận nhiệm vụ đặt đồ ăn, cầm thực đơn vừa gạch gạch vẽ vẽ, vừa hỏi Chu Khởi cái này có ăn hay không, cái kia có ăn hay không.

Chu Khởi lúc ấy tay chống nghiêng bên mặt, lười biếng dựa vào vách tường đối diện. Cô hỏi một câu, hắn đáp một câu.

Sau đó nhìn cô thật sự là vô cùng mệt mỏi, vì thế nói: "Bạn học nhỏ, tớ không kén ăn, bạn cho ăn cái gì tớ ăn cái đó."

Hứa Nùng nghe xong câu này, giương mắt trừng hắn, "Cái gì là cho ăn? Là tôi mời cái gì anh ăn cái đó!"

Chu Khởi thật sự là yêu vô cùng dạng vẻ hung dữ này của cô, thật ra không có bất luận lực chấn nhiếp gì.

Lười biếng nhếch môi, hắn cười cực kỳ hư hỏng, "À, nói sai."

"..." Hứa Nùng không lại để ý tới hắn, đưa tay đưa tờ đơn đặt món cho người phục vụ ở bên cạnh, tiếp đến nói với đối phương, "Làm phiền cô rồi."

https://thuviensach.vn

Đối phương lễ phép cười cười với cô, sau đó xoay người rời đi.

Kết quả đi không quá hai bước, người phục vụ chính diện đụng phải đồng nghiệp, trực tiếp mở miệng nói: "Ôi trời, tôi vừa mới thấy được một cặp tình nhân rất xứng đôi, tôi xong rồi, chua chết mất, muốn biến thành chanh tinh."

Hứa Nùng: "..."

Lời của người phục vụ hiển nhiên Chu Khởi cũng nghe được, đáy mắt hắn lúc này đều đựng đầy ý cười, "Nghe thấy không? Người ta nói chúng ta xứng đôi đó."

"Anh ngậm miệng."

Hứa Nùng cảm thấy mặt mình cực kỳ nóng, vốn dĩ không mang hắn đến nhà ăn, chính là vì tránh cho tình cờ gặp mặt bạn học nhiều chuyện. Nhưng ai nghĩ, mang theo người này đến chỗ nào, đều sẽ thành tiêu điểm chú ý của người khác.

Đang miên man suy nghĩ, đột nhiên có hai cô gái đi về hướng bọn họ.

"Cái đó, thật ngại quá, có thể ghép một bàn không?"

Hứa Nùng theo bản năng ngẩng đầu nhìn qua, kết quả ánh mắt nhìn thấy người đối diện, hai bên đều ngẩn người.

"Hứa Nùng?!"

Nói chuyện chính là bạn học cùng lớp với Hứa Nùng, cũng là sinh viên học biểu diễn, lúc trước ở trên lớp, các cô cũng nhìn chằm chằm vào sự thay đổi của Hứa Nùng hồi lâu, cho nên lúc này cô vừa ngẩng mặt, họ liền nhận ra cô.

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng vốn là muốn đáp ứng, nhưng sau khi nhìn thấy là bạn học cùng lớp, ngược lại có chút do dự.

Suy nghĩ giây lát, cô liếm môi, gật gật đầu, "Được."

Nói xong, lại nhìn sang Chu Khởi, sau đó chỉ chỉ vị trí bên cạnh mình.

"Anh đến ngồi bên này."

Chu Khởi không có phản ứng gì lớn, lười biếng đứng dậy, dịch đến ngồi bên cạnh Hứa Nùng.

Hai người bạn học kia liên tục nói câu cám ơn, sau khi ngồi xuống, còn tràn đầy ý cười nhìn Hứa Nùng.

"Cậu quả thật trở nên xinh đẹp hơn nhiều, lúc trước nếu ăn diện như vậy, hoa khôi giảng đường của trường chúng ta khẳng định chính là cậu rồi."

Nói chuyện chính là uỷ viên văn nghệ của lớp Hứa Nùng, Trì Sa Sa. Một cô gái rất xinh đẹp đáng yêu, ăn mặc vô cùng thời thượng mỹ lệ.

Nữ sinh bên cạnh Trì Sa Sa là uỷ viên thể dục, Lưu Ngải, cũng là một cô gái rất dễ nhìn, chẳng qua so sánh với Trì Sa Sa, thiếu đi một phần dễ thương, nhiều thêm một phần khí tràng ngự tỷ.

Trì Sa Sa nói xong, Lưu Ngải ở bên cạnh cũng đáp lời: "Đúng vậy, trong lớp có nữ sinh vẫn luôn ghét bỏ cậu quê mùa, lần này có thể xem như làm sáng mắt chó của bọn họ."

Hứa Nùng xấu hổ cười, không biết tiếp lời như thế nào.

Ngược lại là Chu Khởi ở một bên, nghe vậy thong thả hỏi: "Cô nàng nhà tôi trước kia trong lớp thường xuyên bị người bắt nạt sao?"

https://thuviensach.vn

Hai cô gái ở đối diện không nghĩ tới đại soái ca này sẽ chủ động mở miệng nói chuyện với họ, nhất thời có chút cảm giác được sủng ái mà sợ.

"Nhưng cũng không xem là bắt nạt nha, chỉ là có lẽ mọi người cảm thấy Hứa Nùng có chút đặc biệt đi... Không dễ tiếp cận."

Thật ra Trì Sa Sa và Lưu Ngải thân là ban ủy của lớp, có nhiều lần muốn tìm cơ hội tiếp cận Hứa Nùng, nhưng đều bị tính cách cô độc khó tiếp cận của cô trước kia chấn trụ, vẫn luôn không dám thật sự hành động.

Trì Sa Sa nói xong, đôi mắt to xoay chuyển qua lại trên người Chu Khởi và Hứa Nùng, tiếp đến, thăm dò hỏi: "Cái đó... quan hệ của hai người là gì nha?"

"Bạn bè!" Hứa Nùng giành trước đáp, như là sợ Chu Khởi lại nói linh tinh cái gì.

Chu Khởi ở một bên hơi hơi nhíu lông mày, lười biếng nhếch môi cười, nhưng cũng không phản bác.

Hai cô gái gật gật đầu, tiếp theo Lưu Ngải lại hỏi: "Anh không phải sinh viên trường tôi đi?"

Nếu thật sự là trường bọn họ, làm sao một khuôn mặt đẹp trai như vậy có thể chưa một lần lên diễn đàn trường? Cho nên Lưu Ngải phỏng đoán, hắn tuyệt đối là thuộc trường khác.

Hứa Nùng đang rối rắm nên nói ra thân phận của hắn như thế nào, thì nghe Chu Khởi chính mình mở miệng.

"À, tôi là thuộc trường cách vách."

Lời vừa dứt, Hứa Nùng ở bên cạnh liền ho mạnh một tiếng, giống như là có chút bị sặc nước miếng.

https://thuviensach.vn

Mà hai cô gái ở đối diện, cũng đều ngẩn người.

"Sao vậy?"

Chu Khởi nhìn ra phản ứng của các cô không đúng lắm, nghĩ thầm rằng bản thân hắn là không có nói sai đi, lúc đến hắn quả thật vô ý nhìn sang phía đối diện, bên kia cũng có sinh viên đang đi ra đi vào.

Trì Sa Sa phản ứng trước, cô có chút phức tạp lại có chút do dự nhìn Chu Khởi, nói: "Nhưng là đối diện... Là trường nghề a, anh là học trường nghề sao?"

"..."

Lưu Ngải có chút tò mò nói tiếp: "Nếu là trường nghề, anh là học cái gì? Đầu bếp hay là làm tóc trang điểm?"

Hứa Nùng: "..."

Chu Khởi: "..."

Lưu Ngải thấy hắn vẫn luôn không đáp, đáy mắt xuất hiện một tia sáng khó tin.

"Không phải là học đào móc đi?"

Hứa Nùng: "..."

Chu Khởi: "....."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 33

Chúc mọi người cuối tuần vui vẻ. 😂

~~~~~

Chương 33

Lưu Ngải ở đối diện trí tưởng tượng vô cùng phong phú, sau khi nói xong "Máy đào móc", dường như quan sát thấy phản ứng của Chu Khởi không đúng lắm, lại bắt đầu cân nhắc tới cái chuyên môn khác.

Hứa Nùng sợ cô ấy lại nói ra lời gì kinh thiên động địa, vì thế nhanh chóng tiếp lời.

"Hắn học thi đấu điện tử!"

Trì Sa Sa "Ồ" một tiếng, "Trường khác thành lập chuyên ngành thi đấu điện tử chuyên nghiệp thì tớ biết, nhưng trường nghề cũng có sao? Theo kịp thời đại như vậy?"

Hứa Nùng nhớ lúc trước có từng nghe ai đó nói qua, đội thể thao điện tử của trường đối diện khá mạnh, hắn là có cái chuyên ngành này đi...

Nhưng cô vẫn là theo bản năng nhìn về phía Chu Khởi, ánh mắt mang theo một tia do dự cùng không xác định, "Có... đi..."

Chu Khởi vốn lười biếng chống nghiêng mặt nhìn cô nói linh tinh, lúc này thấy cô khó xử, ngược lại không đành lòng.

https://thuviensach.vn
~~~~~

Không chút để ý gật gật đầu, ung dung đáp: "Ừ, tôi chơi game."

Trường nghề đối diện có chuyên ngành thi đấu điện tử hay không Chu Khởi không biết, nhưng nếu cô gái của hắn đã nói, cho dù không có, ngày mai hắn cũng sẽ tìm người đập tiền vào để bọn họ thành lập ra.

Nghe thấy đáp án khẳng định của hắn, hai cô gái ở đối diện đều rất hào hứng.

Lưu Ngải: "Nếu chơi game lợi hại, vậy phương diện khác hắn là anh cũng rất mạnh đi? Nhìn thân hình anh thế này hắn là cũng rất yêu thích vận động đi? Anh chơi bóng rổ có tốt không? "

Hứa Nùng không biết làm sao, hai cô nàng này đều là hỏi cái vấn đề gì đây, tốc độ tay cô miễn cưỡng có thể lý giải, còn chơi game với chơi bóng rổ lại có cái quan hệ gì?

Không đợi Chu Khởi đáp lại, Lưu Ngải ở đối diện lại mở miệng: "Vậy... Nếu như anh có thể chơi bóng rổ, có hứng thú chơi hỗ trợ cho lớp chúng tôi hay không, thay lớp chúng tôi đấu một giải trong trường?"

Lưu Ngải là uỷ viên thể dục của lớp, lớp bọn họ lại thừa nữ thiếu nam, duy nhất vài nam sinh mỗi một người đều thanh tú yếu ớt, một vạn lần không muốn tham gia đấu bóng rổ, cảm thấy lãng phí thời gian.

Cô nàng mấy ngày nay bởi vì sự kiện này lo lắng đầu cũng cũng muốn rụng hết tóc, vừa đấm vừa xoa mất mấy ngày, cuối cùng mới xác định được ba người, còn thiếu hai chủ lực.

Cô ta thật sự là không có cách nào, nếu không cũng không cần nghĩ đến mời trợ giúp bên ngoài.

Nghĩ đến đây, Lưu Ngải còn sợ Chu Khởi từ chối, nhanh chóng lại bổ sung một câu: " Trường chúng tôi lần này thi đấu nội bộ, vì để huy động sự

https://thuviensach.vn

nhiệt tình của mọi người, chính là dự tính tiền thưởng rất lớn! Chỉ cần đạt được thứ bậc, tiền thật sự không thiếu nha. Thế nào? Suy xét đi mà!"

Hứa Nùng vốn dĩ nghe xong lời Lưu Ngải, liền muốn trực tiếp thay Chu Khởi từ chối.

Trường học của hắn căn bản chính là nói linh tinh, còn đến làm cái gì hỗ trợ thi đấu.

Nhưng vừa nghe Lưu Ngải nhắc tới chuyện tiền thưởng...

Cô dường như có chút ấn tượng, lúc trước khi Lưu Ngải ở trong lớp khuyên bạn học nam tham gia thi đấu, vẫn luôn có nhắc đến, thắng giải này đội sẽ có tiền thưởng một vạn đồng. Chỉ tiếc bạn học trong lớp bọn họ... đều không quá thiếu tiền.

Vậy nên chuyện này đối với bọn họ mà nói, một chút lực hấp dẫn cũng không có.

Nhưng là với Chu Khởi mà nói...

Ánh mắt Hứa Nùng mang theo do dự nhìn về phía hắn, không nghĩ tới hắn cũng vẫn luôn đang nhìn mình, tầm mắt hai người ngay tức khắc gặp nhau.

Cô lại lặng lẽ thoáng nhìn về phía đối diện, sau đó tiến lại gần Chu Khởi ở bên cạnh, nhỏ giọng hỏi hắn: "Anh chơi bóng rổ có được không vậy?"

Đuôi lông mày của Chu Khởi nhếch lên, cũng nghiêng nghiêng người về trước, môi mỏng gần sát bên tai Hứa Nùng, như có như không thở ra ái muội.

https://thuviensach.vn

"Bạn học nhỏ, bạn xác định muốn hỏi một người đàn ông vấn đề "Được không" à?"

Hứa Nùng: "..."

Người này mười câu thì chín câu không đứng đắn, cô thật muốn đập vỡ đầu hắn!

Cô trừng mắt nhìn hắn, "Vậy anh rốt cuộc có muốn tham gia trận bóng rổ này hay không?"

"Em muốn anh tham gia không?"

Cái gì gọi là cô muốn hay không?

Lông mày Hứa Nùng nhăn tít, kiên nhẫn tiếp tục nhỏ giọng nói với hắn: "Không phải vấn đề tôi muốn hay không muốn anh tham gia, anh không phải là thiếu tiền sao?"

Đáy mắt Chu Khởi xẹt qua một tia ngoài ý muốn, hóa ra là bởi vì này cái?

Ánh mắt hắn đảo qua hai má trắng nõn mềm mại của cô, qua một lúc lâu, hắn mới lần nữa mở miệng: "Được, em nói cái gì thì là cái đó, em bảo anh tham gia anh liền tham gia."

Giọng của Chu Khởi lần này không có tận lực đè thấp, cho nên hai cô gái ở đối diện cũng đều nghe thấy được.

Lúc này hai người đều hít sâu vào một hơi, một bộ chống đỡ cảm giác bị thức ăn cho chó nhồi đầy mặt.

Lưu Ngải vươn tay gõ gõ mặt bàn, mặt không đổi sắc nói: "Tôi nói này, hai vị, đối diện còn có hai người đang thở dốc nè, các người có thể suy xét một chút cảm thụ của chúng tôi hay không vậy?"

https://thuviensach.vn

Trì Sa Sa phụ họa mạnh mẽ gật đầu.

Hứa Nùng rất bất đắc dĩ, nhưng hiện tại có mặt người khác, cô lại không dám giống như thường ngày lén lút oán giận người kia.

Vì thế, cô mặt đỏ bừng bừng thẳng người lên, sau đó chủ động nói với Lưu Ngải: "Hắn tham gia."

Sau khi nói xong, lại dường như là nhớ tới cái gì, hỏi câu: "Tiền thưởng kia... Là chia đều đi?"

Lưu Ngải gật gật đầu, "Đúng vậy, đúng vậy, chỉ cần thắng liền có thể được chia."

Nói rồi, cô nàng lại cười hì hì hỏi Chu Khởi, "Cái đó, soái ca, anh có thể tìm giúp tôi một nam sinh hay không? Bạn học, huynh đệ đều được cả! Chỉ thiếu một người thôi! Đến lúc đó thật sự thắng rồi, tiền thưởng các anh liền có hai phần nha!"

Hứa Nùng nghe xong lời Lưu Ngải nói, ngay lập tức nghĩ tới Chu Khởi đã từng nói qua...

"Tôi có người anh em, bị truy khoản nợ, hai năm ăn hai cái chi giả, một cánh tay một cái chân."

Cô yên lặng ở trong lòng nghĩ, thật để người anh em của hắn tới mà nói...

Chống gậy ra sân sao?

Hứa Nùng sợ hắn không tiện từ chối, vì thế mới vừa muốn mở miệng thay hắn nói gì đó, lại không ngờ Chu Khởi ở bên kia, lên tiếng đồng ý trước.

"Được."

https://thuviensach.vn

Ánh mắt cô mang theo nghi ngờ nhìn sang hắn, khi bốn mắt nhìn nhau, Chu Khởi lười biếng nhếch môi cười, đưa tay nhéo nhéo hai má cô.

"Yên tâm đi, Chu ca ca nhất định làm cho lớp bọn em thắng."

Hứa Nùng: "..."

Lưu Ngải: "..."

Trì Sa Sa: "..."

...

Ăn xong cơm trưa, Lưu Ngải và Trì Sa Sa rất tự giác đi trước, gần trước lúc đi vẫn luôn nháy mắt với Hứa Nùng, giống như đang nói "Yên tâm, bọn tôi rất có nhãn lực, không làm bóng đèn đâu!"

Hứa Nùng rất bất đắc dĩ, nhưng cũng chỉ có thể kéo lê bước chân đi ở phía sau cùng với Chu Khởi.

Khi tới gần cửa đại học B, Hứa Nùng bất chợt xoay người, lòng bàn tay hướng lên trên, đưa bàn tay nhỏ bé về phía Chu Khởi.

Chu Khởi nhướng mày cười xấu xa, "Bạn học nhỏ, hôm nay chủ động như vậy? Muốn nắm tay có thể trực tiếp nói..."

Hắn nói rồi, liền cũng duỗi tay ra, nào ngờ lại bị Hứa Nùng tránh, mà còn "Bốp" một tiếng, bất ngờ bị đập một cái.

Hứa Nùng bây giờ đã biết cái tính tình không đứng đắn này của hắn, cho nên đối với hắn một chút sợ hãi cũng không có, thậm chí là muốn làm gì liền làm cái đó, cũng không chịu đựng nữa.

Cô hung dữ trừng mắt nhìn hắn, nói: "Ai muốn tay anh chứ, tôi là kêu anh lấy di động ra."

https://thuviensach.vn

Chu Khởi cũng không thèm để ý, lôi cái Nokia cũ kia ra giao cho cô.

Hứa Nùng nhìn điện thoại di động này, ngược lại không có phản ứng gì lớn, đầu ngón tay đặt ở trên bàn phím, nhanh chóng ấn mấy nút phía trên.

Trong khoảnh khắc, trong túi cô vang lên tiếng chuông, sau khi nghe thấy cô liền cắt cuộc gọi, sau đó lần nữa trả cái Nokia cũ kia lại cho Chu Khởi.

"Anh ghi lại số của tôi đi, về sau chuyện trận đấu bóng rổ có tin tức gì, tôi gọi điện thoại cho anh."

Chu Khởi lười biếng gật gật đầu, cũng không quá để ý.

Hứa Nùng nhìn thời gian, cách giờ lên lớp còn có hai mươi mấy phút, cô nên đi rồi.

Vì thế cô cuối cùng nhìn hắn một cái, nói: "Vậy tôi trước quay về trường học nha."

Nói xong, lại thuận miệng hỏi câu: "Anh lát nữa là muốn quay lại thành phố điện ảnh sao?"

Chu Khởi rủ mắt nhìn cô, ánh mắt trong nháy mắt thêm sâu, trong tích tắc, hắn giống như không quá để ý nói: "Quay về làm gì? Tôi bị người phụ trách bên kia đuổi việc rồi."

"Hả?" Hứa Nùng sửng sốt, "Vậy anh hiện tại liền... chuyên môn... đòi nợ?"

Suy nghĩ nhanh chóng ở trong đầu xoay một vòng, Chu Khởi lại nói: "Chuyện thu nợ cũng không có, ông chủ kia bị bắt, thuộc hạ đều giải tán hết rồi."

https://thuviensach.vn

"..."

Hứa Nùng đột nhiên không biết nên nói cái gì mới tốt, vốn dĩ cô cũng không quá để ý, nhưng nghe xong lời Chu Khởi nói, lúc này lại nhìn nhìn khuôn mặt hắn, dường như là... có chút mệt mỏi?

Dưới mắt giống như so với lúc trước nhiều hơn một ít nhàn nhạt xanh đen a.

Cô đứng ở tại chỗ muốn nói lại thôi, Chu Khởi biết mục đích của mình đã đạt được, vì thế lại nhéo nhéo mặt cô, "Được rồi, mau lên lớp đi, tôi lại không phải là chưa từng ngủ qua dưới gầm cầu, người lang thang bên đó còn rất tốt, không cần bạn học nhỏ em lo lắng."

Nói xong, đẩy hai vai Hứa Nùng, xoay người cô, sau đó ép cô đi về phía trước.

"Đi thôi, tôi nhìn em đi vào."

Chu Khởi cũng nói đến thế này, Hứa Nùng cũng không nói thêm gì nữa.

Cô khắc chế xúc động muốn quay đầu lại, một đường chậm rãi đi trở về phòng học.

Sau khi đến phòng học, Lưu Ngải và Trì Sa Sa ngay lập tức chạy tới trước mặt cô.

Trì Sa Sa thần thần bí bí mở miệng trước: " Đồng chí Tiểu Hứa, bản nhân ban đêm xem thiên tượng..."

Hứa Nùng có chút bất đắc dĩ nói: "Bây giờ là ban ngày."

"..." Trì Sa Sa chọc chọc Lưu Ngải bên cạnh, kêu cô nói hai câu.

https://thuviensach.vn

Vì thế Lưu Ngải tiếp lời: "Cô ấy chỉ là tò mò, cậu và đại soái ca vừa rồi rốt cuộc là quan hệ gì."

Hứa Nùng hiện tại ở trong lòng tất cả đều là việc Chu Khởi người không có đồng nào còn không nhà để về, không có nhiều tâm tư để ý tới bọn họ nhiều chuyện.

"Thật sự chỉ là bạn bè quen biết, sắp lên lớp rồi, các cậu nhanh chóng quay về vị trí của mình đi."

Hai cô nàng thoáng nhìn nhau, cũng nhìn ra cảm xúc của Hứa Nùng không đúng, không quấy rầy cô nữa, dắt nhau quay về hàng sau.

Sau đó trong giờ học Hứa Nùng vô cùng lơ đãng, cô không ngừng lấy di động nhìn số cô mới lưu vào ở phía trên, là số điện thoại của Chu Khởi.

Tới tới lui lui mấy lần, muốn gửi tin nhắn cho hắn, nhưng cuối cùng đều nhịn xuống.

Hai tiết học trôi qua, cũng đã gần 5 giờ chiều, Hứa Nùng không có tâm tư gì lại ở lại trường, thu thập túi đồ xong liền đi ra ngoài.

Trên đường đi tới cổng trường, cô lại một lần nữa do dự không biết có nên gửi tin nhắn cho Chu Khởi hay không.

Nào ngờ mới bước ra khỏi cổng trường, theo bản năng ngẩng đầu nhìn thoáng qua, liền nhìn thấy thân ảnh của người kia.

Hắn nhàn nhã đứng ở nơi đó, đầu ngón tay kẹp điếu thuốc.

Trước mặt hắn đứng hai cô bé ăn diện rất thời thượng, cầm di động dường như đang hỏi cái gì.

Chu Khởi vẫn luôn không để ý bọn họ, nhưng lông mày cũng khẽ nhăn, có vẻ rất không kiên nhẫn.

https://thuviensach.vn

Lưu Ngải và Trì Sa Sa lúc này cũng đi đến cổng trường, sau khi nhìn thấy một màn này, lặng lẽ tiến đến trước mặt Hứa Nùng.

"Nếu là tớ nói a, chị em tốt, có người đàn ông tốt thì phải nắm chặt, đừng lại bạn bè hay không bạn bè gì nữa, cậu thật sự nếu không cố gắng nắm chắc, „Người bạn" này của cậu sớm hay muộn sẽ biến thành bạn trai của người khác." Nói chuyện trước là Lưu Ngải.

"Chỉ là, con gái bây giờ rất chủ động." Trì Sa Sa vừa nhìn Chu Khởi bên kia, vừa nói, "Nhưng mà tôi cảm thấy soái ca kia giống như trước mắt còn chưa động phàm tâm với người khác đâu, thái độ của hắn đối với hai nữ sinh này hoàn toàn không giống đối với cậu a, chậc, quả nhiên được thiên vị đều không có sợ hãi."

Hứa Nùng không có tâm tư để ý tới trêu chọc của bọn họ, đang lúc cô do dự có muốn tiến lên tìm Chu Khởi hay không, người ở bên kia lúc này cũng nhìn thấy cô.

Trong nháy mắt, không kiên nhẫn cùng lạnh lẽo quanh người Chu Khởi toàn bộ biến mất, hắn sải chân dài mang theo một thân lười biếng đi về phía cô.

Sau khi đứng lại, cũng không nói thêm gì, trực tiếp nhẹ nhàng lấy xuống ba lô của cô, sau đó nhẹ khoác lên vai mình.

"Đi thôi, đưa em về nhà."

Lưu Ngải và Trì Sa Sa rất thức thời lui lại xoay người đi về hướng ngược lại, Hứa Nùng muốn nói câu tạm biệt với họ cũng không kịp.

Vẻ mặt cô phức tạp nhìn Chu Khởi, lại nhìn hai cô gái ở chỗ xa kia, vẫn có chút không cam lòng, hỏi: "Nếu không... Anh giải quyết một chút chuyện bên kia trước đi?"

https://thuviensach.vn

Chu Khởi ngay cả nhìn cũng không nhìn bên kia, thuận miệng đáp: "Không cần, bọn họ lại không quan trọng."

Hắn vừa nói, vừa túm lấy cổ tay Hứa Nùng, kéo cô đi về phía trước, "Ngoài em ra, không ai đáng giá để tôi lãng phí thời gian."

Hứa Nùng ngẩn người, đầu óc trong nhất thời rất loạn, thậm chí cũng không kịp phản ứng việc hắn dắt mình đi, cứ như vậy cùng hắn đi gần hết non nửa đường.

Nhà trọ cô thuê cách trường học không xa, đi đại khái mười mấy phút đồng hồ thì đến.

Sau đó, khi đi tới dưới nhà trọ, cô cũng vẫn luôn không mở miệng, nhưng trong lòng liên tục do dự rối rắm.

Chu Khởi rủ mí mắt liếc cô, an tĩnh đợi một lúc lâu, thấy cô không lên tiếng, liền nói: "Đi lên đi, tôi lát nữa lại hút điếu thuốc rồi đi."

Hứa Nùng cúi đầu mím môi, hơn nửa ngày mới nâng mặt nhìn hắn, "Anh buổi chiều vẫn luôn ở bên ngoài trường chờ tôi sao?"

"Ừ, cũng không việc gì, liền muốn chờ em tan học, đưa em về nhà."

Hứa Nùng do dự, có chút không biết mở miệng như thế nào, suy nghĩ nửa ngày, mới hỏi: "Vậy anh... Là không có nơi để đi sao?"

Chu Khởi lặng im nhìn cô trong chốc lát, bỗng nhiên bật cười.

"Thế nào? Bạn học nhỏ, lại thương xót tớ à?"

"..."

"Thật thương xót tớ mà nói, vậy nếu không cho tớ nạp chút điện đi."

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng chớp mắt, không hiểu lời hắn nói cho lắm.

Nạp điện? Nạp điện gì? Nạp điện thoại di động sao?

Kết quả nghi hoặc còn chưa hỏi ra miệng, cô liền cảm giác cả người đột nhiên bị hắn dùng lực lôi kéo, cơ thể trực tiếp nhào vào trong ngực hắn.

Trên người Chu Khởi vẫn là hương vị hỗn hợp của mùi thuốc lá nhàn nhạt cùng mùi nước giặt quần áo, có hoang dã lại mát lạnh, đầu Hứa Nùng bị hắn ghì trước ngực, bên tai là tiếng tim đập nhịp nhàng mạnh mẽ của hắn.

Xung quanh rất an tĩnh, xa xa là ráng chiều như lửa.

Quanh hai người phủ một tầng sáng màu cam đỏ, bóng dáng một cao một thấp, giống như trong tranh vẽ.

Sau khi Hứa Nùng kịp phản ứng lại, bắt đầu theo bản năng trốn tránh.

Lực ôm của Chu Khởi ngay lập tức càng chặt, không cho cô một chút cơ hội lùi bước.

"Trước đừng cử động."

Giọng nói của hắn giờ phút này đặc biệt trầm khàn, so với bình thường càng thêm từ tính say lòng người hơn

"Em thương xót, để anh nạp đầy đi."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 34

🎉 một nửa chặng đường rồi nha, mọi người chuẩn bị tinh thần bị ngược cẩu đi 😅

~~~~~~

Chương 34

Trong khu nhà trọ lúc này không có người đi lại, bốn phía vô cùng an tĩnh.

Xa xa ánh nắng chiều nhuộm cả bầu trời thành màu cam đỏ, vạn vật cũng đều lây nhiễm một tầng hào quang.

Hứa Nùng bị Chu Khởi ôm vào trong ngực, bên tai là tiếng tim hắn đập "Thịch thịch thịch", mạnh mẽ có lực, thanh âm lọt vào tai, cô cảm thấy trái tim mình cũng từng nhịp từng nhịp, đi theo nhịp điệu hắn, cùng nhau nhảy lên.

Hứa Nùng không biết bản thân bị hắn ôm bao lâu, sau đó xung quanh lục tục bắt đầu có người tan tầm tan học về nhà, không ngừng đi ngang qua bên người bọn họ, cô mới cảm thấy không thể để hắn tiếp tục nữa.

Vì thế cô dùng sức giãy dụa, lần đầu tiên vẫn là không tránh thoát thành công.

"Chờ một chút, hiện tại mới tám mươi phần trăm."

https://thuviensach.vn
~~~~~~

Hứa Nùng vừa xấu hổ vừa tức, nhấc chân hung hăng đạp hắn một cái, "Có người đang nhìn kìa! Anh mau thả tôi ra!"

Ánh mắt Chu Khởi nhàn nhã quay đầu lại, phát hiện quả thật dường như có một cặp tình nhân, vừa đi về phía trước, vừa như tìm tòi nghiên cứu nhìn bọn họ.

Ánh mắt hắn nhàn nhạt quét qua người bọn họ, mang theo ý lạnh không thể nói rõ.

Hai người đối diện lúc này mới thu hồi tầm mắt, nhanh chóng gia tăng tốc độ đi lên phía trước.

Nhưng Hứa Nùng cũng chịu không nổi nữa, không quan tâm dùng lực thật lớn, rốt cuộc thoát ra từ trong ngực hắn.

Chu Khởi âm thầm "Chậc" một tiếng, rốt cuộc không làm khó cô nữa.

Hứa Nùng chỉnh lý lại váy trên người cùng với đầu tóc có chút hỗn độn, mặt đỏ bừng bừng, đầu vẫn luôn cúi xuống không nâng lên.

Một lúc lâu sau, cô mới lại vươn tay về phía hắn, "Đưa túi cho tôi đi."

Chu Khởi lấy ba lô trên vai xuống, đưa tay giao cho cô.

Hứa Nùng vốn bởi vì chuyện hắn làm vừa rồi vẫn còn có chút tức giận, muốn trực tiếp xoay người không để ý tới hắn.

Nhưng vừa nghĩ tới lời hắn nói lúc trước, lại ở tại chỗ do dự một hồi.

Qua một lúc lâu, cô ngẩng đầu nhìn về phía hắn.

" Trên người anh vẫn còn tiền sao?"

https://thuviensach.vn

Chu Khởi nhịn không được nhếch môi cười, con mèo nhỏ này thật sự là lòng dạ tốt tới một trình độ nhất định mà.

Hắn vươn tay lục tìm trong túi, lôi ra mấy tờ mười đồng cùng mấy tờ một đồng, mấy tờ tiền giấy kia lúc này đều nhăn nhăn nhúm nhúm, vo thành một đống nằm trong lòng bàn tay hắn.

"Tiền em cho anh lúc trước vẫn còn dư chừng này."

Hứa Nùng không còn lời gì để nói nhìn mấy tờ tiền kia, cuối cùng, từ trong ba lô của mình lại lấy ra hai tờ Mao gia gia.

"Cái này trước cho anh dùng đi, đêm nay tìm một chỗ ngủ, còn về cái khác..."

Cô ngẩng đầu, rất nghiêm túc nhìn về phía hắn, "Cái khác, phải dựa vào bản thân anh rồi."

Thật ra Hứa Nùng muốn nói với hắn rất nhiều điều, rất nhiều đạo lý lớn, nhưng lại cảm thấy quan hệ của hai người tạm thời còn chưa tới mức có thể giáo huấn lẫn nhau.

Cô có thể trợ giúp đối phương, nhưng là không thể phán xét hay can thiệp vào lựa chọn của đối phương.

Mà Chu Khởi thì, đương nhiên cũng nghe rõ ngụ ý của Hứa Nùng, hắn nhìn tiền trên tay cô một lúc lâu, cười cười.

Đẩy bàn tay nhỏ bé một cái, hắn nói: "Trở về đi, anh nhìn em lên lầu liền đi."

Hứa Nùng có chút ngoài ý muốn sự từ chối của hắn, cúi nhìn tiền trong tay mình, cuối cùng quyết định tôn trọng lựa chọn của hắn, yên lặng đem tiền thu trở về.

https://thuviensach.vn

Cô cũng không nhìn hắn nữa, cúi đầu xoay người, vừa đi vừa nói: "Tôi đi đây."

...

Sau khi Hứa Nùng về đến nhà, khống chế xúc động muốn đi tới bên cửa sổ nhìn xuống dưới lầu.

Cô trước tiên làm cho chính mình một đĩa salad, ăn được hai miếng cảm thấy không có khẩu vị, lại đi phòng tắm xả nước chuẩn bị tắm một cái.

Sau khi ngâm cơ thể trong nước nóng, Hứa Nùng vẫn còn lặp đi lặp lại suy nghĩ, cũng không biết Chu Khởi đã đi hay chưa, nếu đi rồi... Lát nữa sẽ ở chỗ nào.

Thật ra theo lý trí mà nói, cô cảm thấy bản thân rất kỳ quái.

Chu Khởi với bản thân cô mà nói chính là một người xa lạ mới quen biết không bao lâu, nhưng cô để ý đến hắn đã vượt xa mức độ nên có.

Cô mơ mơ hồ hồ đoán được vì cái gì, nhưng là lại cảm thấy rất không thể lý giải.

Càng nghĩ đầu óc càng loạn, Hứa Nùng cảm thấy lại tiếp tục như vậy thì không được, đơn giản trực tiếp thả lỏng, thân thể chìm về phía trước.

Qua hơn đại khái nửa giờ đồng hồ, Hứa Nùng mới đứng dậy từ trong bồn tắm.

Sau khi đi ra cô tùy tiện choàng lên bộ áo ngủ, sau đó nhìn thời gian, 7:10 tối.

Nhìn về hướng cửa sổ, cô không tự chủ nghĩ, cách lúc mình lên nhà cũng đã qua 2 tiếng... Người kia hắn là đã đi rồi đi.

https://thuviensach.vn

Bước chân không tự chủ được liền đi về hướng cửa sổ, nào ngờ mới đi được nửa đường, toàn bộ đèn trong phòng bỗng nhiên vụt tắt, bên trong gian phòng nháy mắt chìm vào bóng tối.

Hứa Nùng hoảng sợ, lúc này cũng không có tâm tư lại đi nhìn Chu Khởi là cái tình huống gì, luống cuống tay chân đi ra cửa kiểm tra công tơ điện trong nhà một chút, nhìn xem có phải sập cầu dao hay không.

Mới đi tới cửa, cô liền cách cánh cửa nghe thấy hai người hàng xóm đang nói chuyện, hình như cũng đang nói về chuyện mất điện.

Hứa Nùng lần này bỏ qua, biết không phải là vấn đề của một mình cô, mà là cả tòa nhà đều không có điện.

Cô nhớ trong nhà hình như có một cái đèn nhỏ có thể thắp sáng bằng pin, cô bật đèn pin trong điện thoại di động, sờ soạng mở ngăn kéo ra, lục lọi hơn nửa ngày, rốt cuộc tìm được cây đèn kia.

Nhưng đáng tiếc, pin bên trong... không có điện.

Hứa Nùng yên lặng cầm vật kia ngồi xổm tại chỗ trong chốc lát, cuối cùng vẫn là cam chịu số phân đứng dậy, quyết định xuống nhà mua hai cục pin.

Lúc đi xuống, cầu thang rất náo nhiệt, mấy hộ gia đình đều cùng nhau xuống lầu chuẩn bị đi siêu thị mua đồ.

Hứa Nùng an tĩnh đi theo phía sau bọn họ, ngược lại cũng không có cảm giác sợ hãi bóng tối.

Khi đi đến tầng hai, có một đôi bác trai bác gái từ tầng dưới đi lên, chính diện chạm mặt với người ở phía trước, dường như là họ quen biết nhau.

https://thuviensach.vn

"Ơ, mọi người cũng đi siêu thị mua nến à?"

"Đúng vậy, dường như là muốn cắt điện hết một đêm luôn, nhà chúng tôi cơm cũng mới ăn được một nửa, tối om om thế này không được a."

"Ừ, chúng tôi này cũng mới đi mua về." Bác gái nói đến đây, giống như là nghĩ tới điều gì, "Ôi, đúng rồi, tôi nói này, dưới nhà có thanh niên không biết làm gì, vừa mới hỏi thăm về một cô bé sống trong tòa nhà này, tôi không nói cho hắn biết! Mọi người có biết cũng đừng nói nha, ai biết hắn làm cái gì, còn nói gọi điện thoại bên kia không ai nhận... Chậc, lớn lên mặt người dạ chó, không biết có ý tốt hay không!"

Hứa Nùng vốn dĩ vẫn luôn ở phía sau bọn họ yên tĩnh đi về phía cầu thang, vừa nghe những lời này, nháy mắt trong đầu cũng hiện lên khuôn mặt của Chu Khởi, theo bản năng nhìn vào điện thoại di động.

Phía trên quả nhiên có một tin nhắc cuộc gọi nhỡ.

Đầu óc cô có chút mơ hồ, sau khi kiểm tra, phát hiện điện thoại di động không biết từ khi nào bị cô chỉnh thành chế độ im lặng.

Mà thời gian cuộc gọi kia vừa lúc là hai phút trước, chính là thời điểm cô mới từ trong nhà đi ra.

Hứa Nùng cũng không quan tâm cái gì nữa, chiếu đèn pin di động, vòng qua vài người phía trước, chạy xuống dưới lầu.

Khi chạy đến cửa tòa nhà, chính diện liền va phải một người đàn ông.

Bên ngoài không có đèn đường, ánh trăng nhẹ phủ xuống, mặt người kia hơn phân nửa còn ẩn trong bóng đêm, nhìn không quá rõ ràng, nhưng hơi thở trên người thì Hứa Nùng vô cùng quen thuộc.

https://thuviensach.vn

Vài người đi cùng nhau xuống lầu lúc này cũng đều sắp đi tới cửa tòa nhà, Hứa Nùng sợ hai người chắn đường, liền lôi kéo Chu Khởi trước tiên đi sang bên cạnh.

Dưới ánh trăng như mảnh lụa trắng, Hứa Nùng ngẩng đầu, yên tĩnh nhìn Chu Khởi một lúc lâu mới nhẹ nhàng mở miệng: "Anh sao vẫn chưa đi?"

Chu Khởi đứng đối diện cô, mí mắt nhẹ rủ xuống nhìn cô, khi mở miệng, giọng điệu rất nhàn nhã tùy ý.

"Hút mấy điếu thuốc, liền quên mất thời gian."

Hút mấy điếu thuốc? Này đều qua hơn hai giờ rồi, là mấy điếu thuốc đây?

"... Sau đó, quên luôn cho tới bây giờ?"

"Cũng không phải, lúc trước muốn đi rồi."

Chu Khởi trong mắt là lười biếng đối diện với cô, nhưng con ngươi lại tối đen thâm thúy dị thường, "Lúc trước muốn đi, lại phát hiện tiểu khu bị cắt điện."

"Sau đó thì sao?"

"Sau đó lo lắng em sợ bóng tối a."

Giọng điệu của hắn có chút không đứng dắn, nhưng từng câu từng chữ đều như đánh vào trong lòng cô. Cô áp chế nhịp tim đang đập loạn, một lúc lâu, không để ý hắn, xoay người đi về hướng siêu thị ở cửa tiểu khu.

Chu Khởi cũng không vội, bên miệng giữ nụ cười, chậm rì rì theo sau lưng cô.

https://thuviensach.vn

Sau đó đi tới cửa tiểu khu, Hứa Nùng một mình đi vào siêu thị, Chu Khởi ngậm thuốc lá chờ ở bên ngoài không đi vào.

Cô trước tiên chọn mấy cục pin mà mình muốn mua, khi quét mã tính tiền, theo bản năng thoáng nhìn ra bên ngoài.

Thân thể Chu Khởi cao ngất thon dài đứng ở dưới ánh trăng, quanh người phủ một tầng sa trắng, không hiểu sao mang theo cảm giác trong trẻo cùng suy sụp.

Hứa Nùng ở quầy thu ngân do dự một lúc lâu, cuối cùng nhận mệnh quay người, lại chọn mấy thứ đồ khác.

Sau khi đi ra, cô cũng không để ý tới Chu Khởi, xách một gói đồ liền đi trở về.

Người kia như trước nhàn nhã sải bước chân theo ở sau lưng cô, hai người một trước một sau, thân ảnh một cao một thấp nghiêng nghiêng chiếu trên mặt đất. Xung quanh có một vài người dân trong tiểu khu lui tới ra vào, mọi người vui vẻ cười nói, không khí náo nhiệt mang theo mùi khói thuốc.

Sau đó khi đi đến cửa tòa nhà, Hứa Nùng dừng bước, chủ động xoay người.

Cô trực tiếp giao gói đồ trong tay cho Chu Khởi, sau đó cũng không nhìn hắn, tốc độ rất nhanh nói: "Sau khi vào nhà quần áo đều thay đi, lúc rửa mặt đánh răng dùng đồ tôi mới mua cho anh, không được dùng lộn đồ của tôi! Cốc mới tôi cũng vừa mua cho anh, lát nữa chính mình đánh răng lại dùng, còn có..."

Hứa Nùng dừng một chút, giương mắt nhìn hắn, "Ở trong nhà tôi, quan trọng nhất một điều, không được ở trong phòng hút thuốc."

https://thuviensach.vn

Nói xong những điều này, Hứa Nùng cũng không cho hắn thời gian đáp ứng hay cự tuyệt, trực tiếp xoay người đi về hướng cửa tòa nhà bên kia.

Chu Khởi ở tại chỗ, nhìn gói đồ trong tay một chút, phút chốc, đầu lưỡi đặt lên khóe môi, bật cười.

...

Sau khi lên nhà, Chu Khởi ấn theo yêu cầu của Hứa Nùng, khi vào cửa trước tiên thay đôi dép từ trong gói đồ mà cô chuẩn bị cho hắn.

Lúc ấy Hứa Nùng đang ngồi trên thảm trải sàn trước sô pha đang lắp pin vào cây đèn, nghe thấy Chu Khởi tiến vào cũng không phản ứng, như trước vùi đầu yên lặng làm việc của mình.

Sau khi Chu Khởi thay đổi dép lê, xoay tay khóa cửa lại, tiếp đến xách đồ đi qua, đặt cái túi ở trên bàn trà trước mặt Hứa Nùng.

Hắn ở trước mặt cô, lấy từng thứ từng thứ cô mua cho mình ra.

Có bàn chải đánh răng, áo ngủ, cốc nước, còn có hai bộ áo phông cùng quần dài để thay đổi.

Lục lọi đến cuối cùng, hắn lại đụng đến một vật ngay ngắn trong túi ni lông màu đen, hắn vừa mở túi đồ ra, vừa hỏi: "Đây là cái gì?"

Hứa Nùng theo bản năng ngẩng đầu, mơ hồ mượn ánh trăng ngoài cửa sổ nhìn đến đồ vật trong tay hắn, trái tim cô giật thót.

Gần như ngay lập tức đứng lên, chạy đến trước mặt hắn.

"Đưa cho tôi!"

Động tác của cô quá mạnh, thời điểm bổ nhào qua Chu Khởi một chút phòng bị cũng không có, hắn lại vừa vặn đứng ở bên rìa thảm trải sàn, bước

https://thuviensach.vn

lui về phía sau một bước dép liền mắc kẹt trong khe hở giữa thảm trải sàn và sàn nhà, loạng choạng, thân thể cao lớn liền ngã ngửa về phía sau.

Mà Hứa Nùng bổ nhào về phía hắn cũng không thể may mắn thoát khỏi, thân thể Chu Khởi ngã vào sô pha, mà cô thì ngã vào trong ngực hắn.

Một tích tắc kia, Hứa Nùng rõ ràng cảm nhận được, khi cơ thể của mình nện lên Chu Khởi, hắn ở phía dưới rên khẽ một tiếng.

Tiếng rên này làm Hứa Nùng có chút xấu hổ, cô cho rằng là bản thân quá nặng đè lên hắn, đùi tựa hồ cũng cộm lên gì đó, vì thế luống cuống tay chân nhanh chóng chống tay ở trước người hắn, muốn đứng dậy.

Bên hông đột nhiên nhiều thêm một bàn tay, bàn tay dùng sức đè xuống, Hứa Nùng liền không có lực chống cự, lần nữa ngã về trong ngực hắn.

Bóng tối phóng đại các giác quan, bên tai Hứa Nùng là tiếng hít thở có chút nặng nề của người đàn ông cùng nhịp tim vội vàng lại có lực.

Chỉ nghe hắn ở bên tai cô mở miệng, hơi thở mang theo luồng không khí mơ hồ xẹt qua vành tai cô, thanh âm thô ráp lại trầm thấp, như là đang cực lực nhẫn nại cái gì, khiến người ta không tự chủ mà run rẩy.

"Em có phải muốn cọ chết anh hay không?"

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 35

Ngày hôm sau, Hứa Nùng chạy ra khỏi nhà từ rất sớm đi đến trường.

Sau khi lẻn ra ngoài, cô mới lặng lẽ thở phào một hơi.

Quá xấu hổ, việc phát sinh tối hôm qua quả thực quá xấu hổ mà!

Bởi vì hàng tồn trong nhà không có, cho nên lúc cô đi siêu thị, nhìn đến băng vệ sinh liền cũng tiện tay mua một gói. Sau đó quyết định để Chu Khởi ở lại, lúc chọn đồ dùng sinh hoạt cho hắn, cô sợ xấu hổ, còn cố ý hỏi xin ông chủ một cái túi ni lông màu đen, chuyên để bọc băng vệ sinh.

Cô nghĩ là về nhà liền nhanh chóng lấy đồ ra, nhưng không ngờ đến, chính mình trên đường trở về, tâm tư sẽ hoàn toàn đặt ở chuyện để Chu Khởi ở nhà cô.

Nghĩ nên nói cái yêu cầu gì, cũng nghĩ nên như thế nào bình tĩnh tự nhiên mở miệng.

Cho nên tự nhiên, bọc đồ kia liền bị cô tạm thời quên mất.

Sau đó, Chu Khởi vô ý cầm lên, sau khi cô phát hiện ngay lập tức cũng nhớ tới lời hắn nói lúc trước "Dấu quả dâu tây", sợ hắn mở cái gói ra, nhìn thấy đồ bên trong lại nói ra lời gì kinh thiên động địa, vì thế phản ứng của cô liền có chút quá khích.

Có điều đẩy ngã hắn cũng là điều Hứa Nùng không nghĩ tới, còn có sau khi đẩy ngã...

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng nhớ lại chuyện ngày hôm qua, hai má vẫn còn có chút nhịn không được nóng lên, cảm giác xấu hổ kia, tựa như còn mơ hồ vây quanh người.

Chu Khởi nói với cô xong không được hai phút, liền đỡ cô đứng lên, tiếp đó thấp giọng hỏi cô phòng tắm ở nơi nào, sau khi cô chỉ phương hướng cho hắn, hắn lập tức trầm mặc đi vào.

Hơn nữa không giống vẻ nhàn hạ phóng túng thường ngày, Hứa Nùng nhìn bóng dáng hắn, luôn cảm thấy có một tia... Chật vật?

Có điều lúc ấy cô cũng không rảnh suy nghĩ sâu xa, sau khi thấy hắn đi vào, cô cũng ngay lập tức trốn về phòng mình. Tiếp theo lấy điện thoại di động ra, lên Baidu tra một chút.

Kết quả một lần tra không hề gì, khi cô nhìn thấy câu chữ trên màn hình, xấu hổ đến mức muốn tự bốc cháy.

Hoá ra cô đụng tới... Là nơi đó của hắn...

Sau đó Hứa Nùng không ra khỏi phòng nữa.

Sau khi Chu Khởi tắm qua, đi gõ cửa phòng cô một lần. Nhưng Hứa Nùng lấy lý do buồn ngủ, kêu hắn tự xử lý phòng khách thu thập đi ngủ.

Hắn khó có được không giống thường ngày trêu chọc cô, rất nghe lời không đi tìm cô nữa.

Một đêm này Hứa Nùng ngủ cũng không an ổn, gần như vẫn luôn nằm mơ, sau khi tỉnh mộng phản ứng đầu tiên của cô chính là không muốn giáp mặt Chu Khởi!

Vì thế cô thừa dịp bên ngoài trời vừa sáng, liền lặng lẽ từ trong nhà chạy ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Lúc cô tới trường học, nhà ăn của trường vừa mới mở cửa.

Cô tùy tiện quẹt thẻ mua bữa sáng, sau khi ăn xong nhìn đồng hồ, còn không đến bảy giờ, thư viện trường tám giờ mới mở cửa...

Vì thế Hứa Nùng nhận mệnh lấy ra tư liệu lúc trước mượn của khoa đạo diễn, đeo tai nghe lên, ở trong phòng ăn bắt đầu xem.

Cũng không biết trải qua bao lâu, trong phòng ăn người dần dần nhiều lên, vị trí đối diện Hứa Nùng cũng bị người chiếm lấy.

Cô cũng không ngẩng đầu, tiếp tục làm việc của mình.

Không ngờ, người đối diện bỗng nhiên vẫy tay về phía cô. Cô theo bản năng nhìn qua, phát hiện ngồi bên kia chính là Lý Hướng Nam.

Lý Hướng Nam cười mở miệng nói với cô: "Không phải giữa trưa mới có giờ học sao, sao tới sớm như vậy?"

Hứa Nùng lấy xuống một cái tai nghe, đơn giản đáp: "Có chút việc, liền tới trường đọc sách trước thôi."

Lý Hướng Nam gật gật đầu, nhìn khuôn mặt cô trắng nõn xinh đẹp, do dự nửa ngày, nói: "Tớ nghe Lưu Ngải nói, người hỗ trợ trận đấu bóng rổ của lớp chúng ta, chính là bạn của cậu? Là nam diễn viên khách mời kia sao?"

"Đúng vậy."

Sau khi Lý Hướng Nam nghe được đáp án, động tác ngừng lại, tiếp theo giống như vô ý từ trong khay cơm đặt bát cháo lên bàn, lại đưa tay bóc một quả trứng luộc nước trà.

Vỏ trứng từng chút bong ra, hắn lặng im một lúc lâu, sau đó lại một lần nữa hỏi: "Các cậu rất thân sao?"

https://thuviensach.vn

Nghe được câu hỏi này đầu mày Hứa Nùng nhíu một chút, đang khi không biết nên đáp lại hắn như thế nào, Lý Hướng Nam lại mở miệng bổ sung: "Cậu đừng hiểu lầm, tớ không có ý gì khác, chỉ là..."

Cậu ta dừng một chút, tiếp đó lại do dự một hồi lâu, mới lên tiếng: "Tớ biết nghị luận sau lưng người khác không tốt lắm, nhưng là có chuyện tớ cảm thấy cậu vẫn cần phải biết. Lúc trước hôm cậu xin nghỉ, tớ nhìn thấy người đàn ông kia ở đại sảnh khách sạn thành phố điện ảnh, có cử chỉ rất thân mật với một cô gái."

Hứa Nùng sửng sốt, Lý Hướng Nam hôm đó thật sự nhận ra Chu Khởi sao?

Lý Hướng Nam thấy cô không phản ứng, lại nói: "Tớ không biết hắn ta rốt cuộc là nghĩ như thế nào, nhưng tớ cảm thấy hắn một bên làm bộ theo đuổi cậu, một bên lại..."

Hứa Nùng không nghe tiếp được nữa, theo bản năng liền lên tiếng phản bác: "Cậu hiểu lầm rồi, hắn không phải người như vậy, hơn nữa đêm hôm đó người ở cùng với hắn, là tớ."

Lời này gần như là buột miệng thốt ra, nói xong cô liền cảm thấy bản thân quá mức xúc động.

Nhưng cô cũng biết, cho dù là một lần nữa, cô cũng vẫn là nhịn không được muốn bênh vực Chu Khởi.

Cảm giác này mãnh liệt lại kỳ lạ không thể giải thích rõ.

Hiển nhiên, sau khi Lý Hướng Nam nghe cô nói xong, có chút ngẩn người.

Tiếp theo vẻ mặt xấu hổ cúi đầu, vừa nói câu "Xin lỗi", vừa vội vội vàng vàng uống vài ngụm cháo.

https://thuviensach.vn

Đại khái chỉ qua nửa phút, hắn liền ném xuống khay cơm đứng dậy chào tạm biệt Hứa Nùng rồi rời đi.

Nhìn bóng lưng hắn, Hứa Nùng khẽ thở dài một cái, dường như từ lúc Chu Khởi xuất hiện trong cuộc sống của mình, cuộc sống của cô liền càng ngày càng không an ổn.

...

Chu Khởi sau đó gọi cho Hứa Nùng không ít cuộc điện thoại, một buổi sáng đại khái có mười mấy cuộc. Nhưng Hứa Nùng đặt điện thoại di động ở chế độ im lặng, vẫn luôn không nhận cũng không để ý tới.

Giữa trưa khi tan học, Lưu Ngải và Trì Sa Sa dắt nhau tìm đến Hứa Nùng.

"Đồng chí Tiểu Hứa, tớ đã giúp bạn của cậu cùng huynh đệ hắn báo danh rồi nha, nếu không cậu bây giờ liên lạc với hắn một chút? Để hắn buổi chiều đến tập luyện? Trận đấu là ba ngày sau, như thế nào cũng phải trước tiên tập dượt một lần cùng mấy nam sinh của lớp chúng ta mà."

Hứa Nùng vừa nghe xong lời này, ngồi tại chỗ rối rắm một phen, tiếp đến lấy ra danh bạ điện thoại, sao số điện thoại của Chu Khởi cho Lưu Ngải.

"Tớ cho cậu số điện thoại của hắn, cậu tự liên lạc với hắn đi."

Lưu Ngải vẫn luôn là nhân tinh, lúc này nhìn trạng thái Hứa Nùng không đúng lắm, vẻ mặt thần bí hỏi câu: "Đồng chí Tiểu Hứa, biểu tình này của cậu... Có chuyện nha!"

Hứa Nùng vốn là trong lòng liền sắp xếp chuyện tối ngày hôm qua, có chút chột dạ, lúc này lại bị Lưu Ngải ầm ĩ như vậy, nhiệt độ trên hai má ngược lại càng ngày càng cao.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt cô mờ mịt thu thập đồ của mình, cũng không dám nhìn Lưu Ngải, "Không có chuyện gì cả, chỉ là cảm thấy việc thi đấu, cậu tự mình nói với hắn thì tốt hơn."

Nói rồi, cô liền nhấc túi lên, chuẩn bị lui ra từ phía bên kia.

Nào ngờ, Trì Sa Sa bỗng nhiên ở bên kia ngăn cô lại.

Trì Sa Sa hôm nay trang điểm hoa đào rất đáng yêu, đôi mắt nhìn vừa to vừa long lanh, chớp hai cái, một dáng vẻ có chuyện muốn nói với Hứa Nùng.

"Tiểu Nùng Nùng..."

Hứa Nùng có loại dự cảm không tốt, nhưng còn chưa kịp nói cái gì, liền nghe Lưu Ngải ở bên cạnh nói: "Ơ, đồng chí Tiểu Hứa, ở cửa là người bạn kia của cậu đi?"

Tiết học này của bọn họ là ở trong một phòng học lớn, cửa trước cách cửa sau một khoảng khá xa, Hứa Nùng lại ngồi ở hàng cuối cùng vị trí không quá dễ thấy.

Thời điểm nhìn thấy thân ảnh của Chu Khởi, Hứa Nùng lại ngay lập tức cong người xuống, giấu mình ở phía sau bàn học.

Cô đẩy Trì Sa Sa, cũng không ngẩng đầu, nhỏ giọng nói: "Cậu trước tránh ra, có chuyện gì về sau lại nói."

Trì Sa Sa chẳng mấy khi rất phối hợp, thế nhưng thật sự đứng lên nhường ra vị trí, chẳng qua...

Khi Hứa Nùng trong chớp mắt nhìn thấy hai cái chân dài xuất hiện ở trước mắt mình, cong người ở tại chỗ im lặng một lúc lâu.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng chầm chậm ngẩng đầu, ánh mắt hướng lên trên nhìn thoáng qua, liền trực tiếp đối diện đôi mắt cười như không cười của Chu Khởi.

"Trốn anh sao?"

Lưu Ngải và Trì Sa Sa cảm thấy không khí giữa hai người có chút tế nhị, thoáng nhìn nhau một cái, sau đó giảo hoạt ngồi xuống vị trí không gần không xa bên cạnh, một bộ dáng chuẩn bị ăn dưa.

Hứa Nùng chậm rì rì ngồi thẳng người, nghĩ một chút, chỉ chỉ Lưu Ngải bên cạnh, "Cái đó... ủy viên thể dục lớp tôi muốn bàn chuyện huấn luyện bóng rổ với anh, cô ấy vừa mới..."

"Ôi, tớ không gấp, không có việc gì không có việc gì, hai người nói chuyện trước đi, nói xong rồi lại cho tớ chút thời gian là được."

Hứa Nùng: "..."

Chu Khởi nhếch môi cười, thân thể nhè nhẹ tựa về phía sau, ngồi dựa vào trên bàn học bên cạnh.

"Sáng nay sao đi sớm như vậy? Buổi sáng gọi điện thoại cho em vì sao không nghe máy?"

Hứa Nùng ngồi tại chỗ cúi thấp đầu trợn trắng mắt, vì cái gì đi sớm như vậy, lại vì sao không nhận điện thoại hắn không biết?

Chu Khởi rủ mắt nhìn cô, thấy cô vẫn luôn không mở miệng, liền lại nói: " hôm qua..."

Hứa Nùng vừa nghe hai từ này thì nhịn không được, lập tức nhỏm người dậy, nhón chân vươn tay che miệng hắn lại.

Động tác của cô rất gấp, lúc đi qua có chút đứng không vững, suýt nữa trẹo chân, cũng may Chu Khởi phản ứng cực nhanh, ngay lập tức đỡ eo cô.

https://thuviensach.vn

Lòng bàn tay ấm áp cách một lớp quần áo truyền đến làn da bên hông Hứa Nùng, cô không được tự nhiên tránh sang bên cạnh, sau đó hung dữ, hạ giọng nói với Chu Khởi: "Không cho nhắc lại chuyện ngày hôm qua! Nghe thấy không!"

Nói xong, dường như là sợ hắn không thèm để ý, lại bổ sung một câu: "Anh nếu như lại nói, đêm nay tôi liền không cho anh vào nhà!"

Chu Khởi bị dáng vẻ hung dữ này của cô chọc cười, rủ mắt nhìn xuống bàn tay nhỏ bé của cô đang che ở bên miệng mình, sau một lúc lâu, đưa tay nắm lấy cổ tay của cô xê dịch tay cô ra.

"Ừm, anh sợ, anh không nói."

"..." Hứa Nùng nhìn hắn lại là dáng vẻ không đứng đắn kia, liền biết hắn đang nói láo.

Nhưng không quản như thế nào, hắn nghe lọt lời cô nói là được.

Mang theo túi, cũng không để ý cái gì nữa, Hứa Nùng quay đầu lại vội vã nói với Lưu Ngải: "Cái đó, hắn cũng đến rồi, các cậu trực tiếp giáp mặt bàn chuyện thi đấu đi nha."

Nói xong liền xoay người muốn đi.

Chu Khởi làm sao có thể thả người, trực tiếp giữ chặt cô: "Không đi cùng anh sao?"

Cô bây giờ nhìn thấy hắn đều muốn xấu hổ chết, theo cái gì mà theo.

Hứa Nùng mới vừa muốn cự tuyệt, Trì Sa Sa ngược lại chạy tới trước.

"Soái ca, yên tâm, anh trước tiên đi huấn luyện với ủy viên thể dục của chúng tôi đi, tôi giúp anh xem chừng đồng chí Tiểu Hứa cho. Buổi chiều

https://thuviensach.vn

tuyệt đối sẽ mang theo cô ấy đi sân bóng rổ tìm mọi người! Hơn nữa nói không chừng còn sẽ cho anh một cái bất ngờ thú vị nha!"

Nói xong, Trì Sa Sa cũng không cho Hứa Nùng cơ hội phản bác, lôi kéo cô đi ra ngoài.

Hứa Nùng lúc đầu còn tưởng rằng Trì Sa Sa là vì giúp mình thoát thân, sau khi xuống lầu còn nói với cô ấy hai tiếng cám ơn.

Nào biết, Trì Sa Sa cười hì hì khoát tay, "Không cảm ơn, cảm tạ gì hết, dù sao tớ cũng có chuyện tìm cậu giúp đỡ."

Hứa Nùng trong nháy mắt liền nghĩ tới lời nói thần bí chưa nói xong của cô ấy vừa rồi, loại dự cảm không tốt kia lại từ trong lòng tràn ra.

Nhìn biểu tình của cô, Trì Sa Sa nháy mắt thay đổi sắc mặt.

"Đồng chí Tiểu Hứa, nếu như sau khi cậu vừa mới nhận được trợ giúp, không nghĩ cảm tạ mà nói, vậy tổ chức nhưng là đối với cậu tỏ vẻ thất vọng nha."

Hứa Nùng bất đắc dĩ, cùng cô đối mắt hồi lâu, nhận mệnh hỏi: "Có việc gì?"

———————————

Người Chu Khởi tìm tới là thuộc hạ trong quán bar, Hoa Tí.

Sau khi Hoa Tí đến đại học B cảm thấy rất mới lạ, đặc biệt là còn nghe nói lão Đại kêu mình tém tém lại chút, lại ăn mặc bình thường chút.

Hắn cố ý chọn bộ có ống tay dài, che khuất hình xăm lớn trên cánh tay phải của mình, tóc cũng không làm cho giống vẻ lưu manh côn đồ lúc bình thường ở quán bar. Hắn đi tiệm uốn tóc làm một cái đầu học sinh, còn nhuộm một đầu tóc vàng thành đen.

https://thuviensach.vn

Hoa Tí vốn dĩ lớn lên cũng không kém, lúc này ăn diện theo kiểu sinh viên, nhìn qua ngược lại còn thật sự trẻ ra không ít.

Cho nên sau khi Lưu Ngải nhìn thấy hắn, cho rằng hắn cũng là học trường nghề bên cạnh, câu đầu tiên mở miệng liền hỏi: "Anh cũng thuộc chuyên ngành thi đấu điện tử sao?"

Hoa Tí có chút mơ hồ, không phản ứng kịp, "Hả?"

Chu Khởi nhàn nhạt liếc hắn một cái, thuận miệng thay hắn đáp: "Không phải, hắn học hàn điện."

Hoa Tí: "..."

Lưu Ngải có chút xấu hổ, cũng không hỏi nhiều nữa, tiếp đến giao quần áo trong tay cho bọn họ.

"Đây là quần áo thi đấu của các anh, lớn nhỏ hắn là vừa vặn, lát nữa lúc huấn luyện liền có thể mặc." Tiếp đến chỉ chỉ một thùng đồ uống thể thao ở trong góc, "Tôi còn mua nước cho các anh, nếu khát trực tiếp có thể uống."

Chu Khởi gật gật đầu.

Mà đúng lúc này, xa xa đột nhiên truyền đến một trận ồn ào cùng tiếng huýt sáo, hướng tầm mắt về phía bên đó, phát hiện là một nhóm các cô gái mặc đồ cổ vũ bóng rổ đang đi về hướng này.

Các cô mỗi người đều ăn mặc rất nóng bỏng, áo 3 lỗ không tay, quần váy siêu ngắn cùng với vớ thể thao dài tới đầu gối.

Các cô gái của khoa Biểu diễn một người so một người thân hình càng đẹp, làn da cũng trắng, lúc này đều duyên dáng yêu kiều đứng ở bên đó, cũng khó trách trên sân vận động các nam sinh thét lên điên cuồng.

https://thuviensach.vn

Lưu Ngải cười, vừa nhìn bên kia, vừa nói: " Trì Sa Sa này động tác ngược lại là rất nhanh nha, hôm qua còn phần nàn với tôi nói thiếu người, hôm nay..."

Lời chưa nói hết, liền thấy Chu Khởi bỗng nhiên từ bên cạnh cô cấp tốc đi về phía bên kia.

Hắn vừa đi, vừa mở áo thi đấu trong tay ra.

Vài giây đồng hồ sau, trực tiếp đi vào giữa những cô gái cổ vũ bóng rổ đó, đứng lại ở trước mặt Hứa Nùng.

Hứa Nùng từ sau khi đổi xong quần áo, thì có chút mâu thuẫn, nhưng nề hà Trì Sa Sa dây dưa, trực tiếp liền bị như vịt xua lên giá, không trâu bắt chó đi cày kéo tới sân huấn luyện.

Lúc tiến vào, cô vẫn luôn cúi đầu, vì thế cũng không chú ý tình huống phía trước.

Thẳng đến khi Chu Khởi đứng lại trước mặt mình, cô mới có chút kịp phản ứng.

Chầm chậm ngẩng đầu, còn chưa thấy rõ mặt người kia, liền cảm thấy có cái áo rơi xuống từ trên đầu mình, một tích tắc, eo nhỏ lõa lồ bên ngoài, cùng non nửa đùi, toàn bộ bị che khuất.

Trì Sa Sa ở một bên thấy Chu Khởi đưa quần áo cho Hứa Nùng mặc, theo bản năng "Ơ" một tiếng, "Cái đó..."

Kết quả lời chưa nói hết, liền thấy một con mắt của Chu Khởi quét qua, ánh mắt hờ hững lại mang theo lãnh ý, Trì Sa Sa bị hù dọa, lời muốn nói đều trực tiếp mắc kẹt trong cổ họng.

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng mơ hồ, sau khi cảm thấy trên người nhiều thêm bộ quần áo, liền ngẩng đầu nhìn qua.

Mặt trời lúc này vừa vặn chiếu vào đỉnh đầu Chu Khởi, biểu tình của hắn không có bất cần đời cùng phóng túng thường ngày, quanh người nhiều thêm tia lạnh lẽo, thâm trầm.

Chỉ thấy hắn cụp mắt nhìn Hứa Nùng, trầm giọng mở miệng nói với cô.

"Bạn học nhỏ, em không ngoan nha."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 36

Con đường truy thê của anh nhà vẫn còn rất dài. 😅

~~~~~~

Chương 36

Chuyện đội cổ vũ bóng rổ, thật ra Hứa Nùng là một vạn lần muốn từ chối.

Nhất là lúc cô thay đổi quần áo, từ trong gương nhìn thấy bản thân, càng là ngay cả đi ra ngoài cũng không muốn.

Nhưng Trì Sa Sa giày vò, dây dưa cô quá lợi hại, một lát lôi kéo nói vì chị em hi sinh, một lát nói vinh dự lớp...Làm cho đầu Hứa Nùng cũng muốn to ra, cuối cùng chỉ có thể theo những bạn học nữ còn lại, cùng nhau mặc quần áo kia lên người, đi đến sân huấn luyện.

Nhưng là cô không nghĩ tới, phản ứng của Chu Khởi sẽ đột nhiên lớn như vậy.

Trên người Hứa Nùng bọc áo thi đấu mới của hắn, ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn có chút sững sờ nhìn hắn, bên tai vẫn là câu nói lúc trước "Bạn học nhỏ, em không ngoan nha", trong lúc nhất thời, cũng không biết nên đáp lại như thế nào.

Giờ phút này trên sân huấn luyện không những có thành viên đội bóng của khoa bọn họ, còn có người bên khoa biên đạo. Vừa mới rồi những tiếng

https://thuviensach.vn
~~~~~~

ồn ào cùng tiếng huýt sáo, cũng là người bên khoa biên đạo phát ra.

Đang hưng trí bừng bừng nhìn đùi trắng bóng cùng eo nhỏ kích thích như thế, kết quả liền đột nhiên bị người xen vào.

Khoa biên đạo có một nam sinh miệng móm lên tiếng: "Mắc mớ gì tới cậu, con gái người ta mặc cũng mặc rồi, lộ cũng lộ rồi, chính là để cho người khác nhìn, cậu che cái gì mà che hả."

Lời này là nói với Chu Khởi.

Vốn dĩ Chu thiếu gia đã có chút lòng dạ không thuận, Hoa Tí ở một bên cũng có thể nhìn ra, khí thế quanh người hắn có chút lạnh lẽo lại có chút âm trầm. Kết quả không nghĩ tới, vậy mà còn có người dám ở loại thời điểm này, đâm đầu vào nòng súng.

Chỉ thấy Chu Khởi nghe xong lời của đối phương, bật cười, nhưng hàn ý trong đáy mắt lại mười phần đáng sợ.

"Thế nào? Mẹ mày đẻ mày ra, chính là để mày làm thằng lưu manh sao?"

Người kia nghe xong liền nóng nảy, thái độ vô cùng không tốt, "Con mẹ nó mày nói người nào!"

Nói xong còn nóng lòng muốn thử tiến lên, vươn tay giống như chuẩn bị túm cổ áo Chu Khởi.

Nhưng Chu Khởi căn bản không để đối phương vào trong mắt, đưa tay chặn lại, lật tay lại nắm chặt cổ tay của đối phương nhẹ nhàng bẻ quặt lại, dường như là không tốn chút sức lực nào, thẳng đến khi làm cho người kia kêu "Oai oái".

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Chu Khởi lạnh lẽo nhìn hắn, khi mở miệng, trong câu chữ mang theo ý lạnh làm cho không người nào có thể xem nhẹ.

"Mày muốn làm đứa cặn bã không quan hệ đến tao, mày muốn nhìn người khác, cũng không liên quan đến tao. Nhưng mà..."

Nói rồi, lực tay của hắn càng tàn nhẫn hơn, đối phương đau đến vừa toát mồ hôi lạnh, vừa thét chói tai.

"Con mẹ nó mày muốn nhìn cô gái của tao? Vậy chính là tự tìm chết."

Một khắc kia, sự tàn ác trên người Chu Khởi khiến người có mặt đều run sợ.

Nam sinh trên sân không một ai dám tiến lên khuyên can, mà ngay cả Hoa Tí bình thường thích nhất hi hi ha ha cùng Chu Khởi, lúc này cũng không dám tùy tiện mở miệng.

Tuy vậy lần này hắn đối với cô nàng Hứa Nùng kia càng tò mò.

Hắn ngược lại rất ít thấy lão Đại bọn họ không khống chế được, lúc trước ở quán bar lần đó là có nguyên nhân, người kia cõng trên người chuyện của em họ lão Đại, lại tự mình đến tìm chết, cho nên phản ứng kia của lão Đại, ở trong mắt của hắn còn xem là bình thường.

Nhưng lần này...

Chỉ bởi vì người khác nhìn chân của cô ấy, lại nói hai câu cợt nhả, liền là đầy người lạnh lùng cùng nghiêm nghị.

Hoa Tí không tự chủ cũng nhìn Hứa Nùng hai lượt, trong lòng nghĩ, vị này về sau tám chín phần mười chính là chị dâu của mình, hắn nhất định phải cố gắng lấy lòng một chút mới được!

...

https://thuviensach.vn

Lời của nam sinh khoa biên đạo kia, làm mấy cô gái ở đây đều rất không thoải mái. Nhất là Trì Sa Sa, tuy rằng bộ quần áo này là cô ta chọn, nhưng cũng tuyệt đối không nghĩ tới sẽ có người căn cứ vào quần áo xuyên tạc các cô thành như vậy.

Cái gì gọi là mặc ra, lộ ra chính là vì để cho người khác nhìn?

Đây quả thực chính là lời nói láo khốn nạn!

Cho nên nhìn Chu Khởi sửa trị đối phương, trong lòng Trì Sa Sa không ngừng vui vẻ.

Sau đó vẫn là Hứa Nùng phản ứng trước tiên, cô sợ Chu Khởi thật sự làm ra việc gì, nhanh chóng tiến lên kéo tay hắn.

"Được rồi, Chu Khởi, buông tay."

Chu Khởi quay đầu lại liếc cô một cái, tiếp theo ánh mắt lại nhàn nhạt quét về hướng nam sinh khoa biên đạo kia, cánh tay tùy ý vung lên, nam sinh kia liền bị hắn quăng ra ngoài.

Trì Sa Sa lúc này cũng phản ứng lại, hướng về phía nam sinh lớp bọn họ ở trên sân huấn luyện nói: "Áo thi đấu của các cậu đều chưa mặc đi? Cho chúng tôi mượn trước đi, về sau lúc thi đấu, chúng tôi sẽ giặt sạch sẽ rồi trả lại."

Mấy nam sinh cũng không do dự, tuy rằng bình thường trong lớp cãi nhau ầm ĩ om sòm, nhưng loại thời điểm này, đương nhiên muốn che chở nữ sinh của lớp mình.

Bọn họ vừa rồi cũng cảm thấy người bên khoa biên đạo nói lời thật sự rất ghê tởm.

https://thuviensach.vn

Ba người đều cầm quần áo đưa tới, Hoa Tí cũng đưa bộ của mình cho một nữ sinh trong đó, đội cổ vũ tổng cộng sáu người, Trì Sa Sa thấy nữ sinh khác đều có quần áo, chủ động từ chối.

"Tớ có mang áo khoác đến, các cậu mặc đi."

Nói xong, vừa lôi áo khoác từ trong túi ra, vừa lại nói: "Về sau tớ lại phải chọn một bộ quần áo khác, bộ này quả thật có chút quá nóng bỏng, có vài người nhìn vào, trọng điểm đều lệch lạc!"

Hứa Nùng không để ý nhiều như vậy, cô như trước đứng ở bên cạnh Chu Khởi, trong con ngươi mang theo tia phức tạp nhàn nhạt, nhìn hắn.

"Anh về sau... Không cần kích động như vậy."

Lúc này, tia lệ khí quanh người Chu Khởi đã tiêu tán không ít, lười biếng nhếch lông mày, "Không kích động chờ nhìn em bị người ghê tởm sao?"

Hứa Nùng im lặng, cảm thấy phản ứng của hắn dường như cũng không sai.

Chẳng qua...

Cô không biết vì sao, khi nghe thấy hắn nói câu "Cô gái của tao" kia, trong lòng đặc biệt không được tự nhiên.

Lúc trước thời điểm ở thành phố điện ảnh, lúc hắn nói vài chữ này, cô tạm thời còn có thể cảm thấy hắn là thay mình đòi lại công bằng, là có lòng tốt muốn cho mình chỗ dựa.

Nhưng hiện tại ở xung quanh đã không có người cố ý bới móc khó xử cô, mấy từ này của hắn còn vẫn luôn không rời miệng...

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng miên man suy nghĩ, trong lòng lại nổi lên một lớp gợn sóng.

Lúc này, tiền đạo đội bóng của lớp Hứa Nùng bỗng nhiên do dự mở miệng: "Vậy thi đấu huấn luyện hôm nay, vẫn tiếp tục sao?"

Lúc nói chuyện, hắn là nhìn Chu Khởi.

Con ngươi Chu Khởi nhàn nhạt, thái độ phóng túng mang theo tia khinh thường, "Tôi thì tùy."

Sinh viên khoa biên đạo ở đối diện cũng nghe được bọn họ nói, nhất là nam sinh vừa mới bị sửa trị kia, lúc này phản ứng mãnh liệt nhất.

"Huấn luyện chứ! Sao lại không huấn luyện!"

Con mẹ nó hắn cũng bị người ở trước mặt mọi người nhục nhã thành như vậy, hắn làm sao có thể không đòi lại vốn chứ! Cho dù hôm nay không phải trận đấu chính thức, hắn cũng phải để đối phương chống mắt mà nhìn!

Hoa Tí lúc này ở bên cạnh yên lặng thở dài, nghĩ thầm, có vài người chủ động muốn tìm chết, thật sự là ngăn cũng ngăn không được.

Thi đấu huấn luyện so với trận đấu chính thức khác nhau rất nhiều, nhưng đội viên hai phe hỏa khí đều có đủ.

Trên cơ bản ngoại trừ Chu Khởi vừa mới trêu chọc ra chuyện còn có chút nhàn rỗi, không khí hai bên đều rất giương cung bạt kiếm.

Thi đấu huấn luyện bắt đầu, Hứa Nùng vẫn luôn theo đội cổ vũ của lớp đứng chung một chỗ, cô nhìn không hiểu lắm quy tắc trận bóng, nhưng là lại có thể nhìn thấy Chu Khởi đang không ngừng vào bóng.

Có đôi khi hắn là đứng ở vòng ngoài ném ba điểm, đôi khi hắn trực tiếp đập rổ... Một hồi trận bóng đi qua, Chu Khởi tự mình liền vào bóng vô

https://thuviensach.vn

số lần, đánh sụp tất cả tiết tấu cùng tâm tính của đối phương.

Cuối cùng một phút đồng hồ trước khi tiếng còi vang lên, cái người bị Chu Khởi sửa trị qua, cuối cùng tìm được cơ hội phản kích. Khi hắn rê bóng, làm một động tác giả, vốn dĩ mục đích là đánh lừa Chu Khởi, nhưng ai nghĩ hắn căn bản không mắc lừa.

Người kia không có biện pháp, cắn răng xuống tay độc ác, dưới chân đạp một cái, muốn đạp ngã Chu Khởi.

Ai có thể ngờ, Chu Khởi làm một động tác giả tránh thoát, không những không để hắn thực hiện được, còn quay người va chạm vai hắn, làm hắn ngã sấp xuống trên mặt đất.

Quả bóng trong tay theo động tác hắn ngã sấp xuống cùng nhau lăn vào giữa sân, tiếng còi lúc này vang lên, trận đấu kết thúc.

Chu Khởi từ trên cao nhìn xuống nhìn người ngã trên mặt đất, đáy mắt là nhàn nhạt ý lạnh, khóe miệng hơi nhếch, mang theo một tia trào phúng.

"Một nam sinh bẩn như thế, tao thật đúng là lần đầu tiên thấy, cám ơn mày nhá, lại để tao tăng thêm không ít kiến thức."

Nói xong, dường như là cảm thấy tay người kia nằm ở trên sân vướng víu, nhẹ nhấc chân, trực tiếp đá văng tay cùng cánh tay hắn.

Trì Sa Sa và Lưu Ngải thấy lớp mình thắng, lúc này đều rất hưng phấn.

Lưu Ngải vô cùng nhiệt tình đưa nước cho các đội viên, mà Trì Sa Sa thì vẻ mặt sùng bái lôi kéo Hứa Nùng cùng đi đến trước mặt Chu Khởi.

"Ôi, soái ca, anh vừa mới rồi thật sự là rất đẹp trai nha! Không những bảo vệ đồng chí Tiểu Hứa của chúng ta, còn đánh đội bóng đối diện đến

https://thuviensach.vn

hoa rơi nước chảy! Thật đó!"

Chu Khởi cầm lấy khăn mặt đã sớm chuẩn bị tốt bên cạnh, lau mồ hôi trên cổ, bên miệng mang ý cười lười biếng, đáp: "Là hắn tự mình tìm chết. Cô gái của tôi ở chỗ tôi, nâng ở trong lòng bàn tay thương còn không kịp, dựa vào cái gì bị hắn nhục nhã như vậy?"

Câu này nói ra, các cô gái ở xung quanh toàn bộ sôi trào, mà Hứa Nùng làm người trong cuộc, thì mặt nóng xấu hổ không chịu nổi.

Sau đó trên đường trở về, tâm trạng của Hứa Nùng vẫn luôn chưa bình ổn lại.

Cô lén lút đánh giá Chu Khởi đi bên cạnh mình một chút, lúc này cái người kia đầu tóc nửa ẩm ướt chưa khô, thấm đẫm một chút mồ hôi. Thân thể như trước thon dài cao ngất, trên vai khoác ba lô của cô, quanh người vẫn là hơi thở lưu manh, côn đồ kia.

Dường như đã nhận ra ánh mắt của cô, Chu Khởi lười biếng quay đầu lại, nhìn vào mắt cô mở miệng: "Sao thế? Lại bị Chu ca ca hớp hồn rồi? "

Hứa Nùng im lặng, cô đương nhiên sẽ không tùy tiện nói ra trong lòng mình nghĩ cái gì, suy xét một lúc lâu sau đó tùy tiện nói ra một câu: "Không có, tôi chỉ là cảm thấy anh gần đây hút thuốc dường như ít đi rất nhiều."

"Em không phải không thích sao?"

Hứa Nùng sửng sốt, "Tôi không thích thì anh không làm sao?"

"Không phải không làm, cố gắng ít nhất có thể thôi." Giọng Chu Khởi tùy ý, nhưng giọng điệu lại mười phần đương nhiên.

https://thuviensach.vn

Một câu đơn đơn giản giản, như là ném vào trong lòng Hứa Nùng một cục đá không lớn không nhỏ, đập lên cơn sóng lớn nửa trượng.

Sau một lúc lâu, bước chân của Hứa Nùng bất chợt dừng lại.

Chu Khởi nhận thấy cô không động đậy, quay người nhìn qua, "Sao vậy?"

Xa xa là ánh chiều tà nghiêng nghiêng, giữa không trung như vẩy màu mực, từ dưới lên trên, từ màu xanh sang màu cam.

Trên khuôn mặt mềm mại của Hứa Nùng, lúc này nhuộm lên một chút ánh sáng màu cam.

Cô nhìn Chu Khởi, trong con ngươi đen bóng như mực, tràn ngập nghiêm túc.

"Vì cái gì?"

Chu Khởi nhất thời nghe không hiểu cô hỏi cái gì, hỏi lại: "Cái gì vì cái gì?"

"Vì sao đối với tôi đặc biệt như vậy?"

Hứa Nùng biết bản thân quá xúc động, nhưng là lời cũng đã nói ra khỏi miệng, cô đơn giản đã nói ra tất cả nghi ngờ.

"Lại vì sao lúc ở đoàn phim giúp tôi, vừa mới rồi lại ở trước mặt những người đó bảo vệ tôi, cuối cùng lại nói với văn ủy của lớp chúng tôi những lời kia?"

Chu Khởi thoáng bật cười, tiếng cười là loại bật ra từ trong lồng ngực.

"Những lời nào? Cô gái của tôi? Muốn nâng em trong lòng bàn tay?"

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng lại một lần nữa nghe thấy, vẫn là cảm thấy mặt nóng tim đập.

"Được rồi, không cần lặp lại, anh chỉ nói vì sao là được rồi!"

Chu Khởi ngậm khóe môi, một bàn tay vẫn đặt trên ba lô của cô mà hắn đang đeo trên vai, sải bước chân, từng bước một tiến tới gần cô.

Hứa Nùng theo bản năng liền lui về phía sau, cuối cùng trực tiếp bị hắn dồn ép đến góc tường, thân thể kề sát lên tường.

"Dừng, anh đừng lại đến gần, đứng ở chỗ này nói."

Hứa Nùng sợ hắn lại càng dán vào gần mình, trong lòng loạn vô cùng, nâng hai tay lên trực tiếp đặt tại trước ngực hắn.

Trên người hắn độ nóng tỏa ra do vừa nãy chơi bóng rổ lúc này còn chưa tan hết, lòng bàn tay Hứa Nùng áp ở phía trên, không chỉ cảm nhận được nhiệt độ cơ thể hắn, còn có nhịp tim mạnh mẽ có lực của hắn.

Chu Khởi cũng không để ý, dùng cái tay nhàn rỗi kia, một tay giữ ở bên tai cô.

"Em thật sự không nhìn ra?"

"... Cái gì?"

Người Chu khởi hơi hơi cúi xuống, con ngươi đen nhánh nhìn thẳng cô.

"Em không nhìn ra, anh đang theo đuổi em sao?"

Hứa Nùng sững sờ, đôi mắt to chớp hai cái, một lúc lâu không đáp lại.

https://thuviensach.vn

Chu Khởi cũng không vội vã muốn đáp án, hắn lại tiến gần về trước, môi mỏng trực tiếp sáp đến bên tai cô.

Khoảnh khắc này, hô hấp của hắn dường như cũng mang theo dòng điện, tê tê mềm mềm xẹt qua bên tai Hứa Nùng, giọng nói trầm thấp, mang theo sự hấp dẫn chết người.

"Bạn học nhỏ, nếu không em thương xót, nói cho anh làm sao có thể nhanh chóng truy đuổi em tới tay? Anh thật sự rất gấp..."

Vội vã muốn vây cô vào trong lòng, chiếm thành của mình.

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 37

Hứa Nùng không nói rõ được bản thân bây giờ là dạng tâm tình gì.

Có không thể tin, nhưng cũng có cảm giác một cái gì đó bị treo lơ lửng đã lâu cuối cùng cũng rơi xuống đất.

Dường như là những lời này của Chu Khởi, ở trong tiềm thức của cô, là ngoài dự liệu, cũng là bên trong dự đoán.

Cô là lần đầu tiên, ở dưới tình huống xấu hổ như thế, vẫn luôn nhìn vào mắt Chu Khởi, ánh mắt không rời.

Xung quanh gió hơi hơi thổi, phụ cận một vùng xanh mướt, thời điểm gió nhẹ lướt qua, trong không khí còn mang theo hương cỏ tươi mát.

Hai người an tĩnh nhìn nhau một lúc lâu, cuối cùng là Hứa Nùng cụp mắt xuống trước.

"Anh đừng nói đùa."

Chu Khởi mặt mày nhàn nhạt, ngữ khí trầm thấp mang theo nghiêm túc, "Vui đùa cái gì? Anh bây giờ so với bất luận lúc nào cũng muốn nghiêm túc hơn."

Hứa Nùng im lặng không ngẩng đầu, đáp: "Dù sao tôi không tin."

Tựa như, cho dù là vừa mới rồi tiềm thức đoán được hắn sẽ nói cái gì, làm cái gì, nhưng cô vẫn là không tin.

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng không biết có phải là vài năm này trải qua rất áp lực hay không, cảm nhận được ưu ái đã thật lâu không có xuất hiện.

Hiện tại bỗng nhiên có người nói với cô những lời này, phản ứng đầu tiên của cô không phải là cảm động, mà là không dám tin.

Huống hồ Chu Khởi cái người này...

Cô biết hắn không phải là người xấu, điểm này từ lúc bắt đầu quen biết hắn, cô liền biết, tuy rằng rất kỳ quái không giải thích được, nhưng cô chính là chắc chắn như vậy.

Nhưng không phải người xấu cũng không thể đại biểu cái khác, từ biểu hiện của hắn lúc trước mà nhìn, hắn rất thích trêu chọc cô, yêu thích đối với cô có lẽ là thật, nhưng là xác suất quá nhỏ...

So sánh mà nói, Hứa Nùng vẫn là càng cảm thấy hắn giống như mọi khi, cà lơ phất phơ trêu đùa mình.

Mà trên đầu, Chu Khởi nghe xong lời cô nói, dường như là bật thốt lên hỏi lại: "Không tin tưởng cái gì?"

"..."

"Không tin tưởng anh thích em sao?"

"..."

"Không tin tưởng anh muốn theo đuổi em?"

"..."

"Hay là không tin tưởng anh muốn đặt em ở trên tay hung hăng cưng chiều?"

https://thuviensach.vn

"..."

Hứa Nùng không chịu được nữa, cô ngẩng đầu lần nữa, trong ánh mắt có nghiêm túc cùng uy nghiêm.

"Anh không cần nói thêm nữa, nếu anh lại trêu chọc tôi như vậy, vậy chuyện để anh ở lại chỗ tôi có lẽ liền hủy bỏ đi."

Nói rồi, hung hăng đẩy hắn một cái, nhanh như chớp trốn khỏi phạm vi khống chế của hắn.

Chu Khởi ở sau lưng nhìn theo bóng dáng của Hứa Nùng, con ngươi hẹp dài hơi hơi híp lại.

...

Sau đó Hứa Nùng một đường cũng không dừng lại chờ Chu Khởi, chạy lên phòng trọ trước.

Sau khi đi lên, trực tiếp để cửa mở cho Chu Khởi, sau đó liền đi về phòng ngủ của mình.

Cũng may an ninh của tiểu khu này không tệ, ngoại trừ người được chủ nhà đưa vào, bảo vệ sẽ không để bất kỳ người xa lạ nào tiến vào.

Trở lại phòng ngủ, cô trước tiên đóng cửa phòng lại, sau đó liền chui vào bên trong phòng vệ sinh nhỏ ở trong phòng.

Cũng không biết là do một đường đi nhanh, hay là vừa mới rồi những lời Chu Khởi nói, khiến cho tâm trạng cô vẫn luôn chưa bình ổn.

Nhịp tim của cô lúc này, như trước vẫn chưa hoàn toàn ổn định xuống.

Hứa Nùng hướng về phía gương nhìn bản thân, giờ phút này đáy mắt cô phủ một lớp sương mù, hai gò má vừa đỏ vừa nóng, nhìn qua so với

https://thuviensach.vn

bình thường có chút... ngớ ngẩn khó nói rõ.

Cô ảo não vô cùng, âm thầm mắng bản thân quá dễ dàng bị ảnh hưởng, càng là quá dễ dàng bị Chu Khởi người đàn ông kia tác động đến.

Lặng im một khắc, cô mở vòi nước, trực tiếp quay toàn bộ van sang phải, bên trong chảy ra đều là nước lạnh.

Cô vốc một vốc hắt lên mặt, cảm giác khô nóng kia nháy mắt tiêu tán đi không ít, khi lại ngẩng đầu, hai gò má vốn dĩ đỏ bừng lúc này cũng lần nữa biến về trắng nõn, ánh mắt cũng dần dần bình tĩnh lại.

Hứa Nùng đối với trạng thái này của mình còn xem như hài lòng, cô cầm lấy khăn xoa xoa mặt, tiếp liền xoay người ra khỏi phòng.

...

Lúc cô đi ra ngoài, ở phòng khách cũng không nhìn thấy bóng dáng Chu Khởi.

Hứa Nùng cho rằng hắn còn chưa trở lại, lúc đang thăm dò nhìn về hướng cửa, lại bỗng nhiên nghe thấy có tiếng động từ hướng phòng bếp truyền đến.

Leng keng loảng xoảng, giống như là tiếng thái rau, cũng giống như là tiếng nồi, bát, gáo, chậu nâng lên đặt xuống.

Hứa Nùng bước nhanh về hướng bên đó, phát hiện là Chu Khởi đang ở trong phòng bếp bận rộn.

Thân thể hắn thon dài cao ngất đứng ở trước bàn bếp, bàn tay thon dài dễ nhìn một bên cầm một con dao, một bên đặt trên một củ cà rốt.

Bên cạnh thớt mở một quyển sách, bên trong màu sắc rực rỡ, nhìn có chút giống...

https://thuviensach.vn

Thực đơn?!

Đang kinh ngạc thì, liền thấy cái tay nắm dao của Chu Khởi vô ý hướng sang bên cạnh đụng một cái, một bát cơm đặt ở chỗ đó rơi xuống đất, "Choang" một tiếng, trực tiếp vỡ tan.

Hứa Nùng: "..."

Tâm tình Hứa Nùng có chút phức tạp, chỉ đứng ở tại chỗ im lặng hai giây, tiếp đến liền chủ động đi vào trong nhà bếp, chuẩn bị cúi xuống xử lý mấy mảnh bát vỡ kia.

Chu Khởi vào lúc này lại trực tiếp ngăn cản cô, "Đừng động, để anh thu thập."

Hắn cúi người xuống, một tay lấy thùng rác trong phòng bếp qua, một tay đem mảnh vỡ từng cái từng cái nhặt vào.

Hứa Nùng thấy hắn cũng thu thập sạch sẽ rồi, cảm thấy chính mình liền đờ ra như vậy cũng không tốt lắm, vì thế xoay người nhìn nhìn trên mặt bếp còn có cái gì chưa xử lý, chuẩn bị giúp đỡ.

Mới vừa cầm lên một quả đậu cô-ve muốn ngắt gân, lại bị Chu Khởi một phen đoạt đi.

"Cái này cũng không cần em làm." Hắn cũng không nhìn cô, trực tiếp không chút để ý nói, "Về sau việc này đều không cần em làm."

Hứa Nùng sửng sốt, không nói được trong lòng là cảm giác gì, lặng im một lúc lâu, nói câu: "Vậy anh... Đừng lại đụng nát mấy cái bát của tôi, tổng cộng cũng không có mấy cái."

Chu Khởi nghe xong cũng suýt bị con mèo nhỏ này chọc cười, hắn từ khi sinh ra cho tới bây giờ, sống hai mươi mấy năm, lần đầu tiên xuống

https://thuviensach.vn

bếp, kết quả không làm cho người ta cảm động, ngược lại là bị ghét bỏ rồi?

Hắn muốn cười nhưng không cười quay đầu nhìn Hứa Nùng một cái, cũng không đáp cái gì, tiếp tục việc trong tay.

...

Sau đó Chu đại thiếu gia làm ra ba món một canh mang ra, bề ngoài....

Hứa Nùng yên lặng nhìn mấy đĩa đồ ăn trên bàn cơm, trong lòng nghĩ, cũng không biết là hắn xào cháy hay là cho nhiều nước tương, màu sắc này nhìn qua khẩu vị cũng rất nặng.

Tuy vậy Chu Khởi giống như không thấy, rất bình tĩnh ở một bên xới cơm cho Hứa Nùng.

Hứa Nùng cũng ngại ngùng phủi đi ý tốt của người ta, sau khi đón lấy cơm, liền yên lặng bắt đầu ăn.

Gắp một ngụm cơm đưa vào trong miệng, ừm... Chưa chín kỹ.

Hứa Nùng yên lặng nuốt xuống, sau đó lại gắp khối trứng xào đen sì sì... Ừm, cái này ngược lại là chín, nhưng là vừa đắng vừa mặn a.

Cô cố nén kích động muốn rót nước súc miệng, nhai cơm và trứng rồi nuốt xuống.

Chu Khởi ngược lại vẫn luôn không động đũa, mà là lấy điếu thuốc đùa nghịch qua lại giữa ngón tay, không có chút ý muốn hút..

Hắn nhìn Hứa Nùng cúi đầu ăn cơm, một lúc lâu sau, đột nhiên mở miệng: "Hôm nay là lần đầu tiên anh nấu cơm."

Hứa Nùng "A" một tiếng, sau đó yên lặng ở trong lòng bổ sung thêm một câu, nhìn ra được.

https://thuviensach.vn

"Trước ngày hôm nay, anh cũng chưa từng nghĩ, một ngày kia, sẽ có tâm tư tiến vào phòng bếp, vì người khác làm một bữa cơm."

Hứa Nùng sửng sốt, luôn cảm thấy dường như trong lời nói của Chu Khởi có thâm ý.

Quả nhiên, người kia cũng không có ý dừng lại, một giây sau, hắn lần nữa mở miệng.

"Rất nhiều chuyện anh đều là lần đầu tiên làm, có lẽ sẽ làm rất tệ, nhưng là đây không phải là chối bỏ quyết tâm anh muốn làm. Liền ví dụ..."

Cả trái tim Hứa Nùng đều thắt chặt lại, theo bản năng ngẩng đầu nhìn hắn.

Ánh mắt hai người ở giữa không trung gặp nhau, trên khuôn mặt soái khí khoa trương kia của Chu Khởi, không mấy khi tràn ngập nghiêm túc.

"Liền ví như chuyện theo đuổi em, anh đã định rồi."

———————————

Hứa Nùng hôm đó mất ngủ cả một đêm, ngày hôm sau lúc rời giường, dưới mắt cũng có một mảnh xanh đen nhàn nhạt.

Chu Khởi còn dậy sớm hơn cô, lúc cô đi ra, hắn đang bày biện từng món đồ ăn sáng vừa mua về lên bàn.

Sau khi nhìn thấy Hứa Nùng, hắn không chút để ý cười với cô, "Lại đây ăn đi."

...

Hứa Nùng rõ ràng có thể cảm nhận được Chu Khởi có chút gì đó thay đổi.

https://thuviensach.vn

Trong vài ngày sau đó, hắn hầu như mỗi ngày đều cùng cô đến lớp, buổi sáng luôn dậy sớm hơn cô, hoặc là đi xuống nhà mua hoặc là tự mình làm, tóm lại là sau khi cô tỉnh lại, nhất định sẽ có một bữa sáng nóng hổi.

Trên đường đến trường cũng vậy, ba lô luôn là hắn đeo trên lưng, trên đường cái hắn luôn che chở cô đi ở bên ngoài, hơn nữa càng khó có được chính là...

Cô quả thật rất ít thấy hắn hút thuốc.

Trước kia người này thuốc lá không rời miệng, hiện tại gần như đều không hút, ngẫu nhiên lúc chờ cô, sẽ lấy ra điếu thuốc đùa nghịch qua lại, nhưng cũng rất ít khi chân chính đốt lên.

Hứa Nùng không nói rõ được là cảm xúc gì, nhưng nói không vui là giả.

Từ sau khi cha cô xảy ra chuyện, có rất ít người chân chính để ý tới cô, hơn nữa còn sẵn sàng vì cô mà nhượng bộ hay là thay đổi.

...

Trận đấu bóng rổ đúng hạn mà đến.

Cùng với kết quả trận đấu tập luyện gần như giống nhau, lớp Hứa Nùng bọn họ trên điểm số ngược khoa biên đạo bên kia rất thảm. Mà chỉ riêng một mình Chu Khởi, đánh bóng ba điểm liền vào vô số.

Thời điểm huấn luyện viên thổi còi, toàn trường sôi trào hoan hô reo hò, Chu Khởi đứng ở giữa sân, lười biếng nhếch môi, ánh mắt vẫn luôn nhìn về bên phía Hứa Nùng.

Bên cạnh Lưu Ngải và Trì Sa Sa đều "Chậc chậc" hai tiếng.

https://thuviensach.vn

"Đồng chí Tiểu Hứa, có cảm giác một tia ngọt ngào và hạnh phúc hay không vậy?" Lưu Ngải mở miệng trước.

"Kia là một tia sao?! Rõ ràng hẳn phải là cả tấn ngọt ngào cùng hạnh phúc nha!" Trì Sa Sa ở bên cạnh bổ sung.

Hứa Nùng vốn dĩ bị nụ cười của Chu Khởi làm lóa mắt, có chút không được tự nhiên, lúc này nghe thấy lời hai người, lại không biết ra sao.

"Ừm? Cái gì ngọt ngào cùng hạnh phúc?"

Trì Sa Sa vẻ mặt khoa trương kinh ngạc, nói: "Không phải chứ, đồng chí Tiểu Hứa, phản ứng của cậu chậm chạp như vậy sao? Tổ chức muốn tỏ vẻ thất vọng với đồng chí rồi đó!"

Nói rồi, phân tích qua bả vai Hứa Nùng, buộc cô nhìn sang bên cạnh.

"Nhìn bên kia, lại nhìn bên kia, nào, lại nhìn đầu bên này một chút... Nhìn thấy chưa?"

"... Nhìn thấy cái gì?"

Ngoại trừ một nhóm người bất mãn, cô cái gì cũng không nhìn thấy mà?

"Cậu thật ngốc nha! Nhìn ánh mắt những nữ sinh đó đi! Bọn họ hai mắt người nào mà không phải nhìn chằm chằm vào trên người cậu "bạn" kia của cậu?!"

Lưu Ngải ý vị thâm trường vỗ vỗ bả vai Hứa Nùng, "Thế mà sao, mọi người dùng ánh mắt nóng rực nhìn người ta, mà người đó giờ phút này chỉ dùng ánh mắt nóng rực nhìn cậu... Đây còn không hạnh phúc? Còn không ngọt ngào sao?!"

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng nghẹn lời, theo bản năng lại nhìn thoáng qua Chu Khởi, vốn dĩ không quá để ý, lúc này bị hai người phân tích như vậy, đột nhiên liền có chút...

Cô yên lặng di chuyển ánh mắt, không được tự nhiên nói: "Hắn bình thường cũng là ánh mắt kia, chỗ nào mà cực nóng."

Lưu Ngải và Trì Sa Sa vẻ mặt chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, chỉ thiếu nước bóp cổ cô khiến cô thanh tỉnh chút.

Trì Sa Sa nói: "Làm ơn đi! Tính từ là trọng điểm sao!"

Lưu Ngải vốn cũng muốn giáo dục Hứa Nùng hai câu, nhưng cũng không biết nhìn thấy cái gì, đột nhiên lại hung hăng vỗ xuống bả vai Hứa Nùng.

"Đến rồi, đến rồi! Đồng chí Tiểu Hứa! Đến tìm cậu kìa!"

Hứa Nùng nâng mắt nhìn qua, liền thấy người vốn còn ở giữa sân, giờ phút này đang từng bước một đi về phía mình.

Trên người hắn mặc đồng phục bóng rổ màu đen, hai cánh tay cùng bắp chân đều lộ ra trong không khí, đầu tóc nửa ẩm ướt chưa khô, tóc mái trước trán ngược lại là hoàn toàn ẩm ướt, mềm mại dán sát vào trên trán.

Cũng không biết có phải ảo giác hay không, Hứa Nùng luôn cảm thấy khuôn mặt ướt đẫm mồ hôi của Chu Khởi, lúc này dưới ánh đèn chiếu rọi của sân bóng, càng lộ rõ vẻ tuấn lãng trắng trẻo.

Hắn sải chân dài vài bước đi đến trước mặt Hứa Nùng rồi đứng lại.

Lấy bọn họ làm trung tâm, trong bán kính mấy mét, tựa hồ trong nháy mắt đều yên tĩnh trở lại.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt mọi người đều chăm chú vào soái ca mới vừa rồi ở trên sân bóng hô mưa gọi gió, và trên người Hứa Nùng. Vài cô bé nóng lòng muốn thử đi xuống xin số điện thoại cùng WeChat của hắn, lúc này cũng đều yên lặng lần nữa ngồi trở lại chỗ ngồi, chuẩn bị quan sát một chút quan hệ của bọn họ.

Nhưng những cái này Chu Khởi cũng không biết là không nhìn thấy hay là không thèm để ý, hắn giống như là người không có việc gì, mặt mày lười biếng nhìn Hứa Nùng.

"Bạn học nhỏ à, anh thắng rồi."

"... Ừ."

Một giây sau, Chu Khởi đột nhiên nghiêng người, khuôn mặt tuấn tú tiến đến trước mắt cô, ở trước mặt mọi người, không hề bận tâm nhếch môi cười với cô.

"Vậy em có phần thưởng gì cho anh không?"

Hứa Nùng nhìn trái nhìn phải, người khác ngược lại vẫn tốt, cô cũng không quen biết, nhưng ánh mắt bát quái của Lưu Ngải và Trì Sa Sa quá rõ ràng, cô không thể làm ngơ.

Im lặng một lúc, cô lại nhìn Chu Khởi, sau đó giơ khăn mặt trong tay lên, "Anh lau mặt trước đi, đầy mồ hôi kìa."

Chu Khởi dường như cố ý muốn Hứa Nùng cho hắn chút phản ứng gì đó, lại đưa mặt tiến gần về phía trước, "Em lau cho anh đi."

Hứa Nùng không thể nhịn được nữa, hạ giọng vội vàng nói với hắn: "Anh bớt phóng túng chút đi!"

https://thuviensach.vn

Chu Khởi không chút để ý nhướng lông mày, "Đã thu liễm đủ rồi, nếu không anh liền trực tiếp muốn em thưởng một nụ hôn kìa."

"..."

Hứa Nùng vội vàng liếc mắt nhìn Lưu Ngải và Trì Sa Sa ở bên cạnh, biểu tình của hai người vẫn là một bộ dáng giảo hoạt, dường như cũng không nghe thấy lời Chu Khởi vừa mới nói.

Vì thế cô lật tay đáp ứng yêu cầu của Chu Khởi, bắt đầu lau mồ hôi cho hắn, nếu không sợ là hắn lại nói ra lời gì kinh thiên động địa.

...

Sau khi trận bóng hoàn toàn kết thúc, để ăn mừng, thành viên đội bóng thương lượng chuẩn bị đi ăn lẩu.

Hứa Nùng không muốn đi, nhưng không chịu nổi Lưu Ngải và Trì Sa Sa không ngừng thuyết phục. Cô đi rồi, Chu Khởi tự nhiên cũng đi theo.

Đến quán lẩu, Hứa Nùng cố ý chờ sau khi Chu Khởi ngồi xuống, mới tìm một vị trí cách hắn rất xa ngồi xuống.

Nhưng nào ngờ người kia thấy cô không đi qua, lại đứng dậy đi về phía bên cô, kéo cái ghế bên cạnh cô ra, rất tự nhiên ngồi ở bên cạnh cô.

Hắn dáng điệu lười biếng lấy nước trà rửa qua bộ đồ ăn, sau khi đã rửa xong lại đẩy về bên phía Hứa Nùng, sau đó cầm lấy bộ của cô đưa về phía mình, đôi môi đóng mở, không quá để ý phun ra một câu: "Bạn học nhỏ, anh mới lập công cho lớp các em, em lại liền trốn tránh anh như vậy, không tốt nha."

Hứa Nùng trầm mặc, cuối cùng nhẹ giọng nói: "Không trốn..."

Coi như là muốn trốn, cũng trốn không thoát mà.

https://thuviensach.vn

Chu Khởi nhàn nhạt liếc cô một cái, bên miệng giữ nụ cười xấu xa, "Không trốn? Vậy thì phải là muốn ngồi ở đối diện anh, sau đó ngẩng đầu liền có thể nhìn thấy mặt anh chứ?"

"..."

Hứa Nùng cúi đầu, mắt cũng sắp trợn ngược lên trời rồi, một chút cũng không muốn lại để ý hắn.

Lưu Ngải lúc này từ bên ngoài đi vào, trong tay cầm vài cái phong bì màu trắng, mỗi cái phong bì đều có một chút độ dày.

"Khụ, tiền thưởng a! Tổng cộng năm phần, mỗi người hai ngàn."

Cô vừa nói, vừa phát từng cái phong bì đến trong tay từng cầu thủ.

Hoa Tí ngồi ở vị trí lúc đầu của Chu Khởi, sau khi cầm đến phong bì này, tâm tình rất phức tạp.

Lại nghĩ tới lúc trước khi lão Đại hỏi bọn họ có ai muốn kiếm khoản thu nhập thêm hay không, hắn giơ tay nhanh nhất... Nhưng mà không nghĩ tới, khoản thu nhập thêm này lại có thể kiếm được như vậy...

Hơn nữa! Tiền này cũng quá ít đi!

Còn không bằng một phần mười tiền hắn trông quán bar mỗi tháng nữa!

Tuy vậy hắn cũng không dám oán giận, ngay cả lão Đại của hắn loại đại thiếu gia kia cũng đều nhẫn nhục chịu khó đi theo huấn luyện lâu như vậy, lại toàn lực thi đấu, cuối cùng cũng không chỉ được chút tiền như vậy sao?

Hắn không có gì để phàn nàn! Đúng! Không có!

https://thuviensach.vn

... Nhưng là lão Đại trừ tiền ra, còn dụ dỗ một bà chủ tương lai a.

Hoa Tí nhìn hai người đối diện, cùng với những bong bóng vô hình màu hồng xung quanh bọn họ, bỗng nhiên liền có chút xót xa trong lòng.

Dựa vào cái gì lão đại có em gái, hắn lại chịu mệt a.

Sớm biết vậy liền không gấp gáp tranh giành đến đây làm cu li rồi!

Bên kia, sau khi Lưu Ngải đã đưa tiền xong cho mọi người, liền tùy tiện tìm một chỗ ngồi xuống.

Cô đùa đùa, nói: "Các cậu mỗi người đều lĩnh tiền rồi, nồi lẩu này có phải các cậu nên mời hay không hả?"

Lớp Hứa Nùng có nam sinh ngược lại là hào phóng trả lời: "Được thôi, lát nữa bao nhiêu tiền, chúng tôi chia đều."

"Đừng tính tôi, tôi không lấy tiền." Chu Khởi cầm phong bì lên, " Tiền tôi cực cực khổ khổ kiếm được, nhất định một phân không thiếu phải đưa toàn bộ cho cô nàng nhà tôi."

Nói rồi, hắn đặt tiền cùng phong bì vào tay Hứa Nùng, "Nhanh, thu vào đi, ngày mai mang em đi mua son môi với váy ngắn."

Hứa Nùng: "..."

Lưu Ngải ở bên cạnh cảm thấy bị Chu Khởi ngọt muốn xỉu rồi, nhìn qua là một người đàn ông rất bạo ngược, sao có thể nói ra những lời âu yếm như vậy chứ!

Nhưng là Trì Sa Sa nghe xong, ngược lại có phản ứng khác hẳn.

"Váy ngắn gì gì đó... Anh không phải là không cho cô ấy tùy tiện mặc sao..."

https://thuviensach.vn

Lúc trước người bởi vì Hứa Nùng ăn mặc nóng bỏng mà tức giận là ai nha!

Chu Khởi "A" một tiếng, cánh tay chống trên mặt bàn, chống nghiêng mặt, lười biếng nhìn Hứa Nùng.

"Tôi dụ dỗ cô ấy, nếu cô ấy nhất định phải mặc..."

Nói rồi, thân thể hắn xê dịch về bên phía Hứa Nùng, tư thế không đổi, như trước dùng khuỷu tay chống mặt bàn, nhưng giọng lại đè thấp vài phần, dường như chỉ có Hứa Nùng có thể nghe thấy.

"Nhất định phải mặc mà nói, liền chỉ mặc cho anh nhìn."

Hứa Nùng không thể nào nhịn nổi nữa, cầm lấy cái phong bì trắng kia, "Phách" một cái đập lên mặt Chu Khởi.

"Tôi cái gì cũng không mua! Anh tự mình giữ đi."

Chu Khởi biết mình trêu chọc quá đáng rồi, con mèo nhỏ bắt đầu tỏ ra cáu kỉnh, cũng không tiếp tục nữa, cười lui về chỗ ngồi của mình.

Trong phòng bao những người khác lúc này đều hận không thể biến mất tại chỗ, đây đâu phải tiệc mừng công gì, rõ ràng là cảnh làm thịt chó mà.

...

Sau đó đồ ăn được đưa lên, Chu Khởi tách riêng bốn cái nồi lẩu ra, lấy một cái cho Hứa Nùng, sau đó vừa ném thịt viên và thịt bò vào trong, vừa nói: "Mọi người cho vào cái nồi canh suông này cái gì cũng được, nhưng đừng cho rau thơm, cô nàng nhà tôi không ăn rau thơm."

Hứa Nùng bị loại chăm sóc đặc biệt này của hắn làm cho mặt nóng vô cùng, cô từ nhỏ đến lớn chưa bao giờ giống như hôm nay vậy, trở thành

https://thuviensach.vn

tiêu điểm bị mọi người nhìn, lúc này có chút hấp tấp nóng nảy, có chút ý xấu hổ, lại có chút tâm tình không nói rõ được...

Cô tiện tay lấy co-ca có đá bên cạnh muốn đưa lên miệng uống, nào ngờ cổ tay lại đột nhiên bị Chu Khởi đè lại.

"Anh đã tra qua tư liệu, em gần đây tốt nhất không nên uống nước đá."

Hứa Nùng có chút không rõ lí do, "Hả?"

"Không phải em mua cái kia sao? Em..."

Chu Khởi lời chưa nói hết, Hứa Nùng liền nghe rõ ý của hắn, trong nhất thời hai gò má đột nhiên nóng lên.

Cô tiện tay gắp một viên thịt bò mà hắn vừa mới trần cho mình từ trong đĩa, trực tiếp nhét vào trong miệng Chu Khởi.

"Anh câm miệng!"

Khi cô nói chuyện rất hung dữ, nhưng ánh mắt lại lấp lánh, sau đó cũng không lại nhìn hắn, nhàm chán giống như là che dấu hoảng loạn, bắt đầu không ngừng nhét đồ ăn vào trong miệng.

Chu Khởi vừa nhai thịt bò viên, vừa cười nhìn cô.

Lưu Ngải ở bên kia nhìn rõ hành động của hai người, không nhịn được trêu chọc: "Ơ, vị bằng hữu của đồng chí Tiểu Hứa kia a, anh đây là ăn cái gì nha, vui vẻ như vậy?"

Chu Khởi cũng không ngẩng đầu, mở mắt nói mò, "Vừa mới bị người cho ăn cục đường."

Hoa Tí có chút mơ hồ, theo bản năng nhìn lão Đại nhà mình, "Đường?"

https://thuviensach.vn

"Đúng, đường." Chu Khởi lười biếng nhếch miệng cười xấu xa, ánh mắt vẫn không nhúc nhích đặt trên mặt Hứa Nùng, "Đặc biệt ngọt ngào."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 38

Tụ hội kết thúc, lúc những đội viên đó đi đến quầy tính tiền, mấy người con gái rủ nhau cùng đi toilet.

Hoa Tí vẫn luôn nhìn chằm chằm Hứa Nùng, thấy cô đi xa rồi, nhanh chóng tiến đến trước mặt Chu Khởi.

Hắn cười hì hì đưa điếu thuốc qua, "Lão Đại."

Chu Khởi nhìn cũng không nhìn một cái, "Không cần."

Nói xong, lại bổ sung một câu: "Cậu cũng cai thuốc đi."

Hoa Tí nghẹn lời, đây là cái tình huống gì? Lão Đại ngay cả thuốc lá cũng bắt đầu cai rồi?

"Lão Đại... Chị dâu không cho anh hút thuốc à?"

Cũng không biết có phải tiếng "Chị dâu" kia chạm đến đáy lòng Chu Khởi hay không, mặt mày hắn giãn ra không ít, đáy mắt mang theo vui sướng.

"Không phải, là cô ấy không thích mùi thuốc lá."

Hoa Tí vốn dĩ thuốc đã ngậm ở trong miệng lại yên lặng lấy xuống, trong lòng nhịn không được nói thầm, Lão Đại này nói đến chuyện yêu đương thật không phải người... Trước kia thuốc lá không rời miệng, hiện tại bởi vì người ta một câu không thích liền có thể nói cai thuốc liền cai thuốc.

https://thuviensach.vn

Chậc, ái tình thật làm cho người ta sợ hãi.

Tuy vậy hắn cũng không quên mục đích đến tìm Chu Khởi, vì thế hắn trái phải lại nhìn hai cái, thanh âm đè thấp hai phân, nói với Chu Khởi: "Lão Đại, trận đấu này kết thúc rồi, anh có phải là có thể quay về quán bar rồi không... Mấy ngày nay không có anh, em quả thực là sống không bằng chết mà."

Chu Khởi lười biếng liếc hắn một cái, "Dì nhỏ lại mang người đi qua tìm tôi à?"

"..." Hóa ra Lão Đại anh cũng biết à!

Hoa Tí quả thật muốn khóc.

Chu gia thật ra quản lý Lão Đại bọn họ không nghiêm khắc lắm, hơn nữa mấy vị trưởng bối trong nhà kia Hoa Tí cơ bản cũng đều đã gặp qua.

Ông cụ Chu nhìn thì nghiêm túc, thật ra lén lút là một ông lão rất hiền lành hòa ái, Chu Khởi mở quán bar nhận rất nhiều người đã qua cải tạo từ trong nhà lao đi ra, ông cụ Chu cũng hoàn toàn không có vẻ coi thường bọn họ.

Mà bác trai Chu thì không khác ông cụ Chu bao nhiêu, chẳng qua là người tính cách trầm ổn, chỉ có tại thời điểm đối mặt bác gái Chu, mới có thể thỉnh thoảng lộ ra tươi cười, nhưng đối với bọn họ mà nói, cũng không có bất kỳ thành kiến gì.

Bác gái Chu thì càng không cần phải nhắc đến, vị kia bình thường tính cách tùy tùy tiện tiện, có chút tỏ vẻ yêu tinh, nhưng là đối với người bên cạnh Chu Khởi đều rất tốt. Còn thường xuyên kêu bảo mẫu trong nhà làm đồ ăn ngon mang đến quán bar cho bọn hắn ăn, một chút cũng không kiêng kị thân phận của bọn hắn, còn thường xuyên bảo Chu Khởi tăng lương gì gì đó cho bọn hắn.

https://thuviensach.vn

Chỉ có dì nhỏ của Lão Đại...

Dùng lời của huynh đệ khác đến nói, chính là dì nhỏ của Lão Đại ngược lại càng giống mẹ hắn hơn.

Rất nhiều việc của Lão Đại bà đều muốn xen vào, hơn nữa thường xuyên nói một không hai. Lão Đại bởi vì chuyện em họ hắn năm đó ngoài ý muốn qua đời, đối với người dì này vô cùng bao dung và nhường nhịn, cho nên bình thường bà làm chuyện gì, cơ bản hắn đều mở một con mắt nhắm một con mắt cho qua.

Nhưng lần này vị kia mang theo một cô bé nói muốn giới thiệu cho Lão Đại, này khả năng có chút chạm vào vảy ngược của Lão Đại, cho nên thường xuyên qua lại, Lão Đại liền trốn đi.

Lúc ấy Hoa Tí cũng nghĩ để Lão Đại nhanh chóng trốn đi, nhưng hắn không nghĩ tới là, Lão Đại lần này một lần trốn liền trốn nhiều ngày như vậy a!

Vị kia tìm không thấy người, đương nhiên liền muốn đến quán bar tìm hắn!

Hắn quả thực không thể chịu đựng hơn nữa, cho nên bây giờ gặp Chu Khởi rồi, đương nhiên muốn cố gắng khuyên nhủ hắn quay về.

Hoa Tí một bộ dáng cải thìa đáng thương, kéo chặt cánh tay Chu Khởi, hướng về phía hắn nói: "Lão Đại, anh liền thương xót em đi mà, em lại bị dì nhỏ của anh giày vò vài ngày nữa liền không còn mạng nữa rồi! Anh cũng biết, nhà em lập tức sẽ giải tỏa rời đi nơi khác rồi, em chỉ là muốn sở hữu mấy căn hộ thôi, em không muốn còn chưa đến ở liền hồn về tây thiên à."

Chu Khởi muốn cười nhưng không cười, đẩy tay Hoa Tí ra, nói: "Không có việc gì, cậu thật đi rồi, phòng của cậu, tôi ở thay."

https://thuviensach.vn

Hoa Tí: "..."

Hoa Tí còn muốn nói gì đó, nhưng Hứa Nùng các cô lúc này đã quay trở lại.

Chu Khởi nhàn nhạt lên tiếng: "Được rồi, thời điểm nên quay về tôi tự nhiên liền quay về, cậu trông quán bar cho tốt, cái khác không cần để ý tới."

Nói xong, hắn đứng dậy đi về hướng Hứa Nùng bên kia.

Trong tay hắn móc cái ba-lô của Hứa Nùng, sau khi đến gần, hỏi cô: "Về nhà sao?"

Lưu Ngải và Trì Sa Sa nghe được, vẻ mặt đều giảo hoạt như tên trộm.

"Sa Sa, sao tớ lại ngửi thấy một mùi Gian Tình nhỉ."

"Ừ! Tớ cũng vậy! Về nhà cái gì..." Trì Sa Sa nhìn hai người một cái, "Hai người ở chung hả?!"

Trì Sa Sa nói chuyện giọng không tính rất lớn, nhưng Hứa Nùng nghe xong vẫn là đầu tim thót một cái.

Cô nhanh chóng lắc đầu, lại sợ che dấu quá mức bị người nhìn ra chột dạ, giọng điệu còn xem như bình tĩnh nói: "Không có, ý hắn là đưa tớ về nhà."

Chu Khởi nhìn bộ dáng làm bộ làm tịch này của cô liền muốn cười, lười biếng nhếch môi, một bộ cô nói cái gì liền là cái đó.

"Ừ. Là đưa cô ấy về nhà."

———————————

https://thuviensach.vn

Trên đường trở về, Chu Khởi nhưng là rất an tĩnh, không lại chủ động nói gì với Hứa Nùng.

Ngược lại là Hứa Nùng ở bên kia có chút nhịn không được, mở miệng nói với hắn: "Anh về sau có thể đừng ở bên ngoài như vậy hay không?"

Chu Khởi liếc cô một cái, ánh sáng lờ mờ của đèn đường từ đỉnh đầu hắn quét xuống, bóng ảnh do lông mi đánh ra chiếu vào dưới mí mắt.

"Loại nào cơ?"

"..."

"Là kiểu thể hiện ra theo đuổi em sao?"

"... Ừm."

Chu Khởi cười, "Nhưng anh vốn là đang theo đuổi em mà."

"..."

"Bạn học nhỏ, em không thể bá đạo như vậy được, anh đã nhượng bộ rất nhiều rồi, em không thể ngay cả quyền theo đuổi em cũng không cho anh đi."

"... Vậy anh cũng không thể làm như vậy khiến cho mọi người đều biết đi!"

Hứa Nùng cảm thấy mấy ngày nay quả thực là đã đem bao nhiêu nổi bật từ lúc cô sinh ra đến bây giờ đều dùng cạn rồi!

Cô cũng bắt đầu hoài nghi, ngày mai lúc đến trường có thể hay không, lại sẽ ở trên diễn đàn trường phát hiện có bài viết nóng mới liên quan đến cô.

https://thuviensach.vn

"Chê anh ồn ào sao?"

Chu Khởi hơi hơi tiến gần sang bên cạnh, nghiêng người về phía cô.

"Có thể làm như thế nào a?"

Vấn đề góc độ, trên mặt hắn chiếu ra một cái bóng lớn, một đôi con ngươi tối đen thâm thúy ẩn ở trong bóng tối, lại đặc biệt có cảm giác tồn tại.

" Chuyện anh thích em này, anh chính là muốn cho toàn thế giới đều biết."

Hứa Nùng đối diện với hắn, rõ ràng có thể cảm giác được nhịp đập của trái tim mình loạn một nhịp.

Cô hoảng hốt, lúng túng di chuyển ánh mắt, không để ý tới lời hắn nói.

Cô biết bản thân nói không lại hắn, cũng không muốn nói gì nữa.

Tuy vậy nghĩ lại, trận bóng rổ kết thúc, hắn hắn là cũng sẽ không đến trường nữa, càng sẽ không tiếp xúc với bạn học gì gì đó bên cạnh cô, về sau ngược lại cũng không cần lo lắng hắn ở trước mặt người ngoài như thế nào.

Thật ra Hứa Nùng rõ ràng có thể cảm nhận được, Chu Khởi từ lúc làm rõ hắn thích cô, sau khi nói muốn theo đuổi cô, bình thường càng chủ động, càng có tính xâm lược hơn.

Trước kia hắn nhìn qua chỉ là thích trêu chọc cô, nhưng mấy ngày nay, hắn cho dù là nhất cử nhất động, hay là trong từng câu chữ, không có lúc nào là không nhấn mạnh sự thật rằng hắn là người theo đuổi.

Hơn nữa cũng quả thật... Ở trong lòng cô, cảm giác tồn tại quét qua càng ngày càng mãnh liệt.

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng thật ra rất mù mờ, cô luôn cảm thấy trong tim có cái gì đó đang phá đất mà ra, nhưng lại vẫn luôn bị bản thân lựa chọn không để ý tới.

Cô không phải là người có tính cách thích trốn tránh, nhưng cũng không biết vì sao, lần này gặp được người đàn ông này, cô luôn là muốn trốn tránh những lựa chọn nên làm đó, lui về phía sau.

Một đường miên man suy nghĩ về tới nhà.

Sau khi Hứa Nùng vào nhà cũng không để ý tới Chu Khởi, ôm tư liệu tích lũy hai ngày nay bắt đầu chỉnh lý.

Hai ngày này bởi vì chuyện thi đấu bóng rổ, cô thiếu rất nhiều bài học bên khoa đạo diễn, tuy nói giáo viên sẽ không để ý cô cái người học ké này có đúng hạn hoàn toàn bài vở hay không, nhưng cô lại không thể không yêu cầu bản thân.

Chu Khởi thấy cô ngồi ở trên thảm trải sàn học bài, lông mày hơi hơi nhăn lại.

Hắn đi qua, cầm lấy cái gối dựa trên sô pha, đưa tới trước mặt cô, "Đừng trực tiếp ngồi trên mặt đất."

Hứa Nùng sửng sốt, một lát sau liền kịp phản ứng hắn là có ý gì, đang rối rắm không biết có nên nói cho hắn biết hiểu lầm lúc trước hay không, Chu Khởi trực tiếp đặt gối dựa ở bên chân cô.

"Tự em đệm lên đi, anh đi làm cho em cốc nước đường đỏ."

Hứa Nùng lần này cũng không để ý xấu hổ nữa, tại khoảnh khắc hắn xoay người kia, một phen kéo cánh tay hắn lại.

"Lúc trước cái kia... Là mua để dự phòng..."

https://thuviensach.vn

Giọng nói của cô nhỏ đến không thể nhỏ hơn, gần như là mím môi nói ra, "Tôi hiện tại không phải là thời kì đặc thù, không cần này đó..."

Nói xong, cô ngay cả nhìn cũng không dám nhìn Chu Khởi một cái, từ trên thảm trải sàn đứng dậy, sau đó vội vã đẩy sống lưng hắn, một đường đem hắn đẩy đến cửa phòng tắm.

"Anh nhanh chóng đánh răng rửa mặt, không cần ồn ào tôi, tôi muốn an tĩnh học bài!"

Chu Khởi dường như muốn mở miệng nói cái gì đó, nhưng Hứa Nùng căn bản không cho hắn cơ hội này, trực tiếp mở cửa phòng tắm ra, "Cái gì cũng đều không cần nói! Tôi không muốn nghe!"

Nói rồi, liền đẩy cả người hắn vào bên trong, thuận tay còn giúp hắn đóng cửa lại.

Sau khi làm xong một loạt động tác này, Hứa Nùng mới lặng lẽ thở ra một hơi.

Cô sờ sờ hai má nóng bỏng, lại có chút ảo não chính mình quá dễ dàng bị cái người đàn ông này ảnh hưởng tới.

Sau khi một lần nữa ngồi trở lại thảm trải sàn, Hứa Nùng vốn là thật sự muốn tĩnh tâm học bài.

Nhưng nào ngờ mới mở tài liệu ra chưa tới hai giây, ngoài cửa lớn đột nhiên vang lên tiếng gõ cửa.

Cô bị bất ngờ nhìn thoáng qua đồng hồ treo trên tường, đã gần chín giờ tối rồi, giờ này còn có ai sẽ đến tìm cô chứ?

Hơn nữa địa chỉ nhà cô, người biết lại không nhiều lắm.

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến đây, đáy lòng Hứa Nùng bỗng nhiên trào ra một cỗ dự cảm không tốt, cô vội vàng đứng dậy đi về phía cửa lớn, tiếp theo, động tác rất cẩn thận ghé vào mắt mèo trên cánh cửa nhìn ra bên ngoài.

... Là bà Tạ!

Hứa Nùng hoảng sợ, cô hoàn toàn không biết bà Tạ lúc này đến tìm mình làm gì, hơn nữa tại vì sao trước khi đến ngay cả một cuộc điện thoại cũng không gọi qua?

Cô cái gì cũng không quan tâm nữa, cấp tốc lại cẩn thận sải bước chân, đi về hướng phòng tắm.

Hứa Nùng lúc ấy trong lòng rất hoảng hốt, căn bản quên mất người bên trong là muốn tắm rửa, cho nên không có lên tiếng trước.

Sau khi đẩy cửa, cô trực tiếp nhìn thấy cảnh Chu Khởi đang cởi quần áo.

Lúc ấy hắn đang hướng về phía trước cởi áo phông lộn qua đầu, hai tay giao nhau túm vạt áo, eo và bụng hoàn toàn lộ ra bên ngoài, ngực cũng lộ ra non nửa.

Dường như là nghe thấy tiếng cô đẩy cửa tiến vào, động tác trong tay Chu Khởi nhanh hơn một chút, áo phông trong nháy mắt liền bị kéo xuống.

Trong khoảnh khắc, hắn nhìn về phía Hứa Nùng, đuôi lông mày nhếch lên có chút ngoài ý muốn lại có chút bất cần đời.

"Bạn học nhỏ, đùa giỡn lưu manh sao?"

"..."

Hứa Nùng căn bản không rảnh để ý tới trêu chọc của hắn, đi lên trước hai bước, nhỏ giọng nói với hắn: "Anh hiện tại ngốc ở trong này, không

https://thuviensach.vn

được đi ra ngoài cũng không được lên tiếng. Chờ đến lúc được rồi, tôi lúc đó lại nói cho anh, biết chưa hả?"

Chu Khởi vừa nghe lời cô nói, trong lòng liền hiểu rõ, "Có người tới tìm em à?"

Hứa Nùng vội gật đầu, tiếp đến liền xoay người muốn đi ra ngoài, trước khi đi còn không quên dặn dò lần nữa: "Tuyệt đối không được lên tiếng nha! Càng không được đi ra ngoài!"

Sau khi cô đi ra khỏi phòng tắm, lại đóng kỹ cửa phòng tắm từ bên ngoài.

Tiếng gõ cửa vẫn không ngừng vang lên, Hứa Nùng đi vài bước đã tới cửa.

Sau khi đứng lại, cô hít sâu vào một hơi, tiếp theo, đưa tay nắm lấy khóa cửa, nhẹ nhàng ấn xuống.

"Cạch" một tiếng, khóa cửa theo tiếng kêu mở ra.

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư
dtv-ebook.com

Chương 39

Bà Tạ thật ra sớm nên đi tìm Hứa Nùng rồi.

Bùi Ngọc đã đi nước ngoài quay phim, đi cũng được mấy ngày, bà ta lúc trước cũng là tính chờ Bùi Ngọc đi rồi, liền đi tìm Hứa Nùng nói chuyện.

Nhưng nề hà mấy ngày nay ông Bùi vẫn luôn phải xã giao, có chút trường hợp cần mang theo vợ, bà ta đi theo ông Bùi mấy ngày, lúc này mới dành ra chút thời gian.

Hôm nay cũng bởi vì tham dự một cái hoạt động, lúc quay về vừa vặn đi ngang qua đại học B bên này, bà ta đột nhiên nghĩ đến chuyện muốn tìm Hứa Nùng.

Cho nên liền thừa dịp ông Bùi ở trên xe ngủ, kêu lái xe đưa ông ta về nhà trước, bà ta một mình đi lên tìm Hứa Nùng.

Lúc Hứa Nùng mở cửa, bà Tạ đã chờ được có chút mất kiên nhẫn.

Trong tay bà ta cầm một cái túi bạch kim, trên người mặc một bộ lễ phục váy dài màu rượu champagne, bên ngoài khoác áo khoác tây trang màu xám của ông Bùi.

Sau khi nhìn thấy Hứa Nùng, bà ta ngay lập tức nhíu chặt lông mày.

"Xảy ra chuyện gì? Tại sao lâu như thế mới ra mở cửa?"

https://thuviensach.vn

Cả trái tim Hứa Nùng đều căng thẳng, nghe xong lời bà Tạ nói, cảm giác chột dạ càng thêm lớn.

Chẳng qua trên mặt cô không lộ ra quá nhiều, cúi đầu từ trong tủ để giày tìm dép lê cho bà Tạ, cũng không nhìn đối phương, giống như tùy tiện đáp: "Vừa rồi con ở phòng ngủ thay quần áo, không nghe thấy."

Hứa Nùng lúc này vô cùng vui mừng lúc trước không có đưa chìa khóa dự phòng bên này cho bà Tạ, nếu không, chuyện hôm nay tuyệt đối không có biện pháp kết thúc ổn thỏa.

Chẳng qua, phần vui mừng này còn chưa tới hai giây, tình huống liền đột nhiên phát sinh sự cố.

... Vừa mới rồi quá sốt ruột, giầy của Chu Khởi ở tại cửa còn chưa kịp thu lại!

Hiển nhiên bà Tạ cũng nhìn thấy đôi giày này, sắc mặt bà ta bỗng nhiên nghiêm khắc.

" Trong phòng con có đàn ông?!"

Nói xong, cũng không lại để ý nhiều như vậy, ngay cả giầy cũng không đổi, khí thế bừng bừng giẫm trên giày cao gót đẩy Hứa Nùng ra đi vào.

Hứa Nùng mắt thấy giầy của bà Tạ đi qua trên thảm trải sàn màu trắng của cô, nhưng hiện tại căn bản không có tâm tư đau lòng, chỉ muốn nhanh chóng nghĩ biện pháp ngăn cản động tác kế tiếp của bà.

Nhưng động tác của bà Tạ cũng rất nhanh, sấm rền gió cuốn kiểm tra một lần phòng ngủ chính cùng phòng cho khách, cuối cùng lại lục soát một lượt toilet bên trong phòng ngủ chính.

https://thuviensach.vn

Sạu khi cái gì cũng không tìm được, bà ta khóa ánh mắt vào hướng phòng tắm của phòng khách.

Thấy bà thật sự muốn đi về hướng bên đó, Hứa Nùng lúc này mới có chút nóng nảy.

"Mẹ! Mẹ rốt cuộc muốn làm cái gì nha! Đi vào cái gì cũng chưa nói liền điều tra một trận! Hơn nữa ngay cả giầy cũng không cởi ra! Con là phạm nhân sao, mẹ phải như thế này!"

Hứa Nùng chẳng mấy khi ở trước mặt bà Tạ lộ ra một mặt hấp tấp nóng nảy lại không ngoan ngoãn, nhưng những điều này bà Tạ hiện tại căn bản không nghe vào.

Bà ta không để ý lời nói của Hứa Nùng, đẩy cô ra tiếp tục đi về hướng phòng tắm, tiếp đến vừa gấp gáp lại bạo lực trực tiếp đẩy mở cửa phòng tắm ra.

Trong phòng tắm sạch sẽ ngăn nắp, tấm mành bên ngoài bồn tắm cũng kéo ra hơn phân nửa, bà Tạ đứng ở cửa hướng về phía trong bồn tắm kia liếc một cái, cũng không có phát hiện một bóng người nào.

Bà ta lại cẩn thận nhìn những nơi khác trong phòng tắm một chút, cũng không phát hiện cái gì khác thường, lúc này sắc mặt của bà mới dịu đi một chút, quay người nhìn về phía Hứa Nùng.

"Đôi giầy nam ở cửa kia là thế nào?"

Hứa Nùng lúc này đang kinh ngạc vì Chu Khởi không hiểu sao biến mất, câu hỏi của bà Tạ qua một khắc, cô mới kịp phản ứng.

Ngẫm nghĩ một chút, cô tận lực làm cho giọng điệu của mình tự nhiên mở miệng: "Bạn học nói con gái sống một mình, có thể đặt một đôi giầy nam ở cửa, như vậy chính là phòng trộm phòng cướp."

https://thuviensach.vn

Ấn đường bà Tạ hơi nhăn lại, hỏi cô: "Tiểu khu này bảo an kém như vậy sao? Muốn mẹ đổi một chỗ ở cho con hay không?"

"Không cần đâu, bảo an rất tốt, con chỉ là muốn phòng họa chưa xảy ra mà thôi."

Bởi vì bà Tạ cũng không phát hiện ra Chu Khởi, cho nên trái tim đang treo lơ lửng của Hứa Nùng cũng buông xuống một nửa, lúc này ánh mắt cũng an tĩnh quan sát bà Tạ còn chưa có cởi giày cao gót ra.

Bà Tạ cũng thuận theo ánh mắt của cô nhìn xuống, sau khi nhìn thấy giầy của mình, cũng ý thức được vừa rồi có chút thất thố.

Tuy vậy bà ta ngược lại không quá để ý, dù sao trên thế gian này, nơi duy nhất bà ta có thể không mang mặt nạ, chính là ở trước mặt đứa con gái này.

Giẫm thì cũng đã giẫm qua rồi, bà Tạ lúc này cũng lười lại đổi giày, liền như vậy bước trên giày cao gót đi đến vị trí sô pha.

"Mẹ không đổi giày, lúc khác con tìm một người làm công theo giờ đến quét tước một chút đi."

Bà Tạ nói chẳng chút để ý.

Hứa Nùng trầm mặc, không phản bác, một bên nhìn hai chân bà giẫm lên thảm trải sàn màu trắng của mình, một bên ở trong lòng cầu nguyện bà nhanh chóng đi.

"Mẹ hôm nay đến, là có chuyện muốn hỏi con." Bà Tạ không quá để ý sự im lặng của Hứa Nùng, trực tiếp nói rõ mục đích mình đến đây, "Con đang hẹn hò sao?"

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng giật thót tim, ánh mắt không tự chủ được liền bay về phía phòng tắm.

Khoảng cách giữa phòng tắm và phòng khách không tính xa nhưng cũng không coi là gần, hơn nữa vừa nãy Hứa Nùng còn đem cửa lần nữa đóng lại, hiện tại lời bà Tạ nói, Chu Khởi ở bên trong hẳn là không nghe thấy đi.

Cô miên man suy nghĩ, bên miệng cũng trực tiếp vọt ra lời nói phủ định, "Không có."

Bà Tạ ở một bên nghe xong lời Hứa Nùng nói, tầm mắt dừng lại trên người cô một lúc lâu, giống như là đang cẩn thận đánh giá biểu tình cùng phản ứng của cô.

Trong khoảng khắc, bà Tạ lại nói: "Vậy là có người yêu thích sao?"

Lời này Hứa Nùng nghe xong, không hiểu sao chột dạ, cô liếm liếm môi, ép buộc chính mình nhìn về hướng bà Tạ.

"Mẹ, rốt cuộc mẹ muốn nói cái gì?"

Bà Tạ thẳng người dậy, tư thế ngồi tương đối tao nhã, nhưng khi nhìn về phía Hứa Nùng, biểu tình lại có vài phần nghiêm khắc không tương đồng.

"Mẹ không muốn nói cái gì, chỉ là muốn nhìn xem con có phải tại thời điểm mẹ không chú ý, đi sai đường hay không."

Hứa Nùng yên lặng cắn chặt răng, một lúc lâu, nói: "Là có ai đó nói với mẹ cái gì sao?"

"À, là anh trai con đó, đoạn thời gian trước hắn tán gẫu với mẹ mấy câu, hắn cho rằng con có người mình thích."

https://thuviensach.vn

Quả nhiên!

Cỗ chán ghét mơ hồ kia lại xẹt qua trong lòng Hứa Nùng, cô chỉ biết Bùi Ngọc lần đó ở quán bar bắt gặp Chu Khởi, không có khả năng dễ dàng bị đánh lừa.

Hắn tự mình lười ra tay, cho nên liền mượn tay bà Tạ đến xử lý mình?

Hứa Nùng càng nghĩ càng cảm thấy buồn bực, khó chịu, thậm chí có chút không nhịn nổi nữa, bật thốt lên đáp lại: "Có người thích thì thế nào, không người thích lại như thế nào? Mẹ, con là người trưởng thành rồi, cho dù hiện tại hay là tương lai, con lựa chọn thế nào cũng là chuyện của bản thân con đi? Mẹ là mẹ của con, mẹ quản con cũng là bình thường. Nhưng Bùi Ngọc là gì của con? Hắn quản chuyện này làm gì chứ?"

Bà Tạ đã lâu không bị Hứa Nùng cãi lại như vậy, tâm trạng cũng không bình tĩnh được, sự tức giận càng là soàn soạt bùng lên.

"Hứa Nùng! Con có biết con đang nói cái gì không?! Bùi Ngọc thì làm sao? Người ta quan tâm con còn quan tâm sai sao? Con đây là cái thái độ gì hả!"

"Có phải mẹ mặc kệ con ở bên ngoài vài năm, để cho con dưỡng ra cái tính tình này phải không? Mấy năm này chú Bùi con cùng Bùi Ngọc đối với con không tốt sao? Bộ dạng của con như vậy quả thực là không có lương tâm mà!"

Trong lòng Hứa Nùng cũng nghẹn một hơi, nhưng cô biết, bản thân lại tiếp tục phản bác, chỉ khiến cho cơn giận của bà Tạ càng tăng.

Cho nên cô đem lời oán giận vốn dĩ nhịn không được muốn đáp trả đều nuốt xuống, cúi đầu cũng không nhìn bà Tạ nữa, nhịn xuống không kiên nhẫn cùng tức giận, trầm mặc ngồi ở bên kia. Bà Tạ thấy dáng vẻ này

https://thuviensach.vn

của cô, còn tưởng rằng cô là bị lời nói của bà ta thuyết phục, khí thế vốn dâng cao cũng tiêu tán đi chút ít, ngữ khí cũng có điểm dịu đi.

"Dù sao mục đích hôm nay mẹ tới, chính là nói cho con, con bây giờ nhiệm vụ chủ yếu chính là hoàn thành việc học. Anh trai con nói rồi, chờ con tốt nghiệp liền sẽ an bài cho con hết thảy, đến lúc đó con tiến vào giới giải trí liền sẽ lấy được kịch bản đại nữ chủ, mọi con đường hắn đều sẽ trải tốt cho con, con liền chờ hưởng thụ vinh quang cùng ánh đèn sân khấu là được rồi."

Hứa Nùng không phản ứng gì, dường như lời bà Tạ nói một chút lực dụ hoặc cũng không có.

Bà Tạ bị dáng vẻ này của cô làm cho vừa tức vừa chịu không nổi, hít sâu vào một hơi, vừa muốn lại nói cái gì, điện thoại tại lúc này đột nhiên vang lên.

Ấn xuống phím nghe, ngữ khí của bà Tạ lập tức liền thay đổi hẳn.

"Chồng à."

"Ừ, em để lái xe đưa anh về nhà trước, em đến chỗ Nùng Nùng..."

"Được, con bé bên này cũng không có việc gì, em lập tức liền trở về..."

"Ừ, được, anh kêu lão Lý tới đón em đi."

...

Nói chuyện điện thoại xong, bà Tạ dường như cũng không muốn lại ở chỗ Hứa Nùng ngây người thêm nữa.

Bà ta cầm túi bạch kim trong tay đứng dậy, rũ rũ vạt váy phía sau, nhàn nhạt liếc Hứa Nùng một cái.

https://thuviensach.vn

"Dù sao lời mẹ nói hôm nay, con nghe vào cho mẹ. Còn chuyện yêu đương gì đó, không có là tốt nhất, con không cần lãng phí thời gian, mẹ cũng không phải lãng phí thời gian. Nhưng nếu con thật sự có chuyện gì, bị mẹ phát hiện mà nói... Hứa Nùng, con biết mẹ rồi đấy, mẹ sẽ không cho phép bất luận kẻ nào, trở thành chướng ngại vật trên con đường vươn lên đỉnh cao của con."

Lời cuối cùng này của bà Tạ, phần uy hiếp rất lớn, Hứa Nùng đương nhiên nghe ra được.

Nhưng cô cái gì cũng không muốn phản bác, cũng nhìn ra ý tứ bà Tạ muốn đi, cho nên lúc này cô chỉ muốn bà Tạ nhanh chóng rời đi.

Sau đó khi bà Tạ đi tới cửa, còn không quên quay lại liếc Hứa Nùng một cái, cuối cùng cảnh cáo một câu: "Con đừng đem lời mẹ nói hôm nay không cho là thật, mẹ bây giờ còn có thể bình tâm tĩnh khí nói những lời này với con, là bởi vì con vẫn chưa làm ra chuyện gì. Nhưng một khi con muốn đi đường ngang ngõ tắt, vậy mẹ sẽ không phải là thái độ này đâu!"

Hứa Nùng lặng im một lúc lâu, gật gật đầu, "Con biết rồi."

...

Sau khi bà Tạ đi rồi, Hứa Nùng ngay lập tức khóa cửa chính lại.

Sau đó trở lại phòng ngủ cùng phòng cho khách, kéo lại màn cửa sổ hướng ra đường lớn trong cả hai gian phòng.

Sau khi làm xong hết thảy, cô mới chậm rãi đi về hướng phòng tắm.

Đứng ở cửa do dự một khắc, Hứa Nùng đưa tay gõ gõ cửa.

"Chu Khởi?"

Chốc lát sau, bên trong liền truyền đến giọng nói đàn ông: "Ừ, vào đi."

https://thuviensach.vn

Đẩy cửa phòng tắm ra, Hứa Nùng trực tiếp nhìn thấy ở đối diện thân ảnh của Chu Khởi.

Hắn lúc này ăn mặc chỉnh tề tựa vào trước bồn rửa tay, trong tay cầm cái Nokia cũ kia đang hí hoáy nghịch gì đó, trong lòng Hứa Nùng yên lặng phỏng đoán hắn là hắn đang chơi trò rắn tham ăn, chẳng qua đặt chế độ im lặng.

Chu Khởi tại lúc này nâng mắt lên, nhìn cô, "Khách đi rồi à?"

Khách?

Hứa Nùng nghe xong lời này của hắn, không hiểu sao từ trong lời nói nhận thấy một tia thân mật.

Cô trầm mặc, cũng không có tâm tình nhiều lời, chỉ gật gật đầu, sau đó do dự mà hỏi câu: "Vừa rồi... Anh nghe thấy cái gì sao?"

Chu Khởi trả lời thẳng thắn, "Không có."

Đây là lời nói thật, Chu Khởi không nói dối.

Phòng tắm cách phòng khách một khoảng, cửa vẫn luôn đóng lại, Chu Khởi lại không cố ý đi tới cửa nghe lén, cho nên chỉ mơ mơ hồ hồ nghe được một ít tiếng nói chuyện, nhưng nội dung cụ thể hắn đều không biết.

Sau khi có được đáp án này của hắn, Hứa Nùng hơi hơi thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng cô cũng không nâng dậy nổi tinh thần, thoáng gật đầu, nói: "Ừm, không có việc gì, anh tiếp tục đánh răng rửa mặt đi, hắn là sẽ không có người đến nữa."

Nói xong, liền xoay người đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Chu Khởi không nghe lời cô, mà là cất di động sải đôi chân dài, theo phía sau Hứa Nùng cùng đi ra.

Thấy Hứa Nùng một bộ dạng không quá hào hứng, hắn có chút ngoài ý muốn nhướng mày.

"Bạn học nhỏ, làm sao vậy? Bị bắt nạt sao?"

Chu Khởi ung dung cúi người xuống, hai tay chống tại vị trí đối diện Hứa Nùng bên mép bàn trà, sau đó nhìn thẳng vào cô.

"Có chuyện nói với anh, anh giúp em chống lưng."

Hứa Nùng muốn nói lại thôi, trong đầu nghĩ, người đàn ông này thật đúng là không biết nông sâu... Vấn đề của bản thân cũng chưa giải quyết, lại dám nói loại lời nói cho cô chỗ dựa này.

Cô âm thầm thở dài, trong đầu lại nghĩ tới những lời bà Tạ nói trước khi đi, một lúc lâu sau, cô ngẩng đầu, nhìn về phía Chu Khởi.

"Cái kia... Nếu không, tôi giúp anh lần nữa thuê cái phòng ở bên ngoài đi?"

Chu Khởi hiển nhiên không ngờ đến cô sẽ đột nhiên nói cái này, một lát sau, hắn nhếch môi cười, trong đáy mắt mang theo ý tứ không rõ.

"Ghét bỏ anh sao?"

Hứa Nùng sợ hắn hiểu lầm, vội vàng lắc đầu, "Không có, chỉ là cảm thấy có chút hơi bất tiện..."

Cô căn bản không có biện pháp nói thật với hắn, nên nói như thế nào? Nói là trong nhà tôi có người quản tôi rất nghiêm, một khi để bọn họ tra được anh và tôi ở cùng một chỗ, bọn họ liền sẽ nghĩ mọi cách đối phó anh sao?

https://thuviensach.vn

Tâm tư lúc ban đầu của Hứa Nùng là muốn giúp đỡ người đàn ông này, cô không muốn cuối cùng, từ trợ giúp biến thành hại hắn.

Hắn không có thân phận không có bối cảnh, một khi bị bà Tạ phát hiện, vậy tuyệt đối sẽ bị sửa trị rất thảm.

Cô một mình hãm sâu bùn lầy đã đủ, không thể lại kéo người vô tội xuống nước...

Nghĩ đến đây, Hứa Nùng hít sâu một hơi, đánh một tiếng trống nâng cao sỹ khí đem lời nói cho hết: "Anh ngẫm lại cho tốt đi, nếu cảm thấy có thể, vậy cuối tuần tôi không phải lên lớp, tôi có thể cùng đi tìm phòng ở với anh. Tiền thuê nhà tôi giúp anh ứng ra trước, anh không cần cảm thấy có gánh nặng, về sau lúc có tiền trả cho tôi là được. Về cái khác..."

Nói đến đây, Hứa Nùng yên lặng dừng một lát, tiếp đó đứng lên, cũng không lại nhìn Chu Khởi.

"Thôi đi, không có cái gì khác, điều tôi muốn nói chính là nhiêu đó. Anh cố gắng suy xét một chút đi, sáng mai nói cho tôi đáp án."

Nói xong, cô liền đứng dậy quay về phòng mình.

Chu Khởi nhìn trạng thái của cô, con ngươi hẹp dài hơi hơi híp lại.

Một lát sau, hắn cất bước đi về hướng ban công phòng bếp, vừa nhìn về phía xa, vừa rút điện thoại ra bấm số.

Sau khi bên kia bắt máy, hắn trực tiếp trầm giọng mở miệng: "Chuyện bảo cậu điều tra còn chưa có kết quả?"

"Không phải, Chu thiếu, em đang muốn gọi điện thoại cho anh đó, chuyện của vị Hứa tiểu thư kia em nắm được không ít, cô ta..."

https://thuviensach.vn

Bóng đêm hơi lạnh, ngoài kia là hàng vạn ngọn đèn lấp lánh rực rỡ, bóng dáng Chu Khởi lờ mờ chiếu vào trên mặt cửa sổ thủy tinh, đầy người lạnh lùng cùng nghiêm túc.

Cũng không biết đầu bên kia nói cái gì, sắc mặt Chu Khởi càng trở nên âm trầm, một lúc lâu sau, hắn mới nhàn nhạt trả lời một câu: "Ừm, tôi biết rồi."

———————

Đêm hôm đó, Hứa Nùng ngủ không được an ổn.

Cũng không mơ thấy cái gì, chỉ là cô lăn qua lộn lại không ngủ được.

Cô luôn nghĩ lời mình nói sẽ mang tới ảnh hưởng gì cho Chu Khởi, sau lại một đường đến lúc rạng sáng, cô mới mơ hồ có chút buồn ngủ.

Ngày hôm sau Hứa Nùng tỉnh lại cũng rất sớm, cô ở toilet trong phòng ngủ rửa tay rửa mặt thay quần áo, cảm thấy thời gian không sai biệt lắm, cô lặng im mở cửa phòng ra.

Nhưng mà làm cô không ngờ được chính là, trong khách phòng, Chu Khởi, đã rời đi.

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 40

Hôm trước vừa than chương dài, chương này còn dài gấp đôi. @ Vậy nên mình tách ra làm 2 phần nhé, 1 ngày không edit được hết.

~~~~~~

Chương 40 (1/2)

Nhóm đánh giá dự án của công ty con Chu thị từ tối hôm qua chịu đựng cho tới bây giờ, mỗi người đều bởi vì một câu của Thái tử gia, suốt đêm không ngủ, làm việc đến hừng đông.

Bọn họ cũng không biết vị Chu Khởi Chu đại thiếu gia này rốt cuộc là lên cơn điên gì, quá khứ chưa bao giờ quản chuyện công ty, càng là đối với dự án mới không có bất cứ hứng thú gì, làm sao mà đột nhiên liền lấy tư liệu nhiều dự án như vậy qua đây, kêu bọn hắn suốt đêm kiểm tra đánh giá nữa.

Tuy vậy hiển nhiên động tác của Chu Khởi cũng kinh động cấp trên, người khác còn tốt, công ty con này gần như không có đại cổ đông khác khống chế, quyền quyết nghị vài cái dự án tất cả đều là người Chu gia.

Cho nên lúc này công ty có cái động tĩnh gì, người ngoài là không xen vào, nhưng mấy vị trưởng bối Chu gia đều ngay lập tức thu được tin tức.

Nhưng Chu Khởi luôn là đứa trẻ được các trưởng bối yêu thích nhất trong nhà, vốn dĩ mọi người đều cảm thấy hắn cả ngày không đặt tư tưởng lên gia nghiệp mà sốt ruột.

https://thuviensach.vn
~~~~~~

Giờ hắn bỗng nhiên có cái động thái lớn như vậy, mấy vị trưởng bối vui vẻ còn không kịp, làm sao có thể nhiều lời chứ.

Cho nên sau lại đại đa số trưởng bối đều nhận được tin tức Chu Khởi suốt đêm dày vò người, mọi người đều không chút nào để ý.

Cũng chỉ có ông cụ Chu, sau khi nghe xong, gọi lái xe đưa ông tới công ty con.

Khi đi vào phòng họp, một đám người đang vội đến choáng váng mặt mày.

Trên bàn phòng họp chất đầy tư liệu, nhóm công nhân viên cũng đều mỗi người một máy tính, chết lặng ở trên mặt gõ gõ đánh đánh, thỉnh thoảng còn có người cầm đồ đi về hướng Chu Khởi xin chỉ thị.

Mà Chu Khởi thì sao, lúc này đang ngồi ở chủ vị phòng họp, thân thể không chút để ý dựa vào lưng ghế, một chân vắt ngang qua đầu gối của cái chân kia, trạng thái thoạt nhìn không nhanh nhẹn, hoạt bát như lúc bình thường, nhưng thần sắc lại như trước tỉnh táo.

Có nhân viên phát hiện ông cụ Chu đã đến, liên tục đứng dậy chào hỏi.

"Chủ tịch."

"Chu chủ tịch!"

"Ông Chu!"

...

Mọi người gọi ông cụ Chu gì gì đó cũng đều có, ông cho tới bây giờ cũng không thèm để ý sửa đúng. Lúc này nghe thấy, cũng hòa nhã đối với những đó người cười cười.

https://thuviensach.vn

"Không có việc gì, các cậu tiếp tục làm việc của các cậu đi."

Nói rồi, cầm lấy cây gậy ba-toong đập đập xuống cái bàn trước mặt Chu Khởi, sắc mặt thoáng trầm xuống một chút, nói với hắn: "Cháu theo ông qua đây."

Chu Khởi cũng không quá để ý, ở trên mặt văn kiện mà nhân viên vừa mới đưa tới, vòng vòng vẽ vẽ vài phần, sau đó thuận miệng nói một câu "Như vậy đi", rồi đứng dậy đi theo ông cụ ra cửa.

Hai người đi đến văn phòng ông cụ bình thường khi đến bên này sẽ dùng đến, sau khi đi vào, ông cụ liền không chút khách khí dùng ba-toong hướng trên người Chu Khởi đập một cái.

Cho dù khí thế rất đủ, nhưng lực đạo lại trong tầm khống chế, cho nên đánh ở trên người Chu Khởi căn bản là không ngứa không đau.

Chu Khởi lười biếng hướng về phía ông nội hắn cười cười, nói: "Ông, ở đây lại không có người ngoài, ông làm cái này xem ra có ích lợi gì? Cháu lại không đau, ông còn phí sức."

Ông cụ Chu bị lời của hắn làm cho nghẹn, ngược lại cũng không phải rất tức giận, chính là nhìn hắn không vừa mắt.

Vì thế nâng tay lại lập tức tới nữa, lần này khí lực có chút lớn hơn vừa rồi.

"Được được được, ông đánh đi, đánh xong nếu là không có việc gì cháu quay về phòng họp đây, người bên kia cũng đang chờ cháu ra quyết định đi."

Ông cụ Chu trừng mắt nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

Ông đối với đứa cháu trai này vừa yêu vừa hận, đương nhiên, khẳng định tỉ lệ yêu là lớn nhất, nếu không cũng sẽ không nhiều năm như vậy vẫn luôn thuận theo tính tình càn quấy của hắn.

Nhưng chuyện trước kia cũng liền thôi đi, lần này liên quan đến vấn đề đầu tư của công ty, ông ta làm sao có thể lại mặc kệ Chu Khởi không quản.

Ông cụ Chu tìm một chỗ, ngồi xuống trên sô pha.

Sau đó hít sâu vào một hơi, một bộ dáng chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn Chu Khởi, "Nói một chút đi, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?"

"Cái gì xảy ra chuyện gì?" Chu Khởi ngồi xuống đối diện ông cụ Chu, giọng điệu cũng là bộ dạng không quá để ý, "Cháu phát hiện mấy cái dự án đầu tư rất có triển vọng phát triển, muốn đầu tư. Đây không phải là suốt đêm gọi người của chúng ta kiểm tra sao? Chỉ sợ ông nói cháu liều lĩnh. Cháu vừa mới xem kết quả đánh giá, đều rất tốt, lát nữa kêu người đem tư liệu đưa cho ông xem."

"Việc này ông đã từ trong miệng người khác nghe nói qua một lần, không cần cháu lại lặp lại."

Ông cụ Chu lời này vừa mới dứt, cửa phòng làm việc bỗng nhiên bị người gõ vang.

Là thư ký đưa trà qua đây, ông cụ Chu tiếp lấy, tùy tiện nhấp hai ngụm, sau đó nhìn thư ký lại rời đi rồi, mới lần nữa mở miệng.

"Ông thế nào lại nghe nói, mấy dự án đó vốn dĩ đều là Bùi gia coi trọng? Có hai cái bọn họ đã định ý đồ hợp tác rồi, chỉ thiếu chút là ký hợp đồng thôi?"

https://thuviensach.vn

Chu Khởi cái này có chút ngoài ý muốn, "Cháu nhớ nhà chúng ta cùng Bùi gia không có giao tình gì a, không nghĩ tới ông đối với chuyện của bọn họ hiểu biết như vậy?"

Ông cụ Chu trừng mắt nhìn cháu trai một cái, biết hắn đây là cố ý trêu chọc mình đi.

Người làm ăn buôn bán, người nào không phải là mắt nhìn sáu đường tai nghe tám hướng a? Cho dù không có giao tình, có một số việc truyền đến truyền đi cũng sẽ truyền đến trong lỗ tai chính mình.

Tuy vậy ông cụ Chu lười cùng hắn nói nhảm, lại đem đề tài dẫn trở về, trực tiếp hỏi: "Cho nên rốt cuộc xảy ra chuyện gì?"

"Không có gì, chỉ là muốn cho bọn hắn chút điểm giáo huấn nhỏ mà thôi."

Giáo huấn nhỏ? Chặt đứt nhiều tài lộ của người ta như vậy, đây gọi là giáo huấn nhỏ?

Ông cụ Chu ý vị thâm trường nhìn hắn, lại nhấp một ngụm trà, nói: "Làm người phải lưu lại một con đường, đặc biệt là trên chuyện buôn bán làm ăn, ngàn vạn không được bức người quá tàn nhẫn."

"Không đâu." Chu Khởi mặt mày nhàn nhạt, bộ dạng không quá để ý, "Cháu chỉ là cắt đứt dự án mới của bọn họ, lại không đả kích công ty bọn họ. Hơn nữa mục đích đạt được rồi, nếu là đối phương hiểu được thu liễm lại, cháu tự nhiên sẽ dừng tay."

"Người ta phỏng chừng hiện tại ngay cả vì cái gì bị như vậy cũng không biết đi!"

"Cháu sẽ để cho bọn họ biết a." Chu Khởi hướng về phía ông cụ Chu nói, "Cuối tuần ông không phải là muốn tham gia cái tiệc rượu sao, để cháu

https://thuviensach.vn

đi theo ông đi, người Bùi gia nhất định phải tới tìm ông, đến lúc đó cháu cùng bọn họ tán gẫu."

Ông cụ Chu thấy thái độ đứa cháu trai này kiên định như vậy, thở dài, cũng không chuẩn bị lại khuyên thêm nữa.

Chẳng qua...

"Bọn họ rốt cuộc đã làm cái gì, như thế nào liền chọc vào cháu?"

Chu Khởi lười biếng nhếch khóe môi, nhưng đáy mắt lóe lên một tia sáng, lại mang theo ý lạnh không giải thích được.

"Đụng đến bảo bối của cháu a."

———————————

Hứa Nùng ban ngày gọi điện thoại cho Chu Khởi, nhưng là đối phương không bắt máy, sau đó cô cũng ép buộc bản thân không lại đụng đến di động, an tâm lên lớp.

Giữa trưa lúc đi nhà ăn ăn cơm, Lưu Ngải cùng Trì Sa Sa lôi kéo cô, hùng hùng hổ hổ đi nhà ăn thứ hai tranh đoạt xương sườn mật ong bên đó.

Lúc xếp hàng, Lưu Ngải cùng Trì Sa Sa còn đang tán gẫu chuyện thi đấu bóng rổ, nói đến hứng khởi, còn đối với Hứa Nùng nói.

"Ai, đồng chí Tiểu Hứa, cậu có biết hay không, ngày hôm qua một hồi trận đấu đi qua, cậu cùng với người bạn kia đều trở thành người nổi tiếng của đại học B chúng ta rồi đó. Bạn học nam đều ở xung quanh muốn xin WeChat của cậu, bạn học nữ cũng đều đang muốn xin WeChat của bạn cậu đó."

"Đúng đó! Hai phe chiến hữu tuy rằng nhìn thấy ảnh chụp ái muội tỏa ra bong bóng màu hồng của các cậu, nhưng là mọi người đều thống nhất

https://thuviensach.vn

lựa chọn giả mù, đối với loại gian tình kia hoàn toàn làm như không thấy."

Hứa Nùng dở khóc dở cười, "Gian tình gì chứ, bọn tớ hiện tại quả thật quan hệ gì cũng không có a."

Lưu Ngải vẻ mặt một bộ dáng thần thần bí bí, sáp lại gần, "Đồng chí Tiểu Hứa! Tớ nghe thấy rồi nha!"

Hứa Nùng chậm chạp dịch đầu về phía sau, đáp: "Cậu nghe thấy cái gì?"

"Cậu dùng từ "Hiện tại"!"

"Đúng đúng!" Trì Sa Sa ở một bên cũng có chút hưng phấn, "Cậu có phải là có tình huống gì hay không a? Cảm giác câu trả lời này của cậu, là trong tiềm thức đã có cái thay đổi gì rồi, đổi lại là trước kia, cậu khẳng định trực tiếp phủ nhận nói không có quan hệ, làm sao sẽ để ý cái gì hiện tại hay tương lai!"

Hứa Nùng sửng sốt, nghe xong lời bọn họ nói, hơn nửa ngày cũng chưa có ra câu nào đáp lại.

Vừa vặn lúc này có một nam sinh đi về hướng bên này, trong tay đối phương nắm chặt di động, cả người cao cao gầy gầy, lớn lên cũng vô cùng đẹp trai soái khí.

Hắn đứng lại ở trước mặt Hứa Nùng, cười nói với cô: "Bạn học, có thể trao đổi WeChat không?"

Lưu Ngải cùng Trì Sa Sa liếc nhìn nhau, vẻ mặt là bộ dáng hào hứng xem chuyện bát quái.

Mà đương sự Hứa Nùng này, thì đang có chút thất thần, trong đầu cô còn đang suy nghĩ chuyện vừa mới rồi, ngây người sau hai ba giây, mới

https://thuviensach.vn

chậm rãi kịp phản ứng.

"Đồng chí Tiểu Hứa, người ta muốn WeChat của cậu kìa!" Trì Sa Sa thấy Hứa Nùng không nói lời nào, nhanh chóng đụng cô một cái, nhỏ giọng nhắc nhở.

Hứa Nùng trầm mặc, sau đó lễ phép cự tuyệt: "Thật ngại quá, WeChat tớ không dùng nhiều lắm."

Đối phương hiển nhiên không ngờ đến bản thân sẽ trực tiếp vấp phải trắc trở, có chút không cam lòng, lại hỏi: "Vậy... Điện thoại thì sao? Điện thoại cậu dù sao cũng phải dùng đi."

Hứa Nùng tiếp tục lắc đầu, "Điện thoại không tiện cho."

"..."

...

Lúc đối phương rời đi, sắc mặt vô cùng không tốt.

Lưu Ngải cùng Trì Sa Sa ở bên cạnh đều "Chậc chậc" hai tiếng, Trì Sa Sa thở dài than: "Ai, đồng chí Tiểu Hứa, cậu lại có thể ngay cả WeChat của lưu lượng tiểu sinh tương lai cũng cự tuyệt, cậu rất cuồng a, cậu đó."

Hứa Nùng nghi hoặc, "Ai cơ? Nam sinh vừa rồi kia sao?"

"Đúng vậy! Nam sinh kia tuy rằng bây giờ còn chưa xuất đạo, nhưng là đã ký với một công ty lớn, hơn nữa còn nói là muốn trọng điểm đóng gói bồi dưỡng. Cho dù những cái đó không tính, hắn ở trong trường chúng ta cũng rất được yêu thích, cũng chỉ có cậu đi, có thể chống lại được loại sắc đẹp dụ hoặc này."

Lưu Ngải vỗ Trì Sa Sa một cái, "Đây tính là sắc đẹp gì chứ, đồng chí Tiểu Hứa của chúng ta chính là có một „người bạn" a, đã gặp qua loại nhan

https://thuviensach.vn

sắc như Chu đại soái ca kia, ai còn để ý cái sắc đẹp khác a!"

Trì Sa Sa vừa nghe, cảm thấy ngược lại cũng là đạo lý này, vì thế làm như có thật gật gật đầu, "Ừ, cậu nói đúng."

Hứa Nùng đối với đối thoại qua lại của bọn họ một chút hứng thú cũng không có, trong đầu cô lúc này còn đang lơ lửng chuyện vừa mới rồi.

Sau lại ăn cơm xong, cô lên lớp sớm, chờ lớp học biểu diễn buổi chiều.

Lưu Ngải cùng Trì Sa Sa có việc đi ra ngoài một chuyến, mà các bạn học khác cũng không đến sớm như vậy, cho nên lúc này trong phòng học cũng chỉ có một mình Hứa Nùng.

Cô ngồi ở trên ghế, bên cạnh đặt một tập tư liệu chương trình học của khoa đạo diễn, vốn nghĩ thừa dịp thời gian nghỉ trưa lại nhìn nhiều thêm một chút, nhưng trong đầu lại không thể bình tĩnh lại.

Kỳ thật từ buổi sáng bắt đầu, cô đã cảm thấy bản thân bắt đầu khác thường.

... Phải nói, là từ lúc Chu Khởi bỗng nhiên rời đi, lại không nhận điện thoại bắt đầu.

Sau đó vừa rồi lại nghe xong lời trêu chọc của Lưu Ngải cùng Trì Sa Sa, tuy rằng các cô nói vô ý, nhưng ở trong lòng cô lại vạch xuống một nét bút rất đậm.

Lặng im một lúc lâu, cô lấy điện thoại di động ra, mở ra thanh tìm kiếm.

【 cùng người khác chủ động đề cập chuyện tiền cùng trợ giúp, có thể tổn thương tự tôn của đối phương hay không? 】

https://thuviensach.vn

Đánh xong một hàng chữ này, Hứa Nùng nhìn nhìn, lại cảm thấy không đúng, nhấn vào nút xóa, làm lại lần nữa.

【 một người đột nhiên không chào mà đi, sẽ có nguyên nhân gì? 】

Lần này đánh xong, cô lại chần chờ, cuối cùng, yên lặng lại ở mặt trên bỏ thêm vài chữ, lần nữa hợp lại một câu.

【 một người không quá quan trọng đột nhiên không chào mà đi, sẽ có nguyên nhân gì? 】

Trong trang web chỉ có câu trả lời tương tự, nhưng là không có đáp án chuẩn cho câu hỏi này của cô. Cô đơn giản trực tiếp làm một thiếp hỏi đáp, không nghĩ tới mới qua hai phút, đã có người trả lời.

【 đối phương vì cái gì không chào mà đi tôi không biết, nhưng là bạn sẽ vì hắn phát ra cái thiếp này, liền chứng minh hắn nhất định không phải là một " người không quá quan trọng", hắc hắc hắc, chúc lâu chủ may mắn nha. 】

...

Cửa sổ phòng học đang mở, nắng trưa bên ngoài đang lúc chói chang, tiếng xào xạc mỏng manh theo gió nhẹ thổi qua lá cây truyền đến, giữa không trung, có tro bụi đang xoay tròn nhảy múa trong chùm tia sáng màu vàng.

Mà Hứa Nùng thì vẫn luôn ngồi ở trên ghế, hơi cúi thấp đầu, nhìn cái đáp án trên mặt di động kia, thật lâu vẫn chưa lấy lại tinh thần.

———————————

Xế chiều hôm đó sau khi tan học, Hứa Nùng không lại giống như thường ngày, đi thư viện nghiên cứu tư liệu. Mà là vội vàng đi về phía cổng

https://thuviensach.vn

trường, vừa đi, vừa lại một lần nữa gọi điện thoại cho Chu Khởi.

Tiếng "Bíp bíp" bên tai vang lên một lúc lâu, bên kia vẫn là không có người bắt máy, đang khi trong lòng Hứa Nùng tràn ngập mất mát nhàn nhạt, bên kia bỗng nhiên lên tiếng.

"A lô."

Là giọng nói không chút để ý theo thói quen của người kia, Hứa Nùng nghe xong, trong lòng giống như có tảng đá lớn rốt cuộc rơi xuống.

"Anh... đang ở đâu?" Cô thăm dò mở miệng hỏi.

Người bên kia ngừng lại, tiếp sau nhàn nhạt lên tiếng, "Em ngẩng đầu lên."

Hứa Nùng đầu tiên là không kịp phản ứng, chậm chạp một hai giây, tiếp đó mạnh mẽ ngẩng đầu.

Cách cô vài chục bước chân, Chu Khởi miệng ngậm kẹo que đứng ở bên đó. Trên người hắn đã thay đổi bộ quần áo, áo phông đổi thành màu trắng, quần dài màu đen bên dưới cũng đổi thành quần bò bạc màu, dưới chân bước trên đôi giầy.

Có vài nam sinh đại học B đi ngang qua bên cạnh hắn, Chu Khởi nhìn qua... Thế nhưng cùng bọn họ không có gì khác biệt, cũng giống như là sinh viên cùng tuổi vậy.

Hứa Nùng kiềm chế trái tim đang muốn nhảy lên điên cuồng, nhịp bước dưới chân không kìm được nhanh hơn, vài bước liền đi tới trước mặt hắn.

"Anh..."

https://thuviensach.vn

Cô ngẩng đầu nhìn hắn, vốn dĩ có một bụng lời muốn hỏi, nhưng là lúc này lại bỗng nhiên một câu cũng không nói nên lời.

Chu Khởi ngược lại cũng không để ý, giống như là cái gì cũng không phát sinh, đưa tay móc lấy ba lô của cô, khoác lên đầu vai của mình.

"Đi thôi, trước tiên đưa em về nhà, có chuyện gì trên đường nói."

Hứa Nùng nghe xong lời hắn nói, an tĩnh đi theo bên cạnh hắn.

Sau lại khi đã đi được một đoạn đường, cô nhịn không được, chủ động mở miệng trước.

"Cái kia... Hôm qua quên hỏi anh, lúc trước anh ở trong phòng tắm trốn ở chỗ nào a?"

Ngày hôm qua cô bị chuyện của bà Tạ làm cho căn bản không còn tâm tư nghĩ cái gì khác, lúc này đây, lại cảm thấy không khí không đúng lắm, không tốt để cô trực tiếp hỏi vấn đề cô muốn hỏi.

Cho nên Hứa Nùng liền quay lại một chút, hỏi chuyện này.

" Tấm mành phía trước bồn tắm không phải là không hoàn toàn kéo ra sao? Anh trốn ở phía sau."

Hứa Nùng nghĩ lại một chút, lúc ấy tấm mành phía trước bồn tắm quả thật chỉ kéo ra hơn phân nửa, hắn tựa hồ dường như cũng chỉ có một chỗ đó có thể ẩn nấp. Cũng may bà Tạ không đi vào bên trong, nói cách khác...

Vấn đề này sau khi một hỏi một đáp xong, giữa hai người lại lâm vào trầm mặc.

Hứa Nùng cảm thấy cái không khí này rất không được bình thường, nhịn rồi lại nhịn, thật sự nhịn không được nữa, một giây sau, cô dừng lại bước chân.

https://thuviensach.vn

Chu Khởi quay đầu lại nhìn cô một cái, nhếch đuôi lông mày, "Sao thế?"

"Anh sáng nay vì sao đi mà không từ biệt? Buổi sáng tại sao không nhận điện thoại?"

"Lúc em gọi điện thoại, đúng là không nghe thấy, sau đó khi phát hiện muốn gọi, lại nghĩ đến em lúc đó vừa lúc đang lên lớp, liền không gọi nữa. Còn vì cái gì đi mà không từ biệt..."

Chu Khởi mặt mày lười biếng, như trước là bộ dáng không chút để ý kia, "Chính là bỗng nhiên nghĩ tới một vài việc."

"... Việc gì?"

" Hôm qua em nói bảo anh đi ra ngoài ở, anh ngẫm nghĩ, quả thật cũng nên như vậy. Anh nếu như vẫn luôn theo bên cạnh em, em vĩnh viễn không thể nhìn thẳng vào thân phận hiện tại của anh, vĩnh viễn cũng đem anh trở thành một cái đối tượng cứu trợ mà thôi."

Hứa Nùng nhíu mày, " Thân phận hiện tại?"

" Thân phận người theo đuổi a." Chu Khởi nhếch môi cười, nâng tay nhẹ nhàng véo má Hứa Nùng, "Bạn học nhỏ, em luôn cho rằng lời anh nói theo đuổi em là nói đùa, vậy lần này anh liền đứng đắn để cho em xem."

Hứa Nùng nhất thời không biết nên nói cái gì cho phải, sau lại Chu Khởi đưa cô đến phía dưới nhà trọ, vẫn là hắn mở miệng trước.

"Đi lên đi, nhìn em lên nhà rồi anh liền đi."

Hứa Nùng trầm mặc, bước chân lại chậm chạp không di chuyển, sau một lúc lâu, cô ngẩng đầu nhìn về phía hắn.

"Vậy hiện tại anh... Có chỗ để ở không?"

https://thuviensach.vn

"Có, không chỉ có chỗ ở, anh còn tìm được một công việc mới." Chu Khởi hơi hơi cúi người, khuôn mặt tuấn tú tiến đến trước mặt cô, "Chu ca ca của em có lợi hại hay không? Hả?"

Nhìn thấy hắn lại là cái bộ dạng không nghiêm túc này, sự nặng nề trong lòng Hứa Nùng ngược lại thoáng giảm đi đôi chút.

Chẳng qua, cô vẫn có chút không quá tin tưởng, mở miệng hỏi câu: "Thật sao?"

"Lừa em làm gì? Dù sao không ngủ gầm cầu, em yên tâm." Nói rồi, đem ba lô trong tay giao cho cô, "Đi lên đi."

Trong lòng Hứa Nùng kỳ thật còn chưa muốn đi, còn có rất nhiều lời muốn hỏi. Nhưng là lúc tầm mắt cùng Chu Khởi giao nhau, cô liền cái gì cũng không hỏi được.

Trầm mặc, cô ở dưới cái nhìn chăm chú của hắn, chầm chậm xoay người.

Lúc đi trở về cửa nhà trọ, tốc độ của Hứa Nùng chậm hơn thường ngày rất nhiều. Cô có thể cảm giác được Chu Khởi vẫn luôn đang nhìn mình, cô áp chế xúc động, một đường đều không quay đầu lại.

Sau khi về đến nhà, Hứa Nùng đổi xong dép lê, liền vội vội vàng vàng đi đến bên cửa sổ phòng ngủ.

Cô không dám trực tiếp đứng ở phía trước cửa sổ, chỉ là cẩn thận thò đầu nhìn xuống phía dưới.

Nhưng đáng tiếc chính là, Chu Khởi đã đi rồi.

...

https://thuviensach.vn

Trong vài ngày sau đó, Chu Khởi gần như mỗi ngày lên lớp tan học đều chủ động xuất hiện, hắn dường như nắm giữ thời khoá biểu mỗi ngày của Hứa Nùng, ngẫu nhiên buổi chiều cô không có giờ học, giữa trưa lúc đi về, hắn cũng đúng giờ xuất hiện ở cổng trường.

Đúng như lời hắn nói, hắn trong mấy ngày này, vẫn luôn đang làm điều một người theo đuổi nên làm.

Cho dù là ở trước mặt người khác hay là ở sau lưng, sự chăm sóc của Chu Khởi với Hứa Nùng đều là cẩn thận tỉ mỉ.

Hứa Nùng có đôi khi cũng nghi ngờ, người đàn ông này rõ ràng nhìn qua vẫn là bộ dáng không nghiêm túc kia, như thế nào đôi khi còn muốn cẩn thận hơn cô? Cô đối với chuyện của bản thân có chút lơ là xem nhẹ, hắn đều sẽ nhớ rõ.

Diễn đàn trường càng là năm lần bảy lượt có người phát sóng trực tiếp cùng với đăng bài, nói lại ở phòng học nào đó nhìn thấy hai người nha, Chu Khởi mua đồ uống cho Hứa Nùng sau đó liền an tĩnh ngồi ở bên cạnh cô, không nói lời nào cũng không quấy rầy. Nếu không nữa thì chính là ở nhà hàng nhỏ nào đó bên ngoài trường lại nhìn thấy hai người nha, Chu Khởi đang không chút oán trách chọn rau thơm cho Hứa Nùng, cho dù đối phương vẫn luôn nói tự mình làm, hắn cũng kiên trì muốn làm.

Thức ăn cho chó của hai người rải khắp nơi, bài viết này mọi người còn chưa kịp ghen tị xong, bài viết tiếp theo lại đã xuất hiện. Cho nên càng về sau mọi người cũng đều không ngạc nhiên nữa, lại có bài viết mới ra, đều là giọng điệu "Này thì có cái gì lạ đâu???".

Loại ngày yên ổn lại không quá bình lặng này, qua được cũng gần một tuần.

Hứa Nùng hôm sau lúc tan học, theo thói quen tính ở bên ngoài trường tìm bóng dáng Chu Khởi, nhưng từ đầu tới cuối vẫn không nhìn thấy hắn.

https://thuviensach.vn

Cô có chút ngoài ý muốn, hơn nữa chẳng biết tại sao, trong đầu lại nghĩ tới chuyện buổi sáng hôm đó hắn không chào mà đi.

Đang lúc do dự có nên chủ động gọi điện thoại cho hắn hay không, Hoa Tí bỗng nhiên cưỡi cái xe máy, vội vàng xuất hiện ở cổng trường.

"Chị dâu!" sau khi Hoa Tí nhìn thấy Hứa Nùng, lớn tiếng gọi một câu.

Hứa Nùng hoảng sợ, trái phải nhìn một cái, sau đó đi đến trước mặt hắn, nhỏ giọng nói: "Cậu đừng gọi loạn."

Hoa Tí vẻ mặt vội vàng, bộ dáng dường như là cũng không muốn rối rắm mấy vấn đề này, đối với cô nói: "Chị dâu, chị theo em đi thôi, mau cùng em đi tìm Lão Đại."

Bởi vì nguyên nhân hắn lúc trước cùng Chu Khởi tham gia thi đấu bóng rổ, Hứa Nùng nhớ kỹ người bạn này của Chu Khởi, cho nên lúc này khi hắn nhắc tới "Lão Đại", cô đương nhiên cũng biết hắn nói chính là Chu Khởi.

Hứa Nùng nhìn biểu tình của hắn, trong lòng có chút dự cảm không tốt tuôn ra.

"Hắn làm sao?"

"Chị theo em đi là được! Hiện tại một đôi lời nói không rõ ràng!"

Hứa Nùng cũng không lại do dự, nhưng khi xoay người nhìn thấy hắn cưỡi cái xe máy kia, ngược lại nghĩ nghĩ, tiếp đó nói với Hoa Tí: "Như vậy đi, cậu đi ở phía trước, tôi gọi xe đi theo sau?"

Hoa Tí đánh mắt nhìn xe máy của mình, ở trong lòng thầm mắng một tiếng.

https://thuviensach.vn

Mẹ nó, chính mình thật sự là con lợn mà, may mà lão Đại không cùng đến, nếu là biết hắn cưỡi cái xe máy tới đón chị dâu, không biết sửa trị mình thế nào đi!

Nghĩ đến đây, hắn liên tục gật đầu, "Được!"

Sau đó Hứa Nùng theo Hoa Tí một đường về phía tây, sau khi đi được mười mấy km, dừng lại ở cửa một câu lạc bộ quyền anh ở ngoại ô phía tây.

Sau khi xuống xe, Hoa Tí cũng đem xe máy dừng lại, vài bước đi đến trước mặt Hứa Nùng.

"Lão Đại gần đây vẫn luôn theo người luyện quyền, cái này ngược lại cũng không có gì. Nhưng hôm nay, khách hàng này ở trong vòng luẩn quẩn nổi danh cuồng bạo lực, cùng hắn theo luyện quyền mỗi một người đều bị đánh đến nhập viện, em buổi sáng vẫn luôn khuyên Lão Đại, nhưng hắn lại nói khách hàng này cho nhiều tiền... Hắn... Ai, chị dâu, em cũng không biết Lão Đại hắn gần đây bị làm sao, trước kia cũng không thấy hắn để ý tiền như vậy a, gần đây dường như phát điên, vẫn luôn liều mạng muốn kiếm tiền."

"Nhưng hắn kiếm liền kiếm đi, cũng phải cho chính mình chút thời gian nghỉ ngơi chứ, hôm nay hắn nếu là thật đánh với khách hàng kia, em hoài nghi ngày mai tiền hắn kiếm được đều đi giao phí nằm viện đi!"

Lời Hoa Tí nói khiến cho Hứa Nùng bất chợt cảm thấy trong lòng giống như có một tảng đá đè xuống, cô an tĩnh đứng ở tại chỗ một hồi lâu, mới chậm rãi mở miệng.

"Mang tôi đi vào đi."

Hoa Tí nhìn bộ dạng này của Hứa Nùng, trong đầu không ngừng nghĩ, Lão Đại à, lời nói dối này chính là anh bắt em rải a, đến lúc đó khi chị dâu

https://thuviensach.vn

tương lai biết chân tướng, thật muốn trách tội em, anh phải thay em chịu trách nhiệm!

Chương 40 (2/2)

Câu lạc bộ quyền anh ở ngoại ô phía Tây này kích thước không lớn, nhưng hội viên bên trong lại đều là không phú cũng quý.

Hứa Nùng trước kia có nghe nói qua về chỗ này, nhưng cho tới bây giờ cũng chưa từng tới, lần này tiến vào, trong đầu đều là chuyện của Chu Khởi, càng là ngay cả tâm tình thưởng thức cũng không có, theo Hoa Tí thẳng đến nơi muốn tới.

Khi bọn họ đi đến, Chu Khởi đã mang cái bao tay quyền anh đứng nghiêng ở trong vòng bảo hộ.

Hắn lúc này thân trên trần trụi, ngực mang theo đường cong rõ ràng lại không khoa trương, phía dưới mặc quần short thể thao màu đen, một đôi chân thon dài trắng trẻo lộ ra bên ngoài.

Khóe miệng hắn lúc này đã tràn đầy vết máu, một bên mặt cũng có một vết bầm, xem ra giống như đã giao đấu qua một lần. Chu Khởi vẫn còn mang theo hơi thở trầm lãnh thô bạo, có chút dọa người.

Khách hàng ở đối diện vốn đang hưởng thụ mát xa của trợ lý, cảm thấy thời gian không sai biệt lắm, đứng lên, nóng lòng muốn thử lần nữa giao thủ cùng Chu Khởi.

Hứa Nùng lúc này đứng ở dưới đài, nhìn thân thể thon dài của Chu Khởi, nhẹ giọng mở miệng: "Chu Khởi."

Chu Khởi ở trên đài động tác dường như khựng lại một chút, tiếp đó có chút ngoài ý muốn quay đầu lại, hai người tầm mắt một cao một thấp, một trên một dưới, ở giữa không trung giao nhau.

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng cũng không nhiều lời vô ích, liền như vậy ngẩng đầu nhìn hắn, nói: "Không cần đánh nữa, theo tôi trở về."

Khách hàng bên kia dường như có chút bất mãn, nói với Hứa Nùng: "A, cô là ai a? Nói không cho hắn đánh liền không đánh? Tôi nói cho cô biết, tôi chính là ra giá cao đó!"

Hứa Nùng không để ý tới lời của đối phương, như trước nhìn Chu Khởi, lặp lại lời chính mình vừa rồi, nói: "Theo tôi trở về."

Chu Khởi im lặng nhìn cô một lúc lâu, cuối cùng lên tiếng trả lời: "Được."

...

Lúc hai người rời khỏi câu lạc bộ quyền anh, vị "Khách hàng" vừa mới rồi còn đang diễu võ dương oai, khí thế lập tức liền suy yếu.

Hắn chạy đến trước mặt Hoa Tí, vẻ mặt đáng thương, bất lực cùng bộ dáng nhỏ yếu, "Anh, em vừa mới rồi biểu hiện cũng được đi. Có phải hay không trong lễ phép có tôn kính, trong tôn kính lại mang theo chân thật?"

Hoa Tí nhàn nhạt liếc hắn một cái, "Cậu cũng đem Lão Đại đánh thành như vậy rồi, còn trong lễ phép có tôn kính?"

"Dựa vào! Đó là Lão Đại tự mình yêu cầu mà! Cùng em không quan hệ a! Anh cho là em muốn đánh a! Anh cũng không biết lúc em xuống tay, trái tim cũng sắp nhảy ra ngoài luôn rồi!" vẻ mặt người kia một dạng lòng vẫn còn sợ hãi, "Nhưng mà Lão Đại đây cũng là hát cái bài gì a? Cô gái vừa mới rồi là ai nha? Chị dâu tương lai sao?"

Hoa Tí lười phản ứng hắn, tùy tiện có lệ một từ "Ừ".

https://thuviensach.vn

"Ơ? Vậy Lão Đại đây là cái tình huống gì? Ở trước mặt chị dâu tương lai giả vờ đáng thương sao?"

Hoa Tí trợn trắng mắt, hắn làm sao biết Lão Đại là cái tình huống gì! Hắn hiện tại cũng như lọt vào trong sương mù được không!

Mấy ngày nay vẫn luôn không thấy bóng dáng Lão Đại, nghe nói là quay về công ty con Chu thị làm cái gì đó, không dễ dàng gì chờ được điện thoại của hắn, lại là chỉ đạo hắn đi mang Hứa Nùng đến câu lạc bộ.

Lão Đại lúc ấy ở đầu kia nhàn nhạt dặn dò: "... Liền theo lời tôi mà làm, nhớ diễn cho chân thật chút."

Hoa Tí trực tiếp mơ hồ, phải một lúc lâu mới hiểu được ý tứ Lão Đại.

Nghĩ đến đây, Hoa Tí ở trong lòng thở dài...

Người ta là yêu đương khiến người biến thái, Lão Đại bọn họ đây là, yêu đương khiến người phá sản a.

———————

Sau khi ra khỏi câu lạc bộ, Hứa Nùng không vội vã mang Chu Khởi rời đi, mà là ở phụ cận tìm một tiệm thuốc, mua chút thuốc mỡ trị vết bầm cùng nước khử trùng linh tinh.

Cô ở bên đường tìm cái ghế dài ngồi xuống, cũng không nhìn Chu Khởi, đưa tay vỗ vỗ vị trí bên cạnh, "Ngồi đây."

Chu Khởi ngược lại là nghe lời, an tĩnh ngồi xuống bên cạnh cô.

Hứa Nùng mở ra một túi bông rượu sát trùng, đưa tay hướng khóe miệng Chu Khởi chà sát.

https://thuviensach.vn

Khoảng cách giữa hai người rất gần, cô chà sát rất chuyên tâm, Chu Khởi nhìn cô cũng rất chuyên tâm.

Bên đường không ngừng có xe cùng người đi qua, tiếng động cơ cùng tiếng còi, cùng với tiếng nói chuyện của người qua đường thỉnh thoảng truyền đến.

Bọn họ ngồi ở trên ghế dài, giống như cách một tầng lá chắn, hết thảy tới lui vào thời khắc này đều không quấy rầy đến bọn họ.

Sau khi thay Chu Khởi khử trùng, Hứa Nùng lại nghiêm túc hướng khóe miệng hắn bôi loạn thuốc mỡ, cuối cùng, xé ra một cái băng dán cá nhân, nhẹ nhàng dán lên.

Sau khi làm tốt hết thảy, Hứa Nùng một bên thu thập y dược vật phẩm vừa mới đã dùng qua, một bên nhẹ giọng mở miệng: "Chúng ta nói chuyện."

Chu Khởi ngồi tựa về phía sau, một cánh tay đặt ở trên lưng ghế sau lưng cô.

Nghe xong lời cô nói, nghiêng đầu liếc cô, "Nói chuyện gì?"

Hứa Nùng trầm mặc, tiếp theo hít sâu vào một hơi, giống như hạ quyết tâm, ngẩng đầu nhìn thẳng hắn.

"Anh nhận loại công việc nguy hiểm này, vội vã kiếm tiền như vậy, là bởi vì lời tôi nói đêm hôm đó sao?"

Chu Khởi lười biếng nhếch môi, "Lời nào? Chuyện tìm phòng ở cho anh, để anh dọn đi ra ngoài?"

Hứa Nùng có chút chịu không được bộ dạng hắn đối với cái gì đều không sao cả, hỏa khí bỗng nhiên liền bốc lên.

https://thuviensach.vn

"Anh có thể nghiêm túc chút hay không!"

Giọng nói của cô nâng lên rất cao, câu chữ gần như là hét lên.

Khi có người đi đường đi ngang qua, đều không nhịn được nhao nhao ghé mắt nhìn bọn họ bên này.

Hứa Nùng nhận ra bản thân thất thố, gục đầu xuống liếm liếm môi, tiếp theo cũng không lại nhìn hắn, thấp giọng nói: "Anh nghỉ việc ở đây đi, tìm việc an ổn chút lại không nguy hiểm làm, kiếm được kém một chút cũng không sao."

Cô dừng lại, khi lại mở miệng, giọng nói không tự giác đè thấp một chút.

"Anh nếu cảm thấy đề nghị tôi nói hôm đó không được, vậy liền tiếp tục ở lại nhà tôi, khi nào có tiền, tự mình tìm được phòng ở, lại dọn ra ngoài cũng được."

Lời Hứa Nùng vừa dứt, Chu Khởi ở bên kia liền bật cười.

Là loại ý cười từ lồng ngực bật ra kia, khi Hứa Nùng còn chưa kịp phản ứng tiếng cười kia của hắn có ý gì, liền bỗng nhiên cảm giác cổ tay bị hắn hung hăng nắm chặt.

Tiếp đó, người kia chợt dùng một chút lực, thân thể cô nhích lại gần về phía hắn bên kia.

Cô kinh hoảng nâng mắt lên, khi tầm mắt đối diện cùng Chu Khởi, khó có được, tại đáy mắt hắn, nhìn thấy sự nghiêm túc cùng trầm lãnh.

"Bạn học nhỏ, em chẳng lẽ không đoán được anh rốt cuộc vì cái gì làm như vậy sao?"

"... Cái gì?"

https://thuviensach.vn

"Anh đã nhấn mạnh rất nhiều lần, hiện tại, anh với em mà nói chỉ có thân phận một "Người theo đuổi". Những chuyện trước kia, anh đều muốn loại bỏ, không muốn lặp lại bất cứ chuyện gì một lần nào nữa."

Lúc nói chuyện, Chu Khởi từ từ cúi người xuống, khuôn mặt tuấn tú bình tĩnh tiến đến trước mặt Hứa Nùng.

"Em cũng nên cố gắng suy nghĩ một chút, anh hiện tại đối với em mà nói, rốt cuộc là gì? Lời em vừa mới nói với anh, rốt cuộc có giống như trước hay không, cảm thông một người xa lạ. Hay là..."

Từng câu từng chữ của hắn, giọng nói trầm thấp lại mang theo ngữ khí mê hoặc người.

"Hay là, đang đau lòng người đàn ông tương lai của em."

...

Chu Khởi chính là đang buộc Hứa Nùng lựa chọn.

Hắn biết cô gái này thiện lương lại có lòng bao dung, nhưng là hắn đã nhận ra cô đối với mình động tâm, thiện lương cùng lòng bao dung kia, đối hắn mà nói chính là vô dụng.

Hắn nhất định phải làm cái gì đó, khiến cô nhận ra rõ ràng hắn là một người đàn ông, là người đàn ông theo đuổi cô hơn nữa muốn hung hăng đem cô vây vào trong ngực mà đau.

Cho nên hắn bắt đầu dệt lưới, hắn lặng lẽ làm hết thảy, chậm rãi đem bản thân từng bước từng bước thâm nhập vào trong cuộc sống của cô, nhưng là lại không giống trước kia, vẫn luôn ngốc ở bên người cô.

Sau khi cảm thấy cô dần dần có chút nhận thức, hắn liền tìm người diễn vở kịch này.

https://thuviensach.vn

Hắn biết con mèo nhỏ này nhất định sẽ thương tiếc hắn, cho nên hắn trực tiếp làm rõ, dùng phương thức của hắn, khiến cô nhìn thẳng vào quan hệ của hai người.

Chu Khởi muốn cho cô biết, bản thân hiện tại với cô mà nói, đã không còn là một tên quỷ nghèo đáng thương, mà là một người đàn ông ——

Một người đàn ông có ý đồ với cô, muốn từ trên người cô có được càng nhiều hơn.

———————————

Hứa Nùng đêm đó lại mất ngủ.

Cô không nói chuyện muốn Chu Khởi cùng mình quay về nữa, mà hắn cũng không nhắc tới, chỉ trầm mặc đưa cô về nhà.

Biểu hiện của hai người nhìn chung không có gì khác lúc bình thường, nhưng Hứa Nùng biết, trong lòng mình đã bị cái người kia khuấy đảo long trời lở đất.

Cô không cách nào trực tiếp đáp ứng hoặc là phủ định cái gì, cho nên sau đó cô cái gì cũng không nói.

...

Hôm sau thời điểm tan học, Chu Khởi giống như thường ngày, đúng giờ canh giữ ở cổng trường.

Hắn ngược lại là dáng vẻ một người nhàn rỗi, không chút để ý ngậm một cây kẹo mút, thấy Hứa Nùng đi tới, còn đón lấy ba lô của cô, từ trong túi lấy ra cây kẹo đưa cho cô.

" Để lại vị dâu tây cho em."

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng trầm mặc nhận lấy, trong đầu còn nghĩ chuyện ngày hôm qua, cho nên lúc này cũng không dám ngẩng đầu nhìn hắn, nhỏ giọng nói câu: "Cám ơn."

Chu Khởi cũng không để ý, lười biếng khoác ba lô của cô đi ở bên cạnh, hắn biết mục đích của mình đã đạt được rồi, con mèo nhỏ này đã bắt đầu nhìn thẳng vào quan hệ cùng hắn.

Cho dù hiện tại cô vẫn chưa suy nghĩ rõ ràng, nhưng tóm lại cũng coi như là đi đúng hướng.

Nghĩ đến đây, hắn tâm tình tốt khó có được, khóe môi lười biếng nhếch lên, lại là một bộ dạng lưu manh không chút để ý.

Đường về nhà đi được một nửa, điện thoại di động của Hứa Nùng đột nhiên vang lên. Lấy ra nhìn một cái, tin báo ở bên trên biểu thị là bà Tạ.

Trong lòng Hứa Nùng giật thót, trước sau nhìn một cái, sau khi phát hiện xung quanh cũng không có xe riêng khả nghi, trái tim đang lơ lửng của cô mới thoáng buông xuống một ít.

Cô dịch sang bên cạnh hai bước, sau khi cách Chu Khởi xa một chút, mới ấn phím nghe.

"Mẹ."

Khi Hứa Nùng mới vừa bắt máy, biểu tình còn xem như bình tĩnh, nhưng là cũng không biết đầu bên kia nói những gì, sắc mặt cô bỗng nhiên biến đổi.

"Mẹ, chuyện này chờ con quay về lại nói, có được không?"

Hứa Nùng ở bên này im lặng, nghe bên kia nói, một lúc lâu sau, lại nói: "Được, vậy hiện tại con liền quay về."

https://thuviensach.vn

Sau khi cúp điện thoại, cô tiến lên hai bước, cầm lấy ba lô trong tay Chu Khởi, tiếp theo nói với hắn: "Tôi có chút việc không trở về nhà, anh đi trước đi."

Nói xong, vội vã xoay người liền muốn bắt xe.

Chu Khởi một phen túm lấy cánh tay cô, cau mày hỏi: "Sao vậy? Cần anh giúp đỡ không?"

Hứa Nùng liên tục lắc đầu, sau đó đẩy tay hắn ra, "Không cần."

Vừa vặn lúc này có xe taxi ngừng lại trước mặt cô, cô cũng không quay đầu liền lên xe.

Con ngươi hẹp dài của Chu Khởi hơi hơi híp lại, trong tích tắc, cũng đưa tay ngăn cản một chiếc taxi.

Sau khi lên xe, hắn trực tiếp dặn dò lái xe: "Theo chiếc xe trước mặt kia."

———————————

Khi đến biệt thự Bùi gia, Hứa Nùng là được dì bảo mẫu đón đi vào.

Đi tới cửa, dì bảo mẫu muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn là nhịn không được, nhắc nhở Hứa Nùng.

"Tiểu thư, phu nhân hôm nay có chút tức giận, cô lát nữa nên cố gắng nói chuyện với bà a."

Trong đầu Hứa Nùng vô cùng loạn, nhưng lúc này đối diện với thiện ý của người ngoài, vẫn là miễn cưỡng đáp lại một nụ cười coi như lễ phép.

"Được, cám ơn dì."

https://thuviensach.vn

Có thể là sợ nhóm người hầu nhìn vào chê cười, bà Tạ lần này không ở phòng khách chờ cô, mà là ở trong phòng ngủ tầng hai.

Sau khi Hứa Nùng gõ cửa tiến vào, bà Tạ liền trực tiếp thẳng mặt ném một tập tư liệu trước người Hứa Nùng.

"Cô ba năm này theo tôi bằng mặt không bằng lòng vẫn luôn đang làm cái này sao?!!"

Hứa Nùng trầm mặc nhặt vài tờ giấy trên mặt đất lên, phát hiện phía trên là bản ghi chép của cô ở lớp học khoa đạo diễn, cùng với màn biểu phía sau của bộ phim chiếu mạng mới quay xong không lâu trước đó.

Tên của cô ở hàng thứ 5, phía trước đánh ba chữ phó đạo diễn.

Hứa Nùng trầm mặc, đem tờ giấy A4 trên đất từng tờ từng tờ nhặt lên, vẫn luôn không nói lời nào.

Bà Tạ tức giận tiến lên vài bước, đoạt lấy mấy tờ giấy trong tay cô, động tác dồn dập, cạnh giấy trực tiếp cắt một vết bên trong ngón tay út của Hứa Nùng.

Tơ máu đỏ tươi ứa ra, Hứa Nùng lật lòng bàn tay của mình nhìn qua, thật lâu không cử động.

Mà bà Tạ cũng không biết là không nhìn thấy, hay là không để ý, khi lại mở miệng, trong miệng như trước là những lời giận dữ kia.

"Tôi nói cô vài năm này như thế nào số lần trở về càng ngày càng ít, tôi vẫn tưởng rằng cô là thành thành thật thật học biểu diễn chứ! Kết quả thì sao! Hứa Nùng à Hứa Nùng, cô muốn tôi nói cô thế nào đây! Tôi cực cực khổ khổ ở cái vòng luẩn quẩn này ngây ngốc, rốt cuộc là vì ai? Tôi mỗi ngày đều nghĩ cách làm thế nào trải đường cho cô, như thế nào có thể làm cho cô càng tốt hơn, kết quả cô chính là báo đáp tôi như vậy sao?!!"

https://thuviensach.vn

Tiếng mắng chửi của Bà Tạ chưa dứt, Hứa Nùng ở bên cạnh giống như trước kia, an tĩnh lắng nghe, ánh mắt nhưng là vẫn quan sát ngón út đang chảy máu của mình.

Sau đó bà Tạ mắng mệt, một bên thở dốc bình ổn lửa giận, một bên chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn Hứa Nùng.

"Tôi cho cô biết, bất kể đây là ý tứ của bản thân cô, hay là muốn hoàn thành tâm nguyện của lão cha quỷ sứ của cô kia... Dù sao bất kể thế nào, từ hôm nay trở đi cô đều chặt đứt cho tôi! Tôi là không có khả năng để cô lại tiếp tục! Còn có, lát nữa tôi liền sẽ gọi điện thoại cho chú Bùi cô, kêu hắn tìm người đem cái ký danh phó đạo diễn kia hủy đi, cô..."

"Dựa vào cái gì?" Hứa Nùng đột nhiên mở miệng, sau đó ánh mắt mang theo lãnh ý ngẩng đầu, "Dựa vào cái gì việc con vất vả lâu như vậy, mẹ nói hủy liền hủy?"

Bà Tạ vừa nghe những lời này, hỏa khí "xoát" một cái liền lại bốc lên.

"Dựa vào cái gì?! Dựa vào tôi là mẹ cô! Dựa vào cô là con gái tôi!"

"Con là con gái của mẹ thì chuyện gì cũng phải thuận theo mẹ sao! Con là con gái liền muốn giống như con rối gỗ nghe mẹ bài bố sao!"

Hứa Nùng hướng về phía bà Tạ gào thét, cô tức giận cả người khẽ run, lên tiếng gần như là dùng toàn bộ khí lực.

"Mẹ vẫn luôn nhấn mạnh nói hết thảy làm đều là vì con, muốn cho con cuộc sống đầy đủ! Nhưng mà thật sự là thế này phải không! Cho tới bây giờ con không yêu cầu có bao nhiêu tiền, hoặc là làm hào môn tiểu thư gì! Rõ ràng vẫn luôn đều là mẹ muốn những ngày như vậy, sau đó trái lại lại đem ích kỷ trở thành tình yêu dành cho con, biến thành tảng đá ép lên người con?!"

https://thuviensach.vn

"Mẹ! Con là con người! Con có đầu óc! Mẹ đừng coi con là đứa ngốc có được không!"

Những lời này Hứa Nùng trước kia chưa bao giờ đề cập tới, cho nên bà Tạ lần đầu tiên nghe thấy.

Một lát sau, khi bà ta phản ứng lại, cắn răng tiến lên, hung hăng nhấc tay ——

"Bốp" một tiếng! Quạt cho Hứa Nùng một bàn tay!

Lực xuống tay của bà Tạ vô cùng lớn, nửa khuôn mặt Hứa Nùng đều chết lặng, vài giây đồng hồ sau, dấu ấn màu đỏ dần dần nổi bật trên gương mặt trắng nõn, cảm giác nóng bừng bừng đau đớn cũng dần dần lan ra.

Nhưng chẳng biết vì sao, sau khi bàn tay này hạ xuống, Hứa Nùng lại ngoài ý muốn thở phào nhẹ nhõm.

Thật giống như nguyên bản xiềng xích đã nứt vỡ, bỗng nhiên bị người tách ra.

Cô từ giữa vách núi rơi xuống, phía dưới là nước biển mênh mông vô tận, lạnh lẽo thấu xương, cô có khả năng lập tức liền mất mạng, nhưng lại...

Không hiểu sao cảm thấy một tia tự do.

Bên trong căn phòng lâm vào an tĩnh quỷ dị, bà Tạ hiển nhiên cũng không ngờ đến chính mình sẽ kích động đánh Hứa Nùng, lúc này tay hơi hơi nâng lên, chậm chạp không có hành động gì.

Sau đó là Hứa Nùng có hành động trước.

Cô đem toàn bộ tư liệu trên mặt đất lần nữa nhặt lên, từng tờ từng tờ bỏ vào trong ba lô, tiếp đó cũng không nhìn bà Tạ, nhẹ giọng mở miệng.

https://thuviensach.vn

"Con đường đạo diễn này, con nhất định sẽ tiếp tục. Mẹ đồng ý cũng tốt, không đồng ý cũng tốt, con đều sẽ làm."

Nói rồi, Hứa Nùng chầm chậm ngẩng đầu, nhìn về hướng bà Tạ.

"Mẹ, cuộc sống hiện tại con biết mẹ duy trì không dễ dàng, mẹ hẳn là cũng không muốn người làm con gài này phá đi phần yên ổn này chứ? Chuyện khác con đều có thể nhường nhịn, nhưng duy có tương lai của con, con muốn tự mình lựa chọn."

"Cho nên, mẹ đừng ép con phản kháng, một khi con muốn bất chấp tất cả, mẹ cùng Bùi gia đều sẽ không còn mặt mũi đâu."

Bà Tạ quen uy hiếp Hứa Nùng, cô cũng dùng một chiêu tương tự tới phản kháng bà Tạ.

Cô biết người mẹ này của cô để ý nhất cái gì, cho nên cô có chín phần nắm chắc, những lời này đối với bà Tạ sẽ có lực uy hiếp.

Quả nhiên, nghe xong lời cô nói, sắc mặt bà Tạ lại trở nên dữ tợn.

„Cô uy hiếp tôi? Uy hiếp mẹ cô?!"

Hứa Nùng không lại để ý tới bà ta, xoay người đi xuống lầu.

Lúc đi ra ngoài, tinh thần cô sa xút vô cùng, giầy cũng không thay, trực tiếp đi dép lê ra khỏi biệt thự Bùi gia.

Lúc này đã là chạng vạng, màn đêm buông xuống, bên đường tản ra ánh đèn đường mờ nhạt.

Hứa Nùng lẹt xẹt dép lê đi ở trên đường, nước mắt vẫn luôn không ngừng rơi.

https://thuviensach.vn

Kỳ thật cô cũng không biết giữa hai mẹ con làm thế nào cuối cùng có thể biến thành cái dạng này.

Khi còn bé cô cũng có một thời thơ ấu rất hạnh phúc, mẹ đối với cô cũng là toàn tâm toàn ý, nhưng là cha cô xảy ra chuyện, sau khi mẹ cô gả vào Bùi gia, hết thảy đều thay đổi.

Hơn nữa thay đổi nhanh chóng, làm cho cô ngay cả cơ hội chuẩn bị đều không có.

Hứa Nùng cảm thấy trong lòng giống như có một tảng đá lớn, cô vừa khóc vừa hít thật sâu, vô ý thức ngẩng đầu lên, cách qua một màn sương mù nước mắt, cô nhìn thấy người đứng bên kia đường.

Người kia lúc này đang đối diện với mình, thân thể thon dài cao ngất, ánh sáng của đèn đường rắc xuống đỉnh đầu hắn, bóng dáng trên mặt đất, kéo ra rất dài.

Hắn dường như có chút ngoài ý muốn bộ dạng lúc này của Hứa Nùng, nhướng mày nhìn cô.

Cũng không biết có phải là bởi vì chờ rất lâu hay không, có chút buồn bực, bên miệng hắn cắn một điếu thuốc.

Hai người xa xa nhìn nhau, mười mấy giây sau, Chu Khởi có động tác trước.

Chỉ thấy hắn đem điếu thuốc bên miệng kẹp ở giữa ngón tay, sau đó từ từ giang hai cánh tay ra, dùng một loại tư thế khiến cô an tâm, lười biếng mở miệng.

"Đến, Chu ca ca đưa em về nhà."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 41

Khu biệt thự bên này đại đa số chỉ có hộ gia đình ở, cho nên lúc này xe cộ lui tới không tính là nhiều lắm.

Chu Khởi lười biếng dang hai cánh tay, cứ như vậy nhìn Hứa Nùng.

Mà Hứa Nùng đứng ở tại chỗ, vẫn luôn không động, nhưng từ khoảnh khắc nhìn thấy Chu Khởi kia, trong mắt cô nước mắt càng nhiều.

Vừa mới rồi nhẫn nhịn, ấm ức, vẫn luôn ép buộc bản thân đè xuống sự khó chịu, giờ này khắc này toàn bộ đều tuôn trào ra.

Cô nhìn Chu Khởi, không có bất kỳ hành động gì, nhưng nước mắt vẫn không ngừng tuôn ra.

Chu Khởi ở tại chỗ đợi hai ba giây, thấy cô cũng không đi qua, xoay tay đem điếu thuốc ấn lên trên mặt thùng rác, sau đó cất bước chủ động đi về phía cô.

Gió đêm nhẹ thổi, sau khi hắn đi đến bên cô, nhẹ như không thể nghe thấy, dường như là thở dài một tiếng.

Tiếp đó, nâng tay dùng đầu ngón tay lau đi nước mắt trên mặt cô.

"Bạn học nhỏ, công phu dày vò người của em ngược lại là tăng lên rồi a."

Hứa Nùng vẫn không nói lời nào, nước mắt vẫn rơi không ngừng.

https://thuviensach.vn

Đôi mắt cô lúc này đã khóc đến đỏ hoe, chóp mũi cũng nhiễm màu đỏ, trên khuôn mặt dấu ngón tay vẫn còn lưu lại, cả người nhìn qua yếu ớt lại vô lực.

Chu Khởi nhìn vết thương trên mặt cô, con ngươi hơi tối đi, tầm mắt vô thức liền nhìn về phía biệt thự Bùi gia ở xa xa bên kia, trong ánh mắt mang theo nguy hiểm.

Sau một lúc lâu, ông bác quét đường ở phía trước lúc này cầm cái chổi quét đến chỗ bọn họ bên này, nhìn Hứa Nùng khóc thành như vậy, không nhịn được, nghĩ rằng là do Chu Khởi trêu chọc, liền bắt đầu quở trách hắn.

"Tôi nói này chàng trai, nàng dâu là để yêu thương, sao cậu có thể bắt nạt như thế này, nhìn con gái người ta cũng bị khi dễ thành cái dạng gì rồi! Nước mắt cũng không ngừng nữa!"

Chu Khởi ngược lại không nói gì, nhưng phản ứng của Hứa Nùng tương đối lớn, cô vội vàng lau đi nước mắt, hít mũi nói với ông bác kia: "Không phải, anh ấy không..."

"Thôi mà, bảo bối, anh sai rồi."

Chu Khởi ngắt lời cô, một đôi con ngươi hẹp dài đen nhánh ngậm cười, rủ xuống liếc cô.

"Em xem, ông bác cũng giúp em giáo huấn anh, em cũng đừng khóc nữa, được không?"

Hứa Nùng một lời khó nói hết nhìn hắn, buồn phiền trong lòng cứ như vậy bị làm cho rối loạn, ngược lại là giảm đi một chút.

Chu Khởi thấy cảm xúc cô ổn định rồi, nửa ngồi xổm xuống.

Hứa Nùng nhìn lưng hắn, nhỏ giọng hỏi: "Anh làm gì vậy?"

https://thuviensach.vn

"Cõng em về nhà a." Chu Khởi cong đầu gối nửa ngồi xổm, khi nói chuyện hơi hơi quay đầu lại, tầm mắt quét qua đôi dép lê dưới chân Hứa Nùng, "Để em ăn mặc như vậy đi theo anh, đến lúc đó ông bác lại nói anh bắt nạt em đi."

Hứa Nùng thuận theo tầm mắt của hắn, ánh mắt cũng nhìn xuống phía dưới, khi nhìn thấy đôi dép lê dưới chân mình, có chút ngoài ý muốn cũng có chút xấu hổ.

Ông bác quét đường lúc này ở bên cạnh cũng không ngừng gật đầu, "Đúng đúng, nhanh chóng để hắn cõng cô quay về đi, hắn bắt nạt cô, cô cũng có thể dày vò hắn! Nếu không, hắn không học được bài học, lần sau lại muốn khi dễ cô!"

Lời này của ông bác nói xong, Hứa Nùng lại càng xấu hổ.

Chu Khởi cong đầu gối nửa quỳ ở đàng kia, lúc này khóe môi nhếch lên cười xấu xa lại có chút lưu manh.

"Đúng đó, nhanh chút đến dày vò anh, nếu không mọi người đều nhìn không nổi nữa."

"..."

Hứa Nùng cảm thấy bản thân nếu lại không có động tác gì, hai người kia kẻ xướng người hoạ có thể nói đến hừng đông.

Vì thế cô trầm mặc, cuối cùng vẫn là chậm rì rì tiến lên một bước, sau đó ôm cổ Chu Khởi, bò lên lưng hắn.

Cũng may Hứa Nùng hôm nay không mặc váy, mà là một cái quần bút chì màu đen, lúc được cõng lên, ngược lại không cần lo lắng vấn đề lộ hàng.

https://thuviensach.vn

Bàn tay Chu Khởi lúc này nắm bắp đùi cô, nhiệt độ của lòng bàn tay cuồn cuộn không ngừng xuyên qua lớp vải truyền tới làn da Hứa Nùng.

Cô nhịn xuống tạp niệm, hai tay ôm chặt cổ Chu Khởi, nhỏ giọng nói: "Đi thôi."

Chu Khởi ở phía trước nhếch môi cười xấu xa, hướng về trước ước lượng thân thể cô, sau đó nói với ông bác ở bên cạnh: "Bác, chúng tôi đi đây, cám ơn bác."

Ông bác khoát tay, "Được rồi, nhanh chóng cõng nàng dâu của cậu về nhà đi, cố gắng sống cho tốt a."

Chu Khởi ý cười càng đậm, "Ân, cõng nàng dâu về nhà."

———————

Chu Khởi không trực tiếp mang Hứa Nùng quay về phía dưới nhà trọ, mà là sau khi xe đến, kêu lái xe ở gần nhà trọ tùy tiện tìm một tiệm thuốc ngừng lại.

Hứa Nùng cảm thấy một đường này bản thân liền giống như một người tàn tật, lúc xuống xe, Chu Khởi thậm chí ngay cả lưng cũng lược bỏ, trực tiếp nghiêng người xuống, một tay ôm cô đứng lên.

Cô giãy dụa muốn tự mình đứng xuống đi, nhưng động tác của Chu Khởi lại vô cùng nhanh, khi cô còn chưa kịp phản ứng, liền trực tiếp đem cô đặt trên một cái ghế dài ở bên đường.

"Ở chỗ này chờ, đừng chạy lung tung."

Chu Khởi dặn dò xong, xoay người liền muốn đi đến hiệu thuốc.

Nhưng chân mới bước được nửa bước, liền bỗng nhiên dừng lại, hắn quay lại nhìn cô một cái, tiếp đó tầm mắt đảo qua cái ba lô trong tay cô.

https://thuviensach.vn

Vươn tay chụp tới, đem ba lô khoác lên tay mình, Chu Khởi nói: "Cái này anh cầm đi, nếu không thật sợ em không nghe lời."

Nói xong, không do dự nữa, xoay người đi về phía hiệu thuốc.

Hứa Nùng nhìn lòng bàn tay trống không, trong đầu còn vang lên lời nói vừa mới rồi của hắn ——

Sợ cô không nghe lời? Cô không nghe cái gì? Là sợ cô vụng trộm chuồn mất sao?

Tầm mắt Hứa Nùng cuối cùng dừng lại ở trên ngón út bị thương kia của mình, máu trên miệng vết thương đã khô, vết máu đọng lại ở đó, nhìn có chút bẩn.

Cô thất thần nhìn một hồi lâu, tâm trí lại dần dần trở nên hỗn loạn, một lát nhớ lại cảnh tượng cãi nhau với bà Tạ, một lát lại nhớ lại những tháng ngày ẩn nhẫn trong vài năm này của bản thân.

Nghĩ rồi nghĩ, nước mắt lại có chút không ngừng được rơi xuống.

Lúc Chu Khởi quay lại, liền nhìn thấy cô gái nhỏ ngồi ở đàng kia, lại một mình yên lặng khóc.

Nói không đau lòng là giả.

Hắn kỳ thật không cần nghĩ cũng biết là chuyện gì xảy ra.

Lúc trước hắn tìm người điều tra quá khứ của Hứa Nùng, cô gái này nhìn rất phong cảnh, đi theo người mẹ tái hôn tiến vào Bùi gia, nhảy từ một học sinh trung học bình thường biến thành tiểu thư Bùi gia.

Bình thường sau đó, hắn là cô không ngừng lợi dụng tài nguyên cùng nhân mạch của Bùi gia, làm cho bản thân càng ngày càng mạnh hơn, cũng

https://thuviensach.vn

ở tầng trên của cái vòng luẩn quẩn kia, trộn lẫn đến được càng ngày càng gió nổi nước lên.

Nhưng là cô gái này lại giống như một người trong suốt, không chỉ như thế, Chu Khởi vẫn nhớ tới lúc đầu nhìn thấy cô, cô cố ý ăn mặc dáng vẻ quê mùa...

Tất cả mọi thứ cô biểu hiện ra, không gì là không để lộ ra một tin tức ——

Cô không muốn cùng Bùi gia có liên quan, thậm chí không muốn cùng giới thượng lưu Bắc thành, có liên hệ.

Kỳ thật cái buổi tối hôm đó Hứa Nùng nói muốn thuê phòng cho mình, trong lòng Chu Khởi rất buồn bực, hắn thậm chí có xúc động muốn trực tiếp cùng cô ngả bài.

Cùng lắm thì liền trực tiếp nói ra thân phận của mình, quang minh chính đại theo đuổi cô.

Nhưng sau đó gọi qua cuộc điện thoại kia, suy nghĩ của hắn liền thay đổi.

Hắn biết trên người cô có một tầng cơ chế phòng ngự, bản thân có thể thuận lợi như vậy đến gần cô, hoàn toàn là bởi vì bị cô hiểu lầm thành người cần giúp đỡ.

Một khi tầng quan hệ này bị phá vỡ, cô gái này khẳng định sẽ đem hắn xếp vào những người cô có mâu thuẫn nhất đó.

Chu Khởi cũng không ngại dây dưa cùng cô lâu một chút, chỉ cần người cuối cùng là của hắn, hắn chờ bao lâu cũng không sao.

https://thuviensach.vn

Nhưng là hắn rất đau lòng cô nàng nhà hắn, nhất là tra được vài thứ kia, sau khi biết cô những năm này ngày tháng qua được uất nghẹn như thế nào, hắn căn bản không có biện pháp chậm lại.

Hắn muốn càng nhanh càng tốt đem người che chở ở dưới vây cánh của mình, muốn mau chóng để cô quen thuộc hắn, trong lòng có hắn, cuối cùng, toàn tâm dựa vào hắn.

...

Hứa Nùng sau đó phát hiện Chu Khởi quay lại, liền nhanh chóng lau nước mắt, đem cảm xúc đều ép xuống.

Chu Khởi mua một cái khăn mặt mới cùng một khối kem, chuẩn bị làm thành túi nước đá chườm lên một bên mặt hơi sưng của Hứa Nùng.

Lúc này nhìn thấy động tác nhỏ của cô che dấu bản thân vừa khóc, ánh mắt hắn nhàn nhạt liếc cô.

"Che cái gì mà che? Quên là lúc vừa nãy vẫn luôn hướng về phía anh khóc sao?"

Hứa Nùng không phản ứng hắn, như trước cúi đầu yên lặng lau nước mắt.

Chu Khởi nắm cằm của cô, đem mặt cô xoay lại, sau đó nâng tay đem cái khăn mặt bọc kem kia nhẹ áp lên một bên mặt cô.

Hai người lúc này khoảng cách rất gần, Chu Khởi một bên nhẹ nhàng ấn bọc kem trong tay, một bên rủ mắt nhìn cô.

"Nếu không phải bởi vì đối phương là người nhà của em, vừa mới rồi anh có lẽ cũng muốn quay lại thay em lấy bạo chế bạo rồi."

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng sửng sốt, lấy bạo chế bạo cái gì? Là nhìn thấy cô bị đánh, muốn giúp cô đánh lại sao?

Chẳng qua...

Hứa Nùng an tĩnh giương mắt nhìn về phía hắn, hỏi: "Làm sao anh biết là người nhà tôi."

"Lúc em nhận cuộc điện thoại kia, không phải gọi mẹ sao?" Chu Khởi thuận miệng đáp.

Hứa Nùng đáy lòng rõ ràng, nhấp nhấp môi lặng im một lúc lâu, chủ động mở miệng nói: "Thật ra hôm nay là lần đầu tiên tôi bị đánh, đổi thành trước kia, tôi cũng không nghĩ đến bản thân sẽ có một ngày như thế."

Cô hiện tại cũng có chút hoài nghi, cái người ở tại Bùi gia kia, vẫn là người mẹ đã từng sinh cô dưỡng cô sao?

Thay đổi thật sự quá lớn đi, tuy rằng vài năm này cô vẫn luôn bị bắt tiếp nhận sự thay đổi bà Tạ, nhưng cũng không nghĩ tới, cuối cùng sẽ biến thành kết quả như thế này.

Chu Khởi yên lặng nhìn cô, sau một khoảnh khắc, thấp giọng hỏi: "Hận bà ấy sao?"

Hứa Nùng ngẩn ra, hận bà Tạ sao? Có lẽ lúc trước có đi, nhưng hiện tại...

Nhất là sau khi bị ăn một cái bạt tai, hận cũng tốt kính yêu cũng tốt, giờ này khắc này, tất cả đều biến thành tê liệt rồi.

Liền giống như cô không đặt hy vọng vào đối phương nữa, cũng sẽ không lại có thất vọng.

Cho nên Hứa Nùng nghĩ đến đây, hướng về phía Chu Khởi lắc lắc đầu.

https://thuviensach.vn

"Không hận đi, nhưng là hắn là cũng sẽ không yêu bà ấy giống như trước nữa."

Chu Khởi hiển nhiên không tin, hắn mặt mày nhàn nhạt, lại hỏi cô: "Vậy em vừa mới rồi bỗng nhiên lại khóc cái gì?"

Hứa Nùng trầm mặc, trên lông mi bây giờ còn ướt sũng nước mắt, khóe mắt cũng hơi hơi phiếm sắc đỏ.

Cô không trả lời Chu Khởi ngay, mà là trầm mặc một lúc lâu, cuối cùng mới nói: "Tôi chỉ là cảm thấy, tôi về sau có lẽ... Không có nhà nữa."

Cha cô còn ở trong ngục, người mẹ mang theo mình sống mấy năm này cũng vừa mới cùng cô ầm ĩ thành như vậy...

Tuy rằng mấy năm nay cô đã từ từ quen ở một mình, nhưng là kỳ thật dưới đáy lòng, đối với người nhà vẫn ôm chút chờ mong.

Nhưng bây giờ, hiện thực hung hăng cho cô một bàn tay.

Cô thanh tỉnh đồng thời cũng dần dần rõ ràng, bản thân về sau, khả năng thật sự chỉ còn lại có chính mình.

...

Bên đường xe cộ lui tới rất nhiều, tiếng động cơ vù vù cùng tiếng còi thỉnh thoảng truyền đến. Gió đêm lành lạnh, nhẹ nhàng lướt qua bên cạnh hai người.

Không khí trầm lắng, yên tĩnh, mười mấy giây sau, Chu Khởi bỗng nhiên mở miệng.

Giọng hắn trầm thấp, mang theo nghiêm túc trước nay không có.

"Bạn học nhỏ, nếu không anh cho em một mái nhà?"

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 42

"Bạn học nhỏ, nếu không anh cho em một mái nhà?"

Lời Chu Khởi nói làm Hứa Nùng sững sờ, hốc mắt cô đỏ hồng nhìn hắn, biểu tình nhìn có chút ngu ngốc lại có chút ngớ ngẩn.

Chu Khởi đè xuống xúc động muốn hung hăng đem cô ôm vào trong ngực, liền cứ như vậy thật sâu cùng cô đối diện, giống như là chờ câu trả lời của cô.

Qua một hồi lâu, Hứa Nùng mới lần nữa mở miệng.

Có thể bởi vì do mới vừa khóc xong, giọng cô có chút khàn, "Anh... Có ý gì?"

Chu khởi hơi hơi nghiêng người về trước, khuôn mặt tuấn tú tiến đến gần cô.

Khi Hứa Nùng nhìn hắn, thậm chí giờ phút này có thể nhìn thấy ánh sáng nhỏ vụn trong mắt hắn.

"Đàn ông nói muốn cho người phụ nữ một mái nhà... Em cảm thấy thế nào, em cảm thấy đây là có ý gì?"

Giờ khắc này Chu Khởi tuy rằng không có động tác gì, nhưng Hứa Nùng lại cảm thấy quanh người hắn tất cả đều là hơi thở xâm lược, giơ tay nhấc chân đều dường như đang nói cho cô ——

Hắn nghiêm túc, cũng không có nói đùa.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà chính bởi vì như vậy, Hứa Nùng mới có chút hoang mang hoảng hốt.

Cô vội vội vàng vàng đứng lên, tiện tay nắm lấy cái ba lô của mình liền muốn đi, trước lúc xoay người mới ném cho Chu Khởi một câu: "Anh đừng náo loạn nữa."

Chu Khởi cũng dự đoán được chính là loại đáp án này, ngược lại cũng không có phản ứng gì lớn.

Chỉ là nhìn thấy cô thật sự muốn đi, liền một phen kéo chặt cổ tay cô.

"Anh cõng em về."

Nói rồi, lại cong đầu gối nửa ngồi xổm trước mặt cô.

Hứa Nùng do dự một chút, "Cũng không xa lắm, tôi vẫn là tự mình đi về đi."

"Em cảm thấy có thể sao?" Chu Khởi quay đầu nhìn về phía cô, khó được ở trước mặt cô mang theo sự cứng rắn, "Hoặc là cõng em trở về, hoặc là ôm em trở về, em tự mình chọn."

Hứa Nùng trầm mặc, cúi đầu lại nhìn đôi dép lê dưới chân, cuối cùng nhận mệnh bò lên lưng Chu Khởi.

Cũng không biết có phải là do khóc nhiều thiếu dưỡng khí hay không, Hứa Nùng sau đó một đường đều mơ mơ màng màng, vốn dĩ cô còn nâng nửa người, giữ một khoảng cách nhất định cùng đầu của Chu Khởi.

Nhưng dần dần, cô cảm giác quanh người càng ngày càng lạnh, sức lực trên người cũng càng ngày càng yếu đi, hai cánh tay đang ôm cổ Chu Khởi không tự giác xiết chặt, đầu nhỏ cũng từ từ rủ về phía hắn.

https://thuviensach.vn

Chu Khởi không biết tình trạng của cô, nhưng có thể cảm giác được sự thay đổi này.

Hắn nhếch môi, lười biếng cười, "Sao thế? Thấy đến nơi rồi, không nỡ để anh đi à?"

Hắn vừa nói, vừa đi vào bên trong tòa nhà. Đứng ở trước thang máy, ấn phím xong, liền cõng Hứa Nùng chờ ở đó.

Hứa Nùng kỳ thật nghe được lời Chu Khởi nói, nhưng hiện tại đầu óc cô nặng trình trịch, cũng không có tâm tư để ý tới trêu chọc của hắn.

Chu Khởi lại nắm thật chặt bàn tay đặt ở trên đùi cô, sau đó giống như tán gẫu, nói câu: "Bạn học nhỏ, vừa mới rồi kỳ thật anh muốn cùng em đưa ra điều kiện, dù sao thời điểm em yếu ớt như vậy không nhiều lắm, lại khó được không muốn cho anh đi, có cơ hội như thế không lợi dụng thật sự là đáng tiếc."

"..." Hứa Nùng muốn nói cô không phải là không muốn cho hắn đi, cô chỉ là đột nhiên khó chịu, phản ứng căn bản không theo kịp tiết tấu của hắn.

Cô chậm chạp vực dậy tinh thần, tận lực nhịn xuống sự lạnh lẽo cùng nặng nề không rõ trên người, hỏi câu: "Vậy tại sao không làm?"

Cửa thang máy tại lúc này "Đinh" một tiếng vang lên, trong khoảnh khắc từ từ mở ra trước mặt bọn họ.

Chu Khởi vừa cõng cô bước vào bên trong, vừa thuận miệng đáp: "Còn có thể vì cái gì? Không nỡ đó."

Cô con mẹ nó vừa khóc, tim hắn cũng muốn vỡ nát rồi.

_____

Hứa Nùng bị sốt.

https://thuviensach.vn

Sau khi hai người về đến nhà, Chu Khởi liền phát hiện cô không bình thường.

Hắn trực tiếp ôm Hứa Nùng đến bên giường, lúc ấy cô đã mơ mơ màng màng không còn biết gì nữa, khuôn mặt nhỏ nhắn sốt đến đỏ bừng, đôi môi khẽ nhếch, hô hấp cũng nóng rực.

Chu Khởi trong lòng gấp gáp, nhưng vị đại thiếu gia này từ nhỏ liền không có kinh nghiệm hầu hạ người khác, càng miễn bàn hầu hạ một người bệnh.

Ban đầu muốn lại ôm cô đi bệnh viện, nhưng là suy đi nghĩ lại, vẫn là cảm thấy quá lãng phí thời gian.

Vì thế nhanh chóng gọi một cuộc điện thoại cho bác sĩ riêng của Chu gia.

Sau khi bác sĩ qua, đo nhiệt độ cơ thể Hứa Nùng rồi lại đơn giản quan sát một chút, tiếp theo trực tiếp treo nước truyền dịch hạ sốt cho cô.

Làm tốt hết thảy, bác sĩ lại dặn dò Chu Khởi một ít điều cần quan sát cùng việc cần chú ý, sau đó liền rời đi.

Lần nữa trở lại phòng ngủ, trái tim vốn treo lơ lửng của Chu Khởi mới dần dần hạ xuống.

Hắn ngồi ở bên giường, rủ mắt nhìn về phía Hứa Nùng, một lúc lâu sau, không thể giải thích bật cười.

"Bạn học nhỏ, em cũng đủ rồi a."

Hắn lúc trước khi chơi đua xe, gió lốc đường núi nguy hiểm nhất cũng không phập phồng lo sợ giống như hôm nay vậy, kết quả cô tùy tùy tiện tiện phát sốt sinh bệnh, hắn liền bị dọa thành cái dạng này.

https://thuviensach.vn

Cái này nếu là để nhóm huynh đệ kia của hắn biết được, không biết sẽ bị chê cười thành cái dạng gì nữa.

Nước truyền dịch hạ sốt mới treo lên, nhiệt độ của Hứa Nùng vẫn còn chưa giảm xuống.

Bác sĩ trước khi đi có dặn dò, nếu như Hứa Nùng lúc sau vẫn còn khó chịu, có thể dùng khăn mặt lạnh lau mặt cho cô hoặc là đắp lên trán.

Chu Khởi nghĩ đến đây, liền muốn ngồi dậy đi vắt cái khăn mặt lạnh.

Nào nghĩ vào lúc này, Hứa Nùng bỗng nhiên vươn tay kéo chặt vạt áo hắn.

Cô hắn là vô thức, lúc Chu Khởi quay đầu lại nhìn, hai mắt cô vẫn nhắm chặt, đầu mày hơi hơi nhíu lại với nhau, môi đỏ mọng hơi hơi mở ra, trong hô hấp như trước mang theo hơi thở nóng rực.

Bàn tay nhỏ bé của Hứa Nùng lúc này nắm rất chặt, giống như là vô cùng sợ hắn rời đi.

Đôi môi cô cũng đột nhiên giật giật, dường như đang nói mơ gì đó.

Chu Khởi có chút ngoài ý muốn nhíu lông mày, một lần nữa ngồi trở lại bên giường, cúi người xuống, lỗ tai tiến đến bên miệng cô.

Con mèo nhỏ hiện tại hô hấp nóng rát, từng chút từng chút phả vào bên tai hắn, làm cho hắn trước ngực một trận khô nóng không thể nói rõ.

Chờ giây lát, cũng không đợi được cô lần nữa lên tiếng, Chu Khởi có chút không kiên nhẫn, mới vừa muốn đứng thẳng người, cô lại tại lúc này bỗng nhiên mở miệng.

"Cha... Cha đừng đi..."

https://thuviensach.vn

Chu Khởi: "....."

Chu đại thiếu gia lần này không chút do dự, mặt không biểu tình đứng thẳng người, sau đó đem bàn tay vẫn túm vạt áo mình của Hứa Nùng dời đi.

Dường như cảm nhận được gì đó, đầu mày Hứa Nùng lúc này nhăn lại càng sâu, cũng không biết có phải là trong lúc ngủ mơ cô càng không có cảm giác an toàn hay không, cô hít mũi một cái, có nước mắt bỗng nhiên từ khóe mắt chảy ra.

Chu Khởi có cảm giác cả trái tim của hắn bị nước mắt của cô tưới cho vỡ tan, nào còn có cái tính tình gì, lật tay đem bàn tay nhỏ bé của cô bao bọc trong lòng bàn tay mình.

"Được rồi, tiểu tổ tông, em đừng khóc nữa, anh không đi."

Hứa Nùng ngược lại là thật sự dần dần thả lỏng lông mày, nước mắt cũng chậm rãi dừng lại.

Chu Khởi dựa vào trên đầu giường, hạ mày cúi mắt nhìn chằm chằm mặt cô.

Con mèo nhỏ hai gò má đỏ bừng, lông mi ướt sũng một mảnh, sắc môi cũng thâm hơn bình thường một chút.

Nhìn qua, giống như là hoa quả chín, dụ người đến hái.

Một lúc lâu, Chu Khởi nhịn không được, cúi người xuống, hôn đi nước mắt bên khóe mắt cô.

"Sớm muộn có một ngày, lão tử muốn em chỉ có lúc ở dưới người anh mới có thể khóc."

_____

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng tỉnh lại là sáng sớm ngày hôm sau.

Cơn sốt của cô sau nửa đêm thì hạ nhiệt, Chu Khởi chăm sóc cô cả một đêm, cảm giác cô đã hạ sốt rồi, mới miễn cưỡng dựa vào bên giường chợp mắt một lúc.

Trời vừa sáng, hắn liền đi ra ngoài chuẩn bị đồ ăn cho Hứa Nùng, cho nên lúc này sau khi Hứa Nùng mở mắt ra, cũng không có ngay lập tức nhìn thấy hắn.

Hứa Nùng phát sốt gần một đêm, hiện tại tỉnh dậy thân thể cũng có chút suy yếu, cô cảm thấy trên mu bàn tay có chút cảm giác căng chặt, nâng lên nhìn, phát hiện ra băng dính y tế.

Cô cẩn thận nhớ lại một chút, bản thân ngày hôm qua lúc được Chu Khởi cõng về, dường như mơ mơ màng màng cảm thấy rất lạnh, tiếp sau đó Chu Khởi lại nói với cô mấy câu, cô liền hoàn toàn không biết gì nữa.

Sau lại trong thoáng chốc giống như cảm thấy mu bàn tay có một trận đau, một trận lạnh lẽo, cô vô cùng khó chịu, tiếp theo cô lại nằm mơ, trong mơ là cảnh cha cô bị cảnh sát bắt đi...

Nghĩ đến đây, cô vô thức quay đầu nhìn nhìn ——

Trên mặt tủ đầu giường còn ném cái nhiệt kế vẫn chưa kịp thu lại, còn có mấy gói thuốc hạ sốt đã mở nằm rải rác. Trên mặt đất có một khay nước, trong nước ngâm một cái khăn mặt màu hồng nhạt bình thường cô vẫn dùng. Máy tạo độ ẩm lúc này cũng đang chạy, hơi nước từ bên trong tỏa ra, không khí trong phòng ấm áp, hô hấp vô cùng thoải mái.

Hứa Nùng nhìn vào sự hỗn độn trong phòng, trong lòng bỗng nhiên có gợn sóng lướt qua.

https://thuviensach.vn

Cô mạnh mẽ chống người ngồi dậy, sau khi xỏ đôi dép lê vào, thong thả đi ra bên ngoài phòng.

Trong phòng bếp có tiếng vang truyền đến, Hứa Nùng trực tiếp đi tới, ở bên trong nhìn thấy bóng dáng của Chu Khởi.

Người kia lần này không lấy cái thực đơn nào đặt ở bên cạnh, động tác nhưng vẫn là giống như lúc trước không quá thuần thục, chỉ có điều cũng may hắn hôm nay làm gì đó đơn giản.

Hứa Nùng thăm dò nhìn nhìn, trên thớt chỉ có một quả dưa chuột, mà trong nồi cũng "Ùng ục ùng ục" chỉ nấu cháo hoa.

Chu đại thiếu gia thấy người đi ra, hơi hơi nhíu mày.

Tiếp đó tiến đến gần cô, đưa tay sờ sờ cái trán của cô, rồi lại sờ sờ trán mình.

Dường như hắn không cảm nhận được sự khác biệt, lại cúi người xuống, đặt trán mình lên cái trán của cô.

Khoảng cách của hai người kéo lại gần, hơi thở chợt dây dưa cùng một chỗ, Hứa Nùng có chút không được tự nhiên, theo bản năng muốn lùi về phía sau, lại bị Chu Khởi một phen ấn lên gáy.

"Chờ một chút, đừng lộn xộn."

Hứa Nùng không đọ lại được sức lực của hắn, chỉ có thể ngoan ngoãn mặc hắn làm chủ. Cô cảm thụ hô hấp từ chóp mũi của hắn, mức độ thở gấp gáp cũng không dám rất lớn, nhịp tim cũng thập phần bất thường, từng chút từng chút lại nhanh hơn.

Phải một lúc lâu, Chu đại thiếu cái nhiệt kế hình người này mới chậm rãi đứng thẳng người, sau đó lại có chút bộ dáng lo lắng, nói: "Cảm giác

https://thuviensach.vn

không quá nóng, nhưng anh vẫn là lấy nhiệt kế để em đo lại đi."

"..."

Hứa Nùng thấy hắn thật sự muốn đi phòng ngủ lấy nhiệt kế, nhanh chóng kéo chặt hắn, "Tôi không sao, thật đấy."

Tuy rằng bây giờ có chút vô lực, nhưng mà Hứa Nùng cảm thấy tinh thần mình không tệ, hơn nữa cũng không có không thoải mái giống như tối hôm qua, hiển nhiên là dấu hiệu bệnh đã đỡ.

Chu Khởi không quá tin lời cô nói, Hứa Nùng thấy vậy, nhanh chóng bổ sung một câu: "Thật sự không có việc gì, chính là..."

Giọng cô dừng lại, Chu Khởi rủ mắt nhìn cô, đợi vài giây không thấy cô lên tiếng, mở miệng: "Ừm? Chính là cái gì?"

"... Chính là có chút đói thôi."

Hứa Nùng nói ra lời này, cũng cảm thấy có chút ngượng ngùng, cô cúi đầu không nhìn Chu Khởi, giọng nói cũng rất thấp.

Chu Khởi nhìn dáng điệu cô không dám lớn tiếng nói chuyện, còn có xấu hổ, trong lòng dường như có cái gì đó mềm nhũn

...

Sau đó Chu Khởi múc hai bát cháo hoa đặt lên bàn, lại đem dưa chuột đã đập dập tùy tiện rắc ít muối trộn lên.

Hứa Nùng nhìn bát cháo của hắn bên kia, theo bản năng hỏi câu: "Anh cũng ăn à?"

Chu Khởi vốn là đói nguyên một đêm, giờ nghe thấy lời này, thiếu chút nữa bật cười.

https://thuviensach.vn

"Bạn học nhỏ, Chu ca ca của em chăm sóc em một đêm, kết quả hiện tại ngay cả bát cháo cũng không nỡ để cho anh ăn sao? Em quá đáng rồi nha."

"Không phải, không phải." Hứa Nùng thấy hắn hiểu lầm, nhanh chóng giải thích, "Tôi không có ý này, tôi là cảm thấy anh lại không bị bệnh, không cần ăn thanh đạm như vậy đi..."

Chu Khởi bộ dạng không thèm để ý chút nào, đáp: "Không chú ý nhiều như vậy."

Nói xong, hắn cầm lấy bát tùy ý đưa lên miệng húp một ngụm, ngược lại điệu bộ thật giống như không ghét bỏ.

Hứa Nùng thấy hắn cũng không để ý, liền không lên tiếng nữa.

Nồi cháo này Chu Khởi nấu rất nhuyễn rất nhừ, hơi hơi có chút mùi khét, nhưng là ảnh hưởng không lớn.

Nuốt xuống vài ngụm, Hứa Nùng cảm thấy từ dạ dày đến toàn thân đều ấm lên, tinh thần cũng dần dần tốt hơn chút.

Chu Khởi nhìn cô thoải mái ăn, vừa lòng, sau khi ăn xong phần của mình, liền lười biếng dựa vào lưng ghế, chăm chú nhìn cô ăn.

"Lát nữa kêu bạn cùng lớp xin nghỉ giúp em đi, hôm nay đừng đến trường. Đợi chút nữa sau khi anh đi rồi, em lại ngủ một chút."

Chu Khởi nói xong, động tác trên tay Hứa Nùng chậm lại một chút.

Bàn tay nhỏ bé đang cầm cái thìa cô ở giữa không trung ngừng một lúc lâu, tiếp đó, đảo đảo trong bát cháo hoa.

"Anh... Tiếp tục ở đây đi."

https://thuviensach.vn

Giọng nói cô không lớn, Chu Khởi thật sự không nghe rõ, cho nên thuận miệng hỏi lại: "Hả?"

Hứa Nùng mím môi, một lúc lâu sau mới lại nói: "Tôi nói, anh tiếp tục ở đây đi."

Lần này Chu Khởi nghe rõ, con ngươi hẹp dài cũng vào thời khắc này hơi hơi híp lại.

"Em biết lời này của mình đại biểu cho cái gì không?"

Hứa Nùng ở bên kia trầm mặc một chút, tiếp theo, cô chậm chạp ngẩng đầu, nhìn về phía hắn.

"Hiện tại ở trong đầu tôi rất loạn, tôi có thể cảm giác được anh đối với tôi mà nói có chút khác biệt, nhưng điều khác biệt này rốt cuộc là cái gì, tôi tạm thời vẫn chưa nghĩ ra... Lời anh nói lúc trước, tôi đều sẽ suy xét. Nhưng là có lẽ cần một ít thời gian."

Khi cô nói chuyện, đáy mắt mang theo một tầng ánh sáng rực rỡ nhàn nhạt, đôi mắt đen nhánh xinh đẹp, dường như trong toàn bộ con ngươi, chỉ chứa đựng bóng dáng của Chu Khởi.

"Anh bằng lòng chờ tôi một chút sao?"

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 43

"Anh bằng lòng chờ tôi một chút sao?"

Giọng nói của Hứa Nùng không cao không thấp, vừa vặn có thể làm cho câu chữ rõ ràng truyền vào tai Chu Khởi.

Hắn an tĩnh nhìn cô trong khoảnh khắc, tiếp đến, đột nhiên đứng dậy, cất bước đi đến bên cô.

Hắn kéo cái ghế bên cạnh cô ra, ngồi xuống đối diện với cô, một cánh tay gập lại đặt trên lưng ghế, một bàn tay đặt ở mép bàn ăn.

"Em lặp lại lần nữa."

Khi nói chuyện, Chu Khởi nhìn ánh mắt cô có chút căng thẳng, Hứa Nùng không hiểu sao cảm thấy quanh người hắn có thêm một hơi thở mang tính xâm lược, không khí xung quanh, dường như cũng bởi vì hắn dựa vào gần, mà trở nên căng chặt.

Cô vẫn luôn không đáp, Chu Khởi đợi rồi lại đợi, có chút không kiên nhẫn.

Hắn nhích lại gần cô, bởi vì dậy sớm tắm rửa, trên người còn có mùi vị mát lạnh nhàn nhạt, lúc này tràn ngập tại chóp mũi Hứa Nùng, cảm giác tồn tại được phóng đại vô hạn.

Cô cảm giác không khí xung quanh, cũng đều biến thành mùi vị của hắn.

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng muốn lui về phía sau, nhưng là Chu Khởi không cho cô cơ hội này, hắn trực tiếp nắm chặt cổ tay của cô, thấp giọng lần nữa mở miệng.

"Ừm? Lặp lại lần nữa?"

Hứa Nùng lúc nói ra những lời kia, đã phải dùng dũng khí rất lớn, bây giờ kêu cô lặp lại một lần nữa, cô nào dám a.

Cô bị hắn bức bách hai gò má nóng hầm hập, đôi ánh mắt đen láy lúc này phủ một tầng sương mù, có chút xấu hổ lại có chút gấp gáp, luôn muốn lui về phía sau, nhưng vẫn không lui được.

Chu Khởi không di chuyển chút nào, thậm chí lại đến gần cô thêm một chút, giọng nói trầm thấp, như là nhẹ dỗ dành, lại như là dụ dỗ.

"Bạn học nhỏ, em cảm thấy em không nói anh sẽ để em rời đi sao?"

Hứa Nùng tức giận muốn đánh hắn, cô trừng mắt nhìn hắn, thấy hắn thật sự không chuẩn bị thả mình ra, mới lẩm bẩm lặp lại một lần nữa những lời vừa mới nói.

"Tôi nói, tôi sẽ nghiêm túc suy xét quan hệ của chúng ta, nhưng là cần thời gian. Anh bằng lòng chờ tôi một chút sao?"

Chu Khởi hài lòng, nhếch môi cười đến cực kỳ lưu manh.

Hắn ôm chầm lấy cái đầu nhỏ của Hứa Nùng, trực tiếp đặt lên vị trí bên trái trên ngực mình, sau đó lười biếng ở phía trên đầu cô mở miệng.

"Tự mình nghe đáp án."

Hứa Nùng ngẩn người, căn bản không hiểu hắn nói là có ý gì.

Trong tích tắc, bên tai liền truyền đến tiếng tim hắn đập mạnh mẽ đều đặn, một tiếng so với một tiếng to hơn, một tiếng so với một tiếng mạnh

https://thuviensach.vn

hơn.

"Nghe thấy không?"

"... Nghe thấy cái gì?"

Chu đại thiếu gia mỉm cười, thanh âm trầm thấp mang theo từ tính tê dại đến tận xương.

"Hắn nói chờ em, hoàn toàn không thành vấn đề."

———————

Bà Tạ cả đêm ngủ không được an ổn.

Một mặt là bị Hứa Nùng làm cho tức giận.

Đứa con gái này từ nhỏ đến lớn rất ngoan, hầu như không nổi loạn, trừ mấy ngày kia lúc bà ta quyết định phải gả vào Bùi gia, nó có chút vì cha nó mà bất bình mâu thuẫn, trên cơ bản là mình nói cái gì nó nghe cái đó.

Nhưng lần này con nhóc này cũng không biết động kinh cái gì!

Rõ ràng mình đã trải đường sẵn cho nó, chọn cho nó cuộc sống tốt nhất dễ dàng nhất, kết quả nó không cảm kích thì thôi, lại còn nói mình ích kỷ?!

Bà Tạ thật sự bị cô chọc tức đến mức lăn qua lộn lại vẫn luôn không ngủ được, cầm lấy điện thoại di động mấy lần gọi cho cô muốn nói gì đó, nhưng đầu kia vẫn luôn ở trạng thái không có ai trả lời.

Mà đêm nay, ông Bùi cũng bởi vì việc công ty vẫn chưa về nhà, bà Tạ muốn tìm người tâm sự về chuyện của Hứa Nùng cũng không tìm được ai.

https://thuviensach.vn

Sáng sớm ngày hôm sau, bà Tạ lại gọi điện thoại cho Hứa Nùng, nhưng bên kia vẫn như trước không có người bắt máy.

Bà ta giận điên lên muốn ném điện thoại hoặc là trực tiếp xông đến nhà trọ của Hứa Nùng, nhưng lúc này, Bùi Ngọc lại bỗng nhiên gọi điện thoại tới

Giọng nói của đứa con riêng này ở đầu kia như trước ấm áp hòa nhã, giọng điệu đối với bà ta cũng là lễ phép cùng kính trọng dành cho trưởng bối.

"Dì Tạ, Nùng Nùng gần đây có liên lạc với dì không? Hôm nay con gọi điện thoại cho em ấy như thế nào vẫn luôn không nghe máy?"

Bà Tạ trong lòng giật thót, vội đáp: "Nó gần đây nói ở trường có chuyện gấp, dì gọi điện thoại cho nó cũng thường xuyên không nghe được."

"Vậy sao?" Bùi Ngọc ở đầu kia ý tứ sâu xa hỏi, tiếp đó lại cười nói, "Vậy lần trước chuyện con đề cập với dì, dì đã nói với em ấy chưa?"

Việc này bà Tạ ngược lại không có phản ứng gì lớn, đáp lại rất tự nhiên, "Dì đã nhắc nhở nó rồi. Nhưng mà con gái dì dì biết, chuyện khác có lẽ nó sẽ giấu dì, nhưng loại chuyện lớn như hẹn hò yêu đương tuyệt đối sẽ không đâu, con yên tâm."

Bùi Ngọc hài lòng, vừa vặn bên kia đạo diễn đang gọi hắn, hắn dùng tiếng Anh trả lời một câu gì đó, liền vội vàng cúp điện thoại.

Sau khi bà Tạ đặt điện thoại xuống, trong đầu tức giận đối với Hứa Nùng càng tăng.

Bà ta đang nghĩ chờ ông Bùi trở về cẩn thận nói qua về chuyện phó đạo diễn của Hứa Nùng, ông Bùi liền mang theo trợ lý trở lại.

https://thuviensach.vn

Ông Bùi bận cả một đêm, toàn thân cao thấp đều lộ ra vẻ mệt mỏi.

Bà Tạ vô cùng có ánh mắt, nhìn thấy ông Bùi như vậy, chỉ biết công ty khẳng định là xảy ra vấn đề gì đó, vì thế lời muốn nói ở bên miệng liền thay đổi, tất cả đều biến thành hỏi han ân cần.

"Chồng à, làm sao vậy?" Bà Tạ trực tiếp ngồi xuống bên cạnh ông Bùi, đưa tay bóp bóp bả vai ông ta.

Biểu tình của ông Bùi ngược lại không có gì lo lắng, chỉ là hơi có vẻ mỏi mệt. Người trợ lý đứng ở trước mặt lại cầm văn kiện nói với ông ta chút việc, cuối cùng, vô cùng cung kính nói: "Ngày mai Đổng thị có cái tiệc rượu, người Chu gia sẽ tới tham dự, ngài xem?"

Ông Bùi gật gật đầu, "Tôi sẽ đi."

Trợ lý nhận được câu trả lời, liền hướng về phía ông Bùi hơi hơi cúi gập người, sau đó lại hướng về phía bà Tạ gật đầu, liền đi.

Sau khi hắn đi rồi, bà Tạ một bên bóp vai cho ông Bùi, một bên dịu dàng hỏi: "Anh à, rốt cuộc làm sao vậy? Sao em thấy anh có vẻ mệt mỏi như vậy."

Ông Bùi vỗ vỗ mu bàn tay bà ta, cũng không bỏ được bà ta vẫn luôn phục vụ mình, liền giữ chặt bà ta, nói: "Không có gì, chính là công ty có chút chuyện làm ăn bị đoạt mất, có chút đau đầu, nhưng ảnh hưởng không lớn."

Bà Tạ âm thầm nhíu mày, ảnh hưởng không lớn ông ta sẽ suốt đêm ở lại công ty như vậy sao?

Bà ta hiển nhiên không tin lời này.

"Thật sao? Vậy là bị nhà nào đoạt mất a?" Bà ta hỏi.

https://thuviensach.vn

Ông Bùi nghĩ nghĩ, cũng không giấu bà ta, nói: "Chu thị, có biết không?"

Bà Tạ đương nhiên biết. Sau khi bà ta tiến vào cái vòng luẩn quẩn này, liền vẫn luôn rất nỗ lực tiếp xúc với người của giới thượng lưu Bắc thành, loại công ty lớn như Chu thị, bà ta làm sao có thể không biết.

Nhưng là...

"Có phải có hiểu lầm gì hay không? Ông cụ Chu không phải được công nhận hiền lành sao? Vì sao sẽ cướp đoạt chuyện làm ăn của chúng ta đây?"

Lời này ông Bùi ngược lại có chút đồng ý, gật gật đầu, "Đúng vậy, anh cũng cảm thấy có thể là có chút hiểu lầm, cho nên liền nghĩ ngày mai lúc tham dự tiệc rượu, cố gắng tâm sự cùng người Chu gia."

Nói rồi, ông ta quay đầu nhìn về phía bà Tạ.

"Ngày mai em cùng đi với anh, thuận tiện gặp Chu phu nhân một lần, giữa phụ nữ với nhau nói chuyện phiếm hẳn là càng dễ dàng hơn chút, em giúp anh từ chỗ bà ta hỏi thăm một chút."

Bà Tạ rất nhu thuận gật gật đầu, "Được."

Sau khi đáp ứng, bà ta ở trong lòng nghĩ, xem ra chuyện của Hứa Nùng phải đặt sang một bên, hiện tại phải cùng nhau giải quyết khó khăn của Bùi thị trước mới được.

———————

Ngày hôm sau lúc đi học, Chu Khởi như trước khoác túi sách của Hứa Nùng, một đường đưa cô đến cổng đại học B. Từ ngày hôm qua khi hai

https://thuviensach.vn

người nói xong những lời kia, Hứa Nùng cũng cảm thấy không khí giữa bọn họ càng ngày thay đổi càng lớn.

Trước kia Chu Khởi với cô mà nói, là một nam sinh có chút bất cần đời, thích làm bậy, lúc này mọi thứ được làm rõ, hắn ở trong mắt cô liền thật sự biến thành một người đàn ông mà cô cần phải đối mặt.

Hơn nữa... Người này khác hắn những người đàn ông khác, hắn nhìn qua không đứng đắn, nhưng sự hoang dã cùng hơi thở mang tính xâm lược trên người hắn mạnh hơn bất kỳ người nào.

Hứa Nùng hiện tại thoáng tới gần hắn một chút, đều có loại cảm giác điện giật cách một tầng không khí.

Cô cảm thấy bản thân cực kỳ không có tiền đồ, cho nên dọc theo đường đi vẫn luôn rầu rĩ, cũng không muốn để ý hắn.

Chu Khởi cho rằng cô vẫn đang suy nghĩ chuyện hai người đã thảo luận, nghiêng đầu liếc cô một cái, "Thế nào? Chuyện đồng ý hôm qua muốn nuốt lời?"

"..." Hứa Nùng lặng lẽ trợn trắng mắt, không lên tiếng.

Ngày hôm qua sau khi hắn ấn đầu cô nói xong những lời kia, hai người an tĩnh ngây người một lát.

Sau lại nói qua nói lại, người kia đột nhiên lại nói không được, hắn có thể chờ, nhưng là phải có cái kỳ hạn.

Cô lúc ấy mặt nóng sắp tự bốc cháy rồi, vừa nghe hắn nói loại lời này, lập tức liền đáp "Nửa năm đi."

Chu Khởi trực tiếp nóng nảy, một bộ dạng tức đến bật cười, nói cô sao không để hắn chờ đến kiếp sau luôn đi?

https://thuviensach.vn

Sau lại thương lượng đến thương lượng đi, Chu Khởi quyết định, nói cho cô một tháng thời gian suy nghĩ.

Cô muốn phản đối, nhưng luôn nói không lại người kia.

Hắn cuối cùng còn lấy bạn của hắn ra làm ví dụ, nói gì mà trước kia có người bạn cũng như vậy, thường xuyên cho con gái hy vọng, nói bản thân chưa suy nghĩ rõ ràng, muốn đối phương chờ một chút.

Sau đó còn kêu Hứa Nùng đoán, về sau con gái đều gọi hắn là gì?

Cái này còn cần phải đoán sao? Hứa Nùng lúc ấy không có lời gì để nói, Chu Khởi này hiển nhiên là lấy đàn ông cặn bã ra làm ví dụ cho cô mà!

Cho nên một đến hai đi, Hứa Nùng không muốn đồng ý cũng bị hắn trói lấy bắt phải đồng ý.

Vừa vặn lúc này đi đến cổng trường, cô lười phản ứng lời nói vừa rồi của hắn, một phen nắm lấy ba lô của mình, xoay người muốn đi.

Chu Khởi ngay lúc đó kéo chặt cổ tay của cô, mặt mày lười biếng nói: "Bạn học nhỏ, Chu ca ca có ý tốt nhắc nhở, đếm ngược thời gian, em còn có 29 ngày."

Hứa Nùng: "..."

Cô thuận miệng đáp lại câu "Biết rồi", sau đó liền giãy dụa chạy đi.

Sau khi Hứa Nùng đi rồi, điện thoại di động của Chu Khởi liền vang lên.

Hắn tùy ý nhìn thoáng qua, sau đó ấn phím nghe.

Người ở đầu kia nói gì đó, Chu Khởi thuận miệng đáp: "Ừ, ở góc phố đối diện đợi tôi."

https://thuviensach.vn

Nói xong, hắn liền cất bước đi về hướng con phố đối diện.

Bên đó có lái xe đang chờ, thấy Chu Khởi đi tới, vội vàng xuống xe, vô cùng cung kính mở cửa xe cho hắn.

"Chu thiếu."

Chu Khởi tùy tiện đáp một tiếng, rồi cúi người chui vào chỗ ngồi phía sau.

Lúc lái xe lên xe, Chu Khởi ngồi ở ghế sau đang nghiêng đầu châm thuốc.

Ngọn lửa lóe lên, ánh sáng màu đỏ phản chiếu lên sống mũi cao thẳng của hắn, mặt mày hắn nhàn nhạt lại mang theo một tia lãnh ý.

Lái xe chưa từng thấy qua dáng vẻ hắn khi ở bên Hứa Nùng, cho nên lúc này nhìn thấy dáng vẻ này của hắn ngược lại cảm thấy rất bình thường.

Chỉ thấy Chu Khởi lấy đầu ngón tay kẹp điếu thuốc, tùy ý đặt cánh tay trên cạnh cửa sổ xe, sau đó dựa về phía sau, nhàn nhạt mở miệng ——

"Đi thôi."

———————————

Chuyện Hứa Nùng xin nghỉ, Lưu Ngải cùng Trì Sa Sa đều cực kỳ kinh ngạc.

"Đồng chí Tiểu Hứa, tớ nhớ là ba năm đại học cậu một lần nghỉ cũng không xin a, lần này là làm sao nha? Người sắt cũng kiên trì không nổi nữa à?" Trì Sa Sa khoa trương nói với cô.

Hứa Nùng bất đắc dĩ cười, "Bị sốt thôi."

https://thuviensach.vn

"A? Vậy cậu khỏe chưa? Mới nghỉ ngơi có một ngày có sao không?" trong mắt Lưu Ngải mang theo lo lắng, "Hai ngày này lại không có bài giảng gì quan trọng, lại trốn hai ngày cũng không có chuyện gì."

Hứa Nùng lắc đầu, "Không sao, tớ đã khỏe rồi."

Trì Sa Sa đưa tay sờ sờ cái trán của cô, lại so sánh một chút nhiệt độ trên trán mình, sau đó làm như thật gật gật đầu, "Ừ, thật sự tốt rồi."

Ba cô gái nói chuyện một lúc lâu, cuối cùng Trì Sa Sa có chút ngại ngùng lôi kéo ống tay áo Hứa Nùng.

" Đồng chí Tiểu Hứa, thật ra hai đứa bọn tớ hôm nay tìm cậu, còn có chuyện khác."

Hứa Nùng không hiểu ra sao, đáp: "Ờ?"

Lưu Ngải cười hì hì, nói tiếp: "Anh bạn soái ca kia của cậu không phải học ở trường nghề đối diện sao? Ừm... Chỉ muốn cậu nói với hắn, tìm vài người bạn cùng lớp đáng tin cậy còn độc thân, chúng ta làm chút giao lưu hữu nghị?"

"???" Hứa Nùng có chút kinh ngạc, "Giao lưu cái gì? Các cậu muốn tìm bạn trai sao?"

"Đúng vậy, đúng vậy." Trì Sa Sa vội gật đầu, "Hai đứa tớ đều cảm thấy người bạn kia của cậu rất tốt, so với nam sinh của trường chúng ta bên này chính trực và nam tính hơn nhiều, trường bọn mình những người này..."

Nói đến đây, Trì Sa Sa cố ý đè thấp giọng xuống, "Mấy nam sinh trường mình, nói thật đều có chút giống con gái. Mỗi người đều hiểu cách dưỡng da hơn tớ, còn xịt nước hoa, kẻ viền mắt... Tuy rằng về sau tớ cũng là muốn đi vào cái vòng luẩn quẩn này, nhưng tớ thật sự là chịu không được nam sinh như thế."

https://thuviensach.vn

"Đúng đó, " Lưu Ngải thở dài, "Cho nên, hai bạn nhỏ đáng thương bọn tớ vội vã muốn thoát kiếp độc thân liền ký gửi hy vọng trên người cậu a, Chu đại soái ca kia cưng chiều cậu như vậy, khẳng định cậu nói hắn liền sẽ đồng ý đi! Yêu cầu của bọn tớ cũng không cao, không cần tìm loại trình độ như hắn, thấp một chút cũng không sao!"

Hứa Nùng theo bản năng muốn cự tuyệt, nhưng Trì Sa Sa lại giành trước, nói: "Nếu như cậu không giúp bọn tớ nói chuyện, vậy quay đầu lại bọn tớ liền đi trường đối diện trực tiếp tìm hắn, dù sao giai đoạn trước bởi vì trận đấu bóng rổ mọi người cũng đã quen thuộc, trực tiếp tìm hắn hắn là cũng không sao."

"..." Hứa Nùng yên lặng nuốt xuống lời muốn nói, nghe xong lời của cô ấy, vội vàng nói, "Các cậu không cần đi, tớ giúp các cậu hỏi hắn."

Đùa cái gì vậy, Chu Khởi căn bản cũng không phải sinh viên trường nghề đối diện, hai cô nàng này đi qua tìm, đây không phải là trực tiếp lộ tẩy sao?

Cô nói cho hết lời, hai người rất vui vẻ, thừa dịp còn chưa vào lớp, liền giục cô nhanh chóng liên hệ với Chu Khởi.

Hứa Nùng cảm giác đầu cũng to ra, bị hai người dây dưa đến không làm sao được, lại không tiện trực tiếp gọi điện thoại cho Chu Khởi, cho nên vòng vèo gửi cho hắn cái tin nhắn.

——【 khụ, anh có ở đó không? 】

Bên kia gần như đáp lại trong một giây ——【 bạn học nhỏ tìm là anh có mặt ngay.】

——【... 】【 cái kia, bạn cùng lớp tôi hỏi anh, có nam sinh thích hợp để giới thiệu hay không, các cô ấy muốn giao lưu. 】

https://thuviensach.vn

——【 Giao lưu? Bao gồm cả em sao? 】

——【... 】

——【 Em muốn giao lưu mà nói, cũng có thể, vừa lúc chỗ này của anh có một người đàn ông tốt có thể giới thiệu. 】

"..."

Hứa Nùng không cần đoán cũng biết hắn nói tới ai, còn chưa trả lời lại, tin nhắn của đầu kia lại tiến vào.

——【 đối phương thân cao 187, tuổi 26 tuổi, trừ bỏ thích hút thuốc ra, không có tật xấu gì. Nhưng là hút thuốc cũng có thể vì em mà từ bỏ. Hắn đặc biệt có thể chịu khổ, đặc biệt có chí tiến thủ, đặc biệt thương vợ. 】

——【... 】

——【 a, hắn còn có chỗ đặc biệt khác quên nói. 】

Động tác Hứa Nùng chậm chạp, đầu ngón tay thong thả lại ấn ra vài chữ rồi gửi đi.

——【... Cái gì? 】

Bên kia cách vài giây đồng hồ sau, đáp ——

【 Đặc biệt thích em. 】

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 44

Tuần này ad có chút việc bận nên không edit kịp, đành chia ra làm 2 phần để post vậy. Mọi người thông cảm nha. -_-

~~~~~

Chương 44 (1/2)

Lúc Chu Khởi cùng Hứa Nùng gửi tin nhắn, người đã ngồi ở bên trong biệt thự ở nhà cũ Chu gia.

Bà Chu lúc này một thân quần áo khiêu vũ, một cái áo khoác ngoài màu hồng đỏ cộng thêm một cái váy dài màu đen, nhìn như là mới vừa cùng nhóm bạn cũ từ bên ngoài đi chơi về.

Bà vừa gọt táo, vừa thỉnh thoảng quan sát Chu Khởi. Thấy hắn cũng không biết là gửi tin nhắn cho ai, biểu tình còn khó được không quá giống ngày thường, trong lòng cũng không khỏi tò mò.

"Con trai à, lại cùng Trần Tiến cãi nhau đi?"

Thật ra người mẹ nào nhìn thấy dáng vẻ con trai nhà mình như thế, khẳng định đều nghĩ đến chuyện hẹn hò yêu đương. Nhưng bà Chu quá hiểu con trai mình, hắn từ nhỏ đến lớn đều cảm thấy con gái rất ồn ào, dì nhỏ của hắn vẫn luôn muốn tác hợp cho hắn cùng một cô bé, nhưng năm lần bảy lượt đều bị hắn trốn tránh.

https://thuviensach.vn
~~~~~

Cho nên trong tiềm thức của bà Chu, nghĩ thế nào cũng sẽ không cảm thấy, Chu Khởi là đang nhắn tin với một cô gái.

Nhưng Chu Khởi dường như cũng không muốn che giấu, một bên nhếch môi cười xấu xa ấn phím di động trả lời tin nhắn, một bên thuận miệng đáp lại: "Không phải, là đang cùng con dâu của mẹ nhắn tin. "

Bà Chu vẻ mặt ghét bỏ, cầm quả táo đã gọt xong cắn một miếng, dáng vẻ hiển nhiên không quá tin tưởng.

"Lúc trước khi mà con còn chưa phát điên, cũng không tìm được cô gái nào đưa về nhà, bộ dạng như bây giờ, ai có thể theo con chứ? Mẹ nó, mẹ lại không giục cưới, con gạt mẹ thì có ích lợi gì?"

"....."

Chu Khởi cũng bị chọc tức đến bật cười, giương mắt cho lão mẹ hắn một ánh mắt, "Con làm sao mà điên chứ?"

"Con nhìn một thân quần áo rách nát của con một chút đi, còn có con cầm cái đồ chơi gì trong tay đấy? Đồ cổ của ông nội sao?"

Bà Chu càng nhìn càng thấy ghét, luôn muốn đem đứa con trai này ném vào đống rác, "Tuy rằng khi con còn bé, mẹ thường xuyên nói con là được nhặt về trong đống rác. Nhưng mẹ cho rằng con bây giờ trưởng thành rồi, tự mình có năng lực phán đoán, cho dù biết mình không phải là đứa bé của nhà này, cũng không có thể không chịu cầu tiến a! Mẹ cũng không khoanh tay ngồi nhìn nữa, chờ cha con về, xem ông ấy nói con thế nào."

"Con như này không phải vừa vặn hợp ý mẹ sao? Mẹ không phải luôn nói con còn có một đứa em trai, con nếu như không ngoan ngoãn nghe lời, em trai liền sẽ đến đoạt gia sản của con sao? Con hiện tại bản thân sa ngã, gia sản đều tặng cho hắn đi." Chu Khởi trả lời tự nhiên, như là đã quen với những lời diễn tinh này của mẹ hắn.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, bà Chu bĩu môi, một bộ dáng rất không thú vị, "Nói về nịnh nọt con cũng không bằng cha con, tôi thật sự là mệnh khổ, sinh ra một đứa con trai chẳng ra làm sao."

Chu Khởi tập mãi thành quen, thuận miệng đáp: "Cho nên con gần đây đều không trở về làm chướng mắt mẹ a."

Bà Chu cũng không ầm ĩ, nâng tay lại cắn một miếng táo, nói: "Cho nên con mấy ngày nay rốt cuộc đi đâu vậy a? Lại vì sao đem bản thân làm ra này... Một lời khó nói hết a?"

"Đi theo đuổi con dâu cho mẹ đó."

Bà Chu lần này nghe xong, ngược lại có chút động tâm. Bà đánh giá Chu Khởi trên dưới một phen, cuối cùng biểu tình trở nên nghiêm túc một chút.

"Mẹ nói này tiểu Chu Khởi, chuyện khác con đùa giỡn gạt mẹ cũng thôi đi, nhưng chuyện này cũng không thể tùy tiện náo loạn chơi đùa a."

"Con náo loạn cái gì?" Chu Khởi trợn mắt, hướng về phía mẹ hắn nhìn thoáng qua, "Lời con nói vẫn luôn là thật."

Lần này bà Chu hoàn toàn tin rồi, quả táo gặm được một nửa cũng thả xuống, nhanh chóng tiến đến trước mặt con trai bà.

"Con gái nhà ai a? Lại có thể làm cho Chu đại thiếu gia động phàm tâm, nhất định vô cùng ưu tú đi?"

Chu Khởi nhếch môi cười cười, "Ừm, bảo bối của con đương nhiên lợi hại."

Bà Chu một bộ dáng vẻ bị buồn nôn đến tận cùng, liếc mắt nhìn hắn, luôn cảm thấy đứa con trai này là bị cái gì đó bẩn bám vào người, làm sao

https://thuviensach.vn

mà hiện tại lời nói thâm tình cũng trôi chảy như vậy a?

"Cho nên, rốt cuộc là con gái nhà ai a?"

Chu Khởi không muốn tán gẫu, chỉ nói: "Đến lúc đó dẫn về mẹ liền biết. Bà nội lúc trước không phải là cho mẹ một cái nhẫn ngọc bích sao? Mẹ chuẩn bị đi, qua giai đoạn này con liền dẫn cô ấy tới lấy."

Chu gia có một cái nhẫn ngọc bích đã truyền qua hơn chục thế hệ, hầu như đều là truyền cho con dâu, bà nội Chu sớm đã đưa cho mẹ hắn, Chu Khởi vẫn luôn biết, bởi vì bà Chu trước kia không ít lần lấy chuyện cái nhẫn này ra nói, muốn hắn tìm bạn gái.

Bà Chu vừa nghe lời này của Chu Khởi, sửng sốt một chút, một lát sau, hỏi hắn: "Thật đã xác định rồi?"

"Vâng."

Chuyện mà con trai đã quyết định, bà cũng không cần hỏi kỹ càng.

Người Chu gia từ trước tới giờ luôn nghĩ thoáng, đối với chuyện của tiểu bối có thể khuyên nhủ, nhưng không bao giờ nhúng tay vào. Cuộc sống là của chính bọn họ, lựa chọn tương lai thế nào, bạn đời ra sao, cũng là chuyện của bản thân bọn họ.

Hơn nữa bà cũng tin tưởng ánh mắt con trai mình.

Chẳng qua, hôm nay nghe Chu Khởi nói tới đây, bà Chu đột nhiên lại nghĩ tới một chuyện khác.

"Mẹ nghe ông nội con nói lúc trước con động tay với chuyện làm ăn của Bùi gia, nhưng lại nói cái gì mà bởi vì bọn họ động vào bảo bối của con? Lẽ nào là..."

https://thuviensach.vn

Chu Khởi không chút nào kiêng dè, gật gật đầu, "Đúng, bọn họ để con dâu mẹ chịu ủy khuất."

Bà Chu trước giờ luôn là giúp người thân không giúp lẽ phải, tuy rằng vẫn chưa gặp qua Hứa Nùng, nhưng nghe Chu Khởi nói lâu như vậy, cũng đã sớm đem người con dâu này trở thành người của mình, vừa nghe có người để cô chịu ấm ức, lập tức cũng nóng lên.

"Kia là phải giáo huấn một chút! Người này nếu như đến nhà chúng ta, chúng ta yêu thương, đau còn không kịp đi, dựa vào cái gì để cho bọn hắn bắt nạt a!"

Chu Khởi cười, nhưng đáy mắt mang theo tia lạnh lẽo.

"Đúng vậy, dựa vào cái gì để cho bọn hắn ức hiếp a."

———————

Lớp Hứa Nùng bọn họ buổi chiều có giờ học biểu diễn, trước kia lúc học tiết học loại này, Hứa Nùng đều là chọn nhân vật cuối cùng, sau đó cơ bản đều là nhặt loại vai hề, vai phản diện người khác không cần để diễn.

Dần dà, kỹ năng biểu diễn ngược lại là được tôi luyện không ít.

Nhưng lần này, Lưu Ngải cùng Trì Sa Sa lôi kéo cô, chết sống không cho cô lại diễn những nhân vật không vừa mắt đó, thật sự nhét cho cô một nhân vật đã kết hôn lại khảo nghiệm kỹ thuật diễn.

Kỹ thuật diễn của Hứa Nùng đại bùng nổ, khi tổ của các cô kết thúc, trong lớp tiếng vỗ tay không ngừng, giáo viên cũng biểu dương các cô từng người một, lại trọng điểm chỉ đích danh Hứa Nùng.

Lúc tan học, giáo viên còn đơn độc lưu Hứa Nùng lại nói chuyện. Lưu Ngải cùng Trì Sa Sa tò mò, liền vẫn luôn ở bên ngoài chờ cô đi ra.

https://thuviensach.vn

Sau đó khi Hứa Nùng khoác ba lô đi ra, hai người bọn họ nhanh chóng tiến lên.

"Giáo viên tìm cậu tán gẫu cái gì nha? Có phải muốn giới thiệu đoàn phim cho cậu tiến vào hay không a?"

Hứa Nùng gật gật đầu, "Ừ, nói có một nhân vật nữ số 3, cảm giác rất thích hợp với tớ, nhưng tớ từ chối rồi."

Lưu Ngải có chút ngoài ý muốn, lại có chút đáng tiếc, "Cậu không phải sẽ thật sự muốn phát triển về mảng đạo diễn đi? Vậy cậu ở đại học B học biểu diễn lâu như vậy không phải là lãng phí à?"

Hứa Nùng cười lắc đầu, "Không đâu, đạo diễn cũng cần giảng diễn mà, cậu cho là đạo diễn có thể không có một chút kỹ thuật biểu diễn sao? Tớ học biểu diễn cũng coi như có nền tảng đi."

Lưu Ngải bị thái độ lạc quan này của Hứa Nùng làm cho không biết nói cái gì, ngược lại là Trì Sa Sa ở một bên, rất đồng ý với cô.

"Tớ lúc trước thấy cậu tra "Kế hoạch nâng đỡ đạo diễn trẻ"? Cậu đăng ký rồi sao?" Trì Sa Sa hỏi Hứa Nùng.

Hứa Nùng gật đầu, "Tớ bỏ kịch bản vào hòm thư công cộng của bọn họ, nhưng là... Vẫn chưa có hồi âm."

Trì Sa Sa có chút gấp vỗ cô một cái, " Hòm thư công cộng đương nhiên sẽ không trả lời cậu rồi, hòm thư công cộng đều là do nhân viên công tác ở tầng dưới cùng xét duyệt đi, hơn nữa chu kỳ xét duyệt cũng không nhất định phải bao lâu, loại hoạt động này, đều là phải tìm người quen trực tiếp đưa kịch bản lên bên trên. Tuy rằng nói cuối cùng cũng là phải dựa vào tác phẩm để giành được thắng lợi, nhưng khẳng định phải hơn là cậu trực tiếp dựa vào bưu điện công cộng gửi a."

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng kỳ thật nghĩ qua về điểm này, nhưng mà cô không có cách nào.

Tìm nhân mạch ở chỗ bà Tạ khẳng định không thể thực hiện được, bản thân cô cũng không quen biết ai, cho nên nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có thể lựa chọn biện pháp gửi văn bản qua bưu điện.

Trì Sa Sa cảm thấy Hứa Nùng nếu như thật tiếp tục chờ đợi như vậy, cũng quá đáng tiếc.

Cô nhếch môi suy nghĩ trong chốc lát, bỗng nhiên trước mắt sáng ngời, "À? Nếu không buổi tối cậu thay tớ đi làm thêm đi!"

Hứa Nùng vẻ mặt nghi hoặc nhìn cô, không rõ đề tài như thế nào liền lại kéo đến trên chuyện làm thêm.

"Tối nay tớ phải đến một cái tiệc rượu làm người đón khách, không có nhiệm vụ gì khác, chính là đứng ở cửa duy trì mỉm cười là được. Chỉ một giờ, đến lúc đó chờ người đến thay phiên là cậu có thể đi rồi. Đương nhiên! Này đó đều không phải là trọng điểm! Trọng điểm là, tớ nghe nói tiệc rượu lần này, sẽ mời đến vài đạo diễn lớn, hình như cơ bản là có người đánh giá dự án mà cậu đăng ký. Đến lúc đó cậu đem kịch bản của mình in ra, rồi trực tiếp đưa lên, ít nhất tốt hơn là vẫn luôn chờ đợi vô vọng hồi âm từ bưu điện đi!"

Trì Sa Sa càng nói càng hưng phấn, túm lấy cánh tay Hứa Nùng, lại líu ríu lên tiếng: "Hơn nữa tớ nghe nói a, mấy đạo diễn lớn đều tiếc tài, bọn họ lại làm cái đánh giá kế hoạch nâng đỡ này, khẳng định không giống loại người lấy lỗ mũi nhìn người trong cái vòng luẩn quẩn kia! Nói không chừng bản của cậu đưa lên, bọn họ còn có thể trực tiếp tại chỗ liền nhìn qua đi."

Lời của Trì Sa Sa nói ngược lại thật sự có chút đả động Hứa Nùng, cô nghĩ nghĩ, cảm thấy không thể quá chiếm lợi, liền nói: "Tớ thật sự rất muốn

https://thuviensach.vn

cơ hội lần này, cho nên cũng không khách sáo với cậu. Nhưng mà quay đầu lại tiền làm thêm tớ lĩnh rồi, vẫn là muốn cho cậu."

Trì Sa Sa cũng không giả vờ khách sáo, vỗ vỗ vai cô, "Tiền thì thôi đi, cậu lấy mấy trăm đồng kia mời tớ cùng Lưu Ngải ăn cái gì đi."

Lưu Ngải gật gật đầu, "Ừ, con nhóc này nói muốn đi một nhà hàng hải sản tự phục vụ trong trung tâm thành phố rất lâu rồi, tớ đoán chừng về điểm này tiền làm thêm chưa chắc đã đủ."

Hứa Nùng lúc này làm sao có thể để ý chuyện tiền nong, không chút do dự liền gật gật đầu, "Không thành vấn đề!"

Mấy cô gái nói nói cười cười đi về phía trước, Hứa Nùng ở trên đường lại nhắn tin cho Chu Khởi, nói cô có việc về nhà muộn chút, kêu hắn không cần tới đón mình.

Chẳng qua đầu kia vẫn luôn không trả lời.

———————————

Chu Khởi buổi tối theo bà Chu cùng đi tiệc rượu, trang phục trên người cũng không đổi.

Dọc theo đường đi lời cằn nhằn của bà Chu vẫn luôn không ngừng, vẫn luôn không thôi ghét bỏ, không dễ dàng gì chịu đựng đến lúc dừng xe, Chu Khởi nhanh chóng dẫn đầu xuống xe chạy trốn.

Địa điểm tổ chức tiệc rượu là một chỗ trong khách sạn tại trung tâm thành phố, khuôn mặt Chu Khởi với người giữ cửa là xa lạ, nhưng bà Chu bên cạnh hắn bọn họ lại nhận ra.

Cho nên nhìn thấy bà Chu cầm thiệp mời mang người đi qua, bọn họ cũng không ngăn cản.

https://thuviensach.vn

Chu Khởi một đường đi theo bà Chu vào thang máy, chẳng qua khi đến hội trường tiệc rượu ở tầng trệt, hắn cũng không cất bước đi tiếp, ngược lại nói: "Mẹ tự mình đi hội trường đi, con ở tầng trên đã đặt một phòng, lát nữa gặp người nói xong mấy lời trực tiếp liền đi luôn, buổi tối còn muốn trở về với con dâu mẹ nữa."

Bà Chu liếc xéo hắn một cái, nghĩ nghĩ, lấy tư thái trưởng bối ít thấy, nói lời thấm thía: "Chu Khởi à, mẹ a biết con có chừng mực, nhưng là mẹ vẫn muốnnói nhiều thêm hai câu, con gái là để yêu thương, hơn nữa không quản là lúc nào, con cũng phải dành cho cô ấy tôn trọng lớn nhất. Các con hắn là quen biết chưa được bao lâu đi, này trực tiếp liền ở cùng một chỗ, người ta có thể hay không cảm thấy... Con là người đàn ông cặn bã a?"

"..." Chu Khởi quả thực muốn bị mẹ hắn chọc cho cười, "Mẹ nghĩ cái gì vậy? Con chính là ở nhờ mà thôi."

"Bất động sản dưới tên con đều sắp đếm không hết rồi, còn ở nhờ nhà người ta làm cái gì!"

"Vì bồi dưỡng tình cảm, sớm ngày đem người đuổi tới tay a."

"..." Bà Chu kinh ngạc, "Náo loạn nửa ngày người ta còn chưa phải là của con hả? Vậy con còn mở miệng nói với mẹ là con dâu?"

"Đây không phải là chuyện sớm muộn sao?" Chu Khởi không cho là đúng.

Hắn từ nhỏ đến lớn, chưa bao giờ làm chuyện không có nắm chắc.

Gặp gỡ Hứa Nùng xem như ngoài ý muốn, nhưng nếu hắn đã ra tay, liền tuyệt đối sẽ không để cô trốn mất.

Bà Chu quả thực muốn bị sự tự tin của hắn thuyết phục, hơn nửa ngày muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn là quyết định cái gì cũng không nói đi ra

https://thuviensach.vn

khỏi thang máy.

Thôi, con trai không dễ dàng gì có cô gái mà nó thích, bà vẫn là đừng đả kích lòng tự tin của hắn đi.

Cùng lắm thì... Đến lúc đó con trai không theo đuổi được người, bà đích thân giúp đỡ một chút vậy.

Chương 44 (2/2)

...

Sau khi bà Tạ theo ông Bùi đến tiệc rượu, liền vẫn luôn ở bên cạnh ông ta, mọi việc đều suôn sẻ đi theo xã giao.

Cuộc sống hào môn vài năm này đã để bà ta luyện thành một thân bản lĩnh, khi đối diện với người ngoài, lời nói cử chỉ một chút sai sót cũng không có, hơn nữa nói chuyện phiếm cùng người ta cũng thường xuyên có thể nói đến vừa lòng đối phương.

Cho nên đi hết một vòng tiệc rượu này, rất nhiều đối tác làm ăn với ông Bùi đều sôi nổi nói ông ta thật sự là cưới được người vợ tốt.

Ông Bùi cũng cười gật đầu, rất sủng nịch nhìn bà Tạ, nói: "Phải, có thể lấy được cô ấy, thật sự là vinh hạnh của tôi."

Sau đó qua hơn nửa buổi tiệc, ông Bùi vẫn luôn không nhìn thấy người Chu gia, trong lòng có chút nóng nảy.

Mà vừa vặn vào lúc này, người phục vụ đi qua truyền lời, nói có vị phu nhân họ Chu ở một gian phòng nào đó trên tầng trên đã sắp xếp đồ uống cùng món tráng miệng, muốn mời Bùi phu nhân đi qua nói chuyện phiếm.

https://thuviensach.vn

Bà Tạ có chút ngoài ý muốn, bà ta cùng ông Bùi liếc nhau một cái, còn đang do dự, ông Bùi ngược lại đã thay bà ta đáp ứng trước.

Tiếp đó, ông Bùi hạ giọng nói nhỏ với bà ta: "Đi thôi, xem tình hình một chút, nếu như có thể giúp anh hỏi một chút là tốt nhất, nếu hỏi không được cũng không sao."

Nói xong, vỗ vỗ cánh tay bà ta, cười cho bà ta bớt căng thẳng.

Bà Tạ ngược lại cũng không khẩn trương, bà ta chỉ là cảm thấy có chút kỳ quái không nói rõ được.

Nếu như nói chuyện làm ăn, nên là trực tiếp tìm ông Bùi tán gẫu a. Cho dù lui một bước, không phải là nói chuyện làm ăn, vậy bà ta cùng vị Chu phu nhân kia... Thậm chí ngay cả gặp cũng chưa gặp qua, như thế nào liền gọi riêng bà ta đây?

Nhưng mà không rõ thì không rõ, bà Tạ cuối cùng vẫn là khéo léo tự nhiên tạm rời ông Bùi, sau đó theo người phục vụ rời đi.

Tầng trên không có ai, người phục vụ mang theo bà Tạ đi ở trên hành lang, một đường đều rất an tĩnh.

Cuối cùng bọn họ dừng lại ở trước cửa một căn phòng, sau khi gõ hai cái, bên trong có người mở cửa ra.

Xuất hiện chính là một người đàn ông ăn mặc kiểu trợ lý, hắn hơi hơi gật đầu với bà Tạ, tiếp đến liền dùng tay ra hiệu, mời bà ta đi vào.

Sự bất an trong lòng bà Tạ càng ngày càng nghiêm trọng, nhưng đã đến đây rồi, cũng không có lẽ nào lại lui ra.

Cho nên lúc này ngừng một chút, vẫn là kiên trì đi vào trong phòng.

https://thuviensach.vn

Đi vào chưa được hai bước, bà ta liền nhìn thấy người ngồi trên sô pha.

Chính xác phải nói là một chàng trai trẻ, cả người nhìn qua đều là quần áo rất rẻ tiền, trên bàn trà trước mặt hắn còn ném một cái điện thoại di động cổ lỗ sĩ.

Lúc này người đàn ông đang ngồi trên sô pha hút thuốc, một cánh tay nhẹ đặt lên lưng ghế, nghe thấy có người tiến vào, cũng không ngẩng đầu để ý tới, dáng vẻ giống như là không quá quan tâm.

Bà Tạ cảm thấy bị coi thường cùng nhục nhã, nhưng một lát sau lại phản ứng lại, không phải nói tìm bà ta chính là Chu phu nhân sao? Làm sao có thể ở trong này nhìn thấy một người thanh niên?

Nghĩ đến đây, bà ta lại có thêm chút sức lực, mang ra dáng vẻ cùng lễ nghi mà một phu nhân nhà giàu nên có, nói: "Thật ngại quá, hắn là người phục vụ dẫn tôi đi sai phòng, đã làm phiền rồi."

Nói xong liền muốn xoay người rời đi, nhưng đường ở phía sau lại bị người trợ lý vừa mới đón bà ta vào ngăn lại.

Bà ta không rõ lí do, lại quay đầu nhìn thoáng qua, người đàn ông lần này có động tác.

Chỉ thấy hắn lấy cái tay kẹp điếu thuốc kia, tùy ý chỉ chỉ vào vị trí đối diện, sau đó mở miệng: "Ngồi đi, bà không đi nhầm, tìm Bùi phu nhân chính là tôi."

Lần này bà Tạ thật sự luống cuống, bà ta theo bản năng xiết chặt túi cầm tay, "Cậu là..."

Chu Khởi tùy ý kéo kéo khóe miệng, hướng về phía bên trong gạt tàn trên bàn trà gẩy gẩy tàn thuốc.

https://thuviensach.vn

"Bà không cần để ý tôi là ai, bà chỉ cần biết tôi tìm bà đến, là muốn nói chuyện làm ăn của Bùi gia, là được rồi."

Bà Tạ vừa nghe, nghi hoặc trong đầu càng tăng.

Nam sinh này nhìn qua ngược lại là có khí chất, nhưng một thân này... Cũng không quá giống bộ dạng công tử nhà giàu a. Nhưng mà suy đi nghĩ lại, vừa mới rồi người phục vụ là lấy danh nghĩa Chu phu nhân tìm bà ta qua đây, vậy có phải hay không...

Người đàn ông trẻ tuổi này, cũng là người Chu gia?

Bà ta ổn định tinh thần, cất bước đi tới.

"Không biết cậu tìm tôi muốn nói chuyện gì?" Bà Tạ mở miệng trước.

"Tôi biết bà không muốn ngây ngốc ở đây lâu, tôi cũng lười cùng bà nói nhiều. Cho nên chúng ta trực tiếp đi thẳng vào vấn đề đi." Chu Khởi nhàn nhạt nhìn về phía bà Tạ, "Hứa Nùng là con gái của bà đi?"

Bà Tạ sửng sốt, không rõ tại sao lại kéo đến trên người Hứa Nùng, do dự một khắc, gật gật đầu, "Đúng vậy."

Nói xong, lại cảm thấy không thích hợp, nhanh chóng bổ sung: "Như thế nào? Con nhóc kia đắc tội cậu sao? Nó đã làm sai cái gì? Quay đầu lại..."

"Không có." Giọng Chu Khởi mang theo ý lạnh cắt ngang lời bà ta, "Là Bùi phu nhân bà đắc tội tôi."

Chu Khởi nói rồi, "Cạch" một tiếng ném phần văn kiện đến bên bà Tạ, "Lúc trước Bùi gia bị đoạt những dự án làm ăn đó, thật ra là tôi đã để lại đường sống. Về sau thì sao, trong văn kiện này có mấy dự án mà Bùi thị muốn làm, sắp tới tôi muốn tìm người đánh giá..."

https://thuviensach.vn

Nói đến đây, Chu Khởi cười lạnh, "Vừa khéo, bên trong này lại có mấy cái là tôi cảm thấy hứng thú."

Bà Tạ cảm thấy người đàn ông này quả thực có tật xấu! Bà ta không hiểu hắn rốt cuộc đang nói cái gì, lại vì sao nói với bà ta những điều này, còn trong câu chữ mang theo uy hiếp? Hơn nữa còn nhắc tới Hứa Nùng? Lại cùng con nhóc kia có quan hệ gì a?

"Cậu rốt cuộc là ai? Vừa mới rồi vì cái gì hỏi về con gái tôi? Cậu..."

"Bùi phu nhân vẫn còn biết Hứa Nùng là con gái của bà sao?" Chu Khởi lạnh giọng ngắt lời bà ta, "Mấy ngày trước người đánh cô ấy một bàn tay, là bà đi?"

Bà Tạ như là bỗng nhiên tỉnh ngộ, "Cậu cậu... Cậu làm hết thảy những chuyện này với Bùi gia, là bởi vì Hứa Nùng?!"

Đôi mắt bà ta trợn thật to, một bộ dáng không thể tin được, "Hứa Nùng con nhóc chết dẫm kia tìm cậu?! Quan hệ của hai người là gì?!"

Chu Khởi đoán được bà ta sẽ nói ra những điều này, thuận miệng đáp: "Chúng tôi quan hệ gì cũng không có, nhưng là tôi cùng ông Hứa ngược lại là chỗ quen biết cũ."

Chu Khởi bây giờ vẫn chưa thể để lộ chuyện cùng Hứa Nùng có tiếp xúc, vị mẫu thân này của cô sau khi biết khẳng định sẽ đi tìm cô. Cho nên hắn liền tùy tiện nói bừa cái lý do cùng ông Hứa quen biết.

Mắt thấy sắc mặt bà Tạ càng ngày càng trắng xanh, Chu Khởi biết mục đích của bản thân đã đạt được.

Hắn hơi hơi kéo xuống khóe miệng, khi nâng mắt nhìn bà Tạ, ánh mắt mang theo hàn ý lạnh như băng.

https://thuviensach.vn

"Tôi nhận uỷ thác vẫn luôn muốn chiếu cố Hứa Nùng, nhưng vài năm này người mẹ là bà ở bên cô ấy, tôi nghĩ như thế nào hắn là cũng sẽ không đối xử tệ với cô ấy đi. Nhưng không nghĩ tới, Bùi phu nhân cũng cho tôi thêm kiến thức, hóa ra trên đời này, không phải người nào cũng xứng được gọi là mẹ."

Nói rồi, biểu tình của Chu Khởi càng ngày càng trầm, khi nhìn Tạ phu nhân, đáy mắt cũng mang theo một tia tàn nhẫn.

"Không muốn Bùi gia lại gặp nạn liền thành thật một chút, không cần lại nhúng tay vào chuyện của Hứa Nùng."

"Dựa vào cái gì?!" hai tay bà Tạ gắt gao nắm chặt, khuôn mặt đoan trang xinh đẹp, lúc này cũng bị kéo căng ra, "Nó là con gái tôi, dựa vào cái gì tôi không thể can thiệp vào chuyện của nó?!"

"Chỉ bằng bà để ý vị trí Bùi phu nhân này, để ý còn muốn nhiều hơn con gái bà."

Chu Khởi từng chữ không ngừng, đều đập vào mệnh môn của bà Tạ, sắc mặt bà ta tái đi vài phần, trong lòng cũng có ý sợ hãi, nhưng vẫn chưa hết hi vọng.

Bà ta nghĩ một chút, hiện tại không phải lúc cứng đối cứng, cùng lắm thì thuận miệng đáp ứng vài câu trước, đến lúc đó lại nghĩ biện pháp.

Tình huống xấu nhất, còn có Bùi Ngọc nữa!

Bùi Ngọc khẳng định sẽ không thả chuyện của Hứa Nùng không quản.

Bà ta đang suy nghĩ, Chu Khởi tại đầu kia lại mở miệng.

"Bà cũng không cần nghĩ tìm trợ giúp, nhất là đứa con trai kế kia của bà." Hắn cười cười, mang theo khinh thường, "Tôi ngay cả cha của hắn

https://thuviensach.vn

cũng không sợ, bà cảm thấy tôi sẽ sợ hắn sao?"

Trong ánh mắt Chu Khởi mang theo tàn nhẫn, khí thế lạnh lẽo quanh người cũng đủ để cho bất cứ người nào cũng cảm thấy sợ hãi.

"Bà nếu còn muốn an ổn sống ở Bùi gia, về sau liền không cần quản Hứa Nùng, cũng không cần nói lời linh tinh gì mà bà là mẹ của cô ấy, cô gái kia về sau có tôi che chở, có tôi làm chỗ dựa, không cần bà loại "người mẹ"này."

Nói xong, hắn cũng lười lại cùng bà Tạ lãng phí thời gian, đứng dậy liền muốn đi.

Bà Tạ bị uy hiếp có chút suy sụp, trong lòng vừa sợ lại vừa giận, trong cơn tức giận, lại nâng giọng nói câu: "Cậu làm những việc này, chẳng lẽ sẽ không sợ bại lộ sao?"

Chu Khởi hơi trào phúng cười cười, xoay người nhìn về phía bà ta, "Sợ bại lộ với ai? Bùi gia vẫn luôn biết là Chu gia chúng ta đoạt đi chuyện làm ăn, nhưng mà bọn họ hắn là không biết những dự án này, là bởi vì Bùi phu nhân mới bị mất đi? Chẳng lẽ tôi sợ bại lộ cái này?"

Lời hắn nói hết, sắc mặt bà Tạ lại trắng hơn một ít.

"Hoặc là, bà là nói, tôi sợ những việc này bị Hứa Nùng biết? Sợ cô ấy biết có người làm khó mẹ của cô ấy?" Nói đến đây, Chu Khởi nhếch môi cười, sự châm chọc trên mặt vô cùng đậm, "Vậy tôi thật sự là phải cảm ơn Bùi phu nhân rồi, tôi vừa lúc không biết làm thế nào để quen biết cô bé kia, nếu cô ấy biết phía sau có một cái núi dựa như vậy, khẳng định sẽ rất vui vẻ đi."

Bà Tạ bị một từ đánh thức!

https://thuviensach.vn

Đúng vậy, cho dù chuyện này ở trước mặt ai... Cũng đều không thể nói!

Bùi gia không được, Hứa Nùng cũng không được!

Nghĩ đến chỗ này, bà Tạ liền âm thầm nghiến răng, hung hăng nhìn Chu Khởi.

"Cậu làm những việc này, chẳng lẽ chỉ là vì để cho Hứa Nùng hết giận?!"

"Nếu không thì sao?" lần này trên mặt Chu Khởi biểu tình gì cũng không có, chỉ còn lại có một mảnh lạnh lẽo khiến người sợ hãi, "Tôi cuối cùng nhấn mạnh thêm lần nữa, nếu muốn tiếp tục an ổn làm Bùi phu nhân, liền không cần lại đặt chủ ý lên Hứa Nùng!"

———————————

Sau khi Hứa Nùng chờ người đổi ban đến, trái tim treo lơ lửng cuối cùng mới buông xuống một chút.

Cô căn bản không biết tiệc rượu hôm nay bà Tạ cũng tới tham gia, lúc trước khi bà Tạ cùng ông Bùi qua đây, Hứa Nùng xa xa liền nhìn thấy.

May mắn cô lúc ấy thông minh, thay đổi vị trí với người đón khách khác, xoay lưng về phương hướng mà bọn họ đi đến, mới có thể né tránh được.

Sau lại Hứa Nùng sợ vạn nhất lại tình cờ chạm mặt, liền chủ động cùng người khác thay đổi vị trí ở cửa hông khác, đứng đến bây giờ, cuối cùng chờ được người thay ca tới, cô nhanh chóng rời xa khu vực xung quanh hội trường.

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng cũng không kịp thay quần áo, bởi vì vừa mới rồi trước lúc cô đổi ban nhìn thấy, vài vị đạo diễn lớn mà bản thân muốn tìm đã đi về phía phòng thiết yến tiệc bên cạnh.

Cho nên cô một đường chạy tới, muốn tìm người đưa kịch bản.

Kết quả người cô mới đến cửa phòng thiết yến, liền xảy ra chút chuyện nhỏ ngoài ý muốn.

Cô chạy vội, trong lúc vô tình đụng phải một người, người kia còn là một người đàn ông trẻ tuổi, thoạt nhìn rất nhã nhặn chính trực, chẳng qua...

"Ơ, con gái bây giờ đều chủ động như vậy sao? Trực tiếp bổ nhào vào trong ngực người khác a?"

Lời nói của đối phương rất ngả ngớn, Hứa Nùng vốn trong lòng ôm áy náy cũng giảm đi một nửa.

Cô lui về phía sau hai bước, hướng về phía đối phương gật gật đầu, tỏ ý xin lỗi: "Xin lỗi, vừa mới rồi không cẩn thận đụng vào ngài."

Đối phương hiển nhiên không tin lời này, một phen tiến lên giữ chặt cánh tay Hứa Nùng, "Người đẹp, xin lỗi cũng không thể nói suông a, tôi ở trên lầu có phòng tổng thống bao quanh năm, nếu không chúng ta đi lên tâm sự một chút?"

Nói rồi, ánh mắt hắn dâm đãng đảo quanh trên người Hứa Nùng.

Trong lòng Hứa Nùng một trận buồn nôn, vừa dùng sức vung tay muốn đem móng vuốt của đối phương dứt ra, vừa nghĩ nên làm thế nào để thoát khỏi người đàn ông này.

Lúc này, trước mắt bỗng nhiên có một bóng người vụt qua, một lát sau, cô cảm giác xung lượng cực lớn từ phía trước truyền tới, sau đó ——

https://thuviensach.vn

Người đàn ông dâm đãng thô tục kia liền ngã xuống đất.

...

Tiếng thét chói tai truyền đến, người đàn ông kia quỳ rạp trên mặt đất nhìn về phía trước, trong miệng không ngừng chửi: "Con mẹ nó mày là ai a?!"

Chu Khởi lạnh mặt, từ trên cao nhìn xuống hắn.

Tiếp đến, dưới chân dùng sức, trực tiếp giẫm lên cái tay vừa mới túm cánh tay Hứa Nùng của người kia.

Trên mặt hắn không có một tia biểu tình, quanh người mang theo khí thế rợn người, sau đó, trong tiếng kêu rên thống khổ của đối phương, khạc ra vài chữ.

"Tổ tông của mày."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 45

Ad bận việc nên mai sẽ không có chương mới. Thứ 2 sẽ post bài sớm. Mong các bạn thông cảm. 😊

~~~~~~~

Chương 45

Người đàn ông bị Chu Khởi giẫm lên tay kia, trong miệng trừ bỏ gào thét đau đớn ra, còn mắng chửi không ngừng.

"Mày là ai a... A! Mày nhẹ chút cho tao! Đệch, mày có biết tao là ai không? Ai cho mày lá gan lại dám động đến tao?! Mày mày... Mày bỏ chân ra cho tao!"

Người kia nhếch nhác lại khôi hài, bởi vì không đứng lên được, cho nên chỉ có thể gục ở chỗ này lấy một cái tay khác vẫn còn tự do đẩy đẩy chân Chu Khởi, nhưng dùng sức đến cả khuôn mặt đều vặn vẹo xoắn vào với nhau, cũng không có thể đẩy được.

"Mày rốt cuộc có thả hay không! Tao nói cho... A!! Nhẹ chút, nhẹ chút! Con mẹ nó mày có bệnh à! Đột nhiên liền bắt đầu! Rốt cuộc ai cho mày lá gan đó!"

"Tôi cho."

Giọng nói truyền đến từ một nơi cách đó không xa bên ngoài hành lang, Hứa Nùng vốn có chút ngây người đứng ở tại chỗ, không phản ứng

https://thuviensach.vn
~~~~~~~

kịp Chu Khởi làm sao bỗng nhiên xuất hiện ở chỗ này. Vừa nghe đến giọng nói khác vang lên, theo bản năng hướng về bên kia nhìn thoáng qua.

Bà Chu kỳ thật bình thường ăn diện rất bình dân, không có cái gì dáng vẻ quý phụ cùng kiêu ngạo, bà cũng rất mừng hôm nay là ăn mặc bình thường tới tham gia cái tiệc rượu này, nếu không thật phải lo lắng ở trước mặt con dâu tương lai lưu lại cái ấn tượng gì không tốt.

Chỉ thấy bà Chu nghiêm mặt tiến lên, trước tiên là trừng mắt nhìn người đang quỳ rạp trên mặt đất, sau đó nhanh như chớp, mặt mũi vô cùng hiền lành nhìn về phía Hứa Nùng.

"Đứa bé ngoan, bị dọa sợ rồi phải không? Đừng sợ, bác gái giúp con đuổi con sói háo sắc đi."

Nói rồi, lại hướng về phía người đàn ông đang quỳ rạp trên mặt đất trừng mắt, "Tôi cùng mẹ cậu cũng coi như có chút giao tình, bà ấy cả ngày theo tôi khen con trai mình xuất sắc thế nào thế nào, hôm khác gặp lại bà ấy tôi phải hỏi một chút, xuất sắc mà bà ấy nói có phải là ám chỉ trêu chọc con gái hay không a?"

Người đàn ông đang quỳ rạp trên mặt đất nghẹn lại, trong đầu cũng có chút sợ hãi.

Chu phu nhân này bình thường không hay xuất hiện trước mặt mọi người, bản thân hắn may mắn đi theo mẹ gặp qua mấy lần, cũng coi như ở trước mặt bà trộn lẫn đến quen mặt.

Chu gia cây đại thụ này ai cũng muốn trèo lên, bình thường mẹ hắn vừa có cơ hội liền sẽ tìm cách sáp đến trước mặt Chu phu nhân, tuy nói mười lần có chín lần không thành công, nhưng là cũng vẫn luôn cố gắng dựa giẫm chút giao tình đi.

Cho nên Chu gia này, là tuyệt đối không có thể đắc tội.

https://thuviensach.vn

Chẳng qua... Hắn không nghĩ tới, người đón khách của tiệc rượu này như thế nào lại quen biết người Chu gia đây? Còn có, người đàn ông sửa trị mình là ai a? Nhìn một thân ăn mặc này, cũng không giống như là lăn lộn trong vòng luẩn quẩn bọn họ a.

Người đàn ông lúc này cũng không quan tâm tay đau, miễn cưỡng chịu đựng đau đớn, gượng gạo nặn ra một nụ cười.

"Dì Chu à... Nguyên bản người đẹp này... Phủi phui! Vị tiểu thư này là người quen của dì a, xin lỗi xin lỗi, cháu vừa nãy uống có chút nhiều, thật có lỗi." Nói rồi, hắn ngẩng đầu lên nhìn Chu Khởi, lại hỏi, "Nhưng mà, vị này là..."

Bà Chu lười để ý con sói háo sắc kia, hòa nhã dịu dàng tiến lên trước nắm lấy tay Hứa Nùng, sau đó nói với Chu Khởi: "Vệ sĩ Chu à, bên này giao cho cậu xử lý, tôi mang theo cô bé này đi lên phía trước chờ cậu a."

Nói xong, lại hướng về phía Hứa Nùng cười cười, một bộ dáng người mẹ hiền, "Đi, chỗ này không khí ngột ngạt, không thích hợp để con gái ở lại, bác dẫn con đi nơi khác."

Hứa Nùng nguyên bản còn có chút mơ hồ, câu "vệ sĩ Chu " vừa mới rồi khiến cô càng mơ hồ hơn.

Chu Khởi này... Chẳng lẽ là lúc trước sau khi nghỉ việc ở câu lạc bộ quyền anh, lại làm vệ sĩ cho người khác?

Hứa Nùng một chút cũng không nghe thấy hắn nhắc qua, hơn nữa hắn mỗi ngày vẫn luôn đúng giờ đưa đón cô đi học, cô còn tưởng rằng hắn tạm thời chưa tìm được việc làm nữa.

Lúc cô bị bà Chu dắt đi, đầu óc vẫn còn có chút hỗn loạn.

https://thuviensach.vn

Vừa nghĩ về chuyện của Chu Khởi, vừa nghĩ về chuyện tìm mấy vị đạo diễn kia đưa kịch bản. Nhưng bác gái này nhiệt tình như vậy, vừa mới rồi lại mới giúp mình, cô đột nhiên rời đi dường như cũng không phải rất có lễ phép.

Bà Chu ở bên cạnh vẫn luôn quan sát Hứa Nùng, lúc này cũng nhìn ra trong biểu tình của cô nhóc này lộ ra một tia do dự cùng khó xử, liền chủ động mở miệng hỏi: "Sao thế? Không rất muốn cùng cái người xa lạ là bác đây ở cùng một chỗ hả?"

"Không phải không phải!" Hứa Nùng thấy đối phương hiểu lầm, vội vàng giải thích, "Không có, cháu chỉ là..."

Hứa Nùng nghĩ rồi nghĩ, cảm thấy cũng không có gì cần phải giấu giếm, thoáng lui về phía sau hướng về phía bà Chu hơi hơi khom lưng.

"Bác gái, cảm ơn bác vừa nãy đã bảo... vệ sĩ của bác, ra tay cứu cháu, thật sự rất cảm ơn. Nhưng là cháu có lẽ phải rời đi trước một chút, cháu vừa rồi tới chỗ này thật ra là để tìm người, chậm thêm chút nữa cháu sợ bọn họ sẽ rời đi, cho nên..."

Lời cô tuy chưa nói hết, nhưng bà Chu đã rõ ràng ý tứ của cô.

Nhìn thấy cô gái này vừa hiểu chuyện lại có bộ dáng lễ phép, trong lòng bà Chu càng cảm thấy thích, không ngừng tán thưởng con trai có ánh mắt tốt. Biểu cảm trên khuôn mặt cũng càng thêm thân thiết hòa ái hơn, ý cười rất sâu mở miệng nói với Hứa Nùng: "Con muốn tìm ai nha? Nói cho bác đi, không chừng bác có thể giúp con đó."

Hứa Nùng có chút do dự, nhưng cuối cùng vẫn là nói ra tên vị đạo diễn kia, bà Chu vừa nghe, cười đến càng vui vẻ, "Thật khéo, lão đạo diễn kia bác đã gặp qua hai lần, còn xem như có thể nói chuyện được. Đi, bác mang con đi tìm hắn."

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng sửng sốt, hoàn toàn không ngờ đến sự tình sẽ phát triển như vậy, cũng không nghĩ tới sự tình sẽ đột nhiên thuận lợi như vậy.

Tâm tình lập tức liền thoải mái hơn rất nhiều, một đường đi bên cạnh bà Chu, cũng cảm thấy dưới chân bước chân nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

Bà Chu dẫn cô đi về hướng bên kia, bàn tay dắt tay Hứa Nùng cũng vẫn luôn không buông ra, vừa đi vừa hỏi cô: "Con gái, con muốn tìm đạo diễn kia làm gì a?"

Hứa Nùng có chút ngượng ngùng, xấu hổ cười, "Vị đạo diễn kia là người xét duyệt của kế hoạch "Nâng đỡ đạo diễn trẻ", lúc trước cháu gửi bản thảo vào hòm thư công cộng của bọn họ, nhưng là vẫn luôn không có hồi âm. Cho nên bạn bè liền đưa ra ý kiến cháu trực tiếp tìm người đưa kịch bản..."

Bà Chu trong lòng thông suốt, gật gật đầu, "À, cho nên con liền đến bên này làm thêm? Kỳ thật là muốn gặp vị đạo diễn kia một lần?"

Hứa Nùng gật gật đầu.

Bà Chu cười cười, "Rất tốt, lúc còn trẻ vì mộng tưởng mà bôn ba là chuyện tốt! Vậy con là học trường gì nha? Là chuyên ngành biên đạo sao?"

Hứa Nùng lắc đầu, "Không phải, cháu tạm thời vẫn đang học biểu diễn, tại khoa biểu diễn đại học B, nhưng mà về sau cháu sẽ đi con đường đạo diễn này, đây là chuyện duy nhất cháu muốn làm."

Bà Chu nhìn đáy mắt Hứa Nùng ấm áp mềm mại lại mang theo một chút dáng vẻ kiên định, sự yêu thích trong lòng đối với cô lại nhiều thêm một tầng.

Nếu không phải là ngại Chu Khởi nói hắn ở trước mặt cô gái này chưa nói ra thân phận thật sự, bà hiện tại thật muốn ôm cô vào lòng kêu một

https://thuviensach.vn

tiếng con dâu rồi.

Vừa nghĩ tới đứa con trai kia của mình bà lại giận run cả người, sau khi cùng Bùi gia phu nhân nói xong, hai mẹ con họ cũng tán gẫu trong chốc lát. Nói rồi nói, liền nói đến việc hắn giấu giếm thân phận theo đuổi người ta, bà Chu lúc ấy tức giận muốn đánh hắn, nhưng vẫn chưa kịp làm cái gì, liền phát hiện Hứa Nùng ở bên kia bị người đùa giỡn.

Chu Khởi lúc ấy sắc mặt trầm đến đáng sợ, ngay cả nói một lời cũng không, trực tiếp liền đi lên đánh người.

Nếu không phải sợ hắn không thu thập được cục diện, bà Chu cũng lười ra mặt.

Bà lúc ấy nhìn thấy cái cảnh tượng kia, cũng chỉ có thể thuận miệng bịa ra một cái thân phận vệ sĩ lấp liếm cho thằng con phá sản kia.

Nhưng lúc này càng nghĩ càng giận, một cô gái tốt như thế, Chu Khởi thằng nhóc thối tha kia gạt người ta làm cái gì a!

Bà Chu dừng lại, sau đó lại khen ngợi Hứa Nùng vài câu, đem đề tài xoay chuyển.

Bà giống như vô ý hỏi: "Con cùng thằng nhóc thối tha Chu Khởi quen nhau hả?"

Hứa Nùng gật đầu, "Có quen biết."

"Thằng nhóc đó thích con đi? Chậc, kỳ thật vừa rồi căn bản không phải là bác để hắn đi qua, là hắn tự mình nhìn thấy con bị người ức hiếp, trực tiếp đi lên. Bác còn chưa thấy qua hắn vì ai đột nhiên kích động như vậy đâu."

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng có chút lúng túng cũng có chút ngượng ngùng, nhiệt độ trên hai gò má hơi hơi nóng lên, chỉ hướng về phía bà Chu cười, cũng không biết nên đáp cái gì.

Bà Chu vừa thấy dáng vẻ đơn thuần này của Hứa Nùng, trong đầu càng là đem Chu Khởi lăn qua lộn lại lại mắng một lần.

Cuối cùng, nhịn không được nữa, bà lại nói: "Bé con, bác nên nhắc nhở con, thằng nhóc kia thoạt nhìn cũng không giống người tốt, con phải tỉnh táo chút, đừng để bị hắn lừa."

Bà Chu nói như thế nào cũng là mẹ đẻ của Chu Khởi, không có khả năng trực tiếp phá đám, nhưng là có mấy lời bà nhịn không được liền phải bóng gió nói một câu.

Hứa Nùng vừa nghe lời này của bà, liền sững người, tiếp đến nhìn vào mặt bà Chu, do dự mà hỏi một câu: "Hắn không giống người tốt... Vì sao bác còn muốn thuê hắn a?"

Bà Chu nghẹn lời, ho nhẹ một tiếng, nói: "Bác là thấy thân thủ của hắn tốt, quả đấm cứng. Nhưng con với bác lại không giống nhau! Dù sao, bé con, về sau đối với hắn nên đánh bóng đôi mắt chút, đừng để bị thằng nhóc kia lừa!"

Hứa Nùng dở khóc dở cười, một lát sau, lại hướng về phía bà Chu nói: "Hắn ở nơi khác có phải là người tốt hay không cháu không biết, nhưng là... Hắn đối với cháu rất tốt."

Hứa Nùng bình thường rất ít cùng người khác nhắc tới Chu Khởi, cũng chưa từng nói qua suy nghĩ chân thật trong lòng.

Hôm nay tán gẫu đến chỗ này, cô ngược lại cũng không có gì băn khoăn.

https://thuviensach.vn

Cô quả thật đối với Chu Khởi hiểu biết còn chưa đủ sâu, nhưng là người đàn ông này quá khứ đã làm những chuyện vì cô, đã vì cô ra mặt, tuy rằng đều không phải là chuyện gì lớn, nhưng từng việc từng việc cũng được cô nhớ ở trong lòng.

Nếu không, cô lúc trước cũng không có khả năng bỗng nhiên chấp thuận, nói sẽ nghiêm túc suy xét quan hệ của hai người.

Bà Chu thấy cô gái ngốc nghếch này nói như vậy, đột nhiên cũng không biết nên nói cái gì.

Vừa vặn lúc này hai người đã đến nơi, bà Chu liền cũng không lại nói cái gì, mang theo Hứa Nùng đẩy cửa đi vào.

Bên trong phòng bao không những có vị đạo diễn mà Hứa Nùng vừa rồi đuổi theo, còn có mấy nhà đầu tư, mọi người nói nói cười cười dường như đang nói chuyện dự án nào đó.

Thấy bà Chu dẫn người tiến vào, bọn họ đều khách sáo đứng lên, lần lượt cùng bà chào hỏi, khi đến phiên vị đạo diễn kia, đối phương cũng hướng về phía bà Chu gật gật đầu, nói: "Chu phu nhân."

Bà Chu cười đáp lại bọn họ, cuối cùng, đem Hứa Nùng đẩy về phía trước, nói: "Tôi không có việc gì khác, chính là mang người đến tìm đại đạo diễn của chúng ta một chút, đứa bé này có chút việc muốn kính nhờ ngài."

Vị đạo diễn kia không nghĩ tới vị Chu phu nhân này là đến tìm mình, không khỏi có chút kinh ngạc, trên dưới đánh giá Hứa Nùng một chút, mở miệng: "Cô bé, cô tìm tôi à?"

Hứa Nùng không nghĩ tới bản thân sẽ nổi bật như vậy gặp được vị đạo diễn này, nhất thời có chút không thích ứng.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà cô điều chỉnh cũng rất nhanh, hơi hơi hướng về phía vị đạo diễn kia gật gật đầu, nói: "Là như vậy, tôi..."

Cô đem chuyện bản thân gửi bản thảo qua bưu điện nói một lượt, lại nói một chút suy nghĩ của bạn học cùng của mình, vị đạo diễn kia vẫn luôn an tĩnh nghe, cuối cùng, ngược lại cũng công nhận gật gật đầu.

"Ừm, quả thật, chúng tôi làm cái kế hoạch nâng đỡ kia bây giờ còn chưa đủ hoàn thiện, gửi bản thảo qua bưu điện khả năng bị thất lạc quả thật rất lớn. Vậy cô có mang theo kịch bản không? Nếu có mang theo liền giao cho tôi đi, tôi quay về liền sẽ nhìn xem."

Hứa Nùng vừa nghe thế vui vẻ không thôi, rất trịnh trọng đem kịch bản trong tay đưa qua.

Vị đạo diễn kia tiếp lấy, ánh mắt hướng bên trên đánh giá một cái, cũng không mở ra, mà là cầm kịch bản, cười cười, hỏi bà Chu: "Chu phu nhân, cô bé này là người Chu gia sao?"

Lời này hỏi ra, kỳ thật mọi người đều hiểu trong lòng là ý tứ gì, Hứa Nùng cũng không ngốc, đương nhiên cũng rõ ràng.

Cho nên ngay trước khi bà Chu mở miệng, cô liền phủ nhận trước.

"Không phải, tôi với vị này là vừa mới quen, bác ấy có lòng nhiệt tình dẫn đường cho tôi đến tìm ngài, chúng tôi không có bất kỳ quan hệ gì."

Nói rồi, cô còn hướng về phía vị đạo diễn kia hơi hơi cúi gập người.

"Có thể thuận lợi gặp mặt ngài, tôi đã xem như đi rất nhiều đường tắt rồi, về sau kết quả đánh giá cho dù như thế nào, ngài đều không cần khó xử, là tốt hay xấu tôi đều sẽ tiếp nhận. Cho nên, kính nhờ ngài."

_____

https://thuviensach.vn

Bà Chu sau đó đem Hứa Nùng giao vào trong tay Chu Khởi, rồi chủ động đề xuất rời đi trước.

Hứa Nùng lúc ấy đang ở vào thời điểm hưng phấn, cho nên cũng không chú ý quá nhiều, lễ phép tạm biệt bà Chu, rồi theo Chu Khởi đi ra khỏi khách sạn.

Cửa khách sạn dừng không ít xe sang, tiệc rượu lúc này đã ở vào trạng thái gần kết thúc, cho nên lục tục có người lên xe rời đi.

Hứa Nùng theo bản năng ngẩng đầu nhìn qua, bỗng nhiên tại dưới bậc thềm cách đó không xa, nhìn thấy thân ảnh của bà Tạ cùng ông Bùi.

Trong nháy mắt, vui vẻ cùng hưng phấn trong lòng cô đều không còn, thậm chí phản ứng của thân thể còn muốn nhanh hơn đầu, trực tiếp xoay người hướng về phía Chu Khởi, đưa lưng về phía bên kia.

Chu Khởi nhìn phản ứng khác thường của Hứa Nùng, mí mắt tùy tiện nhấc lên, ánh mắt hướng về phía bên kia nhìn qua, ngay lập tức liền nhìn thấy thân ảnh của bà Tạ cùng ông Bùi.

Hắn lười biếng đối với Hứa Nùng mở miệng: "Bạn học nhỏ, trốn người sao?"

Hứa Nùng cũng không có tâm tư nghĩ hắn làm sao đoán được, qua quýt gật gật đầu, "Ừm, anh trước đừng cử động, liền đứng ở đây một lát."

Chu Khởi duỗi cánh tay ra, một phen trực tiếp đem người ôm vào trong ngực.

"Trốn người thì trốn cho tốt, tự nhiên trốn một chút, em đứng như vậy, người ta cho rằng là chướng ngại vật trên đường thì sao."

https://thuviensach.vn

Vừa nói, cánh tay vừa ôm chặt, không cho Hứa Nùng chút cơ hội phản kháng nào, gắt gao giam cầm ở trong ngực mình.

Hứa Nùng ngửi thấy hơi thở mát lạnh dễ chịu trên người hắn, cỗ phiền muộn cùng thấp thỏm vì gặp gỡ bà Tạ cùng ông Bùi ngược lại giảm đi một chút.

Thật giống như Chu Khởi vì cô dựng lên một tầng lá chắn, cô an lòng ngốc ở bên trong, bên ngoài hết thảy mọi chuyện xảy ra, cô đều không cần sợ hãi xen vào.

Mà bên kia, bà Tạ cùng ông Bùi cũng lên xe, khi xe từ từ khởi động đi về phía trước, bà Tạ vô ý hướng ra ngoài cửa sổ nhìn thoáng qua, vừa vặn cùng ánh mắt Chu Khởi gặp nhau.

Người thanh niên kia nhìn có vẻ lười biếng, phía trước ôm một cô bé, nhìn không có cường thế vừa nãy, nhưng khi đối diện bà ta, trong ánh mắt như trước có lãnh ý nhàn nhạt làm người ta sợ hãi.

Bà Tạ nhịn không được, quay đầu đi trước.

Ông Bùi phát hiện bà ta khác thường, ân cần hỏi han: "Làm sao vậy?"

Bà Tạ vội vàng điều chỉnh cảm xúc, sợ ông Bùi phát hiện vẻ khác thường, cười lắc đầu, "Không có việc gì, vừa mới rồi chỉ là đang suy nghĩ chút việc."

Nói xong, lại thăm dò hỏi: "Chu phu nhân bên kia em cũng không thể giúp anh hỏi ra cái gì... Anh ở trên tiệc rượu, cũng không gặp được người Chu gia sao? Có nói chuyện làm ăn không?"

Ông Bùi lắc đầu, thở dài, "Chu gia không có người lộ diện, nhưng mà anh ngược lại là cùng vài người quen hàn huyên, bọn họ nói hình như chỉ là trùng hợp thôi, không nghe nói Chu gia muốn nhằm vào chúng ta. Đoán

https://thuviensach.vn

chừng thật sự là hiểu lầm đi, sau những hạng mục này, bọn họ cũng không lại đoạt cái gì khác..."

Bà Tạ nghe được trong lòng giật thót, bà ta hiện tại nghĩ lại mà sợ cực kỳ, sợ ông Bùi biết chuyện Bùi thị gặp phải lần này là bởi vì mình...

Nghĩ rồi nghĩ, bà ta lại ở trong lòng trách cứ Hứa Nùng, bản thân cực cực khổ khổ vì cô trải đường, kết quả quay đầu lại bởi vì cô, rơi vào kết quả bị người uy hiếp?!

Càng nghĩ càng khó chịu, trong lòng hỏa khí cũng càng lúc càng lớn, nhưng bà ta cũng biết, giai đoạn trước mắt, chính mình cái gì cũng không thể làm, chỉ có thể trước tiên chịu đựng.

Chờ đem đoạn phong ba này nhẫn nhịn qua, bà ta lại đi tìm Hứa Nùng nói chuyện một chút đi.

———————————

Hứa Nùng gặp gỡ bà Tạ tuy rằng phiền lòng, nhưng sau đó trên đường về nhà, cũng dần dần bị vui sướng lúc trước che lấp.

Cô chỉ cần vừa nghĩ tới kịch bản của mình thật sự được đưa tới trong tay vị đại đạo diễn kia, hơn nữa sẽ được hắn lật xem đánh giá... Cô đã cảm thấy nỗ lực vài năm này, không xem là uổng phí.

Cũng không nhất định phải là kết quả tốt mới được, Hứa Nùng chỉ là cảm thấy, sự việc lần này với bản thân mà nói, liền giống như là một cái khởi đầu mới.

Không đúng, nên nói mấy ngày gần đây, đều giống như là một cái khởi đầu mới.

https://thuviensach.vn

Càng nghĩ càng vui vẻ, khóe miệng Hứa Nùng không tự giác vẫn luôn hướng lên trên.

Chu Khởi theo ở bên cạnh, một mực yên lặng nhìn cô, lúc này nhìn thấy cô cười đến ngốc nghếch, nhịn không được véo má cô.

"Nghĩ cái gì sao? Vui vẻ như vậy?"

Hứa Nùng có chút lúng túng vì động tác nhỏ bị phát hiện, nhanh chóng thu lại tươi cười.

Nhưng là đã chậm, Chu Khởi đã thấy được, vì thế hắn lại nói: "Em xem anh là người mù à? Vừa rồi cười đến rõ ràng như vậy, anh đều nhìn thấy rồi, lúc này nhịn xuống thì có ích lợi gì."

Hứa Nùng cũng cảm thấy phản ứng vừa mới rồi của mình có chút ngu đần, cũng không che giấu, tự nhiên thoải mái lại kéo khóe miệng.

"Chính là cảm thấy rất vui vẻ a, hôm nay hết thảy phát sinh đều làm tôi cảm thấy rất vui vẻ."

Nói rồi, cô như là nghĩ đến cái gì, quay đầu nói với Chu Khởi: "Còn có, hôm nay cám ơn anh nha, giúp tôi đánh người xấu, còn giúp tôi quen biết với bác gái kia nữa."

Nếu như không có bác gái kia mà nói, cô kỳ thật muốn thật sự đem kịch bản đưa tới trong tay vị đạo diễn kia, cũng là rất khó khăn.

Chu Khởi muốn cười nhưng không cười nhướng lông mày, "Bạn học nhỏ, chưa nghe nói qua một câu sao? Không có hành động cảm ơn thực chất, tất cả đều là đùa giỡn Lưu Manh."

"..."

"Em nếu là thật sự muốn cảm ơn anh."

https://thuviensach.vn

Hắn nói rồi, người hơi hơi cúi xuống, lười biếng nhếch môi cười xấu xa, "Thật muốn cảm tạ anh mà nói, vậy không bằng đem thời gian tính ngược 29 ngày đổi thành 9 ngày đi."

"..."

Hứa Nùng vươn bàn tay nhỏ bé ra, hơi hơi dùng một chút lực, đem khuôn mặt tuấn tú của hắn đẩy ra sau, "Anh đừng náo loạn."

Nói xong, khoác túi trên lưng liền đi về phía trước, vừa đi vừa giống như có chút ngại ngùng, nhỏ giọng nói thầm một câu: "Nhiều nhất cũng liền đổi thành thời gian tính ngược 26 ngày, làm sao có thể đổi thành 9 ngày..."

Lỗ tai Chu Khởi vô cùng thính, ở sau lưng cô cười, "Anh nghe được nha, em nói đổi thành 26 ngày, không thể lật lọng."

"..." Hứa Nùng một từ cũng không đáp lại, chỉ là dưới chân bước chân càng nhanh hơn.

Chu Khởi sải đôi chân dài, chậm rì rì theo sau lưng cô, nụ cười bên môi vẫn luôn không dứt.

...

Sau đó về đến nhà, Hứa Nùng đứng một đêm có chút không chịu được, cho nên trước tiên đi vào phòng tắm tắm rửa.

Chu Khởi ở phòng khách nhàn rỗi ngồi một lát, sau lại có chút thèm thuốc, lúc đang nghĩ tới có nên ra ngoài cửa hút một điếu hay không, điện thoại di động ở trong túi đột nhiên vang lên.

Lấy ra nhìn một cái, là điện thoại của bà Chu.

https://thuviensach.vn

Hắn có chút kinh ngạc, bình thường mẹ hắn rất ít khi chủ động gọi điện thoại liên lạc với hắn, hôm nay đây là làm sao vậy?

Hắn đi về hướng ban công, đứng ở trước cửa sổ, tiếp theo ấn phím nhận nghe.

"Mẹ."

"Ừm..." Tiếng bà Chu ở bên kia ống nghe truyền tới, nghe ra giọng điệu có chút do dự, "Cô bé kia đang ở cùng một chỗ với con sao?"

"Tạm thời không có, sao vậy?"

"Con bé lúc trước không phải là để mẹ mang theo đi tìm đạo diễn sao? Còn đưa lên một cái kịch bản, đạo diễn kia sau khi chúng ta đi liền đem kịch bản xem xong rồi, sau đó vừa mới gọi điện thoại cho mẹ, nói cảm giác không quá thích hợp dự án của bọn họ."

Động tác móc thuốc trong tay Chu Khởi chậm lại, "Sau đó thì sao?"

"Sau đó thì sao? Này còn muốn sau đó cái gì a!" Bà Chu ở đầu kia than thở, "Con nói cô bé kia cũng thật là, lúc trước ở trước mặt đạo diễn kia trực tiếp nói lời thật, nói cùng mẹ không quen, lần đầu tiên gặp mặt gì gì đó... Mẹ đoán chừng người ta vừa nghe lời này, cũng liền giải quyết việc chung rồi, bằng không chính là nhìn vào mặt mũi Chu gia chúng ta, cũng không thể cự tuyệt dứt khoát như vậy a. Nhưng mà đạo diễn kia cũng nói, nói bản thảo của con bé rất có năng lực, chỉ là thiếu hụt một ít kiến thức chuyên môn cơ bản, nếu học tập có hệ thống mà nói, về sau tiền đồ nhất định không thể dự đoán được."

"Ừm, cô ấy hiện tại chính là ở khoa đạo diễn bên kia học ké, những thứ học được quả thật còn chưa đủ." Chu Khởi đáp.

https://thuviensach.vn

Bà Chu ở đầu kia lại thở dài, "Ai, không thì như vậy đi, Chu gia chúng ta xuất tiền để con bé quay bộ phim này? Dù sao nhân mạch ta cũng có, quay đầu lại đưa lên mạng cũng không lo. Mẹ nhìn con bé kia ôm hy vọng rất lớn, thật sợ việc này đả kích nó a."

Chu Khởi nghĩ một chút, nói: "Mẹ, cái kịch bản này nếu đã có người nhìn ra vấn đề, chứng minh quả thật không phù hợp thị trường. Nếu một khi thành công quay xong rồi phát ra, đến lúc đó thành tích không tốt, mẹ cảm thấy đả kích nào đối với cô ấy mà nói càng lớn hơn?"

Lúc trước Hứa Nùng cùng Mạnh Tư Ngữ hợp tác cái dự án kia chỉ là bộ phim vườn trường chiếu mạng bình thường nhất, hơn nữa nhóm khán giả nhằm vào cũng vô cùng nhỏ hẹp, không ai sẽ yêu cầu cấu trúc chính kịch cùng kiến thức chuyên nghiệp.

Nhưng lần này cô muốn quay chính là phim điện ảnh, đến lúc đó một khi đưa ra thị trường, khán giả sẽ vô cùng rộng, đến lúc đó thanh âm nghi ngờ nhất định sẽ xuất hiện.

Bà Chu hiện tại cũng nghe không vào phân tích của Chu Khởi, bà chỉ cảm thấy không có thể làm cho con dâu tương lai của mình thất vọng, vì thế nghe xong lời Chu Khởi nói, cũng có chút nóng nảy.

"Con cái thằng nhóc thối tha này! Con không phải nói muốn che chở con bé sao! Che chở con bé chính là phải đối xử tốt với nó, sủng ái vô điều kiện, con phân tích mấy thứ ba linh tinh này thì có ích lợi gì!"

Chu Khởi không lên tiếng, vừa vặn lúc này Hứa Nùng tắm rửa xong từ phòng tắm đi ra.

Cô vừa cầm khăn mặt lau tóc, vừa đi về phía phòng khách, trên người mặc một cái váy ngủ màu trắng, váy rất dài, trực tiếp che đến phía dưới đầu gối.

https://thuviensach.vn

Nhưng lộ ra tới một nửa bắp chân, lúc này cũng ở dưới ánh đèn, hiện ra bạch quang óng ánh.

Chu Khởi an tĩnh nhìn cô, nhàn nhạt đối với bà Chu ở bên kia ống nghe lên tiếng, giọng nói bình tĩnh lại trầm lắng.

"Con là muốn che chở cô ấy, nhưng cũng không muốn đem cô nuôi hỏng."

Đương nhiên, nếu Hứa Nùng muốn bị nuôi đến hỏng, tưởng tượng Bắc thành đại đa số tiểu thư cùng quý bà nhà giàu đều như vậy, mỗi ngày ở nhà ăn uống chơi bời, hắn cũng nuôi được.

Hắn sẽ xây cho cô tòa thành tốt nhất để nuôi dưỡng đóa hoa xinh đẹp này, hắn sẽ vì cô che mưa chắn gió, tưới cho cô thứ nước sang quý nhất cùng chất dinh dưỡng, để cô ở dưới che chở của hắn, càng ngày càng kiều diễm.

Nhưng hiển nhiên cô không có loại suy nghĩ này.

Lựa chọn của cô khi ở Bùi gia, cùng với vừa rồi cô vội vã phủi sạch quan hệ với mẹ hắn, gắng đạt tới kết quả công bằng nhất...

Tất cả điều này đều chứng tỏ, Hứa Nùng cần sự chăm sóc, nhưng là ở trên con đường sự nghiệp này, cô lại muốn hoàn toàn dựa vào chính mình.

Cô tự mình gieo hạt, chống chọi mưa gió, hiện tại hoa đã ra nụ, có xu thế ngẩng đầu.

Hắn không thể độc đoán như vậy, trực tiếp ngăn chặn cùng phủ nhận hết thảy nỗ lực lúc trước của cô.

Hắn có thể giúp cô dọn dẹp bất luận cái chướng ngại vật gì trên đường muốn làm khó dễ cô, những bẩn thỉu trong cuộc sống, hắn cũng có thể lặng

https://thuviensach.vn

lẽ vì cô ngăn trở.

Nhưng loại chuyện hoa nở rộ này, vẫn là muốn cô tự mình làm.

Nghĩ đến chỗ này, ánh mắt Chu Khởi nhìn về phía Hứa Nùng vẫn luôn không thu lại, khi lại mở miệng nói với bà Chu, ngữ khí cũng mang theo nghiêm túc bình thường không có.

"Mẹ, mẹ đã từng dạy con, đối xử với bạn đời tương lai phải dành cho tín nhiệm cùng tôn trọng. Con hiện tại đang nỗ lực ——

Học cách sử dụng."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 46

Sau khi Chu Khởi treo điện thoại của bà Chu, liền đi thẳng tới chỗ Hứa Nùng trong phòng khách.

Hứa Nùng đang lau tóc, có thể cảm giác được tầm mắt của Chu Khởi vẫn luôn nhìn cô chăm chú.

Cô lặng lẽ rủ mắt đánh giá chính mình toàn thân cao thấp một chút, cũng không phát hiện chỗ nào có gì không thích hợp a.

Còn đang nghi hoặc, liền thấy người kia đã chạy đến trước mặt mình.

Hắn một phen tiếp lấy cái khăn mặt trong tay Hứa Nùng, bàn tay cách khăn mặt ấn lên đỉnh đầu cô, sau đó không nhẹ không nặng thay cô lau tóc.

Hứa Nùng có chút không được tự nhiên, muốn đoạt lại khăn mặt tự mình làm, nào biết bị cái tay nhàn rỗi kia của hắn, xoay ngược tay một cái, không những hai cánh tay, ngay cả người đều trực tiếp bị vây ở trước người hắn.

Vị sữa ngọt ngào trên người cô cùng hơi thở mát lạnh trên người hắn va chạm vào nhau, không khí trong phòng dường như cũng bỗng nhiên có chút đông đặc lại.

Chu Khởi cũng không nói chuyện, một tay lau tóc cho cô, qua một lát, đem cái khăn mặt nửa ẩm ướt lấy xuống ném lên bàn trà, tay ôm Hứa Nùng cũng không buông ra.

https://thuviensach.vn

"Trong chốc lát muốn nói với em một chuyện, cái ôm này xem như an ủi trước."

Hứa Nùng ở trong ngực hắn nhẹ chớp mắt, lại nghĩ đến hắn vừa mới ở ban công bên kia gọi điện thoại, trong đầu dường như cũng đoán được một ít gì đó.

Cô liếm môi, nhẹ nhàng đẩy Chu Khởi ra, ngẩng đầu nhìn hắn.

"Là kịch bản buổi tối tôi đưa qua có trả lời sao?"

"Ừ." Chu Khởi rủ mắt nhìn cô, trên khuôn mặt tuấn tú không có biểu cảm gì, con ngươi tối đen thâm trầm, "Kịch bản không được thông qua."

Biểu cảm của Hứa Nùng đình trệ, không có thay đổi gì rõ ràng, nhưng chính là như vậy, cũng đủ để cho Chu Khởi cảm thấy sự thất vọng cùng mất mát của cô.

Hắn đột nhiên cảm thấy lời nói của mình vừa nãy có thể coi như đánh rắm mà.

Chu Khởi cảm thấy mẹ hắn nói cũng rất đúng, hắn muốn tín nhiệm cùng tôn trọng gì chứ, có thể khiến cô không ấm ức không đau lòng mới là thật.

Nếu không thì lông mày cô hơi hơi nhăn một chút, hắn liền đau lòng trước rồi.

Nguyên tắc tính là cái gì?

Ở trước mặt cô căn bản cái gì đều không tính.

...

https://thuviensach.vn

Chu Khởi trong đầu suy nghĩ rất nhiều, nhìn dáng vẻ cô yên lặng không nói, thật sự là nhịn không được, nói với cô.

"Thật ra m... bà chủ, chính là bác gái hôm nay em đã gặp, bà ấy vừa mới nói trong điện thoại, tuy rằng kịch bản của em vị đạo diễn kia cảm thấy không thích hợp, nhưng mà bà ấy rất thích. Nếu em đồng ý, bà ấy có thể đầu tư cho em quay phim."

Chu Khởi dừng một chút, giọng nói có chút trầm, "Em nghĩ sao?"

Hứa Nùng nghe vậy, thẳng thừng lắc đầu, kiểu rất kiên quyết.

"Không cần."

Phản ứng này của cô Chu Khởi cũng đoán được, cho nên cũng không có gì ngạc nhiên.

Thấy hắn không lên tiếng, Hứa Nùng còn tưởng rằng hắn không coi lời từ chối của mình là thật, vì thế lại nhanh chóng nghiêm túc nói với hắn: "Chu Khởi, anh tuyệt đối không được đảm nhiệm thay tôi đáp ứng cái gì, nếu không tôi thật sự sẽ tức giận."

Chu Khởi bị dáng vẻ này của cô chọc cười, hơi hơi lệch đầu nghiêng người dựa sát vào cô, "Em tức giận sẽ như thế nào?"

"Thời gian tính ngược hủy bỏ." Hứa Nùng mắt to đen bóng ngập tràn bình thản, dịu dàng, vẫn không nhúc nhích nhìn hắn, "Sau đó cũng không để ý tới anh nữa."

Hứa Nùng thừa nhận, cô quả thật có thể là đã động lòng với Chu Khởi, cũng rất cảm động hắn lúc trước ở bên cạnh mình làm hết thảy.

Nhưng mà cũng không đại biểu hắn có thể can thiệp vào lựa chọn của mình, cho dù là về sau hai người thật sự ở bên nhau, cô cảm thấy cũng sẽ

https://thuviensach.vn

không cho phép đối phương làm như vậy.

Hiện tại kịch bản đã được người có chuyên môn từ chối, bác gái kia là biết tin mới gọi điện thoại cho Chu Khởi, nếu dưới tình huống như vậy còn muốn đầu tư cho mình, đây đã có thể tính thành là nhân tình.

Cô muốn đi trên con đường đạo diễn này lâu dài, liền không thể vừa bắt đầu liền sống dựa vào nhân tình.

Huống hồ nhân tình này... Vẫn là thông qua Chu Khởi.

Bác gái kia hôm nay mới gặp cô một lần, cho dù ấn tượng đối với cô không tệ, cũng không có khả năng vẻn vẹn bởi vì một lần gặp mặt này liền quyết định đập lên người cô mấy trăm vạn đi?

Cô cảm thấy hẳn là Chu Khởi đã nói gì đó.

Trước tiên không bàn tới cô cùng Chu Khởi hiện tại quan hệ gì cũng không phải, cho dù về sau thật sự có tiến triển, có vài thứ cũng nhất định phải tính toán rõ ràng.

Trên mặt sự nghiệp, cô không muốn dựa vào bất kỳ ai.

...

Chu Khởi thấy cô nói nghiêm túc, ngược lại bỗng nhiên có tâm tư muốn trêu chọc cô, lười biếng nhếch nhếch môi, nói: "Không muốn dùng tiền của người ngoài sao? Vậy Chu ca ca về sau nỗ lực kiếm tiền, sau đó đầu tư cho em được không?"

Hứa Nùng vừa nghe lời này, biểu cảm là dáng vẻ có chút một lời khó nói hết.

"Anh biết đầu tư quay một bộ phim cần bao nhiêu tiền không? Không yêu cầu đại chế tác, loại phí tổn thấp ấy."

https://thuviensach.vn

Vấn đề này Chu Khởi ngược lại thật có chút bị làm khó.

Hắn đối với chuyện của giới giải trí một chút cũng không có hứng thú, người anh em của hắn Thẩm Mộ Ngạn ngược lại là làm công ty giải trí, nhưng khi cùng cái hũ nút kia bình thường ở cùng một chỗ, cũng rất ít nhắc tới chuyện công ty a, cho dù Trần Tiến ngẫu nhiên tán gẫu, hắn cũng lười nghe.

Cho nên hắn làm sao có thể biết loại đề tài trong nghề này.

Bao nhiêu tiền? Một trăm triệu? Ba trăm triệu?

Hứa Nùng nhìn hắn không nói lời nào, liền biết hắn khẳng định không rõ lắm, vì thế cô an tĩnh nhìn hắn, nhổ ra vài chữ: "Ít nhất ba trăm vạn."

"..."

Chu Khởi trên mặt không lộ ra, nhưng đáy lòng ngược lại hơi hơi có chút kinh ngạc.

Quay một bộ phim rẻ như vậy sao? Trong ga ra của hắn tùy tiện một chiếc xe cũng hơn ba trăm vạn.

Nghĩ đến đây, hắn lại yên lặng ở trong lòng hồi tưởng một chút mấy cái xe sang mà hắn mua lúc trước, cho dù ngày nào đó hắn phá sản, đem xe đi bán cũng đủ cho cô nàng nhà hắn quay mấy chục bộ phim điện ảnh đi.

Ý nghĩ này của Chu Khởi Hứa Nùng không biết, cô chỉ nhìn thấy hắn nghe mình nói xong, vẫn luôn không lên tiếng, cho rằng hắn là bị dọa sợ.

Vì thế, lại bất đắc dĩ nói với hắn: "Cho nên, anh cảm thấy anh có khả năng đầu tư được sao?"

Chu Khởi nghĩ một chút về bất động sản cùng quỹ cổ phiếu dưới danh nghĩa của hắn, lại nghĩ một chút về mấy chiếc xe sang xếp thành hàng trong

https://thuviensach.vn

ga ra cùng với mấy cái đồng hồ đắt tiền trong nhà, cùng với đồ cổ và tranh quý mà ông nội từ nhỏ đến lớn mỗi lần sinh nhật đưa cho hắn, trầm mặc một chút.

Tiếp đó, lười biếng nhếch khóe miệng, nói với cô: " Không đầu tư được."

"Cho nên nha, về sau không cần lại nói bừa." Giọng nói Hứa Nùng mềm mại, không có nghiêm túc vừa mới rồi, quay lại trạng thái bình thường, "Tôi sẽ không cho là thật, nhưng người khác có thể không nhất định. Lỡ như..."

Lời cô chưa nói hết, liền bị Chu Khởi chặn lại, "Ừ, đều nghe em, bạn học nhỏ, về sau anh do em quản lý."

Lúc hắn nói chuyện vẫn luôn cười, trong mắt mang theo tia sáng nhỏ vụn, "Vậy em bây giờ tâm tình đã tốt hơn chút nào chưa?"

Hứa Nùng ngẩn người.

Hắn vừa rồi nói những cái đó, chẳng lẽ chính là vì nói sang chuyện khác chọc cho mình vui vẻ?

Cô chớp mắt, trầm mặc trong khoảnh khắc, sau đó mới lại mở miệng: "Nói không mất mát là không thể nào, nhưng là cũng có tốt có xấu đi, ít nhất có thể biết chính mình chưa đạt ở chỗ nào, a..."

Nói tới chỗ này, Hứa Nùng dường như là nghĩ tới điều gì, hỏi hắn: "Vậy... Vị đạo diễn kia có nói vấn đề cụ thể của kịch bản không?"

"Nói là vấn đề giá cấu căn bản, nhưng mà ông ấy cũng khen em, nói kịch bản của em nhìn qua rất có năng lực phân tích."

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng gật gật đầu, "Chuyện nền tảng mà nói... Tôi thật sự còn chưa đủ tốt, học còn chưa đủ."

Điểm này Hứa Nùng ngược lại không có gì nghi ngờ, nếu chính là vấn đề này mà nói, vậy nhưng cũng không tính là quá khó.

Hiện tại cô cùng bà Tạ đã công khai ầm ĩ, cô cũng không cần kiêng dè cái gì, cô vốn là tính toán tốt nghiệp khoa biểu diễn bên này lại chuyển sang khoa đạo diễn bên kia nghiên cứu, hiện tại xem ra có thể sớm trước thời hạn rồi.

Hai người đang nói chuyện, điện thoại di động của Hứa Nùng bỗng nhiên vang lên.

Là âm thanh video trò chuyện WeChat, cô cầm lên thì thấy, người gọi WeChat phía bên kia chính là của Lưu Ngải.

Cô vốn dĩ muốn trực tiếp bật lên, nhưng chợt nhớ tới Chu Khởi vẫn đang ở trước mặt mình, hiện tại hắn ở trong nhà mình cái chuyện này khẳng định là không thể để cho người khác phát hiện, cho nên suy nghĩ một chút, cô trực tiếp cầm di động quay về phòng ngủ của mình.

"Anh trước rửa mặt đi, tôi lát nữa gọi video xong sẽ quay ra."

Hai người sau khi trở về cũng chưa ăn cơm, Hứa Nùng lúc trước đặt đồ ăn bên ngoài, đoán chừng cuộc gọi kết thúc đồ ăn cũng đưa đến rồi.

Sau khi đi vào phòng ngủ, cô lập tức ấn ấn phím nhận nghe.

Xuất hiện trong màn hình điện thoại di động bên kia không những là khuôn mặt của Lưu Ngải, còn có Trì Sa Sa.

Hai cô gái dường như vẫn đang ở bên ngoài tản bộ, khung cảnh xung quanh lộn xộn, âm thanh cũng tương đối ồn ào.

https://thuviensach.vn

Thấy Hứa Nùng bên này nhận máy, các cô nhanh chóng cười hì hì nói chuyện với cô.

"Hứa đạo diễn tương lai, hôm nay thế nào nha? Có gặp được vị đạo diễn lớn kia hay không a?"

Nói chuyện chính là Trì Sa Sa, giọng điệu của cô khoa trương cực kỳ, ngược lại chọc cho Hứa Nùng buồn cười.

Hứa Nùng đắn đo một chút, sau đó đem chuyện đêm nay cùng hai người ăn ngay nói thật, cuối cùng, cô lại nói cảm ơn với Trì Sa Sa.

"Tiền làm thêm ở chỗ tớ, hôm khác bọn mình tìm thời gian liền đi ăn ở nhà hàng hải sản tự phục vụ kia đi, tớ mời."

Lúc này hai người còn người nào có tâm tư muốn cái gì hải sản tự phục vụ nữa! Các cô đều thật cẩn thận quan sát biểu cảm của Hứa Nùng, thấy cô quả thật không giống bộ dáng miễn cưỡng cười vui, mới hơi hơi thở ra.

"Đồng chí Tiểu Hứa, cậu thật không có việc gì à?" Nói chuyện là Lưu Ngải.

Hứa Nùng lắc đầu, "Thật ra suy nghĩ từ một góc độ khác đó cũng là chuyện tốt, có vài thất bại sớm trải qua so với trải qua muộn vẫn mạnh hơn, hơn nữa vấn đề nền tảng là vấn đề lớn, cái này không giải quyết, về sau tớ ở trên con đường này không có khả năng đi lâu dài."

Vừa nghe cô nói cái này, hai người liền biết cô quả thật không phải làm ra vẻ, vì thế đều yên tâm, lại bắt đầu hi hi ha ha ở đầu kia nói cười.

Sau khi trò chuyện hai câu, Trì Sa Sa dường như chợt nhớ tới cái gì, nhanh chóng nói: "À, đúng rồi, hôm nay gọi video cho cậu trừ hỏi cậu chuyện kịch bản ra, còn có một chuyện nữa. Lúc trước chuyện giao lưu mà

https://thuviensach.vn

bọn mình nói, cậu có cùng Chu đại soái ca nhà cậu đề cập qua hay không a? Bọn mình cuối tuần này không phải không lên lớp sao? Hai đứa bọn tớ liền nghĩ nếu không liền định thời gian vào cuối tuần được rồi."

Nhắc tới chỗ này, trong đầu Hứa Nùng ngược lại có chút khó khăn.

Lúc trước thời điểm gửi tin nhắn hỏi, Chu Khởi bên kia cũng chưa nói có được không, cô nếu tùy tiện đáp ứng, lỡ như hắn bên kia lại không có cách nào, đến lúc đó mọi thứ hỏng bét thì phải làm sao?

Nhìn ra sự chần chừ của Hứa Nùng, hai người ở video bên kia có chút gấp gáp.

"Không được sao? Hắn không đáp ứng à? Nếu không hay là hai đứa bọn tớ đi sang trường đối diện trực tiếp tìm hắn đi, dù sao..."

Vừa nghe lời này, Hứa Nùng có cái gì xoắn xuýt cũng không còn, sợ bọn họ thật sự kích động đi trường nghề đối diện tìm, vì thế nhanh chóng nói câu: "Không, hắn đáp ứng rồi, đáp ứng rồi!"

Hai người ở đối diện hài lòng, lại cười hì hì tán gẫu cùng Hứa Nùng hai câu liền ngắt máy.

Sau khi tắt máy, Hứa Nùng thở ra một hơi thật dài, nằm úp sấp ở trên giường một lúc lâu, mới đứng dậy lê bước chân đi ra ngoài.

Đồ ăn lúc này đã được đưa tới, Chu Khởi cũng đã tắm rửa qua.

Hắn đã thay một thân quần áo ở nhà, áo phông màu đen cộng thêm quần dài màu xám đậm, tóc nửa ẩm ướt chưa khô thả ở đó, khuôn mặt nghiêng ở dưới đèn chân không, đường nét hiện lên rõ ràng.

Nghe thấy tiếng mở cửa đi ra của Hứa Nùng, hắn cũng không ngẩng đầu, vừa mở hộp đồ ăn từng cái từng cái bày lên bàn trà, vừa mở miệng lên

https://thuviensach.vn

tiếng: "Đồ ăn đến rồi, lại đây ăn cơm đi."

Hứa Nùng im lặng, không nói một lời đi qua, ngồi xuống chỗ cách Chu Khởi một khoảng, sau đó cầm lấy một hộp cơm trên bàn trà.

Cô cầm đôi đũa chọc chọc hạt cơm trong hộp, cúi đầu đắn đo một lúc, mới ấp úng mở miệng: "Cái đó... Lúc trước nói với anh chuyện giao lưu hữu nghị, anh có thể giúp không?"

Chu Khởi trong tay vừa lúc gắp khối xương sườn chuẩn bị đưa tới trong hộp đựng cơm của Hứa Nùng, đột nhiên nghe thấy cô nói lời này, đôi đũa ngược lại yên lặng buông xuống.

"Em thật muốn thân cận?"

"... Không phải tôi, là bạn học của tôi các cô ấy..." Hứa Nùng bị hắn nói có chút ngượng ngùng, "Nhưng mà tôi có lẽ cũng sẽ đi cùng bọn họ."

Chu Khởi cười, "Vậy em kết đôi với ai nha? Cùng cái người "Đặc biệt thích em" kia sao?"

Tin nhắn lúc trước Hứa Nùng chỉ cần nghĩ đến, liền không khống chế được hai gò má nóng lên, lúc này bị Chu Khởi đột nhiên lại nhắc tới, càng là cảm thấy mặt đỏ cực kỳ.

Cô trừng mắt nhìn Chu Khởi, "Anh đứng đắn chút!"

Chu Khởi cười đến càng vui vẻ, nói: "Được, chuyện này anh có thể giúp em, nhưng là anh có điều kiện."

"..."

Hứa Nùng nhịn không được muốn mắng người, nghĩ một chút, cô lại rầm rì hỏi: "Điều kiện gì?"

https://thuviensach.vn

Chu Khởi lười biếng nhếch môi, cười đến cực kỳ hư hỏng.

"Đến, làm nũng với Chu ca ca."

"..." Hứa Nùng biết hắn vì cái gì đột nhiên như vậy.

Lúc quay về nhà trọ đi thang máy, cùng nhau đi vào có một cặp tình nhân, là kiểu vô cùng ân ái kia, đi vào trong thang máy liền không coi ai ra gì vẫn luôn anh anh em em làm người ta phát ngấy.

Sau đó cô gái cầu xin chàng trai một việc, chàng trai cố ý trêu chọc, nói cô làm nũng với mình, vừa lòng rồi liền đáp ứng cô.

Hứa Nùng lúc ấy nghe được cũng có chút ngại ngùng, cảm giác trong thang máy tất cả đều là ái muội khiến người quẫn bách, nhưng Chu Khởi ở bên cạnh ngược lại rất bình tĩnh, biểu tình cũng không thay đổi chút nào.

Kết quả... Hiện tại lại đột nhiên học đến nỗi bắt đầu hư hỏng rồi?

Hứa Nùng thu hồi lời nói hắn là người tốt lúc trước, người tốt gì chứ! Người đàn ông này quả thực từ trong ra ngoài đều hư hỏng mà!

Cô vẫn luôn " Hung dữ" trừng hắn, từ đầu đến cuối không mở miệng.

Chu Khởi cũng không vội, nghiêng người, một bên khuỷu tay đặt trên lưng ghế sô pha, một bên thì nhẹ đặt trên hai chân bắt chéo của hắn. Đầu ngón tay nhẹ nhàng gõ vào đầu gối, tư thế nhàn nhã.

Lại đợi một lát, Hứa Nùng ở trong lòng chần chừ một hồi lâu, cuối cùng vẫn cử động.

Cô từ từ nâng cánh tay lên, khẽ kéo cổ tay Chu Khởi, dùng sức rất nhẹ lay động một chút.

"Chu... Chu ca ca, xin anh mà."

https://thuviensach.vn

Khi cô nói chuyện, bởi vì ngại ngùng, cho nên giọng nói càng mềm mại càng nhỏ hơn lúc bình thường.

Đầu hơi hơi nâng, hai gò má đỏ bừng, trên đầu kẹp một cái dây cái cột tóc tai mèo màu trắng mà cô khi rửa mặt thường xuyên dùng.

Khi đôi mắt to đen bóng nhìn hắn, mang theo một tầng ánh sáng mềm mại, bởi vì quá mức miễn cưỡng, cho nên trong mắt cô có lấp lánh mà bình thường không có, nhưng cũng không hiểu sao nhiều thêm một phần dáng vẻ kiều diễm.

Chu Khởi nhìn cô, ánh mắt càng thâm trầm, dần dần hắn cảm giác trong ngực mình có một ngọn lửa kỳ lạ đang chậm rãi bùng lên.

Hắn thầm mắng một tiếng, tiếp theo nâng tay lên, bàn tay chợt đem hai mắt Hứa Nùng che lấp.

"Về sau không thể để cho em tùy tiện làm nũng nữa."

Trước mắt Hứa Nùng rơi vào một mảnh tối đen, nghe xong lời Chu Khởi, có chút không rõ lí do.

"Cái gì?"

Chu Khởi một chút cũng không cử động, như trước che hai mắt cô, cũng không trả lời.

Nhưng trong lòng lại không tự chủ nghĩ ———

Cô có chỗ nào là làm nũng, cái này mẹ nó rõ ràng là muốn mạng hắn mà.

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 47

Thời gian rất nhanh liền đến cuối tuần.

Lưu Ngải cùng Trì Sa Sa trọ ở trường, cho nên sau khi Hứa Nùng ở nhà tùy tiện thu thập một chút, liền dặn dò Chu Khởi lát nữa dẫn người đến trường đón bọn họ, sau đó liền khoác ba lô đi trước tìm hai cô nàng kia.

Trước khi gần đi Chu Khởi ở phía sau giọng nói nhàn nhã còn không quên nhắc nhở, "Bạn học nhỏ, thời gian tính ngược là 22 ngày a."

"..."

Hứa Nùng đem tiếng đóng cửa làm cho thật vang, Chu Khởi ở trong phòng nhếch môi, cười đến cả khuôn mặt là vẻ lưu manh.

Hứa Nùng đại khái đi hết mười mấy phút đồng hồ liền tới phía dưới ký túc xá nữ đại học B, cô nghĩ một chút, vẫn là trước tiên ở dưới nhà gọi cái video cho bọn họ đi.

Đại khái qua chừng nửa phút, đầu kia mới được kết nối. Điện thoại di động hình như là bị dựng ở chỗ nào đó, hai cô nàng ai cũng không nhìn về hướng màn ảnh bên này, mỗi người đều cầm quần áo đang qua lại khoa tay múa chân.

"Đồng chí Tiểu Hứa, cậu đến rồi à?" Trì Sa Sa mở miệng trước.

Hứa Nùng nhìn hai người cách màn hình rất xa, trầm mặc, "Tớ ở dưới nhà."

https://thuviensach.vn

"A?" Tiếng nói chuyện ngừng lại, chỉ thấy một bóng dáng nhanh chóng xẹt qua màn hình bên kia, sau một lúc lâu, một ban công nào đó ở tầng trên truyền đến tiếng của Trì Sa Sa, "Đồng chí Tiểu Hứa!"

Hứa Nùng ngẩng đầu, nhìn thấy Trì Sa Sa khuôn mặt vui vẻ đang vẫy tay với mình.

"Cậu đi lên nha, đi lên chờ bọn tớ!"

Hứa Nùng nhìn dì quản lý đang ngồi ở cửa, có chút khó xử.

Dì quản lý hôm nay hình như cũng lười tích cực, nhấc tay hướng vào bên trong ra hiệu hai cái, tỏ ý để cô nhanh chóng đi vào.

Hứa Nùng cười nói với dì quản lý tiếng "Cám ơn", sau đó bước chân nhẹ nhàng leo lên tầng ký túc mà Lưu Ngải cùng Trì Sa Sa ở.

Thật ra lúc đầu cô cũng nghĩ trọ ở ký túc xá, nhưng mà cô lúc ấy một lòng muốn thoát khỏi phiền toái mà Bùi Ngọc mang đến cho mình, nghĩ ra cái biện pháp ăn mặc xấu xí, nếu thật sự trọ ở ký túc xá khẳng định sẽ không thuận tiện.

Cho nên suy đi nghĩ lại, ý tưởng này chỉ có thể mắc cạn.

Sau khi đến ký túc xá bọn họ ở, cô đơn giản nhìn một cái.

Các cô ở là phòng hai người, cho nên căn phòng này chính là thiên hạ của hai người, gần như là muốn điên như thế nào liền điên như thế ấy. Cho nên lúc này gần như trên giường của hai người đều phủ kín đủ loại quần áo, trên bàn học không có mấy quyển sách, thay vào đó là một đống mỹ phẩm, phấn má, phấn mắt, son môi các loại.

Trên mặt đất ngoại trừ trải hai tấm thảm yô-ga, những chỗ khác đều bị đủ loại đủ kiểu giầy chất đầy.

https://thuviensach.vn

Tóm lại, đánh mắt nhìn xuống, căn phòng này làm người ta có loại ảo giác như đi vào kho hàng.

Hứa Nùng yên lặng suy nghĩ một chút, đột nhiên lại cảm thấy tự mình thuê phòng ở cũng rất tốt...

Hai người thấy cô đi lên, nhanh chóng ném mấy thứ đang nắm trong tay xuống, đi đến trước mặt cô.

"Hai đứa bọn tớ thật ra đã sớm thu thập ổn rồi, nhưng lại sợ không đủ gây chú ý, cậu giúp bọn tớ nhìn xem, bộ đồ trên người hai đứa bọn tớ thế nào?"

Mở miệng nói chuyện trước là Lưu Ngải, trên người cô ấy mặc một cái quần short rất ngắn cùng với áo lộ rốn, dáng người xinh đẹp lộ ra hơn phân nửa, cô bình thường lại vô cùng yêu thích vận động, màu da hơi đậm hơn so với những cô gái khác, cho nên lúc này nhìn qua lại nhiều thêm vài phần mỹ cảm khỏe mạnh.

Trì Sa Sa thì cũng không khác lắm, một cái váy ngắn xếp li, phía trên kết hợp với cái áo một quai màu trắng, biểu hiện cùng dáng người đồng thời, cũng làm cho người ta không chú ý tới kiểu dễ thương chỉ có trên người cô ấy.

Hứa Nùng ở một bên yên lặng nhìn trong chốc lát, sau đó có chút không xác định hỏi: "Có thể quá lạnh hay không a? Hôm nay bên ngoài hạ nhiệt độ rồi."

Lưu Ngải: "..."

Trì Sa Sa: "..."

"Đừng hỏi nữa, giống cô ấy loại con gái cả ngày trừ bỏ muốn làm đạo diễn ra cái gì cũng không muốn, bọn mình vẫn còn đối với cô ấy ôm cái kỳ

https://thuviensach.vn

vọng gì chứ?" Trì Sa Sa mặt không biểu cảm nói.

Hứa Nùng cũng rất bất đắc dĩ, cô nói chính là lời nói thật nha, Bắc thành gần đây đã vào thu, nhiệt độ không khí giảm xuống rất nhiều, các cô ăn mặc thiếu vải như vậy, nhất định là lạnh a.

Lưu Ngải cũng không có ý để Hứa Nùng đưa ra ý kiến, chẳng qua cô trên dưới đánh giá Hứa Nùng hai lượt, đầu mày bỗng nhiên hơi hơi nhăn lại.

"Đồng chí Tiểu Hứa, tuy nói cậu hôm nay chỉ là đi theo bọn tớ, nhưng nói như thế nào cũng là muốn cùng nhau đi ra ngoài chơi, cậu một thân này..."

Hứa Nùng cũng cúi đầu nhìn nhìn bộ quần áo trên người mình, quần bút chì màu xanh đậm cùng áo thun có mũ màu trắng...

"Có vấn đề gì sao?"

"Vấn đề lớn có được không!" Trì Sa Sa cũng mở miệng, "Cậu có chỗ nào giống đi giao lưu hữu nghị, ngược lại có chút giống đi làm gia sư."

Hứa Nùng bị cô ấy chọc cười, có chút bộ dáng bất đắc dĩ nói: "Là các cậu giao lưu, tớ chỉ là đi cùng các cậu mà thôi."

"Vậy cũng không được! Đi ra ngoài chơi liền phải có thái độ đi ra ngoài chơi!" Lưu Ngải nói cho hết lời, ánh mắt hướng lên giường của mình liếc một cái, "Nếu không tớ tìm cho cậu bộ quần áo thay đi."

Hứa Nùng cũng nhìn quần áo của cô ấy ở trên giường một chút, toàn bộ là quần ngắn váy ngắn, cô vừa nghĩ tới nhiệt độ bên ngoài, rất kiên quyết lắc lắc đầu, "Tớ từ chối."

https://thuviensach.vn

Trì Sa Sa nghe xong, lấy khuỷu tay huých Lưu Ngải một cái, "Cậu sợ là quên Chu đại soái ca nhà cô ấy là cái đức hạnh gì đi, còn dám cho cô ấy ăn diện theo hướng gợi cảm nữa?"

Lưu Ngải nghẹn lại, lập tức cũng nghĩ tới chuyện Chu Khởi lúc trước ở trên sân huấn luyện giáo huấn nam sinh khoa biên đạo kia.

"Vậy phải làm thế nào? Dù sao tớ cảm thấy không thể để cho cô ấy cứ như vậy đi ra ngoài!"

Trì Sa Sa ở tại chỗ nhìn nhìn Hứa Nùng suy nghĩ một chút, tiếp đến dường như là nghĩ tới điều gì, trước mắt sáng ngời.

"Tớ ở đây có cái váy, tuyệt đối tâm cơ, nhìn cũng không phải loại khêu gợi rất rõ ràng kia! Cậu chờ chút, tớ đi tìm."

Hứa Nùng "A" hai tiếng, nhưng mà không thể ngăn cản nhiệt tình của Trì Sa Sa. Nửa phút sau, cô ấy từ trên giường lục ra cái váy dài kia, sau đó giống như hiến vật quý cầm đến trước mặt hai người.

"Chính là cái này!"

Lưu Ngải nhìn thoáng qua, cảm giác chính là một cái váy dài màu đen không có kiểu dáng gì a.

"Cái váy này của cậu, tâm cơ ở chỗ nào?"

Trì Sa Sa cười cười, sau đó đẩy bả vai Hứa Nùng, "Cậu nhanh đi thay đi! Cái váy này phải mặc lên mới có thể nhìn ra hiệu quả."

Hứa Nùng nhìn xuống chiều dài chiếc váy, phỏng chừng có thể trực tiếp che lấy bắp chân, nghĩ một chút rồi cũng thuận theo ý của Trì Sa Sa, đi vào trong thay đồ.

https://thuviensach.vn

Lúc đổi xong đi ra, Hứa Nùng liền cảm thấy không thích hợp, cái váy này chỗ nào cũng đều rất tốt, nhưng chính là chỗ eo này... chỗ đường eo cố ý ở hai bên thiết kế thành dạng chạm rỗng, người bình thường không chú ý ngược lại là không nhìn thấy, nhưng mà làn da hai bên eo của cô cũng lộ ra một khoảng rất lớn.

Lưu Ngải vừa nhìn thấy cũng liền bị thuyết phục, vỗ vỗ vai Trì Sa Sa, "Văn ủy của chúng ta đúng là lợi hại."

Trì Sa Sa cười đến vẻ mặt kiêu ngạo.

Hứa Nùng vẫn còn có chút do dự, chẳng qua vừa vặn lúc này điện thoại của Chu Khởi gọi tới, nói hắn đã mang người chờ ở cửa đại học B, cô vừa thấy không còn thời gian, cũng liền mặc cái váy mà Trì Sa Sa cho mình ra cửa.

Ba cô gái mỗi người đều có đặc điểm riêng, một người lại đẹp hơn một người, đi ở trong sân trường hấp dẫn không ít ánh mắt.

Mà cổng trường đằng kia, Chu Khởi mang theo Hoa Tí cùng Trần Tiến đợi đã được một lát rồi, nếu không phải Trần Tiến thật sự sốt ruột đợi không được, lần thứ n kêu Chu Khởi gọi điện thoại thúc giục, đoán chừng Hứa Nùng vẫn sẽ không nhận bất kỳ cuộc gọi nào đi.

Sau khi Chu Khởi gác điện thoại, liền mang theo ý lạnh nhàn nhạt liếc một cái về phía Trần Tiến, sau đó hỏi Hoa Tí: "Cậu mang hắn tới làm gì?"

Trong lòng Hoa Tí rất đau khổ, chỗ nào là hắn muốn mang vị Trần gia kia tới chứ, là hắn nghe thấy mình cùng anh em trong quán bar nói chuyện, tự chủ động theo tới mà!

Trần Tiến cũng không quá hài lòng thái độ của Chu Khởi, một thân áo sơ-mi quần tây dựa vào trước một cái xe SUV tàn tạ cũ kỹ, nói với Chu Khởi: "Cậu có ý gì hả? Anh em đến giúp cậu giữ sân cậu không cảm ơn

https://thuviensach.vn

cũng thôi đi, cái giọng điệu kia của cậu là gì a. Đệch, cậu có biết, lão tử đã phí bao nhiêu sức lực mới mượn được một cái xe tồi tàn như vậy không hả!"

Chu Khởi như trước có chút ghét bỏ liếc hắn, "Tớ muốn cậu mượn sao?"

"..." Trần Tiến khó thở, dùng sức hướng về phía hắn trợn trắng mắt, lười lại phản ứng hắn.

Lúc mấy cô gái cùng nhau đi ra, ba người đàn ông chờ ở bên ngoài đều ngay lập tức nhìn thấy.

Hoa Tí sợ Trần Tiến không biết, nhanh chóng đẩy đẩy hắn, "Chính là các cô ấy."

Trần Tiến đánh mắt nhìn một cái, ngược lại đều là rất dễ nhìn, nhìn nửa ngày cũng không đoán được người Chu Khởi thích là người nào, vì thế nghiêng đầu lặng lẽ hỏi Hoa Tí một câu ——

"Người mà Lão Đại cậu thích là người nào a?"

Thật ra Trần Tiến cũng đã gặp qua Hứa Nùng, nhưng lúc ấy ở bên trong thành phố điện ảnh, Hứa Nùng vẫn còn là dáng vẻ quê mùa xấu xí, cùng với hiện tại hoàn toàn là hai người khác nhau, hắn không nhận ra cũng là bình thường.

Hoa Tí không dám tùy tay chỉ bà chủ tương lai của mình, vì thế sau khi lặng lẽ nhìn một cái, nhỏ giọng nói với Trần Tiến: "Người mặc váy dài màu đen đó."

Trần Tiến lần này ngược lại là cẩn thận nhìn một lát, sau đó cười, "Ơ, bé mèo hoang à."

https://thuviensach.vn

Còn không phải là bé mèo hoang sao?

Hứa Nùng bình thường rất ít mặc quần áo màu đen, gần ra ngoài cửa Trì Sa Sa còn đặc biệt thay cho cô một thỏi son môi đậm màu, nguyên bản đôi môi màu hồng lúc này ngập tràn sắc đỏ nhiệt tình, đuôi ngựa cũng buộc cao lên, cả người thiếu đi sự ngọt ngào thường ngày, ngược lại nhiều thêm sự gợi cảm cùng quyến rũ.

Chu Khởi nhìn thấy, đuôi lông mày không tự chủ cũng nhếch lên.

Sau khi ba cô gái đến gần, Trì Sa Sa trước tiên "Ồ" một tiếng, sau đó đánh giá Chu Khởi một chút, lại nhìn nhìn Hứa Nùng.

"Hai người các cậu hôm nay một thân này có chút giống quần áo tình nhân a."

Cô cho Hứa Nùng kết hợp một thân váy đen, mà Chu Khởi ở bên cạnh là một thân quần đen áo đen.

Hứa Nùng vốn là cũng bởi vì hôm nay ăn diện có chút không thích ứng, nghe xong lời Trì Sa Sa trong lúc vô tình bật ra, cũng theo bản năng nhìn thoáng qua Chu Khởi, sau đó đẩy đẩy Trì Sa Sa, "Cậu đừng nói bừa."

Chu Khởi cười nhìn chằm chằm vào Hứa Nùng, ngược lại không lên tiếng.

Hai cô gái cũng không muốn lại đi ghen tị những bóng bóng màu phấn hồng mơ hồ lưu động giữa hai người bọn họ, vì thế chủ động đi về phía Trần Tiến cùng Hoa Tí bên kia.

Các cô rất tự nhiên cùng hai nam sinh chào hỏi, Hoa Tí bởi vì lúc trước đã gặp qua bọn họ vài lần, cho nên lúc này ngược lại bắt đầu cho bọn họ và Trần Tiến làm quen với nhau.

https://thuviensach.vn

Chu Khởi cùng Hứa Nùng vẫn còn đứng ở tại chỗ, hắn không biết từ chỗ nào biến ra hai cây kẹo que, đưa cho Hứa Nùng một cái.

"Đến, phần thưởng vì em hôm nay rất ngoan."

Hứa Nùng cũng không từ chối, tiện tay đón lấy kẹo, nhưng trong lòng còn nghi hoặc...

Ngoan? Ngoan cái gì?

Một giây sau, Chu Khởi đem giấy gói kẹo xé mở ra, nghiêng người cúi xuống bên tai Hứa Nùng, "May mà hôm nay em không ăn mặc mát mẻ giống bọn họ, nếu không anh có lẽ lại muốn nổi điên rồi."

"..."

Hóa ra là chỉ quần áo?

Hứa Nùng không có biểu cảm gì nhìn hắn một cái, sau đó im lặng, đem túi xê dịch sang bên phía eo.

Đầu kia, sau khi mấy người nói nói cười cười một lát, Trần Tiến nhìn thời gian, sau đó gọi Chu Khởi một tiếng.

"Hắc, người anh em, chúng ta đi chứ?"

Chu Khởi cũng không đáp, chỉ là rất tự nhiên giữ chặt cổ tay Hứa Nùng đi về phía bọn họ.

Xe không xem là nhỏ, ghế sau là dạng ba chỗ ngồi, nhưng tính ra lại cũng thiếu vị trí của một người.

Hoa Tí ở bên cạnh nghĩ một chút, chủ động mở miệng: "Nếu không tôi gọi xe đi chỗ ăn cơm?"

https://thuviensach.vn

Lưu Ngải cùng Trì Sa Sa vừa nãy cùng Hoa Tí tán gẫu rất vui vẻ, lúc này hoàn toàn không muốn để hắn đi.

"Đừng a, dồn lại một chút cũng có thể ngồi được mà, hơn nữa..." Trì Sa Sa nói rồi, nhìn Hứa Nùng cùng Chu Khởi một cái, "Không phải còn có hai người có thể ngồi cùng một chỗ sao, kêu Chu đại soái ca ôm đồng chí Tiểu Hứa của chúng ta thì tốt rồi mà!"

Hứa Nùng sửng sốt một chút, vừa muốn mở miệng cự tuyệt, lại bị Chu Khởi giành trước đáp ứng.

"Được." Nói xong, hắn mỉm cười quay đầu lại nhìn Hứa Nùng, "Chúng ta chủ thuận theo khách đi."

Hứa Nùng: "???"

Căn bản không cho cô cơ hội phản đối, Chu Khởi trước tiên mở cửa xe ra, cúi người đi vào ngồi ở vị trí phía bên phải, sau đó vươn cánh tay về phía Hứa Nùng, "Đến đi."

Hứa Nùng vẫn đứng ở tại chỗ ngập ngừng do dự, Lưu Ngải cùng Trì Sa Sa cũng không muốn lại để cô lãng phí thời gian, ấn bả vai cô liền đem cô đẩy về hướng Chu Khởi bên kia.

Hứa Nùng rơi vào đường cùng, đành phải theo ý bọn họ, ngồi vào trong.

Cơ thể cô rất nhẹ, sau khi đi qua Chu khởi không tốn chút sức nào liền đem cô ôm lên đùi mình, trong quá trình bàn tay vô ý đụng đến thắt lưng cô, lòng bàn tay vừa vặn, làn da trắng như tuyết bên hông Hứa Nùng lộ ra kia, một tấc không thừa không thiếu bị Chu Khởi nắm chặt.

Sau khi Hứa Nùng lên xe liền có chút xấu hổ, vốn tùy tay xé giấy gói nhét kẹo que vào trong miệng, muốn dời đi một chút lực chú ý. Lại tại khi

https://thuviensach.vn

cảm thấy nhiệt độ trong lòng bàn tay Chu Khởi, cả người cứng đờ.

Cô theo bản năng liền vặn vẹo cơ thể, nhưng lại bị người đàn ông phía sau một phen trực tiếp chặn lại.

Giọng hắn khàn khàn, mang theo từ tính âm trầm, "Đừng lộn xộn."

Mà vừa vặn lúc này những người khác cũng lục tục từ các mặt khác lên xe, Hứa Nùng cho dù muốn cử động cũng không dám làm động tác gì trước mặt mọi người.

Chu Khởi gần như dùng một cánh tay đem cả vòng eo của cô đều chặn lại, ôm thân thể cô dính sát vào mình, cánh tay từ phải sang trái, đem hai bên thắt lưng lộ ra toàn bộ che lại.

Hứa Nùng cảm giác được tay hắn ở bên hông mình làm loạn, quay đầu lại trừng mắt nhìn hắn một cái.

Chu Khởi cũng không thèm để ý, đầu ngón tay như trước nhè nhẹ vuốt ve làn da dưới lòng bàn tay, đôi môi nhẹ dán bên tai cô, khi nói chuyện, mang theo hơi thở khiến người run rẩy.

"Lời vừa nãy anh muốn thu hồi lại, em một chút cũng không ngoan."

"..." Hứa Nùng bị hắn làm cho một cử động cũng không dám làm, mức độ nhỏ căn bản là vô dụng, mức độ lớn lại sợ Lưu Ngải cùng Trì Sa Sa ngồi bên cạnh phát hiện cái gì khác thường.

Cửa xe lúc này toàn bộ đóng chặt, cô cảm giác không khí trong xe đều biến đến mỏng manh, căng chặt, nhiệt độ trong lòng bàn tay Chu Khởi vẫn luôn dán ở trên eo cô, giống như là muốn nướng cô.

Chu Khởi ngược lại phản ứng không lớn, chỉ ôm cô, ngồi dựa vào ở mặt sau mỉm cười lười biếng.

https://thuviensach.vn

Trần Tiến ở ghế lái nổ máy, trong lúc vô tình liếc nhìn vào kính chiếu hậu, liền thấy người anh em của mình cười đến giống như một con cáo vậy, nhất thời nhịn không được, hỏi: "Cậu cười cái gì thế?"

Chu Khởi lấy đầu lưỡi đẩy kẹo que trong miệng, khóe miệng nhếch lên càng thêm lười biếng.

"Không có gì, chính là cảm thấy cái kẹo hôm nay, đặc biệt ngọt."

Trong lúc nói chuyện, đầu ngón tay đặt tại thắt lưng Hứa Nùng lại hơi hơi nhẹ chuyển động một chút, dẫn tới cô một trận ngứa ngáy run rẩy, không tự chủ lại quay đầu nhẹ trừng mắt nhìn hắn một cái, muốn để cho hắn biết điều một chút.

Lưu Ngải cùng Trì Sa Sa nhìn động tác nhỏ của hai người, có chút chịu không được liếc nhìn nhau.

"Làm sao giờ, tớ lại chua rồi." Trì Sa Sa nhỏ giọng nói.

Lưu Ngải gật đầu, "Ai mà không chứ, cậu tùy tiện tìm cho Hứa Nùng cái váy, hai người cũng có thể kết hợp thành quần áo tình nhân, ai, tớ cũng thật muốn cùng cái soái ca khác mặc đồ tình nhân nha."

Trì Sa Sa nhìn thoáng qua về hướng bọn họ, sau đó yên lặng bổ sung câu: "Kẹo mút cũng là một đôi."

"..."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 48

Thật ra Trần Tiến nguyên bản tính toán mang mấy cô gái này đi nhà hàng kiểu Âu ăn cơm Tây, nhưng Hoa Tí nhỏ giọng nhắc nhở một chút giá trị con người hiện tại của Chu Khởi, vì thế giữ vững nguyên tắc "Huynh đệ nghèo ta cũng nghèo", cuối cùng Trần Tiến đem xe dừng lại ở một quán thịt xiên có mức độ tiêu phí còn tính vào hàng trung bình.

Sau khi xe dừng lại, Hứa Nùng ngay lập tức nhảy xuống. Chu Khởi lười biếng theo sau cô, không nghĩ tới người mới vừa đứng thẳng, liền bị con mèo nhỏ đá cho một cước.

Chu Khởi một chút cũng không thèm để ý, thậm chí còn sáp đến trước mặt cô, cúi đầu nhìn cô nói: "Hả giận chưa? Nếu vẫn chưa hả giận thì lại đá thêm hai cái nữa."

"..." Hứa Nùng bị dáng vẻ hư hỏng này của hắn làm cho không còn lời nào để nói, cũng không lại để ý đến hắn, khoác ba lô liền đi vào bên trong quán thịt xiên.

Chu Khởi ở sau lưng cô nhìn theo, ở hai bên thắt lưng, làn da tuyết trắng như ẩn như hiện.

Đầu lưỡi hắn đang đẩy hàm răng ngừng một lúc lâu, cuối cùng âm thầm ở trong lòng "Đệch" một tiếng ——

Sớm biết thế nên mặc một cái áo khoác đi ra ngoài, cô nàng nhà hắn eo thon nhỏ này cho dù chỉ có một khoảng, hắn cũng không muốn để người đàn ông khác nhìn thấy.

https://thuviensach.vn

...

Khách hàng trong quán thịt xiên khá đông, mấy người đợi gần nửa giờ mới được sắp xếp đến chỗ trống.

Sau khi ngồi xuống Hứa Nùng chủ động ôm đồm việc đi lấy thịt xiên, trước lúc đi cô suy nghĩ một chút, còn túm lấy tay áo của Chu Khởi.

Cô nhỏ giọng nói với hắn: "Anh theo tôi cùng đi, không cần ở lại chỗ này làm bóng đèn."

Suy nghĩ của Hứa Nùng rất đơn giản, cảm thấy dù sao buổi giao lưu này cũng đã tiến hành, vậy liền làm hết khả năng để cho người của hai bên chút thời gian tự do ở chung đi. Cô cùng Chu Khởi hai người ở giữa, có thể né tránh một chút cũng tốt.

Chu Khởi hiển nhiên cũng nghe rõ lời Hứa Nùng nói, ngược lại cũng không có dị nghị gì, lười biếng đứng dậy đi theo cô cùng nhau đi về phía tủ lạnh ở phía trước.

Lưu Ngải cùng Trì Sa Sa cũng hiểu ý tứ của Hứa Nùng, cho nên sau khi cô cùng Chu Khởi rời đi, liền chủ động mở miệng hỏi chút vấn đề.

Bởi vì trước kia đã gặp qua Hoa Tí, cũng tán gẫu qua mấy lần, cho nên lúc này sự tò mò đối với hắn không coi là nhiều, các cô liền đem lực chú ý đều trước tiên đặt ở trên người Trần Tiến.

Trần Tiến ăn mặc nhìn qua không quá giống sinh viên đại học, cho nên khi Lưu Ngải mở miệng, cũng liền hỏi thẳng: "Anh không phải học trường nghề đối diện đi?"

Trần Tiến có chút mờ mịt, quay đầu nhìn Hoa Tí một cái, dường như đang dùng ánh mắt vặn hỏi ——

https://thuviensach.vn

【 Tình huống gì vậy? Như thế nào Lão Đại của cậu ngoài giả dạng quỷ nghèo còn giả làm sinh viên đại học nữa? Cái đệch thật sự không biết xấu hổ như vậy sao?! 】

Hoa Tí cảm thấy có chút đau đầu, cũng không để ý nhiều như vậy, thay Trần Tiến mở miệng: "Cái đó... Vị này chính là anh họ xa của tôi, quả thật không phải là cùng một trường với bọn tôi."

"..."

Trần Tiến liền im lặng nhìn Hoa Tí nói linh tinh, nghĩ thầm rằng quả nhiên đi theo cái dạng Lão Đại gì thì học theo cái dạng đó, Chu Khởi không biết xấu hổ, đàn em dưới tay cũng một đứa so với một đứa càng không biết xấu hổ, lời nói nhảm này nói ra cũng đều không cần bản nháp a!

Tuy rằng sớm có dự đoán, nhưng thời điểm thật sự nghe thấy cái đáp án này, trong lòng Lưu Ngải cùng Trì Sa Sa vẫn có chút thất vọng.

Trầm mặc một chút, Trì Sa Sa mở miệng hỏi Trần Tiến: "Vậy vị này... Anh trai, anh năm nay bao nhiêu tuổi nha?"

Trần Tiến suy nghĩ một chút, con gái bây giờ hình như đều rất thích kiểu thành thục ổn trọng? Dù sao huynh đệ cũng không biết xấu hổ, hắn tùy tiện nói dối cũng không có gì đi.

Hắn hắng giọng một cái, cố gắng hết sức mỉm cười nhã nhặn, "Tôi năm nay ba mươi tuổi."

Hắn thật ra là cùng tuổi với Chu Khởi, chẳng qua vì để hai cô gái có ấn tượng tốt với mình, nói nhiều thêm mấy tuổi.

Khóe miệng của Lưu Ngải cùng Trì Sa Sa mức độ lấy mắt thường có thể thấy rũ xuống vài phần, hai cô gái liếc nhìn nhau, tiếp đó Lưu Ngải lại hỏi: "Vậy... Anh hiện tại làm ở chỗ nào?"

https://thuviensach.vn

Cái này Trần Tiến rất có lòng tin, hắn nói công ty nhà mình, "Chí Thần đã nghe qua chưa?"

Lưu Ngải cùng Trì Sa Sa miệng hai người đều hơi hơi mở rộng, có chút dáng vẻ giật mình ngoài ý muốn.

Trần Tiến rất hài lòng, đúng đúng, chính là muốn cái hiệu quả này.

Nào ngờ sau khi người ta kịp phản ứng, vậy mà lại hỏi: "Ách... Là cái cách trường bọn em, không sai biệt lắm ba giờ chạy xe... Chí Thần sao?"

Trần Tiến sửng sốt, không biết cái này sao liền nhảy đến trên khoảng cách rồi, trọng điểm chẳng lẽ không phải là công ty sao? Chí Thần nói thế nào cũng là số một số hai ở Bắc thành đi! Sinh viên không phải đều muốn nhảy vào làm việc sao!

Hắn do dự một chút, sau đó mở miệng hỏi: "Có vấn đề gì sao?"

"Vấn đề lớn nha!" Nói chuyện chính là Trì Sa Sa, có có chút đáng tiếc nhìn Trần Tiến, "Cái kia, anh trai, thật ra anh cũng rất đẹp trai, dáng người cũng tốt, giọng nói cũng rất hay, nói thật, sớm hai năm anh nếu là ở trường bọn em mà nói, đủ sức là cấp bậc nhân vật đẹp trai nhất trường rồi!"

Lời này Trần Tiến thích nghe, trên mặt hắn chỉ nhè nhẹ mỉm cười, nhưng trong đầu quả thực muốn nở hoa rồi, nếu phía sau có cái đuôi mà nói, phỏng chừng cũng sắp vểnh lên trời rồi.

"Đâu có, chỉ là bình thường, chỉ là người bình thường thôi."

Trì Sa Sa cũng không để ý hắn giả khiêm tốn, lời trước tán dương sau dìm xuống này nói xong, lập tức bắt đầu phanh gấp.

"Nhưng là...đi"

Biểu tình của Trần Tiến đình trệ, nhưng là... đi???

https://thuviensach.vn

"Tuổi tác của anh quá lớn rồi, hơn nữa bình thường chỗ làm cách trường bọn em quá xa, nếu muốn thật sự cùng anh nói chuyện yêu đương, em cũng đều có loại cảm giác nói chuyện yêu xa, em bên này trang điểm thật đẹp muốn giáp mặt cho anh nhìn một chút, anh ở bên kia phải ba tiếng mới có thể chạy tới, còn phải là dưới tình huống không kẹt xe, nếu không cũng phải bốn năm tiếng... Chờ anh đến, trang điểm của em cũng bay hết rồi, trong lòng tràn đầy đều là kích động muốn đánh anh, còn nói chuyện yêu đương gì nữa chứ."

"..." Trần Tiến không hiểu sao cảm thấy cô bé này nói có chút đạo lý?

Lưu Ngải nghe Trì Sa Sa nói xong, cũng mở miệng: "Cái này cũng không tính là vấn đề lớn, chủ yếu vẫn là tuổi tác của anh, ba mươi tuổi a, so với bọn em hơn hẳn chín tuổi, bốn bỏ năm lên chính là mười tuổi... Cha mẹ em kết hôn sớm, bọn họ hai mươi liền sinh ra em, nếu lỡ như về sau đến nhà em thăm hỏi, anh muốn gọi cha em là chú hay là anh trai đây."

"..." Trần Tiến rơi vào trầm tư, rất nghiêm túc bắt đầu tự hỏi, cuộc tụ tập cùng náo nhiệt hôm nay, hắn có phải làm sai hay không.

Hắn rõ ràng ở bên trong vòng luẩn quẩn Bắc thành cũng là người đàn ông độc thân nổi tiếng rất được chào đón, sao ở trước mặt hai cô nàng này, liền bị ghét bỏ thành như vậy rồi?

Cùng là nói dối, như thế nào tên chó Chu Khởi kia khiến cho cô nàng nhà hắn đồng tình các kiểu, đến chỗ này của hắn, liền biến thành như vậy?!

Hoa Tí ở bên cạnh nín cười nín đến sắp nội thương rồi, nhất là hắn nhìn thấy dáng vẻ của Trần Tiến vẻ mặt nghi ngờ nhân sinh, hắn liền sắp nhịn không được muốn cười ra tiếng.

Cũng may lúc này Hứa Nùng cùng Chu Khởi bê hai khay thịt xiên quay trở lại, nhìn thấy không khí không đúng, Hứa Nùng nhanh chóng hỏi câu: "Làm sao vậy?"

https://thuviensach.vn

Lần này Lưu Ngải cùng Trì Sa Sa phản ứng ngược lại là rất nhanh, vội vàng đều xua tay lắc đầu, "Không có việc gì, không có việc gì."

Cả hai đều nghĩ thầm, tuy rằng rất thất vọng với Trần Tiến, nhưng cũng không thể nói thẳng với Hứa Nùng, dù sao người ta có ý tốt tổ chức bữa cơm hôm nay mà.

Nhưng Trần Tiến bị loại rồi, chỉ còn lại có một mình Hoa Tí, hai người các cô đối với một người đàn ông... Giao lưu hữu nghị này cũng không còn ý nghĩa gì nữa.

Cho nên nghĩ lại như vậy, tâm tình hai người đều không tốt lắm.

Hứa Nùng nhìn biểu cảm của hai người, cũng cảm thấy sự tình không đúng lắm, cô không quá quen với Trần Tiến, nhưng là lúc trước cũng nói qua mấy câu với Hoa Tí.

Vì thế cô quay đầu hỏi Hoa Tí: "Sao vậy?"

Hoa Tí vẫn còn ở vào trạng thái muốn cười mà không dám cười, kìm nén đến bả vai khẽ run, vừa nghe bà chủ tương lai của hắn lên tiếng, nhanh chóng điều chỉnh sắc mặt.

Hắn nhìn hai cô gái ở đối diện, lại nhìn Trần Tiến, sau đó nói: "Không có gì, bọn tôi vừa rồi đang thương lượng lát nữa ăn xong thì đi đâu ấy mà."

Hai cô gái vừa nghe vậy, nhanh chóng gật đầu, "Đúng đúng, vấn đề này có chút làm người phát sầu mà."

Chu Khởi lúc này đã an trí cho Hứa Nùng ngồi xuống, bản thân cũng kéo cái ghế ra ngồi ở bên cạnh cô.

Dáng điệu hắn lười biếng dựa vào lưng ghế, một cánh tay nhẹ đặt lên lưng ghế của Hứa Nùng bên kia, đầu ngón tay khẽ chạm đuôi ngựa của cô,

https://thuviensach.vn

dường như là đối với lời bọn họ nói một chút cũng không cảm thấy hứng thú.

Trần Tiến nhìn hắn giống như người không có việc gì liền giận run cả người, suy nghĩ một chút, sau đó lại hơi mỉm cười.

"Nếu không tôi mời mọi người đi quán bar chơi đi, tôi biết trung tâm thành phố có một quán bar rất không tệ, chúng ta ăn xong cơm đi đến đó được rồi."

Lời này thành công lôi kéo sự chú ý của Hoa Tí cùng Chu Khởi.

Chu Khởi lười biếng nâng mí mắt, hơi hơi cảnh cáo nhìn hắn một cái, nhưng Trần Tiến giống như là không nhìn thấy, như trước tiếp tục nói: "Thế nào? Quán bar kia điều kiện cũng rất tốt, hơn nữa chúng ta lát nữa đi vừa lúc là buổi chiều, người không nhiều không ít, nếu không buổi tối đi qua tầng một khẳng định không có chỗ ngồi."

Lưu Ngải cùng Trì Sa Sa kỳ thật rất mủi lòng, dù sao ăn diện thì cũng đã ăn diện rồi, cũng không muốn tùy tiện ăn một bữa cơm liền quay về trường.

Vì thế suy nghĩ một chút, Trì Sa Sa nói: "Vậy nếu không lát nữa chúng ta AA đi, bữa cơm này tiền cũng vậy, đều AA, liền để chúng ta cùng nhau đi ra ngoài chơi."

Trần Tiến vẫn là lần đầu từ trong miệng con gái nghe được từ AA này, rất mới mẻ, nhưng cũng rất chống cự lại.

"Không cần không cần, chút tiền ấy không có gì, lát nữa đi quán bar vẫn là tôi mời."

Hứa Nùng vừa nghe lời này, lặng lẽ nhích đến gần Chu Khởi, nhỏ giọng hỏi hắn: " Người bạn này của anh... Rất có tiền sao? Bằng không lát

https://thuviensach.vn

nữa chúng ta lén lút đưa tiền cho hắn?"

Chu Khởi cười, cũng phối hợp với cô hạ giọng nói: "Không có việc gì, hắn gần đây mới vừa làm quen với một phú bà, đúng là lúc có tiền, cứ để cho hắn tiêu xài phung phí đi."

"..."

Chu Khởi nhìn thấy dáng vẻ một lời khó nói hết kia của Hứa Nùng, liền nhịn không được muốn trêu chọc cô, "Có phải cảm thấy so với hắn, anh nghe lời hơn hay không? Vậy có muốn thưởng cho anh cái gì hay không? Thời gian đếm ngược giảm vài ngày?"

"..." Hứa Nùng một phen đẩy mặt Chu Khởi ra, mặt không cảm xúc ngồi thẳng người, không thèm để ý đến hắn nữa.

...

Mấy người ăn cơm đại khái hết hơn hai giờ đồng hồ, nói nói cười cười không khí ngược lại cũng không tệ.

Sau đó đúng như Trần Tiến nói, hắn mang theo đoàn người đi quán bar ở trung tâm thành phố.

Lúc xuống xe, Hoa Tí có chút nhũn chân, hắn theo bản năng nhìn một chút về phía Chu Khởi, sau khi phát hiện Lão Đại nhà mình cũng không có phản ứng gì lớn, mới an tâm một chút.

Vị tiểu Trần gia này thật có thể chơi, biết rõ Lão Đại hiện tại thân phận không thể bại lộ, còn mang theo mấy cô gái đến quán bar của Lão Đại! Này lát nữa sau khi đi vào lỡ như đụng phải hai cái không có ánh mắt, làm làm hỏng việc thì làm sao.

https://thuviensach.vn

Càng nghĩ càng cảm thấy không được, Hoa Tí muốn đi vào trước nói một tiếng, kết quả lại bị Trì Sa Sa gọi lại.

"A, anh Hoa Tí, anh chờ chút, chúng ta cùng nhau đi vào mà."

Hoa Tí khóc không ra nước mắt, quay đầu lại nhìn Chu Khởi một cái, không nghĩ tới Lão Đại nhà mình rất bình tĩnh, ngay cả nhìn cũng không nhìn về hướng hắn bên này, vẫn luôn nghiêng đầu giống như đang cùng bà chủ nói gì đó.

Trần Tiến ở bên cạnh ngược lại là vui mừng, được a, người anh em này của hắn rất có định lực, hắn cũng đào cái hố to như vậy rồi, người anh em của hắn còn có thể giống như không có chuyện gì.

Được được, con sóng này được.

Sau khi đoàn người đi vào, huynh đệ trông cửa bên trong quán bar giống như không nhìn thấy người, cái gì cũng không nói trực tiếp liền thả bọn họ đi vào.

Hoa Tí có chút ngây người, lại theo bản năng quay đầu lại nhìn Chu Khởi một cái, thấy Lão Đại nhà mình mặt mày nhàn nhạt, giống như là đã sớm biết trước, đột nhiên liền hiểu ra.

Lẽ nào Lão Đại đã sớm lén lút thông báo cho anh em trong quán bar rồi? Chả trách bình tĩnh như vậy.

Kết quả suy nghĩ này mới vừa xuất hiện, sự cố liền xảy ra.

Nguyên bản người pha chế rượu trước quầy rượu nhìn thấy một nhóm người tiến vào, lại sau khi nhìn thấy Chu Khởi, nhanh chóng chạy chậm tới trước mặt bọn họ.

https://thuviensach.vn

Người pha chế rượu này cũng không tính là người mới, đến quán bar được ba tháng rồi, nhưng cùng mấy anh em khác trong quán bar so ra quả thật tư lịch không sâu. Cho nên bình thường hắn vì có thể ở lại chỗ này lâu dài, hạ xuống không ít công phu cùng tâm lực.

Lúc đầu khi Chu Khởi ở đây, hắn thường xuyên tiến lên lấy lòng, tuy rằng đại Boss kia nhìn không có dáng vẻ quá thích để ý người khác, nhưng cũng không dội tắt nhiệt tình của hắn.

Ai bảo nơi này tiền lương cao mà đãi ngộ cũng tốt chứ!

Nhưng nề hà Chu Khởi thời gian trước đột nhiên liền biến mất, cũng không quay trở về, hắn không có đối tượng lấy lòng, này thường xuyên qua lại liền có chút cảm giác không an toàn.

Hôm nay lại nhìn thấy người, hắn liền không ngăn được kích động trực tiếp tiến lên.

Mà lúc trước thời điểm Chu Khởi thông báo cho thuộc hạ, hắn cũng vừa lúc đi toilet, quay về cũng không nghe ai đề cập tới lời dặn dò của đại Boss.

Cho nên khi đi đến trước mặt bọn họ, hắn đặc biệt cung kính lại nhiệt tình gọi một tiếng: "Ông chủ."

Trần Tiến vui sướng khi người gặp họa cười, Hoa Tí cạn lời, Chu Khởi cũng hơi hơi nhíu lông mày.

Tiểu đệ trông cửa ở bên cạnh ngược lại phản ứng rất nhanh, bước nhanh lên trước một phen túm lấy người lôi đi.

Mấy cô gái bị chuyện này làm cho kinh ngạc, sau đó vẫn là Lưu Ngải phản ứng lại trước.

https://thuviensach.vn

"Người pha rượu này... Hắn là người Quảng Thành đi? Tôi nghe nói người bên kia đều thích gặp người là gọi "Ông chủ", ngược lại là rất nhiệt tình có lễ phép a."

Hoa Tí vừa nghe vậy, đi theo cùng nhau pha trò, "Đúng đúng, tôi nhìn cũng giống, ha ha ha..."

Không khí như vậy, ngược lại là không xấu hổ như vừa rồi.

Trần Tiến gọi người dẫn bọn họ đi tìm chỗ ngồi, hắn thì đi quầy bar thay bọn họ gọi rượu.

Người pha rượu vừa mới gặp rắc rối lúc này đã được thả quay lại, hắn cũng biết bản thân nói sai rồi, sau khi thấy Trần Tiến, giống như là nhìn thấy cứu tinh, nhanh chóng nói: "Tiểu Trần gia, tôi thật là không biết chuyện ông chủ chúng tôi dặn dò a, tôi lúc ấy không ở đó, sau lại cũng không người nói cho tôi... Lát nữa anh có thể cố gắng nói với ông chủ của bọn tôi một chút, cầu xin giúp tôi a."

Trần Tiến cũng không đặt chuyện vừa rồi ở trong lòng, sau khi nghe xong người pha rượu nói, chỉ tùy ý gật gật đầu với hắn.

Người pha rượu thấy dáng vẻ hắn rất dễ nói chuyện, liền có chút nhiều chuyện lại mở miệng: "Ông chủ của chúng tôi rốt cuộc xảy ra chuyện gì a? Như thế nào còn không cho chúng tôi tùy tiện gọi hắn chứ?"

"Ông chủ của các cậu đang bận ở trước mặt con gái người ta giả nghèo để theo đuổi người ta đi, đương nhiên không thể để cho các cậu gọi hắn là ông chủ vạch trần hắn."

Người pha rượu có chút kinh ngạc, "Ông chủ của chúng tôi thân phận này... Đối với con gái còn cần "Theo đuổi" sao?"

https://thuviensach.vn

Trần Tiến vui vẻ, "Không phải mà, theo đuổi có vẻ vất vả. Nhưng mà tôi xem chuyện tốt của hai người cũng sắp tới rồi, các cậu hắn là cũng sắp có bà chủ rồi."

Người pha rượu nghe xong lời Trần Tiến nói, ánh mắt không tự chủ nhìn về hướng ghế dài bên kia.

Ánh sáng bên trong quán bar rất tối, nhưng chỗ mấy người ngồi cách bên này rất gần, cho nên cũng có thể nhìn thấy rõ ràng.

Chu Khởi lúc này ngồi đối diện phía bên này, Hứa Nùng ngay bên cạnh hắn, hắn vẫn giống tư thế lúc trước khi ở nhà hàng, lười biếng nhẹ đặt cánh tay ở sau lưng cô, như có như không chơi đùa đuôi ngựa của cô.

Lần này Hứa Nùng có cảm giác, trước tiên là thuận theo vài sợi tóc, lại tránh sang bên cạnh. Nhưng Chu Khởi không những không dừng lại, ngược lại càng thêm táo tợn hơn, làm cho Hứa Nùng không thể nhịn được nữa, quay đầu lại trừng mắt nhìn hắn một chút, sau đó lại nhấc chân đạp hắn một cái.

Chu Khởi cũng không có phản ứng gì, chỉ nhếch khóe môi cười đến càng hư hỏng.

Một màn này quả thực dọa cho Trần Tiến cùng người pha rượu bên này sợ ngây người, Trần Tiến kinh ngạc không vì cái gì khác, hắn là cảm thấy người anh em này của mình... Như thế nào nói chuyện yêu đương đột nhiên giống như biến thành học sinh trung học, thích bắt nạt cô gái mà hắn thích... Đây rõ ràng là bộ dạng lúc hắn đến trường chơi còn dư lại a!

Người pha rượu lại là ngoài ý muốn cái chân kia của Hứa Nùng, đại Boss của bọn họ bình thường có không dễ chọc vào thế nào hắn biết rõ, cô gái này lại có thể dám đá hắn, xem ra thật sự là bà chủ tương lai không thể nghi ngờ.

https://thuviensach.vn

Vì thế tâm tư hắn xoay chuyển, cuối cùng cũng không lại nói cái gì, yên lặng đi pha rượu cho bọn họ.

Sau đó khi hắn đem rượu đã được pha xong đều đặt vào khay giao cho Trần Tiến, đặc biệt dặn dò một tiếng, "Cái cốc xanh này chính là cho bà chủ của chúng tôi, tiểu Trần gia lát nữa anh nhưng tuyệt đối đừng phân sai ha."

"Ừ, biết rồi, không cho cô ấy thêm rượu mạnh chứ gì? Đây là cục cưng của ông chủ các cậu, muốn đem cô ấy chuốc say, quay đầu lại ông chủ của các cậu lại không làm thịt tôi đi."

Người pha rượu mơ mơ hồ hồ, cũng không trực tiếp trả lời, "Dù sao cam đoan hắn hài lòng!"

Sau đó khi Trần Tiến bê mấy cốc rượu đã pha chế tốt kia quay trở lại ghế dài, hai cô gái đều nóng lòng muốn thử đi sàn nhảy phía dưới nhảy nhót.

Sau khi hắn đem mấy cốc rượu kia từng cái phân chia hết, tùy ý ngồi xuống một chỗ trống, nói: "Hiện tại người trong quán bar không nhiều lắm, đi ra nhảy cũng không thú vị. Nếu không chúng ta trước tiên chơi hai ván? Chờ một lát nhiều người hơn các cô lại đi xuống chơi cũng không muộn."

Trì Sa Sa vừa nghe thế, hào hứng lên, vừa vặn vẹo thân thể theo âm thanh điện tử trong quán bar, vừa hỏi Trần Tiến: "Vậy chúng ta chơi cái gì?"

"Bài tú-lơ-khơ đi."

"A, vậy thua thì sao? Không có bất kỳ hình phạt nào cứ cảm thấy chơi không đủ kích thích."

Trần Tiến vừa nghe, đầy hứng thú thoáng nhìn về phía Chu Khởi bên kia, sau đó nhàn nhã nói câu, "Nếu mà thua, liền đại mạo hiểm đi? Chọn

https://thuviensach.vn

một người khác phái trong quán rượu, cùng đối phương hôn nồng nhiệt ba phút đồng hồ."

Nguyên bản Chu Khởi là câu được câu không nghe bọn họ nói, lúc này Trần Tiến vừa dứt lời, hắn liền đột nhiên sáp đến trước mặt Hứa Nùng.

"Em nói lát nữa anh thua hay là thắng?"

Tiếng nhạc trong quán bar rất lớn, khi Chu Khởi nói chuyện gần như là dán sát vào bên tai Hứa Nùng. Đôi môi mấp máy, hô hấp ấm áp phả vào vành tai cô, nhiễu loạn làm trái tim cô một phen run rẩy.

Cô tùy tay cầm cốc rượu ngọt trước mặt mình lên, thuận miệng nhấp một chút, cũng không nhìn Chu Khởi, đáp: "Tôi làm sao biết được."

Chu Khởi cười, có chút vô lại có chút hư.

"Được, nếu em không để ý, vậy anh vẫn là thua đi."

Nói xong, ánh mắt hơi hơi hạ xuống, đặt ở trên môi Hứa Nùng.

Đôi môi cô ở trong ánh sáng mờ ảo khẽ vểnh, có chút giống cánh hoa hồng mềm mại, còn mang theo một tầng sương sớm, dường như đang chờ người tới hái.

Con ngươi Chu Khởi tối sầm, lại một lần nữa dán vào bên tai cô, ngữ khí mang theo từ tính mê hoặc lòng người lại trầm thấp.

"Dù sao em nơi đó có cái kẹo bông, anh đã sớm muốn ăn rồi."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 49

Dạo này không hiểu sao edit hơi chậm, cả buổi tối mà cũng không xong được 1 chương 😢

Nên là mình tách ra post trước 1 nửa. Mọi người thông cảm.

~~~~~~

Chương 49 (1/2)

Suy xét đến việc không có bao nhiêu trò chơi bài hai cô gái có thể chơi, cho nên mấy người chơi là cách đơn giản nhất. Một người thành nhóm, người có bài to đi trước coi như thắng, ai bài nhỏ bị lưu đến cuối cùng, coi như thua.

Tầng một quán bar ánh đèn u ám, ánh sáng màu sắc xanh sắc đỏ không ngừng dao động, biến đổi, bởi vì do thời gian vẫn còn sớm, bên trong sàn nhảy không có kiểu người chen chúc người chật ních giống buổi tối.

Trên đài DJ ngược lại là vẫn luôn mang theo nhiệt tình, một bàn tay không ngừng xoay đĩa, một tay khác thì giữ tai nghe, ngẫu nhiên còn sẽ dùng ánh mắt cùng khách hàng dưới đài tương tác.

Nói tóm lại, tuy rằng lúc này người trong quán bar không nhiều bằng buổi tối, nhưng không khí lại như trước rất náo nhiệt.

https://thuviensach.vn
~~~~~~

Cho nên thời điểm Hoa Tí chia bài, hai cô gái ở đối diện vừa chờ bài vừa theo tiết tấu lay động thân thể.

Hứa Nùng không biết chơi bài, cho nên không mù quáng đi theo ồn ào tham dự.

Nhưng mà vừa rồi Chu Khởi náo loạn như vậy, cô cũng rất khó thật sự không thèm để ý thắng thua của bọn họ.

Cho nên tại thời điểm Hoa Tí chia bài xong, Hứa Nùng một bên giống như vô ý nhấp rượu ngọt trong cốc, một bên lặng lẽ thoáng nhìn về phía Chu Khởi bên kia.

Chỗ ngồi bên này ánh sáng quá tối, hơn nữa ánh đèn màu chiếu ra lại vẫn luôn không ngừng biến đổi, cô nheo mắt cố gắng nhìn mấy lần, cũng không thể nhìn rõ Chu Khởi bắt được rốt cuộc là lá bài gì.

Trần Tiến vừa vặn ngồi ở đối diện Chu Khởi cùng Hứa Nùng, lúc này nhìn thấy động tác nhỏ của cô, nhịn không được mở miệng: "Ơ, em dâu, quan tâm thắng thua của huynh đệ tôi như vậy a."

Hứa Nùng vốn là bưng cốc rượu, động tác lặng lẽ nhích lại gần Chu Khởi bên kia lập tức khựng lại, trong nháy mắt, không những Trần Tiến, mà ngay cả ánh mắt của hai cô gái cùng Hoa Tí cũng nhìn về phía cô.

Hứa Nùng xấu hổ không thôi, không cần quay đầu cô cũng biết, Chu Khởi chắc chắn là đang nhìn mình.

Cô có chút chột dạ giải thích, "Không có, không có, tôi chỉ là xem náo nhiệt, tò mò anh ấy bắt được lá bài nào..."

Chu Khởi cười, lười biếng nhếch môi nhích đến gần bên người cô, "Nếu tò mò thì trực tiếp nói với anh a, đến, cho em xem."

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng nào còn có hưng trí xem bài gì, thuận tay đẩy mặt hắn ra, một chút cũng không khách khí, "Đừng náo loạn nữa, anh chơi bài cho tốt đi!"

Hắn nhìn dáng vẻ cô vẫn luôn rủ mắt không dám nhìn mình, trong lòng ngứa ngáy.

Hắn thấp giọng lại nói với cô câu: "Thật không tò mò à? Em nếu là không thèm để ý, anh có lẽ thua thật a."

Lời này truyền đến trong tai Hứa Nùng, lập tức lại làm cô liên tưởng đến cái kẹo bông hắn nói vừa nãy, trong nhất thời vừa xấu hổ lại buồn bực, tiện tay cầm một miếng trái cây trong khay hoa quả nhét vào trong miệng Chu Khởi

"Anh rốt cuộc có chơi hay không!"

...

Hai người trêu chọc qua lại bị Trần Tiến cùng Hoa Tí ở đối diện nhìn thấy, tuy rằng không nghe thấy bọn họ nói gì, nhưng từ biểu cảm cùng phản ứng của Hứa Nùng, cũng không khó nhìn ra, khẳng định lại là Chu Khởi đang trêu chọc người ta đi.

Hoa Tí có chút không thể tin nhìn nhìn trái cây trong miệng Chu Khởi, lại nhìn vào bên trong mâm đựng hoa quả một cái, sau đó động tác cứng ngắc tiến đến trước mặt Trần Tiến.

"Tiểu Trần gia, nếu tôi không nhìn lầm, bà chủ nhét vào trong miệng Lão Đại chúng ta chính là... Chanh?"

Hoa Tí lại cẩn thận nhìn thoáng qua biểu tình của Chu Khởi, phát hiện trong miệng hắn ngậm miếng chanh, ngay cả lông mày cũng không nhăn chút nào, như trước cười cười nhìn về phía Hứa Nùng.

https://thuviensach.vn

Hắn nghĩ rồi lại nghĩ về vị chua của quả chanh kia, không tự chủ được nuốt nước miếng, lại nói với Trần Tiến: "Yêu đương gì gì đó... Ha hả, có thể làm cho người ta biến thành mạnh mẽ ha."

Trần Tiến sờ cằm, "Chậc chậc" hai tiếng, "Hắn đây đâu phải biến thành mạnh mẽ a, đây đã là muốn biến dị đi. Nhưng mà tôi cũng rất khâm phục cô gái này, lại có thể đem tên ma vương từ nhỏ ngỗ nghịch đến lớn này thu phục được ngoan ngoãn nghe lời như vậy, chậc, thật là nồi nào úp vung ấy a."

Phải biết rằng, Chu Khởi thật sự như lời hắn nói, là từ nhỏ ngỗ nghịch đến lớn.

Lúc đi học thì khỏi cần đề cập đến, từ trong trường đánh ra tới bên ngoài trường, trên cơ bản có thể nói coi như là một tiểu diêm vương. Sau đó lớn hơn một chút bắt đầu chơi đua xe lập đội xe, không ít sự việc trái với luân thường đạo lý được làm trong giai đoạn này.

Nếu để những người bị hắn hung hăng sửa trị lúc trước nhìn thấy dáng vẻ của hắn hiện tại, nhất định bị kinh ngạc đến cằm đều rớt xuống đất đi.

Hoa Tí nghe xong lời Trần Tiến nói, thở dài, "Ai, tiểu Trần gia, anh nói Lão Đại chúng ta còn cứu được sao?"

Trần Tiến quay đầu lại nhìn hắn một cái, dáng vẻ có chút kinh ngạc.

"Cứu cái gì mà cứu? Tôi nếu là gặp một cô gái mình thật sự thích, tôi cũng cố ý nhảy vào trong hố không đi ra."

"..."

...

https://thuviensach.vn

Mấy người bắt đầu chơi bài, vừa bắt đầu ngược lại còn coi như hài hòa, trên cơ bản lúc xuất bài mỗi người đều muốn bài có thể theo phía trước, sau đó bài trong tay càng ngày càng ít đi, thế cục liền bắt đầu có chút rõ ràng.

Bài của Trần Tiến hoàn chỉnh trước, so sánh mà nói cũng có chút to, cho nên hắn trước tiên xuất hết giành vị trí đầu tiên.

Phía sau lục tục Hoa Tí cũng xuất bài xong, Lưu Ngải bên cạnh cũng xuất bài xong, đến cuối cùng, cũng chỉ còn lại có một mình Trì Sa Sa cùng Chu Khởi.

Trì Sa Sa còn dư hai lá bài, đôi mắt cô xoay chuyển, chọn lá bài to nhất xuất ra trước.

Mọi người đều thấy rõ ràng, trong tay Chu Khởi chỉ có một lá bài, cô xuất ra chính là lá bài lớn nhất, hiển nhiên Chu Khởi là đảm đương không nổi.

Hắn nhìn bài trên bàn, thân thể dựa về phía sau, một cánh tay đặt trên lưng ghế sô pha, hơi hơi nghiêng người về phía Hứa Nùng bên kia.

"Bạn học nhỏ, anh phải thua thật rồi, làm sao đây?"

Hứa Nùng không hiểu sao có chút say.

Cô cảm giác trên người mình cuồn cuộn quét qua không ít mệt mỏi cùng men say, đầu óc cũng có chút không quá tỉnh táo, giống như gà mổ thóc hơi hơi gật đầu hai cái, Chu Khởi liền nhích lại gần.

Tiếng nhạc trong quán bar rất lớn, khi hắn nói chuyện phải tiến đến bên tai cô mới nghe được rõ.

https://thuviensach.vn

Cũng không biết có phải là ảo giác hay không, Hứa Nùng luôn cảm thấy trong lúc đôi môi hắn mấp máy, dường như hơi nhè nhẹ dán lên vành tai cô, hơi thở của hắn mang theo hương vị chanh mát lạnh, từng chút từng chút truyền đến.

Cô cảm giác nhịp tim mình thật giống như đi theo tiết tấu trong âm hưởng của tiếng nhạc điện tử, "Thịch Thịch Thịch", một lần so với một lần càng mạnh, một lần so với một lần tiếng vang càng lớn.

Hứa Nùng theo bản năng ngẩng đầu nhìn qua, ánh mắt hơi hơi mang theo vẻ say rượu.

Hai người lúc này khoảng cách rất gần, ánh sáng sân khấu ở tầng chót của quán bar chiếu xuống, ánh đèn màu u ám đánh lên trên mặt Chu Khởi, không hiểu sao tăng thêm cho hắn một phần tà khí mê hoặc lòng người.

Khi bốn mắt gặp nhau, Hứa Nùng có loại cảm giác căng thẳng hô hấp không thông.

Chu Khởi mặt mày lười biếng nhếch khóe miệng nhìn cô, khuôn mặt tuấn tú lại tiến sát lại gần cô, trong không khí mê say ái muội, khoảng cách của hai người gần như chỉ còn lại có mấy cm.

"Ừm? Làm sao đây?"

Khi hắn nói chuyện hơi thở phả vào trên mặt cô, Hứa Nùng cảm thấy lông mi mí mắt của mình dường như cũng muốn lây nhiễm hương vị của hắn.

Hai tay cô đặt ở bên hông theo bản năng siết chặt, mí mắt hơi hơi rủ xuống, không lại nhìn hắn.

Những người khác trên ghế dài sau khi thấy một màn như vậy, đều bắt đầu ồn ào.

https://thuviensach.vn

Trần Tiến gọi cực vui vẻ: "Này này, đây là nhận thua trước à? Nhưng mà cũng là, Chu Khởi cậu vẫn còn thừa lại một lá bài, người ta xuất bài lớn nhất, cậu lấy cái gì đảm nhiệm a! Được rồi, nhận thua liền phải bị phạt a! Chậc, tôi cũng có chút không kịp đợi rồi..."

Lời nói của Trần Tiến làm Chu Khởi bật cười, tiếng cười không lớn, nhưng không hiểu sao lại chấn động Hứa Nùng một trận khẽ run.

"Bọn họ đều muốn xem anh hôn em kìa, bạn học nhỏ."

Hứa Nùng như trước không đáp lại, nhưng bàn tay đặt ở bên người nắm càng chặt hơn.

Mà Chu Khởi cũng nhìn thấy hết phản ứng của cô, thân thể chống ở trước người của cô dừng lại hai ba giây, sau đó khuôn mặt tuấn tú hơi hơi xê dịch sang bên cạnh.

Đôi môi hắn dán ở bên tai Hứa Nùng, hơi hơi bật hơi nói: "Thôi, hôm nay trước tiên bỏ qua cho em."

Nói xong, lại giống như là vô ý, ở bên tai cô hạ xuống một cái hôn khẽ, rất nhẹ, gần như không dùng chút lực nào, nhưng Hứa Nùng lại không hiểu sao cảm giác đầu quả tim giống như bị người gãi một cái.

Trong khoảnh khắc, Chu Khởi ngồi thẳng người dậy, lười biếng đem lá bài trong tay ném về phía bàn thủy tinh ở giữa.

Ban đầu mọi người đều cho rằng trong tay hắn chỉ còn lại có một lá bài kia, vào lúc này không hiểu sao biến thành ba lá, hơn nữa còn là ba lá A, trực tiếp liền dồn lá bài đơn lớn nhất của Trì Sa Sa vào chỗ chết.

Mọi người đều kinh ngạc, đặc biệt là Trần Tiến, phản ứng vô cùng khoa trương, "Đệch, cậu đây là chơi chiến thuật tâm lý với bọn tôi đi, cậu cũng quá độc rồi, cậu đó!"

https://thuviensach.vn

Chu Khởi tư thế lười biếng dựa vào trên sô pha, một cánh tay đặt ở phía sau Hứa Nùng, vẻ mặt không hề gì mỉm cười, "Thắng rồi cũng không được sao?"

Hắn thắng rồi, Trì Sa Sa muốn khóc.

Cô cái kẻ thua này phải hôn ai đây a!

Lưu Ngải vẫn luôn nhịn cười, túm lấy cánh tay Trì Sa Sa, nhỏ giọng cố vấn cho cô.

"Nếu không cậu hôn cái anh Trần kia đi, dù sao hôm nay gặp một lần về sau cũng sẽ không gặp lại, khẳng định sẽ không xấu hổ."

Trì Sa Sa lắc đầu cự tuyệt, "Không được, lỡ như tớ hôn ra cảm giác, đến lúc đó thật sự thành cái già trẻ yêu xa thì làm thế nào, tớ phải đem hết thảy manh mối đều bóp chết tại trong nôi!"

Lưu Ngải: "..."

Trì Sa Sa trái nhìn một cái phải nhìn một cái, cuối cùng phát hiện chỉ còn lại có một mục tiêu là Hoa Tí kia.

Nghĩ một chút, cô mang theo tư thế đập nồi dìm thuyền, đi về phía Hoa Tí.

Nâng khuôn mặt Hoa Tí lúc hôn xuống, xung quanh rất nhiều người xa lạ đều phát ra tiếng thét ồn ào, Hoa Tí mơ mơ màng màng bị hôn một trận, cuối cùng trong đầu chỉ còn lại có một ý nghĩ ——

Mẹ, mẹ đã nói qua khi nào con tìm được vợ lúc đó sẽ đem tiền đền bù giải tỏa trong nhà cho con, có thể thực hiện rồi!

———————

https://thuviensach.vn

Chương 49 (2/2)

Cả nhóm chơi đùa đến hơn mười một giờ đêm, lúc đi ra, Hứa Nùng đã say đến mí mắt cũng có chút không mở ra được.

Lông mày Chu Khởi hơi nhăn lại, vừa đỡ cánh tay cô, vừa nhìn về phía Trần Tiến.

Trần Tiến lúc ấy liên lục lắc đầu, hắn nhưng là cái gì đều không có làm a! Hắn còn cố ý dặn dò cho Hứa Nùng loại rượu ngọt nồng độ thấp nhất, ai biết cô uống loại kia cũng sẽ say a!

Nhưng mà sau đó đi ra ngoài thổi chút gió lạnh, Hứa Nùng ngược lại là hơi hơi tỉnh táo một chút.

Cô nhịn xuống cảm giác buồn nôn, mơ mơ màng màng giương mắt nhìn Chu Khởi.

"Chu Khởi..." Hứa Nùng mở miệng, giọng nói so với bình thường mềm mại hơn mấy lần, "Em có chút khát..."

Chu Khởi cảm giác trong ngực mình dấy lên ngọn lửa, lúc này cũng mẹ nó muốn bùng nổ, khi nhìn Hứa Nùng, ánh mắt cũng càng sâu hơn.

Hắn chịu đựng trong khoảnh khắc, cuối cùng giao cô cho hai cô gái bên cạnh, sau đó xoay người đi mua nước cho cô.

Trần Tiến vui sướng khi người gặp họa, hắn đẩy đẩy Hoa Tí, "Cậu tin hay không, Lão Đại của cậu sớm muộn gì cũng có thể luyện thành một môn võ công của kẻ trộm."

Hoa Tí còn đắm chìm trong hưng phấn vì bị Trì Sa Sa cường hôn, có chút lơ đãng đáp: "Cái gì?"

https://thuviensach.vn

"Nhẫn thuật." Trần Tiến nói xong bản thân cũng nhịn không được bật cười, "Quay đầu lại tôi đặt cho hắn cái mai rùa, cậu lại mua cho hắn cái khăn đỏ trùm đầu!"

"..." Hoa Tí yên lặng xê dịch sang bên cạnh, tiểu Trần gia này bệnh điên nhìn qua hình như không nhẹ.

Lưu Ngải cùng Trì Sa Sa vẫn luôn ân cần hỏi Hứa Nùng có sao không, sợ cô khó chịu, còn hỏi cô có muốn ngồi trên bậc thềm một chút hay không.

Đang nói chuyện, bỗng nhiên liền nghe thấy cách đó không xa truyền đến một giọng nữ the thé ——

"Hứa Nùng?!!"

Thanh âm vô cùng lớn, người xung quanh gần như đều bị dọa giật mình, Hứa Nùng cũng bị chấn động cho thanh tỉnh, cố gắng nâng mí mắt giương mắt nhìn qua.

Kết quả vừa nhìn một cái, cô liền sợ tới mức men say giảm hơn phân nửa.

Người tới không phải ai khác, đúng là bà Tạ mấy ngày trước mới cùng Hứa Nùng cãi nhau một trận..

Bà ta mặc một thân lễ phục, nhìn như là mới đi ra từ cái tiệc rượu nào đó. Từ khi xuống xe, cửa xe cũng không đóng, bên trong cũng không có bóng dáng của ông Bùi.

Hứa Nùng âm thầm thở dài, vốn là bởi vì say rượu mà tâm tình nhẹ nhàng, vào giờ khắc này, nháy mắt rơi đến đáy cốc.

https://thuviensach.vn

Cô cái gì cũng không nói, cứ an tĩnh như vậy nhìn bà Tạ từng bước từng bước một, khí thế hung hăng đi về phía mình.

Lưu Ngải cùng Trì Sa Sa nhìn ra bà Tạ không có ý tốt, theo bản năng đều chắn trước người Hứa Nùng.

"Tôi nói, bác gái này, bác là ai a? Bác..."

Lưu Ngải lời còn chưa nói hết, liền bị bà Tạ đẩy một cái sang bên cạnh.

Khuôn mặt bà ta lạnh lùng nhìn Lưu Ngải, "Tránh ra, tôi là mẹ nó!"

Lưu Ngải cùng Trì Sa Sa đều sửng sốt một chút, Trần Tiến cùng Hoa Tí ở bên cạnh cũng có chút ngoài ý muốn.

Trần Tiến vừa quan sát bà Tạ, vừa nghĩ, bà già này nhìn liền giống quý phu nhân nhà nào đó, làm thế nào, huynh đệ hắn còn tìm được một thiên kim tiểu thư à?

Cũng không phải a, hắn làm sao ở trong vòng luẩn quẩn Bắc thành chưa nhìn thấy qua bóng dáng của Hứa Nùng chứ?

Sự kinh ngạc của Lưu Ngải cùng Trì Sa Sa không ít hơn Trần Tiến, các cô trầm mặc, nhưng lại vẫn không di chuyển.

Hứa Nùng không nhìn được nữa, khẽ chạm vào hai người đang che ở trước người mình.

"Không có việc gì, vị này đúng là mẹ đẻ của tớ."

Sau khi có được đáp án của Hứa Nùng, hai người mới lui một bước về phía sau, nhưng ánh mắt vẫn nhìn chằm chằm vào trên người bà Tạ, như là là sợ bà ta tức giận kích động lại làm gì đó với Hứa Nùng.

https://thuviensach.vn

Tức giận trong lòng bà Tạ còn chưa tan, lúc trước sau khi bị người thanh niên kia giáo huấn qua, bà ta quả thật có ý trước tiên kiên nhẫn chờ một thời gian, dù sao bà ta cũng sợ sự tình thật sự bại lộ, nếu ông Bùi biết nguyên nhân Bùi thị xảy ra vấn đề là do mình, khẳng định sẽ có ý kiến.

Mà Hứa Nùng bên này, bà ta cũng là không dám hỏi han.

Đúng như lời người thanh niên kia nói, cô hiện tại vẫn chưa biết sau lưng mình có người thay cô làm chỗ dựa, nếu một khi biết, vậy đứa con gái này của mình, về sau chẳng phải là cách mình càng xa hơn sao?

Bà ta cực cực khổ khổ vi Hứa Nùng trải đường, đem cô lôi kéo đến bây giờ, bà ta không thể cho phép người khác hủy hoại hết thảy những điều này.

Cho nên bà ta chỉ có thể trước tiên chịu đựng, chờ đến thời cơ thích hợp, lại đi tìm Hứa Nùng nói chuyện.

Nhưng là không nghĩ tới, chờ đến lại là hình ảnh khiến bà ta nổi nóng!

Bà Tạ xưa nay đều là đem Hứa Nùng ăn diện theo hướng yểu điệu thục nữ, bà ta cũng luôn nói với Hứa Nùng, bình thường kết bạn phải thận trọng, muốn kết liền kết một vài đối tượng tương lai có thể trợ giúp phát triển thành nhân mạch, không cần chơi cùng người không đứng đắn.

Kết quả thế náo!

Cô lại có thể đem lời bà ta nói trở thành gió bên tai!

Bà Tạ nóng lên, cũng không quan tâm vẫn còn có người ở trước mặt mình hay không, thuận tay liền chỉ ngón tay về phía Lưu Ngải cùng Trì Sa Sa ở bên cạnh.

https://thuviensach.vn

"Tôi mặc kệ cô trọ ở bên ngoài, tin tưởng cô, không quản lý cô, sau đó cô chính là đối đãi tín nhiệm của tôi như vậy sao?! Cả ngày cùng mấy người bạn bè không đàng hoàng xen lẫn cùng nhau?! Hứa Nùng, cô thật quá làm tôi thất vọng rồi!"

Lưu Ngải cùng Trì Sa Sa đều ngây người, không đàng hoàng? Ai cơ? Nói các cô sao?

Lời chói tai này Hứa Nùng cũng không nghe nổi nữa, con ngươi cô nhàn nhạt hướng về phía bà Tạ, giọng nói có chút thấp có chút lạnh.

"Mẹ, các cô ấy đều là bạn của con, phiền mẹ nói chuyện chú ý một chút."

"Cô lại có thể thừa nhận?" Bà Tạ cảm thấy bản thân muốn bị Hứa Nùng tức chết rồi, dây thần kinh hai bên huyệt thái dương cũng hung hăng nhảy lên, "Bọn họ ăn mặc thành như vậy, có thể là cái người tốt gì? Hứa Nùng, mẹ biết bình thường quản lý con quả thật có chút nghiêm khắc, nhưng con cũng không có thể ngược lại giao lưu với loại bạn bè này đến chọc tức mẹ a."

Bà Tạ kỳ thật hiện tại tức giận vô cùng, muốn mắng Hứa Nùng một trận, nhưng sau khi bà ta vừa thét lên một tiếng kia, liền ý thức được lúc này thân ở bên đường, hơn nữa còn là trong trung tâm thành phố, một khi gặp được người quen nào đó, vậy liền quá mất thân phận.

Cho nên bà ta lại giống như trước đối với Hứa Nùng, cho cây gậy lại cho quả táo ngọt.

Bà ta nửa khuyên nhủ nửa dỗ dành lại đối với Hứa Nùng nói: "Như vậy đi, chúng ta đừng đứng ở bên đường nói chuyện nữa, con hôm nay quay về với mẹ, chúng ta về nhà nói chuyện một chút, được không?"

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng yên lặng nhìn bà ta, một lát sau, nói: "Không cần, mẹ, ngày mai con còn phải lên lớp, không thể đi cùng mẹ."

Bà Tạ lần này thật sự là bị Hứa Nùng làm cho giận điên lên, cảm thấy thái độ này của cô quả thực dầu muối không vào!

Bà ta kích động, nâng tay liền lại muốn quạt cho Hứa Nùng một bàn tay.

Người ở xung quanh lúc này đều thót tim, Lưu Ngải cùng Trì Sa Sa mới vừa muốn tiến lên giúp Hứa Nùng chắn một chút, lại bị người đoạt trước.

Chỉ thấy Chu Khởi vài bước vọt tới trước người Hứa Nùng, nâng tay lên trực tiếp kéo chặt cánh tay giơ lên của bà Tạ, tiếp đó, hung hăng hất ra.

Sức lực của hắn không khống chế chút nào, bà Tạ bị hắn hất ra lảo đảo một cái, suýt nữa ngã sấp xuống.

Lái xe vẫn luôn chờ ở trong xe thấy phu nhân nhà mình bị khi dễ, có chút nhìn không được, nhanh chóng xuống xe đi qua đi đỡ lấy bà ta.

Nhưng nào ngờ bà Tạ căn bản không cảm kích, ngược lại giống như điên rồi, dùng sức vùng ra khỏi người lái xe.

Tiếp đó, bà ta hung hăng chỉ ngón tay về hướng Chu Khởi bên kia.

"Tôi cuối cùng biết cô vì cái gì chắc chắn như vậy, được a, Hứa Nùng, cô đây là có núi dựa? Cảm thấy không cần tôi người mẹ này nữa phải không?!"

Hứa Nùng vẻ mặt không hiểu ra làm sao, chắc chắn cái gì? Núi dựa gì?

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt Chu Khởi yên tĩnh, như là một chút cũng không đem bà Tạ để vào mắt.

Hắn đem nắp bình nước khoáng vừa mua vặn ra, sau đó đưa tới trước mặt Hứa Nùng, "Không phải em khát sao? Uống trước một ngụm đi."

Bà Tạ thấy mình hoàn toàn bị làm ngơ, lửa giận trong đầu càng cháy hừng hực.

"Hứa Nùng, cô cho là hắn sẽ che chở cho cô bao lâu?! Tôi nói cho cô biết, trên thế giới này trừ bỏ tôi mẹ đẻ của cô ra, không người có thể thật sự yêu cô bảo vệ cô cả đời! Cô tốt nhất tỉnh táo một chút cho tôi!"

Biểu tình của Hứa Nùng hơi đình trệ, trong đầu càng nặng nề.

Mà Chu Khởi ở một bên nghe xong lời bà Tạ nói, quanh người cũng tràn ra hơi thở lạnh lẽo âm trầm trong ngày thường ít có.

Hắn muốn cười nhưng không cười nhếch môi, khi nhìn sang bên kia, đáy mắt mang theo ý lạnh.

"Vậy bà nhất thiết phải sống lâu trăm tuổi, luôn mở to mắt nhìn, tôi làm sao đem cô ấy đặt trong lòng bàn tay chăm sóc cả đời."

———————

Trên đường trở về, Hứa Nùng cùng Chu Khởi ai cũng không chủ động mở miệng nói chuyện.

Sau đó từ trên xe taxi đi xuống, lúc hai người an tĩnh đi về phía nhà trọ bên kia, Hứa Nùng không nhịn được trước.

Cô quay đầu nhìn Chu Khởi một cái, giống như là có chút do dự, "Anh... Anh biết vừa mới rồi người kia, là mẹ của em đi?"

https://thuviensach.vn

Dáng vẻ Chu Khởi rất không hề gì, "Ừ, bà ấy không phải nói rồi sao."

"..." Biết là mẹ của cô, lại còn không khách khí như vậy?

Hứa Nùng không nói rõ được tâm tình của mình lúc này, giống như có chút vui vẻ, lại giống như là có chút lo lắng.

Ngược lại là Chu Khởi, nhìn thấy dáng vẻ rối rắm của cô, nhẹ nhàng cong ngón tay gõ xuống đầu cô.

"Được rồi, đừng nghĩ nữa. Ở chỗ anh từ trước đến giờ chưa từng làm bộ làm tịch lễ phép, cô gái nhà mình cũng bị người khi dễ thành như vậy, anh còn nghĩ gì đến chuyện tôn trọng trưởng bối chứ? Em cũng đánh giá lý trí của anh quá cao rồi."

Nói xong, hắn dừng một chút, rồi lại mở miệng: "Hay là nói, em cho rằng lời anh nói lúc trước, sẽ vẫn luôn che chở em gì gì đó là tùy tiện nói đùa?"

Hứa Nùng im lặng, lắc lắc đầu.

"Cái này không được sao?" Chu Khởi vươn tay nhéo hai má Hứa Nùng, "Dù sao ở chỗ anh, ai cũng không thể bắt nạt em, cho dù người đó là mẹ đẻ của em cũng không được."

Hứa Nùng nghe được những lời này có chút hoảng hốt, bước chân cô có chút máy móc vẫn luôn đi về phía trước, cũng không nhìn hắn nữa.

Lúc này, phương xa bỗng nhiên truyền đến vài tiếng chuông mơ hồ, là cái chuông lớn bên ngoài giáo đường cách một con phố đang đúng giờ đổ chuông.

Chu Khởi lười biếng nhếch môi cười, theo sau lưng Hứa Nùng, mở miệng nói: "Bạn học nhỏ, qua mười hai giờ rồi, thời gian đếm ngược là 21

https://thuviensach.vn

ngày a."

Hứa Nùng nghe xong lời hắn nói, bước chân đột nhiên dừng lại.

Sau khoảng hai ba giây, cô yên lặng xoay người, cất bước đi về phía hắn.

Gió đêm mang tới cảm giác mát mẻ đầu thu, trong không khí thoảng qua hương thơm nhàn nhạt không rõ tên.

Trên bầu trời đêm không có mấy ngôi sao, một vầng trăng tròn sáng ngời treo ở nơi đó, rắc ánh sáng dịu dàng vây xung quanh hai người.

Hứa Nùng từng bước từng bước một đi đến trước mặt Chu Khởi, sau khi bước chân ngừng lại, ngửa đầu nhìn về phía hắn.

Tiếp đến, chỉ thấy cô nhẹ kiễng chân, cánh môi hơi hơi chạm một chút vào đôi môi hắn.

Một khoảnh khắc kia, không biết là nhịp tim của ai có chút loạn, chấn động bên tai người đến ngứa ngáy.

Trong khoảnh khắc, Hứa Nùng lại lần nữa đứng ở trước mặt hắn, trong đôi mắt to đen bóng, có kiều diễm ướt át, cũng có dũng khí muốn bất chấp tất cả.

"Thời gian đếm ngược, 0 ngày."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 50

Chương 50

Gió đêm đầu thu thật ra là có chút lạnh.

Bắc thành lại là phương bắc, bốn mùa vô cùng rõ ràng, vào thu rồi sự chênh lệch nhiệt độ sáng tối trong ngày liền rất rõ rệt.

Nhưng ngay lúc này, Hứa Nùng lại không cảm giác được bất kỳ ý lạnh nào, cho dù trên người cô chỉ mặc một cái váy dài, một cái áo khoác cũng không có.

Cô vừa mới làm một việc lớn mật nhất trong hai mươi mấy năm cuộc đời.

Cô ngửa đầu nhìn Chu Khởi, khi nói ra câu " Thời gian đếm ngược 0 ngày" kia, cô cảm thấy máu trong người mình cũng muốn sôi lên.

Cơ thể vừa nóng lại cứng nhắc, cho dù có chất cồn cùng sự xúc động thêm vào, Hứa Nùng vẫn vô cùng ngại ngùng.

Rõ ràng, Chu Khởi cũng tuyệt đối không ngờ tới con mèo nhỏ sẽ đột nhiên làm chuyện này, lại còn nói những điều này, hắn ngây người đứng nguyên tại chỗ, trên đôi môi dường như còn sót lại hơi thở của Hứa Nùng khi cô sáp lại gần hắn.

https://thuviensach.vn

Có chút ngọt, có hương rượu nhàn nhạt, thậm chí ngay cả hô hấp lúc cô kề sát đôi môi của mình, trong hơi thở mỏng manh cũng đều mang theo vị ngọt.

Ngọt phát ngấy, ngọt làm cho hắn muốn bất chấp tất cả hung hăng đặt cô ở dưới thân, muốn làm gì thì làm.

...

Sau đó hai người mắt to trừng mắt nhỏ cũng gần nửa phút, vẫn là Hứa Nùng phản ứng lại trước.

Chân tay cô vẫn còn cứng đờ, hai gò má cũng nóng hầm hập, nhịn xuống sự khó chịu cùng xấu hổ, cô vội vã xoay người, dưới chân bước thấp bước cao liền chạy về hướng cổng tòa nhà ở bên kia.

Bóng dáng Hứa Nùng lộ ra chút bối rối cùng hỗn loạn, Chu Khởi lúc này đứng nguyên tại chỗ nhìn theo, đầu lưỡi ấn lên chân răng, nhếch khóe môi yên lặng cười.

Làm xong chuyện xấu liền muốn chạy? Cô nghĩ thật hay.

Chu Khởi cũng không vội, sải đôi chân dài, chậm rì rì đi theo sau lưng cô, đôi môi hé mở, dáng vẻ chậm rãi phóng túng nhả ra vài chữ, "Vợ à, em chậm một chút, anh không mang chìa khóa."

Một câu "Vợ à" này, gọi ra làm Hứa Nùng ở phía trước thiếu chút nữa ngã sấp xuống. Cô cũng không quay đầu lại, càng không để ý tới Chu Khởi, ngược lại bước chân dưới chân càng lúc càng nhanh.

Chu Khởi nhìn bóng dáng cô càng lúc càng vội vàng, trên mặt ý cười càng đậm ——

Đệch, sao lại dễ thương như vậy chứ.

https://thuviensach.vn

Sau khi đi vào hành lang, vừa vặn trước thang máy có một chủ hộ sống trong tòa nhà cũng đang đứng chờ thang máy.

Hứa Nùng vốn là cảm xúc vẫn luôn căng chặt đột nhiên liền thả lỏng một chút.

Cửa tòa nhà ở bên ngoài lần nữa mở ra, Chu Khởi đuổi tới, Hứa Nùng theo bản năng, thân thể liền xê dịch sang bên cạnh, dáng vẻ kia giống như là muốn cách xa hắn một chút.

Chu Khởi đứng lại ở trước thang máy, trên mặt tràn đầy ý cười lười biếng, thuận theo mặt kính bên ngoài cửa thang máy còn đang đóng nhìn Hứa Nùng, nhìn cô cúi đầu một chút lại một chút xê dịch sang bên cạnh, ý cười lười biếng trên mặt càng nhiều.

Trốn sao? Có thể trốn đến chỗ nào?

Hắn mặc kệ cô là xúc động cũng tốt, là chất cồn quấy phá cũng tốt, dù sao đã bắt đầu rồi, hắn liền không khả năng lại để cô đổi ý.

Cho nên nghĩ đến những cái này, hắn lại một chút cũng không để ý phản ứng vừa rồi của cô, thậm chí cửa thang máy mở ra, sau khi ba người cùng đi vào, hắn cũng không chủ động nói với cô một câu nào.

Vị chủ hộ kia ở tầng không cao lắm, thang máy đi lên vài giây đồng hồ sau, hắn liền tới tầng mình ở.

Cửa thang máy vừa mở ra liền đóng lại, không gian bên trong thang máy nhỏ hẹp, cũng chỉ còn lại có hai người Hứa Nùng cùng Chu Khởi.

Trong nháy mắt, Hứa Nùng liền cảm thấy không khí xung quanh cũng bắt đầu trở nên mỏng manh.

https://thuviensach.vn

Mí mắt cô hơi hơi cụp xuống, tầm mắt tùy tiện cố định ở trong một góc nào đó, đầu ngón tay nhẹ ngoắc vào quai ba lô, tiếng ma xát của làn da cùng quai đeo thậm chí tại lúc này cũng đột nhiên trở nên vô cùng rõ ràng.

Trong lòng Hứa Nùng hơi căng thẳng, ngón tay cũng không hiểu sao trở nên cứng ngắc, nhẹ móc lên dây đeo của ba lô, một cử động cũng không dám làm.

Một tiếng "Đinh" vang lên, cửa thang máy lần nữa mở ra, Hứa Nùng giống như là được đại xá, cất bước vội vàng đi ra ngoài.

Nhưng không ngờ tới chính là, sau khi đi ra, hành lang cầu thang một mảnh tối đen.

Hứa Nùng sửng sốt một chút, cô nghe thấy tiếng bước chân đi ra ngoài của Chu khởi ở phía sau, sau đó kiên trì ho nhẹ một tiếng.

Đèn cảm ứng không sáng.

Hứa Nùng trầm mặc, lại ho thêm một tiếng.

Đèn cảm ứng vẫn như trước không sáng.

"..."

Cô cảm thấy chính mình sắp sụp đổ rồi, đèn cảm ứng này sớm không hỏng muộn không hỏng, cố tình đêm nay lại hỏng?!

Căn bản không có thời gian cho cô nghĩ nhiều, Chu Khởi ở phía sau đã yên lặng đi đến trước mặt cô. Cửa thang máy tại lúc này từ từ đóng lại, nguồn sáng bên trong từng chút từng chút cũng theo cánh cửa đóng lại cùng nhau biến mất.

Trong hành lang hoàn toàn chìm vào bóng tối.

https://thuviensach.vn

Tất cả các giác quan của Hứa Nùng vào giờ khắc này cũng bị phóng đại vô hạn.

Tiếng tim đập trở nên kịch liệt, tiếng hít thở cũng trở nên rõ ràng, thậm chí... Cô cũng cảm thấy, chính mình có thể cảm nhận được nhiệt độ trên người Chu Khởi.

Hứa Nùng kiên trì cất bước đi về phía trước, vốn là hoàn toàn không để ý tiếng bước chân, vào lúc này cũng biến thành tiếng vang rất lớn.

Nhất là Chu Khởi ở phía sau âm thanh chậm rì rì hạ xuống, dường như mỗi một bước, đều như dẫm vào trong lòng cô.

Dựa vào cảm giác đi tới trước cửa nhà trọ của mình, Hứa Nùng mới vừa muốn đưa tay ấn khóa bảo mật mở cửa, lại đột nhiên cảm nhận được Chu Khởi đứng ở phía sau mình.

Hoàn toàn khác hẳn với lúc chờ thang máy vừa mới rồi, hắn lúc này cách cô rất gần, Hứa Nùng thậm chí cũng có thể cảm nhận được độ ấm mơ hồ truyền đến từ trên ngực hắn.

Loại hơi thở xâm lược mạnh mẽ kia, cũng vào thời khắc này gắt gao vây quanh người cô, cô căng thẳng đến quên mất nên làm cái gì luôn.

"Mở cửa a."

Chu Khởi ở sau lưng cô lên tiếng, giọng nói vẫn giống điệu bộ biếng nhác ngày thường, nhưng lại không hiểu sao nhiều thêm một phần cảm giác trầm lắng.

Hứa Nùng luôn cảm thấy cánh cửa này một khi mở ra, người đàn ông phía sau nhất định sẽ làm cái gì đó.

https://thuviensach.vn

Cho nên trong lúc nhất thời, thế nhưng có chút không dám ấn mật mã mở cửa.

Chu Khởi cũng không thúc giục cô, trực tiếp nghiêng người xuống, cánh tay dài duỗi ra, vòng qua cô đưa tay đẩy nắp của khóa mật mã ra, sau đó "Tít tít tít" ấn xuống mấy con số.

Cửa căn hộ theo tiếng vang mở ra, Hứa Nùng lúc này mới kịp phản ứng, cô dẫn đầu đẩy cửa ra đi vào bên trong, nhưng người đàn ông ở phía sau căn bản không cho cô cơ hội dư thừa, tại một cái chớp mắt kia khi cô rảo bước đi vào bên trong cánh cửa, liền hung hăng kéo chặt cổ tay của cô!

Hứa Nùng cảm thấy một trận trời đất quay cuồng, phút chốc, thân thể bị người chặt chẽ ấn lên tường.

Vách tường hơi lạnh, cơ thể cô lại rất nóng, một giây sau, ngực người đàn ông cũng đè xuống, mang theo khí thế không thể kháng cự.

Đôi môi bị hung hăng chặn lại, hoàn toàn không giống với nụ hôn như chuồn chuồn lướt nước tùy tiện chạm một cái của cô vừa nãy, Chu Khởi nắm lấy cằm của cô, mang theo khí thế mạnh mẽ, nặng nề mút đôi môi cô.

Nụ hôn này quá mức bá đạo, Hứa Nùng có thể cảm nhận được, giờ khắc này Chu Khởi hoàn toàn không giống với hắn lúc bình thường.

Cô bị hôn đến mức da đầu từng đợt tê rần, thậm chí ngón chân cũng vô thức cuộn lại

Không biết qua bao lâu, tại thời điểm Hứa Nùng cảm thấy hô hấp vô cùng không thông thuận, người đàn ông trước mặt cuối cùng buông cô ra.

Hắn thở hổn hển nặng nhọc, bộ ngực lên xuống đè ở trước người cô, mặt cũng không xê dịch ra, luồng hơi tê dại như trước tản vào trước mặt Hứa Nùng.

https://thuviensach.vn

Cô bị ức hiếp cực kỳ đáng thương, hai mắt mênh mông nước mắt, dáng vẻ muốn khóc nhưng không khóc. Đôi môi giống như là bọc một tầng cánh hoa hồng mềm mại nhất, đỏ đến làm cho người ta không rời được mắt.

Thân thể Chu khởi không cử động, cúi đầu lại nhẹ mổ một cái lên môi Hứa Nùng, khi lại mở miệng, trong giọng nói mang theo sự trầm khàn khiến người run rẩy——

"Mấy lời mới nói lúc nãy ở ngoài kia, lặp lại một lần cho anh nghe."

Hứa Nùng bị hôn đến thiếu dưỡng khí, lúc này hô hấp dồn dập, bên tai tất cả cũng đều là tiếng ong ong, cho nên lời hắn nói cô căn bản không nghe rõ.

Thấy cô thật lâu không trả lời, Chu Khởi nhịn không được, lại cúi đầu khẽ hôn cô một cái.

"Sao?"

Hứa Nùng vừa thở hổn hển, vừa hỏi theo bản năng: "Cái gì?"

"Anh nói, lời em mới vừa nói ở bên ngoài, lặp lại lần nữa."

Lần này Hứa Nùng nghe rõ, cũng ngây người ra.

Mấy lời mới vừa nói ở bên ngoài?

Câu "Thời gian đếm ngược, 0 ngày" kia?

Vừa nãy nói ra khỏi miệng cô cũng không biết đã dùng hết bao nhiêu can đảm, hiện tại làm sao có thể lại lặp lại?

Hứa Nùng dùng sự yên lặng thay cho từ chối, chính là không lên tiếng.

https://thuviensach.vn

Chu Khởi lúc này có rất nhiều kiên nhẫn, cô im hơi lặng tiếng, hắn liền liên tục hôn cô.

Vừa hôn, trong miệng lời nói cũng không dừng lại ——

"Sao?"

"Vợ à, nói thêm lần nữa, anh muốn nghe."

"Ngoan, nói lại với anh thêm lần nữa đi."

...

Hứa Nùng sau đó bị hắn giày vò đến không làm gì được, như trước không dám giương mắt nhìn hắn, nhưng đôi môi lại mấp máy, nói ra vài chữ: "Thời gian đếm ngược, 0 ngày."

Tiếng của cô nhỏ đến gần như có thể xem nhẹ, nhưng Chu Khởi lại như trước nghe được rõ ràng.

Chẳng qua...

"Không phải câu này."

Chu Khởi nói xong, lại mổ xuống đôi môi cô, chốc lát, dường như cảm thấy không đã nghiền, lại lấy đầu lưỡi nhẹ nhàng mô phỏng vành môi cô.

Hứa Nùng bị hôn đến mức đầu óc cũng sắp mụ mị rồi, vừa vất vả chịu đựng, vừa cẩn thận suy nghĩ vừa nãy chính mình đã nói cái gì.

Sau lại cô nhịn không được, dùng sức đẩy hắn một cái, đem hắn đẩy ra sau, hỏi: "Sao lại không phải là câu kia, em rõ ràng chỉ nói câu nói kia thôi."

https://thuviensach.vn

Chu Khởi lười nhác nhếch môi, cười như một con cáo.

"Anh nói chính là câu mà em nghĩ trong lòng lúc ấy."

Hai mắt Hứa Nùng chớp một cái, câu mà cô nghĩ ở trong lòng sao?

Cô lúc ấy nghĩ cái gì?

Một lúc lâu, biểu tình của cô bỗng nhiên cứng lại.

Đây... ý của người này, chẳng lẽ là đang ép mình thổ lộ sao?

Bản thân sẽ xúc động nói ra câu "Thời gian tính ngược, 0 ngày " kia, đúng là có ý thích hắn, hắn chẳng lẽ là muốn mình nói điều này?

Nghĩ đến đây, Hứa Nùng hơi hơi nâng mắt lên, khi ánh mắt chạm vào Chu Khởi, nhìn thấy dáng vẻ hắn nhếch môi cười lười biếng, liền biết chính mình đoán được gần tám chín phần.

Trong lúc nhất thời, nhiệt độ trên hai gò má cô lần nữa tăng lên, nóng bỏng đến cực điểm.

Hắn nhìn thấy biểu cảm của cô thay đổi, phỏng đoán là cô đã là đoán ra được, vì thế cúi đầu, cái trán nhẹ chống lên trán của cô, lại nói câu: "Sao? Lúc ấy trong lòng nghĩ cái gì? Nói cho anh nghe."

Hứa Nùng bị bức bách đến không xong, sương mù trong đáy mắt càng ngày càng đậm, lại hung hăng đẩy hắn một cái, nhưng lần này không đẩy được.

Cô cũng không để ý cái gì nữa, mở miệng liền từ chối, "Em không nói!"

Chu Khởi không tính tha cho cô, nghe xong lời cô nói, trực tiếp lại hôn cô một cái, "Có nói hay không? Không nói anh liền tiếp tục hôn em."

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng cảm thấy bản thân sắp tự bốc cháy rồi, nắm tay đập hắn một cái thật mạnh.

"Anh nếu như lại bắt nạt em như vậy, em liền sẽ đổi ý!"

Lời này vừa ra, con ngươi của Chu Khởi nháy mắt trở nên âm trầm.

Phút chốc, hắn một lần nữa ngậm lấy đôi môi của Hứa Nùng, lại một lần nữa lấy khí thế không cho phép kháng cự, hôn cô đến mềm nhũn trong ngực mình.

Lúc kết thúc, hô hấp của hai người lại đều trở nên gấp gáp mà nặng nề.

Chu Khởi dường như nghĩ tới điều gì, đầu hơi hơi rủ xuống, đôi môi nhẹ in lên cổ của cô.

Một dòng điện làm người run rẩy từ trên cổ truyền tới, đầu Hứa Nùng vô thức liền ngửa lên trên, đầu mày khẽ cau lại muốn đẩy người đàn ông trước người ra, nhưng lại làm thế nào cũng không đẩy được.

Đợi đến lúc Chu Khởi rời đi, trên cổ Hứa Nùng đã nhiều thêm một quả dâu tây nhỏ.

Đôi môi hắn dán lên bên tai cô, trong hô hấp, có hơi thở tê dại tản ra trên vành tai cô.

Cô cảm giác người đàn ông kia khẽ cắn dái tai cô, một lát sau, giọng nói trầm khàn truyền đến ——

"Tốt, đóng dấu rồi, đổi ý cũng vô dụng."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 51

Cái câu thích kia Hứa Nùng cuối cùng rốt cuộc là không nói ra miệng.

Cô bị Chu Khởi giày vò đến không làm gì được, sau đó ngược lại cũng có chút xu thế bùng nổ, thừa dịp hắn không chú ý liền đem người đẩy ra, sau đó ngay cả cơ hội phản ứng cũng không lưu lại cho hắn, nhanh như chớp liền chạy vào trong phòng tắm.

Sau khi đi vào, cô còn ngay lập tức đem cửa phòng tắm khóa lại.

Cô vô thức thoáng nhìn về phía cái gương phía trên bồn rửa tay, kết quả liền chỉ nhìn một cái, cô liền kinh ngạc đến có chút nhũn chân.

Dáng vẻ trong gương này của cô... Có phải có chút quá khoa trương hay không a?

Hai gò má đỏ đến trình độ nhất định, tóc tai cũng có chút lộn xộn, môi cũng bị hôn đến đỏ vô cùng, nhìn qua còn có chút như là sưng lên.

Quá đáng nhất vẫn là Chu Khởi ở trên cổ của cô hôn lên dấu dâu tây...

Chỗ xương quai xanh có một cái, mặt bên cổ cũng có một cái.

Hứa Nùng vừa xấu hổ vừa buồn bực, nhìn đến dấu vết này liền nhớ lại hắn vừa mới rồi ôm mình bộ dáng hổn hển, trong lúc nhất thời, cảm giác hồi hộp khiến nhịp tim tăng tốc kia lại đột ngột ập tới.

...

https://thuviensach.vn

Chu Khởi ở bên ngoài nhìn một loạt động tác này của cô, sau hai ba giây yên lặng im, bật cười.

Con mèo nhỏ này đốt lửa trên người hắn, hiện tại đốt hắn thành như vậy rồi, cô ngược lại là chạy được rất nhanh.

Đang do dự có nên lại đi tới bên ngoài phòng tắm ôm cây đợi thỏ hay không, điện thoại di động đột nhiên tại lúc này vang lên.

Điện thoại gọi tới là Trần Tiến.

"Mau mau mau, mau xem tin nhắn, tớ với Hoắc Tam, Thẩm Mộ Ngạn vừa mới nói về chuyện của cậu, cười chết tớ rồi, cậu mau xem phản ứng của bọn hắn đi!"

Chu Khởi lúc này tâm tình rất tốt, cho nên cũng không có dáng vẻ không kiên nhẫn với hắn như lúc bình thường, sắc mặt hắn lười biếng ngồi xuống sô pha, tiện tay cầm lên một ít tài liệu của Hứa Nùng ở trên bàn trà lật xem, trong miệng đáp lại Trần Tiến: "Các cậu rảnh rỗi quá hả?"

"Bọn tớ đây gọi là quan tâm huynh đệ, cậu nhanh lên nhìn chút đi, tớ chính là phí rất nhiều sức lực, đem WeChat chỉnh sửa thành tin nhắn gửi vào cái điện thoại di động rách nát kia của cậu. Cậu nói cậu cũng thật là, cho dù lại nghèo cũng không đến mức ngay cả cái điện thoại di động cũng không mua được đi, cậu chắc không biết vừa rồi tớ mệt thành cái dạng gì đâu."

Chu Khởi lười phản ứng hắn, sau khi thuận miệng đáp một tiếng, liền cúp điện thoại.

Hắn cũng không quá để ý, đầu ngón tay nhẹ ấn hai cái, chuyển đến giao diện tin nhắn của điện thoại di động, trên mặt quả nhiên có tin nhắn chưa đọc của Trần Tiến, nhưng lại không chỉ một cái.

https://thuviensach.vn

Nội dung hắn vẫn chưa nhìn kỹ, nhưng đã cảm thấy Trần Tiến cũng đủ nhàm chán.

Đem WeChat đánh tay của đối phương biến thành tin nhắn, loại chuyện này phỏng chừng cũng chỉ có hắn làm được.

Chu Khởi không chúy nào để ý đại khái nhìn lướt qua nội dung ở mặt trên ——

【 Tiểu Trần gia nhà ngươi 】: Hôm nay tớ nhưng nhìn thấy cô gái mà Chu đại thiếu gia của chúng ta theo đuổi, chậc, các cậu không nhìn thấy a, Chu thiếu của chúng ta che chở người ta nhiều thế nào. Cô gái đó, mẹ cô ta không phải là đèn cạn dầu, Chu thiếu của chúng ta trực tiếp ở bên đường kéo tay a.

【 Hoắc Tam 】: Lúc trước không phải cậu nói hắn theo đuổi người sắp đem chính mình theo đuổi thành thu gom đồ phế phẩm sao?

【Tiểu Trần gia nhà ngươi】: Cái này cũng không khác mấy a! Hắn chính là mặc một thân rách nát đi kéo tay mẹ cô gái kia. Chậc, tớ cũng bội phục can đảm của hắn, hắn đối với bản thân thật có thể xuống tay tàn nhẫn a, quần áo trên người kia... Liền nói thế này đi, các cậu nhìn thấy giẻ lau trong nhà chưa? Tớ phỏng đoán áo phông hắn mặc trên người còn không đáng giá bằng khăn lau trong nhà chúng ta đi.

【 Thẩm Mộ Ngạn 】: Hắn không phải là chỉ mặc hàng cao cấp sao?

【 Tiểu Trần gia nhà ngươi 】: Đúng vậy a! Cho nên tớ nói hắn lần này đối với bản thân quá độc ác mà. Chậc, tớ xem hắn thuốc lá dường như cũng không hút, phỏng chừng cũng là con gái người ta không thích? Các cậu trước kia có lúc nào thấy trong tay hắn không có thuốc lá không, người anh em tớ đây còn khuyên hắn, hút thuốc nhiều như vậy sớm muộn thân thể sẽ xảy ra vấn đề, kết quả hắn căn bản lười để ý tớ. Hiện tại có người thích rồi, này thuốc nói cai liền cai. Hừ, thật sự là thấy sắc quên bạn!

https://thuviensach.vn

【 Hoắc Tam 】: Cậu thì tính là bạn bè gì?

【 Thẩm Mộ Ngạn 】: Cậu thì tính là bạn bè gì?

【 Tiểu Trần gia nhà ngươi 】:.....

Lúc Chu Khởi đọc đến chỗ này, nhịn không được bật cười.

Phút chốc, đầu ngón tay hắn khẽ nhúc nhích, lại xuống phía dưới kéo ra một tin nhắn chưa đọc.

【 Tiểu Trần gia nhà ngươi 】: Tóm lại, tớ cảm thấy hắn vì theo đuổi cô vợ trẻ cũng đem chính mình theo vào ma chướng rồi. Lúc ở quán bar tớ còn lén lút nói với hắn hai câu, tớ nói như vậy không được a, con gái làm sao có thể thích một tên quỷ nghèo. Kết quả Chu đại thiếu gia của chúng ta xém chút không lấy đao mắt chém chết tớ.

【 Hoắc Tam 】: Chu Khởi hiện tại không nghe lời nói thật?

【 Tiểu Trần gia nhà ngươi 】: Ai biết!

【 Hoắc Tam 】: Vậy cậu nói với hắn, cứ theo cách này của hắn, đoán chừng thêm một năm nữa cũng không có được người hắn muốn. Nếu hắn thành công trong vòng một năm, cái xe hắn nhìn trúng lúc trước ở chỗ tớ, tớ trực tiếp gọi người chở đi ga ra của hắn.

【 Thẩm Mộ Ngạn 】: Tớ lại theo một cái.

Chu Khởi xem đến đây, đuôi lông mày không tự chủ hơi hơi nhảy lên.

Lúc này, tiếng chuông tin nhắn điện thoại lại vang lên, như trước là Trần Tiến.

Trần Tiến: Người anh em! Nhìn thấy không! Bọn nó khiêu khích cậu đó!!! Cậu có thể hăng hái tranh giành một chút hay không! Chiếc xe kia

https://thuviensach.vn

của Hoắc tam cậu không phải là vừa lòng lâu rồi sao? Lúc đầu bởi vì xuống tay muộn hơn hắn nên liền để vuột mất, lần này đúng là cơ hội tốt a! Toàn cầu liền giới hạn 30 chiếc siêu xe a!

Chu Khởi lười biếng nhếch môi, thuận tay gõ thêm vài chữ ——

【 Vậy cậu kêu hắn đem xe chuẩn bị cho tốt đi, người đã là của tớ rồi. 】

Trần Tiến ở đầu kia gần như một giây đáp ——

Trần Tiến:??????

Chu Khởi nhìn phản ứng này của hắn, ý cười càng đậm, mới vừa muốn nhắn lại vài chữ, đột nhiên có người tại lúc này gọi điện thoại tới.

Là bà Chu.

Chu Khởi lúc này tâm tình rất tốt, khi nhận điện thoại, trong giọng nói cũng đều là ý cười: "Mẹ."

Bà Chu ở đầu kia nghe ra tâm tình hiện tại của con trai, nhưng tạm thời không có tâm tư hỏi kỹ, thở dài mở miệng.

"Nếu như dì nhỏ con gọi điện thoại cho con, con cũng không cần để ý, cũng không cần bắt máy. Nhưng mà mẹ vừa nãy cũng nói con ở nước ngoài, dì con hắn là cũng sẽ không thật sự liền trực tiếp gọi điện thoại tìm con đâu, mẹ chỉ là nhắc nhở con thôi."

Biểu tình trên mặt Chu Khởi nhạt đi một ít, khi lại mở miệng, giọng nói cũng có chút nặng nề.

"Dì nhỏ lại đi tìm mẹ sao?"

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy, ôi, mẹ cũng đều hết cách rồi." Bà Chu ở đầu kia lại thở dài thườn thượt, "Con nói cô ta lúc trước làm những chuyện đó thì cũng thôi đi, cô ta là em gái ruột của mẹ, mẹ nhường nhịn, bao dung cô ta cũng là điều nên làm. Nhưng cô ta làm sao mà càng ngày càng quá đáng a? Nhất định phải giới thiệu Cố Thiến Thiến kia cho con làm bạn gái cũng thôi đi, hôm nay lại có thể mang con bé kia tới đây, nói muốn con giúp đỡ liên hệ một chút bạn bè trong vòng giải trí, giúp Cố Thiến Thiến lấy chút tài nguyên, nó muốn xuất đạo làm diễn viên."

Đầu mày Chu Khởi hơi hơi nhíu lại, đáy mắt xẹt qua sự không kiên nhẫn, "Cố Thiến Thiến không phải là học kế toán sao?"

"Đúng vậy a! Ai biết bọn họ lại nghĩ như thế nào!" Bà Chu nói rồi nói rồi lại một bụng tức giận, „Cố Thiến Thiến kia vừa nhìn đã thấy không giống cô gái tốt, nhìn thì mềm mại yếu đuối, nhưng lúc nên vì bản thân nói chuyện, một câu cũng không thiếu. Cố tình dì nhỏ của con lại chết mê chết mệt dáng vẻ đó của cô ta, không ngừng nói với mẹ cô ta tốt thế nào, về sau làm con dâu nhà chúng ta thế nào, thế nào. Thật sự, Chu Khởi, cô ta nếu không phải là em gái ruột của mẹ, dì nhỏ của con, mẹ thật muốn đè cô ta xuống rửa mắt cho cô ta! Sao có thể mù thành như vậy chứ!

Chu Khởi bị mẹ hắn chọc cười, ở đầu bên này không tiếng động nhếch nhếch khóe miệng, không nói gì.

Bà Chu ở đầu kia không nghe thấy tiếng Chu Khởi, cho rằng hắn lại nghĩ nhiều, vì thế vội nói: "Mẹ nói cho con biết nha Chu Khởi, trước kia con vẫn luôn bao dung, nhân nhượng dì nhỏ con, mẹ cũng có thể hiểu được. Nhưng là những việc gần đây, nhất là chuyện có liên quan tới Cố Thiến Thiến, con không thể vớ vẩn a. Tuyệt đối không được bởi vì dì nhỏ của con mà nhất thời mềm lòng, một khi con giúp một lần, về sau cô nàng kia khẳng định liền sẽ như cao da chó dính lấy con, vẩy thế nào cũng không ra."

https://thuviensach.vn

Nói đến đây, bà Chu có chút nóng nảy, nghĩ một chút nhanh chóng lại bổ sung câu: "Con chính là có cô gái mình thích rồi! Lỡ như bị con dâu mẹ hiểu lầm, người tức giận chạy mất, đến lúc đó đừng trách mẹ không cho con vào nhà!"

Chu Khởi hết cách, "Mẹ, mẹ cảm thấy có khả năng sao? Con nếu thật muốn chiều theo dì nhỏ trong chuyện Cố Thiến Thiến, lúc đầu con liền không có khả năng trốn đi."

Nói thì nói như vậy, nhưng bà Chu vẫn có chút lo lắng, bởi vì bà biết, Chu Khởi đối với chuyện em họ hắn qua đời, trong lòng trước sau hổ thẹn, cho nên mấy năm này mới một mực đối với dì nhỏ hắn bao dung, dù sao em họ hắn là con trai duy nhất của dì nhỏ.

Thật muốn nói đến, mọi chuyện phải quay ngược lại mấy năm trước.

Chu Khởi là con một, không có anh em ruột, bình thường trừ mấy người bạn thân chơi cùng nhau, bên người gần như cũng chỉ còn lại có một đứa em họ, từ nhỏ liền giống như cái đuôi theo phía sau hắn.

Em họ vẫn luôn theo Chu Khởi nghịch ngợm, luôn cũng coi Chu Khởi là thần tượng, trên cơ bản Chu Khởi làm cái gì hắn đều muốn học theo.

Mà trong đó học tốt nhất, hắn chính là đua xe.

Chu Khởi đã từng thành lập một đội xe, mang theo người trong đội tham gia vô số thi đấu lớn nhỏ, ở trong giới cũng rất có danh tiếng.

Mà trong đó trừ bỏ bản thân hắn ra, người thu được phần thưởng nhiều nhất chính là em họ hắn.

Lúc ấy người em họ còn kiêu ngạo hơn cả Chu Khởi, sau khi lấy được một ít thành tích tính khí cũng lớn hơn, bình thường làm người xử sự cũng là kích động lại quá mức lạnh lùng, cho nên đắc tội không ít người.

https://thuviensach.vn

Chuyện ngoài ý muốn xảy ra tại một cuộc đua nào đó.

Hắn bị một tay đua đã từng bị hắn đắc tội một đường chèn ép xe, vốn là một trận đấu đã nắm chắc phần thắng, hắn cuối cùng chỉ lấy vị trí thứ ba.

Chu Khởi lúc ấy sợ hắn kích động, còn cố ý tìm người trông chừng hắn đừng để hắn làm ra chuyện vô dụng gì, lúc ấy đúng lúc công ty của Chu gia gặp phải chút chuyện, Chu Khởi cũng không ra sức quản hắn, vốn nghĩ sau khi việc của Chu gia xử lý tốt, Chu Khởi lại mang hắn đi dạy dỗ cái tay đua xe kia một chút.

Nhưng không ngờ là, em họ tự mình chuồn êm ra ngoài, đơn thương độc mã đi tìm.

Sau đó liền là có đi không có về.

Đối phương nhiều người, lại là em họ ra tay trước, mười mấy người trực tiếp đem hắn đánh tới gần chết, mặc dù sau đó có người qua đường đứng ra cứu giúp, cuối cùng hắn vẫn là thêm vào đó cái mạng.

Dì nhỏ bởi vì chuyện này đả kích rất lớn, có một đoạn thời gian tinh thần đặc biệt hoảng hốt, khi nhìn thấy Chu Khởi, cảm xúc lại kích động lạ thường.

Dì nhỏ hắn cảm thấy con trai mình sẽ đi trên con đường này hoàn toàn là bởi vì Chu Khởi, nếu như không có hắn là người dẫn đường, em họ hắn không có khả năng tiếp tục đi sai đường, cuối cùng lại rơi vào loại kết cục này.

Chu Khởi lúc ấy tùy ý dì nhỏ đánh chửi, một câu phản bác cũng không có.

Sau đó bà Chu đau lòng con trai, vừa xử lý vết bầm tím do dì nhỏ đánh trên mặt hắn, vừa nói hắn như thế nào không biết trốn một lần.

https://thuviensach.vn

Kỳ thật bà Chu biết, cho dù dì nhỏ hắn không phải là cái phản ứng này, Chu Khởi trong lòng cũng là có hổ thẹn.

Cho dù chuyện của em họ quả thật không liên quan gì nhiều với hắn, hắn vẫn không tha thứ cho bản thân.

Cho nên sau đó, hắn đem đội xe do một tay mình thành lập giải tán, đua xe cũng từ đó không chạm qua nữa.

Mà dì nhỏ hắn sau đó tinh thần tốt hơn một chút, lại không hiểu sao xem Chu Khởi như con trai mà nuôi dưỡng.

Thường xuyên chạy tới Chu gia không nói, còn thường xuyên làm đồ ăn cho Chu Khởi, đương nhiên... Bà ta làm hết thảy đều là theo sở thích của em họ hắn, thậm chí có một vài thứ là đồ ăn Chu Khởi bị dị ứng, bà ta đều sẽ vô ý bưng lên bàn.

Nhưng Chu Khởi mỗi lần mắt cũng không nháy một cái đem đồ ăn đều ăn đến không còn một miếng, bà Chu đau lòng con trai, gần như mỗi lần sau khi hắn ăn xong, liền đem thuốc chống dị ứng lén lút cho hắn một viên, vừa nhìn hắn nuốt xuống, vừa lại nhăn mặt mắng hắn, nhưng cũng chẳng còn cách nào khác.

Bà Chu đã từng lén lút hỏi qua bác sĩ về tật xấu của dì nhỏ, bác sĩ nói bà ta có thể là trong tiềm thức thật sự xem Chu Khởi như người con trai đã mất của mình.

Sau khi Chu Khởi nghe xong những lời này, ngược lại càng trầm mặc, đối với yêu cầu của dì nhỏ cũng càng thêm nhân nhượng cùng bao dung.

Mà chuyện Cố Thiến Thiến lần này, cũng quả thật đã đụng tới giới hạn của hắn.

Chương 51 (2/2)

https://thuviensach.vn

Nguyên nhân Chu Khởi bài xích thậm chí phiền chán người phụ nữ kia, không những là bởi vì bản thân không thích, còn bởi vì đối phương đã từng là thanh mai trúc mã của em họ hắn, cũng là người mà em họ hắn từng thích.

Dì nhỏ nhận định cô ta là con dâu của mình, lại vẫn luôn hoảng hốt xem Chu Khởi thành con trai mình, cho nên vẫn luôn muốn tác hợp Chu Khởi cùng Cố Thiến Thiến.

Chu Khởi đã từng lén lút tìm người phụ nữ kia nói chuyện, nhưng đối phương rất có khả năng vì bản thân bào chữa, vừa khóc nói chính mình cũng là thuận theo ý tứ của dì nhỏ, lại vừa nói thật ra lúc đầu đối với em họ hắn không có ý gì, kêu Chu Khởi không cần hiểu lầm.

Chu Khởi lúc ấy vừa gẩy tàn thuốc, vừa vẽ ra một nụ cười trào phúng lạnh lùng.

"Cũng đã lên giường với hắn rồi, cũng kêu không có ý gì?"

Cố Thiến Thiến lúc ấy sắc mặt nháy mắt liền thay đổi.

Chu Khởi vốn tưởng rằng hắn nói rõ ràng như vậy, Cố Thiến Thiến bên kia khẳng định sẽ thu liễm một chút, nhưng không ngờ người phụ nữ kia da mặt dày đến trình độ nhất định, ngày hôm sau lại cùng dì nhỏ tràn đầy ý cười vui vẻ đến nhà hắn.

Hắn trốn ra ngoài không gặp mặt, nhưng nghe mẹ Chu lời trong tiếng ngoài, Cố Thiến Thiến dường như là không hề bị những lời hắn nói ảnh hưởng đến.

Chu Khởi rất phiền, vốn muốn làm cái gì đó dạy dỗ người phụ nữ kia, nhưng vừa nghĩ tới dì nhỏ bây giờ quanh năm muốn cô ta theo bên cạnh, cho dù biết cô ta là hư tình giả ý, có mục đích riêng, nhưng là nhìn từ góc

https://thuviensach.vn

độ của dì nhỏ, cô ta quả thật coi như là cho dì một ít hy vọng, để cuộc sống của dì nhỏ bớt nặng nề.

Cho nên Chu Khởi mới chậm chạp không có động tác gì, dì nhỏ bên kia lại có chuyện gì, hắn liền sớm né đi.

...

Bà Chu cũng không muốn nói thêm về cái đề tài này nữa, thật sự rất phiền lòng.

Vì thế đầu đề câu chuyện liền chuyển, hỏi Chu Khởi: "Này, con cùng con dâu mẹ ở nhà đấy à? Chuyện lúc trước đã nói cho con bé biết rồi đi? Nó có phản ứng gì? Có phải rất thất vọng hay không?"

"Vâng, nói rồi, thất vọng có một chút, nhưng không tính là quá nghiêm trọng."

Bà Chu "Chậc" một tiếng, "Mẹ vừa nói hay là chúng ta cho con bé tiền quay phim, con lại cứ không chịu! Mẹ nhìn con giả nghèo giả khổ đến độ keo kiệt, cho vợ tiền tiêu cũng tiếc!"

Chu Khởi bị mẹ hắn chọc tức đến bật cười, "Mẹ, mẹ đừng náo loạn, chuyện này con sau đó đã nói với cô ấy rồi, đáp án của cô ấy cũng không khác lắm với suy nghĩ của con, hơn nữa rất nghiêm túc cảnh cáo con, không thể dấu cô ấy làm cái động tác nhỏ gì, nếu không cô ấy sẽ tức giận."

"Ôi? Thật vậy sao?" Bà Chu ở đầu kia cười, "Ừ, không hổ là con dâu mẹ chọn, ánh mắt của mẹ quả nhiên sẽ không tệ, thật là đứa bé ngoan a."

"..."

"Cho nên con có thể nhanh hơn chút hay không?! Mẹ rốt cuộc lúc nào có thể uống trà của con dâu a!"

https://thuviensach.vn

Chu Khởi nhìn về phía phòng tắm bên kia một cái, khóe môi hơi hơi nhếch lên.

"Mẹ chuẩn bị hồng bao cho tốt đi, trà của con dâu đã giúp mẹ đun rồi."

_____

Hứa Nùng ở trong phòng tắm không vội vã đi ra, sau khi cảm xúc ổn định xuống, cô liền ở bên trong rửa mặt một phen, lại thay đổi một bộ áo ngủ ở bên trong.

Sau khi làm tốt mọi thứ, cô lại nhìn bản thân trong kính một chút, tính toán lát nữa nên làm cái gì.

Chu Khởi khẳng định sẽ không quay về phòng của hắn, đoán chừng còn ở trên sô pha trong phòng khách đợi mình, cô cảm thấy đêm nay không thể lại cùng hắn có bất kỳ trao đổi gì, cho nên nhất định không thể lại bị hắn bắt được.

Hứa Nùng lại cẩn thận suy nghĩ một chút, phòng ngủ của cô ngay ở phía bên trái phòng tắm, nếu sau khi cô mở cửa trực tiếp xông ra, hắn là không có khả năng bị Chu Khởi đuổi được...

Nghĩ đến đây, Hứa Nùng nhân tiện nhẹ tiếng đem tay đặt lên nắm cửa của phòng tắm, sau đó lặng lẽ hít vào một hơi, tiếp đó lấy tốc độ nhanh nhất, mở cửa, xông ra ngoài.

Kết quả, không ngờ tới chính là, cô vừa xông ra, liền trực tiếp va vào trong ngực người nào đó.

Cô chạy quá nhanh, xung lực rất lớn, Chu Khởi bị đâm vào lui về phía sau hai bước, kéo theo bản thân Hứa Nùng cũng lảo đảo hai cái.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà cũng may Chu Khởi cuối cùng ổn định lại, sau khi đứng lại trực tiếp chặn ngang lưng đem cô ôm lấy.

"Bạn học nhỏ, em đây là ở nhà luyện chạy nước rút hả?"

Giọng nói lười biếng của hắn vang lên tại đỉnh đầu Hứa Nùng, cô có chút bất đắc dĩ ngẩng mặt lên, nhìn hắn hỏi: "Anh sao lại đứng ở chỗ này?"

"Chờ em a." Hắn tùy tiện đáp, mí mắt cũng hạ xuống, nhẹ nhàng nhìn cô, "Biết có người khẳng định sẽ giở trò, cho nên anh chỉ có thể ôm cây đợi thỏ."

"..." Hứa Nùng đáy mắt ướt sũng, có ý muốn lui về phía sau, nhưng nề hà Chu Khởi ôm đến chặt, chính là không thả người.

Rơi vào đường cùng, cô lại hỏi: "Vậy anh chờ em làm gì?"

Chu Khởi nhẹ liếc cô, "Em nói xem?"

Nói rồi, cũng không để ý phản ứng của cô, cúi người xuống trực tiếp ôm người lên.

Nhưng mà lần này phương thức ôm của hắn rất đặc biệt, giống như ôm người bạn nhỏ, chặn lại chỗ cong trên chân cô trực tiếp nâng người lên cao, chặt chẽ giam cô trong ngực mình.

Hứa Nùng giật nảy mình, muốn giãy dụa lại không dám, chỉ có thể lấy tay nện hai cái lên vai hắn.

"Anh làm cái gì nha?"

Hai cái đấm kia giống như đùa giỡn, Chu Khởi vừa ôm người đem vào phòng tắm, vừa nói: "Lại đánh thêm hai cái nữa, vừa lúc hai ngày này bả vai có chút đau."

https://thuviensach.vn

"..." Hứa Nùng bị hắn làm cho tức giận, nhưng lại không ngốc nghếch thực sự lấy nắm tay đánh, ngược lại cúi đầu, trực tiếp há mồm cắn một cái.

Chu Khởi bị hành động này của cô nàng nhà hắn chọc cười, nhịn không được nhếch khóe môi, vươn tay lấy cái khăn mặt, sau đó lại ôm cô đi về hướng phòng khách.

Đi đến trước sô pha ngồi xuống, Chu Khởi cũng không thả Hứa Nùng ra, một phen chặn ngang liền đem người ôm ở trước người, đem cô ấn ngồi ở lên đùi hắn.

Hứa Nùng lúc này trên người chỉ có một bộ áo ngủ, cho nên khi ngồi xuống, cách lớp vải mỏng manh, cô thậm chí có thể cảm nhận được độ ấm trên đùi Chu Khởi.

Tư thế quá mức thân mật, Hứa Nùng vốn dưới đáy lòng có chút cáu kỉnh lúc này toàn bộ đều không còn, dư lại tất cả đều là ngượng ngùng đỏ mặt.

Cô thậm chí ngay cả xoay người cũng không dám, cô biết bản thân đang ngồi ở chỗ nào, cho nên sợ một cái sơ ý, lại làm ra chuyện gì càng dẫn lửa tới.

Chu Khởi nhìn dáng vẻ này của cô, đầu quả tim bị cào đến phát ngứa.

Tầm mắt từ trên xuống dưới, một đường từ ánh mắt rủ xuống của cô di chuyển đến trên cần cổ trắng nõn, hai con dấu bản thân lưu lại kia, cuối cùng, yên lặng cố định trên đôi môi đỏ mọng của cô.

Hắn vốn là phủ lên đỉnh đầu cô, động tác chuẩn bị lau tóc cho cô ngừng lại, hơi hơi nghiêng người, dưới tình huống cô không có một chút đề phòng, hung hăng lại ngậm lấy đôi môi của cô.

https://thuviensach.vn

Hôn mút hút cắn, Chu Khởi đem chuyện có thể làm đều làm đến trình độ cao nhất, bàn tay cũng không tự chủ được hướng xuống phía dưới, kìm lại trên eo cô, cách một lớp vải nhẹ nhàng vuốt ve.

Cảm giác này quá xa lạ cũng quá kích thích, Hứa Nùng có thể rõ ràng cảm nhận được nhiệt độ quanh người Chu Khởi càng ngày càng nóng, kéo theo cô cũng vậy, toàn bộ thân thể giống như sắp bốc cháy.

Hơi thở của hai người hung hăng quấn lấy nhau, Hứa Nùng cảm giác toàn bộ thân thể mình đều nhiễm mùi vị của hắn.

Cô bị hôn đến đầu óc mê muội, vốn dĩ tay đặt ở trước ngực muốn đẩy hắn ra, lúc này cũng bị người kia kiềm chế khoác lên cổ hắn.

Sau khi kết thúc, hắn cũng không thả cô ra, vừa thở dốc, vừa hôn nhẹ một cái lên môi cô, giọng khàn khàn nói: "Lần sau dừng cắn bả vai, cắn ở chỗ này."

Nói rồi, lại ở trên môi cô in xuống một nụ hôn thật sâu.

Hứa Nùng lúc này đáy lòng tràn đầy xấu hổ, hai gò má giống như phát sốt, vừa đỏ lại khó nhịn.

Cô vô thức lui người về phía sau, bàn tay nhỏ bé lại đẩy hắn một cái, nhưng có thể tưởng tượng, làm sao có thể đẩy được.

Chu Khởi ghì chặt thân thể cô, không cho cô cơ hội lùi lại.

"Vừa nãy vì sao muốn chạy?" Hắn hỏi.

Hứa Nùng vừa nghe câu này, lại là một trận xấu hổ, cũng không biết nên đáp lại thế nào, rủ mí mắt đỏ mặt không nói chuyện.

Hắn cũng không ép buộc cô nhất định phải đáp lại cái gì, thấy phản ứng này của cô, lại mở miệng.

https://thuviensach.vn

"Anh biết em còn chưa thích ứng, anh có thể cho em thời gian. Nhưng là chỉ có một điểm..." Nói rồi, hắn cúi đầu lại khẽ hôn lên khóe miệng của cô, "Đổi ý là không có khả năng, đời này đều không có khả năng."

Hắn trông giữ con mèo nhỏ này lâu như vậy, chuyện nên làm, không nên làm tất cả đều đã làm, chính là muốn đem cô tha về bên người mình.

Hiện tại không dễ dàng gì người đã tới tay, hắn làm sao có khả năng lại thả cô đi?

Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng.

Vốn tưởng rằng Hứa Nùng nghe xong lời hắn nói, sẽ nói gì đó để phản đối, nhưng nào ngờ cô lại nói: "Ai muốn đổi ý? Vừa rồi là bởi vì anh bắt nạt quá... Quá độc ác..."

Chu Khởi bị cô chọc cười, lại dán lên khóe môi cô một cái hôn, tiếp đó nói giọng trầm thấp: "Vợ à, cái kia căn bản không gọi là bắt nạt, chờ qua thời gian anh để em mở mang kiến thức một chút, chân chính bắt nạt đến cùng là thế nào."

Hứa Nùng chưa từng trải, cũng biết lời hắn nói khẳng định không phải là cái gì đứng đắn.

Nâng lên bàn tay nhỏ bé hung hăng hướng về phía khuôn mặt tuấn tú của hắn đẩy một cái, cô mặt đỏ bừng bừng trừng mắt nhìn hắn, "Anh có thể đứng đắn một chút hay không!"

"Không thể." Chu Khởi lười biếng cười, mí mắt cụp xuống tùy ý nhìn cô, đáy mắt là ý cười cùng tia sáng nhỏ vụn, "Đối với nàng dâu của mình nếu là đứng đắn mà nói, vậy anh vẫn còn là đàn ông sao?"

Nói rồi, hắn lại hơi hơi sáp đến trước mặt cô, nhếch môi cười xấu xa, "Nhưng mà em yên tâm, anh không đứng đắn tuyệt đối chỉ có một mình em

https://thuviensach.vn

biết."

"..." Đây vẫn là vinh hạnh của cô phải không?

Hứa Nùng muốn cách kẻ vô lại này xa một chút, nhưng mà lại từ đầu đến cuối không đẩy được hắn.

Nhưng mà cũng may Chu Khởi nhìn ra trạng thái của cô, cũng không trêu chọc cô nữa, lại cầm khăn mặt lên bắt đầu lau tóc cho cô.

"Anh mới vừa nhìn đến sổ hành trình trên bàn, "Cuối tháng muốn đi thăm ba"?"

Chu Khởi ngược lại không cố ý lục lọi, chẳng qua sổ hành trình kia của Hứa Nùng trực tiếp mở rộng đặt ở trên bàn, hắn tùy ý nhìn qua, liền nhìn thấy một hàng chữ kia.

Hắn hiểu tình huống của cha Hứa Nùng, tuy rằng không có điều tra kỹ càng, nhưng cũng biết cha cô trước kia bởi vì ngoài ý muốn mà vào tù.

"Ừ, muốn đi nói cho ba chuyện chuyển khoa."

Chu Khởi nhíu lông mày, biểu tình cũng không coi là bất ngờ, "Chuyển khoa?"

"Đúng, em muốn chuyển khoa, từ khoa biểu diễn chuyển sang học đạo diễn."

Nói tới đây, đáy lòng Hứa Nùng đột nhiên có suy nghĩ nhảy ra.

Cô đè lại bàn tay đang lau tóc cho mình của Chu Khởi, nâng mắt lên, rất nghiêm túc nhìn hắn.

"Cha em phạm sai lầm, phải vào tù. Mẹ em sau khi ông ấy xảy ra chuyện, liền có gia đình mới, đêm nay anh hắn là cũng nhìn thấy rồi, thân

https://thuviensach.vn

phận hiện tại của bà ấy không đơn giản. Hơn nữa bà ấy rất mạnh mẽ, mấy năm trước vẫn luôn quản em, toàn bộ lựa chọn của em, con đường muốn đi, thậm chí là tương lai... Bà ấy đều muốn nắm trong tay.

Em vừa nãy cũng nói rồi, em muốn chuyển khoa, chuyện này mẹ em khẳng định sẽ không đồng ý, đến lúc đó bà ấy khẳng định sẽ đến tìm em náo loạn, thậm chí... Khả năng còn sẽ lan sang anh.

Người chồng hiện tại của bà ấy ở Bắc thành có chút thế lực, còn có con trai của chồng bà ấy... Cũng có thủ đoạn và thế lực của mình. Chuyện đêm nay bà ấy hẳn là không để vào mắt, khả năng sẽ cảm thấy anh chỉ là nhân vật nhỏ. Nhưng nếu một khi bị bà ấy biết, chúng ta đã ở cùng nhau, bà ấy khẳng định sẽ không chịu để yên. Đến lúc đó, bà ấy thật sự rất có khả năng chuyện gì cũng làm ra được."

Nói xong những điều này, trong con ngươi đen bóng của Hứa Nùng, có một chút u ám.

"Cho nên, Chu Khởi, anh thật sự đã suy nghĩ kỹ rồi, muốn ở bên em sao? Người bên cạnh em thật sự mỗi người đều phức tạp, cũng nhẫn tâm, anh xác định... Muốn cùng em đối mặt sao?"

Hứa Nùng nói đến cực kỳ nghiêm túc, Chu Khởi nghe cũng cực kỳ nghiêm túc.

Cuối cùng, hắn nhếch môi cười.

Nghiêng người về trước, cái trán nhẹ nhàng chống lên trán cô.

"Bạn học nhỏ, anh rất vui."

Hứa Nùng sửng sốt một chút, không rõ hắn có ý gì.

"Vui cái gì?"

https://thuviensach.vn

Vui vì bản thân có khả năng bị nhằm vào? Vui vì cuộc sống coi như bình lặng của hắn, khả năng bởi vì cô mà trở nên gay go?

Chu Khởi không đáp, ngược lại vẫn cười như trước. Hắn thậm chí nhịn không được, còn nhẹ nhàng cắn hai má cô.

"Em nói chuyện nghiêm chỉnh đó, anh thành thật một chút cho em!" Hứa Nùng buồn bực lại muốn đánh hắn.

Chu Khởi không thu liễm, ý cười trên mặt ngược lại càng nhiều hơn.

"Anh vui vẻ vì, em có thể chủ động nói những chuyện này với anh."

Nói rồi, đôi môi hắn chuyển đến vành tai cô, hơi thở nóng rực mang theo dòng điện, nhẹ đánh vào trong tai cô.

Môi mỏng mấp máy, Chu Khởi cắn dái tai trắng nõn mềm nóng của cô.

Khi lại mở miệng, giọng nói của hắn có sự trầm khàn cùng từ tính chết người.

"Yên tâm, về sau trời sập xuống, Chu ca ca đỡ cho em."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 52

Thời gian chỉ chớp mắt đã tới cuối tháng.

Bởi vì cùng Chu Khởi xác nhận quan hệ, cho nên gần đây thời gian cá nhân của Hứa Nùng trên cơ bản đều dùng để ở cùng bạn trai mới ra lò của mình, rất hiếm khi gặp gỡ nói chuyện phiếm với Lưu Ngải và Trì Sa Sa.

Hôm nay Chu Khởi tạm thời có việc, không thể đưa cô đi học. Cô không mấy khi được ra cửa sớm đi đến trường, khi đến giảng đường còn có hơn một giờ nữa mới lên lớp.

Lưu Ngải cùng Trì Sa Sa bọn họ, thêm Hứa Nùng lập một nhóm WeChat nhỏ, bình thường Hứa Nùng ở trong nhóm nói không nhiều lắm, nhưng hai cô nàng nói cái gì cô vẫn là sẽ nhìn xem.

Thỉnh thoảng các cô ấy cũng sẽ oán trách Hứa Nùng quá trọng sắc khinh bạn, con thuyền tình bạn của ba người bọn họ mới nổi lên, nếu lại tiếp tục như vậy, phỏng chừng rất nhanh liền muốn lật.

Hứa Nùng thật ra cũng từng kháng nghị với Chu Khởi, nhưng người kia còn làm bộ rất thiệt thòi, nói cô mỗi ngày lên lớp muốn hết nửa ngày thời gian, trừ bỏ những cái này, cô còn muốn lưu thời gian ôn tập này, cắt nối phim này, tìm tư liệu này, có thể lưu lại chút ít thời gian một mình cẩn thận tính toán căn bản không có bao nhiêu.

Nếu hắn lại không giành giật từng giây, vậy hắn người bạn trai này há chẳng phải là càng không có cảm giác tồn tại sao?

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng bị hắn nói đến tức giận vô cùng, đúng, cô quả thật thường xuyên ở nhà tra tư liệu đọc sách các kiểu, nhưng là có cái nào hắn để cô an ổn làm xong sao?

Có hai lần cô đang xem bộ phim cũ để học thủ pháp quay phim, kết quả xem rồi xem liền cảm thấy phía sau có cảm giác áp bách truyền đến, cô lúc ấy vẫn chưa có phòng bị, trực tiếp quay đầu lại.

Một lần quay đầu này không việc gì, bộ phim ở phía sau còn lại mười mấy phút, cô gần như cũng là trải qua trong nụ hôn dây dưa nồng nhiệt của Chu Khởi.

Phim chiếu xong rồi, hắn cũng hôn xong, lại có thể còn đặc biệt không biết xấu hổ ngồi ở trước mặt cô, vừa nghịch tóc cô, vừa cười xấu xa nói: "Tốt rồi, em tiếp tục đi, không quấy rầy em nữa."

Cô tiếp tục cái gì a! Hứa Nùng tức giận muốn cắn người.

Cho nên hôm nay không dễ dàng bắt được thời cơ Chu Khởi có việc, cô một chút do dự cũng không có, trực tiếp sớm xách túi ra khỏi nhà.

Sau khi đến trường, Hứa Nùng còn đặc biệt ở trong nhóm WeChat gửi tin nhắn cho Lưu Ngải cùng Trì Sa Sa, nói cô tới trường rồi.

Hai cô nàng vừa nghe lời này thấy rất mới mẻ, thậm chí ngay cả WeChat cũng không trả lời, ở ký túc xá vội vàng thu thập tốt liền cũng đến giảng đường trước thời gian.

Lúc này trong giảng đường chỉ có một mình Hứa Nùng, cô ngồi ở trong góc ở hàng sau đang nâng quyển sách của khoa đạo diễn lên xem.

Sau khi Lưu Ngải và Trì Sa Sa đi vào, vừa đánh mắt liền nhìn thấy cô, nhìn cô vẫn là một bộ dáng học sinh giỏi ngoan ngoãn, cũng nhịn không được trêu chọc.

https://thuviensach.vn

" Đồng chí Tiểu Hứa, làm thế nào mà tia lửa tình yêu vẫn chưa đem sinh viên tốt là cậu đây đốt cháy nha, người đang yêu lại vẫn có thể yêu học tập như vậy!"

"Đúng! Cậu như vậy bọn tớ làm sao chịu nổi!"

Hứa Nùng ngẩng đầu nhìn bọn họ một cái, bất đắc dĩ cười, "Không phải các cậu nói tớ trọng sắc khinh bạn sao? Tớ sợ tiếp tục phát ngấy như vậy lại sắp được các cậu nhớ nhung."

"Trọng sắc khinh bạn với trọng học khinh bạn trên bản chất có cái gì khác nhau sao?"

Lưu Ngải vừa nói chuyện, vừa ngồi xuống vị trí ở bên trái Hứa Nùng, tiếp đó đoạt lấy tư liệu trong tay cô, "Bốp" một cái đập lên trên bàn.

"Bây giờ là thời gian khuê mật tra hỏi, không cho lại làm mấy thứ đó!"

Trì Sa Sa ngồi ở một bên khác của Hứa Nùng, hung hăng gật đầu, "Đúng, bọn tớ gom góp một đống vấn đề muốn hỏi đây!"

Hứa Nùng cười cam chịu, nhìn hai người, nói: "Các cậu muốn hỏi cái gì?"

Lưu Ngải thần bí trên dưới đánh giá Hứa Nùng hai lượt, cuối cùng ánh mắt cố định trên khuôn mặt nhỏ nhắn, trắng nõn hồng hào của cô, trầm mặc hồi lâu, tiếp đó nói với Trì Sa Sa.

"Tớ cảm thấy... Dường như cũng không cần hỏi cái gì. Nhìn sắc mặt này của đồng chí Tiểu Hứa của chúng ta, liền biết cô ấy là được hung hăng tưới tắm qua, đáp án đều viết ở trên mặt a!"

Vừa nghe thấy hai từ "Tưới tắm", trên mặt Hứa Nùng liền hiện lên vẻ mất tự nhiên, trong đầu cũng không nhịn được nhớ tới hình ảnh thở hồn

https://thuviensach.vn

hển mỗi lần Chu Khởi hôn mình.

Trong nhất thời, cô cảm thấy hai gò má lại có xu hướng bốc cháy, vì thế nhanh chóng phủ nhận: "Nào có, cậu đừng nói lung tung."

"Chậc chậc, đồng chí Tiểu Hứa, tớ nên lấy gương để cậu nhìn một chút dáng vẻ hiện tại của bản thân, chậc, trong mắt đều là sóng sánh thu ba a!" Trì Sa Sa vừa nhìn chằm chằm Hứa Nùng, vừa khoa trương nói.

Hứa Nùng không biết làm sao, trừng mắt nhìn bọn họ một cái, "Các cậu rảnh rỗi quá a, cố ý đến sớm chính là vì tìm tớ trêu chọc hả?"

Hai cô gái cũng biết điểm dừng, sau khi hi hi ha ha trêu chọc Hứa Nùng thêm hai câu, liền chuyển đề tài.

"Thật ra hôm nay chủ yếu là Sa Sa tới hỏi cậu một chút, đã nghĩ ra ngày kia tặng quà sinh nhật gì cho Chu đại soái ca hay chưa. Chu đại soái ca nhà cậu với Hoa Tí không phải là sinh nhật cách nhau không tới mấy ngày sao, cô ấy không biết tặng cái gì, muốn nghe ý kiến của cậu tham khảo một chút."

Từ hôm giao lưu hữu nghị, sau khi Hoa Tí bị Trì Sa Sa cường hôn, hắn liền giống như bật lên cái công tắc nào đó trong người. Cả ngày chạy đến trường, không có việc gì liền đến trước mặt Trì Sa Sa tăng cảm giác tồn tại. Thường xuyên qua lại, hai người ngược lại cũng vừa mắt nhau, không tới hai ngày Trì Sa Sa liền bị Hoa Tí đuổi tới tay.

Con gái đang yêu đều là thật lòng thật ý, thực tế là mới nói chuyện yêu đương vài ngày, Trì Sa Sa đã bắt đầu nghĩ tới sinh nhật của bạn trai.

Lưu Ngải nhớ rõ lúc ấy khi điền vào bảng thi đấu bóng rổ, có phần sinh nhật kia, cô lục lọi cả buổi cuối cùng lôi ra được bản báo danh của lớp bọn họ, sau đó không những tìm được của Hoa Tí, còn tìm được của vị kia nhà Hứa Nùng.

https://thuviensach.vn

Vừa khéo là, hai người đàn ông sinh nhật lần lượt rất gần, sinh nhật của Chu Khởi ngay tại ngày kia, mà Hoa Tí thì sau nửa tháng.

Cho nên Trì Sa Sa mới tới hỏi Hứa Nùng, muốn tặng quà sinh nhật gì cho Chu Khởi.

Sau khi nghe bọn họ nói, biểu tình của Hứa Nùng hơi ngơ ngác.

Sinh nhật? Chu Khởi sắp tới sinh nhật?

Nhìn thấy dáng vẻ của cô như vậy, Lưu Ngải cũng bất ngờ.

"Không phải chứ? Cậu không phải ngay cả sinh nhật của bạn trai mình cũng không biết đi?"

"..."

Hứa Nùng thật sự không biết.

Cô có lẽ là vài năm này một mình một chỗ quen rồi, rất hiếm khi đi qua những ngày cần cảm giác lễ nghi. Mà ngay cả mỗi năm sinh nhật của bản thân, cô cũng chỉ là tùy tiện buổi sáng nấu bát mì, trần quả trứng cho qua chuyện. Năm ngoái càng là bởi vì việc học quá gấp gáp, cô ngày đầu tiên chịu đựng đến rạng sáng, ngày thứ hai sinh nhật trực tiếp trải qua trong giấc ngủ bù.

Cho nên cô thật sự không quá để ý loại chuyện này, hơn nữa cô và Chu Khởi hẹn hò còn không đến một tháng, mỗi ngày lại bị hắn cuốn lấy lợi hại, căn bản không có thời gian nghĩ cái này cái kia.

Trì Sa Sa "Chậc" một tiếng, thuận theo thở dài: "Thật sự là đồng nhân bất đồng mệnh mà, rõ ràng đều là nữ sinh, có người liền có thể qua giống như công chúa, mỗi ngày chỉ cần hưởng thụ yêu đương là được rồi, cái gì

https://thuviensach.vn

khác đều không cần nghĩ. Mà tớ thì... Thôi, không thể so sánh, lại so tiếp liền sắp khóc rồi."

Hứa Nùng yên lặng nghe bọn họ nói trong chốc lát, sau đó nhấp môi, chuyển hướng nhìn về phía Trì Sa Sa.

"Vậy, cậu cũng nghĩ qua tặng quà gì chưa? Nếu không... Cho tớ tham khảo một chút?"

———————

Chập tối hôm đó sau khi toàn bộ các tiết học đã xong, Hoa Tí đúng giờ xuất hiện ở bên ngoài phòng học của Hứa Nùng bọn họ.

Hắn so với Chu Khởi lúc ấy còn khoa trương hơn, không chỉ đem bản thân thu thập sạch sẽ gọn gàng, tóc chải có nề nếp, đâu ra đấy, trong tay còn cầm bó hoa hồng đỏ rực.

Hứa Nùng và Lưu Ngải đều không muốn quấy rầy vợ chồng son nhà người ta, thế là mỗi người đều nhanh chóng thu dọn đồ đạc chuẩn bị rời đi.

Khi Hứa Nùng đi ngang qua bên người Hoa Tí, bị hắn gọi một tiếng "Chị dâu".

Cô có chút ngượng ngùng, xấu hổ cười với hắn một cái liền muốn cất bước đi về phía trước. Nào ngờ Hoa Tí lúc này lại tới thêm một câu: "Lão Đại chờ chị ở cửa lớn đó!"

Hứa Nùng gật gật đầu, nói cô biết rồi, sau đó bước chân dưới chân càng nhanh hơn.

Cô và Lưu Ngải đến tầng dưới của tòa nhà liền tách ra, Lưu Ngải muốn quay về ký túc xá, cô đi về phía cổng trường, hai phương hướng vừa vặn ngược nhau, không tiện đường.

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng một mình đi về phía cổng trường, ngang qua rất nhiều bạn học trong trường, sau đó lúc đến nới, cô đánh mắt liền nhìn thấy thân ảnh của Chu Khởi.

Bắc thành gần đây thời tiết chuyển lạnh vô cùng, Chu Khởi ở bên ngoài áo phông cùng quần dài vốn có, còn khoác một cái áo jacket màu đen.

Jacket nhìn qua chính là kiểu dáng bình thường nhất, đại chúng nhất, nhưng mặc ở trên người hắn lại cực kỳ gắng gượng gọn gàng.

Chu Khởi nghiêng người đứng ở đàng kia, đầu ngón tay kẹp điếu thuốc, cho dù là thân hình hay là khuôn mặt tuấn tú khoa trương kia, đều hấp dẫn vô số ánh mắt của người qua đường.

Hứa Nùng nhìn hắn hút chỉ còn lại có nửa điếu thuốc, đầu mày hơi nhíu, trong lòng tính toán lát nữa nên làm sao tìm hắn tính sổ.

Đột nhiên, di động của cô tại lúc này vang lên.

Cầm lên nhìn một cái, là Bùi Ngọc.

Sau khi nhìn đến cái tên này, cô vô thức liền thoáng nhìn về hướng Chu Khởi bên kia.

Người đàn ông kia lúc này đã phát hiện ra cô, lười biếng cười với cô, dường như là đang chờ cô đi qua chỗ hắn.

Sự hoảng loạn cùng chán ghét dưới đáy lòng Hứa Nùng ban đầu âm ỉ muốn thoát ra ngoài cũng từ từ ép trở về, cô yên lặng từ chối điện thoại của Bùi Ngọc, lại đem số di động của hắn cùng WeChat toàn bộ kéo đen.

Sau khi làm xong hết thảy, cô ngẩng đầu, vững bước đi về phía Chu Khởi.

https://thuviensach.vn

Lúc đi đến bên cạnh hắn, điếu thuốc trong tay Chu Khởi đã chỉ còn lại có một chút, Hứa Nùng một phen đoạt lấy đầu thuốc, dập tắt ở trên thùng rác ven đường.

"Không phải kêu anh đừng hút thuốc sao?" Hứa Nùng cau mày, nhìn hắn nói.

Chu Khởi yêu vô cùng dáng vẻ cô quản hắn, cho nên tại sau khi xác định quan hệ, dù rằng có chút ấu trĩ, nhưng hắn vẫn sẽ làm điều gì đó có thể chọc cô nóng nảy.

Sau đó mỗi lần nhìn cô giận dữ phát cáu với mình, hắn cũng nhịn không được muốn đem cô ấn vào trong ngực hung hăng bắt nạt trong chốc lát.

"Em nói là không cho hút ở nhà, hơn nữa anh hôm nay chỉ một điếu này, bình thường cũng thế."

Chu Khởi vừa nói, vừa nâng mặt Hứa Nùng, sáp lại gần.

"Không tin em ngửi chút xem."

Khuôn mặt quá tuấn tú phóng đại trước mắt Hứa Nùng, cô vô thức hít vào một hơi, hừ, mùi thuốc lá quả thật rất nhạt, hơn nữa trong hơi thở của hắn, còn xen lẫn chút hương vị ngọt ngào.

Hứa Nùng chớp mắt, hỏi: "Anh lúc trước có ăn kẹo?"

"Ừ." Chu Khởi nhếch môi, cười xấu xa nhìn cô, "Có muốn đến nếm thử một chút xem kẹo anh ăn là vị gì không?"

Nói xong, còn cố ý lại sáp đến trước mặt cô thêm một chút.

"..."

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng một tay đẩy mặt hắn ra, có chút xấu hổ nhìn thoáng qua bốn phía, khi phát hiện có vài sinh viên đại học B qua lại đều đang nhìn về phía bọn họ bên này, càng cảm thấy ngại ngùng.

"Đừng náo loạn, người khác đều nhìn kìa."

Chu Khởi không nói gì, chỉ là tầm mắt nhàn nhạt nhìn xung quanh một cái.

Những sinh viên đó vốn lặng lẽ rình coi, lúc này sau khi nhìn thấy ánh mắt Chu Khởi, đều xấu hổ tiu nghỉu quay đầu.

Hứa Nùng lôi kéo hắn muốn nhanh chóng đi về hướng nhà mình, nhưng chân vừa mới nhấc lên, liền bị Chu Khởi kéo lại.

"Chúng ta hôm nay trước tiên không về nhà."

Nói rồi, không cho giải thích, dắt tay cô, xoay người đi về hướng ngược lại.

"Chúng ta đi đâu?" Hứa Nùng hỏi hắn.

"Em ngày kia không phải là muốn đi nhà giam Thành đông bên kia sao?" Chu Khởi thuận tay đón lấy ba lô của cô, lấy ngón tay ngoắc quai đeo vắt lên đầu vai hắn, điệu bộ lười biếng, "Chúng ta đi cửa hàng, sắm thêm chút đồ cho cha vợ."

"..." Hứa Nùng bị tiếng cha vợ này của hắn nói đến nóng mặt, khẽ trừng mắt nhìn hắn một cái, "Cha vợ gì chứ, anh đừng nói lung tung!"

"Thế nào? Em hôn cũng hôn rồi, giờ muốn quỵt nợ à?" đuôi lông mày của Chu Khởi hơi hơi nhấc lên, vẻ mặt lưu manh vô lại, "Vợ à, em làm như vậy nhưng là không phúc hậu, trong sạch hai mươi mấy năm anh giữ gìn đều cho em rồi, em đừng khi dễ anh cái người thành thật này a."

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng thiếu chút nữa bị lời này của hắn nghẹn chết, vươn tay vội vàng che miệng hắn, nhìn thoáng qua bốn phía, lúc phát hiện cũng không có ai chú ý bọn họ bên này, mới thoáng yên tâm một chút.

Khuôn mặt cô đỏ bừng trừng hắn, "Anh về sau ở bên ngoài không được nói lung tung!"

Chu Khởi cười đến cực kỳ hư, đưa tay đem tay cô lấy ra, cúi đầu hôn cô một cái.

"Ở bên ngoài không thể nói, vậy về nhà nói?"

Hứa Nùng bị hắn trêu chọc đến muốn đánh người, sau khi nhấc chân đá hắn một cái, liền một mình vội vàng đi trước.

Chu Khởi ở sau lưng tùy tiện cười, chậm rì rì đi theo, mở miệng còn nói thêm câu: "Vợ à, em chờ anh một lát a."

Lời vừa nói ra, bước chân của Hứa Nùng càng nhanh hơn.

...

Mà bên kia, Bùi Ngọc bị ấn chặn điện thoại vẫn luôn cau mày, cầm lấy điện thoại di động lại gọi vào số của Hứa Nùng hai lần, nhưng đều không ngoại lệ, bên kia đều rõ ràng là đối phương đang trò chuyện.

Nhân duyên của Bùi Ngọc từ nhỏ đến lớn đều rất tốt, nhân duyên với phụ nữ càng là tốt đến cực kỳ, nói như vậy đều là con gái tâng bốc hắn, cho nên hắn chưa bao giờ biết công năng kéo đen của điện thoại là cái dạng gì, lúc này nghe thấy Hứa Nùng bên kia vẫn luôn trò chuyện, vẫn tưởng rằng là thật sự có chuyện gì.

Sau khi người quản lý ở bên kia cùng với đạo diễn nước ngoài của bộ phim này tán gẫu, trở về liền nhìn thấy Bùi Ngọc một bộ dáng áp suất thấp.

https://thuviensach.vn

Hắn liếc nhìn điện thoại di động Bùi Ngọc một cái, di động lúc này vẫn chưa tự động tắt màn hình, lưu tại thông tin ghi chép trên mặt, nhìn vào phía trên màn hình, sau chú thích của Nùng Nùng theo (11) lần, liền rõ ràng là đã xảy ra chuyện gì.

Nhưng mà ngẫm lại cũng đúng, người có thể dễ dàng chi phối cảm xúc của Bùi Ngọc, dường như cũng chỉ có Hứa Nùng một người như vậy đi.

Hắn trầm mặc, từ bên cạnh cầm cốc cà phê đưa qua, "Lát nữa còn diễn đêm, uống chút nâng cao tinh thần đi."

Bùi Ngọc không nhận, sắc mặt như trước có chút vẻ trầm lãnh.

Người quản lý "Chậc" một tiếng, đem cà phê mà Bùi Ngọc không nhận đưa đến bên miệng mình, sau khi thong thả thảnh thơi uống hai ngụm, hỏi: "Thế nào? Em gái nhỏ nhà cậu lại không nhận điện thoại của cậu à?"

Bùi Ngọc thuận miệng "Ừ" một tiếng, "Giống như vẫn luôn đang cùng người khác trò chuyện."

Người quản lý kinh nghiệm phong phú hơn Bùi Ngọc nhiều, vừa nghe thế, lập tức liền nghĩ tới điều gì, cầm lấy điện thoại di động của Bùi Ngọc, lại gọi vào dãy số của Hứa Nùng.

Sau khi nghe thấy giọng nữ máy móc bên trong truyền đến, người quản lý im lặng hai giây, tiếp đó muốn nói lại thôi nhìn Bùi Ngọc.

"Thế nào?" Bùi Ngọc hỏi.

"Ừm... Nếu tôi không đoán sai... Cậu hắn là bị cô bé kia kéo đen rồi."

Bùi Ngọc đầu mày trong nháy mắt nhăn càng ác hơn, trong đầu hắn nháy mắt nhớ lại mấy ngày gần đây, khi hắn gọi điện thoại cho bà Tạ, lời

https://thuviensach.vn

nói của đối phương có vẻ mập mờ.

Trong lòng, loại cảm giác không có khả năng khống chế kia càng ngày càng nhiều hơn, biểu cảm của Bùi Ngọc dần dần trở nên lạnh lùng u ám.

Người quản lý nhìn thế, thoáng nhìn qua bốn phía, trong đầu vui mừng, cũng may đây là ở quay phim nước ngoài, không có chó săn luôn nhìn chằm chằm, nếu không hình tượng ấm áp như ngọc này của Bùi Ngọc, sớm muộn cũng sụp đổ.

Một lát sau, Bùi Ngọc lên tiếng hỏi: "Bộ phim này còn phải quay bao lâu?"

"Ít nhất hai tháng đi, vừa nãy tôi mới hỏi qua đạo diễn rồi."

"Anh đi thương lượng với đạo diễn, đem phần diễn của tôi ép đến trong vòng một tháng."

"Hả?" Người đại diện kinh ngạc, "Một tháng?"

"Phải." Ánh mắt Bùi Ngọc mang theo rét lạnh, nhìn thẳng về phía xa, "Trong vòng một tháng tôi nhất định phải về nước."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư
dtv-ebook.com

Chương 53

Sau khi đi tới cửa hàng, Chu Khởi trước tiên dắt Hứa Nùng vào một tiệm bánh ngọt.

Hứa Nùng có chút nghi hoặc, Chu Khởi rất tự nhiên dắt tay cô đi vào bên trong, nói: "Lát nữa mua đồ xong mới có thể về nhà ăn cơm, ít nhất phải hơn hai tiếng đi, trước tiên tìm cho em cái gì đó lót dạ chút."

Ở trong mắt Chu Khởi, Hứa Nùng là cô bé thích ăn kẹo, cho nên tự nhiên, kẹo liền tương đương với tất cả đồ ngọt, lúc này muốn tìm đồ lấp đầy bụng cô, đương nhiên là phải dắt cô đến tiệm bánh ngọt.

Tiệm bánh ngọt này rất có tên tuổi, là hệ thống cửa hàng có tiếng ở Bắc thành, bởi vì bánh ngọt làm ra tạo hình đặc biệt đáng yêu, trang hoàng bên trong lại đặc biệt có hơi thở thiếu nữ, cho nên rất được nhóm thanh niên nam nữ ưa chuộng.

Lúc đi vào, người vô cùng đông, không có bàn đơn nào trống, Hứa Nùng Chu Khởi bọn họ cùng một đôi tình nhân khác, hợp lại một cái bàn bốn người.

Đôi tình nhân kia vốn vẫn chưa đặt món, vẫn luôn ở chỗ ngồi anh anh em em đến phát ngấy. Nếu không phải người phục vụ dẫn Hứa Nùng cùng Chu Khởi đi đến, bọn họ đoán chừng còn muốn dính vào nhau không rời ra.

Sau lại, thấy có người đến, cô bé ngược lại là thu liễm lại một chút, vỗ vỗ cánh tay bạn trai, bảo hắn đi lên phía trước gọi đồ ăn.

https://thuviensach.vn

Chu Khởi an trí tốt cho Hứa Nùng, đem ba lô của cô thả xuống, sau đó cũng đi theo cùng đi về phía quầy hàng ở phía trước.

Hứa Nùng vốn là muốn an tĩnh chờ, nhưng ai ngờ, cô bé ở đối diện không hiểu sao bắt đầu bắt chuyện với cô.

Cô bé kia thoạt nhìn rất thời thượng, trên mặt trang điểm kiểu Nhật mắt to dễ thương, lông mi giả rất dài, chớp chớp, Hứa Nùng nhìn cũng cảm thấy đáng yêu.

"Chị gái, anh vừa nãy là bạn trai chị à?" Cô bé cười hỏi Hứa Nùng.

Hứa Nùng do dự một chút, sau đó gật gật đầu.

Cô bé giống như có chút thất vọng, "A" một tiếng, bĩu môi.

"Em còn tưởng rằng hai người là họ hàng chứ, không nghĩ tới thật sự là bạn trai bạn gái a."

Hứa Nùng nghe không hiểu lắm ý của cô bé, vẻ mặt mang theo nghi hoặc.

Cô bé dường như sợ cô hiểu lầm, nhanh chóng giải thích, "A, không phải không phải, em không có ý muốn cạy góc tường của chị!"

Nói xong câu đó, lại không hiểu sao bổ sung một câu: "Ít nhất hiện tại không có."

"..." Hứa Nùng xem như nghe rõ, cô bé này là nhìn trúng Chu Khởi?

Trong lòng cô không nói rõ được là cảm giác gì, nhưng khi lại nhìn về phía đối diện, lại cảm thấy cô bé vốn nhìn rất xinh đẹp, lúc này biến thành chỗ nào cũng không vừa mắt.

https://thuviensach.vn

"Em không phải có bạn trai rồi sao?" Hứa Nùng cảm thấy bản thân không nên lắm miệng, nhưng là cô thật sự không nhịn được, liền hỏi một câu.

"Chị nói người vừa nãy đó hả? Không phải, hắn chỉ là một trong những đối tượng dự tuyển của em thôi, em còn chưa quyết định có muốn cùng hắn hay không."

"..." Chưa quyết định có ở bên nhau hay không đã phát ngấy như vậy? Hứa Nùng có chút không lý giải nổi thế giới của trẻ con bây giờ.

Sau đó cô bé lại líu ríu nói một lát, hai nam sinh cũng từng người cầm khay quay trở lại.

Sau khi ngồi xuống, Chu Khởi liền cảm thấy rõ ràng trạng thái của Hứa Nùng không đúng, không nhìn hắn cũng không nói chuyện với hắn, sau khi nhận lấy bánh ngọt liền lặng lẽ ở nơi đó một mình ăn.

Chu Khởi hơi hơi nhướng đuôi lông mày, nghĩ thầm là ai chọc vị tiểu tổ tông này tức giận đây?

Đang nghĩ thì đối diện bỗng nhiên truyền đến một giọng nói ngọt ngấy: "Anh trai, em có thể đổi một chút bánh ngọt với anh được không? Em cảm thấy cái anh mua thoạt nhìn tương đối ngon a!"

Chu Khởi mua chính là hai miếng bánh thương hiệu cửa hàng bọn họ, tạo hình trắng mịn tinh tế, nhìn liền đặc biệt dễ thương cũng làm cho người ta muốn ăn. So sánh mà nói, bạn trai của cô bé kia mua chính là một khối bánh khu rừng đen tương đối đại chúng, hương vị ngọt ngào thích hợp, nhưng tạo hình lại có chút thua kém.

Lời cô ta vừa dứt, ánh mắt của Chu Khởi liền lạnh xuống.

https://thuviensach.vn

Hắn nhàn nhạt liếc mắt về phía đối diện, còn chưa mở miệng đáp lại cái gì thì, liền thấy Hứa Nùng ở bên cạnh, im lặng kéo cái khay ở trước mặt Chu Khởi qua, sau đó dưới cái nhìn chăm chú của mấy người ngồi đó, khoét một thìa bánh ngọt của hắn bắt đầu ăn.

Trong suốt quá trình, cô một câu cũng không nói, nhưng ý tứ nên biểu đạt, tất cả lại đều biểu đạt rõ ràng.

Chu Khởi cũng coi như là nhìn rõ, tiểu tổ tông này rốt cuộc là đang tức giận cái gì.

Trong nháy mắt, ý lạnh vừa dâng lên với cô gái kia hoàn toàn biến mất, hắn dựa vào lưng ghế, lười biếng nhìn về phía Hứa Nùng bên kia, khóe môi còn giữ nụ cười thoải mái.

"Thật ngại quá, bảo bối nhà tôi có thể ăn khá nhiều, hai miếng bánh ngọt này tất cả đều là mua cho cô ấy, không thể đổi."

Cô bé ở đối diện sắc mặt có chút không dễ nhìn, có lẽ trước giờ không bị người khác phái đối xử như vậy, cho nên lúc này có chút tức giận.

Nhưng cô ta cũng không dám nói thêm gì nữa, sau khi cúi đầu lặng lẽ trợn mắt, tùy ý ăn một miếng bánh ngọt liền nhao nhao muốn đi.

Bạn nam kia vừa nhìn liền biết là người hiền lành, chỗ nào cũng đều theo cô ta, chẳng qua trước khi đi nhưng là có chút đau lòng nhìn thoáng qua cái bánh ngọt trên bàn. Cửa hàng này giá cả cũng không rẻ, cô ta chỉ ăn một miếng liền vứt đó, là ai cũng phải đau lòng.

Sau khi hai đứa bé đi rồi, động tác ăn bánh ngọt của Hứa Nùng hơi dừng lại, nhưng chung quy cũng không có phản ứng gì lớn, vẫn như trước trầm mặc ăn đồ của mình.

Trên mặt Chu Khởi lại vẫn luôn treo nụ cười, chưa hề biến mất.

https://thuviensach.vn

Hắn lúc này một cánh tay phủ trên bàn, nắm tay chống lên cằm, mặt mày toàn bộ là ý cười lười biếng, đánh mắt nhìn một cái, cả người đều là hơi thở bất cần đời.

"Vợ à, em ghen a."

Hứa Nùng vẫn như trước lặng lẽ cầm dĩa đưa bánh ngọt vào miệng ăn, không để ý đến hắn.

Ý cười trên mặt Chu Khởi càng sâu, cơ thể nhích gần về phía trước, động tác chống cằm không đổi, tay và đầu cùng nhau, đều kề sát đến trước mặt Hứa Nùng.

"Cô ta lớn lên lại không dễ nhìn như em, em ghen với loại này làm chi?"

Động tác trên tay Hứa Nùng dừng lại, cô trầm mặc, giương mắt nhàn nhạt nhìn hắn.

"Anh còn chú ý cô ta có dễ nhìn hay không à?"

"..."

Không biết vì sao, Chu Khởi kỳ quái cảm thấy đây là một đề bài được đưa ra, hắn trầm mặc vẻn vẹn một giây, tiếp đến liền tới một câu ——

"Anh đương nhiên nên nhìn xem cô ta lớn lên thế nào đi, lại có thể dám đoạt đàn ông của cô nàng nhà ta, nhưng mà nhìn xong liền hối hận, khó coi chết đi được."

Nói xong, hắn lại cười sáp đến trước mặt Hứa Nùng thêm một phân, "Anh nên nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn này của vợ nhiều một chút, để rửa mắt cho thật tốt."

https://thuviensach.vn

Chu Khởi lúc này cách cô rất gần, cả khuôn mặt ở dưới khoảng cách gần cũng hoàn toàn không có rơi bớt, ngược lại càng đẹp trai chói mắt. Đuôi lông mày cùng đuôi mắt của hắn đều hơi hơi nhấc lên, cười như một con cáo vậy.

Lúc này Hứa Nùng nhìn dáng vẻ này của hắn lại có chút phiền lòng.

Vốn không quá để ý đến diện mạo của Chu Khởi, chỉ cảm thấy người đàn ông này rất dễ nhìn, rất đẹp mắt. Ở bên hắn cũng hoàn toàn không phải bởi vì khuôn mặt này.

Nhưng hiện tại khuôn mặt này lại mang đến cho cô rắc rối, cô đột nhiên ý thức được, bản thân đã tìm một người đàn ông chọc người chú ý, gây họa thế nào.

Nghĩ đến đây, Hứa Nùng đột nhiên kích động, phun ra một câu: "Bạn gái trước kia của anh đều là loại hình thế nào?"

Lời này nói xong cô liền hối hận, hai người mới qua lại bao lâu a, cô thế nào đã bắt đầu lục lọi chuyện quá khứ rồi?

Loại cảm giác lo được lo mất này rất xa lạ, Hứa Nùng đột nhiên liền có chút ghét bản thân hiện tại.

Nhưng lời này nghe vào trong tai Chu Khởi, lại hoàn toàn là một dạng tâm tình khác.

Khóe miệng hắn là tình trạng muốn ép xuống cũng ép không được, toàn bộ vẻ mặt dưa thừa đều biến mất, chỉ còn lại nụ cười lười biếng mới vừa có với cô.

"Không có người khác.

Em là người đầu tiên, khẳng định cũng là người cuối cùng."

https://thuviensach.vn

Nghe được lời này làm Hứa Nùng sửng sốt, còn chưa kịp phản ứng, Chu Khởi lại bổ sung một câu: "Ở trong mắt anh, mặt của những người phụ nữ khác tất cả đều là ảnh mờ."

Nói xong, hắn cúi đầu khẽ hôn khóe môi cô một cái.

"Trừ em ra, ai anh cũng không nhớ rõ."

_____

Tầng hai của cửa hàng chính là một trung tâm thương mại cỡ lớn, bên trong có các loại vật dụng sinh hoạt hàng ngày, loại to loại nhỏ đều có đủ.

Sau khi đi ra từ tiệm bánh ngọt, Hứa Nùng liền vội vàng đi lên tầng trên, bước chân dưới chân nhanh hơn lúc bình thường rất nhiều.

Chu Khởi biết cô muốn ném hắn lại, nhưng căn bản cũng không cho cô cơ hội này. Hắn sải đôi chân dài hai ba bước liền vượt đến trước mặt cô, một phen túm lấy tay cô.

"Trước kia lúc chưa cho anh danh phận thì thôi đi, bây giờ anh chính là bạn trai chính thức của em, ra ngoài nắm tay loại quyền lợi này em còn muốn xóa của anh sao?"

Hứa Nùng biết cái miệng này của hắn cả ngày lời gì đều có thể nhảy ra, vừa nãy ở tiệm bánh ngọt nói những cái đó, cũng đã làm cô mặt đỏ tim đập một trận rồi. Lúc này ở bên ngoài, cửa hàng lại đông người lui tới, hắn nếu thật sự lại nói ra cái gì làm cho người ta chú ý, vậy cô đoán chừng phố cũng không cần đi dạo nữa, xác định trực tiếp xấu hổ đến muốn tìm cái khe hở mà chui vào.

Cho nên tại sau khi bàn tay của Chu Khởi gắt gao bao bọc lấy bàn tay nhỏ bé của cô, cô chỉ khẽ giãy giụa một chút, sau khi cảm thấy không giãy ra được, liền cũng kệ hắn.

https://thuviensach.vn

Hai người một đường đi lên tầng hai của trung tâm thương mại, sau khi vào bên trong, Chu Khởi dắt Hứa Nùng thẳng đến khu vực bán đồ sinh hoạt hàng ngày.

Hắn trước tiên chọn nhang muỗi điện tử và nước hoa, lại chọn mấy cái khăn mặt mới...

Nhìn hắn ném những thứ kia vào trong xe đẩy, Hứa Nùng cũng ngây người ra.

Nếu không phải cô buổi chiều mới viết ra muốn mua cái gì cho cha mà nói, cô cũng muốn nghi ngờ Chu Khởi có phải nhìn lén điện thoại di động của mình hay không.

Đồ hắn chọn cùng đồ cô muốn mua, gần như giống nhau như đúc.

Thậm chí... Thứ hắn nghĩ tới còn thân thiết thực tế hơn một chút so với cô.

Hắn thậm chí ngay cả miếng dán phong thấp cũng lấy hai tệp bỏ vào bên trong xe đẩy.

"Gần đây chênh lệch nhiệt độ trong ngày khá lớn, bên trong chắc chắn lạnh, tuổi tác cao đoán chừng eo chân đều sẽ hoặc nhiều hoặc ít có chút tật xấu, chuẩn bị cái này cho cha em nhất định dùng được."

Hứa Nùng không nói gì, nhưng trong lòng có một chỗ chỗ mềm mại đang khẽ nhúc nhích.

"Chu Khởi." Cô bỗng nhiên mở miệng gọi hắn.

"Ừ?" Hắn tùy ý lên tiếng trả lời, nhưng không quay đầu lại, lực chú ý vẫn đặt ở khu chuyên bán chăn trước mắt, tính toán nên thêm cho cha Hứa Nùng loại chăn nào thì tốt.

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng ở bên cạnh hắn im lặng vài giây, nói: "Em muốn ôm anh một cái."

Động tác trên tay Chu Khởi ngừng lại, quay đầu lại nhìn.

Con mèo nhỏ lúc này đang ngửa đầu, rất nghiêm túc nhìn hắn.

Trên đầu cô chiếu ánh sáng đèn chân không của cửa hàng, đáy mắt một mảnh đen bóng, có cố chấp và chăm chú, còn có hơi thở kiều diễm khiến người mềm lòng.

Chu Khởi ở trong lòng hung hăng mắng một tiếng "Đệch", tiếp theo trực tiếp túm lấy cánh tay cô, đem người kéo vào trong ngực mình.

"Vợ à, về sau những lời kiểu này không cần hỏi, anh là của em, mọi lúc mọi nơi, em muốn ôm liền ôm."

Nói xong, lại giống như nghĩ tới điều gì, hơi hơi nhếch môi cười xấu xa dán sát bên tai cô, "Cũng mọi lúc mọi nơi, muốn dùng liền dùng."

Hứa Nùng căn bản nghe không hiểu lời thô tục của hắn, cho nên cũng không có phản ứng gì quá lớn.

Cô yên lặng tựa vào trong ngực hắn, mãi một lúc lâu, hai cánh tay vòng quanh eo hắn, khuôn mặt nhỏ nhắn dán trên ngực hắn hơi hơi cọ cọ.

"Thật ra cũng không có gì... Chỉ là muốn cảm ơn anh."

"Cảm ơn cái gì?"

Hứa Nùng không nói gì nữa, nhưng hốc mắt lại bỗng nhiên có chút nóng lên.

Cảm ơn cái gì?

https://thuviensach.vn

Cảm ơn anh thích em nha.

Cảm ơn anh để em sau khi liều lĩnh cùng người thân đoạn tuyệt, bỗng nhiên lại có đường lui.

Cảm ơn anh lại để em lần nữa cảm giác được, hoá ra em cũng có tư cách được người dụng tâm như vậy yêu.

_____

Sáng cuối tuần, sau khi Hứa Nùng và Chu Khởi ăn qua bữa sáng liền sớm ra khỏi nhà.

Bởi vì lúc ra cửa gặp phải giờ cao điểm buổi sáng, sau khi hai người thương lượng, quyết định không bắt xe qua, chuyển sang ngồi tàu điện ngầm.

Dù sao bắt xe còn không biết muốn tắc tới khi nào, hơn nữa nhà giam Thành đông bên kia vừa vặn có một bến tàu điện ngầm sẽ đi qua, rất thuận tiện.

Nhưng mà thuận tiện thì thuận tiện, thời gian ở trên tàu điện ngầm cũng không quá tốt...

Giờ này toàn là học sinh đến trường hoặc là viên chức đi làm, sau khi đi vào tàu điện ngầm chính là tình trạng người chen chúc người. Nhưng mà cũng may Hứa Nùng một đường đều được Chu Khởi che chở ở trước người, cô có thể cảm giác được hắn bị người ta xô đẩy không ngừng, nhưng bản thân lại giống như là cách một tầng lá chắn, trực tiếp bị vây lại bên trong vòng bảo hộ của hắn, một chút phiền muộn cùng cảm giác không thoải mái cũng không có.

Lúc xuống khỏi tàu điện ngầm, Hứa Nùng cố ý nhìn phía trên giầy của Chu Khởi một cái, phát hiện mặt trên toàn là dấu chân. Cô có chút áy náy,

https://thuviensach.vn

từ trong túi lôi ra một cái khăn ướt muốn thay hắn lau một chút, kết quả bị hắn một phen ngăn lại.

"Được rồi, không cần chú ý nhiều như vậy, khăn ướt đưa anh, lát nữa sau khi đưa em đến nơi, anh ở bên ngoài có thời gian nhàn rỗi liền tự mình lau." Nói xong, không cho giải thích, nắm lấy tay cô, "Đi nhanh thôi, chốc lát là đến thời gian thăm hỏi rồi."

Đi lên cửa ra của ga tàu điện ngầm, đại khái lại đi mười mấy phút đồng hồ, liền tới chỗ cha Hứa ở nhà giam Thành đông.

Khi đến cửa nhà giam, Chu Khởi giao toàn bộ đồ mua tối hôm qua cho Hứa Nùng.

"Lát nữa nếu như xách không nổi, kêu quản giáo giúp đỡ, đừng cố chống đỡ một mình, biết không?" Chu Khởi có chút lo lắng dặn dò.

Trong đầu Hứa Nùng rất phức tạp, cũng không nói gì, sau khi đón lấy đồ từ trong tay hắn liền chuẩn bị đi vào bên trong nhà giam.

Nhưng đi chưa được hai bước, bước chân liền chợt dừng lại.

Khoảng hai ba giây sau, cô bỗng nhiên xoay người, xách đồ một lần nữa đi tới trước mặt Chu Khởi.

Mũi chân cô nhón lên, dưới tình huống hắn còn chưa kịp phản ứng, đôi môi ấn một cái hôn khẽ ngay tại trên miệng của hắn.

"Lần sau, lần sau em nhất định đưa anh đi gặp cha."

Thật ra, chuyện này hôm qua Chu Khởi cũng nhắc tới, nhưng cũng không phải nhất định phải gặp phụ huynh, chủ yếu là có chút không nỡ để Hứa Nùng một mình phải xách đồ đi qua sân lớn của nhà giam khoảng cách xa như vậy.

https://thuviensach.vn

Nhưng Hứa Nùng lúc ấy phản ứng rất mạnh mẽ, nói không được, không ngừng phản đối.

Vốn cảm thấy là một chuyện có thể có có thể không, bởi vì thái độ của Hứa Nùng, làm cho Chu Khởi có chút buồn bực.

Mặt mày hắn lúc ấy nhàn nhạt nhìn cô một chút, trong lời nói rất có hương vị tủi thân, "Anh mất mặt như vậy sao?"

Hứa Nùng biết là hắn hiểu lầm rồi, nhưng lại không biết nên giải thích như thế nào.

Cô cảm thấy chuyện yêu đương của hai người hiện tại mới bắt đầu, nhân tố không ổn định quá nhiều, cô muốn chậm rãi nhắc tới cùng cha, mà không phải thình lình liền cho ông một cú shock, trực tiếp đưa người đến trước mặt ông.

Vấn đề này hai người vẫn luôn không nói thông, cho nên tối hôm qua hai người vẫn là lần đầu tiên xích mích một trận, nhưng mà cũng may, sáng sớm hôm nay sau khi thức dậy, Chu Khởi lại giống như không có chuyện gì, cũng không nhắc lại chuyện cùng đi thăm hỏi với cô nữa.

Nhưng chuyện này ở trong lòng Hứa Nùng vẫn luôn giống như một cái mụn bọc, đặc biệt là sau khi Chu Khởi lại dặn dò cô những lời vừa nãy kia, cô đột nhiên liền cảm thấy bản thân quả thật có chút quá đáng.

Nghĩ đến đây, cô rất nghiêm túc nhìn về phía hắn, "Lần này không đưa anh đi cùng, là bởi vì sợ cha bị hù dọa. Nhưng em sẽ nói với ông về anh, đến lúc đó cho ông chút chuẩn bị, lần sau lại đến, em liền đưa anh đi gặp ông."

Chu Khởi vừa nghe, khóe miệng lười biếng nhếch lên, "Anh có thể tưởng thật a."

https://thuviensach.vn

...

Sau khi quản giáo đưa Hứa Nùng đến khu thăm hỏi, cũng không lâu lắm, cha Hứa cũng được đưa tới.

Hứa Nùng cứ cách ba tháng mới có thể tới gặp cha Hứa một lần, không phải là cô không muốn đến, mà là cha Hứa yêu cầu như vậy.

Vài lần lúc mới đầu, mỗi tháng cô đều sẽ qua đây, cha Hứa thấy cô không nghe lời, liền sẽ từ chối thăm hỏi.

Thật ra Hứa Nùng hiểu, cha Hứa không muốn để cô đem toàn bộ tinh lực đều đặt trên người mình, ông muốn cho Hứa Nùng đi ra ngoài, không muốn để cô tiếp tục sống trong bóng mờ của người cha thất bại này.

Cho nên sau đó, cô dần dần liền theo ý của cha Hứa, cách mỗi ba tháng mới đến.

Lần này lại cách ba tháng nhìn thấy cha, trong lòng Hứa Nùng tất cả đều là không bình tĩnh.

Cô cầm lấy điện đàm treo bên cạnh cửa sổ thủy tinh, hốc mắt hơi hơi nóng lên nhìn cha Hứa.

"Cha."

Cha Hứa nhìn thấy con gái cũng rất vui vẻ, ý cười trên mặt từ lúc bắt đầu liền chưa từng dừng lại.

"Nùng Nùng à, sao gần đây lại gầy rồi, có phải lại ăn kiêng hay không. Cha trước kia không phải là nói với con rồi sao, không cần học mấy cô bé khác, khung xương của con nhỏ, béo một chút cũng không nhìn ra, tuyệt đối không cần ăn kiêng, đến lúc đó dạ dày đói hỏng rồi thì biết làm thế nào a?"

https://thuviensach.vn

Cha Hứa vừa gặp được con gái liền lại hóa thân thành dáng vẻ người cha già, nói liên miên cằn nhằn không ngừng, nhưng trong lời nói cũng như trong biểu tình, lại có sủng nịch cùng yêu thương đối với Hứa Nùng.

Hứa Nùng càng nghe cái mũi càng chua xót, những lời này khi còn nhỏ, cha cũng thường xuyên nói, nhưng cô cho tới bây giờ không hề để ý.

Hiện tại ít có cơ hội nghe, cô mới bỗng nhiên phát giác, bản thân hóa ra là đã xem nhẹ một vài thứ quan trọng.

Hai cha con, ngươi một lời ta một lời, nói chuyện hơn nửa ngày, khi nhìn thấy thời gian thăm hỏi chỉ còn lại có mấy phút đồng hồ, Hứa Nùng mới chợt nghĩ tới Chu Khởi.

Cô do dự một chút, tiếp đó mở miệng nói với cha Hứa: "Cha, con có bạn trai rồi."

Cha Hứa ngẩn ra, còn chưa nói gì, Hứa Nùng lại bổ sung một câu: "Hôm nay, mấy thứ đồ đưa vào cho cha kia, đều là anh ấy hôm qua đi chọn với con. Cái miếng dán phong thấp kia cùng với mấy quyển sách, tất cả đều là ý của anh ấy, con cũng không nhớ tới."

Những lời này nói ra, cha Hứa còn có cái gì không hiểu?

Những lời vốn muốn nói tới bên miệng lại thay đổi, miễn cưỡng biến thành một câu: "Là đứa trẻ như thế nào a? Đối xử với con có tốt không?"

Hứa Nùng không kìm được bật cười, gật gật đầu, "Là người rất rất tốt, đối xử với con cũng rất tốt."

Cha Hứa nhìn dáng vẻ này của Hứa Nùng, hốc mắt chợt đỏ lên.

"Được, đối với con tốt là được, cha không cầu gì khác, cũng không hy vọng con tìm người có tiền có thế thế nào, chỉ hy vọng con có thể tìm được

https://thuviensach.vn

người thật lòng đối xử với con."

Nói rồi, cha Hứa nghẹn ngào một chút, khi lại mở miệng, giọng nói có chút run rẩy: "Cha vốn là còn lo lắng, cha không ở bên cạnh con, con sẽ phải chịu rất nhiều đau khổ. Hiện tại có người thay cha chăm sóc con, cha cũng yên tâm rồi."

Hứa Nùng nhìn dáng vẻ của cha, cảm giác chua xót trên chóp mũi càng đậm.

Cô trầm mặc trong chốc lát, sau đó mạnh mẽ nở một nụ cười, nói: "Lần sau, lần sau con dẫn anh ấy tới gặp cha."

...

Thăm hỏi kết thúc, khi Hứa Nùng từ trong nhà giam đi ra, vẫn luôn trầm mặc cúi đầu.

Chu Khởi đoán được chuyện gì xảy ra, cho nên cũng không làm phiền cô, chỉ là an tĩnh dùng bàn tay to lớn của mình nắm chặt bàn tay nhỏ bé của cô, yên lặng cho cô một ít độ ấm cùng sức mạnh.

Khi hai người đi ngang qua ga tàu điện ngầm, Chu Khởi vốn muốn lôi kéo cô đi xuống phía dưới, nhưng Hứa Nùng lại chợt dừng bước.

"Sao vậy?" Chu Khởi hỏi cô.

Hứa Nùng nhìn về phía sau một cái, nói: "Bên kia có ngôi chùa, em muốn đi bái một bái."

Ngôi chùa kia được xây ở gần nhà giam Thành đông, bình thường trừ bỏ mùng một ngày rằm, khách hành hương không nhiều lắm.

Cho nên Hứa Nùng mỗi lần đến bên này, đều sẽ đi vòng qua bái một bái, mà mỗi lần ở trước mặt Phật tổ chuyện cầu nguyện cũng đều không sai

https://thuviensach.vn

biệt lắm, đều là hy vọng cha Hứa ở trong ngục bình bình an an, vô bệnh vô tai.

Chu Khởi đối với Hứa Nùng, chưa bao giờ biết cái gì gọi là cự tuyệt.

Cô nàng nhà hắn đã nói ra, hắn đương nhiên làm theo.

Cho nên một chút do dự cũng không có, sải đôi chân dài dắt cô đi về hướng ngôi chùa.

Hôm nay không phải mùng một ngày rằm, người đến bên này lễ phật dâng hương cũng không đông, Chu Khởi cùng Hứa Nùng hai người diện mạo lại đều đặc biệt chói mắt, cho nên vừa đi vào bên trong chùa, liền trực tiếp nhận được rất nhiều ánh nhìn.

Hứa Nùng ngược lại là rất tự nhiên một đường dắt Chu Khởi đi đến đúng trung tâm gian Phật đường kia, tượng phật cao lớn uy nghiêm đứng ở trung tâm Phật đường, phật hương an tĩnh cháy, trong không khí tất cả đều là hương vị khiến người tĩnh tâm cùng thành kính.

Cô buông tay Chu Khởi ra, trực tiếp quỳ xuống trên bồ đoàn, tư thế thành kính quỳ lạy hồi lâu, nhắm mắt ở trong lòng mặc niệm một vài lời.

Chu Khởi luôn luôn ở bên ngoài nhìn cô, không gây ra chút tiếng động nào.

Sau khi quỳ lạy xong, Hứa Nùng ném hai trăm đồng tiền vào trong hòm công đức, sau đó lại đi đến bên cửa nơi tiểu sa di viết cái gì đó, tiếp đến tiểu sa di dường như lại giao cho cô một món đồ gì đó.

Khoảng cách có chút xa, bên trong Phật đường ánh sáng lại rất tối, Chu Khởi không thấy rõ, đợi khi đi ra, Hứa Nùng đã đem vật kia cất vào trong túi xếp lại chắc chắn.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà hắn cũng không để ý, lần nữa dắt tay cô, nghiêng đầu nhìn cô, hỏi câu: "Đi sao?"

Hứa Nùng gật gật đầu.

Lần này hai người một đường quay lại ga tàu điện ngầm, trên đường cũng không chậm trễ thời gian nữa.

Hứa Nùng lúc này nhìn qua biểu tình tốt hơn một chút, đi xuống xoát vé xong, lúc đứng ở chỗ đó chờ tàu điện ngầm, còn lôi từ trong túi ra hai cái kẹo que, một cái lưu lại trong tay, một cái chia cho Chu Khởi.

Chu Khởi thấy tâm tình cô tốt, nét mặt cũng thả lỏng một chút.

Hắn chậm rì rì bóc vỏ kẹo, từ ánh sáng phản chiếu trên kính thủy tinh trong suốt bên ngoài cửa tàu điện ngầm, ngắm nhìn bóng hình của Hứa Nùng.

"Anh trước kia thật ra không tin mấy thứ huyền học này, nhưng hôm nay lại chợt phát hiện, còn dường như rất linh."

Hứa Nùng sửng sốt, ngửa đầu nhìn hắn, "Anh vừa rồi ở chùa cũng cầu nguyện sao?"

"Có a, anh nói, hy vọng Phật tổ hiển linh, có thể làm cho cô nàng nhà ta được yêu càng nhiều."

Hứa Nùng ngớ ra.

"Nhưng anh không nghĩ tới Phật tổ lại có thể linh nghiệm như vậy, mới mười mấy phút đồng hồ liền giúp anh thực hiện nguyện vọng rồi."

Nói xong, Chu Khởi hơi nghiêng người, đôi môi nhẹ nhàng dán lên hai cánh môi của Hứa Nùng.

https://thuviensach.vn

Một lát sau, hắn lười biếng cười, giọng nói trầm thấp nói với cô.

"Bởi vì anh chợt phát hiện, bản thân càng yêu em hơn vừa nãy."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 54

Thêm một chương nữa ngọt như đường 🥲

~~~~~~

Chương 54

Hứa Nùng và Chu Khởi hai người, một người đẹp trai chói mắt, một người xinh đẹp yêu kiều, lúc này khi đứng chung một chỗ, vô cùng bắt mắt.

Người chờ tàu điện ngầm không nhiều cũng không ít, tuy rằng không phải mỗi người đều nhìn về phía bọn họ bên này đi, nhưng cũng là đại đa số. Có mấy cô bé mặc đồng phục học sinh trung học ở cách đó không xa còn lặng lẽ trộm chụp ảnh bọn họ.

Mà động tác đột nhiên nghiêng người qua hôn kia của Chu Khởi, xác thực làm cho những người vẫn luôn nhìn lén bọn họ bên này kinh ngạc, nhưng mà mấy cô bé kia ngược lại là rất hưng phấn, lấy di động chụp liên tục mấy tấm.

Nam nữ trong ảnh đều không lộ thẳng mặt, hình ảnh chụp được là mặt nghiêng dán vào nhau của hai người, đường dưới cằm của nam sinh phân minh rõ ràng, kéo một đường độ cung hoàn mỹ. Khóe môi hắn hơi hơi nhếch, mang theo nụ cười tùy tiện.

Mặt nghiêng của nữ sinh bị hắn chặn mất hơn phân nửa, lộ ở bên ngoài một phần nhỏ, chỉ có thể nhìn thấy làn da nhẵn mịn, trắng nõn.

https://thuviensach.vn
~~~~~~

Sau khi chụp được ảnh hai người hôn môi trong nháy mắt, mấy học sinh nữ đều rất hưng phấn.

Có một nữ sinh ngay lập tức đã đem ảnh chụp đưa lên Weibo cá nhân của mình, vì đề phòng quấy rầy đến hai đương sự, tạo thành phiền toái không cần thiết, cô ta còn đặc biệt làm mờ nửa khuôn mặt của bọn họ.

@Tiểu Tiểu năm nay muốn trung khảo: Ui, ở trên tàu điện ngầm gặp được một đôi tình nhân vô cùng đẹp mắt, anh trai thoạt nhìn rất yêu chị gái nhỏ nha, thừa dịp chị gái không chú ý liền quay đầu lại hôn một cái. Ta cảm thấy hiện tại xung quanh mình đều là bong bóng màu hồng. 【 chanh 】【 chanh 】【 chanh】

【 hình ảnh 】

Bởi vì là Weibo cá nhân, fan ngoài bạn học cùng lớp và mấy người bạn chơi từ nhỏ ra, không có người khác quan tâm. Cho nên bình thường cô bé cũng sẽ tùy tiện chụp vài thứ thú vị bên người đưa lên Weibo, có loại ý tứ xem Weibo là vòng bạn bè.

Nhưng mà cô ta nghĩ thế nào cũng sẽ không ngờ được, trang Weibo này hôm sau sẽ lên hot search, mà còn là hàng đầu.

Mà hai đương sự càng không biết những việc này, sau khi Hứa Nùng bị Chu Khởi hôn, tàu điện ngầm rất nhanh tiến đến.

Lúc này trên tàu điện ngầm người không nhiều không ít, Hứa Nùng sợ bỏ lỡ chuyến này lát nữa lại gặp phải tình hình giống buổi sáng khi tới đây, vì thế cũng không so đo nhiều việc vừa mới bị hôn trộm, lôi kéo tay Chu Khởi liền nhanh chóng đi lên tàu điện ngầm.

Ga này người xuống tàu điện ngầm rất nhiều, cho nên khi bọn họ đi lên, ngược lại trống ra một vài chỗ.

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng nhìn một chút, sau khi phát hiện xung quanh cũng không cần để chỗ ngồi cho người già với phụ nữ có thai gì đó, liền thận trọng lôi kéo Chu Khởi ngồi xuống.

Sau khi ngồi xuống không bao lâu tàu điện ngầm liền chạy, trước mặt hai người cũng không có ai đứng, cô trái phải nhìn một cái, sau đó nhỏ giọng nói với Chu Khởi: "Anh về sau ở bên ngoài, không được nói linh tinh."

Nói xong, dường như nghĩ đến cái gì, nhiệt độ trên hai gò má có chút nóng lên.

"Cũng không được hôn loạn."

Vừa nãy thật sự là quá xấu hổ mà, cô dù không ngẩng đầu nhìn xung quang, cũng có thể đoán được có bao nhiêu người nhìn về phía bọn họ.

Cũng may mắn tàu điện ngầm tới rất đúng lúc, cô không kịp nghĩ nhiều liền lên xe, lúc này người chờ xe phân bố ở các khoang xe, cô ngược lại cũng không sợ bị người phát hiện cái gì.

Chu Khởi nghe thấy lời Hứa Nùng, nghiêng đầu lười biếng nhìn cô.

"Lời nào là nói linh tinh? Là câu Phật tổ hiển linh? Hay là câu yêu em hơn vừa nãy?

Hứa Nùng vội vàng vươn tay che miệng của hắn lại, dùng ánh mắt không có chút lực uy hiếp "Hung dữ" trừng hắn, như là đang cảnh cáo.

Chu Khởi yêu vô cùng dáng vẻ bị bắt nạt cực kỳ muốn phản kháng này của cô, đuôi lông mày cùng khóe mắt đều hơi hơi nhếch lên, đưa tay nắm chặt cổ tay của cô, đem bàn tay nhỏ bé của cô dịch ra.

https://thuviensach.vn

"Nhưng là anh quả thật cảm thấy Phật tổ rất linh nghiệm nha, anh cũng quả thật yêu em hơn vừa nãy nha." Nói rồi, nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Hứa Nùng, môi hôn lòng bàn tay cô một chút, "Thế nào? Lời nói thật còn không cho nói à? Bá đạo như vậy sao?"

"....." Hứa Nùng chỉ biết, cùng người này nói cái gì cũng sẽ không thể chiếm được lợi, cô nói một câu, hắn có một trăm câu lời phản bác chờ đợi mình.

Chu Khởi còn chưa nói đủ, thấy cô không đáp, lại nói: "Còn nữa, cái gì gọi là hôn loạn? Anh hôn loạn người sao? Anh hôn chính là vợ của mình nha. "

Lời vừa dứt, hắn nghiêng người sáp lại gần, thừa dịp Hứa Nùng không chú ý, lại ở trên gương mặt trắng nõn hôn một cái.

"Bảo bối không dễ dàng gì truy đuổi tới tay, anh đương nhiên muốn hôn liền hôn. "

Hứa Nùng tức giận đến mức lại muốn đá hắn, Chu Khởi tay mắt lanh lẹ nắm chặt cẳng chân cô, tùy ý nhìn lướt qua về phía mấy người xa lạ ở đối diện, sau đó cười phóng túng nói với cô: "Vợ ngoan nha, ở bên ngoài lưu lại cho anh chút mặt mũi, về nhà lại cho em đánh, đến lúc đó muốn đánh chỗ nào thì đánh chỗ đó, tuyệt đối không đánh trả."

"....."

Hứa Nùng cảm nhận được ý tứ của hắn, mặt đỏ bừng bừng thoáng nhìn về phía đối diện, khi phát hiện một đôi bác trai bác gái ở đối diện đang cười tủm tỉm nhìn bọn họ, nhất thời xấu hổ không thôi.

Theo bản năng liền giãy ra khỏi bàn tay của Chu Khởi, lặng lẽ đem chân thả xuống, sau đó một đường an tĩnh ngồi đến nhà ga, bất luận Chu Khởi lại nói cái gì, cũng không lại để ý đến hắn nữa.

https://thuviensach.vn

Sau khi đi ra khỏi ga tàu điện ngầm, Hứa Nùng không trực tiếp đi về hướng nhà trọ, mà là đi về hướng siêu thị lớn ở phía đối diện.

Chu Khởi cho rằng cô muốn mua đồ ăn, tùy ý nhắc, "Trong tủ lạnh không phải vẫn còn có chút rau và hoa quả sao? Ăn hết lại mua mới?"

Hứa Nùng không muốn nói thật với hắn, ậm ừ cũng không quay đầu lại nhìn hắn, đáp "Em muốn tích trữ nhiều một chút, qua mấy ngày muốn tập luyện tiết mục diễn xuất kỷ niệm ngày thành lập trường, không có thời gian. "

Lời này nhưng cũng không phải giả, trung tuần tháng sau đại học B kỷ niệm ngày thành lập trường, Trì Sa Sa là uỷ viên văn nghệ lớp, cho nên gánh nặng tổ chức an bài tiết mục tự nhiên liền rơi xuống vai cô ấy.

Cô nàng này có thói quen trước tiên có thể hại người của mình, không hỏi một tiếng, đã báo danh cho Lưu Ngải cùng Hứa Nùng.

Hai người đâm lao phải theo lao, sau khi dạy dỗ Trì Sa Sa một trận, cũng chỉ có thể kiên trì tiếp nhận nhiệm vụ.

Cho nên bây giờ nói ra lý do này, ngược lại cũng không hoàn toàn là nói dối.

Chu Khởi nghe xong tự nhiên không phản bác gì nữa, sau khi tiến lên trước hai bước rất tự nhiên dắt tay Hứa Nùng, liền sóng vai với cô cùng đi siêu thị.

Hai người đẩy một cái xe mua sắm lớn, vừa vặn xếp hàng niêm phong túi phía trước bọn họ cũng là một đôi tình nhân, sau khi đã niêm phong túi rồi, cô gái kia liền ôm dính lấy cánh tay bạn trai nũng nịu.

"Chồng à, em muốn anh đẩy em."

https://thuviensach.vn

Người con trai dường như đã quen với việc cô ta như vậy, hai tay trực tiếp nhấc cô gái kia lên, sau đó đặt lên vị trí chỗ ngồi cho trẻ em ở phía sau xe mua sắm.

Cô gái kia nhìn qua rất nhỏ nhắn xinh xắn, ngồi ở trên xe mua sắm ngược lại không có cảm giác gì không thích hợp, sau khi hài lòng thỏa dạ, còn dẩu môi hôn "Bẹp" một cái lên mặt chàng trai.

"Cám ơn chồng! "

Động tác của hai người rất thuần thục, lưu loát như nước chảy mây trôi, Hứa Nùng ở bên cạnh cũng nhìn đến ngẩn người, một lúc lâu sau, cô không hiểu sao cảm nhận được bên cạnh nhiều thêm một ánh mắt với cảm giác tồn tại rất mãnh liệt.

Quay đầu lại, lập tức liền đụng phải ánh mắt của Chu Khởi.

Hắn không nói cô cũng biết hắn đang suy nghĩ cái gì, Hứa Nùng mặt đỏ bừng bừng trừng mắt, giống như con mèo nhỏ bị trêu chọc dậm chân, "Anh nghĩ cũng không cần nghĩ!"

Trước mặt mọi người gọi chồng ơi gì gì đó, lại còn ôm ấp hôn hít, ngồi xe gì gì đó, bất luận cái nào, cô cũng sẽ không làm!

Hứa Nùng nói xong với hắn câu kia, liền đẩy xe mua sắm đi vào bên trong trước, để lại một mình Chu Khởi ở cửa vào, chờ nhân viên công tác siêu thị niêm phong túi.

Nhân viên phụ trách niêm phong nhìn thấy toàn bộ quá trình vừa rồi của hai người, lúc này không nhịn được cười nói: "Chàng trai, vợ của cậu vẫn rất thẹn thùng a."

Câu "Vợ của cậu" kia thành công lấy lòng Chu Khởi, hắn chẳng mấy khi, cười ôn hoà với một người xa lạ.

https://thuviensach.vn

"Phải, cô ấy quả thật dễ dàng ngại ngùng"

"Ôi, hiện tại con gái kiểu này không nhiều đâu, cậu nên quý trọng a."

Chu Khởi đón lấy cái túi đã được niêm phong kỹ từ người kia, lười biếng nhếch môi.

Quý trọng chứ, sao lại không quý trọng, không dễ dàng gì mới lừa được tiểu tổ tông này tới tay, hắn điên rồi mới có thể không quý trọng.

.....

Hứa Nùng đẩy xe đi khu rau quả trước.

Thật ra đúng như lời Chu Khởi nói, trong tủ lạnh ở nhà cũng không thiếu rau và hoa quả, mua về quá nhiều cũng ăn không hết.

Vì thế Hứa Nùng liền chọn mấy thứ trong nhà không có bỏ vào trong xe đẩy ——

Cà chua, nấm bào ngư, bông cải xanh, còn có hành tây, củ từ, khoai tây... Sau khi chọn xong mấy thứ này, cô lại đi khu đồ sống mua một miếng thịt bò và một cân cá viên thủ công.

Chu Khởi lúc này đã đuổi tới, hắn ném cái túi đã được niêm phong kín vào trong xe đẩy, sau đó tiếp lấy xe đẩy từ trong tay Hứa Nùng.

Hắn nhìn lướt qua đồ trong xe đẩy, hỏi: "Mua nhiều như vậy sao?

Hứa Nùng cũng nhìn một cái, "Nhiều sao?"

Cô không quá để ý, tiếp đến, dường như là nghĩ tới điều gì, mím môi do dự, sau đó ngẩng đầu hỏi hắn.

"Cái kia... Anh có đồ gì không ăn được hoặc bị dị ứng không?"

https://thuviensach.vn

"Thế nào?" Chu Khởi cười xấu xa dựa vào gần cô hơn một chút, "Bắt đầu quan tâm thói quen ăn uống của người đàn ông của em rồi sao?"

Hứa Nùng trừng mắt nhìn hắn, "Anh nói nhanh chút đi!"

Hắn lười biếng đứng thẳng người, không quá để ý đáp: "Ngoài dị ứng với xoài ra, không có gì khác, trên cơ bản cái gì anh cũng ăn."

Hứa Nùng gật gật đầu, yên lặng nhớ kỹ ở trong lòng.

Sau đó khi ngang qua khu đồ ngọt trong siêu thị, bước chân Hứa Nùng liền không tự chủ chậm lại, cô nhìn mấy cái bánh nhỏ trong tủ bày hàng, lặng lẽ dừng bước.

Chu Khởi thấy cô đứng lại, ánh mắt cũng nhìn lướt qua về phía bên đó, "Còn muốn ăn bánh ngọt sao?"

Hứa Nùng qua quýt gật đầu, sau đó nhìn về phía hắn, "Anh đi chọn một cái."

Chu Khởi không nghi ngờ gì, cô nàng nhà hắn muốn ăn, vậy nhất định phải mua.

Vì thế hắn rất tự nhiên đi qua, lúc người bán hàng hỏi hắn muốn chọn kiểu dáng nào, hắn còn cố tình chọn một cái trắng mịn có giầy pha lê cùng trân châu làm bằng bơ.

Hứa Nùng nhìn hắn cầm về cái bánh ngọt kia, có chút một lời khó nói hết, cuối cùng lại cũng không nói gì, an tĩnh đi tính tiền cùng Chu Khởi.

Sau khi về nhà, đã xấp xỉ hai giờ chiều, Chu Khởi đem đồ mua ở siêu thị từng món từng món đặt vào trong tủ lạnh, sau đó xoay người nhìn Hứa Nùng.

"Trước tiên ngủ một chút? Thức dậy chúng ta lại nấu cơm ăn?"

https://thuviensach.vn

Bọn họ buổi sáng ăn cũng không ít, cũng không quá đói. Mà Hứa Nùng nhìn qua dáng vẻ giống như là đêm qua ngủ không ngon, dưới mắt có chút màu xanh hiện lên, Chu Khởi đau lòng, muốn cô nhân lúc này nghỉ ngơi một chút.

Trong đầu Hứa Nùng lúc này đều là suy nghĩ lát nữa nên làm cái gì, sau khi nghe thấy lời Chu Khởi nói, vô thức gật gật đầu.

Hai người không tranh cãi mỗi người đều quay về phòng mình, sau khi Hứa Nùng đóng chặt cửa phòng, liền dính sát lên cửa lắng nghe động tĩnh bên ngoài, sau khi xác định Chu Khởi không đi ra nữa, cô lại nhẹ nhàng mở cửa ra.

Cô nhẹ chân nhẹ tay đi vào phòng bếp, lấy điện thoại di động ra, chuyển tới app dạy nấu ăn, sau đó tìm ra mấy món mà tối qua bản thân chọn đến chọn đi, cuối cùng mới chọn được.

Có thịt bò kho, canh bí đao cá viên, củ từ ninh xương sườn, còn có một món rau sống trộn ngon miệng.

Thật ra Hứa Nùng xuống bếp không có vấn đề gì, nhưng là chỉ giới hạn ở những món cơ bản, bình thường lúc chính mình ăn càng là tùy tiện miễn cưỡng, rau xanh xào không cho chút dầu liền có thể phối lên bát cơm cho vào bụng.

Cho nên nói, lúc này nhìn thực đơn trong app, cô vẫn có chút khẩn trương, dù sao cũng là lần đầu tiên làm những món phức tạp thế này, hơn nữa cũng là lần đầu tiên, làm vì một người con trai.

Cô cẩn thận đóng cửa phòng bếp, sau đó lấy ra nguyên liệu nấu ăn từ trong tủ lạnh, tiếp đến liền từng bước một làm theo thực đơn.

.....

https://thuviensach.vn

Chu Khởi ngược lại thật sự ngủ một lát, lúc tỉnh lại đã là hơn hai giờ sau.

Ánh nắng chiều giờ phút này từ ngoài cửa sổ rải rác tiến vào, toàn bộ gian phòng đều tràn ngập ánh sáng màu vàng. Hắn yên lặng giữ cánh tay ở trên đầu trong vài giây, sau đó đột nhiên nghe thấy tiếng gõ cửa.

Chu Khởi chậm chạp mở mắt ra, đuôi lông mày hơi hơi nhấc lên, quét mắt về phía cánh cửa.

Người ngoài cửa lại gõ hai cái, kèm theo, còn có tiếng thăm dò khe khẽ: "Chu Khởi? Anh tỉnh rồi sao?"

Chuyện lạ a, Chu Khởi không nhịn được nghĩ thầm. Tiếp đó nhanh chóng đứng dậy, xỏ chân vào đôi dép lê rồi đi qua mở cửa.

"Bạn học nhỏ, nhớ anh rồi à?" Hắn không có hình tượng dựa vào mép khung cửa, rủ mắt nhìn Hứa Nùng, cười trêu chọc cô.

Hứa Nùng hiếm khi không "Hung dữ" trừng hắn, mà là im lặng hai giây, sau đó nói: „Nếu tỉnh rồi, vậy chúng ta ăn cơm đi?"

Chu Khởi ngược lại không có phản ứng gì lớn, lúc trước hai người ở nhà, chuyện nấu cơm thế này Hứa Nùng thỉnh thoảng cũng sẽ làm, tuy rằng khả năng nấu nướng của cô so với hắn... cũng gần như kẻ tám lạng người nửa cân.

Nhưng cô gái mình thích vì mình mà rửa tay nấu canh, dáng vẻ đó hắn nhìn mà nghiện.

Nhưng mà lần này còn thật không giống lúc trước.

Khi rửa qua tay đi đến nhà ăn, mấy đĩa đồ ăn trên bàn làm Chu Khởi trực tiếp ngẩn người.

https://thuviensach.vn

Hắn có chút ngạc nhiên, hỏi: "Đều là em làm sao?"

Hứa Nùng cũng không biết nghĩ tới điều gì, hai má vẫn luôn đỏ ửng, đối diện với câu hỏi của Chu Khởi cũng chỉ là tùy tiện gật đầu.

„Mau ăn cơm đi, em có chút đói rồi."

.....

Bữa cơm này Chu Khởi ăn nhiều gấp đôi so với bình thường, chỉ riêng cơm liền xới ba bốn lượt, đồ ăn trong khay cuối cùng cũng bị ăn sạch sành sanh.

Hứa Nùng nói không nên lời trong lòng là cảm giác gì, có chút kinh ngạc, cũng có chút ngọt ngào không giải thích được.

Sau bữa cơm Chu khởi chủ động nhận nhiệm vụ rửa bát, Hứa Nùng nhìn bên ngoài sắc trời dần dần tối đi, làm ra vẻ như không quá để ý nói: "Cái kia... Anh rửa bát xong thì đi tắm rửa đi, em vừa nãy giống như nhìn thấy trên WeChat khu vực này buổi tối sẽ mất nước."

Chu Khởi nhận ra cô không bình thường, lông mày nhấc lên liếc về phía cô, tiếp đến vừa rửa sạch bọt trong bát, vừa ý vị sâu xa cười.

"Được, rửa bát xong sẽ đi tắm."

.....

Chu Khởi nói được thì làm được, sau khi thu dọn phòng bếp sạch sẽ, liền cầm quần áo đi phòng tắm.

Sau khi nghe thấy cửa phòng tắm "Cạch" một tiếng đóng lại, Hứa Nùng ngay lập tức lấy điện thoại di động ra, tìm được cái nhóm WeChat của cô với Lưu Ngải, Trì Sa Sa.

https://thuviensach.vn

【 Hứa Nùng]: Lát nữa tớ thật sự phải trực tiếp cầm bánh ngọt trông chừng bên ngoài phòng tắm sao? Có cố ý quá không?

【 Lưu Ngải 】: Cố ý cái gì a! Đồng chí Tiểu Hứa, nghe lời chị, tuy rằng chị hiện tại không nói chuyện yêu đương, nhưng là chị cũng có kinh nghiệm đấy. Đàn ông thích nhất là những hành động nhỏ bất ngờ, bàn đồ ăn kia của cậu nhiều lắm chính là món điểm tâm trước bữa cơm thôi, lát nữa mới là phần chính.

【 Trì Sa Sa]: Đúng, đúng! Cậu nghĩ lại xem, hắn mới vừa tắm qua, nước trên đầu còn chưa lau khô đi, mới vừa mở cửa liền nhìn thấy cậu, sau đó trong tay cậu lại bê một cái bánh ngọt, trên bánh ngọt lại đốt ngọn nến... một lát nữa trời sắp tối đi? Cậu nhớ tắt hết đèn, không khí nổi bật lên, chậc, Chu đại soái ca nhất định chịu không nổi."

Hứa Nùng ở bên này nhìn hai người, ngươi một lời ta một lời khuyên nhủ, vẫn cảm thấy có chút không quá đáng tin cậy.

Thật ra cô lúc trước vốn là muốn trực tiếp đem cái bánh ngọt kia đặt lên bàn, lúc ăn cơm liền để Chu Khởi ăn, tiện thể lại lấy ra mấy món quà chính mình đã chuẩn bị tốt, cuối cùng nói với hắn câu "Sinh nhật vui vẻ" là xong rồi.

Nhưng nào ngờ cái ý tưởng này vừa nói ra trên WeChat với hai cô nàng kia, liền bị phản đối dữ dội. Bọn họ nói cách làm này của cô rất không có không khí, tiếp đó lại dạy cô phương pháp tạo kinh ngạc.

Hứa Nùng ban đầu không thật muốn nghe lời bọn họ, nhưng là lúc gọi Chu Khởi ra ăn cơm, cô liền có chút ngượng ngùng ở trước mặt hắn đem bánh ngọt đặt lên bàn.

Tới lui một hồi liền đem sự tình kéo dài tới tình trạng này, đâm lao phải theo lao, cô cũng chỉ có thể làm theo các cô ấy nói.

https://thuviensach.vn

Trong phòng tắm tiếng nước vang lên lại biến mất, Hứa Nùng nhìn đồng hồ, lại nhìn bên ngoài sắc trời đã tối hẳn, tiếp đó lấy cái bánh ngọt ra từ trong tủ lạnh, ở trên mặt cắm một cây nến.

Lúc đốt nến, trong phòng tắm cũng truyền đến tiếng bước chân loạt xoạt.

Hứa Nùng không kịp nghĩ nhiều nữa, bước nhanh về hướng phòng tắm.

Khoảnh khắc cửa phòng tắm mở ra kia, Chu Khởi và Hứa Nùng cùng lúc ngẩn người.

Chu Khởi bất ngờ chính là thứ mà cô nàng nhà hắn nâng trong tay, mà Hứa Nùng bất ngờ chính là....

Biểu cảm của cô cực mất tự nhiên ngay lập tức xoay người, đưa lưng về phía hắn nói: "Anh tại sao lại không mặc quần áo tử tế hãy đi ra!"

Hắn lúc này chỉ mặc một cái quần dài rộng rãi màu đen, nửa người trên để trần, ngực mang đường cong rắn chắc cùng bọt nước, tùy tiện xông vào trong tầm mắt của Hứa Nùng.

Cô ngoại trừ nhanh chóng xoay người, căn bản không kịp có phản ứng nào khác.

Dáng vẻ của Chu Khởi một chút cũng không để ý, mặt mày lười biếng tiến lên hai bước, người hơi nghiêng, cằm đặt ở trên vai Hứa Nùng, khuôn mặt tuấn tú ghé vào một bên mặt cô.

"Tình huống gì a? Sao ăn cái bánh ngọt còn đốt ngọn nến?

Thật ra lúc này Chu Khởi đã đoán được là chuyện gì xảy ra.

https://thuviensach.vn

Hắn trước kia không quá yêu thích sinh nhật, trong ấn tượng ngoại trừ trước tiểu học, mỗi năm sinh nhật đều sẽ bị người trong nhà tổ chức làm lớn, thời gian còn lại, hắn đều là tùy tiện trải qua.

Nhưng mà sinh nhật hàng năm mẹ hắn nhưng là sẽ đúng giờ nhắn tin gì đó cho hắn, hôm nay không biết thế nào, tin nhắn đến bây giờ cũng không tới, cho nên liền dẫn đến hắn cũng không nhớ ra hôm nay là sinh nhật của mình.

Chu Khởi nghĩ đến cái này, lại liên tưởng đến một ít hành động của Hứa Nùng lúc trước ở trên bàn cơm, nhất thời trong lòng mềm mại vô cùng.

Lúc hắn nói chuyện, miệng mấp máy, cằm kê trên bả vai của cô cũng chuyển động qua lại hai cái. Hứa Nùng cảm thấy có chút ngứa, một bên mặt còn dán lên mặt của hắn, cô cũng cảm thấy có chút không được tự nhiên.

Cô lúc này mặt nóng kinh khủng, chỉ muốn nhanh chút làm xong chuyện này, nhưng lại chậm chạp, ngại ngùng đem lời muốn nói nói ra khỏi miệng.

Qua vài giây đồng hồ, trong tay cô bê cái bánh ngọt, mắt nhìn ngọn nến ở mặt trên cháy càng ngày càng mạnh, thật sự không kéo dài được nữa, liền rầm rì mở miệng: "... Không phải sinh nhật của anh sao, chuẩn bị cho anh..."

Nói rồi, cô đem cái bánh ngọt giơ về phía bả vai của mình, ngọn nến cháy được một nửa mang theo ánh lửa chiếu sáng đường nét khuôn mặt của Chu Khởi.

"Nhanh thổi nến."

https://thuviensach.vn

Chu Khởi lười biếng cười, liền duy trì cái tư thế kia, đem ngọn nến thổi tắt.

Căn phòng rơi vào bóng tối, Hứa Nùng cảm nhận được cảm giác đè ép mà người đàn ông ở phía sau mang đến cho mình, cô chịu đựng nhịp tim càng lúc càng nhanh, bước một bước về phía trước, trực tiếp thoát khỏi đầu hắn.

"Dĩa ăn ở trên bàn trà, em đi lấy đến." Cô nói chính là dĩa để ăn bánh ngọt.

Chu Khởi nhìn bóng lưng cô đi về hướng phòng khách, cũng không nói gì, chậm rì rì theo phía sau cô.

Sau khi Hứa Nùng đến phòng khách, trước tiên bật đèn, xung quanh từ tối đen trở nên sáng ngời, sự mập mờ, ái muội trong không khí cũng trong nháy mắt giảm đi không ít.

Cô ổn định tâm trạng, không có khẩn trương như vừa mới rồi nữa. Dẫn đầu ngồi xuống trên thảm trải sàn. Cầm lấy một cái dĩa ăn giơ về phía Chu Khởi.

"Này, ăn đi thôi, hôm nay anh là thọ tinh."

Chu Khởi tùy ý ngồi ở bên cạnh cô, nhận lấy cái dĩa cô đưa tới, sau đó khoét một miếng nhỏ trên cái bánh ngọt.

Chỗ hắn khoét chính là mặt trên có trân châu, giữa hai tầng bánh ngọt kẹp mứt trái cây, tầng bên ngoài kia bọc bơ màu trắng, mặt trên cùng có một viên trân châu hồng đậm.

"Trên mạng nói, đồ tốt phải để cho vợ ăn trước, dưa hấu ngọt nhất chính là miếng đầu tiên, bánh ngọt cũng vậy.

https://thuviensach.vn

Hắn nói xong, đem miếng bánh ngọt trên dĩa đưa tới bên miệng Hứa Nùng.

"Ngoan, miếng đầu tiên em ăn thay anh."

Hứa Nùng vừa đỏ mặt lại không biết làm sao, nhưng cô cũng biết rất rõ của công lực giày vò người khác của Chu Khởi, cô hiện tại không đáp ứng, hắn chắc chắn sẽ không chịu để yên.

Vì thế cụp mắt, hơi hơi nhích về phía trước, đem khối bánh ngọt kia ngậm vào trong miệng.

Nào ngờ, một giây sau, trước mắt bỗng nhiên tối sầm.

Đôi môi trong nháy mắt bị người ngậm chặt, một lát sau, hô hấp nóng rực cùng môi lưỡi của người đàn ông cùng nhau, từng tấc từng tấc đem cô cắn nuốt.

Bánh ngọt trong miệng bị đảo đến nát nhừ, bơ ở giữa hai người tới tới lui lui, cảm giác ngọt ngấy trên đầu lưỡi vẫn luôn không tan.

Hứa Nùng có chút hô hấp không thông thông, nhưng lại bị hắn hôn đến không còn sức chống cự, thân thể cô bủn rủn bị hắn vây vào trong ngực, giống như con cá mắc cạn, chỉ có thể dựa vào hắn hấp thụ một ít dưỡng khí.

Lúc kết thúc, cô bị dày vò đến mức thở hổn hển. Hơi thở của người đàn ông dường như bao trùm cả người cô, cô lúc này trong lúc hô hấp, chóp mũi cũng tràn ngập hương vị của hắn. Có hơi thở mát lạnh sau khi mới tắm qua, cũng có hương vị ngọt ngấy lưu lại sau khi hai người vừa náo loạn.

Chỉ thấy hắn hơi hơi nghiêng về phía trước, tại lúc cô thở dốc thật sâu, lại mổ nhẹ một cái lên môi cô.

https://thuviensach.vn

Tiếp đến, hắn cười một tiếng, có chút lười biếng, cũng có chút thỏa mãn sau khi thực hiện được chuyện xấu.

"Bạn trên mạng nói không sai, miếng bánh đầu tiên,

Quả thật rất ngọt."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 55

Thêm chút kẹo đường trước khi sóng gió nổi lên 😂

~~~~~

Chương 55

Cũng may mấy ngày này, số lần Chu Khởi tập kích bất ngờ không ít, Hứa Nùng đã gần như quen với việc hắn thường thường đột nhiên chặn cô lại hôn. Cho nên lần này, tuy rằng cũng có chút thẹn thùng, nhưng lại không giống lúc mới bắt đầu, mặt đỏ tim đập ngay cả ngẩng đầu cũng không dám.

Chu Khởi ở bên kia cười đến biếng nhác hả hê, ngược lại cô bị giày vò giống như một đứa bé đáng thương.

Tức giận cực kỳ, Hứa Nùng cầm lấy cái bánh ngọt trên bàn khoét một miếng to, hung hăng nhét vào trong miệng Chu Khởi. Người đàn ông kia cười chịu đựng, chưa xong còn nói thêm câu: "Vợ đút cho càng ngọt hơn miếng đầu tiên, nếu không, còn dư lại em đều đút cho anh ăn đi."

Hứa Nùng trừng mắt nhìn hắn, lười lại tiếp tục náo loạn với hắn, cúi người từ trong hộp giấy trên bàn rút ra một tờ giấy, lau đi chút bơ còn sót lại trên môi.

Lúc này, điện thoại di động cô đặt trên bàn đột nhiên vang lên, là tiếng báo tin của WeChat.

https://thuviensach.vn
~~~~~

Điện thoại di động ở bên phía Chu Khởi, cô chạm vào cánh tay hắn, "Giúp em lấy điện thoại."

Chu Khởi vươn tay đem điện thoại di động mò lên, tùy ý liếc một cái, trên màn hình là nội dung WeChat không cẩn thận liền đập vào mắt.

Đuôi lông mày hắn hơi hơi nhếch lên, đem điện thoại di động giao cho Hứa Nùng đồng thời hỏi: "Vẫn còn quà cho anh à?"

Gửi WeChat đến không phải ai khác, đúng là Lưu Ngải cùng Trì Sa Sa, hai người ở trong nhóm hỏi mấy câu, nội dung cuối cùng vừa vặn dừng ở【 Vậy mấy món quà kia cũng tặng rồi sao? 】

Hứa Nùng nhìn màn hình điện thoại của mình, im lặng một chút, sau đó một mình đứng dậy, sau khi thuận miệng ném lại một câu "Anh chờ chút", liền đi về hướng phòng ngủ của mình.

Lúc quay ra, trong tay cô nhiều thêm vài món đồ.

Đúng, là vài món.

Có hai cái là xếp vào túi, Chu Khởi không thấy rõ là cái gì, nhưng có một cái lại đánh mắt nhìn qua liền nhìn thấy là cái gì.

"Mua điện thoại di động cho anh à?"

Hứa Nùng không nhiều lời, chỉ bảo hắn lấy cái di động cũ kia ra, sau đó đem thẻ điện thoại của hắn tháo ra cắt cắt, đặt vào bên trong cái di động cô mới mua.

Cô lần này mua cho Chu Khởi chính là smartphone dòng mới nhất, giống với cái của cô là hiệu trái cây, cô chọn kiểu dáng màu xám đậm, sau lưng còn phối cho hắn một cái vỏ di động bằng cao su.

https://thuviensach.vn

Sau khi Hứa Nùng làm xong hết thảy, liền đem điện thoại khởi động giao cho Chu Khởi.

„Em biết hiện tại anh tự mình hắn là cũng có thể mua được." Dù sao hắn cũng là người có công việc, hơn nữa cảm giác làm vệ sĩ cho bác gái kia hắn là thu nhập cũng sẽ không quá thấp, "Nhưng là, em cũng không biết nên tặng anh cái gì, cũng không biết anh còn thiếu cái gì, cho nên chỉ có thể chọn cái này."

Nói xong, Hứa Nùng lại giương mắt nhìn về hướng mặt Chu Khởi, đáy mắt có chân thành cùng dịu dàng.

"Anh đừng hiểu lầm, mua cái này cho anh hoàn toàn là cảm thấy là đồ cần thiết trong cuộc sống, em không có... có ý coi thường anh..."

Cô cẩn thận nói, Chu Khởi đương nhiên nghe ra được, cô gái ngốc nghếch này là tại sau khi tặng cho hắn đồ đắt tiền, lại muốn bảo vệ lòng tự trọng của hắn, không muốn làm cho một người đàn ông là hắn cảm thấy mất mặt.

Chu Khởi nghiêng người hôn một cái bên môi cô, nói: "Vợ à, về sau không cần giải thích với anh nhiều như vậy, càng không cần phải cẩn thận sống chung cùng anh. Anh muốn em giống như những cô gái khác, muốn làm nũng liền làm nũng, muốn nổi giận liền nổi giận, cho dù em thế nào, ở chỗ này của anh em cũng là cô công chúa nhỏ."

Nói rồi, hắn lấy chóp mũi cọ cọ hai má Hứa Nùng, "Chỉ có anh yêu em, che chở em, không cần em ngược lại nhân nhượng anh."

Bất kỳ cô gái nào nghe thấy những lời này, có lẽ đều sẽ vui vẻ đi.

Đặc biệt là giống như Hứa Nùng, một người đã lâu không thật sự được ai đặt trong lòng, lúc này nghe xong lời của Chu Khởi, khóe miệng không tự giác hơi hơi nhếch lên.

https://thuviensach.vn

Cô đẩy hắn, nói: "Anh trước tiên đăng kí một cái tài khoản, lại đăng kí một cái WeChat, chúng ta gửi kết bạn."

Tuy rằng bình thường tin nhắn điện thoại cũng thuận tiện, nhưng là hiện tại đại đa số vẫn là quen dùng WeChat, Hứa Nùng cũng vậy, cho nên cô mới có chút gấp gáp tặng điện thoại di động cho Chu Khởi.

Chu Khởi nghe theo, sau khi đăng kí hoàn tất WeChat lại quét mã QR của Hứa Nùng, sau khi thêm vào, hắn tiện tay đánh một cái ghi chú.

Hứa Nùng vô thức thoáng nhìn về phía hắn bên kia, phát hiện ghi chú ở phía trên cũng chỉ có ba chữ.

【Của Chu Khởi.】

Nickname vừa độc đoán lại trực tiếp, làm cho Hứa Nùng cũng không biết nên nói cái gì mới tốt.

Sau khi Chu Khởi làm xong những cái này, nhớ tới Hứa Nùng bên kia cũng thêm WeChat của mình vì thế hỏi: "Em ghi chú cho anh là gì?"

Hứa Nùng vừa nãy sau khi thêm vào, liền thuận tay đánh chữ【 Chu Khởi 】, khung đối thoại ngay tại hàng đầu tiên, hắn tùy tiện quét mắt qua liền nhìn thấy.

Hắn làm sao có thể chịu được loại nickname nhìn qua liền không có quan hệ gì này, vì thế đoạt lấy điện thoại của Hứa Nùng, đầu ngón tay ở mặt trên gõ gõ đánh đánh vài chữ——

【 Của Hứa Nùng 】.

Khác với hắn bên kia chính là, hắn còn đặc biệt thêm cho Hứa Nùng bên này một icon【 trái tim 】

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng không biết làm sao, loại nickname này nếu như bị người ta nhìn thấy, chẳng phải là muốn thẹn chết sao.

Dường như nhìn thấu ý tứ của cô, Chu Khởi một tay lấy người đè ở dưới người, mổ một cái lên đôi môi cô, nói: "Không cho sửa, nghe thấy không? Nếu bị anh phát hiện em sửa lại, anh nhìn thấy một lần phạt em một lần."

Chu Khởi ý vị nhìn Hứa Nùng, trước là đôi môi bị hôn đến sưng đỏ, sau đó lười biếng nhếch nhếch khóe miệng, "Nếu là tích đủ mười lần, đến lúc đó phương thức trừng phạt có lẽ không dễ dàng như vậy nữa.„

Hứa Nùng nghe ra ý tứ khác trong lời của Chu Khởi, đỏ mặt đẩy hắn ra, "Anh đừng náo loạn."

Hắn cười, không lại trêu chọc cô, ngược lại lại chỉ chỉ hai món đồ khác, "Những cái kia lại là cái gì?"

Hứa Nùng có chút do dự, không biết có nên lấy ra cho hắn nhìn hay không.

Chu Khởi nhưng là không khách khí, thấy cô không cử động, cúi người tự mình kéo qua.

"Bùa Bình An? „

Hắn mở một cái túi giấy trong đó ra, sau khi nhìn thấy đồ vật bên trong liền lấy ra hỏi.

Bùa Bình An là một hình tam giác được gấp lại từ mảnh giấy mỏng màu vàng, ở giữa tầng giấy nửa trong suốt có hoa văn được vẽ ra bằng chu sa màu đỏ, một cái nho nhỏ, nhưng là lại xếp vào một cái túi tơ tằm màu đỏ, có thể nhìn ra người chuẩn bị có bao nhiêu để tâm.

https://thuviensach.vn

Chu Khởi nhớ lại chuyện cô lúc trước đi chùa nói chuyện cùng tiểu sa di, không nhịn được lại hỏi: "Là cầu khi đi chùa lúc trước sao?"

Hứa Nùng gật đầu, "Chỉ là cái vật nhỏ, mưa cầu an lòng. Anh nếu không tin tưởng, có thể không cần."

Nói đến đây, giống như thật sự sợ Chu Khởi ghét bỏ, đưa tay liền muốn lấy lại bùa Bình An trong tay hắn.

Chu Khởi làm sao chịu cho, một tay bắt lấy hai cổ tay của cô, "Em chỉ đưa anh tờ giấy vụn, anh cũng có thể coi như bảo bối mà nâng niu, càng không cần phải nói là đồ vật mà em dụng tâm cầu được."

Nói rồi, tươi cười sáp lại gần cô, "Lúc trước khi quỳ gối ở chùa, trong lòng có phải cũng thay anh cầu nguyện cái gì hay không?"

"Ừ... Hy vọng thần linh có thể phù hộ anh khỏe mạnh bình an." Nói xong điều này, Hứa Nùng bỗng nhiên lại có chút ngại ngùng, vội vàng bổ sung, "Cũng không chỉ là anh nha, em cũng cầu nguyện và xin bùa cho cha."

Chu Khởi tuy rằng không đến mức ghen với cha vợ, nhưng lúc này cũng chỉ nhặt lấy từ mà bản thân muốn nghe.

"Được, anh nhất định cố gắng khỏe mạnh bình an, sau đó sẽ luôn bảo vệ cô gái nhà chúng ta."

Hắn nói xong những điều này, lại nghiêng người sáp lại gần hai má Hứa Nùng.

Chu Khởi hôm nay rất vui vẻ, thật sự vô cùng vui vẻ, hắn rất lâu rồi không cảm nhận được loại cảm giác lâng lâng cả trái tim đều tràn đầy ham muốn kia.

https://thuviensach.vn

Cô gái hắn thích hôm nay mang tới cho hắn rất nhiều bất ngờ cùng vui vẻ, hắn vốn tưởng rằng phần cảm tình này là hắn dây dưa cưỡng cầu được, muốn gặt hái kết quả có lẽ còn cần chờ một thời gian.

Nhưng lại không nghĩ rằng, cô đã từng bước một, thật tâm đi về phía mình.

Sự ấm áp và khô nóng trong ngực đan xen vào nhau, khi Hứa Nùng có thể cảm nhận được người kia đang dán lên người mình, hô hấp càng ngày càng nặng nề, cô có chút mất tự nhiên trốn tránh một chút, sau đó cầm lên vật còn dư lại.

„Cái kia... Vẫn còn một thứ chưa mở đó."

Động tác nhỏ của cô Chu Khởi đều nhìn thấy, trong mắt là ý cười phóng túng, cũng không vạch trần cô.

Hắn đưa tay nhận lấy cái túi trong tay cô, sau đó đem vật bên trong lấy ra, cẩn thận nhìn qua, phát hiện là một chồng phiếu viết tay.

"Phiếu không giận dỗi, phiếu dỗ dành, phiếu ca ngợi."

Chu Khởi lật xem từng tờ một, trong miệng cũng đọc ra từng từ từng từ một ở mặt trên.

Hứa Nùng thuận miệng giải thích, "Những cái này đều là Lưu Ngải và Trì Sa Sa bọn họ giúp đỡ nghĩ ra, em cảm thấy rất thú vị, liền chuẩn bị một phần, anh nếu không thích..."

"Anh thích." Chu Khởi ngắt lời cô, sau đó động tác lật phiếu trong tay ngừng lại, một lát sau, đem tờ ở trên cùng kia hơi hơi giơ lên một chút, "Chẳng qua, vợ à, cái phiếu 【 muốn làm gì thì làm 】 này... „

Hắn nói xong, đáy mắt nổi lên nụ cười đen tối, hư hỏng.

https://thuviensach.vn

"Em chắc chắn, muốn để anh muốn làm gì thì làm?"

Hứa Nùng ngẩn người, tiếp đến hai gò má trong nháy mắt giống như bốc cháy, luống cuống vươn tay về phía hắn muốn đoạt đồ.

"Cái này không phải em viết!"

Cô sắp bị hại chết rồi! Các loại phiếu này là lúc trước Lưu Ngải và Trì Sa Sa viết cùng cô, sau khi viết xong cô chỉ tùy ý nhìn mấy tờ ở phía trên, cảm giác đều khá tốt, nên không xem tiếp. Ai biết hai người lại có thể gài bẫy cô như vậy, để một tờ phiếu mờ ám như vậy trà trộn vào.

Chu Khởi giơ tờ phiếu kia lên rất cao, căn bản không cho Hứa Nùng cơ hội lấy được.

Thấy người bổ nhào về phía hắn, hắn ngược lại trực tiếp đem người ghim vào trong ngực.

"Bạn học nhỏ, đồ đã tặng đi nào có chuyện lại muốn đòi về? Yên tâm, sẽ không lấy tờ phiếu này tùy tiện bắt nạt em."

Nói rồi, hắn ấn eo Hứa Nùng, tươi cười dán lên bên tai cô.

Môi mỏng mấp máy, hô hấp giống như mang theo dòng điện, giọng nói trầm thấp, ở bên tai cô mở miệng nói: "Ít nhất hiện tại sẽ không bắt nạt."

Hứa Nùng đỏ mặt trừng mắt nhìn hắn, thấy không có hi vọng đoạt lại đồ, ngược lại cũng không lại làm việc thừa, vùng ra khỏi cánh tay của hắn, lần nữa lại ngồi thẳng người.

Sau khi Chu Khởi lần lượt xem xong toàn bộ tờ phiếu, lại ngay ngắn thả lại vào trong túi giấy.

https://thuviensach.vn

Làm xong những cái này, hắn nhìn thoáng qua Hứa Nùng, đột nhiên nói: "Thật ra anh cũng có thứ này muốn đưa cho em."

Hứa Nùng ngẩn người, còn chưa kịp hỏi cái gì, liền thấy Chu Khởi đứng dậy đi về hướng phòng của hắn.

Khi quay ra, hắn cầm trong tay cái hộp.

Là một hộp gỗ đàn hương rất tinh xảo, thể tích không lớn không nhỏ, nhìn giống như là có chút niên đại.

Chu Khởi giao cái hộp vào trong tay Hứa Nùng, cô vừa vươn tay muốn mở ra, vừa hỏi: „Đây là cái gì? "

"Toàn bộ tài sản của anh."

Chu Khởi không nói dối, bên trong này thật sự là toàn bộ gia sản của hắn, ngoài những cổ phần công ty cùng bất động sản là mở chứng minh tài sản ra, còn lại đều là các loại thẻ đen hoặc là đồ vật đáng giá nhất mấy năm này thu thập được. Thậm chí chìa khóa của mấy chiếc xe sang đắt tiền nhất trong ga ra, hắn cũng bỏ vào mấy cái.

Thật ra sau khi Hứa Nùng đồng ý cùng hắn qua lại, Chu Khởi liền có ý nghĩ thẳng thắn nói rõ thân phận, nhưng là vẫn luôn không biết nên mở miệng như thế nào.

Hắn luôn cảm thấy bản thân nói cái gì đều không đủ khiến cô nàng nhà hắn hiểu được sự thật tâm của hắn, nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng vẫn là Trần Tiến cái tên kia ra chủ ý ——

"Đem toàn bộ tài sản của cậu đều giao cho cô ấy không phải là được rồi sao? Không có người phụ nữ nào nhìn thấy những cái đó sẽ không cảm động đi? À, ý của tớ không phải nói vị kia nhà cậu yêu tiền, ý tớ là, cậu đem tất cả của cậu đều cho cô ấy."

https://thuviensach.vn

Chu Khởi cảm thấy cái chủ ý này cũng không tệ lắm, cho nên hai ngày trước liền quay về nhà, hừng hực đem mọi thứ có thể thu thập đều thu vào trong cái hộp này, có mấy thứ không nhìn thấy, hắn cũng gọi người mở chứng minh tài sản kỹ càng tỉ mỉ.

Hắn vốn muốn tìm một cơ hội thích hợp lại đưa cho cô, nhưng là lại đột nhiên cảm thấy, hôm nay chính là thời gian thích hợp.

Nhưng không ngờ tới, vốn dĩ Hứa Nùng muốn mở hộp, sau khi nghe xong Chu Khởi nói động tác chợt ngừng lại.

"Toàn bộ tài sản?"

"Đúng." Chu Khởi nói, "Về sau mấy thứ này đều giao cho em sắp xếp, em không phải còn muốn quay phim sao? Cũng có thể dùng tiền bên trong."

Hứa Nùng lần này hoàn toàn không còn ham muốn mở hộp, cô đem cái hộp gỗ đàn hương kia đặt lên bàn trà, do dự một chút, vẫn là hỏi câu: "Anh... Là sợ em tủi thân sao?"

Nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có nguyên nhân này.

Người đàn ông này hắn là cảm thấy mình thiệt thòi khi nói chuyện yêu đương với hắn? Có phải còn sẽ lén lút cảm thấy bản thân không có tiền không thể cho cô cuộc sống càng tốt hơn hay không?

Nghĩ đến đây, Hứa Nùng xoay người nhìn về phía Chu Khởi, rất nghiêm túc nói: "Lúc em quen anh, chỉ biết anh là cái người nghèo không xu dính túi, em không biết bên trong này đến cùng là thứ gì, nhưng nếu đoán không sai, hắn cũng chính là tiền anh gần đây theo người ta luyện tập đánh quyền cùng làm vệ sĩ kiếm được đi? Anh cảm thấy, em sẽ ích kỷ đến mức lấy số tiền này của anh, đi làm chuyện của mình sao?"

https://thuviensach.vn

Chu Khởi nghẹn lời, biết cô nàng này là hoàn toàn hiểu lầm rồi.

"Vợ à, em nghe anh nói, anh thật ra...."

"Không có việc gì, Chu Khởi." Hứa Nùng ngắt lời hắn, trong lời nói hoàn toàn là chân thành, "Em chưa bao giờ sẽ so sánh cái gì với người khác, cũng không để ý những thứ mà người khác coi trọng. Thật ra nói thật, nếu lúc đầu anh không phải là cái dáng vẻ này, nếu anh là một người con trai rất có tiền, có bối cảnh sâu, em đoán chừng ngay cả cơ hội tiếp cận cũng sẽ không cho anh."

Lời này thật ra Hứa Nùng cũng chỉ là thuận miệng nói ra muốn để Chu Khởi an tâm, nhưng hắn nghe xong lại triệt để dừng lại, lời nói ban đầu muốn nói ra hoàn hoàn mắc kẹt ở trong cổ họng. Lại nghĩ tới thái độ của cô đối với Bùi gia lúc trước, hắn càng không biết nên làm sao đem lời nói cho hết.

"Tóm lại, anh không cần lại suy nghĩ linh tinh, em sẽ không bởi vì mấy thứ này mà cảm thấy tủi thân."

Hứa Nùng nói rồi, giống như là nghĩ tới điều gì, biểu cảm chợt trở nên nghiêm túc, "Nhưng mà em đối với anh cũng không phải hoàn toàn không có yêu cầu, em cảm thấy giữa hai người yêu nhau quan trọng nhất vẫn là sự trung thành, nếu có một ngày anh không thích em nữa, có thể ngay lập tức nói cho em biết, em tuyệt đối sẽ không sống chết quấn lấy anh không buông. Nhưng nếu anh ở sau lưng giở trò, lén lút phản bội....."

Cô nói xong, lại nhìn hộp gỗ đàn hương trên bàn trà một cái, sau đó làm ra vẻ rất hung dữ, nói: "Vậy em liền mang theo toàn bộ gia sản của anh rời đi, để anh lại biến thành kẻ không xu dính túi! „

Chu Khởi bị lời nói của cô chọc cười, một tay kéo người vào trong ngực, cúi đầu hôn xuống đỉnh đầu cô.

https://thuviensach.vn

"Thật không cảm thấy tủi thân?"

Hứa Nùng lắc đầu, "Không cảm thấy."

Hắn lại im lặng, quét mắt qua hộp đồ kia, nói: "Vậy cái hộp kia liền để ở chỗ em, lúc nào em muốn dùng, bất cứ lúc nào cũng có thể mở ra."

Hứa Nùng lần này ngược lại không để ý chút nào, "Được, vậy em bảo quản cho anh."

Dù sao cô sẽ không dùng đến, đoán chừng cũng sẽ không mở ra, nhưng nếu hắn rất muốn đặt ở chỗ này của cô, cô cũng không có lý do lại từ chối.

Cùng lắm thì về sau hắn có chuyện gì cần gấp, cô lại đưa lại cho hắn.

Hai tay Chu Khởi ôm Hứa Nùng lần nữa siết chặt, một lát sau, trầm giọng mở miệng: "Bạn học nhỏ. "

„Ừ?"

"Anh sẽ không sẽ để em biến thành kẻ thua."

Hứa Nùng ngẩn người, gần như trong nháy mắt liền hiểu ý của hắn.

Suy nghĩ một chút, cô quả thật cũng là đang tiến hành một vụ cá cược lớn, thế chấp bản thân đặt cược vào canh bạc này.

Nghĩ đến đây, cô không nhịn được cũng vươn hai tay ra, vòng tay quanh vòng hông gầy mà rắn chắc, khỏe mạnh của hắn.

"Anh nói đó, không thể để em thua."

Trong lòng Chu Khởi nóng lên, cúi đầu lại nhẹ nhàng hôn đỉnh đầu cô.

Đương nhiên sẽ không để cô thua, lại làm sao cam lòng để cô thua.

https://thuviensach.vn

_____

Phía bên kia đại dương.

Nơi Bùi Ngọc đóng phim vừa vặn chênh lệch múi giờ với trong nước 12 tiếng, bây giờ là gần 10 giờ sáng, hắn mới vừa diễn xong một phân cảnh, ở bên cạnh vừa xem kịch bản vừa nghỉ ngơi, tùy ý quét mắt về phía người quản lý bên kia.

Người quản lý lúc này cầm di động không biết đang xem cái gì, vẻ mặt rất hứng thú.

"Đang xem cái gì?"

„Hot search ở Weibo trong nước a." Người quản lý "Chậc chậc" hai tiếng, " Bọn trẻ bây giờ lớn lên là thật là dễ nhìn, có mấy cặp tình nhân nghiệp dư, có cảm giác đều có thể ký hợp đồng xuất đạo."

Nói rồi, đem di động đưa qua bên Bùi Ngọc.

"Nhìn cặp này xem, có phải cũng rất đẹp mắt hay không? Tuy rằng không nhìn thấy cô bé lớn lên thế nào, nhưng mà cậu con trai này này mặt nghiêng, chậc, không phải tôi nói a, tôi cảm thấy cũng có thể so sánh với cậu."

Hắn vốn chỉ là tùy tiện buôn chuyện một chút, bình thường Bùi Ngọc đối với loại chuyện này đều không có bao nhiêu hứng thú, mỗi lần hắn đem di động đưa đến trước mặt đối phương, người ta đều sẽ là vẻ mặt ghét bỏ đẩy ra.

Nhưng hôm nay không biết thế nào, sau khi hắn tùy ý nhìn lướt qua ảnh chụp, dường như là phát hiện cái gì, gắt gao nhìn chằm chằm vào cổ tay của cô gái trong ảnh.

https://thuviensach.vn

Người quản lý cảm thấy không đúng, cũng thoáng nhìn về phía bức ảnh, nhưng mà cũng không nhìn ra cái gì đặc biệt a, ngoại trừ trên tay cô gái kia đeo một cái xích tay rất độc đáo.

Chờ một chút... Cái xích tay này, hắn dường như đã từng nhìn thấy trên tay Hứa Nùng? Hơn nữa hắn còn dường như nghe Bùi Ngọc lại nói, Hứa Nùng rất trân trọng cái này, bởi vì lúc trước là cha Hứa cùng thợ thủ công học nghề, tự tay đánh cho con gái mình một cái dây xích tay độc nhất vô nhị.

Hắn thầm kêu một tiếng không xong.

Quả nhiên, một lát sau, Bùi Ngọc đột nhiên lên tiếng, khi mở miệng biểu cảm của hắn u ám vô cùng.

"Lập tức đặt vé máy bay, tôi muốn lập tức quay về nước."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 56

Boss phản diện lên sàn 😲

~~~~~~~~

Chương 56 (1/2)

Chuyện trong đoàn phim cần giao phó, đạo diễn nhà sản xuất lần nữa tiến tới giữ Bùi Ngọc lại, nhưng là vẫn không thể nào ngăn trở quyết tâm về nước của hắn.

Sau đó người quản lý dàn xếp đôi bên, cuối cùng cho ra kết quả một tuần nghỉ phép.

Nhưng mặc dù là như vậy, bên phía đoàn phim vẫn vô cùng tức giận, nhất là vị đạo diễn nước ngoài nổi tiếng, tóc vàng mắt xanh kia, sau khi tự mình nói chuyện với Bùi Ngọc cũng không thể đả động hắn, thậm chí ở trước mặt mọi người ở đó, ở trước mặt Bùi Ngọc ném kịch bản hai lần.

Không khí lúc ấy vô cùng đáng sợ, nhưng Bùi Ngọc giống như là không cảm nhận được, lời nói lặp đi lặp lại cũng chỉ có một câu kia ——

"Xin lỗi, tôi cần lập tức quay về nước."

Sau đó không dễ dàng gì giải quyết xong mọi chuyện, sau khi bình ổn cảm xúc của đa số người ở đó, chiều hôm sau, Bùi Ngọc cùng người quản lý lên máy bay về nước.

Sau khi lên máy bay, người quản lý mới thở ra một hơi dài.

https://thuviensach.vn
~~~~~~~~

Hắn nhìn bên ngoài cửa sổ máy bay mênh mông vô bờ trời xanh mây trắng, nhịn rồi lại nhịn, cuối cùng vẫn là nhịn không được nữa, quay đầu hỏi Bùi Ngọc một câu: "Tôi nói... Cậu đây là dự tính trở về trực tiếp tìm thằng nhãi kia tính toán sổ sách?"

Bùi Ngọc không nói chuyện, mà là cầm máy tính bảng vạch vạch qua lại xem cái gì đó.

Người quản lý thăm dò nhìn nhìn trên màn hình máy vi tính bên tay hắn, phát hiện Bùi Ngọc đang xem điều tra về Chu Khởi lúc trước, người phái đi gửi tư liệu trở lại.

"Không phải chỉ là một thằng nhóc nghèo sao? Vẫn còn có cái gì để nhìn?"

Phần tư liệu này người quản lý cũng đã từng xem qua, còn cảm thán một chút, có gương mặt đẹp trai này, sao lại không nghĩ phát triển vào giới giải trí chứ, trên người thiếu nợ nhiều như vậy, chỉ cần làm minh tinh là có thể trả xong rồi.

Con ngươi của Bùi Ngọc lúc này tràn đầy khó lường, trên mặt hắn lại không có biểu cảm tươi cười ấm áp lúc bình thường, khóe miệng ép thành một đường thẳng, trên hai gò má giống như treo một tầng sương lạnh.

"Tôi luôn cảm thấy không quá thích hợp."

Lúc trước hắn rõ ràng rất minh xác bảo bà Tạ nhắc đến chuyện yêu đương của Hứa Nùng, bà Tạ đáp ứng cũng vô cùng sảng khoái, hơn nữa mấy lần trước lúc hắn gọi điện thoại, bà ta ở đầu kia nói chuyện vẫn là rất rõ ràng, cũng cam đoan với hắn, Hứa Nùng bên kia chuyện gì cũng không có.

Nhưng là mấy ngày sau lại liên lạc, hắn rõ ràng có thể cảm nhận được sự mập mờ trong lời nói của bà Tạ, bà ta lúc ấy chắc chắn đã là biết gì đó,

https://thuviensach.vn

nhưng lại vẫn luôn không dám nói với hắn.

Hơn nữa lúc trước điều tra một người đàn ông như vậy, vấn đề cũng rất lớn.

Tại sao một người thiếu một thân khoản nợ, có thể vẫn luôn bình yên vô sự ở bên người Hứa Nùng đến tận bây giờ?

Còn có lần đó ở quán bar, tầng hai của quán bar kia không phải là tùy tiện người nào cũng có thể được thả đi lên, hắn lại làm thế nào có thể xuất hiện ở nơi đó?

Bùi Ngọc lần đầu tiên có cảm giác khinh địch, hắn cảm thấy lúc trước chính mình đã quá xem thường người đàn ông này, vì thế mới có thể tạo thành cục diện hiện tại, thậm chí... Dưới tình huống hắn không hề hay biết, cô bé hắn vẫn luôn tưởng rằng nắm ở trong lòng bàn tay biến thành bạn gái của người khác, ảnh hai người ngọt ngào hôn môi, còn lên hot search!

Nghĩ đến đây, Bùi Ngọc toàn thân cao thấp đều tràn đầy kích động muốn giết người, ngón tay đang nắm máy tính bảng của hắn vô thức dùng sức, bên cạnh đầu ngón tay thậm chí còn ấn lên màn hình bảng một khoảng đen thui.

Người quản lý nhìn thấy hắn như vậy, nhanh chóng nhìn quanh bốn phía, sau khi xác định không có ai nhìn về phía bọn họ bên này, chạm vào cánh tay Bùi Ngọc, nhỏ giọng nói với hắn: "Tôi nói này, cậu chú ý một chút cho tôi a, đây vẫn còn ở bên ngoài đó, cậu đừng quên bản thân là cái thân phận gì."

Nhưng Bùi Ngọc giống như không nghe thấy lời của hắn, sương lạnh trên mặt càng ngày càng đậm.

Người quản lý không biết làm thế nào, nghĩ một chút, chuẩn bị tán gẫu gì đó một chút xem có thể điều chỉnh tâm trạng của hắn hay không.

https://thuviensach.vn

"Vậy chờ sau khi cậu về nước, là đi tìm Hứa Nùng trước, hay là tìm thằng nhóc kia trước?"

Bùi Ngọc lắc đầu, "Ai cũng không tìm."

Người quản lý ngạc nhiên, "Gì? Ai cũng không tìm?"

"Đúng. Tôi muốn trước tiên tìm bà vợ kia của cha tôi."

Bùi Ngọc vừa nghĩ tới bà Tạ mấy ngày nay có khả năng vẫn luôn lừa mình, liền thô bạo muốn giết người.

Mụ già kia nhất định là biết gì đó, hắn nhất định phải hỏi rõ ràng, suy nghĩ một chút nên làm như thế nào!

Hắn đã sai một lần, trực tiếp dẫn đến Hứa Nùng bị người đàn ông khác nắm lấy, hắn không thể lại xúc động sai lầm lần thứ hai!

———————————

Khi Bùi Ngọc trở lại Bùi gia, đã là giữa trưa ngày hôm sau.

Ông Bùi đã sớm đi tới công ty, không ở nhà. Bà Tạ vốn dĩ cũng là cùng phu nhân nhà khác hẹn nhau cùng đi xem triển lãm tranh, nhưng không ngờ lại tạm thời nhận được điện thoại của Bùi Ngọc, cho nên chỉ có thể trông chừng ở nhà chờ hắn.

Bùi Ngọc là xuống máy bay gọi điện thoại cho bà Tạ, từ sân bay đến biệt thự Bùi gia bên này đại khái cần nửa tiếng đồng hồ.

Trong khoảng thời gian này, cảm xúc của bà Tạ mới bình phục không được mấy ngày, lại bắt đầu cuồn cuộn dâng lên.

Bà ta biết, Bùi Ngọc ở nước ngoài quay bộ phim kia vẫn chưa xong, hiện tại tạm thời quay về khẳng định là có chuyện rất quan trọng.

https://thuviensach.vn

Dù sao đứa con riêng này coi trọng sự nghiệp diễn xuất của bản thân thế nào, lại coi trọng thanh danh của bản thân ở trong vòng luẩn quẩn ra sao, bà ta biết rõ.

Hiện tại có thể khiến hắn buông xuống hai thứ này dứt khoát về nước, chắc chắn là xảy ra chuyện gì vô cùng khẩn cấp.

Nhưng hỏng thì hỏng, hắn tại sao vừa về nước liền báo tin cho bà ta? Hơn nữa còn ở đầu kia điện thoại trầm giọng nói có việc muốn nói với bà ta?

Bà Tạ gần như trong nháy mắt liền nghĩ tới Hứa Nùng nơi đó.

Từ lúc bà ta gả đến Bùi gia cho đến nay, Bùi Ngọc chân chính nói chuyện cùng bà ta rất ít, ngoại trừ ở trước mặt ông Bùi làm bộ làm tịch tùy tiện nói hai câu, còn lại hai người nói chuyện đa số cũng là có liên hệ tới Hứa Nùng.

Nếu lần này Bùi Ngọc trở về, thật là bởi vì Hứa Nùng...

Bà Tạ không dám nghĩ thêm nữa.

Lần trước ở bên ngoài quán bar, sau khi bắt gặp Hứa Nùng lại náo loạn tan rã trong không vui, bà ta liền không liên lạc với đứa con gái kia nữa.

Trong đầu bà ta có sợ hãi cũng có tức giận, e ngại chính là người thanh niên thần bí đi theo bên người Hứa Nùng kia. Bà ta đã từng mặt bên hỏi thăm qua ông Bùi và phu nhân nhà giàu có giao hảo với bản thân ở trong vòng luẩn quẩn này, bọn họ nói Chu gia quả thật có một tiểu thiếu gia, nhưng là lại rất ít lộ diện ở bên trong giới thượng lưu, về cái khác, tiểu bối nhánh bên cũng không thiếu, mỗi một người ỷ vào thế lực của Chu gia cũng rất kiêu ngạo.

https://thuviensach.vn

Nếu là những người của nhánh bên ngược lại là dễ nói, nhưng là người thanh niên kia rõ ràng là người có thể thao túng việc làm ăn của Chu gia, nếu không cũng không có khả năng lúc trước cho Bùi thị loại cảnh cáo không lớn không nhỏ kia.

Bà ta tự mình tra không ra, lại không dám kinh động tới ông Bùi, cho nên cũng chỉ có thể lặng lẽ chịu đựng.

Mà tức giận chính là...

Hứa Nùng cái con nhóc chết tiệt kia, thế nhưng tin một người ngoài, cũng không tin tưởng bà ta, người mẹ đẻ này!

Bà ta thừa nhận, bà ta quả thật có ý muốn để Hứa Nùng thay mình nở mày nở mặt, nhưng mà đây chẳng lẽ không phải là chuyện nên làm sao?

Bà ta mang theo Hứa Nùng đi vào cái vòng luẩn quẩn này, bọn họ lại là mẹ con ruột, chẳng lẽ không phải là nên nâng đỡ, giúp đỡ lẫn nhau sao?

Bà ta cho Hứa Nùng điều kiện cuộc sống với đãi ngộ tốt nhất, cũng trải cho Hứa Nùng con đường dễ dàng nhất, cũng có khả năng nhất đến được vinh quang, nhưng kết quả là, Hứa Nùng lại một chút cũng không cảm kích, ngược lại trách cứ bà ta ích kỷ tư lợi?!

Chỉ cần nghĩ đến những điều này, bà Tạ liền tức đến không biết nên nói cái gì.

Đang rối rắm thấp thỏm thì liền nghe bảo mẫu trong nhà bỗng nhiên hô: "Tiểu Bùi tiên sinh đã về a!"

Trong lòng bà Tạ giật thót một cái, trực tiếp từ trên sô pha đứng dậy, kiên trì đi về phía cửa.

https://thuviensach.vn

"Trên đường kẹt xe đi?" Bà Tạ làm ra vẻ không có chuyện gì, rất khéo léo hướng về phía Bùi Ngọc cười cười, "Dì kêu bảo mẫu chuẩn bị nước lê nhuận phế cho con, gần đây Bắc thành đổi mùa, nhiệt độ hạ thấp lại gió cát lớn, con mới vừa trở về khẳng định không thích ứng, nhanh chóng đi uống chút đi."

Bùi Ngọc khẽ mỉm cười, sau khi giao hành lý cùng áo khoác cho dì bảo mẫu, nhếch môi nói với bà Tạ: "Không cần, dì, tôi hiện tại không muốn uống."

Nói xong, hắn dừng lại, ý cười trên mặt càng sâu, lại nói: "Dì hiện tại có rảnh không? Tôi muốn nói với dì chút chuyện."

Bất an trong lòng bà Tạ càng ngày càng nặng, bà ta miễn cưỡng cũng hướng về phía Bùi Ngọc kéo kéo khóe miệng, sau đó đi theo hắn cùng đi lên thư phòng trên tầng ba.

Sau khi ngồi ổn định trong thư phòng, Bùi Ngọc trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

"Dì Tạ, dì vẫn nhớ rõ chuyện tôi nói lúc trước chứ, không muốn Nùng Nùng lúc đi học nói chuyện yêu đương?"

Trong đầu bà Tạ có chút nghi hoặc, "Nó hắn là..."

Bùi Ngọc không cho bà ta cơ hội nói hết lời, trực tiếp đem máy tính bảng ném tới trước mặt bà ta, mặt trên mở ra đúng là tấm ảnh còn treo trên hot search trên Weibo.

Người khác bà ta có lẽ nhận không chuẩn, nhưng con gái của mình, đặc biệt là sau khi nhìn dây xích tay đặc biệt không hai cha cô đưa cho cô kia, bà Tạ gần như liếc mắt liền nhận ra, nữ chính trên ảnh là Hứa Nùng.

Mà người đàn ông kia...

https://thuviensach.vn

Hai mắt bà Tạ không nén được trừng lớn một chút, đây... Người đàn ông này, khuôn mặt nghiêng này, nếu bà ta không nhìn nhầm, chính là người trẻ tuổi lúc trước có quan hệ cùng Chu gia đi!

Bọn họ đang hẹn hò sao?!

Người đàn ông kia không phải nói là nhận nhờ vả của ông Hứa mới chăm sóc Hứa Nùng sao? Làm sao hai người đột nhiên có thể biến thành loại quan hệ này?

Bùi Ngọc vẫn luôn quan sát sắc mặt của bà Tạ, cũng nhận ra thay đổi trong biểu cảm của bà ta, cuối cùng, ý cười trên mặt hắn phai nhạt đi chút ít, trực tiếp hỏi: "Dì, tôi hiện tại chỉ muốn biết, mấy ngày nay tôi không ở trong nước, dì rốt cuộc đã giấu diếm tôi cái gì."

Bà Tạ mím môi, lời nói đều mắc kẹt trong cổ họng, không biết nên nói hay là không nên nói.

Bùi Ngọc không kiên nhẫn, trên mặt chợt nổi lên ý cười lạnh lẽo, u ám.

"Bà hẳn là không biết đi, cha tôi trước khi gặp được bà, cũng từng có ý muốn tái hôn. Có biết vì sao cuối cùng không thành không?"

Bà Tạ ngẩn người, một lát sau lắc đầu.

"Bởi vì tôi." Bùi Ngọc giờ phút này trên mặt lại không có chút biểu cảm nào, cả người đắm chìm trong ánh nắng ban trưa, nhưng không hiểu sao lại làm người ta cảm thấy quanh người mang theo u ám, "Tôi đã nghĩ biện pháp khiến hai người phụ nữ kia không có cách nào tiến vào cửa Bùi gia, cho nên sau đó chuyện tái hôn cha tôi liền bỏ mặc. Nói tới đây, tôi nghĩ bà hẳn là cũng đã hiểu đi, bà cảm thấy tại sao mình có thể thuận lợi gả đến Bùi gia chúng tôi?"

https://thuviensach.vn

Bà Tạ nghẹn lại, cảm xúc đã từng chôn sâu ở trong lòng vào giờ khắc này toàn bộ cuồn cuộn xông lên.

Vì sao?

Bởi vì Hứa Nùng.

Bởi vì Bùi Ngọc muốn có được con gái của bà ta, muốn mượn cơ hội tiếp cận con gái bà ta, cho nên mới cho phép bà ta không có trắc trở gì gả cho ông Bùi.

Bùi Ngọc vẫn luôn nhìn chằm chằm bà Tạ, thấy vẻ mặt bà ta thay đổi mấy lần, liền biết lời mình nói đã có hiệu quả.

"Cho nên, bà xác định muốn đem chuyện mà bản thân biết, tiếp tục giấu tôi sao?"

Bà Tạ hung hăng siết chặt nắm tay, trong đầu nói không rõ là cái cảm giác gì.

Loại chuyện bị tiểu bối uy hiếp này, bà ta gần đây đã hai lần gặp phải, nhưng là lại nhiều lần chịu bó tay, một chút cơ hội phản kháng cũng không có!

Nghĩ rồi nghĩ, bà Tạ có chút tuyệt vọng mở miệng: "Chuyện khác tôi thật sự không rõ, tôi chỉ biết là, bên người Nùng Nùng có một người trẻ tuổi có quan hệ với Chu gia, chính là người đàn ông trên tấm ảnh vừa rồi cùng nó... cùng nó ở bên nhau. Tôi đã từng nói chuyện cùng người thanh niên kia, chỉ biết là hắn là theo gửi gắm của cha Nùng Nùng, vẫn luôn lặng lẽ chiếu cố Nùng Nùng."

"Chu gia?" Hai mắt Bùi Ngọc híp lại, "Bà làm thế nào chắc chắn hắn là người Chu gia?"

https://thuviensach.vn

Họ Chu ở Bắc thành rất nhiều, nhưng Chu gia có thể được gọi tên lại chỉ có một, hơn nữa thế lực còn lớn hơn Bùi gia bọn họ nhiều.

Bà Tạ không biết có nên nói ra chuyện làm ăn lúc trước của Bùi gia hay không, đang do dự thì Bùi Ngọc lại lên tiếng: "Đem chuyện bà biết toàn bộ nói cho tôi, nếu không tôi về sau tự mình tra được, thì không phải là thái độ bây giờ đâu!"

Dù sao đã hoàn toàn xé rách mặt, tác dụng của bà Tạ lúc trước với Bùi Ngọc cũng là người trông giữ Hứa Nùng khi hắn không ở đó.

Hiện tại bà ta không trông giữ Hứa Nùng cẩn thận, thậm chí còn không giải thích được nhiều ra một cái đối tượng kết giao, vậy thì thái độ của hắn đối với mụ già này cũng không cần phải tiếp tục tốt như vậy nữa!

Bà Tạ bị sự lạnh lùng nghiêm nghị đột ngột này của Bùi Ngọc làm giật nảy mình, bà ta cũng không kịp suy xét, buột miệng nói ra chuyện người thanh niên kia chặn dự án mới của Bùi thị.

Bùi Ngọc mỗi lần nghe thêm một câu, sương lạnh trên mặt liền nhiều thêm một phần.

Cuối cùng, hắn hỏi bà Tạ: "Bà nói bà đã hỏi thăm về người đàn ông kia, nhưng không có kết quả gì sao?"

"Phải... Nhưng mà hắn hắn chỉ là nhánh bên của Chu gia, không phải thân thích gì đi, trên người hắn ăn mặc rất rách nát, tiểu thiếu gia của Chu gia có không tốt cũng không nên..."

Bùi Ngọc ngắt lời bà ta, "Bà cảm thấy nhánh bên của Chu gia ai có năng lực động tới tài nguyên của Chu thị, thậm chí còn đối địch cùng Bùi gia chúng ta?"

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc không muốn nói thêm nữa, hắn hiện tại gần như đã có thể xác định, Chu Khởi mà hắn điều tra lúc trước, chính là Chu đại thiếu vẫn luôn chưa từng lộ mặt của Chu gia!

Điều này cũng giải thích được, vì cái gì lúc trước hắn tìm người sẽ không tra được thông tin chân thật của đối phương, cũng biết vì cái gì một tên "Quỷ nghèo", sẽ không hiểu sao xuất hiện tại tầng hai của quán bar kia.

Nghĩ đến đây, Bùi Ngọc chợt cảm thấy chuyện này có chút khó giải quyết.

Hắn yên lặng cúi đầu suy xét một trận, cánh tay vắt trên sô pha, đầu ngón tay vẫn luôn vuốt ve lớp vỏ da của sô pha, một lúc lâu, hắn đột nhiên lại nói với bà Tạ: "Bà đi tìm Nùng Nùng nói chuyện đi."

Bà Tạ lắc đầu, "Vô dụng thôi, tôi lúc trước đã nói qua, hiện tại nó chắc chắn sẽ không nghe lời tôi."

"Bà không cần nói gì khác, chỉ cần đem thân phận chân thật của người đàn ông kia nói cho Nùng Nùng là được."

Bùi Ngọc phỏng đoán Hứa Nùng nhất định là còn chưa biết bối cảnh chân thật của Chu Khởi, từ bức ảnh chờ tàu điện ngầm, hai người thân mật thì thấy, người đàn ông kia vẫn là một thân quần áo không ra làm sao. Hơn nữa lúc trước khi ở quán bar, Hứa Nùng cũng vẫn luôn biểu hiện ra lo lắng đối với Chu Khởi.

Nếu cô sớm đã biết thân phận thiếu gia của Chu Khởi, làm sao có thể sẽ lo lắng bạn bè của hắn làm khó Chu Khởi chứ?

Điều này hiển nhiên không hợp lý.

Duy nhất có thể giải thích, chính là Hứa Nùng nhất định vẫn bị vị Chu đại thiếu gia kia lừa gạt chẳng hay biết gì!

https://thuviensach.vn

Bà Tạ nghe xong lời của Bùi Ngọc, vẫn còn có chút do dự, "Nùng Nùng hiện tại đối với tôi rất kháng cự, lúc trước chúng tôi... Náo loạn có chút không vui vẻ, tôi không biết lời tôi nói nó có tin hay không."

"Nùng Nùng coi trọng nhất tình cảm, nếu không bà cảm thấy lấy những hành động tác yêu tác quái của bà lúc trước, cô ấy vì cái gì nhịn đến bây giờ? Còn không phải bởi vì bà là mẹ của cô ấy, là thân nhân duy nhất trước mắt còn ở bên người cô ấy sao." Bùi Ngọc đem hết thảy đều nhìn rất thấu đáo, lời nói ra cũng đúng tim đen, "Không cần biết cô ấy có tin hay không, nhưng cô ấy khẳng định sẽ an tĩnh nghe bà nói hết lời, còn những thứ khác cũng không cần bà bận tâm."

Chỉ cần bà Tạ đem thân phận của Chu Khởi nói ra với Hứa Nùng, cho dù cô không tin, cũng sẽ ở trong lòng chôn xuống một cái kim.

Đến lúc đó hắn lại tùy tiện làm cái gì đó, chắc hẳn quan hệ của hai người liền sẽ không bền vững như vậy.

Tới lúc đó...

Bùi Ngọc nghĩ đến đây, khẽ mỉm cười.

Nếu chuyện này thành công, như vậy bản thân hắn có lẽ cũng không cần tự mình lộ diện, liền có thể đem vị thiếu gia kia của Chu gia giải quyết sạch sẽ

Về cái khác...

Hắn lại nhìn nhìn bà Tạ ngồi ở đối diện, ánh mắt tươi cười mang theo chút ý tứ sâu xa khó lường.

Về cái khác, liền chờ sau khi chuyện của Hứa Nùng an ổn lại nói.

Chương 56 (2/2)

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng gần đây vẫn luôn cùng Trì Sa Sa bọn họ nghiên cứu vở diễn cho ngày kỷ niệm thành lập trường.

Vở diễn cho lễ kỷ niệm ngày thành lập trường là tại cuối tháng mười hai, hiện tại đã đầu tháng mười hai rồi, vẫn còn thời gian hơn nửa tháng, ban đầu ý của Trì Sa Sa là kêu Hứa Nùng và Lưu Ngải hai người hợp diễn một tiết mục liền xong, nhưng sau đó không biết từ nơi nào nhận được tin, nói có một vị đạo diễn thiên tài sẽ cùng ngày tới tham gia hoạt động, kiên quyết muốn Hứa Nùng làm một tiết mục riêng.

"Đồng chí Tiểu Hứa, thật đấy, tớ cảm thấy lần này thật sự là cơ hội tốt. Chỉ cần cậu được vị đạo diễn thiên tài kia nhìn trúng, thu làm học trò, làm đệ tử cuối cùng gì gì đó, vậy cậu còn chuyển khoa gì nữa, chúng ta trực tiếp không cần bằng tốt nghiệp cũng được!"

Hứa Nùng cảm thấy ý tưởng này của Trì Sa Sa vừa khoa trương lại ngây thơ, có chút bất đắc dĩ nhìn cô ấy.

"Trí tưởng tượng của cậu cũng quá lớn đi, vị đạo diễn kia tớ biết, đúng là ở trong giới có ảnh hưởng rất lớn, nhưng là người ta dựa vào cái gì nhìn đến tớ a? Tớ lại không phải rất xuất sắc. Hơn nữa, tớ cũng chưa từng nghe nói qua ông ấy có ý đồ thu học trò, làm sao có thể giống cậu nói tìm người làm đệ tử cuối cùng gì gì đó."

"Cái này cậu không biết đi, ông ta lần này sẽ đến lễ kỷ niệm ngày thành lập trường, thật ra là để chọn một gương mặt mới mẻ đi tham diễn bộ phim mới của ông ta. Tớ nghe nói ông ta vì lựa chọn một nhân vật hoàn mỹ, yêu cầu gì cũng đáp ứng. Lúc trước bộ 《xx vương triều》 kia của ông ta cậu biết đi? Chính là bộ rất nổi kia, nữ chính vốn không phải người trong nghề, trong nhà còn có một người cha bị bệnh, nghe nói thời điểm mới bắt đầu nữ chính kia không đồng ý tham gia, nói muốn đưa cha đi tìm người chữa bệnh. Kết quả vị đạo diễn này chưa nói hai lời, ở trong vòng giới dựa vào một đường quan hệ, cuối cùng tìm được một bác sĩ ngoại khoa vô cùng

https://thuviensach.vn

tài giỏi ở nước ngoài, cầm dao mổ cho cha của nữ chính kia. Sau đó bệnh trị hết rồi, nữ chính cũng đồng ý đến diễn. Kết quả sau đó cũng thật sự một lần là nổi tiếng."

Tin đồn này nội tình Hứa Nùng cũng có nghe một chút, nhưng cô cũng không cảm thấy việc này cùng bản thân có cái quan hệ gì a.

Lưu Ngải thấy lời Trì Sa Sa nói khuyên không được Hứa Nùng, liền cũng mở miệng: "Tớ cảm thấy ý của Sa Sa là, lần biểu diễn này xem như một cơ hội, chỉ cần cậu có thể được vị đạo diễn thiên tài kia chú ý tới, vậy về sau yêu cầu gì hắn hắn là cũng sẽ đồng ý với cậu. Tớ biết cậu đang nghĩ cái gì, cậu cảm thấy loại xác suất này còn nhỏ hơn so với trúng xổ số đi? Nhưng là đã có cơ hội này, chúng ta liền thử đi mà."

"Đúng, đúng! Tớ thế nhưng nghe nói, hoa khôi của trường chúng ta gần đây cũng đang rất nỗ lực chuẩn bị tiết mục, người ta khẳng định cũng là nhắm đến bộ phim mới của vị đạo diễn kia đi!"

Hứa Nùng còn đang do dự, mới vừa muốn lại nói gì đó, điện thoại di động bỗng nhiên tại lúc này vang lên.

Cầm lên nhìn một cái, là bà Tạ.

Hứa Nùng trực tiếp không có biểu cảm gì ấn cắt điện thoại.

Một lát sau, điện thoại lại vang lên, Hứa Nùng như trước không do dự cắt đứt.

Trì Sa Sa và Lưu Ngải hai người đều nhìn thấy ghi chú vừa nãy khi điện thoại gọi tới, trong nhất thời, liếc mắt nhìn nhau, cũng không dám lên tiếng.

Sau khi tới tới lui lui mấy lần, điện thoại bên kia dừng lại, nhưng là chỉ một lát ngắn ngủi, điện thoại di động liền lại sáng lên.

https://thuviensach.vn

Bà Tạ lần này không gọi điện thoại, đổi thành gửi tin nhắn.

【 Nùng Nùng, mẹ bây giờ đang ở ngoài cổng trường, đi ra gặp mẹ một chút đi. 】

Phút chốc, lại theo tới một tin nữa.

【 Hôm nay nếu không gặp được con, mẹ sẽ không đi. 】

Hứa Nùng cảm giác trong lòng lại đột nhiên giống như đè xuống một tảng đá lớn, không dễ dàng gì cảm xúc thoải mái mới mấy ngày lại nặng nề hơn một chút.

Cô nhìn đồng hồ, hiện tại là xấp xỉ bốn giờ chiều, cô hẹn Chu Khởi kêu hắn hơn năm giờ tới đón mình.

Nếu cô bây giờ đi ra ngoài gặp bà Tạ, sau khi tán gẫu xong hắn là vừa vặn có thể gặp được Chu Khởi.

Nghĩ đến đây, cô yên lặng bắt đầu thu thập ba lô.

"Hôm nay trước cứ như vậy đi, chờ tớ buổi tối suy nghĩ một chút, ngày mai chúng ta lại thảo luận?"

Trì Sa Sa và Lưu Ngải nào dám có dị nghị gì, nhanh chóng gật đầu.

Cuối cùng, thấy cô muốn đi rồi, Trì Sa Sa gọi cô một tiếng.

"Cái kia..."

Hứa Nùng quay đầu lại nhìn thoáng qua, "Ừ?"

"Vui vẻ chút, cũng đừng quá coi trọng lời của mẹ cậu."

Nghe xong lời của Trì Sa Sa, Hứa Nùng vui vẻ, cô gật gật đầu, "Được."

https://thuviensach.vn

...

Bà Tạ đặt điểm hẹn ở trong một quán cà phê bên ngoài trường.

Lúc này sinh viên tới đây cũng không nhiều, cho nên khung cảnh còn xem là vắng vẻ. Trong quán phát nhạc nhẹ làm người tĩnh tâm, trong không khí lãng đãng hương vị trộn lẫn của cà phê và bơ.

Sau tối hôm đó, Hứa Nùng và bà Tạ vẫn luôn không liên lạc, cho nên lúc này bỗng nhiên ngồi cùng một chỗ, hai người ai cũng không mở miệng trước nói chuyện.

Trầm mặc một chút, bà Tạ nâng cà phê trên bàn lên nhấp một ngụm, đánh tan sự yên lặng trước.

"Nùng Nùng, mẹ thấy được hot search trên Weibo, con là đang hẹn hò với người thanh niên kia sao?"

Chuyện hot search Hứa Nùng cũng đã biết, cô buổi sáng sau khi nhìn thấy, còn gọi điện thoại cho Chu Khởi nói một trận, cuối cùng người đàn ông kia vừa nhìn hot search, vừa cười trêu chọc cô.

Cho nên lúc này nghe thấy bà Tạ nhắc tới, cũng không kinh ngạc.

Hứa Nùng không dự định lại giấu diếm, gật gật đầu, "Đúng, bọn con đúng là đang qua lại."

Nghe được Hứa Nùng không kiêng nể gì như vậy nói ra loại lời nói này với mình, bà Tạ thầm nghiến răng.

Bà ta cố hết sức duy trì ý cười ôn hòa trên mặt, lại nói câu: "Vậy con biết, hắn là dạng người gì sao? Hắn..."

Hứa Nùng phỏng đoán bà Tạ chắc chắn lại muốn thao thao bất tuyệt với mình, mà khẳng định còn muốn nói một chút lời không ra gì về Chu

https://thuviensach.vn

Khởi, cô không muốn nghe, cũng lười để ý tới.

Cho nên trước khi lời bà Tạ nói hết, liền chặn bà ta lại, mở miệng: "Mẹ, mẹ hôm nay đột nhiên tới tìm con, khẳng định là có người nói gì đó với mẹ đi?"

Bà Tạ sửng sốt, không nghĩ tới Hứa Nùng sẽ nói những điều này.

Hứa Nùng cũng không chuẩn bị tiếp tục lãng phí thời gian, cô đem suy đoán trong lòng mình toàn bộ đều nói ra: "Con đoán hẳn là Bùi Ngọc đi? Hắn nhìn thấy hot search, nhưng là người ở nước ngoài, cho nên liền phái mẹ qua đây?"

Bà Tạ nghẹn lại, tuy rằng Hứa Nùng đã đoán sai một ít, nhưng phần quan trọng nhất cũng đã đoán được.

Hứa Nùng nhìn biểu cảm của bà Tạ, liền biết chính mình đoán đúng rồi.

Cô không muốn lại dây dưa quá nhiều, mấy ngày nay tới giờ, cô nhịn đã đủ nhiều rồi, đột nhiên cảm thấy không muốn lại trải qua loại ngày tháng này.

Nói là cô muốn trọng sinh cũng tốt, nói là Chu Khởi đến bên cạnh cô, mang đến cho cô hy vọng mới cũng tốt.

Dù sao cô đột nhiên liền có dũng khí, muốn tại ngày hôm nay cắt đứt.

"Mẹ, thật ra lâu như vậy, có chuyện con vẫn luôn chưa từng nói. Lúc trước Bùi Ngọc..."

Hứa Nùng vài ba câu đơn giản nói ra chuyện năm đó bản thân trải qua, cuối cùng, khi nhìn về phía bà Tạ, cô cho rằng đối phương sẽ khiếp sợ ngoài ý muốn...

https://thuviensach.vn

Nhưng là, lại cái gì cũng không có.

Hứa Nùng không hiểu sao cảm thấy trong lòng chợt lạnh.

"Mẹ vì sao không kinh ngạc?"

Bà Tạ không biết nên nói cái gì, bà ta có chút hoảng hốt cầm lấy cà phê trên bàn, sau khi uống một ngụm, mới nói: "Thật ra, cái đó cũng không tính là gì, hắn cũng..."

Nói tới đây, Hứa Nùng còn có cái gì không rõ.

Cô mặt không đổi sắc chặn đứng lời bà Tạ, "Mẹ biết."

Bà Tạ trong lòng giật thót, "Nùng Nùng, con nghe mẹ nói."

"Mẹ biết, mẹ cái gì cũng biết! Mẹ biết lúc trước hắn đã làm cái gì!! Liền dưới tình huống như vậy, mẹ vẫn muốn con ở lại Bùi gia, vẫn muốn con sống cùng với hắn?!"

Hứa Nùng ban đầu giọng nói còn tính bình tĩnh, lúc này bỗng nhiên nâng cao, hai câu phía sau gần như là gào lên, dọa cho khách hàng còn lại cùng người phục vụ trong quán cà phê đều hung hăng giật nảy mình, nhao nhao nhìn về phía hai người bên này.

Trong lòng bà Tạ thật ra có một tia áy náy, nhưng đột nhiên bị Hứa Nùng gào thét như vậy, chút áy náy kia liền trở nên nhỏ bé đến không đáng kể.

Bà ta cũng nâng giọng, gào trả lại Hứa Nùng.

"Mẹ làm vậy có cái gì không đúng? Hắn quả thật cuối cùng cái gì cũng không có làm a! Cho dù... Cho dù hắn quả thật có chút vấn đề, nhưng là con không phải cũng sống chung hòa thuận lớn đến bây giờ sao? Mẹ vì cái gì muốn để con lưu lại Bùi gia con không biết? Mẹ còn không phải

https://thuviensach.vn

muốn con về sau càng ngày càng tốt! Muốn cho con có cái tương lai khiến người hâm mộ!"

Hứa Nùng cảm giác bên tai ong ong vang lên, lời bà Tạ nói giống như mang theo lưỡi dao, có sự sống, từng nhát từng nhát, rạch lên tim cô.

Cô thậm chí cảm thấy giờ này khắc này, đột nhiên cũng trở nên có chút khó khăn.

Bà Tạ dường như lại nói cái gì đó, nhưng là Hứa Nùng hoàn toàn không nghe thấy. Thế giới trước mắt không ngừng đảo ngược, khuôn mặt kia của bà Tạ, cũng bỗng nhiên trở nên cực kỳ xa lạ.

Sau một lúc lâu, Hứa Nùng lại mở miệng, lần này khi cô lên tiếng, giọng điệu không hung dữ như trước, giống như trút ra một hơi.

"Mẹ, đây là lần cuối cùng con gọi người một tiếng "Mẹ". Từ hôm nay trở đi, ngài liền coi như không sinh ra tôi, đứa con gái này, cuộc đời của tôi như thế nào cũng không liên quan đến ngài. Tôi... Chúc ngài ở Bùi gia cuộc sống vẫn luôn tiếp tục an ổn, vẫn luôn làm một quý bà nhà giàu khiến người hâm mộ."

Nói xong, Hứa Nùng cầm lấy ba lô của mình liền đi ra ngoài, không cho bà Tạ bất kỳ cơ hội nói chuyện nào nữa.

Khoảnh khắc đẩy cửa quán cà phê kia ra, nước mắt mà Hứa Nùng vẫn luôn nhịn xuống toàn bộ đều tuôn ra.

Cô không ngừng lau, không ngừng lau, trong đầu cũng vẫn luôn nói, không thể khóc, không đáng...

Nhưng mà nước mắt lại một chút cũng không nghe lời, không ngừng chảy xuống.

https://thuviensach.vn

Thật ra những năm này nhẫn nại với Bùi Ngọc, thật sự là bởi vì bà Tạ.

Cho dù bà Tạ những năm này thay đổi rất nhiều, nhưng ở trong lòng Hứa Nùng, bà trước sau vẫn là mẹ của cô, thời thơ ấu cũng cho cô rất nhiều tình thương của mẹ.

Vì thế cô chịu đựng, có đau khổ hay không kiên nhẫn gì cũng nuốt vào trong lòng, chính là không muốn khiến mẹ ở Bùi gia khó xử.

Chỉ là cô tuyệt đối không nghĩ tới, vốn là những việc cô đã trải qua, bà Tạ đều biết.

Thậm chí, cho tới bây giờ chưa từng để ý?!

Hứa Nùng cảm thấy thế giới của bản thân vào giờ khắc này đều sụp đổ, người qua đường lui tới, cao ốc cùng đường phố quanh người, vào lúc này đều biến thành màu trắng đen.

Cô không có mục đích đi về phía trước, cả người từ lòng bàn chân lạnh đến đỉnh đầu, tiếng ù ù bên tai vẫn luôn không dứt, dây thần kinh hai bên huyệt Thái dương cũng đang nhảy thình thịch.

Lúc này, bóng dáng Chu Khởi hiện ra từ góc ngoặt.

Lúc hắn đi về hướng bên này, đang nghiêng đầu kẹp di động, bên miệng còn ngậm điếu thuốc muốn châm lên.

Ánh mắt hai người gần như ngay lập tức giao hòa cùng một chỗ, Chu Khởi trong nháy mắt liền nhận ra sự bất thường của Hứa Nùng, sau đó trầm giọng đem điện thoại cắt đứt, lại đem điếu thuốc tiện tay ném vào trong thùng rác bên đường.

Hứa Nùng dừng bước không di chuyển, Chu Khởi cũng không để ý, sải đôi chân dài vài bước liền đi tới bên cô.

https://thuviensach.vn

Hắn một phen kéo người vào trong ngực, giơ tay thay cô lau nước mắt trên mặt.

"Vợ à, làm sao vậy? Ai bắt nạt em?"

Hứa Nùng cứ như vậy nhìn chằm chằm vào người đàn ông trước mắt, một lúc lâu sau, cô mới chợt mở miệng nói: "Chu Khởi."

"Ừ?"

"Lúc trước anh nói, muốn cho em một gia đình... Lời này, bây giờ còn tính không?"

Thật ra những lời như vậy, đổi thành một giờ trước, Hứa Nùng cũng không đoán được là chính mình sẽ nói ra.

Nhưng hiện tại cô thật sự rất tuyệt vọng, cô cảm thấy bản thân giống như bị người một lần lại một lần dìm xuống nước, cô giãy dụa thở dốc muốn nổi lên trên mặt nước, nhưng lại không tìm thấy bất kỳ biện pháp cứu mạng nào.

Mà khoảnh khắc Chu Khởi xuất hiện kia, với cô mà nói, liền giống như thấy được cọng cỏ có thể cứu mạng.

Cô muốn nắm lấy, phát điên muốn nắm lấy.

...

Lời của Hứa Nùng nói xong, Chu Khởi ngẩn người, rủ mắt nhìn cô, nhận ra cô gái này cũng không có bất kỳ dấu vết đang nói đùa nào, ánh mắt thậm chí so với bất kỳ lúc nào cũng muốn nghiêm túc hơn.

Hắn giơ tay lại xoa xoa nước mắt mới chảy ra của Hứa Nùng, tiếp đến, túm cổ tay của cô đi tới bên đường.

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng nhìn sống lưng thon dài rắn chắc của người đàn ông, hỏi hắn: "Anh dẫn em đi đâu?"

Người đàn ông không quay đầu lại, chỉ vừa đưa tay đón xe, vừa trầm giọng đáp ——

"Cục dân chính."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư
dtv-ebook.com

Chương 57

Trong mấy phút đồng hồ sau khi nhận được tin nhắn của Chu Khởi, Hoa Tí đều ở vào trạng thái mê man.

Đàn em trong quán bar nhiều lần đi tới đi lui, thấy hắn vẫn ngồi ngốc ở trên sô pha không động đậy, có chút nhịn không được, tiến lên hỏi: "Anh, anh sao vậy? Bị người cố định à?"

Hoa Tí rất máy móc quay đầu nhìn đối phương một cái, sau đó lên tiếng nói câu: "Cậu, xem cho tôi, hôm nay có phải mùng 1 tháng tư hay không."

Đàn em kia ngay cả nhìn cũng không cần nhìn, trực tiếp cười, "Anh nha, giờ cũng là tháng mười hai rồi, mùa đông rồi, mùng một tháng tư gì, anh nằm mơ à?"

"Không phải ngày cá tháng tư, tại sao tôi sẽ nhận được loại tin nhắn khiến người ăn cá voi này."

Đàn em có chút tò mò Hoa Tí đến cùng là nhìn thấy cái gì, vì thế thăm dò muốn đi nhìn điện thoại di động của hắn, nhưng Hoa Tí trực tiếp úp di động lên trên bàn, hoàn toàn không cho hắn cơ hội.

Tiếp đến, hắn lại hỏi đàn em một câu: "Cậu nói xem, có thể là tin ngắn lừa đảo gì đó hay không, sau khi thông qua phần mềm, làm tôi nhầm tưởng là người quen gửi?"

"À, bọn họ muốn anh chuyển tiền?"

https://thuviensach.vn

"Không phải."

"... Vậy bọn họ hẹn anh tới nơi nào đó thưa thớt ít người, dễ dàng xảy ra chuyện?"

"Cũng không phải."

"... Vậy đối phương lừa cái gì a! Không có ý đồ với tiền của, không có ý đồ về người!"

Hoa Tí bình tĩnh suy nghĩ một chút, cũng đúng, nhưng là...

Hắn đến cùng vì sao có thể nhận được tin tức nói Lão Đại sắp nhận giấy chứng nhận kết hôn, mà còn kêu hắn trong vòng một giờ đồng hồ lấy giấy tờ chứng nhận của Lão Đại và của bà chủ, sau đó đưa tới cục dân chính?!

Địa chỉ cùng mật khẩu vào cửa của nhà bà chủ cũng gửi qua đây, vị trí để giấy chứng nhận cũng nói cho hắn biết, mà giấy tờ chứng nhận của Lão Đại, cần đi tìm bà Chu lấy, dường như cũng không phải là việc gì khó?

Lỗi lớn nhất bây giờ chính là ở chỗ, Hoa Tí vẫn cảm thấy cái tin nhắn này quá mức không thể tưởng tượng, hắn luôn cảm thấy giống như không phải thật.

Vì thế mạo hiểm bị ăn mắng, hắn kiên trì gửi đi một câu ——

【 Lão Đại, anh gửi cho em cái tin bình thường anh hay gửi nhất, chứng minh một chút thân phận của bản thân. 】

Bên kia cách gần một phút đồng hồ mới trả lời ——

【. 】

https://thuviensach.vn

... Hoa Tí lần này hoàn toàn tin tưởng rồi, bình thường lúc hắn nói chuyện gì đó với Lão Đại trên WeChat, đối phương thông thường đều sẽ trả lời một 【. 】 tỏ vẻ đã xem.

Hiện tại nhìn đến chỗ này, hắn còn nghi ngờ gì nữa.

Vì thế nhanh chóng cầm lấy áo khoác, xuất phát đến nơi mà Chu Khởi nói.

.....

Mà bên chỗ bà Chu, sau khi nhận được tin nhắn của Chu Khởi kêu bà chuẩn bị sổ hộ khẩu, cũng quả thực bị làm cho giật nảy mình.

Bà thật sự rất chờ mong đứa con trai kia của mình nhanh chóng cưới vợ, nhưng cũng chưa từng nghĩ nhanh như vậy a!

Cô gái Hứa Nùng kia là một cô gái tốt, bà biết, nhưng là cho đến nay hiểu biết của hai người vẫn chưa được bao nhiêu, càng đừng nói đứa con trai kia của bà vẫn còn khoác một lớp vỏ bọc, vẫn chưa hoàn toàn nói rõ ngọn ngành, cứ như vậy đi đăng ký kết hôn, về sau làm thế nào nói rõ với con gái người ta đây.

Bà nghĩ đến cái gì thì nhất định phải nói cái đó, vì thế cũng không vội vã tìm sổ hộ khẩu, tùy tiện ở trên màn hình ấn vài cái, liền gọi tới điện thoại của Chu Khởi.

Bên kia, Chu Khởi và Hứa Nùng mới vừa đến thẳng cục dân chính, Hứa Nùng còn ở vào trạng thái có chút thất thần.

Một giây trước mới suy sụp, hoàn toàn đoạn tuyệt với mẹ đẻ, một giây sau liền bị một người đàn ông túm lên xe đi đến cục dân chính.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng lúc ấy cô kích động, lời nói ra quả thật cũng có ý hỏi Chu Khởi muốn một gia đình, nhưng là cô hoàn toàn không nghĩ tới người đàn ông này sẽ sấm rền gió cuốn như vậy, cô nói xong, hắn lập tức liền làm.

Cho nên lúc này đầu óc Hứa Nùng rất hỗn loạn, luôn cảm thấy có vô số loại cảm xúc đè ép trái tim cô tới tới lui lui, cô ngoại trừ hơi ngây người, thì không biết nên làm gì.

Mà Chu Khởi bên này mới vừa lôi kéo cô ngồi xuống ở đại sảnh của cục dân chính, điện thoại của bà Chu ở bên kia liền gọi tới.

Hắn nhìn thoáng qua Hứa Nùng, sau đó cầm di động đi ra xa nghe.

"Mẹ."

Mẹ Chu ở đầu kia mở miệng, giọng nói vừa tức giận lại nóng nảy, "Mẹ nói này tiểu Chu Khởi, lá gan của con lớn nha, sao bây giờ trước khi kết hôn một giờ mới báo cho mẹ anh biết hả?"

Chu Khởi hiện tại tâm tình rất tốt, dựa vào bức tường bên cạnh, tầm mắt vẫn luôn nhìn Hứa Nùng ở cách đó không xa, trên mặt hiện lên ý cười lười biếng.

"Sớm trước một giờ chẳng phải nói trước cho mẹ rồi sao."

"..." Mẹ Chu bị thằng nhóc thối tha này làm cho tức giận muốn đánh người, "Đứa bé Hứa Nùng kia mẹ thích, các con muốn kết hôn mẹ tuyệt đối giơ hai tay đồng ý, Chu gia chúng ta cũng không coi trọng dòng dõi bối cảnh gì cả, ông nội và cha con cũng sẽ không can thiệp vào việc con lựa chọn bạn đời tương lai. Nhưng là, có một điểm, Chu Khởi, con đừng quên thân phận hiện tại của bản thân. Con chắc chắn muốn đội một tấm da giả như vậy, đi đăng ký cùng cô bé kia à?"

Chu Khởi im lặng, không biết nên nói với mẹ hắn thế nào.

https://thuviensach.vn

Hắn đã từng thử nói thật, nhưng thất bại, vốn nghĩ vài ngày gần đây thừa dịp lúc nào đó tâm trạng của Hứa Nùng tốt, lại thẳng thắn nói với cô, nhưng là không ngờ trước tiên gặp được dáng vẻ khổ sở của cô.

Chu Khởi không biết lúc trước Hứa Nùng gặp phải chuyện gì, nhưng hắn cảm thấy cô lần này, so với lần trước khi ở Bùi gia bị mẹ cô đánh một bàn tay, còn muốn suy sụp hơn.

Đặc biệt là sau đó, lúc Hứa Nùng vừa khóc vừa hỏi hắn câu kia, Chu Khởi cảm thấy trái tim mình cũng sắp bị nước mắt của cô tưới vỡ nát rồi.

Muốn một gia đình có gì khó?

Chỉ cần là nguyện vọng của cô, mọi thứ mà hắn có, bao gồm của cải, nhân mạch, bối cảnh, thậm chí tình thân, chỉ cần hắn có, hắn đều có thể cho cô toàn bộ.

Cho nên Chu Khởi một chút cũng không do dự, liền mang người tới cục dân chính.

Hiện tại bà Chu hỏi ra những lời này, trong lòng hắn cũng không phải chưa từng do dự, nhưng những do dự đó so sánh với nước mắt của Hứa Nùng, đều không đáng nhắc tới.

"Mẹ, con hiểu ý của mẹ, nhưng... Cô nàng nhà con tâm trạng của cô ấy hôm nay vô cùng không tốt, con không biết cô ấy đã gặp phải chuyện gì, nhưng khi gặp mặt con, cả người cô ấy đều vô cùng suy sụp, mẹ không nhìn thấy dáng vẻ của cô ấy lúc đó, con thật sự không thể không đau lòng.

Thật ra, trước đó không lâu con có ý muốn nói thật thân phận, nhưng mà vẫn luôn không thành công. Hôm nay có thể đột nhiên nghĩ đến chuyện lấy chứng nhận, cũng hoàn toàn là cô ấy không ngừng được, mở miệng trước hỏi con có thể cho cô ấy một gia đình hay không."

https://thuviensach.vn

Khi Chu Khởi nói tới đây, màu sắc trong con ngươi có chút trầm, ánh mắt hắn như trước đặt trên người Hứa Nùng, chậm rãi mở miệng: "Mẹ, con chỉ là muốn cho cô gái của con hôm nay có thể an tâm một chút, cho dù cô ấy về sau sẽ trách con oán con, nhưng hôm nay con cũng phải hoàn thành chuyện này."

Nếu bây giờ nói thật thân phận, Chu Khởi biết việc kết hôn này xác định chắc chắn là không thành.

Hắn ngược lại không sao cả, sớm một chút muộn một chút, dù sao hắn có kiên nhẫn theo Hứa Nùng dây dưa.

Nhưng là cô nàng nhà hắn không như vậy, từ lúc hắn quen biết cô đến bây giờ, lâu như vậy rồi, hôm nay hắn là ngày mà tâm trạng của cô buồn bã, suy sụp nhất đi.

Lúc trước ở đoàn phim bị ức hiếp, thậm chí là sau đó bị mẹ cô đối xử như vậy, cô cũng yên lặng nuốt xuống khổ sở, cho dù từng ở trước mặt hắn khóc một lần, nhưng cho tới bây giờ cũng không giống như hôm nay vậy, chủ động mở miệng nhắc tới cái gì.

Nhưng hôm nay cô đã nói.

Cô đã nói, hắn liền muốn làm cho được.

Còn những chuyện khác, hắn sắp tới cũng sẽ thẳng thắn, có thể là ngày mai, cũng có thể là ngày kia, hoặc có thể là lại qua không lâu, trong ngày sinh nhật của Hứa Nùng...

Tóm lại, không thể là hôm nay.

Hôm nay cô đã khổ sở tuyệt vọng như vậy, hắn không thể lại nện xuống thêm một búa, hắn trước tiên phải cho cô hy vọng mới.

https://thuviensach.vn

Mẹ Chu vẫn luôn hiểu rõ con trai mình, cho nên tuy rằng hắn không đem lời triệt để nói rõ, nhưng cũng biết hắn có ý gì.

Vì thế ở đầu kia thở dài, không biết nên nói cái gì cho tốt.

Trùng hợp lúc ấy Hoa Tí đi lấy sổ hộ khẩu cũng đến, mẹ Chu vội nói: "Được rồi, mẹ không nói với con nữa, Hoa Tí đến rồi, mẹ đem sổ hộ khẩu giao cho hắn."

Nói xong, lại rất nghiêm túc nói một câu với Chu Khởi.

"Con trai à, mẹ không quan tâm cuộc hôn nhân này có ý nghĩa gì với con, nhưng mẹ chỉ yêu cầu con hai điều, sự trung thành tuyệt đối, và trân trọng tuyệt đối. Đừng nói cô gái kia tình huống trong nhà phức tạp, cho dù là người vẫn luôn rất hạnh phúc, gả cho con rồi, con cũng phải làm cho người ta hạnh phúc hơn. Chưa kể, con cũng đã nói, cô gái kia cuộc sống lúc trước cũng không ra làm sao.

Tương lai của cô ấy có lẽ không chỉ có mình con, nhưng là cô ấy có thể dựa vào có lẽ chỉ có con thôi. Bất kể thế nào, chuyện kết hôn ngày hôm nay, con liền không thể phụ lòng người ta."

Từng câu từng chữ của mẹ Chu vô cùng nghiêm túc, Chu Khởi ở bên này cũng toàn bộ nghe vào trong lòng.

"Mẹ, mẹ nghĩ nhiều rồi."

Cô bé mà hắn không dễ dàng gì theo đuổi được tới tay, thương đến chết còn không kịp, làm sao có thể cam lòng khiến cô thất vọng?

...

Lúc Chu Khởi ngắt điện thoại quay lại, Hứa Nùng cuối cùng hơi hơi có chút lấy lại tinh thần.

https://thuviensach.vn

Cô nhìn khuôn mặt của Chu Khởi, một lúc lâu muốn nói lại thôi.

"Chu Khởi."

"Ừ?" Lúc hắn trả lời, cũng không ngẩng đầu nhìn cô, chỉ lôi kéo bàn tay nhỏ bé của cô, dùng đầu ngón tay vuốt ve.

Hứa Nùng không biết nên nói cái gì, luôn không thể nói em vừa rồi tuy rằng nhất thời xúc động có suy nghĩ muốn kết hôn với anh, nhưng là bây giờ tỉnh táo lại, lại chợt cảm thấy có chút thái quá?

Cô không biết lời này nói ra, Chu Khởi sẽ có phản ứng gì, dù sao nếu là cô, sau khi nghe được nhất định sẽ cảm thấy bản thân bị chơi đùa.

Sau khi Hứa Nùng lên tiếng một lúc lâu lại không nói gì, Chu Khởi liếc nhìn cô một cái, "Vợ à, em sao vậy."

Hứa Nùng bị hắn nhìn có chút căng thẳng, im lặng nhấp nhấp môi, sau một hồi khá lâu, thăm dò hỏi: "Nếu không... Hôm nay liền thôi đi? Chỗ này em xem cũng sắp hết giờ làm việc rồi, hơn nữa..."

Cô đột nhiên giống như nghĩ tới điều gì, trước mắt sáng ngời, "Hơn nữa chúng ta sổ hộ khẩu với giấy chứng nhận gì gì đó cũng không mang theo, căn bản không làm được thủ tục a."

"Cái này em không cần lo lắng, anh đã dặn Hoa Tí mang tới, đoán chừng đã sắp đến bên này rồi. Hơn nữa vừa nãy anh đã hỏi thăm, cơ quan bên này sáu giờ hết giờ làm, bây giờ mới năm giờ, còn kịp."

Hứa Nùng nghẹn lời, lần này không biết lại nói cái gì cho phải.

Chu Khởi ngược lại trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, hỏi: "Hối hận rồi? Không muốn gả cho anh nữa?"

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng nhanh chóng lắc đầu, hiện tại không phải vấn đề hối hận cùng muốn hay không muốn, chủ yếu là...

"Chu Khởi, em lúc trước nói với anh không biết anh có tưởng thật hay không, em cảm thấy em hắn là lặp lại một lần, em..."

"Anh đều biết, vợ à." Chu Khởi đánh gãy lời Hứa Nùng muốn nói, hắn không nỡ để cô nàng ngốc ngếch của hắn một lần nữa xé mở miệng vết thương, lặp lại lần nữa quá khứ của cô với hắn, "Anh đều không để ý. Hôm nay em hỏi có thể cho em một gia đình hay không, anh đồng ý, cho nên chúng ta liền đến bên này đăng ký. Chỉ đơn giản như vậy. Còn những cái khác, từ nay về sau, đều không phải là chuyện của em nữa."

Chu Khởi nói tới đây, cầm tay của Hứa Nùng lên hôn mu bàn tay cô một chút.

"Trước kia em không có anh, những chuyện gặp phải anh không quản được. Về sau em có anh rồi, vậy mọi thứ của em đều do anh quản. Còn như em nghĩ cái khác... Em là sợ anh không bảo vệ được em? Không bảo vệ được người phụ nữ của mình đều là đồ bỏ đi, em cảm thấy anh là đồ bỏ đi sao?"

Hứa Nùng bị hắn nói một hồi như vậy, càng không biết nên nói cái gì cho phải.

Lúc này đôi mắt cô còn đỏ bừng sưng tấy, nước mắt lúc trước khóc qua còn lưu lại một ít treo trên lông mi, ướt sũng. Phối với biểu cảm trên mặt cô, cả người nhìn qua vừa yếu đuối lại mềm mại.

Màu sắc trong con ngươi của Chu Khởi không tự giác tối đi, không hề nghĩ ngợi, trực tiếp nắm lấy cằm của Hứa Nùng, thật sâu in lên môi cô một nụ hôn.

https://thuviensach.vn

Hai người vẫn còn ở bên ngoài, đại sảnh lúc này tuy rằng người không nhiều lắm, nhưng lui tới cũng vẫn có nhân viên đi lại, Chu Khởi cũng không dám quá mức suồng sã, cho nên chỉ chạm vào đôi môi cô sau vài giây, liền tự giác thẳng người.

"Vợ à, về sau ở bên ngoài đừng quyến rũ anh."

"..." Hứa Nùng không biết làm sao, cô đã làm cái gì chứ? Sao liền thành quyến rũ hắn rồi?

Nhưng hiện tại cũng không phải lúc tranh luận việc này, cô vẫn là muốn lại nói một chút chuyện vừa rồi, vì thế ngẫm nghĩ, lần thứ hai mở miệng.

"Em không phải là ghét bỏ anh, cũng không hối hận, em chỉ là cảm thấy quyết định hôm nay có chút vội vàng kích động, em sợ về sau anh lại..."

" Về sau không có sợ hãi, ít nhất ở chỗ anh là tuyệt đối không có." Chu Khởi nói, "Vả lại đã đến đây rồi, anh cũng kêu người đi lấy sổ hộ khẩu rồi..."

Đang nói chuyện thì, Hoa Tí liền hùng hùng hổ hổ từ cửa lớn chạy vào, sau khi nhìn thấy bóng dáng của Chu Khởi và Hứa Nùng, trực tiếp hô hai tiếng: "Lão Đại! Chị dâu!"

Chu Khởi tùy ý quét mắt về phía hắn, không đứng dậy, cho dù tươi cười lười biếng, lại nhích lại gần bên Hứa Nùng.

Môi mỏng của hắn nhẹ dán lên bên tai cô, giọng nói không chút chú ý, tràn đầy ý cười, "Nhìn xem, người đưa giấy chứng nhận cũng đến rồi, em bây giờ nếu là hối hận, anh không phải bị người ta chê cười cả đời sao?"

https://thuviensach.vn

"Vợ à, cho chút mặt mũi, hôm nay kết hôn, về sau em muốn làm cái gì anh đều chiều theo em, nhé?"

Hứa Nùng có chút đâm lao phải theo lao, cô nhìn thoáng qua vẻ mặt nhiệt tình cùng vui mừng của Hoa Tí, đột nhiên liền cảm thấy bản thân quả thật cái gì cũng đều không nói ra được.

Quá trình nhận giấy kết hôn rất thuận lợi, sau khi hai người điền vào đơn, liền đi chụp ảnh.

Lúc chụp ảnh Hứa Nùng vẫn còn có chút xấu hổ, người phụ trách chụp ảnh của cục dân chính luôn luôn hướng dẫn cảm xúc của cô, nhưng cô vẫn là biểu hiện rất mất tự nhiên.

"Ai nha, cô bé rất thẹn thùng nha, chàng trai nhanh trêu chọc vợ của cậu một chút đi."

Ý cười trên mặt Chu Khởi càng ngày càng đậm, hắn nhìn khuôn mặt đỏ bừng của Hứa Nùng, sáp lại gần nói khẽ với cô: "Vợ à, nếu không anh nói với em một chuyện cười? Thật ra anh là kẻ có tiền kiêu ngạo."

Lời này ngược lại thật làm cho Hứa Nùng vui vẻ, cô tươi cười trừng mắt nhìn hắn, "Người có tiền bây giờ, đều có thói quen không có chỗ ở cố định?"

"Đúng nha." Chu Khởi nhéo hai má Hứa Nùng, "Nếu không sao có thể theo đuổi được cô vợ tốt thế này."

Hứa Nùng bị động tác nhỏ thân mật của hắn làm cho đỏ mặt, thợ chụp ảnh lại cảm thấy trạng thái của cô lúc này rất tốt, vì thế nhanh chóng nói.

"Đúng đúng, cứ như vậy, đến đến, hai người nhìn vào ống kính a! Một, hai, ba!"

https://thuviensach.vn

Chụp ảnh ký tên, đóng dấu lấy sổ, quá trình này sau đó chỉ dùng hơn nửa giờ đồng hồ, cũng may hôm nay người ở cục dân chính không đông lắm, lại đến lúc sắp tan tầm, cho nên bọn họ tranh thủ mấy phút đồng hồ trước sáu giờ, lấy được giấy chứng nhận kết hôn tới tay.

Hứa Nùng nhìn hai quyển sổ đỏ vừa mới ra lò kia, trong nhất thời xúc động vô cùng.

Cô cảm thấy cuộc sống gần đây của mình quá mức kích thích rồi, vốn vẫn luôn là trạng thái trì trệ không tiến, đột nhiên không hiểu sao bắt đầu tăng tốc.

Chưa từng nghĩ sẽ nói chuyện yêu đương trước khi tốt nghiệp đại học, kết quả hẹn hò rồi.

Chưa từng nghĩ sẽ thật sự đoạn tuyệt với mẹ, kết quả náo loạn tan vỡ.

... Càng chưa từng nghĩ sẽ kết hôn sớm như vậy, kết quả...

Cô lại nhìn thoáng qua chứng nhận kết hôn trong tay, sau đó lại nhìn thoáng qua người đàn ông ở bên cạnh, đột nhiên cảm thấy có vài luồng cảm xúc trong lòng cùng tuôn ra.

Có không chân thật, cũng có ngập tràn nhẹ nhõm, cô cảm giác bản thân giống như bị nhốt trong một tầng bọt khí, bọt khí mang theo cô lơ lửng giữa không trung, cô có chút sợ hãi.

Nhưng vừa cúi đầu, lại phát hiện người đàn ông này ở phía dưới đang giương đôi tay chuẩn bị đón lấy cô, phần sợ hãi kia bỗng nhiên lại biến thành an tâm.

Hứa Nùng chưa kịp nói cái gì, Chu Khởi liền đột nhiên cầm lấy chứng nhận kết hôn trong tay cô.

https://thuviensach.vn

"Về sau tất cả đồ quan trọng trong nhà chúng ta đều do em quản lý, thẻ ngân hàng a, sổ tiết kiệm a, giấy chứng nhận bất động sản a... Những cái đó đều giao cho em, nhưng chỉ có giấy chứng nhận kết hôn này, phải để ở chỗ anh."

Chu Khởi vừa lấy di động chụp lại chứng nhận kết hôn, vừa thuận miệng nói một câu.

Hứa Nùng không hiểu ra sao, "Vì sao vậy?"

Giấy tờ chứng nhận quan trọng không phải là nên bảo quản ở cùng một chỗ sao? Cô cũng không muốn quản lý mấy thứ mà Chu Khởi vừa mới nói, nhưng là lại vẫn là không rõ hành động này của hắn là có ý gì.

"Không có giấy chứng nhận kết hôn thì không thể tùy tiện ly hôn." Chu Khởi cũng không chuẩn bị nhiều lời, nói đến đó liền ngừng lại.

Hứa Nùng không biết làm sao, cô thật sự không đoán được đối với loại chuyện này người đàn ông này lại ấu trĩ như thế.

"Không có giấy chứng nhận kết hôn còn có thể khởi tố ly hôn..." Cô yên lặng nói một câu.

Nào ngờ Chu Khởi nghe xong lời này, cau mày liếc cô một cái, "Em còn thật sự suy xét chuyện ly hôn?"

"..." Hứa Nùng cảm thấy tạm thời không cách nào nói chuyện với người này, vì thế ngậm miệng không để ý đến hắn nữa.

Hoa Tí lúc này cũng vui mừng hớn hở từ trong cục dân chính đi ra, trong tay hắn xách một túi kẹo, là vừa nãy hắn thừa dịp lúc Chu Khởi và Hứa Nùng chụp ảnh, làm thủ tục, đi tới siêu thị nhỏ bên ngoài mua.

https://thuviensach.vn

Sau khi mua trở về, khuôn mặt hắn tràn đầy vui vẻ phát một vòng cho nhân viên công tác của cục dân chính, lúc này phát xong còn dư lại không ít, vì thế tươi cười tiến đến trước mặt hai người.

"Lão Đại, chị dâu, em vừa nãy thay hai người phát kẹo cưới, còn dư chút, hai người cũng ăn mấy cái?"

Chu Khởi cất giấy chứng nhận kết hôn vào trong túi áo khoác, sau đó thuận tay móc ra một nắm kẹo, mở ra một cái trước tiên đút cho Hứa Nùng.

Hứa Nùng không kịp trốn tránh, chỉ có thể theo bản năng há miệng.

Là một cái kẹo hoa quả vị dưa hấu, vừa béo ngậy lại có chút mát mẻ trong lành, ngược lại làm cho Hứa Nùng có chút ngạc nhiên vui vẻ, đầu lưỡi không tự giác ở trên cục kẹo đảo qua đảo lại.

Chu Khởi thấy cô phùng má ăn đến coi như vui vẻ, biểu cảm trên mặt cũng theo đó vui mừng, sung sướng.

Phút chốc, hắn nghĩ đến phía sau vẫn còn một người, vì thế xoay người nhìn về phía bên đó một chút, nói với Hoa Tí câu: "Vẫn chưa đi?"

"..."

Hoa Tí chưa thấy qua người nào qua cầu rút ván nhanh như vậy!

Hắn cảm thấy trái tim nóng bỏng của mình cũng đều bị Lão Đại tổn thương, về sau chỉ có thể tăng lương gấp đôi mới có thể bù đắp được!

...

Sau khi Hoa Tí đi rồi, cửa cục dân chính cũng chỉ còn lại có Hứa Nùng và Chu Khởi hai người.

https://thuviensach.vn

Đầu tháng mười hai đã là đầu mùa đông, sắc trời tối vô cùng sớm, lúc này mặt trời chiều đã hoàn toàn lặn xuống, chỉ có chân trời xa xa còn lưu lại một chút màu xanh đậm.

Đèn bên đường cũng đã sớm sáng lên, nghiêng nghiêng chiếu lên hai người.

Thật ra không khí xung quanh không tính là yên tĩnh, xe cộ ngược xuôi rất nhiều, còn có người đi đường thỉnh thoảng đi ngang qua, tiếng nói chuyện và tiếng bước chân cũng vẫn luôn không dứt.

Nhưng xung quanh hai người giống như cách một tấm lá chắn, Hứa Nùng thậm chí có loại cảm giác, giờ khắc này không khí quanh người bọn họ, cũng chuyển động chậm hơn.

Cô "cạch" một tiếng cắn nát cục kẹo trong miệng, tiếp đến, chủ động ngẩng đầu nhìn về hướng Chu Khởi.

"Ngài Chu, tân hôn vui vẻ nha."

Giọng cô rất nhẹ, nghe không ra là cảm xúc gì, nhưng lại giống như một cái lông vũ, nhẹ nhàng rơi xuống trong lòng Chu Khởi.

Hắn cũng không nhẫn nhịn, một tay đem người kéo vào trong ngực mình, nâng mặt cô, hung hăng in lên một nụ hôn sâu.

Hô hấp của hai người dần dần hỗn loạn, lúc Hứa Nùng cảm thấy bản thân sắp hít thở không thông, Chu Khởi rốt cuộc buông cô ra.

Người đàn ông kia cũng không lập tức đứng thẳng người, khuôn mặt tuấn tú như trước ghé vào trước mặt cô, cái trán thân mật nhẹ chống lên trán cô.

https://thuviensach.vn

Khi mở miệng, trong giọng nói của Chu Khởi mang theo ý cười lười biếng.

"Em cũng tân hôn vui vẻ nha, bà Chu."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 58

Hứa Nùng là được Chu Khởi một đường cõng về nhà.

Cục dân chính cách nhà trọ của Hứa Nùng không xa lắm, lúc trước bọn họ bắt xe từ chỗ gần đó qua mới hết mười mấy phút đồng hồ, cho nên sau khi đợi trong chốc lát cũng không đợi được xe trống, cô liền bàn bạc với Chu Khởi nếu không đi bộ trở về thôi.

Chu Khởi đương nhiên đồng ý, nhưng mà sau đó đi được hai bước liền nhất định nói muốn cõng Hứa Nùng quay về.

"Cõng hay ôm em chọn một cái đi."

Hứa Nùng ngay cả từ chối cũng không được, chỉ có thể chống lại ánh mắt của người qua đường xung quanh, mặt đỏ bừng bừng leo lên lưng hắn.

Thật ra cảm giác này đối với Chu Khởi mà nói cũng rất mới lạ.

Dù sao lần trước khi cõng Hứa Nùng, quan hệ của hai người vẫn chưa phải như thế này.

Suy nghĩ lúc ấy chính là, cô gái này sớm muộn là của mình.

Hiện tại thì, cô gái này đã là của mình rồi.

Vừa nghĩ đến đây, ý cười trên mặt Chu Khởi càng thêm lười biếng nhàn hạ.

Khi về đến phía dưới nhà trọ, Hứa Nùng muốn kêu hắn thả cô xuống.

https://thuviensach.vn

Chu Khởi không đồng ý, kiên quyết cõng cô đi đến bên ngoài cửa thang máy.

Có một bác gái sống ở tầng dưới dường như mới vừa đi nhảy ở quảng trường về, một thân quần áo rất rực rỡ, thần thái nhìn qua so với người cùng lứa tuổi có sức sống hơn nhiều.

Bác gái ngâm nga một khúc nhạc ở cửa thang máy, vừa lắc hông vừa chờ thang máy, nhìn thấy Chu Khởi và Hứa Nùng đi tới, cười ha hả bắt chuyện.

"Người còn trẻ tình cảm thật tốt, mới kết giao không bao lâu đi? Tôi hình như trước kia từng nhìn thấy hai người, có phải cái lần mất điện lần trước không, hai đứa cũng đi siêu thị bên ngoài tiểu khu mua đồ?"

Bác gái quả thật có chút ấn tượng về bọn họ, chủ yếu là có ấn tượng rất sâu về Chu Khởi, hôm bị mất điện đó hắn và Hứa Nùng đi siêu thị, sau đó cũng không đi vào, luôn đứng ở bên ngoài hút thuốc.

Lúc ấy bà cùng bạn già cũng đi siêu thị mua cây nến, hai người còn nói một câu, chàng trai này lớn lên rất nhanh nhẹn đi.

"Không phải là kết giao." Chu Khởi chẳng mấy khi có kiên nhẫn trả lời người xa lạ, "Đã kết hôn rồi."

Lúc hắn nói chuyện, mặt mày hiện lên vẻ lười biếng, khóe môi khẽ nhếch, trong nụ cười dường như có chút đắc ý.

Bác gái rất ngạc nhiên, nhìn bọn họ trên dưới hai lượt, "Hai đứa nhìn qua cũng không lớn nha, kết hôn sớm như vậy à? Thật sự là hiếm thấy, thanh niên bây giờ có rất ít người giống như các cháu."

Hứa Nùng bị quan sát có chút ngại ngùng, cô nằm sấp trên lưng Chu Khởi, kéo kéo tai hắn, nhỏ giọng nói với hắn: "Anh điệu thấp một chút."

https://thuviensach.vn

"Điệu thấp cái gì? Việc vui đương nhiên muốn cho toàn thế giới cũng biết chứ."

Nụ cười trên mặt hắn lười biếng, tiếp đó siết chặt bàn tay trên chân Hứa Nùng, nói: "Kẹo cưới lúc trước vẫn còn hai cái ở trong túi áo khoác của anh, em lấy ra mời bác gái này ăn, để người ta cũng dính chút không khí vui mừng."

"Ơ, hôm nay mới kết hôn à?" Bác gái cười hỏi.

"Vâng."

"Rất tốt, rất tốt, hôn lễ tổ chức ở chỗ nào nha?" Bác gái cho là bọn họ hôm nay làm tiệc rượu, cho nên mới hỏi như vậy.

Hứa Nùng thấy hai người tán gẫu đến càng ngày càng thân mật, nhanh chóng lấy ra cái kẹo còn dư, đưa qua cho bác gái kia.

"Bác gái, bác ăn kẹo đi."

Người già đều thích những đứa trẻ lớn lên ngoan ngoãn, Hứa Nùng lúc này nằm sấp trên lưng Chu Khởi, nhìn qua hai má đỏ hồng, dáng vẻ vừa ngoan ngoãn lại ngượng ngùng, bác gái kia càng nhìn càng cảm thấy thích.

"Nhà bác ở tầng sáu, nhà đầu tiên bên phải, về sau các cháu nếu là có việc gì gấp a, có thể đi tìm bác. Bình thường chỉ có bác cùng ông ấy hai người ở nhà, rất nhàn, không cần sợ làm phiền a."

Chu Khởi tươi cười gật gật đầu, Hứa Nùng cũng có chút xấu hổ kéo ra một nụ cười với bác gái.

Sau khi bác gái ra khỏi thang máy, Hứa Nùng oán hận đánh bả vai Chu Khởi một cái, "Anh có thể cho em biết hai chữ điệu thấp viết như thế nào hay không?"

https://thuviensach.vn

Cô cũng đã kêu hắn điệu thấp rồi, kết quả người đàn ông này lại vẫn có thể trái lại tán gẫu với người ta nhiều như vậy, sau đó nếu không phải là bác gái đến nơi phải đi ra, đoán chừng hắn cũng có thể tán gẫu với người ta đến chuyện nuôi con đi.

Cú đánh kia của Hứa Nùng giống như gãi ngứa, Chu Khởi một chút cũng không để ý.

Hắn quay đầu lại, hôn một cái lên cằm của Hứa Nùng, "Cô vợ anh không dễ dàng gì mới cưới được, anh đương nhiên muốn khoe khoang với cả thế giới rồi."

Hứa Nùng còn có chút oán giận trừng hắn, hắn nhịn không được, lại hôn một cái lên mặt cô.

"Được rồi, đừng tức giận, lần sau nghe lời em."

Nói xong, hắn dường như là nghĩ tới điều gì, đột nhiên lại hỏi câu: "Vừa nãy lời của bác gái kia ngược lại là nhắc nhở anh, vợ à, em muốn tổ chức hôn lễ kiểu gì a? Trước kia có từng nghĩ tới việc này không? Ở trong nước hay là ở ngước ngoài? Kiểu Trung hay là kiểu Tây?"

Hứa Nùng nghe xong lời của hắn, có chút cạn lời nhìn hắn.

Cô luôn cảm thấy Chu Khởi gần đây giống như luôn quên chuyện hắn là tên quỷ nghèo, tuy rằng có lẽ gần đây thu nhập ổn định, nhưng hắn là vẫn chưa tới mức độ tùy tùy tiện tiện liền có thể lấy ra một khoản lớn đi?

Nhưng mà Hứa Nùng lại không tiện nói thẳng cái gì, nghĩ một chút, cô siết chặt cánh tay ôm trên cổ Chu Khởi, nói: "Em tạm thời không muốn tổ chức hôn lễ."

Lý do cô nói với Chu Khởi là, hiện tại hai người cũng không có bạn bè, người thân nào, hơn nữa cô mới đại học năm ba, về sau còn muốn nghĩ

https://thuviensach.vn

chuyện chuyển khoa, tuy rằng đã nhận giấy chứng nhận kết hôn rồi, nhưng mà thật sự chân chính tính ra, tuổi tác cũng không phải rất lớn, không cần gấp gáp.

Thật ra Chu Khởi đoán được băn khoăn của Hứa Nùng, nhưng hắn không nói rõ, hôm nay vui vẻ, hắn cũng không cần thiết bác bỏ những gì cô nói.

Bởi vậy sau khi cô nói xong những lời kia, hắn liền gật đầu nói được.

Sau đó về đến nhà, Chu Khởi mới đem Hứa Nùng thả xuống.

Hắn chạm vào hai má cô, nói: "Đi tắm rửa một cái trước đi? Trên mặt lúc trước khóc đến lem nhem kìa."

Cũng may nhiếp ảnh gia bên cục dân chính lấy ánh sáng không tệ, cho nên ảnh cưới chụp ra ngược lại không nhìn ra Hứa Nùng có cái gì khác thường, trên ảnh cô nàng nhà hắn như trước là dáng vẻ ngoan ngoãn, mềm mại.

Hứa Nùng nghe xong lời này, cũng có chút ngượng ngùng. Cô gần như trong nháy mắt liền nghĩ tới bản thân ở đầu đường khóc đến suy sụp, sau đó hỏi Chu Khởi những lời có liên quan đến gia đình kia.

Vừa nghĩ đến đây, cô liền vội vàng xoay người, cũng không nói cái gì nữa, chạy thẳng về hướng phòng tắm.

Chu Khởi lúc này tâm tình rất tốt.

Hắn thật sự rất lâu rồi không có vui vẻ giống như hôm nay vậy, lúc trước mang theo đội xe một đường ở nước ngoài thi đấu phá vỡ lớp lớp vòng vây, cảm giác của hắn cũng nhàn nhạt, chỉ cảm thấy cái cúp kia chỉ là bọn họ nên lấy được.

https://thuviensach.vn

Nhưng lần này hắn lại có loại tâm tình ngạc nhiên vui mừng và cuồng nhiệt, cảm giác khô nóng trong ngực đồng loạt phun trào.

Hắn ngẫm nghĩ, lại nhìn thoáng qua cửa phòng tắm mà Hứa Nùng vừa mới đóng, cuối cùng quyết định hôm nay buông thả một chút, hút điếu thuốc chúc mừng một cái.

Chu Khởi không hút ở trong phòng khách, mà là đi vài bước đến ban công.

Hàng vạn ngọn đèn bên ngoài giống như dải ngân hà, như những ngôi sao nhỏ thắp sáng màn đêm.

Chu Khởi đứng ở trước cửa sổ, thuận tay đưa điếu thuốc đến bên miệng, tiếp đến nghiêng đầu, ấn xuống cái bật lửa. Ngọn lửa lóe lên, ánh lửa màu lam đỏ chiếu sáng xung quanh sống mũi của hắn, khuôn mặt khoa trương kia tăng thêm một phần ngang bướng.

Hắn thong thả hút một hơi, tiếp đến ngậm điếu thuốc bên miệng, rồi sau đó lấy ra điện thoại di động mà Hứa Nùng tặng hắn.

Hắn bình thường rất ít chơi WeChat, cho nên vòng bạn bè sạch sẽ, một lời nói nhảm hoặc là ảnh chụp cũng không có.

Đầu ngón tay hắn ở trên màn hình ấn vài cái gõ ra vài chữ, tiếp đến lại đem ảnh chụp giấy chứng nhận kết hôn lúc trước chụp ở cửa cục dân chính dán lên, một lát sau, ấn gửi đi.

Vì thế vòng bạn bè đầu tiên trên WeChat của Chu Khởi cứ như vậy tùy tiện ra đời ——

【 Cuối cùng đã là người của ông đây. 】

https://thuviensach.vn

Phía dưới là ảnh chụp một đôi sổ đỏ, chỗ quan trọng hắn đều che mờ, thậm chí ngay cả ảnh chụp trên giấy chứng nhận kết hôn hắn cũng không lộ ra, duy chỉ còn còn dư lại hai cái tên chói lọi.

Người được cấp: Chu Khởi.

Người được cấp: Hứa Nùng.

Phía dưới còn đánh dấu ngày đăng ký.

Cái vòng bạn bè này gửi đi không quá mười giây đồng hồ, WeChat của Chu Khởi liền nổ tung. Những bình luận trong vòng bạn bè tăng vọt.

Trần Tiến là người đầu tiên ở trong nhóm nói ——

【 WeChat 】 Trần Tiến: Đệch?????????

【 WeChat 】 Trần Tiến: Chu Khởi????????

Chu Khởi lười biếng nhìn màn hình, bên miệng gợi lên ý cười biếng nhác.

【 WeChat 】 Chu Khởi: Gọi ba Chu làm gì?

【 WeChat 】 Trần Tiến:.....

【 WeChat 】 Trần Tiến: Cậu thật sự lấy chứng nhận rồi??? Giấy chứng nhận kết hôn trong vòng bạn bè của cậu không phải là P đi!

【 WeChat 】 Chu Khởi: Làm như tớ nhàm chán như cậu vậy?

【 WeChat 】 Trần Tiến:...

Một lát sau, Trần Tiến lại không kìm được.

https://thuviensach.vn

【 WeChat 】 Trần Tiến: Tớ nói này Hoắc Tam, Thẩm Mộ Ngạn, hai cậu liền không có gì muốn nói sao? Tên này lại có thể là người kết hôn sớm nhất trong nhóm chúng ta! Các cậu chẳng lẽ không cảm thấy nhục nhã à?!

【 WeChat 】 Hoắc Tam: Nên cảm thấy nhục nhã chính là cậu, trong bốn người chúng ta, chỉ có cậu vẫn không có ai muốn.

【 WeChat 】 Thẩm Mộ Ngạn: Ừ.

【 WeChat 】 Trần Tiến:.....

Chu Khởi ở bên này ý cười càng sâu, gõ gõ đánh đánh lại ở mặt trên tán gẫu với bọn họ vài câu.

Sau đó mẹ Chu cũng gửi đến WeChat, muốn từ hắn toàn bộ ảnh giấy chứng nhận kết hôn không bị vạch mã, Chu Khởi theo lời của bà gửi qua, vài giây đồng hồ sau, mẹ Chu gửi đến một tin nhắn ghi âm.

"Con dâu của mẹ thật xinh đẹp, chậc, kết hôn với con thật sự là đáng tiếc."

Chu Khởi cũng đã quen với điệu bộ này của mẹ hắn, cũng không để ý, thuận miệng đáp câu: "Nếu không kết hôn với con, mẹ cũng không có con dâu xinh đẹp như vậy."

Hai mẹ con giống như mọi khi, lại buôn chuyện trêu chọc vài câu, sau đó mẹ Chu đột nhiên giọng điệu nghiêm túc một chút.

"Ông nội con kêu con cuối tuần về nhà một chuyến, nói muốn đánh gãy chân chó của con."

Chu Khởi nhịn không được cười, "Ông nội đã biết chuyện con lén lút đăng ký kết hôn rồi?"

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy, vừa nãy còn xem ảnh kết hôn của hai đứa với mẹ đó, nói cô bé Nùng Nùng kia quen mặt, nhìn chính là một cô gái tốt. Mẹ vừa nãy lén lút nghe một chút, ông nội con giống như còn gọi điện thoại cho trợ lý, kêu người chuẩn bị lễ gặp mặt cho cháu dâu nữa, đoán chừng là chờ sau khi chân chó của con bị đánh gãy, liền muốn gặp con bé đi."

Ý cười trên mặt Chu Khởi càng ngày càng đậm, hắn đem điếu thuốc trên tay dập tắt, nhịn không được lại đốt tiếp một điếu, sau đó nói với mẹ Chu: "Cuối tuần con về, nhưng là chuyện gặp mặt lại chờ một chút đi, chờ sau khi con đem mọi chuyện đều nói rõ với cô ấy lại nói."

Mẹ Chu ở đầu kia không thôi lo lắng, "Ôi, có thể hay không sau khi con nói xong, trà của con dâu mẹ liền ngâm nước nóng nha?"

Mẹ Chu ở đầu kia lúc nói đến câu này, vừa vặn Hứa Nùng tắm xong từ phòng tắm mở cửa đi ra.

"Không đâu." Chu Khởi và Hứa Nùng liếc mắt nhìn nhau, "Mẹ, trước đừng nói, cô nàng nhà con đi ra rồi."

Nói xong liền trực tiếp đem điện thoại cắt đứt, lại vội vàng dập tắt điếu thuốc vừa mới đốt lên.

Hứa Nùng nhìn một loạt động tác này của hắn, không hiểu sao cảm thấy có chút buồn cười.

Cô vừa lau tóc, vừa đi đến bên cạnh hắn.

Cô gái nhỏ lúc này đã thay quần áo ở nhà, một bộ váy ngủ nhung san hô màu trắng, cần cổ vừa tinh tế lại trắng, có mấy sợi tóc ẩm ướt dính ở mặt trên.

"Lại lén lút hút thuốc đi?" Hứa Nùng vừa lau tóc, vừa hỏi hắn.

https://thuviensach.vn

Chu Khởi túm cô gái nhỏ đến trước người, đón lấy khăn mặt trong tay cô, thay cô lau tóc.

"Hôm nay vui vẻ, chỉ là muốn hút điếu thuốc chúc mừng một chút."

Hứa Nùng nâng mắt nhìn hắn, "Em lại chưa nói quản lý anh, anh giải thích nhiều như vậy làm gì?"

"Không được, em là vợ của anh, nhất định phải quản lý anh."

Nói xong, trên mặt Chu Khởi hiện lên nụ cười mỉm nhàn nhã, nâng mặt Hứa Nùng, thân mật cọ cọ chóp mũi cô.

"Về sau chuyện phiền lòng bên ngoài do anh quản lý.

Anh do em quản lý."

Khi hắn nói chuyện giọng điệu cũng không khác lúc bình thường, nhưng không hiểu sao khiến cho trái tim của Hứa Nùng nhảy lên một cái.

Sự nặng nề vốn còn đọng lại ở trong lòng, vẫn luôn nhẫn nại chịu đựng, dường như vào giờ khắc này chậm rãi tan đi chút ít.

Ánh mắt cô mềm mại, nhẹ ngẩng lên nhìn hắn, không lên tiếng.

Chu Khởi vĩnh viễn không chịu nổi sự trêu chọc vô ý của Hứa Nùng, lúc này thấy cô yên tĩnh nhìn mình, sự khô nóng trong lòng càng rõ ràng.

Hắn chuyển động, đem mặt xê dịch sang bên cạnh, tiếp đến, môi mỏng nhẹ dán lên tai Hứa Nùng, trong hơi thở, có dòng điện căng chặt khiến người run rẩy.

Khi lại mở miệng, giọng hắn trầm khàn, trong lời nói, có sức hút làm cho người ta muốn trầm luân.

https://thuviensach.vn

"Bạn học nhỏ, cái phiếu【 muốn làm gì thì làm 】lúc trước, hôm nay có thể xin đổi không?"

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 59

Giọng Chu Khởi vào giờ phút này, có khả năng mê hoặc lòng người.

Trên người hắn vẫn tản ra mùi thuốc lá chưa tan, không nặng, pha trộn với hơi thở mát lạnh vốn có trên người hắn, lúc này dày đặc phả vào chóp mũi Hứa Nùng, trong lúc cô hít thở, cảm giác cả thế giới đều chỉ còn lại hương vị của hắn.

Khoảng cách của hai người rất gần, giọng Chu Khởi nghe ra cuốn hút hơn so với bình thường, âm cuối hơi cuốn lên, không khó nghe ra trong lời nói của hắn có ý cười khe khẽ.

Hứa Nùng không nói gì, chỉ là theo bản năng muốn lùi về phía sau.

Nhưng là Chu Khởi cũng không cho cô cơ hội này, cánh tay dài giống như cái bàn là, chặt chẽ khóa ở bên hông cô.

Hứa Nùng cảm thấy cơ thể đang không ngừng nóng lên, không chỉ là hai má, từ lòng bàn chân đến đỉnh đầu, cả người cô đều giống như đặt trong lò nướng.

Mặt của người đàn ông di chuyển xuống phía dưới, chóp mũi nhẹ đụng vào phía dưới cằm của cô, chỗ chóp mũi truyền đến hô hấp nóng rực làm cho cô cảm thấy ngứa.

Hứa Nùng có chút không nhịn nổi ngửa cổ lên.

https://thuviensach.vn

Chẳng qua động tác này, ngược lại là dễ dàng hơn cho Chu Khởi tiến công, đôi môi của hắn vẫn luôn lưu luyến ở trên cần cổ trắng nõn thon dài, một lần lại một lần, nụ hôn mỏng như cánh ve không ngừng hạ xuống.

Hô hấp của hắn dần dần có chút nặng nề, nhiệt độ trên môi cũng càng trở nên nóng rực.

Từng chút từng chút một, nụ hôn của hắn chuyển từ cổ qua sau tai Hứa Nùng, ở nơi đó lại hạ xuống một nụ hôn ẩm ướt, tiếp đến, hắn lại ở bên tai cô nhẹ giọng hỏi câu: "Ừm? Hôm nay có thể xin đổi không?"

Hứa Nùng không biết nên đáp lại như thế nào, cô luôn cảm thấy quá nhanh, nhưng là lại giống như tốc độ bình thường. Dù sao hai người trước đó đã nhận giấy chứng nhận kết hôn, hiện tại bọn họ là vợ chồng hợp pháp...

Cái đầu nhỏ của cô nghĩ trái nghĩ phải, lúc này rất hỗn loạn, cho nên chậm chạp không đáp lại.

Chu Khởi có chút không kịp đợi, bàn tay nóng bỏng thuận theo khe hở của vạt áo luồn vào bên trong thăm dò, làn da tinh tế, trơn nhẵn bên eo bị hắn vuốt ve qua lại, ánh mắt hắn càng thâm trầm nóng bỏng.

Nụ hôn của người đàn ông vẫn luôn không ngừng, Hứa Nùng có thể cảm giác được dái tai của mình bị hắn nhẹ nhàng ngậm lấy, qua lại hôn mút khẽ cắn.

Đôi môi mỏng của hắn mang theo dục vọng đốt người, bàn tay lớn thăm dò bên hông cô cũng có chút đáng sợ, Hứa Nùng không ngừng được run rẩy, cơ thể càng ngày càng mềm nhũn.

"Chu Khởi..."

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng vô thức mở miệng, thanh âm như là hóa thành nước, có chút uất ức, có chút sợ hãi, cũng mang theo chút mềm mại dụ người.

Chu Khởi chịu không nổi, chặn eo cô, hung hăng hôn lên đôi môi đỏ mọng của cô.

Hô hấp giống như sóng nhiệt bỏng người truyền tới từ Chu Khởi bên kia, Hứa Nùng cảm nhận được rõ ràng, hơi thở của hai người thật sâu quấn quýt cùng một chỗ.

Hơi thở mang tính xâm lược của hắn giờ phút này quá mức mãnh liệt, hoàn toàn khác hắn với sự phóng túng, không để ý đến bất kỳ cái gì lúc bình thường, mang theo khí thế mạnh mẽ làm cho không người nào có thể kháng cự.

Cô có chút sợ hãi, nhưng tránh không ra trốn không thoát, có thể làm, có lẽ cũng chỉ có mềm nhũn dựa vào trong ngực hắn, run rẩy nhè nhẹ tiếp nhận nhiệt tình của hắn.

Nhưng mà, sau đó Chu Khởi đã nhận ra chút sợ hãi từ Hứa Nùng, một lát sau, hắn thả người ra.

"Thôi, mới ngày đầu tiên giữ chứng nhận lên chức, không thể dọa vợ anh sợ."

Lúc nói chuyện, hắn thở dốc thật sâu, đầu đặt ở trên vai Hứa Nùng, giống như là cố gắng hết sức hồi phục, cũng dường như là cố gắng hết sức kiềm chế.

Hứa Nùng từ trong trạng thái hoảng hốt thiếu dưỡng khí từ từ tỉnh lại, cô có thể cảm nhận được sự khó chịu lúc này của hắn, cũng biết hắn là vì mình mới chịu đựng.

https://thuviensach.vn

Cô có chút không đành lòng, sau khi thật nhẹ thở dốc hai cái, mở miệng thăm dò hỏi: "Anh vẫn tốt chứ? Muốn đổi phương pháp giải quyết hay không?"

Chu Khởi vừa nghe, bật cười, ngẩng đầu thân mật hôn hôn khuôn mặt cô, "Em giúp anh?"

"... Em là nói, tắm nước lạnh gì gì đó."

Thật ra loại chuyện này đổi lại là trước kia, Hứa Nùng chắc chắn không biết.

Nhưng gần đây qua lại gần gũi với Lưu Ngải Trì Sa Sa hai cô nàng kia, bọn họ lén lút cũng nói một ít đề tài có màu sắc, cô cho dù không có hứng thú cũng sẽ hoặc nhiều hoặc ít nghe được.

Người đàn ông này đang muốn... lại dưới tình huống không thể, tắm nước lạnh là biện pháp trực tiếp nhất.

Nào ngờ đề nghị này Chu Khởi hoàn toàn không muốn nghe, như trước dựa vào cô, rầm rì nói: "Không đi, anh có thể nhịn xuống."

Lúc hắn nói chuyện, Hứa Nùng có thể cảm nhận rõ ràng sự ẩn nhẫn cùng căng thẳng quanh người hắn, cùng với trong giọng nói, mang theo sự kiềm chế.

Cô mím môi im lặng, cuối cùng quay đầu nhìn xuống đầu hắn vẫn đang dựa vào mình, sau đó kích động cùng thăm dò hỏi: "Vậy... Nếu em giúp đỡ, thì giúp như thế nào?"

...

Sau khi xong việc, Hứa Nùng dường như là mệt mỏi dựa vào trong ngực Chu Khởi, không muốn động đậy một chút nào.

https://thuviensach.vn

Lúc này lòng bàn tay cũng chết lặng, tóc vốn còn chưa khô, lúc này có chút lộn xộn có mấy sợi tản ra trên trán cô, hai gò má ửng hồng dụ dỗ người phạm tội, môi khẽ nhếch, cái miệng nhỏ, dồn dập thở gấp.

Thật ra cô cũng không làm gì, vẫn luôn là hắn dẫn dắt động tác, nhưng chỉ là, không hiểu sao... Cảm thấy rất mệt rất nóng, còn có chút xấu hổ.

Cô nằm sấp trong ngực hắn, cũng không dám nâng mắt, nhỏ giọng rầu rĩ nói với hắn một câu: "Anh hư quá đi."

Chuyện hôm nay đơn giản đã đổi mới tất cả nhận thức từ trước đến nay của cô, nhất là, trong quá trình đó, hắn ở bên tai cô hổn hển thô ráp nói ra hai câu nói kia...

Hứa Nùng không thể nghĩ tiếp nữa.

Chu Khởi lúc này ngược lại giống như một con cáo được thoả mãn, lông mày và khóe mắt đều hơi hơi nhếch lên, vẻ mặt thoải mái, hài lòng.

"Vợ à, việc này cũng không thể trách anh, là em chủ động hỏi anh có thể giúp hay không, anh nào dám từ chối ý tốt của em chứ."

"..."

Hứa Nùng không muốn tranh cãi với hắn, giãy dụa muốn đứng dậy rời đi.

Chu Khởi cũng không ngăn cản, buông tay để cô đi, chẳng qua cô chân trước vừa bước, hắn cũng chậm rì rì sải chân theo ở phía sau.

Sau đó Hứa Nùng đi vào phòng ngủ của mình, sau khi thấy hắn cũng theo vào, nghi hoặc hỏi câu: " Sao anh theo em đi vào?"

"Em nói xem?" Hắn đi đến bên cạnh cô, rủ mí mắt nhìn cô, "Vừa rồi không làm tới bước cuối cùng, là anh muốn cho em thời gian thích ứng,

https://thuviensach.vn

nhưng là không đại biểu muốn để em thích ứng cả đời."

Hứa Nùng ngây người, còn chưa kịp phản ứng, thì thấy hắn đột nhiên xoay người đi ra khỏi phòng, cũng không lâu lắm lại quay trở lại, trong tay còn nhiều thêm một cái gối đầu.

"Ngày đầu tiên kết hôn, liền bắt đầu từ ngủ cùng một phòng đi."

Hứa Nùng có chút không biết làm sao, nhưng cảm giác lại giống như không có lý do phản đối. Sau đó, khi Chu Khởi đi tắm, cô một mình nằm ở trên giường lật người hai cái, khi nhìn sang bên cạnh có nhiều thêm cái gối đầu kia, không hiểu sao tràn ra một loại cảm giác vô cùng phức tạp.

Giống như thấp thỏm, cũng giống như là an tâm, tới tới lui lui, vẫn luôn quanh quẩn trong lồng ngực của cô không tan đi.

Sau đó Chu Khởi đi ra từ phòng tắm, cô theo bản năng liền lựa chọn nhắm mắt giả vờ ngủ.

Chu Khởi nhìn thấy không sót tí gì động tác nhỏ của cô, cũng không vạch trần, sau khi lau mái tóc nửa khô không còn ẩm ướt, xoay người lên giường, tiếp đến một tay kéo người vào trong ngực mình.

"Giả vờ ngủ trốn anh sao?"

Lông mi Hứa Nùng run run, không để ý đến hắn.

"Được, vợ mình khi ngủ vốn ngoan như thế này a? Vậy có phải mình hôn thêm mấy cái sẽ không tỉnh hay không?"

Nói rồi, môi mỏng mang theo hơi thở ấm áp liền áp lên môi Hứa Nùng, từng chút từng chút, sau cùng người ở trong ngực hắn nhịn không được, rốt cục mở mắt ra.

"Anh đang làm cái gì đó!"

https://thuviensach.vn

Cô bình thường rất ít dùng loại giọng điệu này nói chuyện cùng người khác, nhưng cũng không biết sao, khi bản thân bị người đàn ông này giam vào trong ngực, liền vô thức làm một vài việc không giống với bình thường.

Nhưng Chu Khởi lại yêu vô cùng vẻ thỉnh thoảng nũng nịu này của cô, lại hung hăng hôn lên đôi môi cô một cái, sau đó nói: "Thời gian còn sớm, trước tiên đừng vội ngủ, cùng chồng nói chuyện, hôm nay đến cùng xảy ra chuyện gì? Ai bắt nạt em?"

Tiếng tự xưng chồng này của hắn ngược lại là tự nhiên, nhưng Hứa Nùng nghe xong vẫn có chút không thích ứng. Chẳng qua, sau đó lực chú ý của cô toàn bộ đặt ở lời nói phía sau của hắn...

Không biết nên mở miệng thế nào, cũng không biết có nên mở miệng hay không, Hứa Nùng làm tổ trong ngực Chu Khởi một lúc lâu, cũng không lên tiếng.

Chu Khởi cũng không gấp, ôm cô đồng thời, một bàn tay như có một như không ở sau lưng lướt nhẹ qua mái tóc dài của cô, dường như đang cho cô cảm giác an toàn.

"Vợ à, chúng ta đã kết hôn rồi, bất kể trước kia như thế nào, về sau chúng ta hắn chính là người gần gũi nhất của nhau. Anh hy vọng em có thể tin tưởng anh, dù là chuyện gì em đều có thể nói với anh, anh muốn bảo vệ em, cho em chỗ dựa."

Lời của Chu Khởi không mang tới cho Hứa Nùng quá nhiều rung động, cũng có thể là người đàn ông này đã nói qua rất nhiều đi, lúc này nghe thấy, cô chỉ cảm thấy đáy lòng giống như có một dòng nước ấm áp chảy xuôi, không có cảm giác gì đặc biệt, nhưng lại có thể khiến người ta an tâm.

https://thuviensach.vn

Một lát sau, cô chủ động vươn hai tay ra, ôm ngược lại Chu Khởi, sau đó đỉnh đầu dán lên cằm hắn, nhẹ giọng mở miệng: "Hôm nay em với mẹ, hoàn toàn đoạn tuyệt rồi..."

...

Thật ra lúc vừa tới Bùi gia, Hứa Nùng cũng ôm tâm tư muốn sống tốt cùng người Bùi gia.

Cô khi đó tuổi tác còn nhỏ, cha lại vừa mới xảy ra chuyện, mẹ vẫn luôn nhắc nhở mang theo cô không dễ dàng thế nào. Cho nên cô ngoại trừ trong lòng khó chịu, thỉnh thoảng mấy lần cãi nhau với mẹ, cái gì khác cũng không dám, cũng không nỡ làm.

Càng không cần nói khi đó Bùi Ngọc còn vô cùng chủ động bày tỏ ý tốt, ở trước mặt cô thật sự giống như người anh cả thân thiện vô hại, chỉ cần lúc hắn không đóng phim ở nhà nghỉ ngơi, gần như đều sẽ nói chuyện phiếm với cô, nói chút chuyện học hành, cũng sẽ chủ động sớm giúp cô bổ túc bài vở.

Khi đó Hứa Nùng đã có ý thức nam nữ khác biệt, cho nên cố hết sức không để cho không khí trở nên lúng túng mập mờ, khi ở trong phòng học bổ túc, trên cơ bản đều sẽ để cửa mở.

Lúc mới đầu, Bùi Ngọc quả thật cũng không làm cái gì, rất thân thiết giúp cô giảng bài tập, còn sẽ thường xuyên kêu dì bảo mẫu đưa tới một ly sữa, dặn dò cô uống hết.

Cô dần dần có chút không đề phòng, nhưng cũng dần dần cảm thấy không thích hợp.

Lúc cô học bổ túc thường xuyên mệt rã rời, có nhiều lần cô đều không hiểu sao ngủ gục, lúc tỉnh lại hầu như đều đã bị người ôm lên trên giường.

https://thuviensach.vn

Mà Bùi Ngọc thì nhiều lần đều cười nhạt nói cô là con mèo lười, mới học được hai trang liền muốn đi ngủ.

Một lần hai lần ngược lại vẫn tốt, nhưng là sau lại nhiều lần đều như vậy, Hứa Nùng không thể không nghĩ nhiều. Hơn nữa sau đó cô còn kỳ quái phát hiện, bản thân có mấy lần sau khi tỉnh ngủ, trên cổ tay sẽ nhiều thêm một vết đỏ nhàn nhạt.

Thật giống như bị vật gì đó quấn quanh buộc chặt lại.

Lòng nghi ngờ của cô càng ngày càng nặng, cũng bắt đầu hoài nghi rất nhiều chuyện, cuối cùng trái nghĩ phải nghĩ, luôn cảm thấy là cốc sữa kia có vấn đề.

Cho nên vào một lần nào đó, sau khi Bùi Ngọc lại gọi dì bảo mẫu đưa sữa lên, cô thừa dịp lúc hắn đi ra ngoài nhận điện thoại, lén lút đem sữa đổ đi, tiếp đó giả thành tự mình uống hết, sau đó lại giống như lúc trước thời điểm mệt mỏi rã rời, bắt đầu giả vờ ngủ.

Cô có thể cảm nhận được sau khi mình "Ngủ", động tác cẩn thận của Bùi Ngọc ôm cô đưa đến trên giường.

Hắn không có lập tức đứng dậy, mà là lấy đầu ngón tay khẽ chạm vào khuôn mặt của Hứa Nùng, từ cái trán cho đến môi...

Đầu ngón tay của hắn rất lạnh, giống như cảm giác tồn tại lại vô cùng mãnh liệt. Hứa Nùng lúc ấy nhắm mắt cố nén, mới có thể chịu đựng được kích động muốn rùng mình.

Sau một hồi khá lâu, hắn không biết từ nơi nào lấy ra một miếng vải mềm, sau đó ở trên cổ tay cô quấn hai vòng, tiếp đó liền gắt gao đem hai tay cô trói lại với nhau.

https://thuviensach.vn

Sau khi làm xong hết những việc này, Bùi Ngọc cúi người nhẹ tiến đến trước chóp mũi cô, giống như là cảm nhận hô hấp của cô, sau đó tươi cười mở miệng.

"Nùng Nùng, chờ sau khi em tốt nghiệp đại học, liền luôn ở nhà với anh có được không? Giống như thế này, mỗi ngày bị trói ở trên giường, không cần gặp người khác, cũng không cho gặp người khác.

Về sau trong thế giới của em, cũng chỉ có anh. Em chỉ có thể nhìn anh, thích anh, yêu anh... Thế nào? Em không nói lời nào anh liền xem như em đồng ý rồi đó."

Một khắc kia, Hứa Nùng sợ tới mức muốn hét lên, cô cảm thấy trái tim của mình sắp nhảy ra khỏi lồng ngực, cô nhịn không được muốn rùng mình, muốn chạy trốn.

May mà sau đó Bùi Ngọc không đứng ở trước mặt cô nữa, mà là đứng dậy lại đi làm gì đó. Lúc tiếng loạt xoạt truyền tới, Hứa Nùng cẩn thận suy nghĩ một chút, cảm giác giống như là ngòi bút ở trên trang giấy tới tới lui lui, như là tiếng vẽ phác thảo.

Ngày đó đến lúc kết thúc, Hứa Nùng giống như thường ngày "Tỉnh lại", Bùi Ngọc cũng giống lúc bình thường, tươi cười nói cô lười biếng.

Nhưng mà khuôn mặt của Bùi Ngọc khi đó, thật giống như phủ một tầng bóng mờ khiến người ta khiếp sợ, Hứa Nùng chỉ cảm thấy chán ghét ghê tởm.

Đêm đó sau khi Bùi Ngọc suốt đêm trên máy bay tới nơi khác quay phim, Hứa Nùng âm thầm tìm mấy chỗ, sau cùng ở trong thư phòng của Bùi Ngọc, tìm được vật mà chính mình suy đoán——

Một tập tranh màu.

https://thuviensach.vn

Trên mỗi trang giấy vẽ đều là Hứa Nùng, hơn nữa tư thế cũng đều không khắc nhau bao nhiêu, thân thể cuộn tròn, hai tay bị trói. Mà trên cổ tay của cô cà-vạt ngược lại là luôn thay đổi, màu sắc cũng không giống nhau, thậm chí có hai trang, trên cổ tay cô quấn không phải là cà- vạt, mà là một bộ còng tay.

Còng tay màu bạc ở trên trang giấy vẽ khóa cổ tay của cô, dường như còn phát ra ánh sáng lạnh như băng, làm người ta sợ hãi. Hứa Nùng không dám lại tỉ mỉ nghĩ lại, cô vội vội vàng vàng đem những bức họa đó đặt về chỗ cũ, tiếp đó liền chạy trở về phòng mình.

Cô lúc ấy dựa lưng vào cửa phòng, thở dốc một lúc lâu, tâm tình cũng không bình tĩnh lại.

Từ lúc đó, chỉ cần Bùi Ngọc về nhà, Hứa Nùng đều sẽ tìm cơ hội trốn ra ngoài. Một lần hai lần vẫn tốt, số lần nhiều lên, Bùi Ngọc cũng nhận ra không thích hợp.

Hắn lén lút gọi điện thoại cho cô một lần, hỏi cô có phải hắn đã làm chuyện gì khiến cô phiền chán hay không?

Hứa Nùng lúc ấy không có phản ứng gì lớn, chỉ nói cảm thấy mình đã lớn, luôn dính lấy hắn cũng không tốt.

Bùi Ngọc nghe xong, thật lâu không nói chuyện, khi lại mở miệng, trong lời nói mang theo ý cười sâu xa.

"Đúng vậy, Nùng Nùng trưởng thành rồi, lại có vài năm là có thể lập gia đình rồi."

Câu nói này nghe được làm Hứa Nùng vừa ghê tởm lại sợ hãi, cô thậm chí còn tại lúc ấy, nhịn không được nói vài câu với bà Tạ.

https://thuviensach.vn

Cô không dám nói nhiều, một là sợ bà Tạ lo lắng, hai cũng là sợ bà không tin.

Mà bà Tạ sau khi nghe xong lời của cô, cũng không có phản ứng dư thừa gì, chỉ sờ sờ tóc cô, nói: "Nùng Nùng à, bảo bối của mẹ, chúng ta có thể lưu lại Bùi gia không dễ dàng, con không cần lại nghĩ nhiều về những chuyện khác. Về sau con cứ ngoan ngoãn nghe lời, học hành cho tốt, không cần cho mẹ thêm phiền phức được không?"

Có lẽ cũng là từ khi đó, Hứa Nùng bắt đầu có chút lạnh tâm đối với bà Tạ đi.

Nhưng trong lòng cô vẫn là ôm một tia mong đợi, dù sao đó là người đã sinh ra cô, nuôi dưỡng cô, dù thay đổi thế nào, Hứa Nùng cũng vẫn cảm thấy bà ấy là mẹ mình, cũng là người thân duy nhất trên thế giới này lưu lại bên cạnh mình.

Cô vẫn luôn nhẫn nại, không muốn phá vỡ cái gì, chỉ là bởi vì không muốn mất đi.

Cô cũng biết bà Tạ vì an ổn lưu lại Bùi gia, vẫn luôn trả giá ít nhiều.

Vì thế cô đem tất cả hoảng hốt cùng sợ hãi đều nuốt vào trong bụng, cô vì muốn nắm bắt chút tình thân còn sót lại này, cuối cùng cái gì cũng không nói.

Có lẽ khi đó Hứa Nùng cũng quá đề cao bản thân đi, cô cũng sợ sau khi nói ra, bà Tạ sẽ khó xử, sẽ bởi vì cô mà khổ sở.

Nhưng mà cô tuyệt đối không nghĩ tới, sự kiên nhẫn của mình kết quả là trở thành chuyện cười.

Hóa ra mọi thứ mà cô tự mình trải qua, bà Tạ biết hết, hơn nữa hoàn toàn không cảm thấy tình huống có gì nghiêm trọng.

https://thuviensach.vn

Thậm chí chưa bao giờ từng bởi vì chuyện Hứa Nùng trải qua, mà đau lòng, hoặc là muốn vì cô mà phản kháng.

...

Hứa Nùng không muốn lại nghĩ tiếp, cô dựa vào trong ngực Chu Khởi, sau khi đem mọi chuyện toàn bộ nói xong, liền không lên tiếng nữa.

Chẳng qua, nỗi buồn vẫn là có chút không khống chế được, áo phông trên ngực Chu Khởi, bị cô khóc ướt một mảng lớn.

Sau khi Chu Khởi nghe xong mọi chuyện, cũng không nói thêm gì. Chỉ là ôm cô càng chặt hơn, để mặc cô khóc trút hết ra nỗi lòng.

Sau đó tiếng khóc dần dần ngừng lại, sau khi hô hấp của người trong ngực cũng từ từ ôn định, Chu Khởi mới chậm rãi buông tay ra.

Hứa Nùng lúc này khóc mệt đã ngủ, khuôn mặt nhỏ nhắn giấu trong ngực Chu Khởi, nước mắt ràn rụa trên mặt, thoạt nhìn cực kỳ đáng thương.

Hắn nhẹ cử động, hơi hơi cúi đầu, ở trên mí mắt của cô hạ xuống một nụ hôn.

Tiếp đó cẩn thận đứng dậy, sau khi đắp chăn cho Hứa Nùng, mở cửa đi ra ngoài.

Chu Khởi phải thừa nhận, hắn hiện tại có kích động muốn giết người, hắn đặc biệt muốn đem gã biến thái họ Bùi kia kéo tới chém mấy đao, còn có người mẹ kia của Hứa Nùng.

Ngực hắn giống như bị chèn một tảng đá lớn, quanh người cũng tất cả đều là lạnh lẽo cùng ngoan độc.

Một lát sau, hắn nhịn không được nghiêng đầu đốt thuốc, sau đó cầm điện thoại lên, bấm một dãy số.

https://thuviensach.vn

"Chu thiếu." Người ở bên kia nhận điện thoại rất nhanh, giọng điệu cũng rất cung kính.

"Điều tra một chút tiểu minh tinh Bùi Ngọc." Chu Khởi hút thuốc, ánh mắt thật sâu nhìn ra ngoài cửa sổ, "Người của Bùi gia kia."

"Được." Người ở bên kia nhận lệnh, lại tỉ mỉ kỹ càng hỏi, "Là tra tư liệu tỉ mỉ của hắn, hay là..."

"Toàn bộ, nhất là điều tra chút, hắn lén lút làm chuyện gì không thể để lộ, càng tàn nhẫn càng tốt."

Chu Khởi không cảm thấy loại biến thái giống như Bùi Ngọc kia, hai tay có thể không dính cái gì, vẫn luôn sạch sẽ. Lý do vì sao nhiều năm như vậy không có tai tiếng gì, đoán chừng cũng là có cây đại thụ Bùi gia kia chống đỡ.

Người ở bên kia sửng sốt, "Chu thiếu, ý của ngài là... Muốn đối phó đối phương sao?"

Màu sắc trong con ngươi của Chu Khởi lúc này rất nhạt, nhưng ánh sáng nơi đáy mắt lại ngấm sự lạnh lẽo khiến người sợ hãi.

"Đúng, tôi muốn làm cho hắn thân bại danh liệt."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 60

Những ngày sau khi nhận giấy kết hôn, ngoài việc hai người từ ngủ ở hai phòng biến thành ngủ cùng một phòng ra, gần như không có thay đổi gì khác.

Đương nhiên là, đối diện với con mèo nhỏ không dễ dàng gì mới truy đuổi tới tay, lừa vào trong ngực, số lần Chu Khởi lau súng cướp cò khẳng định càng ngày càng nhiều, nhưng cũng may hắn tạm thời vẫn còn nhịn được. Hơn nữa Hứa Nùng bị hắn trêu chọc đến mức, buổi tối khi "Giúp đỡ" cũng không có giống như lần đầu tiên mặt đỏ tim đập như vậy nữa.

Thỉnh thoảng vẫn sẽ không kiên nhẫn nho nhỏ oán giận hắn sao vẫn còn chưa xong, đáp án nhận được, giống nhau là Chu Khởi thở hổn hển hung hăng hôn một cái.

Chu Khởi có nói qua kêu Hứa Nùng nghỉ ngơi vài ngày, dù sao kết hôn rồi, thời gian nghỉ kết hôn vẫn phải có.

Nhưng Hứa Nùng một chút cũng không do dự liền cự tuyệt, cô một sinh viên, xin thầy hướng dẫn thời gian nghỉ kết hôn? Tuy rằng cũng không xem là chuyện gì đặc biệt dọa người, nhưng chung quy cũng vẫn là không tốt lắm.

Hơn nữa cô gần đây vẫn luôn nghiên cứu tiết mục kỷ niệm ngày thành lập trường, lập tức liền phải bắt đầu diễn tập rồi, nhưng tiết mục của cô vẫn chưa chọn xong, cũng rất đau đầu, nào có thời gian nghỉ ngơi.

https://thuviensach.vn

Hôm nay, buổi sáng sau khi dỗ dành Chu Khởi, Hứa Nùng liền sớm đi đến trường.

Trì Sa Sa và Lưu Ngải đã đến từ sớm, hai cô gái lúc này đang cầm di động xem cái chủ đề bát quái gì đó, thấy Hứa Nùng lại đây, vội vàng gọi cô.

"Ơ, đồng chí Tiểu Hứa, mau tới, giới giải trí lại ra một cái ngày thứ hai gặp mặt!"

Hứa Nùng không mấy hứng thú, tùy tiện nhìn lướt qua, "Lại là vị thanh niên tốt nào đi trật đường ray sao?"

"Không phải, nghe nói lần này chính là vị ảnh đế độc thân, họ B, muội khống." Trì Sa Sa "Chậc chậc" hai tiếng, "Cái này cũng có thể trực tiếp gọi tên a, còn dấu giếm cái gì nữa, trong cái giới này người họ B có mấy người a, còn là muội khống liền đã ít càng thêm ít, hơn nữa còn là tên tuổi một ảnh đế, kia không phải nói chính là Bùi Ngọc sao!"

Hứa Nùng hơi chột dạ, lực chú ý lập tức liền bị lời của bọn họ hấp dẫn.

"Có nói nội dung vạch trần gì không?"

Lưu Ngải rất ít thấy Hứa Nùng có hứng thú đối với chuyện trong giới giải trí, cho nên lúc này nghe thấy cô chủ động hỏi, còn cảm thấy rất mới lạ.

" Đồng chí Tiểu Hứa, cậu cũng theo đuổi ngôi sao à? Cậu thích vị Bùi ảnh đế này? Ôi? Nhưng mà cũng phải nói lại, hình như người em gái mà vị Bùi ảnh đế này bình thường luôn nhắc tới với truyền thông, cũng gọi Nùng Nùng, cũng không biết có phải là hai chữ kia giống của cậu hay không!"

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng không muốn đem đề tài dẫn lên trên người mình, cô nhịn xuống sự chán ghét trong lòng, lại hỏi các cô ấy một câu: "Không phải theo đuổi ngôi sao, chỉ là biết hắn người này... Tin tức có nói hắn đã xảy ra chuyện gì không?"

Trì Sa Sa lắc đầu, "Không có, hiện tại truyền thông không phải đều thích làm thông báo trước à, nhưng mà tớ nghe nói server Weibo XN bên kia đã bắt đầu làm lớn ra rồi, đoán chừng không phải là chuyện nhỏ đi."

Hứa Nùng trầm mặc, không nghĩ nhiều nữa, đem ba lô đặt lên trên bàn, ngồi xuống bên cạnh bọn họ.

"Được rồi, chúng ta đừng nghĩ tới mấy thứ vô dụng này nữa." Trì Sa Sa nhìn đồng hồ, cảm thấy không thể lại lãng phí, vì thế thu lại điện thoại di động, "Nhưng mà phải nói lại, đồng chí Tiểu Hứa, cậu đã nghĩ kỹ rồi sao? Thật sự không muốn độc diễn sao? Tớ nhắc nhở cậu lần cuối cùng nha, hôm đó nhưng là sẽ tới một vị..."

"Vị đạo diễn thiên tài kia sẽ đến tuyển diễn viên, tớ biết rồi Sa Sa, cậu đã nói rất nhiều lần rồi." Hứa Nùng có chút bất đắc dĩ nói tiếp, lời khuyên cô, Trì Sa Sa đã nói vô số lần, cô cũng sắp nhớ kỹ lời của đối phương rồi.

"Tớ thật sự không có hứng thú gì đối với vai nữ chính trong phim điện ảnh, hơn nữa tớ cũng không cảm thấy người ta thật sự sẽ coi trọng tớ, lại thu nhận tớ làm đệ tử cuối cùng linh tinh gì đó. Tớ vẫn là làm đến nơi đến chốn một chút đi, cuối học kỳ này tớ sẽ đề cập đến chuyện chuyển khoa với trường."

Trì Sa Sa và Lưu Ngải thấy khuyên bảo không có hi vọng, cũng không nói thêm gì nữa.

Ba cô gái ghé sát vào nhau cùng nghiên cứu một chút, thảo luận rốt cuộc ở ngày kỷ niệm thành lập trường hợp diễn dạng tiết mục gì mới thích hợp.

https://thuviensach.vn

Lúc đang thảo luận sôi nổi, điện thoại di động của Hứa Nùng đột nhiên vang lên, cầm lên nhìn, là thầy hướng dẫn của lớp bọn họ.

Thầy hướng dẫn ở trong điện thoại cũng không nói tìm cô có chuyện gì, chỉ nói chủ nhiệm khoa ở văn phòng chờ cô, nói có tình huống nào đó muốn cùng cô bàn bạc một chút.

Sau khi cúp điện thoại, Trì Sa Sa và Lưu Ngải ở ngay bên cạnh cô suy đoán, có thể là chủ nhiệm khoa ở chỗ ai đó nghe nói chuyện Hứa Nùng muốn chuyển khoa, muốn có lời giữ cô lại chăng?

Nhưng nghĩ nghĩ lại cảm thấy không đúng lắm, loại chuyện này cho dù có cũng nên là thầy hướng dẫn muốn làm đi, đại học B có nhiều khoa như vậy, chủ nhiệm khoa làm sao có thể ai cũng đều nhớ rõ, thậm chí còn biết sinh viên nào muốn làm gì?

Hứa Nùng ngược lại không nghĩ linh tinh, nếu gọi cô vậy thì cô liền đi qua, không có gì phải suy đoán nhiều.

Lúc cô đi đến văn phòng chủ nhiệm khoa, phát hiện bên trong còn có một nữ sinh.

Cô bé kia lớn lên cũng rất xinh đẹp, một kiện áo len đan rộng rãi, phía dưới phối với một cái váy công chúa bằng vải sa xoã tung. Dáng người nhìn không quá nổi, nhưng khuôn mặt nhìn vô cùng nhỏ, cảm giác cũng chỉ lớn bằng bàn tay.

Sau khi cô ta nhìn thấy Hứa Nùng tiến vào, trước tiên là rất thân thiện cười cười với Hứa Nùng.

Cô khẽ gật đầu đáp lại, tiếp đến đi vài bước tới trước mặt chủ nhiệm khoa, bình tĩnh mở miệng: "Chủ nhiệm, em là Hứa Nùng, thầy hướng dẫn của bọn em nói em đến tìm cô, nói cô có việc muốn nói với em?"

https://thuviensach.vn

Chủ nhiệm khoa là một người phụ nữ trung niên rất có khí chất, bà ta vừa uống trà trong cốc, đầu cũng không nâng, vừa lấy đầu ngón tay chỉ chỉ cái ghế ở một bên, "Trước tiên ngồi đi."

Hứa Nùng ngồi xuống chỗ bà ta chỉ, sát bên cạnh chính là cô bé kia.

Hứa Nùng cảm thấy có chút kỳ lạ, nhưng lại không biết nên hỏi cái gì, vì thế chỉ thật yên tĩnh đợi trong chốc lát.

Trà của chủ nhiệm khoa uống cũng gần xong, cuối cùng ngẩng đầu nhìn qua các cô bên này.

Bà ta trên dưới cẩn thận đánh giá Hứa Nùng một lượt, sau đó gật gật đầu, "Ừ, Tiểu Viên à, em tiến cử không sai, em sinh viên họ Hứa này quả thật điều kiện bên ngoài rất tốt, cùng em phối tiết mục hẳn là rất thích hợp."

Hứa Nùng ngẩn người, có chút nghe ra được mục đích chủ nhiệm khoa gọi mình tới, nhưng còn chưa kịp nói gì, chủ nhiệm khoa ở đầu kia liền mở miệng nói với cô trước.

"Là gọi... Hứa Nùng đi? Là như vậy, cuối tháng thời điểm kỷ niệm ngày thành lập trường, chúng ta sẽ có một tiết mục mở màn, bước đầu đã chọn vị bạn học Viên Sơ bên cạnh em đây. Nhưng sau đó chúng ta thương lượng, cảm thấy biểu diễn hai người so với một người càng tốt hơn một chút, cho nên liền muốn chọn thêm một bạn học thích hợp.

Tiểu Viên tiến cử em, em ấy nói em gần đây ở trong ngoài trường đều rất nổi tiếng? Cái này cô không hiểu rõ lắm, cô cũng không có lên mạng. Nhưng mà hôm nay nhìn thấy em, cô ngược lại cảm thấy em đứa bé này quả thật rất không tệ. Cô đã xem bản đăng ký diễn xuất lúc trước em điền, em ở bên trên viết sở trường là nhạc cụ và vũ đạo? Vừa vặn Tiểu Viên muốn biểu diễn chính là độc tấu đàn vi-ô-lông-xen, chúng ta thương lượng một chút, cảm thấy có thể lấy Trung Tây hai loại nhạc cụ làm mở màn, em có thể chơi nhạc cụ gì? Có thể là tỳ bà và đàn tranh gì đó không?"

https://thuviensach.vn

Cô gái tên Viên Sơ ở bên cạnh, tại khi Hứa Nùng còn chưa mở miệng, liền thay cô trả lời, "Có thể, chủ nhiệm, em lúc trước thấy trong diễn đàn trường, lúc mọi người nói về bạn học Hứa, nói cô ấy là cô gái tài năng, hình như có thể gảy đàn tỳ bà?"

Hứa Nùng nhíu mày, luôn cảm thấy chuyện này có chút kỳ quái, cô nghĩ nghĩ, mở miệng uyển chuyển từ chối: "Chủ nhiệm, em có lẽ không thể gánh vác loại trọng trách này."

Chủ nhiệm khoa cũng không ngờ tới Hứa Nùng sẽ từ chối, dù sao đại học B mỗi lần kỷ niệm ngày thành lập trường đều sẽ có rất nhiều bạn học thành danh quay về, hơn nữa các nhà đầu tư thỉnh thoảng cũng tới tham gia. Loại chuyện có thể ở trước mặt mọi người lộ diện này, người khác muốn cầu cũng cầu không được, làm sao đến chỗ Hứa Nùng, lại dứt khoát từ chối như vậy?

Sắc mặt bà ta có chút trầm, nói: "Tuổi còn trẻ, làm sao liền biết bản thân nhất định không làm được cái gì? Em phải hiểu được chuyện tiếp nhận thử thách chứ!"

Nói rồi, chủ nhiệm khoa dường như là lại nghĩ tới điều gì, lại bổ sung: "Còn có, cô nghe Tiểu Viên nói, em không phải là muốn học kỳ sau chuyển đi học đạo diễn sao? Cậu của em ấy chính là chủ nhiệm bên kia, đến lúc đó các em cùng nhau luyện tập, cũng có thể tâm sự chuyện chuyển khoa a, kêu Tiểu Viên giới thiệu em với cậu của em ấy một chút, đây không phải là chuyện vẹn cả đôi đường sao?"

Viên Sơ nghe đến đây, hướng về phía Hứa Nùng cười, "Tớ cũng là nghe một người bạn thân hiện đang học biên đạo nhắc tới, hắn nói cậu thường xuyên qua bên kia học ké, hơn nữa có ý đồ chuyển khoa, cho nên vừa nãy lúc nói chuyện phiếm với chủ nhiệm, liền nói đến chuyện này."

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng cảm thấy có chút phiền lòng, nhưng mà chuyện đã nói tới nước này, cô lại từ chối dường như cũng không được.

Hiện tại bản thân không có bất luận chỗ dựa nào, lại hoàn toàn cắt đứt với mẹ, giờ cũng không nên lại đắc tội người khác, đặc biệt là người của ban giám hiệu trường, nếu không đến lúc đó một khi xảy ra sự cố gì, cô có lẽ lại phải vòng vèo một đường mới có thể đi trên con đường mà mình muốn đi.

Vì thế sau khi cân nhắc trước sau một phen, Hứa Nùng gật gật đầu, đồng ý.

Chủ nhiệm khoa hài lòng, sau đó lại hàn huyên với hai người vài câu, liền để các cô rời đi.

Sau khi ra ngoài, Viên Sơ rất nhiệt tình xác định thời gian luyện tập với Hứa Nùng, bản nhạc chính là giáo ca của đại học B, lúc trước Hứa Nùng có nghe qua, ngược lại là không khó.

"Cái kia, thật ngại nha, có lẽ chuyện ngày hôm nay đối với cậu mà nói có chút đường đột, nhưng mà tớ thật sự cảm thấy toàn bộ đại học B người thích hợp biểu diễn cùng tớ cũng chỉ có cậu nha, cho nên liền nhịn không được tiến cử cậu." Sau khi Viên Sơ nói xong chính sự nên nói, có chút ngại ngùng lè lưỡi về phía Hứa Nùng, cười xin lỗi, "Cậu sẽ không trách tớ đi?"

Người ta cũng đã nói đến nước này, Hứa Nùng cũng không có cách nào không cho đối phương vẻ mặt vui vẻ, vì thế cô tùy ý gật gật đầu, đáp: "Không sao, còn muốn cảm ơn cậu, giúp tớ tranh thủ cơ hội mà người khác đều muốn một lần."

Viên Sơ nghe lời này liền vui vẻ, lại rất thân mật nói mấy câu với Hứa Nùng, sau đó, sau khi xác định thời gian tập luyện, liền cùng cô tách ra.

https://thuviensach.vn

Sau khi Hứa Nùng quay lại phòng học, Lưu Ngải và Trì Sa Sa đều tò mò nghênh đón, hỏi chủ nhiệm khoa tìm cô đến cùng là có việc gì.

Hứa Nùng đem chuyện nói sơ lược, sau khi nghe xong Lưu Ngải liền có chút kinh ngạc, hỏi: "Viên Sơ... Lẽ nào là hoa khôi giảng đường của trường chúng ta, Viên Sơ?"

Nói rồi, cô lấy điện thoại di động ra, lật vài cái liền lật đến diễn đàn trường, sau đó ở phía trên tìm được topic bình chọn hoa khôi giảng đường lúc trước, chỉ chỉ bức ảnh của một cô gái trong đó.

"Là cô ta sao?" Lưu Ngải hỏi Hứa Nùng.

Hứa Nùng nhìn lướt qua, gật gật đầu, "Ừ, là cô ấy."

Trì Sa Sa vừa nghe thế cũng kinh ngạc, "Không thể nào, hoa khôi giảng đường có lòng nhiệt tình như vậy sao? Trước kia sao chưa từng nghe nói qua nha? Lại có thể kêu bạn học Tiểu Hứa của chúng ta cùng cô ta hợp diễn tiết mục, không sợ bị đoạt mất nổi bật à? Gần đây diễn đàn trường không phải vẫn luôn đang nói, có lẽ học kỳ sau danh hiệu hoa khôi giảng đường sẽ bị Tiểu Hứa của chúng ta lấy đi sao?"

Hứa Nùng cảm thấy trọng tâm chú ý của Trì Sa Sa quá nghiêng lệch đi, có chút dở khóc dở cười, "Cậu tưởng người ta cũng nhàm chán như các cậu sao, cô ấy căn bản không quan tâm mấy chuyện này đi?"

Bản thân Hứa Nùng cũng rất ít để ý tới loại chuyện nhàm chán trên diễn đàn trường này, cô cảm thấy kiểu người như Viên Sơ hẳn là cũng như vậy đi...

Lưu Ngải ngược lại suy nghĩ không khác Trì Sa Sa là mấy, làm như thật gật gật đầu, "Chuyện kỳ lạ như vậy, tất nhiên có yêu quái!"

https://thuviensach.vn

Ba cô gái lại hi hi ha ha nói chuyện trong chốc lát, liền đến giờ lên lớp. Sau khi mấy tiết học kết thúc, các cô kết bạn đi ra ngoài, Hứa Nùng câu được câu không nói chuyện với hai người bọn họ, đầu ngón tay cũng không ngừng ấn màn hình di động, gửi WeChat cho Chu Khởi.

Đột nhiên, phía trước truyền đến một giọng nói: "Hứa Nùng?"

Cô ngẩng đầu nhìn qua, phát hiện trước mặt đi tới chính là Viên Sơ, còn có một nam sinh.

Lưu Ngải có chút kích động bấm cánh tay Hứa Nùng, hạ giọng nói với cô: "Trần Minh! Trần Minh! Đây chính là Trần Minh mà tớ gần đây đã nói với các các cậu!"

Trì Sa Sa phản ứng lại trước tiên, "A" một tiếng, sau đó cũng nhỏ giọng đáp: " Đối tượng thầm mến của cậu đó hả?"

"Đúng đúng, chính là hắn!"

Hứa Nùng ngược lại không có gì tò mò, tùy tiện đánh giá người thanh niên kia một chút, rồi hướng về phía Viên Sơ gật gật đầu.

Viên Sơ rất nhiệt tình tiến lên, "Tớ và bạn muốn đi ăn cơm, các cậu cũng đi sao? Muốn cùng đi không? Vừa hay chúng ta bàn chuyện tập luyện tiết mục!"

Hứa Nùng muốn từ chối, nhưng Lưu Ngải ở bên cạnh điên cuồng ám chỉ cô đáp ứng.

Trì Sa Sa cũng chịu không được, có chút ghét bỏ hướng về phía Lưu Ngải nói thầm: "Vừa nãy ai đã nói, chuyện kỳ lạ tất nhiên có yêu quái?"

"Vừa nãy là tớ lòng dạ tiểu nhân." Ánh mắt Lưu Ngải không rời khỏi người Trần Minh kia, "Bạn của nam thần của tớ, làm sao có thể là yêu quái

https://thuviensach.vn

gì! Chắc chắn là cô gái tốt!"

Hứa Nùng và Trì Sa Sa đều không biết làm sao, các cô liếc nhìn nhau, cuối cùng chần chờ một chút, Hứa Nùng gật đầu đáp ứng: "Được."

Sau khi lên xe, cô ngay lập tức nói chuyện này cho Chu Khởi, kêu hắn không cần đến trường đón mình.

Chương 60 (2/2)

Bên kia, sau khi Chu Khởi xử lý xong một ít chuyện làm ăn ở quán bar, vốn là đã mặc áo khoác chuẩn bị đi về hướng đại học B, lại đúng lúc đó nhận được tin nhắn của Hứa Nùng.

Hắn khẽ nhếch đuôi lông mày, ở trên màn hình gõ gõ đánh đánh vài chữ, đáp lại ——

【 WeChat 】Của Hứa Nùng: Mới kết hôn chưa được mấy ngày, liền muốn để anh một mình trông phòng rồi?

【 WeChat 】Của Chu Khởi:..... Em ăn một bữa cơm rồi về, anh đừng náo loạn.

【 WeChat 】Của Hứa Nùng: Ngồi cùng bàn có con trai không?

【 WeChat 】Của Chu Khởi:... Có.

Sau khi Chu Khởi nhìn thấy câu trả lời này, con ngươi hẹp dài híp lại, ánh mắt đột nhiên trở nên có chút nguy hiểm.

Hứa Nùng ở đầu kia dường như có cảm ứng, một giây sau, lại nhanh chóng gửi qua một tin ——

【 WeChat 】Của Chu Khởi: Nhưng là lớn lên không đẹp trai như anh.

https://thuviensach.vn

Đáy mắt Chu Khởi tức khắc xuất hiện ý cười thoải mái, khóe miệng nhịn không được nhếch lên một chút, gõ vài chữ trả lời.

【 WeChat 】Của Hứa Nùng: Nhìn tỉ mỉ như vậy sao? Cũng biết hắn lớn lên không đẹp trai bằng anh?

【 WeChat 】Của Chu Khởi:...

【 WeChat 】Của Hứa Nùng: Còn nữa, vì sao không gọi là chồng? Có phải còn muốn buổi tối phạt em hay không?

Lời này gửi đi, Chu Khởi không cần nghĩ cũng biết Hứa Nùng sẽ thẹn thùng thành bộ dáng thế nào. Gần đây hắn vì dỗ dành con mèo nhỏ kia gọi tiếng "Chồng", quả thực là mềm cứng đều dùng cả.

Cuối cùng ngược lại là ở trên giường tìm được biện pháp, đem cô tàn nhẫn giày vò, thời điểm chịu không nổi, cô liền sẽ mềm mại mà nức nở khóc gọi hắn một tiếng.

Lần đầu tiên Chu Khởi nghe thấy, cảm giác xương cốt cũng bị thanh âm của cô làm cho mềm nhũn, máu trong người hừng hực sôi trào, lại ôm cô giày vò ức hiếp một phen.

Mà bên kia, sau khi Hứa Nùng nghe xong lời của hắn, quả nhiên phản ứng có chút kịch liệt.

【 WeChat 】 Của Chu Khởi: Không cho phép anh nói! Được rồi, bọn em muốn đến nhà hàng, Tạm! Biệt!

Chu Khởi nhìn màn hình liền nhịn không được cười, đang nghĩ có nên lại gọi điện thoại trêu chọc con mèo nhỏ hay không, điện thoại của hắn ngược lại vang lên trước.

https://thuviensach.vn

Là số của ông nội Chu, Chu Khởi không chút suy nghĩ liền bắt máy, người dựa vào trên sô pha, giọng điệu không chút để ý: "Ông nội."

"Vẫn còn biết cháu có ông nội hả?" tiếng của ông nội Chu ở đầu kia vang lên, cũng không giống như tức giận nổi cáu, nhưng là giọng nói vẫn có chút trầm, "Hiện tại là một mình hay là bên cạnh có người?"

Ý tứ của ông nội Chu đoán chừng là đang hỏi Chu Khởi Hứa Nùng có ở bên cạnh hay không.

Chu Khởi đương nhiên nghe được rõ ràng, đáp: "Không phải một mình, có người khác ở đây."

Tiếp đó, dừng một chút, lại cười bổ sung, "Nhưng mà đều không phải là cháu dâu của ông."

Ông nội Chu bị đứa cháu trai trời đánh này làm cho tức chết thở không ra hơi, giọng nói nâng cao không ít, "Nếu hiện tại không ở cùng một chỗ với con bé kia, liền lăn về nhà cũ cho ông! Kết hôn bao nhiêu ngày rồi? Tính cả đời không liên hệ với chúng ta hả?!"

Chu Khởi ngược lại không sợ lửa giận của ông nội hắn, lại nói: "Cháu đây không phải là sợ cây gậy của ông đánh lên người cháu sao, chuẩn bị chờ ông hết giận lại quay về."

"Nói nhảm ít thôi! Lập tức lăn về đây cho ông!"

Bị dập điện thoại Chu đại thiếu gia cũng không quá để ý, ngược lại là Hoa Tí ở một bên dáng vẻ có chút lo lắng, than thở: "Ôi trời, Lão Đại, em nói chuyện kết hôn này của anh cũng quá đột ngột, lần này thì tốt rồi, ông nội muốn thu thập anh đi? Anh nếu không ở bên trong mặc nhiều thêm vài bộ quần áo đi? Kháng đòn!"

https://thuviensach.vn

Chu Khởi lười để ý đến hắn, cầm áo khoác lên hai ba lần liền lưu loát mặc lên người, vừa đi ra phía bên ngoài, vừa dặn dò một câu: "Trông quán cho tốt."

Lúc đến nhà cũ Chu gia, Chu Khởi phát hiện ngoài ông nội Chu ra, cha mẹ hắn cũng đều đến bên này.

Lần này hắn ngược lại có chút ngoài ý muốn, thuận tay cởi áo khoác ra, giao cho bảo mẫu, sau đó ngồi xuống chỗ trống trên sô pha.

"Mấy người bận rộn sao hôm nay đều rảnh rỗi như vậy nha? Đặc biệt đang chờ hội thẩm ba bên của con sao?"

Cha Chu là người có tính tình không thích nói chuyện, lúc này cũng chỉ nhàn nhạt nhìn Chu Khởi, mà mẹ Chu thì, bình thường ồn ào, nhưng ở trước mặt cha chồng cũng hiểu được chuyện tôn trọng trưởng bối, cho nên nói cũng rất ít.

Cũng chỉ còn lại có ông nội Chu đối với Chu Khởi lạnh mặt, thấy Chu Khởi ngồi xuống, ông cầm lấy quải trượng liền trực tiếp đánh đứa cháu trai này hai cái.

"Cháu có bản lĩnh nhỉ, trước kia chuyện càn quấy khác thì cũng thôi đi, kết hôn chuyện lớn như vậy lại có thể cũng dám tùy tiện như vậy?!"

Chu Khởi đã sớm quen với những động tác này của ông nội Chu, cho nên một gậy kia cũng không đau không ngứa, hắn thậm chí không thèm động đậy chút nào.

"Không phải ông rất vừa lòng cô nàng của cháu sao? Xem ảnh còn nói là đứa bé tốt nhìn quen mặt, cháu cưới một người phụ nữ tốt về Chu gia, ông không phải nên vui vẻ sao?"

https://thuviensach.vn

"Đây là một chuyện sao! Nhà chúng ta không cổ hủ, sẽ không ngăn cản cháu lấy người mà cháu thích, nhưng ít ra cũng phải thông báo cho mọi người một tiếng chứ! Hơn nữa chúng ta ngay cả người nhà của cô gái đó cũng chưa gặp qua, cũng không có sính lễ chính thức gì, đến lúc đó trong nhà người ta sẽ nghĩ về chúng ta như thế nào? Về sau ngộ nhỡ truyền ra ngoài, có lẽ sẽ có người cảm thấy cô bé kia là bám lấy Chu gia chúng ta, cháu bảo con bé về sau làm thế nào đứng trong cái vòng luẩn quẩn này?"

Nghe đến đây, vẻ mặt Chu Khởi nhạt đi, "Cô ấy không có người nhà nào cả, không cần thông báo, còn cái khác... Ông nội, ông cảm thấy cháu sẽ để cho người ta có cơ hội ở sau lưng bàn luận về cô ấy sao?"

Chỉ cần hắn nói thật thân phận với Hứa Nùng, vậy sau đó hắn nhất định sẽ chuẩn bị một hôn lễ thế kỷ thật tốt, bất kể là ở trước mặt hay sau lưng đều sẽ cho cô nàng nhà hắn trăm phần trăm cưng chiều, ai dám coi thường cô?

Ông nội Chu cũng hiểu ý tứ trong lời nói của cháu trai, trầm mặc trong chốc lát, thở dài.

"Được rồi, ông hôm nay gọi cháu trở về, ngoại trừ hỏi một chút chuyện kết hôn của cháu, còn có chuyện khác."

Chu Khởi nhếch đuôi lông mày, "Chuyện gì ạ?"

Cha Chu đúng lúc mở miệng: "Ông nội con và cha đều cảm thấy, con đã cưới vợ rồi, cũng nên ổn định tính tình đi. Chuyện làm ăn của Chu thị, cũng nên giao một ít vào trong tay con."

Chu Khởi nhưng là không nghĩ tới hai vị trưởng bối sẽ đưa ra chủ ý này, còn chưa kịp nghĩ nhiều, ông nội Chu ở bên cạnh tiện thể cũng nói vài câu.

https://thuviensach.vn

"Chu Khởi à, ông nội trước kia chưa từng yêu cầu cháu nhất định phải đến công ty đi? Cháu có thứ mà bản thân thích, ông nội cũng ủng hộ. Nhưng mà hiện tại tuổi tác của cháu cũng không còn nhỏ, hơn nữa còn có gia đình nhỏ của chính mình, có cô gái cháu muốn che chở. Cháu thật sự xác định muốn tiếp tục lông bông qua ngày sao?"

Những lời này của ông nội Chu nói ra không nặng, nhưng Chu Khởi nghe xong trong đầu lại có chút phức tạp.

Thật ra hắn vẫn không cảm thấy những việc bản thân đã làm trong quá khứ là sai, bao gồm việc lập đoàn xe, mở quán bar, trường đấm bốc hoặc là trường đua xe.

Hắn không cảm thấy những ngày tháng trước kia chính là sống uổng.

Nhưng...

Lời của ông nội, dường như cũng có chút đạo lý.

Hắn hiện tại không có chuyện gì đặc biệt yêu thích không thể không làm.

Mà cô nàng nhà hắn, lại rất cần một cái dựa núi mạnh mẽ mà có năng lực, cũng rất cần cuộc sống an ổn.

Hình như, hắn quả thật nên thay đổi một chút, mới có thể bảo vệ cô tốt hơn?

Chu Khởi im lặng suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng lên tiếng hỏi câu: "Mọi người tính làm như thế nào?"

Nếu đã tìm hắn tới, còn nói nhiều như vậy, bọn họ khẳng định là đã có kế hoạch.

https://thuviensach.vn

Ông nội Chu vừa nghe lời này của hắn, chỉ biết có hi vọng, vì thế nhanh chóng cười nói: "Mấy ngày nữa không phải chính là hội thường niên của Chu thị chúng ta sao? Ông và cha cháu thương lượng, chuẩn bị để cháu lấy tư cách là cậu chủ nhỏ lên đài phát biểu, để cho nhân viên của Chu thị cùng nhóm đối tác Bắc thành đều quen với khuôn mặt này của cháu."

Chu Khởi không phản bác, gật gật đầu, "Được."

Ông Chu cười, lần này không có một chút dấu vết tức giận, lôi kéo Chu Khởi bắt đầu hỏi chuyện của Hứa Nùng.

Nói chuyện về cô nàng nhà hắn, vẻ mặt của Chu Khởi cũng tốt hơn rất nhiều, khi nói chuyện bên miệng cũng chứa đầy ý cười.

Sau đó lúc hắn muốn đi, mẹ Chu lặng lẽ theo hắn ra cửa.

"Con trai, mẹ xem ý tứ của ông nội con, giống như muốn con sớm một chút đem Nùng Nùng về nhà gặp mặt a? Tình hình của con bên kia thế nào? Vẫn chưa nói thật với người ta sao?"

Chu Khởi gật gật đầu, "Cô ấy sắp tới sinh nhật rồi, con chuẩn bị chờ sinh nhật cô ấy hôm đó sẽ nói rõ đầu đuôi với cô ấy."

Mẹ Chu có chút ghét bỏ "Chậc" một tiếng, "Sinh nhật người ta đều là kinh ngạc vui mừng, sao đến chỗ con tặng chính là kinh hãi rồi?"

Chu Khởi có chút bất đắc dĩ, "Mẹ, mẹ có thể nói chút lời may mắn không?"

"Được rồi được rồi, mẹ cũng lười quản con."

Sau đó, khi từ nhà cũ Chu gia đi ra, Chu Khởi gửi WeChat cho Hứa Nùng.

【 WeChat 】 Của Hứa Nùng: Gửi anh định vị, anh đi đón em.

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng bên kia đáp lại rất nhanh, trực tiếp quăng định vị qua.

【 WeChat 】 Của Chu Khởi: Không cần đến quá sớm, qua hai tiếng nữa qua đây là được.

Chu Khởi nhìn xem vị trí, phát hiện nhà hàng cách nhà cũ bên này rất gần, đi bộ cũng chỉ xấp xỉ mười phút liền có thể đến.

Vì thế cũng không lại trả lời cô, cất bước liền đi về hướng bên đó.

Chẳng qua Chu Khởi không nghĩ tới chính là, hắn đến cửa nhà hàng, còn chưa kịp liên hệ với Hứa Nùng, ngược lại trước tiên chạm mặt Trần Tiến.

Trần Tiến lúc này đang ở cùng một chỗ với mấy người bạn nhậu, nguyên tắc kết giao bạn bè của hắn thật ra phân biệt rất rõ ràng, có thể thổ lộ tình cảm, ví dụ như Chu Khởi, Hoắc Tam, Thẩm Mộ Ngạn bọn họ.

Còn có một vài người là có thể cùng nhau náo loạn không cần để tâm, liền ví dụ như nhóm người hôm nay.

Gần đây bởi vì mấy người anh em kia của hắn đều quá bận, căn bản không ai có thời gian để ý tới hắn, cho nên lúc hắn không có việc gì, có người tìm hắn hắn liền chẳng cần quan tâm đi theo ra ngoài.

Nhưng lại không ngờ rằng có kinh hỉ, lại còn có thể ở chỗ này ngẫu nhiên gặp được Chu Khởi.

Trong mấy người đi theo bên cạnh Trần Tiến, có một người đã từng gặp qua Chu Khởi cũng biết thân phận của hắn, cho nên lúc này vô cùng kinh ngạc đánh giá hắn một chút.

Đối phương không quá tin tưởng mở miệng: "Chu thiếu sao?"

https://thuviensach.vn

Cũng không thể trách hắn, dù sao Chu Khởi hiện tại vẫn mặc một thân rách nát, cùng với Đại thiếu gia cả người là đồ cao cấp lúc trước hoàn toàn là hai cách ăn mặc, đối phương sẽ không chắc chắn cũng bình thường.

Vẻ mặt Chu Khởi nhàn nhạt, không rất muốn để ý tới hắn, chỉ liếc Trần Tiến một cái.

Trần Tiến ngược lại không để ý nhiều như vậy, hắn tiến lên vài bước kéo chặt cánh tay Chu Khởi, "Được rồi, gặp mặt thì liền theo bọn tớ uống chút đi, nhà hàng lẩu này gần đây mới mở, nghe nói hương vị rất chuẩn."

Chu Khởi nhìn thời gian, vẫn sớm, cũng không từ chối, thuận theo ý của Trần Tiến, theo bọn họ cùng nhau đi vào bên trong quán.

Sau khi đi vào phòng bao ngồi xuống rồi, người đàn ông lúc nãy vừa tiếp chuyện kia liền rất chủ động ngồi xuống trước mặt Chu Khởi.

Hắn nhìn ra được vị đại thiếu gia này không rất muốn để ý tới mình, cho nên cũng không mở miệng nói cái gì trước.

Sau đó đồ ăn và rượu đều được đưa lên, sau khi không khí náo nhiệt hơn, người đàn ông ngồi ở bên cạnh Chu Khởi cũng giống như là có dũng khí, mời hắn một chén rượu.

"Đến, Chu thiếu, em mời anh."

Hắn nói xong còn nâng cốc trước, một ngụm cạn sạch rượu trong chén của mình, Chu Khởi nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, không có hành động gì.

Trần Tiến ở bên cạnh nhỏ giọng nói: "Thằng nhóc này thế nhưng là fan của cậu, bình thường thường xuyên theo tớ hỏi han chuyện của cậu, dù sao cũng không có việc gì, uống với hắn một chén đi."

Chu Khởi lại nhìn Trần Tiến một chút, vẫn không động đậy.

https://thuviensach.vn

Trần Tiến có chút nóng nảy, trừng mắt nhìn hắn một cái, "Được rồi, cậu nhưng đừng cứng đầu nữa, coi như cho người anh em của tớ chút mặt mũi, không khí tốt như vậy, đừng làm căng mà. Mấy người này đều là cậu chủ của các công ty có giao thiệp làm ăn với Chu gia nhà cậu, cậu sớm muộn không phải là muốn tiếp nhận Chu gia à? Về sau loại xã giao này không thiếu được."

Chu Khởi vừa nghe lời này, trong đầu lại nhớ tới lúc trước ông nội Chu nói, cuối cùng, ngược lại thật nâng chén rượu lên, đem rượu mà người kia mời uống cạn.

Chén rượu kia giống như là bật lên cái công tắc nào đó, không khí trong cả phòng bao chợt sôi nổi hơn không ít.

Đàn em ái mộ Chu Khởi kia ngược lại không dám lại mời rượu Chu Khởi nữa, nhưng bản thân một ly lại một ly không ngừng, sau đó uống hơi nhiều, lá gan cũng lớn, nói chuyện bắt đầu không có cố kỵ.

"Chu... Chu thiếu, ợ! Anh gần đây... có phải rất nghèo hay không nha? Không có tiền sao? Ợ? Muốn em cứu tế anh một chút hay không?"

Nói rồi, còn móc ví tiền của mình ra, cứng rắn nhét vào tay Chu Khởi.

"Cầm đi! Chu thiếu! Cho anh! Đều cho anh!"

Ánh mắt Chu thiếu có chút lạnh, lạnh lùng liếc nhìn người kia, "Con mắt nào của cậu thấy tôi không có tiền?"

Lúc này, di động của Chu Khởi chợt vang lên, sắc mặt vốn đang lạnh lẽo của hắn tan đi, mặt mày lại tràn ra nụ cười có chút bất cần đời.

"Vợ à? Xong rồi?"

https://thuviensach.vn

Người bên kia không biết nói cái gì, đuôi lông mày của Chu Khởi hơi hơi nhếch lên, phút chốc, hắn lần nữa mở miệng, mang theo ý cười thoải mái, lười biếng: "Vậy em có thể tới đón anh không? Anh không có tiền bắt xe."

Nói xong, không chút để ý đem cái ví mới bị cứng rắn nhét vào trong tay kia, ném vào đáy nồi đang sôi trào.

Mọi người: "..."

Bên kia, sau khi Hứa Nùng cúp điện thoại, liền chuẩn bị cầm ví tiền lại đi ra cửa.

Cô sau đó kết thúc sớm, khi đi ra cửa không thấy bóng dáng của Chu Khởi, liền cho rằng hắn vẫn chưa tớ, liền tự mình bắt xe trở về nhà.

Nào ngờ sau khi về đến nhà, trong phòng một mảnh tối đen như mực, cô lo lắng, gọi điện thoại cho Chu Khởi, không nghĩ tới hắn lại ở ngay tại quán lẩu mà bản thân vừa mới ăn.

Sau đó, lúc Hứa Nùng đi qua tìm, Chu Khởi dặn dò Trần Tiến vài câu, liền một mình đi ra ngoài đón người.

Khi Hứa Nùng đi vào cửa lớn của nhà hàng, Chu Khởi vừa vặn đi tới hành lang giữa các phòng bao, toàn bộ khuôn mặt hắn hiện ra biểu cảm không chút để ý, cười đến có chút khoa trương có chút hư hỏng.

Con ngươi đen bóng lúc này phủ kín ánh sáng nhỏ vụn, giống như là có chút chếnh choáng say, Hứa Nùng không hiểu sao cảm thấy giờ phút này hắn có chút giống con cáo say rượu.

Sau đó, khi đến gần, cô còn cố ý ngửi ngửi hương vị trên người hắn, quả nhiên, có mùi rượu nhàn nhạt.

https://thuviensach.vn

"Uống nhiều sao?"

Chu Khởi rất thành thật lắc đầu, khi nhìn cô, ý cười càng đậm, "Không có."

Nói xong, nhịn không được khẽ véo hai má cô một cái.

Hứa Nùng yếu đuối trừng mắt nhìn hắn, tìm quanh bốn phía, cuối cùng tầm mắt cố định về một hướng, túm lấy Chu Khởi liền đi về hướng bên đó.

"Vợ à, mang chồng em đi đâu a?"

Hứa Nùng chỉ chỉ về hướng nhà vệ sinh bên đó, "Mang anh qua đó rửa mặt cho tỉnh rượu."

Chu Khởi vừa nghe lời này, bật cười, hắn cúi đầu nhìn Hứa Nùng, một lát sau, trực tiếp ấn người lên vách tường của hành lang.

"Nhưng là anh không muốn rửa mặt thì làm sao đây? Anh muốn dùng thuốc tỉnh rượu?"

Hứa Nùng không hiểu ý của hắn lắm, chỉ cảm nhận được cảm giác áp bức truyền tới khi hắn đè lên cô, đôi mắt chớp một cái, "Cái gì?"

Chu Khởi không lên tiếng nữa, mà là dùng hành động giải thích ý tứ mà bản thân vừa nói.

Người hắn hơi cúi xuống, khuôn mặt tuấn tú trực tiếp sáp đến trước mặt Hứa Nùng, dùng nụ hôn chặn đứng lời nói, cùng với hô hấp vững vàng của cô.

Hơi thở mang theo mùi rượu nhè nhẹ của Chu Khởi từng chút từng chút ập tới trước mặt Hứa Nùng, cô muốn kêu hắn đứng lên, nhưng là người đàn ông này căn bản không cho cô cơ hội mở miệng.

https://thuviensach.vn

Hắn hôn cô đến mơ mơ màng màng, sau khi hơi hơi thỏa mãn rồi, nâng mặt cô, cười vô cùng thân thiết.

"Vợ à, em thật là dễ nhìn."

"... Anh đứng lên cho em!"

"Không được." Nói xong, hắn lại nghiêng đầu tiến lại gần cô, trên mặt hiện lên nụ cười nham hiểm, "Vẫn chưa hoàn toàn tỉnh rượu đâu. Thuốc không thể ngừng."

...

Cách đó không xa, nhóm người ở trong phòng bao vừa nãy lặng lẽ ló đầu ra, nhìn thấy toàn bộ quá trình.

Bọn họ nhìn Chu Khởi đè cô gái nhỏ vào trong góc tường hôn mãi không ngừng, lại nghe thấy cô gái thỉnh thoảng oán giận, kêu Chu Khởi "Không cần dùng sức như vậy "...

Biểu tình của những người có mặt đều rất phức tạp, mà đàn em ái mộ Chu Khởi kia càng là có chút cảm giác vỡ mộng.

"Tiểu Trần gia, này... Chu đại thiếu chính là chơi đùa đi? Hắn không phải là nghiêm túc đi?"

Trần Tiến ngoài miệng không nói gì, nhưng trong lòng lại chửi khẽ.

Bọn họ biết cái gì?

Chơi đùa?

Giấy kết hôn cũng nhận rồi, chơi chơi cái rắm.

———————

https://thuviensach.vn

Bùi gia.

Bà Tạ đang cùng ông Bùi xem một ít sổ sách báo cáo của Bùi thị, Bùi Ngọc tại lúc này đột nhiên từ bên ngoài quay lại.

Bùi Ngọc từ sau lần uy hiếp bà Tạ, liền không lại xuất hiện.

Trong lòng bà Tạ cũng vẫn luôn thấp thỏm, sợ đứa con riêng này lại cho bà ta cái vấn đề gì khó giải quyết.

Cho nên, lúc này nghe thấy hắn trở về, bà ta vẫn còn chút sợ hãi trong lòng.

Khi Bùi Ngọc tiến vào, trạng thái nhìn qua không tốt như lúc bình thường, dưới mắt có quầng thâm, hơn nữa tay phải không biết thế nào, còn bọc thạch cao.

Ông Bùi thấy con trai bị thương, giật mình.

"Xảy ra chuyện gì? Quay phim lại bị thương?"

Bùi Ngọc mỉm cười, ngược lại là trả lời tự nhiên, "Vâng, có một cảnh diễn làm bị thương xương cốt."

Nhưng thật ra hắn nói dối, hắn gần đây về nước vốn là xin đoàn phim nước ngoài nghỉ phép, căn bản không có quay phim gì khác.

Thương thế này...

Bùi Ngọc nhớ lại buổi tối mấy ngày hôm trước, dáng vẻ bản thân bị người chặn ở bên ngoài tàn nhẫn đánh, đáy mắt liền nhịn không được hiện lên vẻ tàn nhẫn.

Hôm đó thời gian đã rất muộn, người đại diện đang quay vòng chuyện hắn trì hoãn việc quay lại đoàn phim nước ngoài, vì thế hắn một mình một

https://thuviensach.vn

người lái xe về biệt thự của mình.

Sau khi xuống xe, hắn trực tiếp bị người cầm gậy bóng chày đánh nằm úp sấp trên mặt đất.

Bóng dáng người kia rất cao, ngược sáng, Bùi Ngọc thấy không rõ mặt của đối phương, nhưng có thể cảm nhận được hơi thở tàn nhẫn quanh người hắn.

Lúc bị đánh Bùi Ngọc thậm chí còn hoài nghi bản thân có thể cứ như vậy bị đánh chết hay không, thân thủ của đối phương quá tốt, hắn căn bản ngay cả cơ hội phản kích đều không có.

Nhưng mà hắn sau đó dường như kiềm chế, sau khi phát tiết trong chốc lát, liền giẫm lên cánh tay phải của hắn, không hiểu sao hỏi: "Bình thường chính là dùng cánh tay này để vẽ đi?"

Khoảnh khắc kia, Bùi Ngọc thấy rõ ràng dáng vẻ của đối phương.

Không phải ai khác, đúng là vị Đại thiếu gia kia của Chu gia, Chu Khởi.

Hắn lúc ấy sau khi nói xong câu nói kia, trực tiếp nhấc tay. Gậy bóng chày vung lên, che khuất một đường ánh trăng, tiếp đến, liền hung hăng nện xuống tay phải của Bùi Ngọc.

Bùi Ngọc lúc ấy đau đến đổ mồ hôi lạnh, một câu cũng nói không ra.

Sau khi Chu Khởi đánh xong tay phải của hắn, thì không làm cái gì cái khác nữa, hắn cong đầu gối ngồi xổm trước mặt Bùi Ngọc, sau đó tùy tiện chạm vào cánh tay phải đã gãy kia.

"Gần đây đừng sốt ruột, chậm rãi chờ, chờ nhìn chính mình chết như thế nào."

https://thuviensach.vn

Sau đó khi người đại diện biết chuyện này, vẫn luôn ồn ào muốn báo cảnh sát. Nhưng hắn lại không muốn, dù sao thân phận của bản thân đặc biệt, bối cảnh của đối phương lại đặt ở nơi đó, cuối cùng náo loạn lớn lên, khó xử chỉ có thể là hắn cùng Bùi gia.

Hơn nữa Chu Khởi rõ ràng là biết cái gì đó, mới có thể đột nhiên bùng nổ. Bùi Ngọc sau đó lại liên tưởng một chút lời của hắn tối hôm đó, chậm chạp dường như cũng đã nhận ra một vài thứ.

Chẳng qua những thứ này đều không quan trọng, khiến Bùi Ngọc chân chính khắc sâu ấn tượng, vẫn là những lời lúc sau của Chu Khởi.

Chậm rãi chờ chết? Hắn đang nói cái gì?

Thẳng đến gần đây, trong giới bỗng nhiên phát ra cái gì tính ngược thời gian tai tiếng của hắn, Bùi Ngọc mới đột nhiên hiểu ra, lời của đối phương đến cùng là có ý gì.

Người quản lý gần đây vẫn luôn chạy trước chạy sau vì chuyện này.

Nhưng kết quả nhận được là không có biện pháp nào để ngăn lại.

Bọn họ thậm chí còn để Bùi Ngọc nghĩ lại một chút, có phải đã vô ý đắc tội nhân vật lớn nào hay không?

Bùi Ngọc cười lạnh, nhân vật lớn? Ngoại trừ bạn trai của Hứa Nùng, vị Đại thiếu gia kia của Chu gia ra, hắn còn có thể đắc tội nhân vật lớn nào?

Cho nên sau khi nghĩ đến những điều này, Bùi Ngọc ngay lập tức quay về Bùi gia, muốn lại tìm bà Tạ bàn bạc, để bà ta giúp bản thân làm chút chuyện.

Nghĩ đến đây, Bùi Ngọc cười nói với ông Bùi: "Cha, cho con mượn dì Tạ trong chốc lát a, lúc trước con mua một bức tranh, hiện tại không biết

https://thuviensach.vn

thật giả, muốn để dì đi thư phòng giúp con nhìn một chút."

Ông Bùi nghe ra ý tứ của Bùi Ngọc, cũng không vạch trần, gật gật đầu, "Được, hai người đi đi, tôi lại xem văn kiện một lát."

Trong lòng bà Tạ vô cùng thấp thỏm, bà ta hoàn toàn không muốn đi lên lầu cùng Bùi Ngọc, nhưng lại không từ chối được.

Sau đó khi bà ta theo Bùi Ngọc đi lên thư phòng trên tầng ba, miễn cưỡng tươi cười, mở miệng trước: "Cậu muốn nói chuyện của Nùng Nùng sao? Tôi lúc trước nói với nó mấy lời mà cậu dặn dò, nhưng mà nó không tin, tôi cũng không có cách nào."

Bùi Ngọc nghe ra bà Tạ muốn thoái thác có ý không muốn lại quan tâm, cười một tiếng.

"Dì, tôi gần đây có lẽ sẽ bị người đối phó, rất có thể ở hình tượng ở trong giới xuống dốc không phanh. Nhưng mà cái này cũng không phải chuyện gì quan trọng, dù sao tôi cũng không tính lăn lộn trong giới giải trí, cũng có việc làm ăn trong nhà để tôi làm mà, vấn đề chính là ở..."

Hắn nói rồi, sắc mặt càng ngày càng u ám lạnh lùng, ánh mắt cũng bắt đầu trầm xuống khiến người sợ hãi.

"Bà hẳn là không biết đi? Bùi gia chúng ta có rất nhiều chuyện làm ăn thật ra không thể để lộ ra ngoài, mà tiền kiếm được, đều là tôi thông qua hạng mục của giới giải trí từng chút tẩy trắng, bà cảm thấy một khi tôi xảy ra chuyện, Bùi gia sẽ tốt sao? Mà bà, vẫn có thể an ổn làm phu nhân của nhà họ Bùi này sao?"

Bà Tạ thót tim, "Cậu có ý tứ gì?!"

"Tôi có ý gì bà không cần quan tâm, bà hiện tại chỉ cần làm theo lời tôi nói! Lập tức đi tìm Nùng Nùng, lại nói với cô ấy một lần chuyện giấu

https://thuviensach.vn

diếm thân phận của vị thiếu gia kia của Chu gia, hiện tại người có năng lực đối phó tôi thậm chí đối phó Bùi gia, ngoại trừ hắn tôi không thể nghĩ được người khác. Một khi đã như vậy, chúng ta liền phải để cho hắn không có thời gian lại đem lực chú ý đặt ở trên người chúng ta!"

Bùi Ngọc không biết chuyện bà Tạ lần trước thật ra không đem lời nói hết, hắn chỉ cho rằng Hứa Nùng là không tin tưởng lời bà Tạ nói.

Nhưng hiện tại xem ra, ngoại trừ con đường ở bên phía của cô là có thể được, hắn không thể nghĩ được biện pháp nào khác.

Chu gia nếu muốn đánh vào Bùi gia bọn họ, quả thực rất dễ dàng, càng không phải nói nhà bọn họ vốn có mấy việc làm ăn không thể để lộ, tùy tiện phơi ra vài cái, liền đủ để cảnh sát mời bọn họ uống trà rồi.

Chu Khởi bên kia ngoại trừ vào được cửa của Hứa Nùng, lại không có cái khác.

Chỉ cần thân phận của Chu Khởi bại lộ, Hứa Nùng hắn là sẽ hận hắn lừa gạt cô đi, đến lúc đó Chu Khởi ốc còn không mang nổi mình ốc, tự nhiên sẽ không có thời gian dư thừa đánh vào Bùi gia bọn họ.

Chỉ cần hơn nửa tháng thời gian là được, đến lúc đó hắn sẽ đem tất cả mọi chuyện đều xử lý chu đáo, sẽ không lại để cho đối phương bất luận sơ hở nào có thể tra.

Bà Tạ nghe xong lời của Bùi Ngọc, trong lòng rất thấp thỏm.

Bà ta cắn cắn môi, cuối cùng vẫn là nói thật ra.

"Không phải là tôi không muốn đi, chẳng qua... Lần trước Nùng Nùng tức giận với tôi, sự việc lần này rất nghiêm trọng, tôi cho dù đi nói cái gì, nó chắc chắn cũng sẽ không tin."

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc nhàn nhạt nhìn bà Tạ một cái, tiếp đến lấy ra một tấm thiệp mời.

"Đây là thiệp mời hội thường niên của Chu thị, Bùi gia chúng ta và Chu gia không có qua lại làm ăn gì, cho nên bọn họ hẳn là không gửi cho cha tôi cái này. Đến lúc đó bà cầm tấm thiệp mời này, mang theo Nùng Nùng đến đó. Tôi nhận được tin tức, lần này cậu chủ của Chu gia sẽ tham dự, đến lúc đó chỉ cần Chu Khởi lấy thân phận cậu chủ nhỏ xuất hiện, bà cảm thấy còn cần bà nói thêm cái gì sao?"

Nói tới đây, Bùi Ngọc âm lãnh cười một chút, "Bà chỉ cần đưa Nùng Nùng tiến vào hội trường là được, còn lại... ha."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư
dtv-ebook.com

Chương 61

Ngày 16 tháng 12, cuối tuần.

Bởi vì ngày hôm sau không cần lên lớp, chỉ có buổi chiều Hứa Nùng và Viên Sơ hẹn thời gian tập luyện tiết mục kỷ niệm ngày thành lập trường, cho nên tối hôm trước cô xem phim đến rất muộn mới ngủ, Chu Khởi cũng vẫn luôn ở cạnh cô.

Bộ phim là sản phẩm của nước S, là một phim điện ảnh rất cảm động.

Nội dung đại khái nói về vài cụ già vào tuổi xế chiều, làm một chút chuyện điên cuồng khiến cho không ai có thể giải thích được, người nhà bạn bè ngăn cản cùng oán giận, các nhóm người trong xã hội khi nhìn bọn đều có thành kiến...Hết thảy, đều thành chướng ngại vật ngăn bọn họ hoàn thành mục tiêu.

Nhưng cũng may phim kết thúc rất toàn vẹn.

Hứa Nùng vốn là đến phần giữa của phim, vẫn cầm sổ ghi chú rất nghiêm túc ghi lại thủ pháp quay và khuôn mẫu cấu trúc của kịch bản, sau đó xem xem một hồi cô chính mình cũng bị cuốn vào, làm ổ trong ngực Chu Khởi, nước mắt rơi không ngừng.

Chu Khởi ban đầu còn rất hưởng thụ loại thời gian nhàn rỗi này của hai người, lúc Hứa Nùng xem phim còn thường thường trêu chọc cô hai cái, nhưng sau đó nhìn cô khóc thành cái dáng vẻ kia, đau lòng không thôi.

https://thuviensach.vn

Nâng mặt cô dỗ dàng vợ ơi vợ à, không dễ dàng gì dỗ được người, phim cũng đã kết thúc.

Lúc qua mười hai giờ, Hứa Nùng đã khóc mệt xem mệt ngủ gục trong ngực Chu Khởi.

Hắn cũng không đành lòng gọi cô, liền ôm cô quay về giường lớn trong phòng ngủ, ôm cô vào trong ngực mình trầm giọng nói với cô "Sinh nhật vui vẻ."

Thật ra Chu Khởi lúc ấy sau khi nhìn Hứa Nùng ngủ, cũng rất đau lòng.

Hắn không phải là chưa thấy qua những cô gái khác bình thường mong đợi sinh nhật thế nào, Chu gia có mấy cô em họ nhánh bên, gần như nửa tháng trước sinh nhật đã bắt đầu ở trong vòng bạn bè các loại ám chỉ rõ ràng, thời gian càng là chặt chẽ nhớ kỹ, vào mười hai giờ đêm ngày sinh nhật, trước tiên nhận một tin nhắn chúc phúc lúc 0 giờ.

Tiếp đến trong cả ngày, hoạt động sinh nhật liền luôn không ngừng, vòng bạn bè cũng phát sóng trực tiếp, chị em bên người này người nhà này cũng đều đi theo cùng.

Nhưng cô nàng nhà hắn thì sao.

Chu Khởi lúc ấy có chút bất đắc dĩ nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn ngủ say trong ngực, con mèo nhỏ này đoán chừng đến ngày mai rời giường cũng không nhớ ra sinh nhật của bản thân đi.

Có lẽ biết không có gì đặc biệt, cũng sẽ không có cái gì kinh hỉ, cho nên ngay cả mong đợi cũng không có.

Mà sự thật chứng minh Chu Khởi đoán rất chuẩn.

https://thuviensach.vn

Buổi sáng là Chu Khởi rời giường trước, sau khi hắn đã sớm chuẩn bị tốt mọi thứ, mới đẩy cửa phòng ngủ ra.

Hứa Nùng lúc này vẫn chưa tỉnh, rèm cửa sổ tối qua kéo cũng không kín, lúc này có nắng sớm xuyên qua khe hở chiếu vào, đem cả gian phòng ngủ mạnh mẽ tách thành hai nửa.

Thân thể nhỏ xinh của Hứa Nùng vùi ở bên dưới tấm mền tuyết trắng, khuôn mặt nhỏ nhắn nhẹ đè lên cánh tay, mái tóc có chút hỗn độn rối tung ở sau đầu, có mấy sợi quấn đến bên cổ.

Cô hiện tại cả người nhìn qua vừa ngoan ngoãn lại mềm mại, Chu Khởi nhìn mà nhịn không được muốn tiến lên hung hăng ôm người vào trong ngực ức hiếp một phen.

Hắn tiến lên vài bước, ngồi lệch ở bên giường, thân trên dựa nghiêng vào đầu giường.

Thấy cô vẫn ngủ rất sâu, hắn có chút không đành lòng đánh thức cô, nhưng lại nghĩ mì trường thọ chuẩn bị ở bên ngoài để lâu sắp dính thành tảng rồi, hắn cũng không có cách nào, chỉ có thể nửa ôm cô, nhè nhẹ vỗ hai má cô.

"Vợ à, trước tiên đừng ngủ, dậy ăn cơm."

Lúc hắn gọi lần đầu tiên, Hứa Nùng một chút phản ứng cũng không có, hô hấp giống như trước rất điều đặn ổn định.

Chu Khởi không chờ được nữa, thả nhẹ sức lực, trực tiếp kéo người ôm vào trong ngực.

"Vợ à, tỉnh tỉnh."

https://thuviensach.vn

Lần này, Hứa Nùng cuối cùng có cảm giác, cô vô thức nhíu lông mày, cái mũi nhỏ nhắn cũng nhăn lại một chút, dáng vẻ rất không hài lòng.

Nhưng dáng vẻ này của cô có bao nhiêu đáng yêu đoán chừng bản thân cô cũng không biết, Chu Khởi nhìn cô, nhịn một lúc lâu mới nhịn xuống được xúc động đè cô ở trên giường giày vò một trận.

Hắn cúi đầu khẽ cắn chóp mũi cô, sau đó thân mật ở bên tai cô lên tiếng: "Vợ à, lại không tỉnh dậy anh có thể phải phạt em nha."

Hứa Nùng vẫn chưa tỉnh táo hẳn, cho nên tiếng nói của hắn cũng không nghe rõ lắm, cũng không có bất kỳ ý thức nguy cơ gì, thậm chí còn vô thức, ôm cổ Chu Khởi, ở trong ngực hắn cọ cọ.

Cũng có thể vì sau khi nhận giấy kết hôn ngủ cùng một phòng, trong tiềm thức của Hứa Nùng cảm giác ỷ lại đối với Chu Khởi càng ngày càng mạnh, giống như loại động tác nhỏ này bình thường lúc không tỉnh táo cũng luôn sẽ làm một ít.

Đương nhiên, sau khi hoàn toàn tỉnh lại, Chu Khởi nhắc tới, hai gò má Hứa Nùng đỏ bừng, sau đó tuyệt đối không thừa nhận.

Nhưng mà cũng không có người đàn ông nào có thể cưỡng lại được người phụ nữ mình thích làm nũng, cho nên Chu đại thiếu gia nhịn hết một buổi sáng, lúc này sau khi bị con mèo nhỏ cọ cọ trong ngực, cuối cùng nhịn không nổi.

Nắm lấy cằm của cô, trực tiếp cúi đầu liền hôn một cái thật sâu.

Hứa Nùng bị hôn đến có chút khó chịu, mơ mơ màng màng mở mắt ra, thừa dịp lúc lấy hơi, có chút oán giận mở miệng nói một tiếng: "Anh làm gì thế."

https://thuviensach.vn

Giọng của cô còn mang theo âm nhỏ nhẹ ngọt ngào như sữa lúc mới vừa tỉnh ngủ mới có, con ngươi mênh mông sương mù, cách một tầng mơ hồ, đối diện với Chu Khởi, làm cho ánh mắt của người đàn ông này càng ngày càng sâu.

"Vợ à, em còn muốn rời giường hay không? Còn trêu chọc anh như vậy."

Giọng nói của Chu Khởi sát lại gần, nghe có chút thấp. Sau khi hắn nói hết lời, lại hung hăng ấn lên đôi môi của Hứa Nùng một chút.

Hứa Nùng rất sợ hắn thật sự lại đè cô xuống làm chút gì đó, bị dọa tới mức một chút buồn ngủ cũng không còn, nhanh chóng hoàn toàn mở mắt ra.

Mắt Hứa Nùng bình thường cũng rất to, lúc này mới tỉnh lại, mắt hai mí so với bình thường còn muốn sâu hơn một chút, cho nên một đôi mắt vừa to vừa sáng, phối hợp với dáng vẻ cô cố gắng hết sức muốn tỉnh táo, quả thực đáng yêu đến mức phạm quy.

Chu Khởi cảm thấy không thể lại tiếp tục như vậy, lại bị cô trêu chọc vài lần, phỏng chừng một chút tự chủ đó của hắn cũng sắp bị trêu chọc đến không còn.

Cho nên một giây sau, hắn trực tiếp đứng dậy, đem cả người và chăn ôm lên.

"Dù sao không thể ngủ." Chu Khởi ôm cô lại hôn một cái, "Rửa mặt đánh răng trước hay là ăn cái gì trước? Em tự mình chọn."

"... Đương nhiên là đánh răng rửa mặt trước a." Hứa Nùng nhỏ giọng đáp, sau đó giãy dụa muốn đi xuống, "Anh thả em ra, em tự mình đi phòng tắm."

https://thuviensach.vn

Chu Khởi sao có thể nghe lời cô, một đường giống như ôm bạn nhỏ, trực tiếp ôm cô vào phòng tắm.

Hắn tùy tiện kéo chăn xuống, để vào trong bồn tắm trống không ở bên cạnh, sau đó đem Hứa Nùng thân thể thẳng đến vị trí bên cạnh bồn rửa tay, để cô ngồi ở phía trên.

"Anh đặt em ở chỗ này em làm sao mà rửa?"

Hứa Nùng vừa nói chuyện vừa muốn đẩy người Chu Khởi ra nhảy xuống, nhưng người đàn ông kia không cho cô cơ hội, đè bả vai của cô không cho cô lộn xộn.

"Anh giúp em rửa."

Hứa Nùng ngẩn ra một chút, còn chưa kịp phản ứng thì, Chu Khởi bên kia đã bắt đầu thay cô bóp kem đánh răng.

Hắn cầm bàn chải đánh răng đã được thêm kem đánh răng đưa tới bên miệng cô, "Đến, vợ à, há miệng."

Hứa Nùng ngại ngùng cực kỳ, tránh về phía sau một chút, "Vẫn là em tự mình làm đi."

Cô nói rồi liền muốn đoạt lấy bàn chải đánh răng, nhưng Chu Khởi không cho, lại đè cổ tay của cô xuống.

"Ngoan ngoãn nghe lời, chỉ một ngày hôm nay, được không?"

Hứa Nùng nhíu mày, có chút không hiểu ý hắn, "Hôm nay làm sao vậy?"

Chu Khởi cũng không muốn lại che giấu, hắn tạm thời đặt bàn chải đánh răng ở một bên, hai tay chống lên bồn rửa tay ở hai bên Hứa Nùng, hơi hơi nghiêng người dựa vào gần cô hơn một chút.

https://thuviensach.vn

"Thật sự quên rồi? Hôm nay là sinh nhật của em đó."

Trong lúc nói chuyện, hắn nhẹ nhàng ấn lên môi của cô một cái hôn, "Vợ à, sinh nhật vui vẻ."

Hứa Nùng thật sự bất ngờ, cô cẩn thận suy nghĩ một chút, sau khi chậm chạp nhận ra có chút bừng tỉnh, "A, hôm nay là 16 tháng 12?"

Thật ra cô bình thường rất ít nhớ ngày tháng, trên cơ bản đều sẽ nhớ ngày nào trong tuần, khi đi học cũng là như vậy, ngày nào trong tuần có bài giảng, ngày nào trong tuần có lớp biểu diễn...

Cho nên không để ý tới ngày tháng thật sự không thể trách cô, càng không cần phải nói Hứa Nùng cũng rất ít ghi nhớ sinh nhật của chính mình.

Ngoài ý muốn, cô lại cảm thấy trong đầu có chút cảm giác nhẹ nhàng, có chút mềm mại cũng có chút ấm áp.

Cô vô thức hơi nâng khóe miệng, hỏi hắn: "Sao anh biết hôm nay là sinh nhật của em?"

"Lúc trước đi đăng ký có nhìn qua ngày sinh nhật trên giấy chứng nhận của em." Chu Khởi đáp không thèm để ý chút nào.

Một lát sau, hắn nghiêm túc nhìn Hứa Nùng một cái, sau đó khuôn mặt tuấn tú hơi hơi nhích về phía trước một chút, cái trán chống lên trán của cô cọ hai cái.

"Hai mươi mấy năm trước không thể ở bên cạnh em, mấy chục năm sau chậm rãi bù lại cho em."

Hứa Nùng trong nháy mắt cũng cảm thấy mũi có chút cay, cô hình dung không ra cảm giác của chính mình giờ phút này.

https://thuviensach.vn

Rõ ràng chuyện bản thân cũng đã quên mất không để ý, lại nghiêm túc như vậy được một người nhớ kỹ mà còn đặt ở trong lòng.....

Giống như cảm giác lúc trước nghe người nói câu kia "Được người nâng trong lòng bàn tay mà yêu thương", giờ khắc này Hứa Nùng cũng hiểu ra rồi.

Người đàn ông này không những đưa cô đến một thế giới mới, thậm chí, còn khiến cô bắt đầu khát khao tương lai.

_____

Hứa Nùng không có vì lý do sinh nhật mà cho Viên Sơ leo cây, dù sao cuối tháng chính là kỷ niệm ngày thành lập trường, bọn họ mới tập luyện hai lần mà thôi, phía sau bài giảng không ngừng, có thể có thời gian đến cùng nhau tập luyện càng là đã thiếu càng thêm thiếu, cho nên hiện tại có thời gian thì phải nắm chặt.

Cô vốn tưởng rằng bởi vì chuyện này phải dỗ dành Chu Khởi một chút, dù sao nhìn dáng vẻ của hắn, dường như là vì sinh nhật của cô chuẩn bị rất nhiều.

Nhưng sau khi cô nói xong chuyện buổi tối phải muộn chút mới quay về, Chu Khởi cũng không có phản ứng gì lớn, chỉ hôn hôn trán cô, nói vậy chờ kết thúc rồi đến trường đón cô.

Hứa Nùng hôm nay tâm tình đặc biệt tốt, lúc từ nhà trọ đi ra, khóe miệng vẫn luôn hơi hơi vểnh lên chưa từng hạ xuống.

Thậm chí, sau đó tới cổng trường rồi, vốn là nên giống như thường ngày trực tiếp vẫy tay tạm biệt Chu Khởi, cũng không hiểu sao biến thành, cô lặng lẽ nhón chân hôn một cái bên môi hắn.

https://thuviensach.vn

Sau khi hôn trộm thành công, cô xoay người liền chạy, một chút cơ hội phản ứng cũng không lưu lại cho người đàn ông kia.

Chu Khởi hai tay cắm quần túi, lười biếng đứng ở bên đó, qua một lát mới nâng tay lên, dùng ngón cái chạm vào khóe miệng của mình.

Chậc, thật cmn ngọt.

...

Tiết mục tập luyện của Hứa Nùng và Viên Sơ là hợp tấu giáo ca, vì mới mẻ, các cô một Tây một Trung hai loại nhạc cụ mở màn.

Giống như Viên Sơ lúc ấy nói, Hứa Nùng quả thật có thể gảy tỳ bà, hơn nữa đàn cũng không tệ.

Cho nên hai người luyện tập còn xem như thuận lợi, có mấy lần lãnh đạo trường lại đây nhìn, còn cùng chủ nhiệm khoa khen bọn họ.

Hôm nay, cô đến sớm hơn so với thời gian ước định mười mấy phút đồng hồ, cho nên khi đến phòng tập, Viên Sơ vẫn chưa tới.

Bởi vì phòng học này bình thường không có người dùng, giống nhau đều là nhóm người lúc có tiết mục mới đến bên này tập luyện, mấy ngày nay trên cơ bản chính là cho cô cùng Viên Sơ hai người mượn, cho nên nhạc cụ của bọn họ bình thường luyện tập xong liền đặt ở đây, không cầm về nhà.

Cô thả ba lô xuống, lấy ra một cái khăn tay, chuẩn bị đi đến bên tường cầm tỳ bà của mình lên lau một chút.

Nào ngờ còn chưa đi được hai bước, điện thoại di động bỗng nhiên tại lúc này vang lên.

Hứa Nùng cầm lên nhìn, là bà Tạ.

https://thuviensach.vn

Lần trước sau khi cãi nhau xong, bà Tạ cho tới giờ chưa gọi điện thoại cho cô, lúc này đột nhiên liên lạc với cô, Hứa Nùng còn có chút ngẩn ngơ.

Trầm mặc giây lát, cô trực tiếp ngắt điện thoại, sau đó không chút do dự, lại kéo số điện thoại của bà Tạ vào trong sổ đen.

Thế giới thanh tĩnh rồi, Hứa Nùng không có biểu cảm gì tiếp tục chuyện bản thân vừa rồi muốn làm.

Sau đó Viên Sơ đúng giờ đến, thấy Hứa Nùng đã ở đó rồi, còn tưởng rằng cô ấy đến muộn, nhanh chóng nói hai câu xin lỗi.

"Không đâu, là tớ đến sớm thôi, cậu tới đúng giờ."

Hứa Nùng không muốn nói chuyện phiếm nhiều với người không quen, sau khi nói với Viên Sơ những lời kia, liền lại nói: "Chúng ta bắt đầu tập luyện đi."

Viên Sơ có thể cảm nhận được trạng thái của Hứa Nùng hôm nay không đúng lắm, nhưng lại không tiện hỏi cái gì, cho nên chỉ có thể cũng gật đầu đồng ý.

Hai cô gái thử hợp âm mấy lần, lại nghiên cứu một chút trình tự diễn tấu đoạn cao trào, đại khái qua xấp xỉ nửa tiếng, tiếng tỳ bà cùng đàn vi-ô-lông-xen mới chậm rãi vang lên.

Nhưng cũng đúng lúc này, cửa phòng học đột nhiên bị người đẩy ra.

Tiến vào chính là chủ nhiệm khoa lúc trước đã tìm Hứa Nùng nói chuyện, mà theo phía sau bà ta, còn có bà Tạ.

Khoảnh khắc kia khi nhìn thấy bà Tạ, sắc mặt của Hứa Nùng trong nháy mắt liền trầm xuống.

https://thuviensach.vn

Chủ nhiệm khoa hôm nay ngược lại là ý cười đầy mặt, bà ta hướng về phía Hứa Nùng vẫy tay, "Em đứa bé này, điện thoại di động thế nào mà gọi không được? Mẹ của em sốt ruột tìm em có việc, liền tìm đến văn phòng chúng ta."

Bùi gia đã từng có một Bùi Ngọc là học sinh nổi tiếng của đại học B này, lúc trước lại từng quyên tặng học bổng cho nhà trường, vì thế bà Tạ để lộ ra bản thân là phu nhân của Bùi gia, chủ nhiệm khoa sẽ rất khó không cho bà ta khuôn mặt tươi cười.

Chủ nhiệm khoa nhìn ra sắc mặt của Hứa Nùng không thích hợp, nhưng là cũng không quá coi trọng.

Trước khi tới bà Tạ đã nói với bà ta rồi, Hứa Nùng và bản thân có chút xích mích, trẻ con tính tình lớn cũng không chịu bị quản lý, cho nên có lẽ trong chốc lát khi gặp mặt, thái độ của Hứa Nùng cũng sẽ không rất tốt, kêu bà ta châm trước nhiều hơn.

Chủ nhiệm khoa lúc ấy vẫn còn ngạc nhiên về quan hệ mẹ con của vị Bùi phu nhân này và Hứa Nùng, làm sao có thể để ý nhiều như vậy.

Bà ta lại chậm chạp nghĩ lại, người em gái mà Bùi Ngọc lúc trước đã nói...

Lẽ nào vẫn luôn là Hứa Nùng?

Nhưng mà những tin đồn như vậy một người phụ nữ trung niên như chủ nhiệm khoa cũng không thèm hỏi nhiều, tuy rằng trong lòng có nghi ngờ, nhưng cuối cùng bà ta vẫn lựa chọn im lặng, một đường cười nói đưa bà Tạ đến bên này tìm Hứa Nùng.

Hứa Nùng tuyệt đối không muốn gặp bà Tạ, nhưng lúc này bà ta mang theo người của trường cùng nhau tới, bản thân cho dù không muốn cũng không thể ở trước mặt người ngoài nói nhiều.

https://thuviensach.vn

Vì thế cô thả tỳ bà xuống, trước tiên nói với Viên Sơ câu: "Tớ bên này có lẽ phải xử lý lâu một chút, cậu nếu như có việc có thể đi trước, sau khi tớ kết thúc lại liên hệ với cậu?"

Viên Sơ rất có khả năng nhìn ánh mắt người khác cũng rất có khả năng nhìn không khí, cô gần như không do dự liền gật đầu đồng ý.

"Được, cậu đi làm chuyện của cậu đi."

Hứa Nùng trực tiếp thu thập ba lô, sau đó khi đi ngang qua cửa, hơi hơi khom người chào chủ nhiệm khoa, tiếp đến cũng không nhìn bà Tạ, trầm giọng mở miệng: "Đi thôi, chúng ta tìm một chỗ nói chuyện."

Bà Tạ hôm nay cũng không giống như lúc bình thường ăn diện đoan trang quý khí, trên người tuy rằng vẫn mặc quần áo nhãn hàng xa xỉ như trước, nhưng trên mặt lại một chút trang điểm cũng không có.

Nhưng mà cũng may nền tảng của bà ta không tệ, bình thường bảo dưỡng cũng tốt, người lần đầu tiên thấy bà ta ngược lại sẽ không cảm thấy có vấn đề gì.

Nhưng Hứa Nùng trước kia luôn thấy đều là dáng vẻ hoàn mỹ không có một chút tỳ vết của bà ta, hiện tại bà ta đột nhiên không trang điểm, thậm chí dáng vẻ còn có một chút tiều tụy, ngược lại thật sự làm cho người ta có chút không quen.

Hai người lại hẹn ở tại quán cà phê lần trước, nhân viên của quán dường như vẫn nhận ra cặp mẹ con này, thấy hai người lần này lại cùng nhau tới, trong ánh mắt không khỏi nhiều thêm đánh giá và tò mò.

Hứa Nùng tùy tiện gọi hai cốc Americano, cũng không muốn lãng phí nhiều thời gian cùng bà Tạ, vì thế mở miệng trước.

"Bà có chuyện gì, nói đi."

https://thuviensach.vn

Bà Tạ vừa nghe giọng điệu này của Hứa Nùng, cùng với cô ngay cả "Mẹ" cũng không gọi bà ta, nhất thời sắc mặt có chút không giữ nổi.

"Nùng Nùng, mẹ biết con vẫn còn giận đỗi chuyện lúc trước, nhưng mà con phải thông cảm cho mẹ, năm đó..."

"Tôi không có thời gian nghe bà nói nhiều lời vô ích." Hứa Nùng không có biểu tình gì, trực tiếp chặn đứng lời bà ta, "Bà nói trọng điểm đi."

Bà Tạ nghẹn lời, hít sâu một hơi, "Vậy được, mẹ lần này đến, chính là muốn cảnh tỉnh con. Con có phải đang qua lại với người đàn ông tên Chu Khởi hay không? Con đừng ngốc nữa được không? Con gái, con bị hắn lừa rồi!"

Đáy lòng Hứa Nùng một chút gợn sóng cũng không có, cô cho rằng bà Tạ đã điều tra ra chuyện Chu Khởi là một thanh niên nghèo, lúc này cảm thấy hắn không có tiền không có bối cảnh, cô lại vẫn cùng hắn qua lại, khẳng định là hắn lừa cô.

Hứa Nùng hoàn toàn không để ý, cô cúi người đưa tay muốn cầm tách cà phê trên bàn lên, "Không có, hắn cái gì cũng đã nói với tôi rồi, tôi qua lại với hắn là cam tâm tình nguyện."

"Cái gì cũng đã nói với con? Vậy hắn có từng nói hay không, bản thân là cậu chủ của tập đoàn Chu thị? Cũng là tiểu thiếu gia của Chu gia danh môn Bắc thành?!"

Tay cầm cà phê của Hứa Nùng khựng lại một chút, giương mắt nhìn qua, "Có ý gì?"

"Con không biết sao? A, hắn quả nhiên lừa con rồi!"

Bà Tạ càng nói càng kích động, "Người đàn ông này căn bản không tốt đẹp gì đâu, hắn không những lừa con, còn thiết kế Bùi Ngọc và Bùi gia.

https://thuviensach.vn

Nùng Nùng, con nhưng là tuyệt đối phải tỉnh táo một chút a, không thể lại bị hắn che mắt! Hắn không phải là người tốt!"

Trong lòng Hứa Nùng mặc dù có một chút gợn sóng, nhưng lại vẫn là không thể nào tin được lời của bà Tạ.

Trong tiềm thức cô cảm thấy, bà Tạ lần này tới đây, khẳng định là có việc muốn cô đi làm, nếu không cũng không có khả năng ở đây lãng phí thời gian với cô.

Trầm mặc giây lát, cô lại mở miệng hỏi câu: "Cho nên là? Bà lần này đến lại là muốn tôi làm gì? Bà nói một lời cho rõ ràng, như vậy mọi người đều không cần lãng phí thời gian."

Bà Tạ không ngờ Hứa Nùng sẽ trực tiếp như vậy, hơn nữa ý tứ trong lời nói của cô, rõ ràng cũng là đoán được bà ta lần này đến, là có việc yêu cầu.

Trong lúc nhất thời, bà ta đối mặt đứa con gái này, đột nhiên liền hiện ra một tia áy náy và xấu hổ.

"Chính là, anh trai con nói..."

"Hắn không phải là anh trai của tôi." Hứa Nùng trầm giọng ngắt lời bà ta.

Bà Tạ lại hít một hơi thật sâu, nhịn xuống tất cả xúc động, một lúc lâu mới lại nói: "Được, Bùi Ngọc, Bùi Ngọc nói muốn để mẹ mang con tới hội thường niên của Chu thị tối nay, đến lúc đó Chu Khởi hắn là sẽ làm cậu chủ lên đài phát biểu, con đi rồi thì sẽ biết chúng ta có gạt người hay không. Chuyện sau đó... Chờ sau khi con đi qua, thấy hắn rồi, chúng ta lại nói đi."

"Không còn nữa?"

https://thuviensach.vn

Bà Tạ ngẩn ra, "Con không tin sao?"

Hứa Nùng nghe đến đó, không muốn lại tiếp tục lãng phí thời gian.

Cô cầm lấy ba lô, trực tiếp đứng dậy, "Không cần biết tôi tin hay không, hắn có lừa gạt tôi hay không, đây đều là chuyện giữa hai người chúng tôi. Cho dù có chuyện gì, tôi cũng sẽ trực tiếp hỏi hắn, bà không cần nhiều lời, cũng không cần gây chia rẽ quan hệ của chúng tôi.

Tôi hôm nay sẽ không đi theo bà, còn chuyện có liên quan tới Bùi gia, cũng không có bất cứ quan hệ nào với tôi. Phiền bà về sau, không cần lại lấy những việc này đến lãng phí thời gian của tôi."

Nói xong, cô trực tiếp lấy di động, mở ra giao diện thanh toán, chuẩn bị đi tới quầy tính tiền.

Bà Tạ nhịn không được, bà ta hướng về phía bóng lưng Hứa Nùng nâng cao giọng hô một câu: "Hứa Nùng, con là không tin tưởng lời của mẹ?! Mẹ là mẹ của con! Con không tin tưởng mẹ sao?"

Hứa Nùng hơi hơi cụp mí mắt, giọng nói có chút lạnh, "Hóa ra bà vẫn biết, chính mình là mẹ của tôi."

Tiếng nói của cô không lớn không nhỏ, vừa vặn đủ truyền đến trong tai bà Tạ.

Người phụ nữ kia bị giọng điệu và thái độ của cô làm cho kinh ngạc.

Thật ra trước khi tới, bà ta đã tưởng tượng qua vô số khả năng. Nhưng kết quả cuối cùng, đều là Hứa Nùng thỏa hiệp với mình.

Dù sao con gái bà ta sinh ra bà ta hiểu rõ, đứa bé này lúc trước cũng có rất nhiều chỗ không hài lòng với bà ta, nhưng là mỗi lần chỉ cần bà ta giả bộ đau khổ, cô liền có thể thông cảm và lý giải.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng là mẹ, làm như vậy quả thật có một chút không đúng, bà ta thỉnh thoảng cũng sẽ cảm thấy áy náy, nhưng là lại suy nghĩ sâu xa một chút, quan hệ của cha mẹ và con cái vốn không phải là nên nhân nhượng và giúp đỡ lẫn nhau sao?

Sự kiện Bùi Ngọc kia, bà ta cũng là qua thật lâu mới biết, bà ta lúc ấy một bên cẩn thận hỏi qua Hứa Nùng, nhưng lúc ấy đứa bé kia còn chưa phát hiện cái gì, cho nên cũng chỉ là nhẹ nhàng bâng quơ nói bản thân lúc học thêm luôn ngủ gà ngủ gật.

Bà ta biết chuyện Bùi Ngọc cho Hứa Nùng dùng thuốc ngủ, nhưng lại cảm thấy cho dù là như vậy, hắn cuối cùng cái gì cũng chưa có làm. Cẩn thận tính toán... Cũng không xem là chuyện gì lớn.

Hứa Nùng không có chân chính chịu thiệt, bà ta bởi vì quan hệ này của con gái, cũng an ổn lưu lại Bùi gia.

Mà chỉ cần bà ta có thể vẫn luôn lưu lại Bùi gia, vậy tương lai Hứa Nùng khẳng định cũng sẽ là tiền đồ như gấm.

Cho nên chỉ cần nghĩ đến những cái này, bà Tạ liền cảm thấy yên tâm thoải mái.

Bà ta cũng không những là vì bản thân, bà ta cũng là vì tương lai của Hứa Nùng, cho nên bà ta im lặng, vẫn luôn cái gì cũng không nói.

Thật ra cho dù là hiện tại, bà Tạ cũng cảm thấy Hứa Nùng có chút chuyện bé xé ra to.

Bà ta không biết Bùi Ngọc mỗi lần cho Hứa Nùng dùng thuốc ngủ đến cùng muốn làm cái gì, nhưng vẫn là câu nói kia, hắn cuối cùng chẳng phải cái gì cũng không có làm sao?

https://thuviensach.vn

Bà Tạ không biết Hứa Nùng làm sao liền để ý như vậy, thậm chí còn không tiếc bởi vì chuyện này, hoàn toàn trở mặt với mình.

Cho nên trước khi đến, bà ta thật sự một chút cũng không ý thức được sự kiện này đến cùng có bao nhiêu nghiêm trọng.

Nhưng là vừa rồi, khi bà ta nghe thấy câu nói kia của Hứa Nùng, bỗng nhiên không hiểu sao liền hiện ra một ý nghĩ ——

Đứa con gái này, dường như thật sự muốn rời khỏi bà ta rồi.

———————————

Nếu như nói lời của bà Tạ không gây ra một chút gợn sóng nào trong lòng Hứa Nùng, là không có khả năng.

Cô tuy rằng không quá tin tưởng đối phương nói, nhưng là lại không hiểu sao bởi vì lời nói của bà ta, mà liên tưởng đến một ít hành động của Chu Khởi lúc trước.

Trong đầu đột nhiên liền nhảy ra cái hộp gỗ đàn hương mà hắn đưa cho cô, hắn lúc ấy dường như nói đó là toàn bộ gia sản của hắn, nhưng mà cô lại vẫn luôn không mở ra xem.

Vốn là bước chân đang đi về phía trường học, vào giờ khắc này chợt dừng lại.

Trên đường lớn dòng xe cộ lui tới, Hứa Nùng đứng hồi lâu ở dưới tán một cây ngô đồng bên đường.

Cuối cùng, cô im lặng xoay người, cất bước đi về hướng nhà trọ.

Cô một đường càng đi càng nhanh, sau đó khi ra khỏi thang máy, thậm chí là chạy chậm đến cửa nhà trọ của mình.

https://thuviensach.vn

Ổn định hô hấp cùng tâm tình, cô ấn xuống mật mã cửa, sau khi cửa mở, cô thậm chí ngay cả giầy cũng không tháo, chạy tới phòng ngủ.

Bởi vì lúc Chu Khởi giao cái hộp cho cô, cô cảm nhận được sự nghiêm túc của đối phương. Cho nên khi cất giữ, Hứa Nùng cũng chọn một nơi rất cẩn thận.

Cô lật hai cái, ở bên trong cùng của ngăn tủ tìm được cái hộp gỗ đàn hương kia.

Vốn là vật không quá để ở trong lòng, không hiểu sao, vào giờ khắc này lại trở nên nặng trình trịch.

Hứa Nùng trầm mặc một lúc lâu, cuối cùng vẫn là mở nắp hộp ra.

Một giây sau, đồ vật bên trong trong nháy mắt liền tiến vào trong tầm mắt của cô ———

Hai mươi mấy cái chìa khóa nhãn hiệu xe sang, thẻ đen của một sổ ngân hàng khác nhau, cùng với... Bị đè ở bên dưới, một văn kiện không quá bắt mắt.

Cô lấy tập văn kiện kia ra, lật từng tờ từng tờ ra xem, cuối cùng, ánh mắt dừng lại ở chỗ kí tên.

Phía trên có bốn chữ đánh máy【người giữ cổ phần】, mà theo đằng sau, là nét chữ cùng với cái tên mà cô quen thuộc——

Người giữ cổ phần: Chu Khởi.

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 62

Cố gắng thêm được 1 chương nữa. Mai ad xin được nghỉ 1 ngày, mai không có chương mới nha. 😔

~~~~~

Chương 62

Trì Sa Sa bình thường lúc không có tiết học được nghỉ, trên cơ bản đều sẽ ở bên ngoài làm thêm.

Cô không thiếu tiền, thiếu chính là tài nguyên.

Mà làm người tiếp tân vừa vặn thường xuyên có thể ở các loại yến hội đụng mặt người trong giới, mặc dù có lúc sẽ gặp phải mấy tên yêu râu xanh, nhưng càng nhiều hơn vẫn là có thể gặp được người có thể dựa dẫm.

Lúc trước, cô đi đến một tổ sản xuất lớn, diễn một vai nhỏ không có lời thoại, chính là tại một yến hội nào đó gặp được đạo diễn casting của bộ phim điện ảnh kia, đối phương cảm thấy ngoại hình của cô không tệ có thể thử ống kính, liền cho cô danh thiếp.

Mặc dù là một nhân vật rất nhỏ, nhưng lúc ấy người thử vai vẫn rất nhiều. Sau đó Trì Sa Sa đoạt được hạng nhất, thật sự thuận lợi vào tổ.

Từ đó về sau, cô càng cảm thấy được làm tiếp tân ở các loại sự kiện lớn là con đường khả thi, nhưng mà sau đó cô hẹn hò với Hoa Tí, trọng tâm của cô liền đột nhiên đặt ở trên chuyện tình cảm.

https://thuviensach.vn
~~~~~

Hôm nay, nếu không phải là người bạn ở công ty lễ tân bình thường đối xử tốt với cô bị bệnh, nhờ cô đến làm thay, cô còn thật sự không muốn tới.

Dù sao... Hôm nay chỉ là một cái hội thường niên của công ty này, người trong giới thương nghiệp tới tương đối nhiều, cô căn bản không gặp được tài nguyên hữu dụng.

Người phụ trách của công ty bên này là một anh trai vẻ mặt hiền hòa, sau khi dặn dò các cô vài câu nên làm những gì, liền vội đi làm chuyện khác.

Cách thời gian bắt đầu niên hội còn có mười mấy phút đồng hồ, Trì Sa Sa liền lợi dụng thời gian này, cùng những tiếp tân khác dắt nhau đi thay quần áo.

Mới vừa muốn nhét quần áo vừa thay ra cùng với túi vào bên trong ngăn tủ, điện thoại di động của Trì Sa Sa chợt vang lên.

Cầm lên nhìn một cái, gọi điện thoại tới là Hứa Nùng.

"A lô, bạn học Tiểu Hứa." Giọng Trì Sa Sa giống như lúc bình thường rất vui vẻ, vừa sửa sang sườn xám trên người, vừa lên tiếng với bên kia.

"Sa Sa, ta nhớ cậu nói hôm nay phải thay người ta làm thêm? Nếu tớ nhớ không nhầm, cậu nhắc tới trên WeChat, là tập đoàn Chu thị?"

Trì Sa Sa ở bên kia "Ừ" một tiếng: "Đúng, chính là Chu thị, sao thế?"

Hứa Nùng ở bên kia chần chờ một chút, "Vậy... Tớ có thể qua đó tìm cậu không?"

Trì Sa Sa sửng sốt một chút, động tác kéo váy cũng ngừng lại, cô cảm nhận được Hứa Nùng có chút không thích hợp, do dự trong giây lát, đáp:

https://thuviensach.vn

"Được, cậu tới đi, tớ thấy người phụ trách bên này rất tốt, lát nữa tớ nhìn xem có thể xin anh ta một tấm thiệp mời hay không, cậu giả thành nhân viên trà trộn vào hắn là có thể được."

Hứa Nùng ở bên kia trầm giọng nói câu "Cám ơn", tiếp đó liền cúp điện thoại.

Sau khi cắt đứt điện thoại, đầy trong đầu Trì Sa Sa là cảm giác nghi hoặc.

Hứa Nùng bình thường tuy rằng chơi cùng các cô, nhưng cũng rất ít khi chân chính mở miệng yêu cầu các cô cái gì, cô và Lưu Ngải từng lén lút tán gẫu, cảm thấy cô nàng này là kiểu người không quá muốn tìm phiền toái cho người khác.

Cho nên lúc bình thường, các cô nhìn thấy cái gì có liên quan đến Hứa Nùng, đều sẽ chủ động thay cô làm trước, không cần cô mở miệng.

Nhưng hôm nay... Bạn học Tiểu Hứa người không thích gây phiền toái, vậy mà lại chủ động mở miệng với cô.

Nếu không phải là thời gian gấp rút, cô tuyệt đối muốn nói chuyện này với Lưu Ngải.

Cũng không biết Hứa Nùng muốn tới niên hội này làm cái gì nha? Chẳng lẽ là thu được tin tức gì, sẽ có đạo diễn lớn nào đó cũng tới tham gia sao?

Cô cũng không tưởng tượng quá nhiều, dựa theo lời vừa mới nói, tìm người phụ trách kia muốn một tấm thiệp mời.

Quá trình vẫn rất khó khăn, Trì Sa Sa còn nói dối, nói muốn tới đây chính là chị gái của cô, vốn chính là nhân viên của Chu thị, nhưng bởi vì làm mất thiệp mời, hiện tại không biết làm thế nào.

https://thuviensach.vn

Lại đáng thương nói chị gái kia của cô bình thường làm việc rất chăm chỉ a, không dễ dàng có cơ hội có thể mở mang kiến thức bằng trường hợp lớn này, kết quả lại ngâm nước nóng.

Người phụ trách kia rất thích Trì Sa Sa, ngược lại cũng không gây khó dễ, trực tiếp lấy một tấm thiệp mời còn dư cho cô.

Cuối cùng, người phụ trách nói: "Thiệp mời đưa ra ngoài rồi nhanh chóng quay lại a, tôi đã xác định cô cùng một cô bé khác phụ trách rượu ở bên trong, về sau lại sẽ cho các cô hồng bao."

Trì Sa Sa vừa nghe thế liền cười, nhanh chóng nói cảm ơn, còn nói có cơ hội sẽ mời người phụ trách ăn bữa cơm.

Sau đó Trì Sa Sa sợ chậm trễ chính sự, liền đưa thiệp mời cho anh bảo vệ ở cửa, cũng tiện thể gọi điện thoại dặn dò Hứa Nùng, cô qua đây trực tiếp tìm bảo vệ muốn thiệp mời là được.

Sau khi làm xong mọi chuyện, cô theo lời người phụ trách, tiến vào hội trường niên hội.

Lúc này cách thời gian mở màn của niên hội chỉ còn lại có mấy phút đồng hồ, khách khứa lui tới đã đến hơn phân nửa, Trì Sa Sa bưng khay rượu, đi về phía trung tâm hội trường, thỉnh thoảng có người lấy một chén rượu từ trong khay của cô, cô liền mỉm cười đáp lại.

Rất nhanh, rượu trong khay không còn, cô mới vừa muốn xoay người lại đi xếp đầy, nhưng vô ý nhìn thấy một người.

Chính xác mà nói, là một người đàn ông đứng ở giữa hội trường được mọi người vây xung quanh.

Người đàn ông kia một thân tây trang màu đen, kiểu dáng là loại đại chúng phổ thông nhất, nhưng là mặc ở trên người hắn, lại vô cùng gọn gàng

https://thuviensach.vn

phẳng phiu. Hai đùi thu vào bên trong quần tây, thon dài thẳng tắp.

Trì Sa Sa lúc ấy chỗ đứng vừa vặn là mặt bên của người đàn ông kia, mặt nghiêng của hắn đường nét vô cùng rõ ràng, dưới cằm ở giữa không trung vẽ ra một đường cong thẳng tắp, đặc biệt tinh xảo dễ nhìn.

Trên tay hắn cầm một ly champagne, tay hơi hơi nâng lên, đồng hồ đắt tiền trên cổ tay ở dưới ánh sáng của đèn treo ở hội trường, tản ra tia sáng lạnh. Giống như con người hắn, mười phần quý khí.

Nhưng những cái này đều không phải là trọng điểm, trọng điểm là...

Sao cô lại cảm thấy người đàn ông này nhìn quen mắt như vậy a?! Sao lại có chút giống vị Chu soái ca kia của nhà đồng chí Tiểu Hứa a?

Nhưng cẩn thận ngẫm nghĩ lại cảm thấy có chút không đúng, người đàn ông này, bỏ qua hết mọi thứ bên ngoài không nói, chỉ nói thân phận của hắn.

Người này rõ ràng là một nhân vật lớn, vây xung quanh hắn không thiếu người mà Trì Sa Sa đã gặp qua lúc làm lễ tân trước kia, có vài vị còn là tổng giám đốc của một công ty, tuy rằng nói dùng nịnh nọt lấy lòng để hình dung có chút khoa trương, nhưng là những người đó đứng ở đàng kia, cũng tuyệt đối là lấy người đàn ông kia làm trung tâm.

Lúc này, có đồng nghiệp gọi Trì Sa Sa một tiếng, cho nên cô không kịp suy nghĩ tỉ mỉ, cũng không có thời gian lại quan sát nhiều, sau khi có chút nghi hoặc lại nhìn về bên đó một cái, liền vội vàng xoay người bận rộn chuyện khác.

...

Bên kia, Chu Khởi đang bị ông nội Chu tự mình giới thiệu một hồi, người vây ở bên cạnh hắn vẫn luôn không dứt.

https://thuviensach.vn

Không dễ dàng gì tán gẫu xong một lượt, Trần Tiến cuối cùng tìm cơ hội chen đến bên cạnh hắn.

"Chậc, người anh em, đừng nói a, sau khi cậu ăn mặc nghiêm chỉnh, cũng biến thành hình người nha." Trần Tiến vừa đánh giá hắn, vừa cảm thán, "Lát nữa Hoắc Tam và Thẩm Mộ Ngạn cũng sẽ qua đây, đoán chừng bọn họ nhìn đến dáng vẻ của cậu như vậy, cũng sẽ giật mình."

Lời này quả thật không phải giả.

Cuộc sống trước kia của Chu Khởi, trên cơ bản không tham dự vào các trường hợp trang trọng, cho dù có tránh không khỏi, hắn cũng ăn mặc vô cùng tùy tiện.

Hôm nay, bộ này là mẹ Chu cứng rắn bắt hắn thay, còn không ngừng nhắc mãi, nếu đã muốn lấy thân phận cậu chủ của Chu gia thể hiện, thì không thể lại tiếp tục lông bông, nếu không ném đi chính là bộ mặt của Chu gia.

Chu Khởi luôn luôn không có cách nào với mẹ hắn, cho nên chỉ có thể theo lời bà nói, thay bộ đồ nghiêm chỉnh tới hội trường.

Nhưng mà lời của Trần Tiến cũng không thể gợi lên gợn sóng gì trong lòng hắn, hắn nâng cổ tay nhìn đồng hồ, mặt mày lại hiện lên vẻ không kiên nhẫn.

Trần Tiến thấy, có chút ghét bỏ, "Cậu không phải chứ, anh em mới tán gẫu với cậu một lát cậu đã cảm thấy lãng phí thời gian rồi? Ở trước mặt tớ bắt đầu tính giờ? Thế nào? Về sau nói chuyện phiếm với cậu còn phải thu phí à?"

Chu Khởi biết hắn nhàn rỗi tìm việc, cho nên lười để ý đến hắn.

https://thuviensach.vn

Bản thân sốt ruột chính là cái niên hội này thoạt nhìn thời gian vừa lâu vừa nhàm chán, tuy rằng hắn đã gửi WeChat cho cô nàng nhà hắn, nói sau khi kết thúc lập tức gọi điện thoại cho hắn, sau đó hắn đi qua đón cô. Nhưng là bên kia chậm chạp không đáp, hắn cũng sợ là cô không nhìn thấy.

Vì thế lúc này nhìn đồng hồ, là muốn nhìn xem cách thời gian hắn lên đài phát biểu còn bao lâu, nói xong sớm rời đi sớm, cũng bỏ được ở trong này chuyện ứng phó người mà hắn không muốn ứng phó.

Lúc này, lại có người đi về phía Chu Khởi bên này, đúng ra mà nói là hai người.

Một vị lớn tuổi, một vị là thanh niên trẻ tuổi.

Vị lớn tuổi kia là đối tác làm ăn của Chu thị, vài năm trước lúc công ty còn không tệ lắm, quan hệ của bọn họ và Chu thị trên cơ bản là hai bên cùng có lợi. Nhưng những năm này Chu gia phát triển càng ngày càng lớn mạnh, mà công ty của bọn họ bắt đầu dần dần suy yếu, tuy rằng cũng vẫn có thể duy trì lợi nhuận, nhưng là so với Chu gia, đã là kém hơn một đoạn lớn.

Cho nên về sau Chu thị và ông ta vẫn luôn không ngừng hợp tác, trong lòng ông ta ngoại trừ có một chút cảm kích ra, bình thường cũng là mang theo ý lấy lòng.

Lần này biết cậu chủ của Chu gia chuẩn bị tiếp nhận quản lý Chu thị, ông ta liền nhanh chóng tới tham gia niên hội.

Mà bên cạnh ông ta cũng không phải ai khác, là bạn tốt của con trai ông ta, đồng thời cũng là ảnh đế hiện tại rất nổi tiếng ở trong nước, Bùi Ngọc.

Bởi vì Bùi Ngọc nói đối với niên hội này rất có hứng thú, ông ta liền mang theo hắn cùng nhau tới đây. Hơn nữa ông ta cũng cẩn thận thầm nghĩ,

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc nói như thế nào cũng là một ảnh đế, loại đại thiếu gia kia như Chu Khởi bình thường hắn là cũng sẽ chú ý tới giới giải trí đi? Đến lúc đó ông ta mang theo một thanh niên có danh tiếng, cũng có thể nói chuyện được với vị thiếu gia kia.

Cho nên lúc này, khi mang theo Bùi Ngọc tới, vị lớn tuổi kia khuôn mặt đầy ý cười.

"Chu thiếu, xin chào, tôi là ủy viên quản trị của công ty hợp tác với Chu thị, tôi là... Đây là danh thiếp của tôi."

Người lớn tuổi kia vừa nói vừa đưa danh thiếp về phía Chu Khởi bên kia, nhưng không ngờ đến Chu Khởi căn bản ngay cả nhìn cũng không nhìn ông ta một cái, ánh mắt ngược lại là vẫn luôn lạnh lùng liếc về phía Bùi Ngọc.

Người lớn tuổi kia cũng là gặp qua rất nhiều người có bối cảnh lớn, người gì thái độ gì ông ta đều đã gặp qua, cho nên lúc này bị Chu Khởi đối xử lạnh nhạt cũng không có phản ứng gì lớn, rất thong dong thu lại danh thiếp, sau đó lại chủ động giới thiệu Bùi Ngọc cho Chu Khởi làm quen.

"Chu thiếu, vị này chính là cháu của tôi, ngài hẳn là có chú ý tới giới giải trí đi? Hắn ở trong giới rất nổi, từng đạt được rất nhiều giải thưởng lớn, cũng lấy được vài cái vòng nguyệt quế ảnh đế trong ngoài nước. Lần này đến..."

Sau khi người lớn tuổi kia nói xong, Chu Khởi vẫn như trước không có động tác gì.

Ngược lại là Bùi Ngọc, thần thái rất tự nhiên lấy từ chỗ người phục vụ hai ly champagne, hơi hơi nhếch môi, mang theo loại ý cười giả dối mà hắn bình thường am hiểu nhất kia.

"Chu thiếu, ngưỡng mộ đã lâu."

https://thuviensach.vn

Sau khi nói xong, Bùi Ngọc giơ ly champagne về phía Chu Khởi bên kia.

Ánh mắt của đại đa số người ở bốn phía giờ phút này đều tập trung ở chỗ này, dù sao hai tiêu điểm bắt mắt nhất trong cả hội trường, hắn chính là Chu Khởi và Bùi Ngọc đi.

Bọn họ một người là cậu chủ của Chu gia, một người là siêu sao điện ảnh, hơn nữa hai người đàn ông ngoại hình cùng khí chất đều xuất xắc, bọn họ cùng đứng ở nơi đó, muốn không bị chú ý cũng khó.

Mà Bùi Ngọc cũng chính là nghĩ tới điểm này, cho nên mới dám chủ động theo tới.

Hắn cảm thấy bản thân hôm đó sẽ bị đánh một trận không kiêng nể gì như vậy, hoàn toàn là bởi vì xung quanh không có người, Chu Khởi mới có thể không để ý hình tượng như vậy.

Nhưng hôm nay, loại ngày này trường hợp này, hắn lại lấy thân phận thiếu gia của Chu gia xuất hiện, cho dù chán ghét mình thì thế nào, khẳng định cũng phải đối diện cười ba phần.

Hắn hôm nay đến, cũng là vì nhìn xem, lát nữa sau khi Hứa Nùng tới đây, vị đại thiếu gia này muốn kết thúc như thế nào.

Đã hạ quyết tâm ở đây đến phút cuối, vậy giờ phút này cũng không cần thiết che giấu gì nữa, cho nên, hắn chủ động chào hỏi.

Hắn nghĩ đến đây, ý cười trên mặt càng đầy, tay giơ cốc cũng chậm chạp không thả xuống, giống như là chờ Chu Khởi đón lấy.

Nhưng Chu Khởi chỉ tùy ý nhìn hắn một chút, sau đó cằm hơi hơi giương lên, hướng về bên phía người phụ trách ra dấu.

https://thuviensach.vn

Người phụ trách nhanh chóng chạy chậm qua, sau khi dừng lại hướng về phía Chu Khởi nói: "Chu thiếu, ngài gọi tôi?"

"Ừ." Vừa nói chuyện, Chu Khởi vừa tùy ý chỉ ngón tay về phía Bùi Ngọc, "Cậu mời tiểu minh tinh tới trợ hứng cho niên hội sao?"

Khi hắn nói chuyện, giọng điệu là vẻ rất tùy ý, thậm chí ngay cả nhìn cũng không nhìn về phía Bùi Ngọc, giống như là đang thảo luận một vật dư thừa.

Mà hình dung đối với đối phương nghe cũng rất khinh thường, tiểu minh tinh...

Bùi Ngọc bỏ đi thân phận của Bùi gia không nhắc tới, liền chỉ nói đến bản thân hắn, ở trong giới giải trí cũng có chút địa vị hết sức quan trọng, hiện tại lại bị vị đại thiếu gia này hình dung thành tiểu minh tinh trợ hứng...

Người ở xung quanh cũng đã nhận ra một tia không thích hợp, dựng thẳng lỗ tai càng cẩn thận hướng về phía bên này lắng nghe.

Người phụ trách kia rõ ràng có chút ngoài ý muốn, nhìn Bùi Ngọc một chút, lại nhìn Chu Khởi một chút, cuối cùng lựa chọn một câu trả lời chung chung, nói: " Vị này cũng không phải công ty chúng ta mời tới."

"Không phải là Chu thị mời, các ngươi sao người nào cũng để cho vào hội trường? Xem đây là cái chợ? Người có thân phận gì cũng có thể tiến vào?"

Lời này khiến cho những người có mặt đều sửng sốt, nhất là người lớn tuổi mang theo Bùi Ngọc tiến vào kia.

Ông ta nhanh chóng giảng hòa, muốn vãn hồi chút không khí.

https://thuviensach.vn

"Cái đó, Chu thiếu, ngài hiểu lầm rồi. Tôi vừa nãy giới thiệu nhầm, đứa cháu này của tôi ngoài sự nghiệp diễn viên, hắn cũng là thiếu gia của Bùi gia, chính là công ty Bùi thị, ngài hắn là từng nghe nói đi? Hôm nay mọi người làm quen một chút, hôm nào đó nói không chừng Chu thị và Bùi thị sẽ hợp tác thì sao!"

Chu Khởi một tay cắm túi quần tây, rủ mí mắt, nhẹ nhàng liếc một cái về phía người đang nói chuyện bên kia.

" Chu gia chúng ta từ trước đến nay không hợp tác với công ty nhỏ không có tên tuổi. Công ty Bùi thị?" Nói rồi, Chu Khởi nhìn thoáng qua Trần Tiến ở bên cạnh, "Cậu từng nghe qua sao?"

Trần Tiến đương nhiên từng nghe qua, chẳng qua lúc này cũng đương nhiên muốn đứng ở bên phía huynh đệ của mình.

Cho nên một đôi mắt hoa đào của hắn phiếm cười, nói câu: "Chưa nghe a."

Mấy câu nói đó, khiến cho những người ở chung quanh đều hít một hơi khí lạnh.

Nhất là vị lớn tuổi mang theo Bùi Ngọc tiến vào kia, ông bây giờ ngược lại cũng không muốn nói lời tốt gì cho Bùi Ngọc nữa, ông ta chỉ sợ dẫn lửa đốt tới trên người mình.

"Chu thiếu, ngài nghe tôi nói, tôi thật xin lỗi, lần này..."

"Biết có lỗi liền nhanh chóng dẫn người cút đi."

Lúc nói chuyện, ánh mắt hắn nhàn nhạt liếc về phía Bùi Ngọc, mang theo tư thái người ở trên cao nhìn xuống.

https://thuviensach.vn

"Dù sao cửa của Chu thị chúng ta, không phải chó mèo nào cũng có thể tiến vào."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 63

Vị lớn tuổi đã mang theo Bùi Ngọc tới đây, vốn dĩ là tràn đầy tươi cười mà đến, kết quả khi ra khỏi hội trường, sắc mặt nhưng là cực kỳ ảm đạm.

Hắn đã ở trên thương trường lâu như vậy, không nói người người kính trọng đi, nhưng ít ra cũng không giống như hôm nay bị người làm cho nhếch nhác như vậy.

Vốn tưởng rằng mang theo đại minh tinh Bùi Ngọc này sẽ cho bản thân thêm phân lượng, nhưng nào ngờ lại bị hắn liên lụy?!

"Bùi Ngọc à, cháu đến cùng là thế nào a, cháu đã từng đắc tội với vị đại thiếu gia Chu gia kia sao?"

Vị lớn tuổi cho dù lại mơ hồ, cũng có thể nhìn ra được, vị thiếu gia của Chu gia kia là đang nhằm vào Bùi Ngọc. Nhưng ông ta chỉ là không rõ, vị thiếu gia này của Chu gia trước kia gần như không lộ mặt trước công chúng, Bùi Ngọc lại hàng năm quay phim ở nước ngoài, hai người này theo lý thuyết hẳn là chưa từng gặp mặt mới đúng, sao lại liền biến thành loại tình huống như bây giờ chứ.

Hai người lúc này đang đứng ở trên bậc thềm bên ngoài hội trường, phía dưới có không ít xe sang trọng lần lượt đến rồi đi.

Bùi Ngọc nhìn những người đó mỗi một người đều mặc trang phục hào nhoáng, vẻ mặt chờ mong đi qua bên cạnh hắn, bộ dáng một lòng một dạ tiến vào bên trong hội trường, lửa giận trong lòng lại càng bốc cao hơn.

https://thuviensach.vn

Hắn có thế nào cũng không ngờ tới, Chu Khởi người đàn ông kia lại có thể ở trước mặt mọi người làm cho hắn lúng túng, không xuống đài được, ở trước mặt mọi người khiến hắn nhục nhã!

Hắn lúc trước đã cùng người đàn ông kia giao thủ, biết trên người đối phương có bản tính côn đồ và ngông cuồng không giống với người thường, nhưng Bùi Ngọc có thế nào cũng không nghĩ tới, ở loại trường hợp này, đối phương lại có thể không hề bớt cuồng ngạo, liền cứ theo tính tình tùy tiện không kiêng nể gì như vậy!

Nhưng hiện tại hắn cái gì cũng không thể nói, cho nên sau khi nghe xong lời của ông chú kia, hắn chỉ khẽ cười, dáng vẻ giống như là có chút bất đắc dĩ.

"Cháu cũng không biết. Nhưng mà nghe cha cháu nói, trước đó không lâu Chu thị đoạt mất vài cái dự án nhỏ đang chuẩn bị mở rộng của Bùi thị, theo lý thuyết, loại công ty lớn như bọn họ hắn là cũng xem thường làm loại chuyện này đi... Có lẽ thật sự là Chu gia và Bùi gia chúng ta có hiểu lầm gì đó."

Ông chú kia vừa nghe, trong lòng càng mơ hồ.

Lời này của Bùi Ngọc là có ý gì? Ông ta vốn tưởng rằng kết quả ngày hôm nay, chỉ là thù oán cá nhân giữa Chu Khởi và Bùi Ngọc, sao còn dính dáng đến công ty nữa chứ?

Ông ta càng nghĩ càng thấy không thích hợp, cũng càng ngày càng hối hận, sớm biết sẽ là như vậy, ông ta làm cái hành động dư thừa này làm cái gì, thật không nên mang theo Bùi Ngọc tới! Vốn muốn để hắn cho bản thân thêm chút mặt mũi, lại lợi dụng thân phận đại minh tinh của hắn, nối một sợ dây liên hệ giữa hai bên.

Đến lúc đó hai bên đều sẽ nhớ tới cái tốt của ông ta, có chuyện gì cũng sẽ nhớ chút giao tình này mà giúp đỡ một phen.

https://thuviensach.vn

Kết quả...

Nhưng hiện tại có nói cái gì thì cũng đã muộn, sự tình đã xảy ra rồi, bởi vì bản thân sơ ý, đã đắc tội Chu gia bên kia, nếu lại nói thêm cái gì, phỏng chừng trong lòng Bùi Ngọc cũng sẽ không thoải mái.

Cho nên ông ta thở dài, sau đó vỗ vỗ bả vai Bùi Ngọc, "Chú cũng không nghĩ tới hôm nay sẽ là cái dạng này, ôi... Chú đi trước đây, cháu có muốn ngồi xe của chú về không?"

Bùi Ngọc lắc đầu, "Không cần, cháu tự lái xe tới đây, chú đi về trước đi. Hôm nay bởi vì cháu mà làm cho chú thêm phiền toái rồi."

"Không có việc gì, chú đi đây."

Lái xe đã đem xe đến ngoài cửa hội trường, sau khi ông chú tạm biệt Bùi Ngọc, liền cất bước lên xe của mình.

Lúc này ý cười trên mặt Bùi Ngọc đã có chút miễn cưỡng, hắn đeo kính râm lên, rảo bước về hướng bãi đỗ xe phụ ở tầng một của hội trường.

Sau khi đến bãi đỗ xe, hắn lập tức lên xe.

Khi đã ngồi ổn định ở ghế lái, vẻ mặt của Bùi Ngọc không ngừng kéo căng, hắn cắn chặt răng, trên mặt hiện lên vẻ dữ tợn.

Từ nhỏ đến lớn hắn vẫn luôn trải qua là những ngày tháng được người truy đuổi, Bùi gia ở Bắc thành tuy rằng không coi là gia tộc lớn, nhưng ít ra cũng được nói là có uy tín có tên tuổi, bản thân hắn cũng như vậy, từ lúc đi học chính là tiêu điểm bàn luận của người khác, luôn luôn là mọi người bày tỏ thiện chí với hắn, nhưng mà hôm nay...

Bùi Ngọc chỉ cần vừa nghĩ tới bản thân vừa mới bị Chu Khởi đối xử khinh miệt như vậy, lại nghĩ đến ánh mắt của người bên cạnh nhìn mình,

https://thuviensach.vn

hắn liền có xúc động muốn giết người!

Lửa giận chất chứa trong lòng càng ngày càng nhiều, hắn nhịn không được, nắm tay hung hăng đập một cái lên vô lăng.

Tiếng còi chói tai vang lên, tại bãi đỗ xe vốn yên tĩnh có vẻ đột ngột dị thường, bảo vệ tuần tra ở bên ngoài nghe tiếng nhanh chóng chạy tới, sau khi đứng lại nhẹ nhàng gõ cửa sổ xe của Bùi Ngọc.

Bùi Ngọc không muốn phản ứng, nhưng nhân viên bảo vệ kia vô cùng cố chấp, thấy cửa sổ xe không hạ xuống, lại gõ hai cái.

" Người ở bên trong vẫn ổn chứ? Có cần tôi giúp đỡ báo cảnh sát không?"

Bùi Ngọc không còn cách nào, chỉ có thể nhanh chóng điều chỉnh biểu cảm, từ từ hạ cửa sổ xe xuống.

Trên mặt hắn lại treo lên nụ cười nhạt ôn hòa vô hại lúc bình thường, nói với bảo vệ: "Xin lỗi, vừa nãy vô ý đụng phải tay lái, không có chuyện gì."

Bảo vệ nhận ra Bùi Ngọc, lúc này nhìn thấy hắn còn rất hào hứng.

"A, Bùi ảnh đế! Anh là Bùi ảnh đế đi! Xin chào, tôi là fan của anh! Thật vui hôm nay gặp được anh, anh có thể ký tên cho tôi không?"

Bùi Ngọc nhịn xuống sự không kiên nhẫn, gật đầu đáp ứng, "Đương nhiên."

Nói rồi, từ trong hộp đựng đồ trong xe lấy ra giấy và bút. Bởi vì lý do nghề nghiệp, trong xe của hắn thường chuẩn bị mấy thứ này, sau khi xoát xoát hai cái rồng bay phượng múa ký tên của mình, hắn đưa tờ giấy đã ký tên ra ngoài giao cho người bảo vệ.

https://thuviensach.vn

Bảo vệ lấy được chữ ký thì vui vẻ, lại nói mấy câu với Bùi Ngọc sau đó liền xoay người rời đi.

Bùi Ngọc lần nữa nâng cửa sổ xe lên, nụ cười giả dối trên mặt dần dần phai nhạt, hai tay hắn hung hăng miết lên cạnh bên của tay lái, giống như là đang cố gắng hết sức khắc chế cái gì.

Một lúc lâu, hắn đen mặt, hít một hơi thật sâu, sau đó lấy điện thoại di động ra bấm số điện thoại của bà Tạ.

Hắn muốn hỏi bà Tạ có thành công mang Hứa Nùng tới đây hay không, nhưng không ngờ đầu kia điện thoại vẫn luôn không có người nhận máy.

Bùi Ngọc tức giận vô cùng, vung tay ném điện thoại lên ghế lái phụ.

Hắn gắt gao nhìn chằm chằm về phía trước, một lát sau, vặn chìa khóa khởi động xe, nhấn ga lái xe phóng ra ngoài.

———————————

Hứa Nùng tới hội trường xấp xỉ một giờ sau khi niên hội bắt đầu.

Cô theo lời Trì Sa Sa nói, lấy được thiệp mời ở chỗ người gác cửa, sau khi thành công đi vào, cô theo hướng lễ tân chỉ, một đường đi đến đại sảnh hội trường.

Trì Sa Sa đúng lúc vừa làm xong việc, lúc này đang muốn cùng người khác thay ca, đi phòng nghỉ nghỉ ngơi một chút.

Hai cô gái trực tiếp đối mặt, Trì Sa Sa dẫn đầu chạy về phía Hứa Nùng trước.

" Đồng chí Tiểu Hứa, cậu tới rồi!"

https://thuviensach.vn

Cô ấy nhìn thấy Hứa Nùng thì rất vui, tiến lên kéo chặt cánh tay cô, còn nói: "Sao cậu đột nhiên nghĩ đến hội thường niên của Chu thị vậy, tớ nhớ cậu không phải là ghét nhất cảnh náo nhiệt không có liên quan đến bản thân sao, chẳng lẽ là nhận được tin tức gì, ở niên hội này sẽ xuất hiện đạo diễn lớn nào đó?"

Hứa Nùng không biết nói với cô ấy thế nào, hiện tại cũng không có tâm tình giải thích gì nhiều, lại không muốn tùy tiện vẽ ra cái lý do lừa cô ấy.

Cô nhấp nhấp môi, có chút xin lỗi nhìn Trì Sa Sa, "Sa Sa, ngại quá, chuyện hôm nay chờ tớ sau này sẽ giải thích với cậu được không? Cậu có thể mang tớ vào bên trong hội trường trước không?"

Trì Sa Sa nghe xong lời cô nói, lại cẩn thận nhìn thoáng qua vẻ mặt của cô, sau khi cảm nhận được cô không giống lúc bình thường lắm, cũng không dám nói thêm nữa, liên tục gật đầu.

"Đi thôi, bọn mình cùng nhau đi vào."

Cửa lớn của hội trường bên trong mở ra, Hứa Nùng và Trì Sa Sa hai người sánh vai đi vào.

Đại sảnh nhìn qua xanh vàng rực rỡ, mỗi một chỗ đều lộ ra mùi vị của tiền. Đám người tới lui ở bên trong, mỗi người cũng đều mặc lễ phục hoa lệ, cảnh tượng này Hứa Nùng không xa lạ, nhưng cũng không phải rất quen thuộc.

Mà lúc này, ánh mắt của những người có mặt đều tập trung lên trên sân khấu, nơi đó có người đang phát biểu trước micrô.

Người đàn ông mặc một thân tây trang kiểu dáng hoàn hảo, hơi thở lưu manh, hắc ám tràn ra quanh người lúc trước giờ đây bị che lại hơn phân nửa.

https://thuviensach.vn

Trên mặt hắn không có ý cười gì, biểu cảm còn mang theo một tia lười biếng, nhưng càng nhiều hơn cũng là khí chất lạnh lùng sang quý khiến cho người ta không dám tới gần.

Hắn đứng ở nơi đó phát biểu, nói cái gì Hứa Nùng cũng không cẩn thận nghe, cô chỉ cảm thấy giọng nói của hắn như là đồng hồ quả lắc, từng từ từng từ rơi xuống, cũng từng từ từng từ đập vào trái tim của cô.

Hứa Nùng không biết nên hình dung cảm giác của bản thân lúc này thế nào.

Lời của Bà Tạ cô không tin, nhưng lại khiến cô sinh ra nghi hoặc đối một ít sự tình trong quá khứ, vì thế cô vội vàng về nhà tìm cái hộp kia.

Trước khi mở ra, cô thật sự vẫn luôn nghĩ, là bản thân nghĩ nhiều, nhất định là bản thân nghĩ nhiều thôi.

Người đàn ông kia không có khả năng vẫn luôn giấu mình, cho dù muốn giấu, cũng không có khả năng giấu đến bây giờ.

Nhưng khoảnh khắc cái hộp mở ra, cô liền biết chính mình hết hy vọng rồi.

Nhưng là sau khi lật qua một lần toàn bộ đồ trong hộp, cô lại cảm thấy có chút kỳ quái không thể nói rõ...

Hiện tại đây xem như là cái gì? Nói hắn vẫn luôn lừa cô, nhưng hắn lại từng muốn nói thật, là cô tự cho là đúng, khiến cho hai người bỏ lỡ cơ hội thẳng thắn.

Nhưng lại cẩn thận nghĩ một chút, rõ ràng trước khi bọn họ kết hôn, hắn vẫn có cơ hội tháo gỡ hiểu lầm, nhưng hắn lại vẫn luôn không nói, thậm chí còn dùng thân phận một kẻ nghèo khổ, đăng ký cùng cô.

https://thuviensach.vn

Cô không biết hắn đến cùng là có suy nghĩ gì, cũng không biết bản thân ở chỗ hắn đến cùng là cái dạng tồn tại gì.

Cho nên Hứa Nùng trong lúc xúc động, liền gọi điện thoại cho Trì Sa Sa, đi tới niên hội.

Thật ra, giờ này khắc này sau khi đã đứng ở đây, Hứa Nùng còn có chút hốt hoảng, cô không biết mình muốn làm cái gì, cũng không biết bản thân muốn chứng minh điều gì, mà sau khi chứng minh rồi, cô lại có khả năng làm gì chứ?

Cô không thể nghĩ thêm nữa, chỉ cần vừa nghĩ tới, người đàn ông buổi sáng vẫn còn ôm cô, hôn cô, chúc cô sinh nhật vui vẻ, giờ phút này có chút xa lạ đứng ở trung tâm ánh mắt của mọi người, lấy thân phận người ở phía trên nói chuyện, cô liền cảm thấy trái tim mình đang từng chút từng chút một rơi xuống.

Trì Sa Sa hiển nhiên cũng đã nhìn thấy Chu Khởi, nhưng cô thật không dám thừa nhận, dù sao người nói chuyện trên sân khấu, và người lúc trước ngồi cùng bàn ăn cơm với các cô, trạng thái vẻ mặt khác nhau nhiều lắm.

" Đồng chí Tiểu Hứa, cái đó, cậu nhìn trên sân khấu, người kia có phải Chu soái ca nhà cậu không a..."

Cô ấy vừa nói vừa vỗ vỗ bả vai Hứa Nùng, đợi nửa ngày cũng không đợi được câu trả lời của đối phương, cô ấy liền nhanh chóng quay đầu lại nhìn qua.

Kết quả liền nhìn thấy Hứa Nùng yên tĩnh đứng ở đó, dáng vẻ cùng biểu cảm đều không đúng lắm.

Cô nhận ra mùi vị bất thường, ngẫm nghĩ, ánh mắt lại không nhịn được nhìn về hướng sân khấu.

https://thuviensach.vn

Lẽ nào... người ở trên sân khấu, thật sự là vị kia nhà Hứa Nùng? Nhưng mà lúc trước không phải Chu Khởi nói hắn là sinh viên trường nghề sao? Nhìn cũng không giống thiếu gia nhà giàu nha, làm thế nào mà đột nhiên lại có cái thân phận này?

Đang miên man suy nghĩ thì, cô liền phát hiện ánh mắt của người đàn ông trên sân khấu vô ý quan sát về phía bên này, chớp mắt sau, cách khoảng không trực tiếp đối diện với Hứa Nùng.

Trì Sa Sa không nói rõ được không khí khi tầm mắt hai người gặp nhau, ánh mắt của Hứa Nùng không có thay đổi gì, ngược lại là người đàn ông ở trên sân khấu, trong biểu cảm hiện lên một tia hoảng loạn. Nhưng cũng may khí tràng của hắn vốn rất mạnh, sự sang trọng trên người che lấp rất nhiều thứ, cho nên đại đa số người đều không chú ý tới sự thất thố vừa mới rồi của hắn.

Chu Khởi thật sự bị làm cho kinh ngạc, hắn hoàn toàn không ngờ tới cô nàng nhà hắn sẽ đột nhiên xuất hiện chỗ này, hơn nữa còn là vào lúc hắn lấy thân phận cậu chủ của Chu thị, lần đầu phát biểu.

Hắn trơ mắt nhìn sau khi Hứa Nùng đối diện với hắn, xoay người muốn đi, hắn gấp đến độ không biết làm sao, vội vàng lại nói mấy câu, liền kết thúc.

Khi hắn đi xuống, trên mặt có lo lắng cùng vội vàng mà lúc trước không có, người ở phía dưới đều có chút ngạc nhiên, không hiểu ra sao suy đoán rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, khiến vị thiếu gia trẻ tuổi trầm ổn này của Chu thị đột nhiên thay đổi như vậy.

Lúc Chu Khởi đi ngang qua bên cạnh Trì Sa Sa, cô vốn là muốn gọi hắn lại hỏi cho rõ ràng, nhưng vừa nghĩ tới vừa rồi Hứa Nùng một mình chạy ra ngoài, sự tò mò của cô cũng không còn, chỉ khi hắn lướt qua vai,

https://thuviensach.vn

nói một câu: " Tâm trạng của đồng chí Tiểu Hứa không tốt lắm, hai người cố gắng nói chuyện nha, cố gắng dỗ dành cô ấy."

Chu Khởi qua quýt gật gật đầu, dỗ dành, đương nhiên phải dỗ dành, cho dù lột một tầng da hắn cũng phải dỗ vợ hắn lần nữa quay về trong ngực hắn.

...

Chương 63 (2/3)

Sau khi Hứa Nùng đi ra ngoài đại sảnh của hội trường, một đường cúi đầu đi về phía cửa.

Tâm trạng của cô có chút hoảng hốt, đầu óc cũng hỗn loạn, các loại cảm xúc vào giây phút này đều đan chéo vào nhau.

Cô cảm thấy lồng ngực giống như là bị thứ gì đó đè ép, nặng đến mức cô có chút thở không nổi.

Dưới chân bước chân có chút nhẹ, cô vẫn luôn không ngẩng đầu lên, trong lúc vô tình, đụng phải một người.

Hứa Nùng nháy mắt tỉnh táo lại, cũng không nâng mắt, trực tiếp xin lỗi: "Xin lỗi, thật ngại quá."

Người ở đối diện là một tiểu thư nhà giàu đi theo cha mẹ tới tham gia hội thường niên của Chu thị, thật không may, cô ta cũng đã từng tham gia hôn lễ của ông Bùi và bà Tạ, đã từng gặp qua Hứa Nùng, thậm chí sau đó còn học cùng trường cấp ba với cô.

"Hứa... Nùng?" Vị tiểu thư kia bởi vì không thấy rõ chính mặt của Hứa Nùng, cho nên lúc này có chút không chắc chắn, thử thăm dò hỏi.

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng nghe thấy người ở đối diện gọi tên mình, theo bản năng ngẩng đầu, sau khi tầm mắt của hai người gặp nhau, sắc mặt cô dần dần nhạt đi.

Cô có ấn tượng rất sâu với người này, trước đây lúc lên cấp ba, cô ta thường xuyên dẫn đầu chế nhạo cô, nói cô là đứa con ghẻ, đi theo bà Tạ cùng hút máu Bùi gia, là một cặp mẹ con không biết xấu hổ.

Cô biết đối phương vì điều gì mà có thái độ thù địch lớn như vậy với mình, bởi vì cô ta thích Bùi Ngọc, vẫn luôn coi Bùi Ngọc là nam thần chỉ có thể nhìn từ xa.

Mà bản thân cô khi đó, trở thành em gái của nam thần của đối phương, hơn nữa còn là một cô bé không có bối cảnh hay thân phận gì, cô ta chắc chắn không cam lòng.

Cho nên những năm đó, bản thân ở trong tay cô ta trong tối ngoài sáng ăn vô số thiệt thòi, đối với cô ta chỉ có chán ghét và chán ghét, trên cơ bản cũng sắp ngang bằng với Bùi Ngọc rồi.

Lúc này, vị tiểu thư kia sau khi nhìn thấy Hứa Nùng, cũng là có chút ngạc nhiên ngoài ý muốn.

Nhưng mà một lát sau, cô ta liền ổn định lại tâm tư, giống như khi còn bé, mở miệng liền là châm chọc.

"Ơ, thật sự là cô à? Sao lại ở chỗ này một mình nha? Người mẹ đoan trang hiền lành của cô đâu? Không đến cùng cô sao?"

Cô ta vừa nói, vừa quan sát Hứa Nùng từ trên xuống dưới.

Hôm nay người đến niên hội này của Chu thị, trên cơ bản ai ai cũng đều ăn mặc trang trọng, nam mặc âu phục nữ mặc váy dạ tiệc.

https://thuviensach.vn

Nhưng Hứa Nùng lúc này lại là một thân quần áo mặc hằng ngày, cô thậm chí ngay cả váy cũng không mặc, một cái áo len đan cao cổ màu trắng rộng thùng thình, phối với một cái quần bút chì màu đen.

Chất lượng quần áo ngược lại còn được, không phải hàng vỉa hè tùy tiện, nhưng mặc để tiến vào bên trong niên hội này, thì có chút quá mức đơn giản khiến cho người ghét bỏ.

Nghĩ đến đây, ánh mắt của cô tiểu thư kia liền tràn ngập khinh thường.

"Cô vẫn thật giản dị mười năm như một ngày nha? Thế nào? Mẹ của cô ở Bùi gia không lăn lộn nổi nữa sao? Ngay cả tiền để mua cho cô bộ lễ phục cũng không có? Vậy có muốn tôi bạn học ngày xưa này cứu tế cô một chút hay không? Trong nhà tôi ngược lại là có rất nhiều lễ phục mới mặc qua một lần, lúc trước cảm thấy ném đi thì đáng tiếc, cho nên đang chuẩn bị kêu bảo mẫu cắt cho mấy con chó trong nhà hai bộ quần áo. Nếu như cô muốn, tôi sẽ không cho chó mặc nữa, tặng cho cô."

Cô ta đắc ý nói, giữa những hàng chữ mỗi một câu đều muốn đạp Hứa Nùng xuống đất

Hứa Nùng nghe xong, trên mặt hiện lên nụ cười nhạt, nhưng ánh mắt lại có chút lạnh.

"Không, đồ mà chó đã mặc qua, tôi không có hứng thú."

"Cái gì mà đồ chó đã mặc qua? Tôi là nói muốn cho chó, nhưng là..."

Cô ta nói rồi nói, đột nhiên dường như kịp phản ứng lại, giọng nói lập tức cao lên tám độ, "Cô nói ai là chó!!!"

Tiếp đến, đầu óc nóng lên, cũng không để ý xung quanh có phải còn có người khác hay không, nâng tay lên muốn chào hỏi mặt Hứa Nùng.

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng đã sẵn sàng chặn cô ta lại chuẩn bị lại lật tay đánh trả, nhưng đúng vào lúc này, sau lưng cô đột nhiên có người xuất hiện.

Tay của cô ta bị người cứng rắn ngăn lại ở giữa không trung, tiếp đến, chỉ thấy đối phương hung hăng vung tay sang bên cạnh, cô ta trực tiếp bị ném ngã trên mặt đất.

Chu Khởi ngay cả một ánh mắt cũng không cho người phụ nữ đó, mà là xoay người nắm lấy bả vai của Hứa Nùng, nhanh chóng hỏi: "Vợ à, có chuyện gì không? Có bị bắt nạt không?"

Hứa Nùng ban đầu đã bởi vì ngoài ý muốn gặp được "Người quen cũ" trước kia mà cảm xúc bị ép xuống, lúc này bởi vì sự xuất hiện của Chu Khởi, lại đồng loạt bùng lên.

Cô đẩy tay Chu Khởi ra, muốn tách ra khỏi hắn, mà cùng lúc đó, cô tiểu thư đang ngồi trên mặt đất cũng lên tiếng.

Cô ta vừa rồi bị đẩy quá đột ngột, đầu óc căn bản không kịp phản ứng, hoang mang rối loạn đứng lên, lực chú ý cũng hoàn toàn đặt trên người mình, cho nên không nghe thấy xưng hô vừa rồi của Chu Khởi đối với Hứa Nùng.

Lúc này thấy hắn chỉ quan tâm Hứa Nùng, nhìn mình thành người xấu, trong lòng liền không ngừng tủi thân.

"Chu thiếu, anh hiểu lầm rồi, không phải tôi gây chuyện, mà là người đàn bà này cô ta mắng tôi trước!"

Cô ta vừa nãy ở đại sảnh của hội trường đi theo cha mẹ đã gặp qua Chu Khởi, cũng biết thân phận của hắn là cậu chủ của Chu thị, vì thế giờ đây đối mặt với người đàn ông này, cô ta hoàn toàn không có hung hăng càn quấy và ngang ngược như khi đối diện với Hứa Nùng lúc trước, cả người nhu nhược cùng vẻ ỏn ẻn điệu đà cố ý biểu hiện ra ngoài.

https://thuviensach.vn

"Tôi và vị Hứa tiểu thư này là bạn học cấp ba, vừa rồi chúng tôi gặp gỡ, tôi thấy quần áo trên người cô ta thật sự là không thỏa đáng, cũng không thích hợp mặc tới trường hợp thế này, vì thế liền có lòng tốt hỏi cô ta, có phải không có tiền mua quần áo mặc hay không. Nếu như thật là như vậy, tôi có thể tặng cho cô ta mấy bộ lễ phục của mình... Nhưng ai biết cô ta trái lại liền mắng tôi là chó, Chu thiếu, anh phải công bằng a! Anh không thể chỉ bị dáng vẻ nhu nhược yếu đuối của cô ta che mắt, bị bắt nạt chính là tôi!"

Cô ta không biết cũng chưa từng nghĩ về thân phận của Chu Khởi và Hứa Nùng, dù sao trước kia hắn vẫn luôn không xuất hiện trước mặt mọi người, cô ta cũng không cảm thấy loại người như Hứa Nùng kia sẽ có cái gì nảy sinh với hắn.

Cô ta cho rằng Chu Khởi chỉ là thấy được vừa nãy bọn họ giằng co, bản thân lúc trước quả thật cũng có chút quá hùng hổ, cho nên tôn lên sự mảnh mai yếu đuối của Hứa Nùng không ít.

Lúc này tình huống biến thành như vậy, cô ta đương nhiên muốn nhanh chóng giả vờ đáng thương, dù sao đàn ông không phải đều giống nhau sao? Chỉ thích phụ nữ mềm mại yếu đuối, nếu vị đại thiếu gia này thích, vậy cô ta cũng có thể làm ra.

Dù sao hôm nay không thể để cho Hứa Nùng đứa con gái kia qua nhẹ nhàng như vậy được! Lúc học cấp ba, đứa con gái này vẫn luôn là bại tướng dưới tay mình, hôm nay cũng không thể để nó chiếm ưu thế!

Chu Khởi vốn dĩ còn chưa thèm dành sức gây phiền toái người phụ nữ kia, lúc này nghe thấy cô ta tự mình mở miệng trước, mà còn nhắc đến cô nàng nhà hắn, sắc mặt hắn không kìm được liền trầm xuống.

Cùng với khi đối diện với Hứa Nùng hoàn toàn khác hẳn, hắn hơi nhấc cằm, một khuôn mặt tuấn tú hiện tại tràn đầy sự lạnh lùng cùng tàn nhẫn.

https://thuviensach.vn

"Cô nàng nhà tôi nếu thích, toàn bộ cửa hàng ở Bắc thành tôi đều có thể dọn sạch mua về nhà, đưa đến trước mặt cô ấy." ánh mắt Chu Khởi vừa sâu lại lạnh lùng, giống như là đang nhìn thứ đồ bẩn thỉu nào đó, quét mắt qua cô tiểu thư kia, "Cô thì xem là thứ gì? Dám ở trước mặt cô ấy châm chọc, diễu võ dương oai?"

Cô tiểu thư kia kinh ngạc, giống như là không dám tin tưởng, đôi mắt trợn thật lớn, bước chân dưới chân suýt nữa cũng loạng choạng.

Vị vị... vị Chu đại thiếu gia này có ý gì?

Hắn quen Hứa Nùng?

Còn cái gì mà "Cô nàng nhà tôi"?

Hắn đến cùng là đang nói cái gì a! Loại thân phận này của hắn sao có thể có quan hệ với đứa con gái Hứa Nùng kia!

Xung quanh người lui tới rất nhiều, mọi người đều nhận ra Chu Khởi, cũng nhìn ra không khí căng thẳng bên này.

Trong lúc nhất thời, bước chân của mọi người đều rất ăn ý dừng lại, lặng lẽ quan sát nơi xảy ra chuyện.

Mà lúc này cha mẹ của vị tiểu thư kia cũng đuổi tới đây, bọn họ không biết vừa nãy xảy ra chuyện gì, nhưng lại nhìn ra trạng thái của con gái mình không thích hợp.

Mới vừa muốn che chở nói mấy câu với đôi nam nữ ở đối diện, kết quả lại phát hiện đứng ở đối diện chính là người vừa mới từ trên sân khấu chạy xuống, cậu chủ của Chu thị, trong lúc nhất thời, hai vợ chồng quay mặt nhìn nhau, không biết nên nói cái gì cho phải.

https://thuviensach.vn

"Chu thiếu, xin chào, chúng tôi là cha mẹ của Mạn Mạn." Cha mẹ của cô gái kia đứng ở bên cạnh cô ta, trực tiếp biểu lộ thân phận, "Cái đó... Có phải Mạn Mạn của chúng tôi đã làm ra chuyện gì gây ra hiểu lầm hay không?"

Cha mẹ của vị tiểu thư kia cũng không biết nguyên nhân chuyện xảy qua, cho nên chỉ có thể tùy tiện suy đoán, sau đó tận lực khiến chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không có.

Nhưng Chu Khởi rõ ràng không có ý cho qua chuyện như vậy, ánh mắt hắn mang theo ý lạnh, nhàn nhạt nhìn lướt qua cha mẹ của cô gái kia.

"Không có hiểu lầm gì, chính là cô ta ức hiếp cô nàng nhà tôi."

Chu Khởi nói chuyện, tay cũng nắm lấy Hứa Nùng bên kia.

Hứa Nùng có chút ngạc nhiên, ngẩng đầu thoáng nhìn về phía hắn, nhưng người đàn ông kia lúc này lại không nhìn về phía cô, mà là vẫn luôn nhìn về phía trước.

Chỉ thấy Chu Khởi chặt chẽ nắm tay Hứa Nùng, dường như là đang tuyên bố chứng minh cái gì đó.

Cha mẹ của cô gái vừa nghe thấy tình huống này, cũng cảm thấy không ổn. Cho nên tạm thời cũng không để ý con gái có phải sẽ oan ức hay không, đẩy đẩy cánh tay cô ta.

"Nhanh lên chút, nhận lỗi với Chu thiếu! Còn có... vị tiểu thư bên cạnh hắn kia!"

Trong lòng cô ta tuyệt đối không phục, nhưng lúc này cũng không dám nói thêm cái gì.

Cô ta cắn môi, một lúc lâu mới ủy khuất nhỏ giọng nói câu: "Xin lỗi."

https://thuviensach.vn

Chu Khởi không chuẩn bị cứ như vậy tùy tiện tha cho cô ta, lạnh lùng quét mắt qua trên người cô ta, "Vừa nãy người mà cô hung hăng càn quấy ngang ngược, không phải tôi."

Cô ta nghe rõ, ý của hắn là muốn cô ta thành thành thật thật xin lỗi Hứa Nùng.

Mà tầng ý tứ này cha mẹ của cô gái cũng hiểu, vì thế hai người khẽ cắn môi, lại chạm vào cánh tay của con gái.

"Mau xin lỗi vị tiểu thư kia!"

Cô ta lúc này cũng sắp khóc rồi, cô ta cảm thấy bản thân chịu sự sỉ nhục vô cùng lớn, cắn môi nhìn Chu Khởi một chút, lại nhìn Hứa Nùng một chút, tiếp đó oán hận hướng về phía Hứa Nùng, hô to một tiếng: "Xin lỗi!!"

Hứa Nùng không có phản ứng gì, không đáp lại cũng không nói gì.

Mà Chu Khởi sau khi nghe xong cô gái kia nói, cảm thấy cũng không nhất thiết lại lãng phí thời gian với những người đó, hơi dừng một chút, một lát sau hắn lại mở miệng.

Khi hắn nói chuyện thanh âm hơi trầm xuống, nhìn giống như là đang nói với cha mẹ của cô gái kia, nhưng thật ra cũng là đang nói với những người lặng lẽ quan sát ở xung quanh.

"Đều nhớ cho kĩ. Muốn lấy lòng tôi, lấy lòng Chu gia chúng ta, về sau phải rõ ràng một điểm."

"Xúc phạm tôi, có lẽ tôi sẽ lười so đo với các người. Nhưng nếu xúc phạm vợ tôi..."

https://thuviensach.vn

Chu Khởi đứng ở đó, quanh người tất cả đều là hơi thở sang quý cùng sự mạnh mẽ mà không người nào có thể xem nhẹ, mặt mày hắn nhàn nhạt, giọng điệu lại nghiêm túc khiến cho người ta cảm thấy một tia sợ hãi.

"Nếu xúc phạm vợ tôi, vậy thì phải cân nhắc một chút, thế lực phía sau các người, có thể chống lại Chu gia hay không."

...

Sau đó khi Chu Khởi dẫn người rời đi, những người đứng ở bên ngoài vẫn còn có chút chưa kịp phản ứng.

Nhất là cô gái kia cùng cha mẹ cô ta, ba người đều ngẩn người.

"Cha, mẹ, vị Chu thiếu gia kia có ý gì? Vợ của hắn? Đứa con ghẻ Hứa Nùng kia lẽ nào đã kết hôn với hắn?!"

Cha mẹ của cô ta lúc này nghe thấy con gái mình không đầu không đuôi đột nhiên thốt ra một câu, đều giật nảy mình.

Cha cô ta nhanh chóng bịt miệng cô ta lại, hạ giọng cảnh cáo.

"Con câm miệng cho ta! Hiện tại đã là tình huống nào rồi, con còn không nhìn ra sao?! Con ghẻ cái gì?! Về sau không cho phép con lại nói sau lưng cô gái kia!"

"Cô ta căn bản chính là như vậy! Mẹ cô ta tham luyến hư vinh gả vào Bùi gia, mang theo cô ta, đây chính là sự thật! Chẳng lẽ còn không thể để cho người ta nói sao!"

"Cho dù là sự thật, về sau con cũng câm miệng cho ta! Chuyện này không quan hệ tới con, con ít dính vào trong đó đi! Hơn nữa con không nhìn ra sao? Vị đại thiếu gia kia căn bản không để ý tới quá khứ của cô gái đó, hắn vừa nãy cũng biểu lộ thân phận của cô ta, bất kể trước kia cô ta là

https://thuviensach.vn

ai, đã trải qua cái gì, cô ta về sau đều chỉ có danh hiệu bà chủ trẻ của Chu gia mà thôi! Không muốn liên lụy cả nhà cùng con chịu khổ, liền an ổn một chút cho ta, không cần lại trêu chọc tổ tông kia!"

Lời này nói hết, những người vừa mới tò mò đứng xem ở xung quanh, giờ phút này cũng không ngừng ở trong lòng gật đầu.

Tuy rằng cũng có chút kinh ngạc sự thật Chu thiếu gia này đã kết hôn, nhưng là đúng như lời nói của cha vị tiểu thư kia, Chu Khởi đã trước mặt mọi người tuyên bố thân phận của cô gái kia, hơn nữa trong lời nói cũng thể hiện sự bảo vệ và trân trọng với cô ta, thậm chí quan tâm cô ta, đã vượt qua bản thân hắn.

Trừ phi thật sự có ai muốn tìm chết mới có thể dưới tình huống như vậy, lại đụng vào họng súng của cô ta.

Nghĩ đến những điều này, mọi người lại không kìm được cảm thán, cũng không biết cô gái kia làm thế nào bắt được Chu thiếu a, hiện tại người đàn ông kia bị cô ta nắm chặt, nửa đời sau đoán chừng sẽ luôn an nhàn.

———————

Chương 63 (3/3)

Lúc đi ra ngoài hội trường, sự ngạc nhiên và cảm xúc hoảng hốt trong đầu Hứa Nùng vẫn còn chưa được ép xuống.

Cô có thế nào cũng không nghĩ tới, Chu Khởi vừa rồi có thể công khai quan hệ của bọn họ trực tiếp như vậy.

Không muốn thừa nhận cũng phải thừa nhận, câu "Vợ tôi " của hắn kia, thật sự là mỗi từ đều hung hăng đập vào trong lòng cô.

https://thuviensach.vn

Lúc ở trên đường tới niên hội, Hứa Nùng không ngừng về nghĩ vô số lý do hắn giấu diếm mình, trong đó nghĩ đến nhiều nhất, chính là hắn có lẽ không quá muốn để cô gia nhập vào vòng luẩn quẩn xung quanh hắn.

Nhưng là hành động vừa mới rồi của hắn trực tiếp lại điên cuồng, ngay cả cô là người trong cuộc, cũng nhịn không được giật nảy mình, càng không cần nghĩ người qua đường bên cạnh là cái suy nghĩ gì.

Nhưng ngoài ý muốn thì ngoài ý muốn, nên làm cái gì, không nên làm cái gì, Hứa Nùng giờ khắc này vẫn phân biệt rõ.

Cô giãy ra khỏi tay Chu Khởi, cũng không nhìn hắn, đứng ở ven đường chờ taxi, nhỏ giọng mở miệng nói với hắn câu: "Anh đi về trước đi, chuyện của chúng ta chờ hôm khác lại nói."

Chu Khởi vừa nghe lời này, trong lòng càng mơ hồ.

Hắn có thế nào cũng không ngờ tới, thân phận của mình sẽ ở dưới tình huống như vậy bị cô nàng nhà hắn biết được.

Vốn là hắn muốn sau khi niên hội kết thúc, về nhà vừa làm sinh nhật cho cô, vừa chậm rãi thẩm thấu.

Hắn biết sự thật này đối với cô mà nói chắc chắn chấn động rất lớn, cô mới bị chính mẹ của mình đối xử như vậy, thần kinh đúng là lúc mẫn cảm lại yếu ớt, hắn không muốn lại khiến cho cô suy nghĩ vẩn vơ khó chịu.

Nhưng hắn không ngờ tới, chuyện mà bản thân luôn thật cẩn thận để tâm tính toán, cuối cùng sẽ bằng loại phương thức đột ngột này, bị cô phát hiện.

Hắn biết trong lòng Hứa Nùng khẳng định là khó chịu, thậm chí cũng sẽ suy nghĩ lung tung, cho nên lúc này nghe thấy lời cô nói, làm sao có thể để mặc cô không quan tâm.

https://thuviensach.vn

"Anh không vội, vợ à." Chu Khởi rủ mắt nhìn Hứa Nùng, "Những cái đó đều không coi là gì, hiện tại cái gì cũng không quan trọng bằng em."

Loại lời này lúc trước Chu Khởi cũng từng nói rất nhiều, nhưng chưa có lần nào, Hứa Nùng nghe mà tâm tình phức tạp giống như hiện tại.

Cô biết hắn muốn nói cái gì, muốn giải thích cái gì, nhưng cô lại không biết nên đáp lại như thế nào.

"Thôi đi, Chu Khởi." Cô cúi đầu nhìn thoáng qua đôi giầy của mình dẫm ở trên bậc thềm, "Hôm nay em rất không muốn nói chuyện với anh, mà cái gì cũng đều không muốn nghe."

"Vậy anh đưa em về nhà, chúng ta trở về, chờ em muốn nghe rồi, anh lại đem mọi chuyện từ đầu đến cuối nói cho em nghe, được không?"

Chu Khởi lúc này hoàn toàn không có dáng vẻ thiếu gia kiêu ngạo như vừa nãy ở bên ngoài hội trường.

Giọng nói của hắn mang theo cẩn thận cùng lấy lòng, thái độ đó khiến cho Hứa Nùng lại nhịn không được chóp mũi chua xót.

"Em..."

Lời cô muốn nói còn chưa nói hết, bên đường liền đột nhiên vang lên một tiếng tiếng còi xe chói tai.

Có một chiếc xe tư nhân màu đen dừng lại trước mặt bọn họ, cửa sổ xe từ từ hạ xuống, khuôn mặt mang theo nụ cười nhạt của Bùi Ngọc hiện ra.

"Nùng Nùng, thật trùng hợp nha, vừa nãy anh còn gọi điện thoại cho dì Tạ hỏi về em, kết quả không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp em."

Bùi Ngọc giống như đã quên chuyện bị nhục nhã vừa mới rồi, rất tự nhiên hỏi thăm Hứa Nùng, cũng không nhìn Chu Khởi ở bên cạnh.

https://thuviensach.vn

Trong đầu Hứa Nùng là từng trận buồn nôn, còn chưa nói gì, Bùi Ngọc đã lại mở miệng trước.

"Anh thấy sắc mặt của em không tốt lắm, đã xảy ra chuyện gì sao?"

Hắn nói rồi, ý tứ nhìn về bên phía Chu Khởi, ý cười trên mặt càng đậm.

"Anh trai lúc trước đã từng khuyên em, không nên quá dễ tin người khác, dù sao không phải người nào cũng sẽ giống như anh, toàn tâm toàn ý trân trọng em."

Bùi Ngọc lúc này chắc chắn hai người đã cãi nhau, Hứa Nùng cũng đã biết thân phận của Chu Khởi. Tuy rằng không biết vì sao bà Tạ không nhận điện thoại, cũng không biết vì sao Hứa Nùng là tự mình đến đây.

Nhưng không cần biết như thế nào, mục đích của hắn đã đạt được.

Chu Khởi ở sau lưng thiết kế hắn và Bùi gia, mấy ngày nay vẫn luôn làm cho hắn rất đau đầu, nhưng hắn đi điều tra ngược lại vị đại thiếu gia này, lại phát hiện tư liệu của đối phương nghiêm mật giống như thùng sắt, một chút điểm có thể uy hiếp đều không có.

Cho nên hắn nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có thể tìm đột phá từ chỗ Hứa Nùng.

Nếu vị Chu đại thiếu gia này là bởi vì Hứa Nùng mới làm khó hắn, vậy hắn liền trái lại, cầm cây súng Hứa Nùng này, nhắm vào đối phương là được.

Đến lúc đó có lẽ hắn cũng không cần làm gì, Chu Khởi đã tự loạn trận tuyến trước, chắc chắn sẽ đặt toàn bộ tâm trí trên chuyện tiếp tục lừa gạt Hứa Nùng.

https://thuviensach.vn

Mà chỉ cần Chu Khởi để cho hắn có một chút không gian, không cần dồn ép hắn căng như vậy, vậy, những thứ có thể tạo thành tai họa ngập đầu cho hắn và Bùi gia, hắn sẽ xử lý toàn bộ sạch sẽ.

Nhưng mà hắn vốn còn sợ địa vị của Hứa Nùng ở trong lòng Chu Khởi không đủ nặng, nhưng hiện tại xem ra, suy nghĩ kia của hắn giống như có chút dư thừa rồi.

Vừa nãy hắn ở bên đường đã cẩn thận quan sát hai người trong chốc lát, khi Chu Khởi đối diện với Hứa Nùng là các loại cẩn thận dỗ dành, nhìn muốn bao nhiêu để ý có bấy nhiêu để ý.

Nghĩ đến đây, lời nói của Bùi Ngọc liền càng ngày càng không e ngại.

"Nếu như thật sự bị người làm tổn thương, liền cùng anh trai về nhà đi. Dù sao người nhà và người ngoài cũng không giống nhau, em nói có phải không?"

Chu Khởi hiện tại chỉ hối hận hôm đó không trực tiếp đập chết tên biến thái này, hắn vốn còn đang hoài nghi, hiện tại gần như có thể khẳng định.

Hôm nay Hứa Nùng sẽ đột nhiên xuất hiện trong hội trường, nhất định là người đàn ông này giở trò quỷ!

Cả người hắn là hơi thở thô bạo, rất muốn lôi Bùi Ngọc xuống lại đánh cho một trận, kết quả một giây sau, lòng bàn tay lại ngoài ý muốn cảm nhận được một tia ấm áp.

Hứa Nùng ở trước mặt Bùi Ngọc, chủ động nắm lấy tay Chu Khởi, sau đó cũng không lại nhìn về phía bên kia, ngẩng đầu nói với Chu Khởi.

"Chúng ta về nhà thôi."

https://thuviensach.vn

Chu Khởi hơi sững người, một lát sau, hướng về phía cô cười cười.

"Ừ, chúng ta về nhà."

Mà Bùi Ngọc trân trối nhìn bọn họ lên xe taxi rời đi, đầy trong lòng là không thể tin.

Vì sao? Vì sao sau khi Hứa Nùng biết Chu Khởi đã lừa cô ấy, vẫn sẽ lựa chọn hắn?!

Nếu như nói cô là bởi vì chuyện lúc trước hắn lừa cô, mới luôn đề phòng sợ hãi hắn, vậy Chu Khởi hiện tại cùng với chính hắn từ trước đến giờ, lại có cái gì khác nhau?!

Vì cái gì Hứa Nùng đối với người đàn ông kia, liền dễ dàng tha thứ như vậy?!

Càng nghĩ, lửa giận cùng sự u ám tàn bạo trong đầu Bùi Ngọc lại càng tăng.

Sắc mặt hắn dữ tợn hung hăng nhìn chằm chằm phương hướng xe taxi rời đi, sau một lúc lâu, hắn không kiềm chế được, lại đập mạnh một cái lên tay lái!

Bùi Ngọc ở thời khắc kia, khóe mắt ửng đỏ, cả người giống như phủ một tầng sương dày đặc, lạnh lẽo đáng sợ.

———————————

Trên xe taxi.

Người lái xe bật một bài hát rất vui tươi, bản thân ông ta cũng rất vui vẻ vẫn luôn nhỏ giọng ngâm nga theo nhạc. Mà so với không khí của ông ta ở phía trước, hai người ở ghế sau thì quá mức yên tĩnh trầm mặc.

https://thuviensach.vn

Lái xe là người nhiệt tình, nhìn cặp nam nữ trẻ tuổi đẹp mắt này, từ sau khi lên xe vẫn luôn không nói chuyện, liền nhịn không được mở miệng khuyên hai câu.

"Sao thế? Cãi nhau à? Ôi, chàng trai, tôi nói cậu nha, hai người cãi nhau, cho dù là nguyên nhân gì, kia đều là đàn ông chúng ta sai! Cậu mau nói lời xin lỗi với cô bé, dỗ dành cô ấy đi!"

Chu Khởi vốn là cũng đang lo lắng không biết mở miệng thế nào, hắn vốn tưởng rằng Hứa Nùng làm như vậy ở trước mặt Bùi Ngọc, hoặc nhiều hoặc ít là có ý tha thứ cho hắn.

Nhưng nào ngờ tay hai người đang nắm, sau khi lên xe, liền trực tiếp bị cô thả lỏng ra.

Tiếp đến cô liền một mình gắt gao dựa vào bên cạnh cửa xe, mặt hướng ra ngoài cửa sổ, căn bản ngay cả cái ánh mắt cũng không cho hắn.

Vì thế lúc này người lái xe lên tiếng nói những lời kia, ngược lại giống như là cho hắn một lối thoát có thể sử dụng, hắn nhanh chóng sáp đến trước mặt Hứa Nùng.

"Đúng, chính là lỗi của anh." Chu Khởi lần nữa nắm chặt tay Hứa Nùng, giọng nói trầm thấp mang theo cẩn thận lấy lòng, "Vợ à, đừng tức giận."

Hứa Nùng không lý luận với hắn, chỉ là dùng sức đem tay của mình lôi ra, tiếp đến thả về bên cửa xe bên kia, không để cho hắn có bất kỳ cơ hợi nào bắt lấy.

Người lái xe nhìn thấy hành động của hai người từ trong kính chiếu hậu, lúc này nhịn không được lại mở miệng: "Xem ra lần này cậu phạm lỗi không nhỏ a, nhìn xem người ta giận dỗi kìa."

https://thuviensach.vn

Chu Khởi lúc này cũng không có tâm tình để ý đến lái xe, không bao lâu xe taxi liền tới phía dưới nhà trọ của Hứa Nùng, Hứa Nùng vốn đang làm động tác muốn trả tiền, đột nhiên dừng lại, tiếp đó trực tiếp đẩy cửa xuống xe, nhân tiện nói câu: "Anh trả tiền."

Trên người Chu Khởi không có tiền mặt, nhưng mà cũng may điện thoại di động gần đây có gắn với một thẻ ngân hàng, hắn trực tiếp quét WeChat trả tiền cho lái xe, sau đó nhanh chóng cũng nhảy xuống xe đuổi theo Hứa Nùng.

Hai người một đường im lặng đi vào thang máy, lúc mở cửa, Chu Khởi cố ý lưu ý một chút, phát hiện cô nàng nhà hắn cũng không có ý nhốt hắn ở bên ngoài, nhất thời bất an trong lòng giảm đi chút ít.

Nhưng còn chưa vui mừng được bao lâu, liền thấy sau khi vào nhà Hứa Nùng chạy thẳng vào phòng ngủ, sau đó lại chầm chậm đi ra.

Trong tay cô còn cầm "hộp gia sản" mà lúc trước hắn giao cho cô, đi vài bước đến trước mặt hắn.

"Cái này trả lại cho anh, anh tự mình làm đi, tôi không giúp anh bảo quản."

Nói rồi, cũng không cho Chu Khởi thời gian phản ứng, trực tiếp nhét cái hộp vào trong tay hắn.

Sau khi Hứa Nùng làm xong những việc này, cũng không di chuyển, cô đứng ở tại chỗ, dường như là đang do dự điều gì, cuối cùng âm thầm hít vào một hơi, sau đó vùi đầu càng thấp, mở miệng.

"Gần đây có thời gian, chúng ta xử lý chuyện ly hôn đi."

Giọng cô rất nhạt, cũng không ngẩng mặt, cho nên không nhìn ra giờ phút này cô rốt cuộc là có biểu cảm gì.

https://thuviensach.vn

"Tôi không hiểu lắm về phương diện này, nếu có tài sản vướng mắc, anh có thể kêu luật sư nghĩ một phần văn kiện để tôi ký, tôi tự nguyện từ bỏ bất kỳ tài sản chung nào trên danh nghĩa vợ chồng."

Lời cũng đã nói đến nước này, Chu Khởi còn có cái gì không rõ?

Hắn giống như ném rác, không thèm để ý chút nào đem cái hộp mà Hứa Nùng vừa mới giao cho hắn, "Bộp" một cái ném xuống đất.

Tiếp đến, lôi kéo cánh tay Hứa Nùng, trực tiếp kéo cô vào trong ngực mình.

Hứa Nùng hơi giật mình, sau khi kịp phản ứng thì bắt đầu giãy dụa, nhưng Chu Khởi một chút cơ hội cũng không cho cô, quay người trực tiếp đè cô lên trên vách tường ở bên cạnh.

Đèn trong phòng khách không bật, chỉ có một mảnh ánh trăng mỏng manh tiến vào, chiếu lên mặt hai người.

Cằm của Chu Khởi bạnh ra thật căng, trên mặt tất cả đều là lạnh lẽo và nghiêm túc.

"Vợ, em tức giận cũng được, muốn tra tấn anh trừng phạt anh thế nào đều được, anh nhất định ngay cả lông mày cũng không nhăn một chút liền đồng ý, nhưng là chỉ có duy nhất chuyện ly hôn này thì không được."

Cổ tay của Hứa Nùng bị hắn hung hăng nắm chặt đặt ở hai bên, cơ thể hắn cũng chặt chẽ chắn ở trước người cô.

Đôi môi mỏng của hắn như có như không đặt bên môi cô, khi lại mở miệng, trong giọng nói trầm khàn, có khí thế mạnh mẽ cùng dục vọng chiếm hữu khiến cho không người nào có thể xem nhẹ.

"Muốn ly hôn? Trừ khi anh chết."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 64

Thật ra Hứa Nùng đề xuất chuyện ly hôn, là cô có sự cân nhắc của riêng mình.

Sở dĩ lúc trước không do dự kết hôn với Chu Khởi, ngoại trừ một phần là do xúc động, càng nhiều hơn, là cô cảm thấy hoàn cảnh của hai người không khác nhau bao nhiêu, đều là những người trẻ tuổi bình thường nhất.

Cô không có chỗ dựa, hắn cũng chỉ có một mình, như vậy hai người là ngang hàng, có thể giúp đỡ nhau đi về phía trước.

Nhưng hiện tại, cô phát hiện hết thảy những thứ này đều là giả dối, người cô gả cho căn bản không phải là một người bình thường, mà là công tử của một gia đình giàu có đáng giá trăm triệu, có quyền kế thừa một công ty lớn.

Nói thật, sau khi Hứa Nùng biết được thân phận của hắn, phản ứng đầu tiên là hắn vẫn luôn lừa cô, phản ứng tiếp theo chính là... Bản thân có lẽ đã không còn xứng với hắn.

Cô không có cách nào lại giống như lúc cái gì cũng không biết, không hề bận tâm chiếm vị trí người bạn đời của thiếu gia Chu gia, càng không có cách nào mang tâm trạng bình thản, coi như không có chuyện gì thay đổi.

Cho nên, cô cảm thấy không cần biết ngày sau hai người đến cùng là kết quả gì, cuộc hôn nhân này, bây giờ cũng cần phải chấm dứt.

Nhưng cô không ngờ phản ứng của Chu Khởi sẽ quyết liệt như vậy.

https://thuviensach.vn

Cô không biết nên nói như thế nào, thân thể bị hắn ép lên trên tường, không thể động đậy dù chỉ một chút. Chóp mũi là hô hấp nóng rực của hắn, hương vị giống như ngày thường, mát lạnh cùng cảm giác tồn tại cực mạnh.

Hứa Nùng cụp mắt trầm mặc thật lâu, cuối cùng vẫn là mở miệng.

Cô nói: "Chu Khởi, em không biết anh ở dưới sự kích động như thế nào, mới đi nhận giấy chứng nhận kết hôn với em. Nhưng anh có từng nghĩ qua hay không, nếu như chuyện anh lén lút làm này bị người trong nhà anh biết được, họ sẽ nghĩ thế nào?"

Thế giới của người có tiền cô không phải là chưa từng thấy qua, càng là gia đình có tiền có bối cảnh, càng xem trọng môn đăng hộ đối, Chu Khởi lén lút kết hôn với cô, Chu gia chắc chắn không biết, một khi chuyện này vỡ lở ra...

Hứa Nùng không muốn nghĩ thêm nữa, vốn tưởng rằng lời này nói ra, sẽ là ném cho Chu Khởi một vấn đề khó, khiến hắn biết khó mà lui.

Nào ngờ, hắn lại nói: "Vợ à, chuyện này em thật sự suy nghĩ nhiều rồi. Mẹ anh... Em đã từng gặp rồi, bà rất thích em. Ông nội anh và cha cũng đã xem qua ảnh chụp của em, ấn tượng đối với em cũng không tệ, còn dặn dò anh sớm một chút đưa em về nhà ra mắt đó."

Vừa nói chuyện, hắn vừa thân mật cọ cọ vào cổ của Hứa Nùng.

"Chuyện chúng ta kết hôn, bọn họ ngay từ đầu đã biết, không có chuyện giấu diếm vừa nói."

"..."

Lời của Chu Khởi thật sự làm cho Hứa Nùng kinh ngạc, cô im lặng giây lát, đột nhiên lại nói: "Chẳng lẽ mẹ anh, chính là bác gái lúc trước nói thuê anh làm vệ sĩ?"

https://thuviensach.vn

"Đúng."

"... Cho nên bọn họ đều biết anh vẫn luôn lừa em?"

Chu Khởi vừa nghe lời này, trong lòng đánh thót một cái, đột nhiên có cảm giác không ổn.

"Không phải, vợ à, em nghe anh giải thích."

"Mẹ anh tuy rằng ngay từ đầu đã biết chuyện của chúng ta, cũng biết anh lừa gạt em, nhưng bà cũng vẫn luôn bảo anh nhanh chóng nói thật với em, là anh luôn cảm thấy không chắc chắn, luôn sợ sau khi em biết rõ chân tướng liền vứt bỏ anh..."

Nói cho cùng, Chu Khởi vẫn cảm thấy khởi đầu của hai người quá mức qua loa.

Hắn không có cách nào giải thích được tình cảm đột ngột của bản thân dành cho Hứa Nùng, cũng không có cách nào giải thích chuyện hắn từ sau khi gặp cô vài lần, thì liền nhận định cô.

Bởi vì lời này, thật ra đổi thành trước kia, bản thân hắn cũng sẽ không tin.

Nhưng sự thật quả thật là như vậy.

Hắn sợ quan hệ giữa bọn họ không đủ ổn định, sợ tình cảm của cô dành cho hắn, không sâu đậm như hắn dành cho cô.

Xét đến cùng cũng chính là câu kia, hắn ở trong mối quan hệ này, vẫn chưa thể thật sự chắc chắn.

Nếu như mối quan hệ với Hứa Nùng giống như đua xe hoặc là quản lý công ty, hoặc là dựa vào can đảm hoặc là dựa vào năng lực từng chút tiến về phía trước, hắn cũng không đến mức băn khoăn nhiều như vậy.

https://thuviensach.vn

Dù sao những cái đó đối với hắn mà nói, đều là chuyện cực kỳ dễ dàng.

Nhưng hiển nhiên những thứ này và cô cũng không thể đánh đồng.

Chu Khởi nghĩ đến đây, bắt đầu rõ ràng là cùng Hứa Nùng tỏ ra yếu thế, "Vợ à, nói ra em có lẽ không tin, thật ra lâu như vậy tới nay, anh quả thật có rất nhiều cơ hội có thể nói thật với em, nhưng anh chậm chạp chưa nói, xét đến cùng... Là bởi vì anh không tự tin lắm.

Anh sợ tình cảm của em dành cho anh không đủ sâu, sợ em đồng ý ở cùng một chỗ với anh, chỉ là bởi vì anh ép buộc lại mặt dày mày dạn quấn lấy em. Vì thế, anh luôn muốn nắm lấy một chút lòng thông cảm của em, ở bên em nhiều hơn, muốn thừa dịp thời gian ở cùng nhau, khiến cho quan hệ của chúng ta càng vững chắc, đến lúc đó cho dù em biết anh nói dối, lại tức giận thế nào cũng sẽ không có ý nghĩ rời xa anh."

Chu Khởi nói những lời này, làm cho Hứa Nùng cực kỳ kinh ngạc.

Cô từng tưởng tượng ra vô số khả năng hắn lừa mình, có thể là bởi vì trong nhà hắn không đồng ý, cũng có thể là hắn chỉ muốn trêu chọc chơi đùa cô...

Nhưng cô có nghĩ như thế nào cũng sẽ không nghĩ đến, hắn lại là bởi vì... không tự tin?

Tâm tình của Hứa Nùng rất phức tạp, trong nhất thời không biết nên cười hay là nên khóc, cô câm nín nhìn Chu Khởi trong chốc lát, sau đó nói: "Anh buông em ra trước đi."

"Không được, buông em ra em liền muốn tiếp tục náo loạn đòi ly hôn với anh." Chu Khởi lúc này cực kỳ vô lại, quấn lấy Hứa Nùng không buông tay, "Vợ à, em đừng tức giận, nhé? Anh thật sự biết sai rồi, anh thề, đời này ngoại trừ lừa em một lần này ra, tuyệt đối sẽ không giấu em bất cứ chuyện

https://thuviensach.vn

gì nữa. Nếu như em lại phát hiện anh nói dối, vậy đến lúc đó em lấy toàn bộ gia sản của anh, lại ly hôn với anh cũng không muộn."

Hứa Nùng rất bất đắc dĩ, cũng ngay lập tức nghĩ tới cái hộp vừa mới bị hắn ném xuống đất kia, vì thế lại nói: "Em không có hứng thú với gia sản của anh, lát nữa lúc rời đi, anh nhớ cầm theo cái hộp gỗ đàn hương kia, em không cần."

"Anh không đi." Chu Khởi nói chắc như đinh đóng cột, thái độ vô cùng cứng rắn, "Hơn nữa đồ anh cũng sẽ không cầm đi, sẽ để ở chỗ này của em. Em là vợ anh, vợ quản lý chồng cùng tài sản của chồng là đạo lý hiển nhiên, về sau nếu ông nội lại chia cổ phần cho anh, anh cũng chuyển cho em một nửa."

Không chuyển toàn bộ, là bởi vì muốn giữ sự tôn trọng với ông nội và công ty, nhưng mà chuyển một nửa, là đại biểu tâm ý cùng kiên định của hắn.

Hứa Nùng căn bản chưa từng nghĩ, người đàn ông này sẽ đột nhiên trở nên vô lý lại khó đối phó như vậy. Cô chỉ cảm thấy đầu như muốn to ra, cảm thấy rõ ràng nên tức giận, nhưng hiện tại lại bị hắn quấn lấy lửa giận gì cũng không phát ra được.

Im lặng giây lát, cô nói: "Chu Khởi, chuyện của chúng ta, không có khả năng bởi vì một đôi câu nói của anh mà xong. Hiện tại đầu óc em rất loạn, em không rõ đáy lòng mình đến cùng là cảm giác gì, cho nên em có lẽ cần thời gian yên tĩnh một chút, cũng cần thời gian suy nghĩ một chút rốt cuộc em nên lựa chọn như thế nào.

Nếu hai người ở bên nhau, cơ bản nhất hắn chính là sự tôn trọng đi? Anh có thể tôn trọng quyết định này của em, cho em thời gian bình tĩnh không?"

Hứa Nùng cũng đã nói đến nước này, Chu Khởi còn có thể nói cái gì?

https://thuviensach.vn

Hắn nghĩ một chút, nói: "Có thể cho em thời gian bình tĩnh, nhưng không thể chiến tranh lạnh."

Chu Khởi vừa nói, vừa hôn lên khóe môi Hứa Nùng, "Vợ à, anh cho em thời gian là để em nghĩ thông suốt, nhưng không phải vì để em nghĩ làm sao chia tay, ly hôn với anh. Cho nên... Đừng phớt lờ anh."

———————————

Chu Khởi cũng xem như nói chuyện giữ lời, sau khi đồng ý với Hứa Nùng cho cô thời gian, đêm đó cũng không lưu lại nhà trọ của cô.

Chẳng qua hắn chân trước mới rời đi, chân sau liền gửi đến video WeChat.

Hứa Nùng tưởng rằng hắn có việc quan trọng gấp gáp gì, vì thế trực tiếp nhận máy.

Nào ngờ người đàn ông ở bên kia, trực tiếp cầm camera nhắm ngay khuôn mặt tuấn tú kia của hắn, rất phô trương nói: "Vợ à, mười phút không nhìn thấy khuôn mặt này của chồng em, có nhớ anh không?"

"..."

Hứa Nùng lập tức cắt đứt video, mà còn tạm thời kéo WeChat của Chu Khởi vào sổ đen.

Nhưng mà người đàn ông kia cũng không buông tha, vào nửa đêm lúc sắp qua mười hai giờ, đột nhiên lại gửi đến cho cô một tin nhắn ——

【 Vợ à, sinh nhật vui vẻ. 】

【Lời chúc sinh nhật vui vẻ đầu tiên và cuối cùng của năm nay, đều là anh nói. Sau này mỗi năm anh cũng sẽ như thế. 】

https://thuviensach.vn

【 Bạn học nhỏ, hôm nay cũng là ngày mà Chu ca ca càng yêu em hơn. 】

Lúc ấy hốc mắt của Hứa Nùng hơi nóng, cô không trả lời, nhưng trong lòng lại nghĩ ——

Nào có cái gì đầu tiên và cuối cùng, hôm nay chỉ có hai câu chúc, đều là hắn nói với cô.

Nghĩ đến đây, Hứa Nùng lại không khỏi nhớ tới bà Tạ.

Tuy rằng trước đây, mỗi năm bà Tạ càng ít nhớ rõ sinh nhật của cô. Hứa Nùng cũng cho là bản thân sẽ không để ý, nhưng là đột nhiên xuất hiện một người như thế, xem trọng cô như vậy, đem cô đặt ở trong lòng, thậm chí còn tốt hơn mẹ đẻ của cô...

Cô chợt có chút hoảng hốt.

Một đêm kia, Hứa Nùng gần như không sao ngủ được.

Cô trong chốc lát nghĩ chuyện Chu Khởi vẫn luôn lừa mình, trong chốc lát lại nghĩ người đàn ông này trong quá khứ đối xử với mình tốt bao nhiêu... Cô luôn cảm thấy mọi chuyện xảy ra lúc trước đều không quá chân thật.

Thật ra cô thiếu nhất chính là cảm giác an toàn, cho nên mới có thể ở vào thời điểm tuyệt vọng nhất, bắt lấy Chu Khởi muốn hắn cứu mình lên bờ.

Nếu như đổi lại là bất luận người nào khác, làm ra chuyện lừa gạt cô lâu như vậy, cô có lẽ đều muốn trực tiếp trở mặt.

Nhưng vừa vặn, người đàn ông làm ra chuyện này, là người gần đây nhất cho cô cảm giác an toàn.

https://thuviensach.vn

Cho nên, cô cảm thấy tâm trạng của bản thân phức tạp vô cùng, nhất là nghe xong Chu Khởi ở trước mặt mọi người nói cô là vợ của hắn, cùng với sau đó hắn thẳng thắn nói với cô những lời kia.

Cô càng không biết nên làm cái gì.

Sau đó, rất không dễ dàng gì chịu đựng đến khi trời sáng, Hứa Nùng cũng không có tâm tình ngủ tiếp nữa, nhìn đồng hồ, cô rửa mặt, đơn giản thu thập một chút liền xuống lầu chuẩn bị đi đến trường.

Nhưng khiến cô không ngờ tới chính là, Chu Khởi vậy mà sáng sớm đã chờ ở dưới lầu.

Trên người hắn không phải một thân rách nát giống lúc bình thường, Hứa Nùng đánh mắt nhìn qua, liền có thể nhìn ra, quần áo trên người hắn so với trước kia cao cấp hơn rất nhiều.

Bắc thành bắt đầu vào mùa đông đã mấy ngày nay, trên người Chu Khởi mặc một cái áo khoác dài. Màu đen, cắt may vô cùng gọn gàng, làm cho dáng người vốn đã hoàn mỹ của hắn có vẻ như càng thêm thon dài cao ngất.

Bên trong hắn mặc một cái áo len đan cao cổ, chất lượng nhìn qua liền vô cùng mềm mại vừa người.

Lúc này, hắn dựa vào bên cạnh một chiếc xe thể thao màu đen, trên mặt đeo một cái kính râm cỡ lớn, cả người đứng ở nơi đó, từ đầu đến chân, không có một chỗ nào là không thu hút sự chú ý, bất kỳ ai nhìn cũng biết người đàn ông này là một công tử nhà giàu.

Hứa Nùng trong lúc nhất thời có chút hoảng hốt, trong lòng vẫn chưa kịp thích ứng với sự thay đổi thân phận của Chu Khởi, vì thế khi nhìn thấy hắn, cô ngay lập tức dừng bước.

https://thuviensach.vn

Chu Khởi vốn không có biểu tình gì, vào giây phút nhìn thấy Hứa Nùng, bên miệng hiện lên ý cười lười biếng.

"May mà anh tới sớm, nếu không thật sự lỡ mất việc đưa em đến trường rồi." Chu Khởi đi đến trước mặt cô, cách kính râm nhìn cô, "Đi thôi, ông xã đưa em đến trường."

Hứa Nùng im lặng, nhìn thoáng qua cái xe phía sau hắn.

"Anh đến cùng là có bao nhiêu chiếc xe thể thao?"

Chìa khóa xe hắn để ở chỗ cô nhiều như thế, cô còn tưởng rằng đó đã là tất cả, như thế nào trong một đêm lại lái tới một chiếc nữa?

Nhưng lời này nghe vào trong lỗ tai của Chu Khởi, lập tức liền thay đổi ý nghĩa, hắn còn cho rằng cô là cảm thấy "Toàn bộ gia sản" của hắn là nói quá lên, hắn không giao ra hết.

Vì thế nhanh chóng giải thích, hắn nói: "Vợ à, em đừng có hiểu lầm nha, cái xe này là lúc trước anh đánh cược thắng người ta, là ngoài ý muốn, toàn bộ gia sản của anh thật sự chính là những cái đã đưa cho em, anh một chút cũng không giữ lại."

Hứa Nùng cạn lời, không nghĩ tới hắn sẽ nghĩ xa như vậy, trong lúc nhất thời lại không biết nói cái gì cho phải.

Vì thế trầm mặc một lúc lâu, cô túm chặt quai ba lô của mình, nói: "Không cần anh đưa, em tự mình đi, anh vội chuyện của anh đi."

Nói xong, không cho Chu Khởi thời gian phản ứng, xoay người nhấc chân rời đi.

Người đàn ông kia cũng không đuổi theo, sau khi Hứa Nùng đi được hai bước còn lặng lẽ thở ra một hơi, nào ngờ sau khi đi tới đường lớn, bên

https://thuviensach.vn

người lại đột nhiên xuất hiện chiếc xe thể thao màu đen kia.

Người ngồi ở ghế lái rất khoa trương, trực tiếp hạ toàn bộ cửa sổ xe xuống, một tay đặt lên vô lăng, một tay đặt lên cửa sổ xe, rất nhàn nhã chậm rì rì lái xe đi theo bên cạnh cô.

Hứa Nùng có chút tức giận, cô quay đầu nhìn về phía hắn, nói: "Anh đã nói sẽ cho em thời gian bình tĩnh."

"Anh cho rồi a. Tối qua anh không có làm phiền em đi? Anh bây giờ đi theo em cũng không chủ động nói chuyện với em mà? Cái này còn không xem là cho em thời gian sao?"

"..."

Hứa Nùng ngay cả ý nghĩ lườm hắn cũng không có, bước chân càng lúc càng nhanh, chỉ muốn nhanh chóng thoát khỏi người đàn ông này.

Nhưng dáng vẻ tức giận của cô, ở trong mắt Chu Khởi hoàn toàn là càng nhìn càng đáng yêu, vốn là trái tim thấp thỏm một đêm, lúc này ngược lại thả lỏng một chút.

Hắn nhìn bóng lưng của cô, ý cười của lười biếng trên mặt càng ngày càng nhiều.

...

Sau đó, sau khi Hứa Nùng đi vào sân trường, cố ý liếc một cái về phía sau.

Quan sát một lúc lâu thấy người đàn ông kia không đi theo vào, cô lặng lẽ thở phào nhẹ nhõm.

Đi về phía trước hai bước, trước mặt bỗng nhiên đụng phải nam thần mà lúc trước Lưu Ngải thầm mến, Trần Minh. Gần đây lúc cô tập luyện

https://thuviensach.vn

cùng với Viên Sơ, thường xuyên có thể nhìn thấy người này, cho nên lúc này vô tình gặp, hai người ngược lại là nói hai câu.

Vốn là nói xong hai câu liền muốn đi, nhưng đột nhiên, phía sau truyền đến một giọng nói ————

"Vợ à, em đánh rơi cái gì kìa."

Hứa Nùng có chút ngoài ý muốn xoay người, chỉ thấy Chu Khởi đang vững bước đi về bên này. Góc áo của hắn đón gió, quanh người tràn đầy một cỗ lạnh lẽo không thể nói rõ.

Cô cẩn thận suy nghĩ một chút, sau đó theo bản năng đáp lại hắn: "Rơi cái gì?"

Chu Khởi không lập tức trả lời, mà là trực tiếp đứng lại ở trước mặt cô, kéo cô vào trong ngực hắn.

Tiếp đến, hắn cúi đầu xuống, ở trên đỉnh đầu của cô khẽ hôn một cái, ánh mắt lại vẫn luôn nhàn nhạt quét về phía đối diện, nhìn người con trai vừa mới nói chuyện với Hứa Nùng.

" Cái hôn chào buổi sáng của chồng em."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 65

Trần Minh rất có nhãn lực, cũng nhìn ra được người đàn ông tự xưng là chồng của Hứa Nùng này, đối với hắn có thái độ thù địch rất lớn.

Hắn cũng không nói thêm gì nữa, rất tự nhiên chào tạm biệt Hứa Nùng, sau đó xoay người liền đi.

Hứa Nùng không biết làm sao, sau khi Trần Minh đi rồi, trực tiếp ngẩng đầu nhìn về phía Chu Khởi.

"Chu Khởi, em đã nói muốn yên tĩnh, không phải là nói đùa."

Cô cảm thấy như thế này không được, tình trạng này thật sự cũng không có gì khác lúc bình thường, hắn vẫn là không lúc nào không xuất hiện trong cuộc sống của cô, một chút thời gian rảnh rỗi cũng không cho cô, cô hoàn toàn không có cách nào thật sự tĩnh tâm suy nghĩ.

Nghĩ đến đây, cô lại nói: "Nếu có thể, em hy vọng chúng ta tháng này không cần gặp nhau."

Chu Khởi nhìn biểu tình nghiêm túc của cô, cũng không nói lời nào phản bác.

Chỉ cúi người xuống, trực tiếp để cả khuôn mặt lên trên vai cô.

Trong trường đi qua đi lại đều là sinh viên của đại học B, hai người Chu Khởi và Hứa Nùng ngoại hình lại đặc biệt dễ nhìn, lúc này người đàn ông thân mật như vậy dựa vào cô, ngược lại thật có chút thu hút sự chú ý.

https://thuviensach.vn

Nhưng Chu Khởi không hề nhận ra, cái trán của hắn đặt trên bả vai Hứa Nùng, mang theo hơi thở vô lại.

"Vợ à, em bình tĩnh thì bình tĩnh, tức giận thì tức giận, nhưng mà dù sao cũng đừng quên chuyện bản thân còn có một ông chồng nha, giấy chứng nhận kết hôn của chúng ta nhưng là còn để ở chỗ anh, em muốn chối cũng không được."

"..."

Mấy ngày sau đó, Chu Khởi ngược lại vẫn là bộ dáng tuân thủ ước định, cũng không có giống như trước đây, luôn luôn lắc lư ở trước mặt Hứa Nùng.

Nhưng mà tin nhắn WeChat của hắn vẫn luôn chưa từng đứt đoạn, chốc lát hỏi Hứa Nùng có nhớ hắn không, chốc lát lại giả vờ đáng thương, nói cũng không biết cô tĩnh tâm đến cuối tháng, có thể còn yêu hắn hay không a.

Hứa Nùng vừa bực mình vừa buồn cười, đặc biệt là sau đó có một lần, còn nhận được mấy tấm ảnh hắn gửi tới.

"Vợ à, nếu không anh chọn một cái trong này để quỳ đi, liền quỳ đến khi em hết giận mới thôi, chúng ta đừng suy nghĩ nữa, được không?"

Trên hình phân biệt là sầu riêng, bàn phím, còn có mặt đất đầy mảnh thủy tinh.

Lúc Hứa Nùng nhìn thấy cái này, trực tiếp đem WeChat của Chu Khởi kéo đen, sau khi làm xong, thế giới của cô ngược lại là thanh tịnh đi không ít.

...

https://thuviensach.vn

Thời gian nhoáng một cái đã tới cuối tháng, cũng là ngày biểu diễn kỷ niệm thành lập trường.

Lưu Ngải và Trì Sa Sa đi theo Hứa Nùng thay quần áo ở hậu trường, mấy cô gái vui vẻ cười nói hàn huyên một lát, sau đó Trì Sa Sa nhìn điện thoại di động, bất chợt "Ồ" một tiếng.

"Ơ, Bùi Ngọc được bảo lãnh tại ngoại chờ xét xử a."

Lúc trước, cô nàng này còn quan tâm Bùi Ngọc gọi hắn Bùi ảnh đế, trong lòng cũng có yêu thích cùng ngưỡng mộ đối với hắn, nhưng từ trước đó không lâu, sau khi chó săn có thâm niên trong giới tung ra thủ đoạn dơ bẩn của hắn, lợi dụng nhân mạch trong giới giải trí rửa tiền cho những dự án không thể để lộ ra ngoài của nhà hắn, ấn tượng của Trì Sa Sa đối với hắn liền tuột dốc không phanh.

Không những cô, mà chuyện của Bùi Ngọc ở trong ngoài giới giải trí đều dấy lên không ít ồn ào, không ai có thể nghĩ đến, người đàn ông nhìn qua ôn hòa lễ phép, một chút tính công kích cũng không có này, nhân phẩm phía sau lại là như vậy. Trong lúc nhất thời, rất nhiều người qua đường trắng cũng chuyển thành đen, trang thông tin của hắn cũng liên tục bị hack, chỉ có một số ít fan não tàn trung thành đến chết còn đang nhảy nhót, nói không tin vụ tai tiếng này là sự thật, chờ pháp luật trả lại trong sạch cho Bùi ca ca nhà bọn họ.

Lưu Ngải cũng nhìn thoáng qua, cảm thán, "Cảm thấy không cần biết cuối cùng kết quả ra sao, Bùi Ngọc cũng đã xong đời a."

"Không nên sao! Nhân phẩm của hắn kém như vậy! Loại chuyện phạm pháp này cũng làm ra được, nói không chừng còn lén lút làm qua chuyện gì khác nữa!"

Hứa Nùng đối với chuyện của Bùi Ngọc trong khoảng thời gian này cũng có nghe thấy, nhưng ngoại trừ lúc mới đầu có chú ý qua mấy lần,

https://thuviensach.vn

những lúc khác cô cũng không quan tâm.

Cô cảm thấy bản thân cùng với bà Tạ đã náo loạn thành như vậy rồi, vậy bà ta như thế nào, Bùi gia hoặc là Bùi Ngọc như thế nào, cũng không có quan hệ gì với cô.

Cô bây giờ quan tâm nhất, chính là chờ tới buổi biểu diễn kỷ niệm ngày thành lập trường.

Vốn cho là bản thân sẽ không sao, nhưng giờ phút này thật sự gần đến giờ rồi, Hứa Nùng vẫn là cảm thấy có chút căng thẳng.

Có rất nhiều bạn học đang chuẩn bị cho tiết mục biểu diễn trong hậu trường, lúc Hứa Nùng đổi xong quần áo cùng hai cô nàng đi qua, đối diện đột nhiên đụng phải Viên Sơ đang vội vã chạy tới.

"Hứa Nùng, đàn tỳ bà của cậu bị người ác ý làm hỏng rồi!"

Cô ấy vừa bắt đầu liền trực tiếp nói một câu như vậy, biểu cảm trên mặt cũng là tràn đầy lo lắng, "Hiện tại cách màn diễn mở màn của bọn mình chỉ có mười mấy phút, tớ đã hỏi thăm một vòng, bạn học trọ ở trường không có mấy người biết gảy đàn tỳ bà, còn lại mấy người cũng không để đàn tỳ bà ở trường. Bây giờ làm thế nào đây? Sắp phải biểu diễn rồi!"

Hứa Nùng ngẩn ra một chút, Lưu Ngải và Trì Sa Sa ở bên cạnh cũng có chút ngoài ý muốn.

Lưu Ngải nói: "Sao lại bị người ác ý làm hỏng chứ? Nhạc cụ của các cậu không phải đều đặt ở cùng một chỗ sao? Vừa nãy trước khi Nùng Nùng đi thay quần áo, bọn tớ còn đặc biệt dặn dò, cậu không phải nói sẽ bảo quản thật tốt sao?"

Viên Sơ sốt ruột vô cùng, lúc này bị Lưu Ngải chỉ trích như vậy, trên mặt cũng treo sự lúng túng.

https://thuviensach.vn

"Xin lỗi, tớ biết chuyện này tớ cũng có trách nhiệm, vừa nãy tớ đem nhạc cụ của cả hai đều đặt vào trong góc của khu chuẩn bị trong hậu trường, sau đó thì đi nhà vệ sinh, không nghĩ tới sau khi quay lại, tỳ bà đã bị hỏng rồi."

Lời này nói ra rất dễ dàng làm cho người ta nghi ngờ, Trì Sa Sa cũng nhíu mày, "Vậy đàn vi-ô-lông-xen của cậu hỏng rồi sao?"

Viên Sơ ngớ ra, "Không có."

Sau khi cô ta nói xong, cũng hiểu Trì Sa Sa là có ý gì. Điều chỉnh sắc mặt, lại nói: "Tớ biết chuyện này rất trùng hợp, nhưng thật không phải là tớ làm. Tớ nếu không muốn để bạn học Hứa Nùng lên sân khấu, lúc đầu đã không tiến cử cô ấy cho ban giám hiệu, càng không cần phải nói tớ còn muốn..."

Cô ta giống như có lời gì muốn nói lại không thể nói, gấp đến mức mặt cũng có chút đỏ, đứng ở nơi đó không biết nên làm thế nào mới tốt.

Người trong cuộc Hứa Nùng, ngược lại là người bình tĩnh nhất, cô an tĩnh trầm mặc trong chốc lát, thấy Lưu Ngải và Trì Sa Sa còn muốn mở miệng nói gì đó với Viên Sơ, liền vội vàng ngăn cản.

"Chuyện này xảy ra, ai cũng không muốn, hiện tại còn cách lễ mở màn không xa, chúng ta suy nghĩ biện pháp giải quyết đi. Còn như phía sau xảy ra chuyện gì, chờ sau khi mọi thứ kết thúc rồi hãy nói."

Tuy rằng Hứa Nùng đối với chuyện này không phải là rất để ý, nhưng bị phá hoại chính là đồ của mình, bị nhằm vào cũng là bản thân mình, cô không có khả năng tùy tùy tiện tiện bỏ qua chuyện này.

Cô muốn tính toán, nhưng không phải là bây giờ.

https://thuviensach.vn

Sau đó, Viên Sơ và Hứa Nùng cùng nhau đi tìm thầy đạo diễn tổ chức tập luyện tiết mục của trường, thầy giáo kia sau khi nghe thấy tỳ bà hỏng rồi, không cần biết đúng sai liền mắng chửi hai cô gái một trận.

Đợi ông ta chửi mệt rồi, thời điểm ngừng lời thở dốc, Hứa Nùng mới chậm rãi mở miệng nói: "Thưa thầy, em biết chuyện này là bởi vì sơ sẩy của bọn em mà ra, nhưng bây giờ quan trọng nhất có lẽ là bố trí lại tiết mục mở màn... Em vừa rồi suy nghĩ một chút, bọn em muốn biểu diễn là hợp tấu hai loại nhạc cụ, cái này không giống như là vũ đạo hai người hoặc là tiết mục hợp diễn gì khác, một bên xảy ra chuyện ngoài ý muốn, bên kia liền không có cách nào để biểu diễn. Nếu không chúng ta trực tiếp đổi tiết mục hai người thành một người đi?"

Có thể nói ra loại lời nói này, một bên là sự việc đẩy đến tình trạng này, còn có một bên... Thật ra cũng là suy nghĩ chân thật trong lòng Hứa Nùng.

Cái tiết mục này bản thân cô ngay từ đầu đã không muốn nhận cho lắm, là chủ nhiệm khoa và Viên Sơ dốc hết sức khuyên bảo, cô mới không còn cách nào khác phải tham gia.

Cô lại là kiểu người có nhiệm vụ thì phải cố gắng hoàn thành, cảm giác lúc trước là, nếu đã bắt đầu rồi, thì không được bỏ dở nửa chừng, sẽ luôn cố gắng tập luyện, cũng là hy vọng có thể thật sự làm tốt việc này.

Nhưng hiện tại xảy ra chuyện ngoài ý muốn, ngược lại mặt khác cũng khiến cho Hứa Nùng thở phào nhẹ nhõm.

Tiết mục này là tiết mục mở màn lễ kỷ niệm thành lập trường, không cần biết tốt hay xấu, ngày mai chắc chắn sẽ lại trở thành đầu đề thảo luận trên diễn đàn trường. Dựa theo quan điểm của Hứa Nùng từ trước đến nay, cô cực kỳ không muốn trở thành đối tượng mà mọi người bàn tán.

Cho nên, mặc dù đáng tiếc, nhưng cũng xem như có thể tiếp nhận.

https://thuviensach.vn

Thầy đạo diễn kia nghe xong lời của Hứa Nùng, nghĩ một chút, cảm thấy cũng chỉ có biện pháp này là khả thi. Ngược lại là Viên Sơ ở một bên, vẫn vô cùng sốt ruột nói lại suy nghĩ biện pháp.

Mà đúng vào lúc này, cửa văn phòng đột nhiên bị người gõ vang, sau khi thầy đạo diễn hô một tiếng "Vào đi", cửa bị đẩy ra, Lưu Ngải và Trì Sa Sa cùng đi vào.

Trong tay Trì Sa Sa còn cầm một cây đàn tỳ bà, vẻ mặt hai cô nàng nhìn qua đều là háo hức và vui vẻ.

"Thưa thầy, cái đó... Bọn em giúp bạn học Hứa tìm được một cây đàn tỳ bà mới có thể dùng, biểu diễn mở màn có thể giữ nguyên kế hoạch thuận lợi tiến hành rồi!"

Thầy đạo diễn gật gật đầu, mà Viên Sơ ở bên cạnh cũng rõ ràng thở phào, trên mặt cuối cùng lộ ra một chút ý cười.

Sau đó, lúc đi ra ngoài, Hứa Nùng có chút tò mò hỏi các cô ấy, đàn tỳ bà là từ chỗ nào tới?

Lưu Ngải chỉ chỉ Trì Sa Sa ở bên cạnh, "Cô ấy gọi điện thoại cho người đàn ông của mình, sau đó người đàn ông của cô ấy nói chuyện này với người đàn ông của cậu, tiếp đó không bao lâu sau liền đưa tới cái đàn tỳ bà này."

Trì Sa Sa đúng lúc nói tiếp, "Chậc chậc" hai tiếng, "Cho nên nói nha, thế giới của tổng tài bá đạo chính là khiến cho người ta mơ ước, chuyện mà người bình thường gấp đến giậm chân, người ta tùy tùy tiện tiện liền có thể giải quyết. À! Đúng rồi, hắn còn viết mảnh giấy để tớ giao cho cậu."

Hứa Nùng nhận lấy mảnh giấy mà Trì Sa Sa đưa tới, nét chữ ở mặt trên đánh mắt nhìn một cái, liền biết là Chu Khởi viết ——

https://thuviensach.vn

【 Vợ à, cố gắng nhiều ngày như vậy không thể uổng phí. Đừng lùi bước, tỏa sáng cho anh xem. 】

Hứa Nùng không nói rõ được cảm giác của chính mình, rõ ràng lúc trước đối với cô mà nói vẫn là chuyện có thể có có thể không, giờ này khắc này, lại bởi vì hai câu nói đơn giản của hắn, không hiểu sao lại trở nên khác hẳn.

Viên Sơ cũng tiến đến trước mặt cô thoáng nhìn một cái, nhếch môi cười cười, "Người đưa đàn tỳ bà cho cậu là bạn trai của cậu sao? Tờ giấy này cũng là hắn viết? Tình cảm của hai người nhìn qua thật tốt nha."

Hứa Nùng vốn đối với Viên Sơ cũng không phải rất thân cận, vừa rồi lại xảy ra loại chuyện kia, tuy rằng cô biết trước khi sự việc chưa điều tra rõ ràng, không nên nghi ngờ nhiều, nhưng hiện tại, đối với cô nữ sinh này cô cũng thật sự là khó nói được nhiều hơn một câu.

Cô cất kỹ tờ giấy, sau đó đón lấy đàn tỳ bà trong tay Trì Sa Sa, rồi nhàn nhạt mở miệng: "Không còn thời gian nữa, chúng ta chuẩn bị lên sân khấu đi."

...

Ngồi ở hàng ghế đầu tiên trong hội trường biểu diễn là lãnh đạo trường cùng một nhóm khách quý được mời tới.

Bà Chu lấy tư cách là người vừa mới quyên góp cho đại học B hai tòa nhà, lúc này tự nhiên có một vị trí ở hàng ghế đầu tiên này.

Mà bên cạnh bà còn đi theo Chu Khởi.

Hai mẹ con vừa chờ màn diễn mở màn của Hứa Nùng, vừa nói chuyện phiếm.

https://thuviensach.vn

Bà Chu vẫn còn đang ghét bỏ con trai của mình, nói: "Con cũng rất có ý tứ đi theo bà mẹ này ăn ké cái vị trí nha, ban đầu lúc mẹ nói tiêu tiền đầu tư cho đại học B khu dạy học, sao con không có động tĩnh nha? Bây giờ đến xem biểu diễn, ngược lại là hành động so với người nào khác cũng nhanh hơn."

Chu Khởi bắt chéo hai chân, một tay chống cằm, lười biếng cười.

"Con bây giờ nhưng là người đã có vợ, tiền kiếm được đều muốn tiêu ở trên người vợ con, hoạt động trên mười đồng tiền không có cách nào tham gia."

Mẹ Chu cảm thấy đứa con trai này của mình quả thực có thể ba hoa, nếu không phải ngại vì đang ở bên ngoài, hơn nữa còn là ở trong trường của con dâu mình, bà thật muốn hung hăng đập cái đầu chó của hắn một cái.

Hai mẹ con nói nói cười cười một lát, đèn trong hội trường liền dần dần tối đi.

Màn sân khấu cực lớn màu đỏ sậm đang từ từ kéo ra, ánh đèn sân khấu sáng lên một mảng ở chính giữa, chiếu lên trên người Viên Sơ.

Âm điệu trầm thấp của đàn vi-ô-lông-xen vang lên, Viên Sơ thuần thục kéo vang đoạn A trong giáo ca của đại học B.

Tiếng đàn từ từ chìm vào cảnh đẹp, mắt thấy khi thanh âm đạt tới cao trào, đèn sân khấu đột nhiên chuyển hướng, chiếu vào trên người Hứa Nùng ban đầu vẫn ẩn trong bóng tối.

Hứa Nùng lúc này mặc một thân Hán phục màu trắng đỏ đan xen, mái tóc nửa vấn nửa thả, trên mặt trang điểm nhẹ nhàng, dưới đuôi mắt phải có một đóa hoa mai xinh xắn yên tĩnh nở rộ.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của cô không có phía dưới khán đài, toàn bộ lực chú ý đều tập trung trên đàn tỳ bà ở trong tay.

Hứa Nùng gảy toàn bộ là đoạn cao trào của giáo ca, giai điệu càng lên càng cao, động tác gảy dây đàn trong tay cô cũng càng lúc càng nhanh, có cảm giác như mây bay nước chảy.

Không khí trong hội trường lúc này hoàn toàn bị tiếng tỳ bà của cô ngưng kết lại, hô hấp của những người có mặt ở đây đều đi theo tiếng đàn trầm bổng của cô cùng nhau lên lên xuống xuống.

Khoảnh khắc kia, trong hội trường không có một ai không đặt ánh mắt ở trên người Hứa Nùng, dường như trong nháy mắt cô trở thành trung tâm của thế giới, an tĩnh ở trên sân khấu, lặng lẽ nở rộ.

Chương 65 (2/2)

...

Màn diễn mở màn của hai cô gái rất thành công, khi cúi chào khán giả, hội trường vang lên tiếng vỗ tay như sấm.

Không khí gần như bị các cô đốt cháy đến tột đỉnh, trái tim vốn căng thẳng của Hứa Nùng dần dần thả lỏng, trong thân thể cũng trào ra cảm giác thoải mái mà trước nay chưa từng có.

Cô và Viên Sơ đứng dậy chuẩn bị xuống sân khấu, khoảnh khắc xoay người, ánh mắt vừa vặn gặp gỡ ánh mắt của Chu Khởi đang ngồi ở phía dưới.

Đáy mắt của người đàn ông kia chứa đựng ý cười, không quá đứng đắn nhìn cô, đôi môi mỏng mấp máy dường như đang nói với cô cái gì đó, nhưng khoảng cách quá xa, cô không thấy rõ khẩu hình của hắn.

https://thuviensach.vn

Sau đó, lúc đi tới hậu trường, điện thoại di động của Hứa Nùng vang lên, lấy ra nhìn một cái, phát hiện là Chu Khởi gửi tin nhắn cho cô.

Nội dung rất đơn giản: Vợ à, nhìn vào việc anh lần này đã giải nguy kịp thời, buổi tối thưởng cho anh cái gì a? Nể mặt cùng nhau ăn một bữa cơm?

Hứa Nùng hôm nay thật ra tâm tình đặc biệt tốt, Chu Khởi chắc chắn cũng đã nhận ra được, cho nên mới gửi cái tin nhắn có tính thăm dò này.

Cô còn chưa kịp trả lời, Viên Sơ ở đầu kia đột nhiên lớn tiếng quát lên: "Cậu làm?!"

Giọng nói quá lớn, Hứa Nùng ở đầu này cũng giật nảy mình, quay người lại nhìn qua một cái, phát hiện là Viên Sơ đang quát Trần Minh, người bạn từ nhỏ lớn lên với cô ta.

Sắc mặt của cô ta rất kém, có vẻ giận dữ, mà Trần Minh đứng ở trước mặt cô ta, ngang ngạnh nghển cổ, không lên tiếng.

Hứa Nùng không quá muốn lo việc bao đồng, nhưng bởi vì vừa nãy khi hai người đi xuống sân khấu, nói rằng muốn cùng nhau điều tra chuyện lúc trước đàn tỳ bà của cô bị ác ý làm hỏng, cho nên, lúc này cô không thể không tiến lên trước, hỏi chuyện gì xảy ra.

Thấy cô đi tới, sắc mặt của Viên Sơ lúc đỏ lúc trắng, giống như là cực kỳ xấu hổ, không biết làm sao mở miệng.

Một lúc lâu sau, cô ta mới hít sâu vào một hơi, thấp giọng khẽ nói với Hứa Nùng: "Xin lỗi, bạn học Hứa, chuyện tỳ bà không cần điều tra nữa, là... là Trần Minh làm."

Đáp án này làm cho Hứa Nùng rất ngạc nhiên, cô chớp mắt hai cái, suy nghĩ thật lâu cũng nghĩ không ra Trần Minh làm chuyện này là có ý gì.

https://thuviensach.vn

"Cậu... Nhìn tôi không vừa mắt?" Lời này của Hứa Nùng là nói với Trần Minh.

Trần Minh vẫn giống như lúc trước nghển cổ ngang ngạnh, không đáp lại.

Viên Sơ không biết nên làm thế nào, cuối cùng đành phải thay hắn trả lời: "Hắn là thay tớ làm chuyện dư thừa."

Cô ta ngừng một chút, dường như cảm thấy cũng không giấu nổi nữa, liền nói ra toàn bộ sự việc từ đầu chí cuối với Hứa Nùng.

"Thật ra, ban đầu tiến cử cậu tới cùng tớ hợp diễn tiết mục mở màn, tớ quả thật là có mục đích khác. Tớ có một anh trai nuôi, là con trai một gia đình nhiều đời qua lại với nhà tớ. Anh ấy là đạo diễn có danh trong giới. Lúc trước, sau khi vô ý cùng tớ nhìn thấy ảnh chụp của cậu ở trên diễn đàn trường, liền cảm thấy cậu rất phù hợp với nữ chính trong bộ phim mới của anh ấy. Nhưng mà cái người này, tính cách rất lập dị, bình thường làm việc cũng không theo lẽ thường, vì thế liền thực hiện một buổi thử ống kính đặc biệt... Lần này, tiết mục mở màn hợp tấu Trung Tây nhạc cụ cũng là anh ấy đề nghị, à, bình thường cậu hắn là cũng chú ý tới một vài đạo diễn nổi danh trong giới đi? Anh ấy chính là Ngô Phàm, người quay bộ XX kia.

Trần Minh... Có lẽ là thấy tớ có hứng thú với vai nữ chính trong phim điện ảnh mới của Ngô Phàm đi, là cảm thấy tớ không nên bắc cầu cho cậu và Ngô Phàm, giúp cậu "Thử ống kính". Cho nên, hôm này mới làm loại chuyện cực đoan này, xin lỗi, tớ thay hắn nhận lỗi với cậu, Hứa Nùng, xin lỗi."

Viên Sơ nói một đoạn phía trước, nghe vào trong lỗ tai Hứa Nùng cô cũng không quá tin tưởng, nhưng đoạn sau cái tên Ngô Phàm này vừa xuất hiện, Hứa Nùng ngược lại cảm thấy có vài phần có thể tin.

https://thuviensach.vn

Ngô Phàm này chính là vị đạo diễn thiên tài mà trước đó không lâu Trì Sa Sa đã nói, cũng là người ở trong giới giải trí nổi danh tính tình quái đản. Nhưng bởi vì phim hắn quay vừa ăn khách vừa có linh khí, còn đoạt được không ít vở diễn lớn của đạo diễn trong và ngoài nước, cho nên mọi người cũng dần dần quen cùng bao dung tính tình quái đản của hắn.

Trước đây cũng đã từng nghe người khác nói, hắn tìm diễn viên chính thử vai chưa bao giờ đi con đường chính quy, mỗi lần gần như đều là tình huống rất bất ngờ, có người còn không biết chuyện gì xảy ra, về đến nhà thì phát hiện có người đã đưa tới hợp đồng của diễn viên chính.

Hôm nay, chuyện này có lẽ đổi lại là người khác, đều sẽ cảm thấy là cái bánh nhân thịt từ trên trời rơi xuống, dù sao mỗi một bộ phim điện ảnh mà Ngô Phàm quay đều bùng nổ, chỉ cần là người được hắn nhìn trúng, gần như có thể dự tính ở trong giới chắc chắn được vào tuyến thứ nhất.

Nhưng những thứ này với Hứa Nùng mà nói, không có chút lực dụ hoặc nào, ngược lại có chút chán ghét phương pháp không thông báo đã cưỡng ép cô làm việc này.

Nhưng mà Hứa Nùng cũng rõ ràng, bây giờ biểu diễn đã kết thúc rồi, cô cũng không chuẩn bị lại cùng xuất hiện với cô nàng Viên Sơ này nữa, cho nên cũng không cần thiết phải xé rách da mặt.

Vì thế, cô nói thẳng: "Lời xin lỗi của cậu tớ nhận, những lời khác hôm nay tớ cũng coi như không nghe thấy. Nhưng đàn tỳ bà của tớ nhất định phải có người bồi thường."

Tuy rằng tổn thất không lớn, nhưng là đồ nên lấy lại, vẫn là muốn lấy lại.

Viên Sơ gật gật đầu, "Chắc chắn, lát nữa tớ trực tiếp chuyển tiền trong Alipay cho cậu. Cái đó, Ngô Phàm hiện tại hình như đã chờ ở bên ngoài rồi, anh ấy vừa mới gửi WeChat cho tớ, nói rất hài lòng với cậu, cảm thấy

https://thuviensach.vn

cậu chính là nữ chính trong tưởng tượng trong phim điện ảnh mới của anh ấy, cậu..."

Hứa Nùng chặn đứng lời cô ta, giọng nhàn nhạt: "Xin lỗi, tớ không có hứng thú với vai nữ chính này."

Câu trả lời này của cô làm cho Viên Sơ và Trần Minh đều rất bất ngờ, đợi cô xoay người rời đi, Trần Minh giận dữ mở miệng: "Tớ đã nói cậu làm chuyện dư thừa mà! Vốn dĩ chính là nhân vật mà cậu muốn, cậu vì để Ngô Phàm kia vui vẻ, liền vẫn luôn làm theo mong muốn của hắn giúp hắn làm việc! Hiện tại thì tốt rồi, người hắn chọn căn bản không thèm để ý tới phim của hắn! Tớ xem hắn đến lúc đó có thấy mất mặt hay không!"

Hứa Nùng lười nghe hai người nói những chuyện này, bước chân nhanh hơn một chút, ôm đàn tỳ bà đi thẳng ra bên ngoài.

Sau khi đi ra từ cửa sau của hội trường, Hứa Nùng ngay lập tức lấy điện thoại di động ra muốn trả lời tin nhắn của Chu Khởi. Nhưng không ngờ tới vừa mới đi về phía trước được hai bước, liền nhìn thấy chủ nhiệm khoa và một người thanh niên trẻ ở trước mặt.

Người thanh niên kia sau đầu tết một cái bím tóc, ngày mùa đông lạnh, nửa người trên vậy mà vẫn chỉ mặc một cái áo phông lỡ tay, trong tay cầm một cái cốc thủy tinh trong suốt miệng thô ráp, bên trong ngâm nửa cốc nước cẩu kỷ.

Trong lòng Hứa Nùng hơi hơi kinh ngạc một chút, nghĩ thầm, hiện tại thật sự đều là loại dưỡng sinh như thế này sao? Vừa phá hư thân thể vừa tẩm bổ?

Cô vốn muốn lặng lẽ âm thầm đi qua bên cạnh hai người, nhưng ánh mắt của chủ nhiệm khoa đặc biệt tốt, liếc mắt đã nhìn thấy cô.

"Ơ kìa, Hứa Nùng, đang nói chuyện về em đấy, mau qua đây!"

https://thuviensach.vn

Trong lòng Hứa Nùng giật thót một cái, lại lần nữa quan sát người thanh niên ở bên cạnh chủ nhiệm khoa, không hiểu sao, đột nhiên liền có loại cảm giác hắn chính là vị đạo diễn thiên tài Ngô Phàm kia.

Quả nhiên, một giây sau, chủ nhiệm khoa lên tiếng chứng thực lời cô.

"Vị này chính là Ngô Phàm, đạo diễn trẻ tuổi nổi tiếng trong giới, em hẳn là không xa lạ đi? Gần đây hai bộ phim bán được quá 2 tỷ tiền vé ở trong nước đều là do anh ta quay, chắc chắn em có biết tới."

Hứa Nùng gật gật đầu, trầm mặc giây lát, vẫn là lựa chọn lễ phép chào hỏi đối phương.

"Chào anh."

Thái độ kiêu ngạo trên người Ngô Phàm rất rõ ràng, đối mặt với sự chủ động chào hỏi của Hứa Nùng, hắn cũng chỉ là hơi hơi gật đầu.

Chủ nhiệm khoa cũng không nói lời dư thừa, trực tiếp nói với Hứa Nùng: "Hứa Nùng à, vị đạo điễn Tiểu Ngô này, nói vừa nãy xem màn diễn mở màn của em, cảm thấy em rất phù hợp với vai nữ chính trong phim điện ảnh mới của anh ta, vừa rồi chúng ta còn đang trò chuyện đấy, cô cảm thấy đối với em mà nói đây cũng là một cơ hội tốt!"

Chủ nhiệm khoa tuy rằng không ở trong giới giải trí, nhưng là dạy một đám trẻ sắp đi vào con đường này, bà ta hoặc nhiều hoặc ít sẽ quan tâm một chút tới sự tình trong giới.

Mà Ngô Phàm có năng lực thế nào, bà ta cũng biết.

Hiện tại hắn chọn trúng Hứa Nùng, một là khẳng định đối với sinh viên đại học B bọn họ, hai, thật ra cũng đối với phát triển của đại học B có chỗ tốt.

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng vẫn chưa tốt nghiệp, một khi nổi tiếng, lại về trường lên lớp liền chính là một sự tuyên truyền mạnh mẽ, tuy rằng đại học B bọn họ không thiếu sinh viên, nhưng loại chuyện có lợi đối với sự phát triển của bọn họ này, vẫn không ngại quá nhiều.

Vốn tưởng rằng Hứa Nùng nghe xong lời của mình, sẽ vô cùng vui vẻ đáp ứng, nhưng nào ngờ, cô gái kia im lặng giây lát, khi mở miệng nói vậy mà là...

"Thật ngại quá, chủ nhiệm, đạo diễn Ngô, tôi không có hứng thú gì với nhân vật này, cũng không muốn nhận vai tham gia biểu diễn."

Chủ nhiệm khoa ngẩn người, Ngô Phàm cũng ngoài ý muốn nhướng mày.

"Cô có phải không nghe rõ hay không?" Ngô Phàm giương cằm, vẫn là vẻ mặt đầy kiêu căng kia, "Tôi muốn cho cô, là vai chính trong phim mới của tôi, không phải là vai phụ."

"Tôi biết." Hứa Nùng gật gật đầu, sau đó nhìn thẳng đối phương, bình tĩnh lên tiếng, "Tôi từ chối."

Lần này, Ngô Phàm ngược lại thật sự lại khó có thể dùng thái độ từ trên cao nhìn xuống cô bé trước mắt, hắn trầm mặc giây lát, lại nói: "Tôi nghe nói cô có ý chuyển khoa học đạo diễn? Cô nếu đến diễn phim của tôi, tôi có thể dẫn dắt cô."

Cơ hội này thật sự rất khó có được, đổi lại là trước kia, Hứa Nùng chắc chắn cực kỳ hào hứng, nhưng giờ này khắc này, lựa chọn của cô vẫn như lúc trước là ——

"Xin lỗi."

https://thuviensach.vn

Chủ nhiệm khoa vô cùng nóng nảy, "Hứa Nùng, em có biết bản thân đã bỏ lỡ cơ hội gì hay không?!"

Đứa bé này sao lại như vậy chứ! Cơ hội có thể nổi tiếng rất tốt lại có thể vứt bỏ như vậy?!

"Vì sao?" Ngô Phàm nhẹ giọng hỏi câu.

Hứa Nùng không biết nên nói như thế nào, cuối cùng chỉ nói một câu: "Có lẽ cảm thấy cách làm việc của tôi và đạo diễn Tiểu Ngô ngài khác nhau rất nhiều đi."

Tuy rằng việc biểu diễn trong lễ kỷ niệm ngày thành lập trường không coi là chuyện gì lớn, nhưng trong lòng Hứa Nùng luôn cảm thấy có chút khó chịu, hơn nữa vừa mới rồi tiếp xúc ngắn ngủn trong chốc lát, cô cũng nhìn ra sự kiêu ngạo trên người vị đạo diễn thiên tài này.

Người như vậy, là không có khả năng nhìn người bình đẳng giống nhau.

Trước kia cô rất muốn đi đường tắt, thậm chí có thể vì mộng tưởng hy sinh tự tôn, nhưng bây giờ lại đột nhiên không còn loại suy nghĩ kia nữa.

Cô biết tương lai rất quan trọng, thời cơ rất quan trọng, nhưng càng quan trọng hơn, có lẽ vẫn là phải yêu bản thân mình trước.

Nghĩ đến đây, cả người cô đều rộng mở trong sáng.

Cô hơi hơi cúi người về phía hai người bái một bái, sau đó nhẹ giọng nói tạm biệt.

Chủ nhiệm khoa ở phía sau gọi cô, còn muốn mở miệng khuyên can, nhưng Hứa Nùng lại một chút do dự cũng không có, một lần cũng không quay đầu lại, đi thẳng về phía trước.

https://thuviensach.vn

Lúc đi về phía cổng trường, Hứa Nùng cảm giác bước chân của mình, mỗi bước lại nhẹ nhàng hơn.

Cô hình như thật lâu rồi cũng không có vui vẻ giống như hôm nay vậy.

Cô chưa từng là tâm điểm chú ý xuất hiện trước mắt của mọi người, cũng chưa từng thản nhiên, không hối hận như vậy từ chối người nào...

Có lẽ nói ra có chút lập dị khác người, nhưng cô vẫn cảm thấy, bản thân hôm nay dường như lại được sinh ra một lần nữa.

Nghĩ đến đây, khóe miệng cô vẫn luôn nhịn không được hơi hơi vểnh lên.

Mỉm cười vô thức, ngẩng đầu, liền nhìn thấy người đàn ông chờ ở cổng trường.

Chu Khởi lúc này một thân áo bành tô dài màu xanh đậm, bên trong phối với áo len đan cao cổ và quần dài màu đen, thân ảnh thon dài cao ngất đứng ở bên đó, người qua đường lui tới không một ai không liếc mắt nhìn hắn.

Mà bên này, bởi vì Hứa Nùng chậm chạp không trả lời tin nhắn của hắn, Chu Khởi không biết cô có phải còn có việc gì liên quan đến buổi biểu diễn hay không, cho nên vẫn luôn không dám lại chủ động liên lạc.

Hắn nghĩ, cô nàng nhà hắn nếu là rời khỏi trường chắc chắn phải đi ra cổng trường, liền dừng xe ở cổng trường học, dựa vào bên cạnh xe chờ.

Ánh mắt hai người tại lúc này bất chợt giao nhau, bước chân của Hứa Nùng từ từ dừng lại, vẫn không nhúc nhích đứng ở tại chỗ.

Chu Khởi còn tưởng rằng cô là cảm thấy hắn quá khoa trương, vì thế chỉ chỉ về hướng bên cạnh, ý nói nếu không hắn đi ra giao lộ chờ cô?

https://thuviensach.vn

Nhưng nào ngờ, một giây sau, cô nàng nhà hắn nhấc bước chân liền chạy về phía hắn.

Sau lưng cô đeo đàn tỳ bà, trên người vẫn mặc bộ Hán phục trắng đỏ đan xen kia, mái tóc rối tung ở dưới đèn đường tản ra ánh sáng rực rỡ, đáy mắt cùng khóe miệng, đều có ý cười nhàn nhạt.

Chu Khởi hơi giật mình, đứng ở tại chỗ không dám cử động dù chỉ một chút, cứ như vậy nhìn cô đi tới bên cạnh mình.

Một giây sau, Hứa Nùng đâm thẳng vào trong ngực hắn, ôm ngang lưng hắn.

Lần này Chu Khởi triệt để ngây dại, trong trí nhớ của hắn vợ hắn hình như là lần đầu tiên chủ động nhiệt tình như vậy, nhất thời có chút không kịp phản ứng.

"Vợ à... Sao vậy?"

Hứa Nùng không lên tiếng, suy nghĩ trong lòng lại trào ra vô số lời khó có thể mở miệng nói ra——

Thật ra ban đầu cô cũng không hiểu, vì sao bản thân sẽ dần dần có thay đổi lớn như vậy.

Sau đó, nhìn thấy người đàn ông này, cô đột nhiên nghĩ thông suốt.

Trước đây cái gì cũng không dám làm, là cảm thấy không có đường lui, không có nắm chắc.

Nhưng hiện tại, người đàn ông này chính là đường lui của cô, chỗ dựa của cô.

Hắn mang đến thế giới của cô ánh sáng, mang đến dũng khí cùng hy vọng để cô có thể yêu bản thân mình.

https://thuviensach.vn

Cô không cần lại đặt bản thân ở trong bụi trần, cũng không cần lại cúi đầu khom lưng với thế giới này.

Nghĩ đến đây, khóe mắt của Hứa Nùng lặng lẽ tràn ra một giọt nước mắt, một lát sau, cô cong khóe miệng, cười nói với hắn ——

"Đừng cử động, cho anh phần thưởng giải nguy."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư
dtv-ebook.com

Chương 66

Ánh sáng chiếu ra từ đèn đường mờ nhạt, dịu dàng lướt nhẹ qua trên thân thể hai người đang ôm nhau.

So với sự kinh ngạc vừa mới rồi, Chu Khởi lúc này đã hoàn toàn kịp phản ứng lại.

Hắn yên lặng hưởng thụ sự chủ động khó có được của Hứa Nùng, khóe miệng hơi hơi cong lên, mặt mày treo ý cười lười biếng.

Thật lâu sau, Chu Khởi cảm thấy thời gian cũng không không sai biệt lắm, liền ôm cô nói: "Vợ à, có chuyện muốn nói cho em biết, em không được tức giận nha."

"Vậy phải xem là chuyện gì." Hứa Nùng nói xong, dường như là nghĩ tới cái gì, khuôn mặt nhỏ nhắn ngẩng lên, ngửa đầu nhìn Chu Khởi, "Anh lại lừa gạt em?"

"Nghĩ cái gì vậy hả?"

Chu Khởi đưa tay đặt lên đầu cô, ngón cái cọ cọ tóc mái trên trán cô hai cái, sau đó một tay khác đưa về phía sau, gõ hai cái lên cửa xe ở phía sau.

Cửa sổ xe từ từ hạ xuống, khuôn mặt của mẹ Chu ở bên trong lộ ra.

"Con dâu!" Mẹ Chu mặt tràn đầy vui vẻ chào hỏi.

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng kinh ngạc một chút, ngay lập tức đẩy Chu Khởi ra, lui về phía sau một bước. Nhưng bởi vì động tác quá gấp gáp, bước chân lui về phía sau còn loạng choạng một chút, may mắn Chu Khởi phản ứng kịp thời, một phen kéo cô lại.

"Gấp cái gì, cũng không phải là chưa từng gặp."

Hứa Nùng nghe lời của hắn, theo bản năng trừng mắt nhìn hắn một cái.

Chu Khởi nhìn điệu bộ làm ra vẻ tức giận này của cô, trong lòng lại là một trận ngứa ngáy.

Hắn lười biếng cong khóe môi, cười đến có chút hư, "Lần này nhưng không trách anh được, vừa mới rồi, em qua bên này ngay cả cơ hội nói chuyện cũng không để lại cho anh."

Hứa Nùng biết hắn chính là cố ý, lời này nói ra ai tin chứ? Nhưng lúc này đang ở trước mặt người lớn, một câu phản bác cô cũng nói không ra.

Cô có thể cảm nhận được mẹ Chu vẫn luôn nhìn mình, nhất thời căng thẳng hai gò má nóng lên, cảm giác căng thẳng quen thuộc kia lại từ từ xuất hiện.

Mẹ Chu ngược lại so với hai người trẻ tuổi càng rõ ràng chuyện gì xảy ra, cho nên cũng không gò ép, giúp chuyển đề tài câu chuyện.

"Quần áo trên người Nùng Nùng quá mỏng, các con đừng đứng ngẩn ra ở bên ngoài nữa, nhanh lên xe đi!"

...

Có người lớn ở đây, Hứa Nùng ngồi vào ghế lái phụ cũng không hay, cho nên do dự một chút, vẫn là ngồi ở ghế sau với mẹ Chu.

https://thuviensach.vn

Sau khi lên xe, mẹ Chu chủ động kéo tay của Hứa Nùng lại, nói đông nói tây tán dóc nửa ngày với cô, chốc lát nói chuyện buổi biểu diễn hôm nay, chốc lát hỏi cô chuyện chuyển khoa. Tán dương qua lại hơn nửa ngày, ngược lại là làm cho cảm giác xấu hổ của Hứa Nùng giảm đi không ít.

Cảm thấy thời gian cũng không sai biệt lắm, nét mặt của mẹ Chu trở nên nghiêm túc.

"Nùng Nùng nha, mẹ xin lỗi con, lúc trước phối hợp với thằng chó con kia giấu diếm con, xin lỗi."

Hứa Nùng giật nảy mình, một là bởi vì xưng hô của mẹ Chu với cô khi nói chuyện, hai là câu xin lỗi này của mẹ Chu.

Khi còn bé lúc cha cô vẫn còn ở bên cạnh, sẽ cho cô sự tôn trọng lớn nhất, nhưng ông đã nhiều năm không còn ở bên cạnh nữa, loại cảm giác được người lớn đối xử nghiêm túc kia Hứa Nùng cũng đã lâu rồi không nhận được.

Lúc này, mẹ Chu đột nhiên trịnh trọng như vậy nhận lỗi với cô, ngược lại thật sự khiến cô có chút không biết làm thế nào.

Mẹ Chu dường như cũng không muốn cô trực tiếp mở miệng nói tha thứ linh tinh gì đó, sau khi nói xong câu nói kia, vỗ bàn tay nhỏ bé của Hứa Nùng mà bà vẫn nắm trong tay hai cái.

"Lừa người chính là không đúng, cho dù là lý do gì. Cho nên trong chuyện này, ngoài Chu Khởi phải nhận lỗi với con, mẹ cũng phải vậy.

Nhưng mà Nùng Nùng à, con tức giận thì tức giận, nhưng dù sao cũng không được kích động ly hôn. Thằng chó con kia của mẹ đã lớn như vậy rồi, trước giờ còn cho từng thấy nó để ý cô gái nào như vậy đâu, nó yêu con, rất yêu con, cái này mẹ là người ngoài cuộc cũng nhìn ra được.

https://thuviensach.vn

Cho nên con xem, con có thể cho nó thêm một cơ hội bù đắp hay không? Vợ chồng son cãi nhau một chút rất tốt, nhưng nếu là tách ra lâu rồi, nhớ nhung này khó chịu biết bao a.

Còn có nha, chủ yếu là thằng nhóc này còn cả ngày ở nhà cũ giày vò chúng ta, trước kia có con quản lý nó, chúng ta cái gì cũng không cần bận tâm lo nghĩ. Gần đây con đột nhiên không cần nó nữa, nó lại biến thành phiền toái của chúng ta."

Phần sau Mẹ Chu phía nói rất thú vị, ngay cả Hứa Nùng nghe cũng nhịn không được nhếch khóe miệng.

Mẹ Chu vừa nhìn trạng thái này của con dâu mình, liền biết có hi vọng, vì thế lại nhanh chóng nói: "Vậy, thật không được thì như vậy đi, liền xem như người làm mẹ này, đem hắn uỷ thác ở chỗ con, mẹ có thể trả tiền!"

Lời này vừa rơi xuống, ngay cả Chu Khởi đang lái xe ở phía trước cũng nhịn không được.

Hắn thong thả lái xe, ánh mắt thuận theo kính chiếu hậu thoáng nhìn về phía Hứa Nùng ở ghế sau, nói: "Vợ à, nhanh bắt chẹt mẹ chồng em đi, bà ấy có tiền."

Hứa Nùng ban đầu vẫn không cảm thấy có cái gì, nhưng sau tiếng "Mẹ chồng" này của Chu Khởi, cô đột nhiên lại nóng mặt một trận.

Khẽ trừng mắt nhìn hắn một cái, cô nói: "Anh đừng nói lung tung."

Mẹ Chu thấy việc sắp thành rồi, thừa thắng xông lên, "Đứa bé ngoan, con có thể giúp đỡ mẹ tiếp tục quản lý nó không?"

Sau đó, sau khi Hứa Nùng gật đầu đồng ý, hứng thú của mẹ Chu càng tăng cao khác thường, xe một đường đi về hướng nhà cũ của Chu gia, miệng bà cũng vẫn luôn không rảnh rỗi.

https://thuviensach.vn

Không khí không tệ, đưa mẹ Chu trở về nhà, Chu Khởi quay đầu xe, sau đó cũng không vội vã tiếp tục nhấn ga, ngược lại trực tiếp dừng ở bên đường.

"Vợ à, lên phía trước ngồi."

Hứa Nùng ngược lại không có gì bất ngờ, cô đặt đàn tỳ bà ngay ngắn trên ghế ngồi ở phía sau, sau đó xuống xe đi vòng qua, mở cửa xe ở bên ghế lại phụ ra.

Sau khi cửa xe mở ra, Hứa Nùng ngay lập tức nhìn thấy một gói đồ ăn vặt trên ghế phụ.

Cô kinh ngạc nâng mắt nhìn thoáng qua phía Chu Khởi, người đàn ông ở đối diện ngược lại phản ứng rất bình thường, thuận miệng nói câu: "Sợ em vẫn luôn chuẩn bị tiết mục chưa ăn gì, liền nghĩ mua chút đồ mà em thích ăn chuẩn bị, để em lót dạ."

Hứa Nùng nghe xong lời hắn nói, cái gì cũng không đáp, nhưng sau khi ôm đồ ăn vặt ngồi ở trên ghế lái phụ, trong lòng lại có thêm ngọt ngào.

Xe quay lại đường cũ, khi đến ngã tư, vừa vặn đèn đỏ vừa mới sáng lên, Chu Khởi đạp phanh bình tĩnh chờ đèn đỏ tắt.

Lúc này, Hứa Nùng vừa vặn mở ra một gói thịt cua, cô nhìn thoáng qua đèn đỏ, vẫn còn hơn ba mươi giây.

Nghĩ một chút, cô đưa thanh thịt cua kia đến bên miệng Chu Khởi.

"Nếm thử?"

Cô tươi cười nhìn hắn, vẻ mặt vui vẻ khiến Chu Khởi nhìn cũng cảm thấy tâm tình rất tốt.

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt tuấn tú khẽ nhích về phía trước, vừa muốn mở miệng ăn một chút, nhưng cô nàng nhà hắn lại bất chợt rụt tay lại, mắt thấy đồ sắp đến miệng, cứ như vậy bị cô rút đi.

Hứa Nùng nhịn cười, cầm thanh thịt cua cắn một miếng, sau đó đôi mắt cong cong nhìn về phía trước.

"Mùi vị thật ngon."

Con ngươi của Chu Khởi nheo lại một cách nguy hiểm, chớp mắt sau, động tác lưu loát nhanh chóng cởi bỏ dây an toàn, cơ thể chợt nghiêng về phía bên cô.

Môi Mỏng trực tiếp chặn lại cánh môi của Hứa Nùng, cô cảm nhận được chóp mũi của Chu Khởi truyền đến hô hấp nóng rực, chưa kịp phản ứng, khối thịt cua vừa cắn, còn chưa kịp nhai trong miệng cứ như vậy bị người đàn ông cướp đi.

Hắn từ từ ngồi thẳng người, nụ cười trên mặt vừa hư vừa khoa trương.

"Ừ, hương vị quả thật không tệ."

Hứa Nùng mặt đỏ bừng trừng mắt nhìn hắn một cái, không nói gì nữa. Chẳng qua khi đánh mắt chuyển hướng ra ngoài cửa sổ xe, khóe miệng của cô không nhịn được lại hơi vểnh lên một chút.

Hai người tâm tình vui vẻ một đường lái xe về tới phía dưới nhà trọ, còn chưa kịp tìm chỗ dừng xe, Hứa Nùng bất chợt nhìn thấy ở cửa lớn của tiểu khu có một bóng dáng quen thuộc ——

Là bà Tạ.

Vẻ mặt vốn đang tươi cười của Hứa Nùng hơi hơi nhạt đi, cô tháo bỏ dây an toàn, cũng không quay đầu lại, trực tiếp nói với Chu Khởi: "Em tự

https://thuviensach.vn

mình giải thích, anh không cần đi xuống."

Tầm mắt của Chu Khởi lúc này cũng nhìn chằm chằm vào trên người bà Tạ ở bên ngoài, nghe xong lời Hứa Nùng nói, đáp lại: "Nghĩ cái gì vậy? Chồng chính là người lúc bình thường phải làm chỗ dựa cho em, có việc thì sao có thể để em một mình đối mặt?"

Nói rồi, động tác xuống xe còn nhanh hơn Hứa Nùng.

Bà Tạ ban đầu chỉ là nghĩ ở chỗ này ngăn cản Hứa Nùng, lại không nghĩ rằng cô sẽ cùng trở về với Chu Khởi, trong lúc nhất thời có chút lúng túng, hoảng hốt.

Nhưng mục đích hôm nay tới là cái gì bà ta vẫn còn nhớ rõ, vì thế điều chỉnh một chút trạng thái, bà ta hơi có giọng điệu cầu xin, nói với Hứa Nùng: "Nùng Nùng, mẹ có việc muốn nói với con."

Bà ta sợ Hứa Nùng sẽ từ chối, cho nên lúc nói, còn cố gắng hết sức ép ra vài giọt nước mắt.

Hứa Nùng nhìn điệu bộ này của bà ta, trong lòng không nổi lên dù chỉ một chút gợn sóng.

Cô cũng không từ chối, gật gật đầu, "Đi thôi, gần đây có một quán cà phê."

Bà Tạ vừa nghe thế đôi mắt liền sáng lên, nhưng nhìn Chu Khởi ở bên cạnh có ý muốn đi theo bọn họ, nhanh chóng lại nói: "Cái đó, Nùng Nùng, mẹ muốn một mình nói chuyện phiếm với con, người ngoài thì đừng theo cùng đi?"

Hứa Nùng nhàn nhạt quét mắt nhìn bà ta một cái, ở trước mặt bà ta, nắm chặt tay Chu Khởi.

https://thuviensach.vn

"Tôi cảm thấy giữa chúng ta không cần thiết phải nói chuyện đơn độc, anh ấy cũng không phải là người ngoài."

Bà Tạ nghẹn lời, ngược lại cũng không nói thêm gì nữa.

Sau khi đến quán cà phê, Hứa Nùng làm chủ gọi cho ba người ba cốc cà phê giống nhau, sau khi người phục vụ đem ba cốc cà phê đặt ở trước mặt từng người, Hứa Nùng cũng là người đầu tiên mở miệng.

"Đây hẳn là lần cuối cùng tôi đồng ý gặp bà, cho nên bà có lời gì, nhanh chóng một lần nói rõ ràng đi."

Bà Tạ có chút lúng túng sờ sờ cạnh của cốc cà phê, bà ta vốn đã chuẩn bị nói thật lâu, lúc này nhìn Chu Khởi ở đối diện, đột nhiên không biết nên làm sao mở miệng.

Phải một lúc lâu, bà ta mới lên tiếng, giọng nói mang theo tiếng khóc than.

"Nùng Nùng, mẹ cầu xin con, con để bạn trai của con bỏ qua cho Bùi gia, có được không?"

Bùi gia lần này triệt để gặp nạn.

Chuyện làm ăn lén lút của Bùi thị bị lộ ra dưới con mắt của quần chúng, Bùi Ngọc là đồng lõa, hình tượng càng là xuống dốc không phanh.

Trong một đêm, hai người đàn ông của Bùi gia đều ngã xuống.

Mà hôm qua, bà ta rất không dễ dàng gì cậy nhờ quan hệ, ra giá cao, nộp tiền bảo lãnh Bùi Ngọc ra ngoài, chính là muốn để hắn lại nghĩ cách.

Nhưng ai ngờ, sau khi Bùi Ngọc đi ra chưa tới nửa ngày, thì lại bị cảnh sát mang đi. Bà ta lén lút hỏi thăm một phen, dường như điều tra bên phía

https://thuviensach.vn

cảnh sát có chứng cứ mới, hơn nữa vô cùng quan trọng, trực tiếp liền có thể định tội cho cha con Bùi gia.

Bùi gia sụp đổ rồi, giấc mộng phu nhân nhà giàu của bà Tạ cũng vỡ nát, bà ta biết, bản thân chỉ cần van cầu Hứa Nùng có lẽ còn có thể ở bên cạnh cô, nương tựa vào Chu gia.

Nhưng là... Bà ta không cam lòng, cho tới nay đều là bà ta mang theo đứa con gái này qua ngày, nếu đột nhiên chuyển đổi vị trí, bà ta làm thế nào chịu được.

Vả lại, nhiều năm như vậy trong cái vòng luẩn quẩn này ở Bắc thành, người coi thường bà ta nhiều như thế, một khi Bùi gia sụp đổ, bọn họ chắc chắn sẽ lập tức lao tới cười cợt, chế nhạo bà ta.

Bà ta chưa từng muốn loại cuộc sống bị người dẫm đạp ở dưới lòng bàn chân kia!

Nghĩ đến đây, cảm xúc của bà Tạ chợt kích động.

Bà ta nhoài người qua, lập tức nắm chặt tay của Hứa Nùng.

"Nùng Nùng? A? Mẹ van cầu con, con để cho bạn trai của con thu tay, có được không? Chuyện của Bùi gia chính là hắn một tay sắp đặt báo cho cảnh sát, chỉ cần hắn muốn, nhất định cũng có biện pháp giải thích! Mẹ cầu con! Cầu xin con!"

Lúc bà ta nói chuyện vô cùng kích động, sức lực khi nắm lấy tay của Hứa Nùng cũng rất lớn, có thái độ không để ý chút nào.

Trong lúc nhất thời, tay của Hứa Nùng bị bà ta cầm nắn đến thay đổi hình dạng, chỗ đầu ngón tay ghì chặt còn hiện lên dấu vết màu trắng.

https://thuviensach.vn

Chu Khởi đau lòng nhíu mày, một giây sau, trực tiếp đưa tay kéo bà Tạ ra.

Hắn không cho Hứa Nùng cơ hội đáp lại, trực tiếp thay cô trả lời.

"Trước tiên không nói Bùi gia đã làm chuyện phạm pháp, hiện tại kết quả là quả báo xứng đáng. Chỉ nói tôi làm Bùi gia điểm này..."

Lúc Chu Khởi nói chuyện, mặt mày tất cả đều là lạnh lùng, giọng nói cũng mang theo thái độ bức người.

"Tôi vì sao làm những chuyện này, người khác không rõ ràng, bà hẳn là rất rõ ràng đi? Theo lý thuyết loại chuyện bảo vệ cô nàng nhà ta này, ban đầu nên là do người làm mẹ là bà làm, bà lựa chọn không nhìn thì cũng thôi đi, hiện tại vậy mà còn trái lại, để cô ấy đi cứu những người đã từng ghét bỏ cô ấy như vậy? Nằm mơ đi?"

Sắc mặt bà Tạ lúc xanh lúc trắng, bị Chu Khởi chặn họng á khẩu, một câu cũng không trả lời được.

Nhưng bà ta không có ý buông tha, mà là tiếp tục đặt tầm mắt ở trên người Hứa Nùng, hy vọng cô có thể có suy nghĩ khác.

Hứa Nùng ngược lại rất bình tĩnh, cô ôm cốc cà phê, sưởi ấm lòng bàn tay.

Sau một hồi khá lâu, cô mới bình tĩnh mở miệng: "Lúc còn nhỏ, sinh hoạt phí của tôi đều là cha bỏ ra. Sau đó, ông ấy xảy ra chuyện, tôi theo bà tới Bùi gia, nhưng bình thường chi tiêu cũng là chi từ tài khoản mà cha để lại cho tôi. Cho nên thật sự tính toán, tôi không được cái gì từ chỗ bà. Nhưng mà, lát nữa tôi vẫn sẽ tìm thời gian chuyển chút tiền vào tài khoản của bà, cứ coi như tôi và bà là người có quan hệ huyết thống, mua cái ơn sinh thành của bà đối với tôi đi."

https://thuviensach.vn

Nói xong, cô đặt cốc cà phê lên trên bàn, dắt tay Chu Khởi, liền muốn đi ra ngoài.

Bà Tạ thấy cô muốn rời đi, nóng nảy, nhanh chóng bổ nhào về phía trước, muốn bắt lấy cô, giống như là muốn bắt lấy hi vọng cuối cùng của mình.

Nhưng Chu Khởi căn bản không cho bà ta bất kỳ cơ hội nào, quay người lại trực tiếp đẩy bà Tạ sang bên cạnh, bà ta không đứng vững, theo đà ngồi bệt trên mặt đất.

Bà Tạ trước giờ chưa từng có thời khắc chật vật như vậy.

Lúc này bà ta ngồi dưới đất, vẻ mặt tiều tụy, trong hốc mắt trào ra nước mắt, ngược lại có vài phần chân thật.

"Nùng Nùng! Con không để ý đến mẹ sao? Con thật sự không quan tâm mẹ sao?!"

Bà ta khóc nức nở, gào đến đứt gan đứt ruột.

Mặt mày Hứa Nùng nhàn nhạt, ngay cả đầu cũng không quay lại, nhẹ giọng trả lời một câu: "Mấy ngày trước, tôi đã không có mẹ nữa rồi."

...

Lúc đi ra khỏi quán cà phê, bên ngoài tuyết mỏng nhẹ bay.

Đây là trận tuyết đầu tiên ở Bắc thành năm nay, tuyết rơi không nhiều, bay lả tả giữa không trung, lộ ra hương vị lành lạnh cũng có thể khiến cho người tỉnh táo.

Chu Khởi đau lòng vô cùng, hắn biết cô nàng nhà hắn cho tới nay đã trải qua cái gì, nhưng hôm nay cùng cô đối mặt một lần, vẫn là cảm thấy khó chịu cực kỳ.

https://thuviensach.vn

Một tay kéo cô tiến vào trong ngực mình, hắn giữ lấy đầu cô, khe khẽ hôn lên đỉnh đầu của cô.

"Vợ à, em đừng buồn."

Hứa Nùng rầu rĩ trả lời một câu: "Chu Khởi, em về sau chỉ có anh thôi."

Chu Khởi cảm giác cả trái tim của mình đều sắp bị người vặn xoắn đến vỡ nát rồi, lực ôm Hứa Nùng càng lúc càng chặt.

"Không đâu, chúng ta đã kết hôn rồi, cho nên người nhà của anh cũng là người nhà của em, bọn họ về sau sẽ cùng anh thương em, bảo vệ em."

Hứa Nùng không trả lời hắn, ngược lại lại nói một câu: "Chu Khởi."

"Ừ?"

"Chúng ta về sau đừng làm cho người kia thất vọng."

"Được."

"... Còn nữa, phải mãi mãi ở bên nhau."

Khóe miệng của Chu Khởi hơi nhếch lên, lại hôn cô một cái, "Đương nhiên."

(Hoàn chính văn.)

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư
dtv-ebook.com

Chương 67

Những ngày cuối năm nay Hứa Nùng trải qua rất phong phú.

Ngoài một ít việc vặt ra, cô còn giải quyết xong chuyện chuyển khoa. Nhưng bởi vì thời gian có chút dở dang, vì thế sau khi lãnh đạo trường thương lượng cùng cô, quyết định đợi sau kỳ nghỉ đông, khai giảng rồi, lại để cô đến bên khoa đạo diễn học.

Hứa Nùng cảm thấy vấn đề quan trọng nhất đã được giải quyết, sớm một chút muộn một chút cũng không sao, dù thế nào hiện tại cô cũng vẫn có thói quen kiên trì đi đến khoa đạo diễn bên kia học ké.

Ngược lại hai cô nàng Lưu Ngải và Trì Sa Sa sau khi nghe được tin tức này thì rất vui vẻ, dẫu sao bọn họ mới chơi với nhau chưa được bao lâu, nếu Hứa Nùng đi khoa đạo diễn bên kia rồi, ắt phải làm một sinh viên giỏi mỗi ngày chỉ biết đến học mà thôi, thời gian mấy người ở cùng nhau chắc chắn đã ít càng thêm ít.

Cho nên, thừa dịp Hứa Nùng vẫn chưa đi, bọn họ gần đây tận dụng mọi khoảnh khoắc dính cùng một chỗ, ba cô gái lúc ở trường gần như không khác cặp sinh đôi dính liền là mấy.

Thời gian rất nhanh đã đến ngày cuối cùng của năm, sau khi kết thúc một tiết học, ba cô gái đi đến nhà ăn.

Lúc ăn cơm, Trì Sa Sa cười đến mức vẻ mặt phơi phới vẫn luôn nhìn vào di động, Lưu Ngải ở bên cạnh "Chậc chậc" hai tiếng, lặng lẽ tiến đến trước mặt Hứa Nùng, nói: "Chắc chắn là nhắn tin với anh trai giang hồ nhà

https://thuviensach.vn

cô ấy, cô ấy xong rồi, cô ấy thật sự sắp ngã vào trong tay anh trai giang hồ kia rồi."

Anh trai giang hồ mà Lưu Ngải nói là Hoa Tí, đây là Trì Sa Sa gần đây đặt biệt hiệu mới cho hắn, cảm thấy ngang tàng lại thân mật, người ở bên cạnh nghe xong hai lần, cũng gọi theo cô.

Hứa Nùng cũng làm như thật gật gật đầu.

Tiếp đến, cô dường như nghĩ tới điều gì, quay đầu nói với Lưu Ngải: "Buổi tối cậu đi cùng bọn tớ ra ngoài chơi đi? Sa Sa và Hoa Tí cũng đi cùng."

Lưu Ngải còn chưa nói gì, ngược lại là Trì Sa Sa nghe tiếng trước ngẩng đầu lên.

"Cái gì mà đi cùng các cậu? Anh trai giang hồ nhà chúng ta nói buổi tối sẽ cùng tớ đơn độc đón giao thừa a."

Hứa Nùng có chút bất ngờ, đơn độc đón giao thừa? Vậy sao cô nghe Chu Khởi nói muốn đưa cô và nhóm huynh đệ của hắn cùng nhau đi chơi chứ.

Cô im lặng, cũng không đáp lại Trì Sa Sa, lật tay cầm lấy điện thoại di động, gửi WeChat cho Chu Khởi.

【 WeChat 】 Của Chu Khởi: Buổi tối không phải là cùng đón giao thừa với Hoa Tí bọn họ sao?

Bên kia cách mấy phút đồng hồ mới trả lời.

【 WeChat 】 Của Hứa Nùng: Không phải đâu vợ, mang em đi gặp huynh đệ khác của anh.

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng ở đầu này còn đang nghi hoặc, Chu Khởi ở bên kia lại gửi đến tin.

【 WeChat 】 Của Hứa Nùng: Cô gái này, chồng em trước mắt vì kiếm tiền nuôi gia đình, đã mệt đến mức ngã xuống đất không dậy nổi, mời em lựa chọn một cách nạp điện cho hắn.

A. Hôn hắn một cái.

B. Hôn hắn một cái.

C. Hôn hắn một cái.

D. Hôn hắn một cái.

Đến đi, đưa ra lựa chọn của em.

Hứa Nùng thật sự có chút dở khóc dở cười, người đàn ông này gần đây trình độ chơi xấu ngược lại là càng ngày càng cao, giống như cái WeChat hôm nay vậy, cô gần như mỗi ngày đều sẽ nhận được thứ tương tự.

Nghĩ một chút, đầu ngón tay trắng nõn của Hứa Nùng gõ gõ đánh đánh ra mấy chữ ở trên màn hình.

【 WeChat 】 Của Chu Khởi: Em chọn E, mặc kệ hắn ngã xuống đất không dậy.

【 WeChat 】 Của Hứa Nùng: Cô gái này, bởi vì sự nhẫn tâm của cô, dẫn đến chồng cô bắt đầu biến đen, để xem buổi tối hắn sẽ hung hăng khiến cô phải cầu xin tha thứ, mời cô chuẩn bị cho tốt.

Hứa Nùng ở bên này nhìn mấy chữ có tính ám chỉ mà Chu Khởi gửi tới, nhiệt độ trên hai gò má lập tức liền tăng lên.

https://thuviensach.vn

Sau khi vội vàng đáp "Lưu manh", Hứa Nùng liền úp màn hình điện thoại lên trên mặt bàn, không để ý đến hắn nữa.

Hai người Lưu Ngải và Trì Sa Sa vẫn luôn yên lặng híp mắt quan sát cô, lúc này nhìn thấy hai gò má của cô ửng đỏ, ánh mắt dường như còn có chút lấp lánh, trong lúc nhất thời đều không kìm được "Chậc chậc" hai tiếng.

"Lưu Ngải, nhìn thấy chưa, sau này cũng đừng nói tớ ngược đãi chó nữa nhé, chân chính làm thịt chó nhưng là bạn học Tiểu Hứa của chúng ta. Cậu xem cô ấy, ánh mắt kia, sắc mặt kia, chậc, Chu soái ca... À không! Chu đại thiếu gia lại ở bên kia nói cái gì nha? Khiến cho cậu thành như vậy."

Thân phận của Chu Khởi Hứa Nùng cũng không giấu hai người, dù sao ngày đó Hứa Nùng phát hiện ra, Trì Sa Sa cũng đứng ở bên cạnh cô.

Sau đó, khi Hứa Nùng nói thật với bọn họ, hai cô nàng đều là trước tiên kinh ngạc, sau đó cảm thán, bọn họ thế nhưng cũng không nói mấy lời nói tầm thường như Hứa Nùng rất may mắn hay gì, ngược lại là cảm thấy, Chu Khởi một công tử con nhà giàu có thể vì theo đuổi Hứa Nùng, mà dày vò bản thân thành như vậy, sau đó một chút do dự cũng không có trực tiếp kết hôn lấy giấy chứng nhận với cô...

Đây hẳn là thật sự thích, thật sự yêu đi.

...

Hứa Nùng không thèm để ý tới lời chọc ghẹo của các cô ấy, quay đầu nhìn về phía Lưu Ngải.

"Nếu không, buổi tối cậu đi cùng bọn mình đi? Chu Khởi nói buổi tối bọn tớ quả thật không đi chơi cùng Hoa Tí bọn họ, nhưng... Hắn là thêm một người cũng không sao đi, nếu không một mình cậu đón giao thừa cũng rất nhàm chán."

https://thuviensach.vn

Lưu Ngải trực tiếp từ chối: "Đừng, tớ có thể không đi làm bóng đèn đi, hai người các cậu đều không cần để ý đến tớ, tự tớ có hoạt động của mình."

Nói rồi, cô cười hì hì lại bổ sung một câu: "Buổi tối tớ muốn đi giao lưu hữu nghị."

"Lại giao lưu hữu nghị?" Trì Sa Sa sửng sốt, "Lúc trước cậu không phải là có nam thần sao? Trần Minh kia thì sao? Không thích nữa?"

"Thích thì có ích lợi gì chứ, người ta một lòng dốc sức trên người hoa khôi giảng đường, tớ mới không cần làm cái lốp xe dự phòng yên lặng trốn ở góc phòng."

Lời này Hứa Nùng ngược lại tán thành, lúc trước Trần Minh vì Viên Sơ còn từng phá hỏng đàn tỳ bà của cô, lúc ấy ánh mắt nhìn Viên Sơ cũng hoàn toàn không giống như nhìn người khác.

Có điều, nếu Lưu Ngải đã nói có hoạt động khác, Hứa Nùng cũng không tiện miễn cưỡng nhất định phải mang theo cô ấy cùng đi.

Vì thế, buổi tối sau khi học xong, cô một mình đơn độc rời trường.

Chu Khởi lúc ấy đã chờ ở bên ngoài cổng trường rồi.

Hôm nay hắn lái chiếc siêu xe màu đen, tùy tiện trực tiếp đỗ ở cổng trường.

Lúc Hứa Nùng đi ra ngoài, hắn đang ngồi dựa vào phía trước của chiếc xe thể thao, một cái chân dài chống trên mặt đất, một chân gập lại đặt trên đầu xe.

Trên người hắn chỉ mặc một cái áo sơmi màu đen, đường vai phẳng phiu dễ nhìn, so với dáng vẻ nhàn nhã thường ngày của hắn, càng nhiều

https://thuviensach.vn

thêm vài phần sang quý của công tử nhà giàu.

Đứng bên cạnh hắn là một người trợ lý mặc đồ tây đi giày da, lúc này đang cầm túi văn bản vô cùng cung kính ở một bên chờ hắn, mà trong tay Chu Khởi thì cầm một phần văn kiện, đang lật xem.

Hứa Nùng chưa từng nhìn thấy dáng vẻ hắn lúc làm việc, hôm nay nhìn, cảm thấy quả thật khí chất trên người so với trước đây khác nhau rất lớn.

Ít ra từ biểu cảm trên mặt mà nhìn, nhiều thêm một phần lạnh lùng và bình tĩnh mà chỉ có người ở phía trên mới có.

Chẳng qua, Hứa Nùng có chút không rõ, thời tiết lúc này lạnh như vậy, hắn vì sao lại lôi kéo người khác đứng ở bên ngoài làm việc chứ.

Cho dù phải đợi cô, cũng có thể vào trong xe đợi mà.

Hứa Nùng nhìn thoáng qua cái áo sơmi mỏng manh trên người Chu Khởi, bước chân vô thức nhanh hơn không ít.

Dường như là đã nhận ra cô đi tới, Chu Khởi vốn đang rất chuyên chú nhìn văn kiện, chớp mắt sau, đột nhiên ngẩng đầu lên.

Khoảnh khắc nhìn thấy Hứa Nùng, biểu cảm trên mặt của người đàn ông kia có loại cảm giác băng tuyết lập tức tan rã, khóe môi lập tức cong lên, con ngươi hẹp dài tràn đầy ý cười.

"Vợ à, mau tới nạp điện cho chồng."

Người trợ lý ở một bên là hai ngày này mới đến bên cạnh Chu Khởi, cho nên vẫn chưa từng gặp qua Hứa Nùng. Nhưng hắn vẫn luôn nghe nói, Chu thị bọn họ đã có một bà chủ trẻ, bình thường rất thần bí, không lộ diện.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà lại vô cùng được trên dưới Chu gia yêu thích, mà bản thân Chu thiếu cũng yêu thích, cưng chiều trong lòng.

Vốn dĩ người trợ lý còn có chút không tin, nhưng hôm nay vừa nhìn...

Ừ, cái khác không dễ nói, nhưng trong lòng Chu thiếu yêu thích điểm này, là không cần nghi ngờ.

Dù sao, vừa nãy khi hắn đối xử với mình, còn giống một tổng tài máu lạnh vô tình, kết quả vừa quay đầu lại, nhìn thấy bà chủ rồi, phòng bị hoàn toàn sụp đổ.

Mà bên kia, Hứa Nùng nghe xong lời nói của Chu Khởi, thật sự là có chút ngại ngùng.

Nhất là đợi sau khi đến gần, nghe thấy người trợ lý kia gọi mình một tiếng "Thiếu phu nhân", càng là xấu hổ không thôi.

Nhưng mà cô cũng không trả lời, chỉ lễ phép gật gật đầu với trợ lý, sau đó nói với Chu Khởi: "Sao không vào trong xe chờ em? Bên ngoài lạnh lắm."

Mặt mày Chu Khởi lười biếng, khi lên tiếng, mang theo một tia đương nhiên.

"Xe hôm nay anh lái là xe hai chỗ, đi lên thì chỉ có thể để hắn ngồi ở ghế lái phụ." Hắn lôi kéo bàn tay nhỏ bé của Hứa Nùng, cầm trong lòng bàn tay chính mình, "Ghế phụ của anh, chỉ có thể cho vợ anh ngồi."

Hứa Nùng: "..."

Hứa Nùng thật sự bất lực, cô ngay cả nhìn cũng không dám nhìn phản ứng của trợ lý, chỉ hung hăng trừng mắt nhìn Chu Khởi một cái, ám chỉ hắn tém tém lại chút.

https://thuviensach.vn

Nhưng người trợ lý kia ngược lại rất có nhãn lực, thấy Hứa Nùng đi qua đây, liền thu lại toàn bộ văn kiện vừa mới để Chu Khởi xem qua, sau đó nói: "Thiếu phu nhân, không trách Chu thiếu, hôm nay vốn là anh ấy đã hết giờ làm rồi, phần văn kiện này là tôi tạm thời đưa tới cho anh ấy xem qua, tôi tự mình lái xe, chờ một lát Chu thiếu ký xong tôi sẽ rời đi."

Hứa Nùng vừa nghe lời này, cũng không tiện nói thêm gì nữa, chạm vào cánh tay Chu Khởi, nhỏ giọng nói: "Vậy anh nhanh lên chút giúp người ta xong việc."

Chu Khởi lại lười biếng cầm văn kiện lật hai trang, dáng vẻ nhìn tùy tiện, nhưng ánh mắt vừa chuyên chú lại nghiêm túc. Cuối cùng, đón lấy cây bút trong tay trợ lý, vung bút lên, ở chỗ ký tên viết ra tên của mình.

" Tôi ngày mai hẳn là không đến công ty, có việc gấp thì gọi điện thoại, hợp đồng hoặc văn kiện linh tinh cần xem qua, trực tiếp gửi vào hòm thư của tôi, tôi sẽ tìm thời gian xem." Ký xong, Chu Khởi lại tùy tiện phân phó một câu.

Trợ lý gật đầu, sau khi cất kỹ văn kiện, lại vô cùng cung kính chào tạm biệt hai người.

"Vậy tôi đi trước, Chu thiếu, tạm biệt, Thiếu phu nhân, tạm biệt."

Hứa Nùng rất không quen, sau khi lên xe, cô vừa cài dây an toàn, vừa rầm rì nói: "Thiếu phu nhân gì gì đó... Gọi rất không được tự nhiên, anh có thể để bọn họ không cần gọi em như vậy hay không?"

Cô thậm chí cảm thấy Hoa Tí bọn họ gọi mình "Chị dâu", tốt hơn so với Thiếu phu nhân gì đó.

"Em vốn chính là Thiếu phu nhân, bọn họ gọi không có gì sai."

https://thuviensach.vn

Chu Khởi vốn cũng là vừa kéo dây an toàn, vừa nói, kết quả lời vừa nói ra, dường như là chợt nghĩ tới điều gì, thả dây an toàn ra.

"Có điều anh đột nhiên nghĩ tới một chuyện, nghe nói vị Thiếu phu nhân này ban ngày nhẫn tâm bỏ mặc chồng mình, để hắn mệt ngã trên mặt đất không dậy nổi?"

Một tay hắn đặt trên tay lái, một tay đặt trên lưng ghế của Hứa Nùng. Người nghiêng về trước, khuôn mặt tuấn tú trực tiếp tiến đến trước mặt cô nàng nhà hắn.

Cảm giác áp bức trực diện đánh tới, Hứa Nùng bị đóng đinh ở trên ghế lái phụ, mắt trợn thật to, không nhúc nhích chút nào nhìn hắn.

Khi hắn cách cô còn có hai ba cm thì dừng lại, thấp giọng dụ dỗ.

"Cho em một cơ hội nữa để bù đắp, ABCD hiện tại lại chọn một cái." Giọng nói của Chu Khởi có sự trầm thấp cùng từ tính mê hoặc chết người, "Khuyên em cẩn thận lựa chọn, nếu không chồng em biến đen rồi, hậu quả liền nghiêm trọng đó."

Hứa Nùng bất đắc dĩ lại ngượng ngùng, đôi mắt to đen bóng lúc này phủ một tầng sáng bóng nhàn nhạt, một hồi lâu sau, cô cam chịu số phận nhắm mắt lại, sau đó, đầu hơi hơi tiến về phía trước, cánh môi khẽ chạm vào đôi môi mỏng của người đàn ông.

Vốn muốn đụng một cái liền tách ra, nhưng người đàn ông căn bản không cho cô cơ hội, sau khi được cô chủ động, bàn tay liền trực tiếp đè xuống cái gáy của cô, không cho cô một chút cơ hội lùi lại, ngậm lấy cánh môi mềm mại của cô, biến bị động thành chủ động.

Lúc tách ra, Hứa Nùng thở dốc không ngừng, hai mắt hơi hơi mở to, có chút hốt hoảng mê mang.

https://thuviensach.vn

Trên cánh môi của cô dính đầy vệt nước, ở dưới sự chiếu rọi của đèn trên trần xe, tản ra sáng bóng ẩm ướt mê người.

Chu Khởi không nhịn được, lại sáp lại gần hung hăng hôn nhanh một cái.

Khi mở miệng, giọng nói của hắn so với vừa mới rồi nhiều hơn một chút khàn khàn, nụ cười trên mặt nhưng là vừa hư hỏng vừa vô lại.

"Được rồi, giá trị biến đen của chồng em hiện tại giảm 30%, sự phát triển phía sau còn phải xem biểu hiện của vị Thiếu phu nhân này thế nào."

Hứa Nùng bị ức hiếp một phen, hiện tại nghe hắn nói, tức giận muốn đánh người.

Nhưng mà Chu Khởi cũng không trì hoãn nữa, sau khi bắt nạt cô nàng nhà hắn xong, trực tiếp mở máy đạp ga lao thẳng đến nơi muốn tới.

Xe một đường đi từ trung tâm thành phố thẳng xuống khu mở rộng ở ngoại ô phía bắc, trên đường Hứa Nùng hỏi hắn, hôm nay muốn đi gặp người nào.

"Mấy người anh em của anh, là loại tình bạn có thể phó thác tính mạng kia."

Hứa Nùng vừa nghe đến đó, trong đầu ngược lại có chút tò mò.

Sau đó xe đến một chỗ dưới chân núi, trên đường lên núi, Hứa Nùng phát hiện cách mỗi một đoạn đường, đều sẽ có hai ba bảo vệ áo đen đứng ở đó.

Cô nhìn hai cái, nghi hoặc hỏi: "Anh không phải nói muốn đi tới biệt thự trên núi đứng tên bạn anh sao? Những người bảo vệ này lẽ nào đều là người của hắn? Chỗ này của hắn an ninh không tốt lắm sao?"

https://thuviensach.vn

Tay của Chu Khởi đặt trên tay lái, tùy ý liếc ra phía ngoài nhìn một cái, không chút để ý đáp: "Những người bảo vệ này là một trong những người hắn dùng để nhìn vị kia nhà hắn. Vị kia nhà hắn quá nghịch ngợm, cả ngày cũng không có lúc nào yên tĩnh, đoán chừng sợ cô ta không chịu ngồi yên lại bỏ trốn đi. Năm ngoái, cô ta đã dụ dỗ bạn gái của một người anh em khác, hai người cuối cùng ở quán bar của anh tóm được người."

Nói tới đây, Chu Khởi giống như là nghĩ đến cái gì, quay đầu nhìn Hứa Nùng một cái, "Vợ à, chúng ta cũng không thể cùng Cố Phán nhà Thẩm Mộ Ngạn kia học hư nha, lát nữa em ít tiếp xúc với cô ta."

Hứa Nùng cảm thấy rất buồn cười, trong lúc nhất thời cũng đối với cô gái trong miệng Chu Khởi kia, sinh ra không ít tò mò.

Nhưng mà cô không nghĩ tới chính là, sau khi đến biệt thự người đầu tiên cô gặp được, chính là người mà Chu Khởi đã nói, Cố Phán nhà Thẩm Mộ Ngạn.

Lúc ấy, sau khi xuống xe Hứa Nùng theo người phục vụ đi dãy nhà vệ sinh trước, lúc đang đứng rửa tay ở trước bồn rửa, toilet ở gian kế bên đột nhiên có một cô gái đi ra.

Cô gái kia lớn lên vô cùng dễ nhìn, là loại sắc đẹp rất có tính xâm lược, rất khoa trương kia, thân hình không cao, thoạt nhìn rất ranh mãnh, tinh quái.

Sau khi cô ta nhìn thấy Hứa Nùng, giống như là nhìn thấy cứu tinh, vội vàng đi qua, nói với Hứa Nùng: "Cô gái, chúng ta có thể đổi thân quần áo không? Tôi..."

Cô ta kể cho Hứa Nùng một câu chuyện vô cùng kịch tính lại bi thảm, nói cô ta là người của nhà nào đó, lần này tới biệt thự trên núi là bị người nhà ép buộc thân cận với một lão già.

https://thuviensach.vn

Cô ta ở bên ngoài có người mình thích, vốn là muốn thông qua lần này tạm thời thỏa hiệp đổi lấy vài ngày yên tĩnh, nhưng nào ngờ người trong nhà thừa dịp thời điểm cô đến biệt thự, liền ở bên ngoài tìm được người đàn ông mà cô ta thích.

"Cô gái, van cầu cô, cô đổi quần áo cho tôi đi, giúp tôi chạy trốn đi. Nếu không, bạn trai của tôi có lẽ sẽ bị đánh tới tàn phế, rất có thể ba chân đều gãy!"

Hứa Nùng bị cô ta hù dọa cho có chút mơ hồ, theo bản năng liền cởi áo khoác của mình cho cô ấy.

Hai cô gái đổi áo, áo khoác của Hứa Nùng còn có mũ, sau khi cô gái kia mặc vào, cũng tiện tay đội mũ lên.

Nhưng không nghĩ tới chính là, cửa phòng rửa tay này vừa mới mở ra, ngoài cửa đã chắn một hàng vệ sĩ áo đen.

Người vệ sĩ đứng đầu cực kỳ bất đắc dĩ, hắn nhìn cô gái kia, nói: "Đại tiểu thư, van cầu ngài đó, có thể thôi dày vò bọn tôi không! Ngài cứ an an ổn ổn đón giao thừa ở trên núi với Thẩm tổng đi!"

Vốn dĩ Cố Phán còn ôm chút hy vọng, lúc này nhìn thấy bản thân chưa ra cửa thì đã bị phát hiện rồi, nhất thời cũng tức giận vô cùng. Cô ta kéo mũ xuống, giận dỗi nói: "Thẩm Mộ Ngạn thật sự là phiền chết đi được!"

Lúc đi ra khỏi nhà vệ sinh, Hứa Nùng vẫn còn có chút mơ hồ, cô nhìn thấy ở đối diện có một đoàn người đi tới, Chu Khởi cũng ở trong đó.

Hắn dẫn đầu đi tới trước mặt Hứa Nùng, đỡ bả vai của cô, hỏi: "Sao vậy? Bị bắt nạt?"

Hứa Nùng lắc đầu, im lặng một lát, sau đó cố ý đè thấp giọng, nói chuyện vừa rồi với Chu Khởi.

https://thuviensach.vn

Lúc này, Trần Tiến cũng đứng ở trước mặt hai người, vì thế lời nói của Hứa Nùng, hắn cũng nghe được không sót chút gì.

Sau khi nghe xong, trong đôi mắt hoa đào phong lưu của hắn ngập đầy tươi cười.

"Ôi, Thẩm Mộ Ngạn, nghe nói cậu lần này là gãy chân nha, hay là ba chân."

Cố Phán lúc này đã bị bắt đến bên cạnh Thẩm Mộ Ngạn, người đàn ông kia một thân lạnh lẽo đứng ở nơi đó, nghe xong lời của Trần Tiến, lạnh lùng liếc về phía Cố Phán một cái.

Cố Phán cũng có chút chột dạ, sợ hãi đến mức so với khi đối mặt vệ sĩ hoàn toàn giống như hai người.

Lúc này, bất chợt có một giọng nói truyền đến ——

"Chu Khởi, người ở bên cạnh anh là ai vậy?"

Người nói là Nam Từ, đứng bên cạnh cô chính là Hoắc Lâm, cũng là một người anh em khác của Chu Khởi, hai người cũng là người yêu của nhau.

Chu Khởi nghe tiếng, đỡ bả vai Hứa Nùng, lười biếng nhìn cô cười.

"Tôi có thể mang ai đến đây? Đương nhiên là tiểu tổ tông nhà chúng tôi rồi."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 68

Hôm qua ad không post bài vì phải tốn thời gian đi tìm tài liệu dịch liên quan đến trò Mạt chược, mà đọc xong rồi vẫn có từ không biết dịch thế nào luôn. 😑mọi người thông cảm.

~~~~~~

Chương 68

Sau khi đoàn người tập hợp đông đủ, trước tiên ăn tối ở biệt thự trên núi.

Biệt thự này là do Thẩm Mộ Ngạn mở, lúc đầu chỉ bởi vì một câu của Cố Phán "Không muốn cùng người khác chen chúc trong một cái suối nước nóng", hắn liền lặng yên không tiếng động mua mảnh đất xây dựng cái biệt thự tư nhân này.

Chẳng qua, hắn mới lừa được con cáo nhỏ kia tới tay chưa được bao lâu, cho nên biệt thự trên núi này bình thường sẽ không có người tới đây, tính cả lần trước, mấy người bọn họ cũng mới đến được hai lần mà thôi.

Có điều, đừng nhìn số lần người tới biệt thự tư nhân này không nhiều, bên trong, các loại thiết bị cùng nhân viên phục vụ lại rất đầy đủ, từ lúc đầu thành lập đã có người quản lý cùng nhà bếp lớn này, người phục vụ này ở trong này đợi lệnh.

Nhàn rỗi lâu như vậy rồi, rất không dễ dàng gì chờ được một cơ hội thể hiện, mọi người đều rất háo hức.

https://thuviensach.vn
~~~~~~

Thời tiết lạnh, bên ngoài thì tuyết bay lả tả, cho nên không khí này đúng là thích hợp để ăn đồ nướng các loại.

Người trong nhà bếp sớm đã chuẩn bị tốt nguyên liệu nấu ăn, chỉ chờ sau khi nhóm người Chu Khởi bọn họ ngồi vào chỗ là bắt đầu nướng.

Lúc chờ đồ ăn, Hứa Nùng yên lặng quan sát những người hôm nay tới đây.

Vừa nãy, Chu Khởi theo thứ tự đã giới thiệu qua với cô.

Cô gái nói chuyện với cô trong phòng rửa tay tên Cố Phán, là bạn gái của Thẩm Mộ Ngạn, một trong những người anh em của Chu Khởi. Mà một đôi hiện tại ngồi ở đối diện cô và Chu Khởi kia, là Hoắc Lâm và Nam Từ, người đàn ông nhìn qua nhã nhặn tuấn tú, cô gái nhìn nhỏ nhắn đáng yêu. Có điều dựa theo Chu Khởi nói, người anh em kia của hắn cũng không đơn giản giống như biểu hiện bên ngoài, nhìn thân sĩ, thật ra là một người có thủ đoạn độc ác nhất, tàn nhẫn nhất trong mấy người bọn họ.

Mà Trần Tiến thì cô trước kia đã gặp qua, chỉ có điều lúc đó hắn vì phối hợp với Chu Khởi giả nghèo, lái chiếc xe tồi tàn cũ nát, khác xa dáng vẻ công tử phong lưu, hăng hái hôm nay.

Chắc hẳn cũng là nghĩ tới chuyện lúc trước, Trần Tiến dẫn đầu mở miệng trước.

Hắn rót cho chính mình ly rượu đỏ trước, tiếp đến, nâng về hướng của Hứa Nùng.

"Em dâu, xin lỗi nhé, lúc trước anh thật sự cũng là vì huynh đệ, không thể không giúp đỡ hắn lừa em. Về sau em muốn trách thì cứ trách hắn, giữa chúng ta cũng không thể bởi vì một ít hiểu lầm trước kia mà xa lạ ha."

https://thuviensach.vn

Lời nên nói thì phải nói rõ ràng, dù sao Chu Khởi và Hứa Nùng ngay cả giấy chứng nhận cũng đã lĩnh rồi, hơn nữa người anh em kia của hắn quý trọng cô gái này như vậy, khẳng định cũng không tồn tại khả năng về sau tách ra.

Nói cách khác, cô ấy là người phải đi theo bên cạnh Chu Khởi cả đời, vậy thì đại biểu Trần Tiến cũng phải thường xuyên gặp mặt cô.

Trước kia thế nào thì cũng thôi đi, nhưng hình tượng này trước tiên phải giữ gìn một chút, nếu không về sau lỡ như lại xảy ra chuyện gì đó, đây cũng có thể là tiền án.

Kết quả bên này, Hứa Nùng còn chưa mở miệng, Chu Khởi ngược lại không chút để ý liếc Trần Tiến một cái trước.

"Ai là em dâu của cậu? Chúng ta cùng tuổi."

"Lớn hơn hai ngày không xem là lớn à?"

Chu Khởi vốn lười biếng ngồi dựa vào bên cạnh Hứa Nùng, một tay đặt ở trên lưng ghế của cô, khoác vai cô, một tay nắm lấy bàn tay nhỏ bé của cô nhẹ nắn.

Lúc này nghe Trần Tiến nói xong, sức lực trong tay hơi nặng hơn một chút.

"Vợ à, đừng để ý đến hắn, hắn muốn chiếm lợi của chúng ta."

Hứa Nùng bất lực, cảm thấy hai người đàn ông này sau khi đụng vào cùng một chỗ, người này lại ấu trĩ hơn người kia.

Còn chưa kịp mở miệng nói gì, Cố Phán ở bên cạnh đã thay cô nói ra suy nghĩ trong lòng.

https://thuviensach.vn

"Hai người có phải ấu trĩ hay không nha." Giọng nói của Cố Phán có chút thanh nhã, cũng không khách khí trợn trắng mắt, tiếp đó, ngược lại là nhìn về phía Hứa Nùng, rất thân thiện vươn tay về phía cô.

"Chào cậu, lần nữa làm quen một chút đi, tớ là Cố Phán, vừa nãy ở trong phòng rửa tay cảm ơn cậu nha."

... Ừ, tuy rằng không thành công.

Hứa Nùng theo bản năng liền muốn vươn tay nắm lấy, nhưng lại bị Chu Khởi trực tiếp cản lại.

"Thôi đi, cô không cần làm quen với vợ tôi."

Chu Khởi kéo bàn tay nhỏ bé của Hứa Nùng về, chặt chẽ giữ ở trong lòng bàn tay chính mình.

"Đây là còn chưa quen biết đấy, đã suýt chút nữa lừa người của tôi đi, nếu là thật sự quen biết rồi, tôi còn không phải giống như Lão Thẩm, tìm người khắp thế giới sao? Hắn có lòng dạ thảnh thơi kia, lấy dày vò làm niềm vui, tôi thì không được."

Nói rồi, còn nhéo nhéo giữa ngón tay của Hứa Nùng, nói với cô: "Vợ à, chúng ta không thể học cái xấu của cô ta a."

Hứa Nùng bất đắc dĩ, luôn cảm thấy trong lời nói của hắn có quá nhiều phần khoa trương.

Mà bên kia, sau khi Cố Phán nghe xong Chu Khởi DISS mình, tức giận tố cáo với Thẩm Mộ Ngạn.

Lúc ấy, đầu bếp đã nướng xong một phần thức ăn đưa tới, Thẩm Mộ Ngạn vào lúc bọn họ nói chuyện ầm ĩ, lau tay ngồi ở bên cạnh yên lặng bóc vỏ tôm.

https://thuviensach.vn

Nghe thấy oán giận của Cố Phán, hắn cũng không lên tiếng, sau một lúc lâu, đặt cái đĩa thịt tôm bên cạnh cô.

"Ăn hết, không cho chừa lại."

Giọng nói rất hờ hững, nhưng giọng điệu lại mang theo cảm giác áp bách làm cho không người nào có thể xem nhẹ, rất giống cảm giác hắn cho người khác. Rõ ràng cái gì cũng chưa làm, nhưng chỉ đứng ở nơi đó, khí tràng liền mạnh mẽ đến mức gần như cho người ta rất nhiều áp lực.

Có thể nhìn ra Cố Phán có chút không tình nguyện, đầu mày nhăn lại, biểu cảm trên mặt cũng rất nhiều, nhưng chính là sợ hãi, không dám trực tiếp phản kháng.

Hứa Nùng vẫn còn rất ngạc nhiên về cái cách mà hai người này ở chung, vô thức liền nhìn về phía bọn họ nhiều hơn một chút.

Lại không ngờ, sự chú ý quá nhiều của mình, trực tiếp khiến cho Chu Khởi hiểu lầm.

"Vợ, đừng nhìn người khác, muốn ăn tôm anh bóc cho em."

Sau khi tiến sát vào, thấp giọng nói một câu như vậy với Hứa Nùng, Chu Khởi liền ngồi thẳng người lấy tới hai xiên tôm.

Màu da hắn vốn rất trắng, đầu ngón tay dưới sự phản chiếu của ánh đèn, ửng lên màu trắng lạnh sáng bóng. Đột nhiên sau khi cầm lấy con tôm dính đầy tương, ngược lại có một loại cảm giác tác phẩm nghệ thuật bị làm bẩn.

Hứa Nùng vốn không có ý kia, lúc này thấy hắn hiểu lầm triệt để như vậy, thì có chút nóng nảy.

https://thuviensach.vn

"Không có, em không phải là muốn ăn tôm, em là đang nhìn người bạn kia của anh."

Một câu, thành công khiến động tác của Chu Khởi dừng lại.

Con ngươi hẹp dài của hắn hơi hơi híp lại, ánh mắt trở nên có chút nguy hiểm.

"Anh đang ở ngay bên cạnh em này, em lại nhìn người đàn ông khác?"

"..." Hứa Nùng không biết nên nói cái gì, nghĩ một chút, đè thấp giọng trả lời hắn, "Anh đừng náo loạn, em không phải là chỉ nhìn hắn, cũng nhìn cô gái ở bên cạnh hắn kia."

Giọng của Chu Khởi có chút lạnh, còn có chút hơi thở vô lại, "Anh không quan tâm, chồng em hiện tại giá trị biến đen lại tăng lên rồi, em tự mình nhìn rồi làm đi."

Hứa Nùng tức đến muốn cắn người, nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó cắm một miếng dưa hấu ở trong khay đựng trái cây trên bàn, hung dữ nhét vào trong miệng Chu Khởi.

"Ăn ngọt hạ xuống một chút!"

Chu Khởi bị đút đầy miệng, mặt mày ngược lại là lại tích tụ lên ý cười lười biếng.

Trần Tiến ở bên cạnh vẫn luôn nhìn động tác nhỏ lén lút của bọn họ, lúc này "Chậc chậc" hai tiếng.

"Tôi nói, đây vẫn còn ở trước mặt mọi người đấy, hai người có thể tém tém lại chút hay không?"

"Hâm mộ à?" Chu Khởi lười biếng cười nhìn hắn, "Muốn hâm mộ cũng không nên hâm mộ bọn tớ, bên Hoắc Tam cũng sắp dính lại cùng một

https://thuviensach.vn

chỗ rồi, sao cậu không nhìn hắn?"

Vừa nghe lời này, Trần Tiến ngược lại thật sự thoáng nhìn về phía Hoắc Lâm bên kia, liền thấy Nam Từ vốn ngồi ở vị trí của mình, không biết khi nào đã bị Hoắc Lâm bế lên đặt ở trên đùi.

Trần Tiến: "..."

Được đó:)

_____

Nói nói cười cười ăn xong bữa tối, đại khái là xấp xỉ hơn tám giờ tối.

Trong biệt thự trên núi không có hoạt động dư thừa gì, bọn họ người không nhiều nhưng cũng không ít, cho nên nghĩ một chút, Trần Tiến liền đề nghị chơi bài.

Có điều lần này chơi không phải là bài poker, mà là mạt chược.

Sau khi đến phòng giải trí, Trần Tiến thu xếp so với ai khác cũng vui vẻ hơn.

Bình thường, mấy người đàn ông bọn họ tụ tập cùng nhau, cũng có lúc chơi bài. Nhưng trên cơ bản đều là hắn bị bọn họ chơi...

Ừ, kỹ năng chơi bài của Trần Tiến rất kém, vô cùng kém, bất kể hắn khiêm tốn học hỏi thế nào, nhưng chính là học không được. Thêm vào đó, bài vừa đến trên bàn vận may liền không ra làm sao, hai bên nhân tố, hắn căn bản nhiều lần đều thua đến mức thiếu chút nữa ngay cả quần lót cũng không còn.

Cho nên, hôm nay để hắn bắt được cơ hội tốt nghìn năm có một như vậy, hắn làm sao có thể tùy tiện bỏ qua chứ.

https://thuviensach.vn

Không ngược đãi được mấy người anh em trâu bò kia, hắn còn không ngược mấy cô bé mà bọn họ mang theo sao!

"Như vậy đi, bọn mình bình thường đã chơi quá nhiều lần rồi, mấy người đàn ông chúng ta chơi thì không thú vị. Hôm nay, để sân chơi lại cho mấy cô gái, thế nào? Thua thì uống rượu, đương nhiên, không thể để cho các cô ấy uống, là người nào mang đến thì người đó uống giúp.

Ừm, vì để cho công bằng, ba người bọn họ ở trên, tôi làm nhà cái, tuy rằng hy sinh rất lớn, nhưng là tôi rất vui lòng phục vụ các vị."

Nói xong, còn đặc biệt không biết xấu hổ làm một cái lễ thân sĩ.

Chu Khởi muốn cười nhưng không cười liếc Trần Tiến một cái, "Chơi cùng mấy cô gái, cậu thật sự là tiến bộ rồi."

Trần Tiến mỉm cười, "Quá khen quá khen, trong sự nghiệp không biết xấu hổ này, tôi vẫn luôn có theo đuổi càng cao."

Chu Khởi lười lại để ý đến hắn, quay đầu lại xoa đỉnh đầu của Hứa Nùng, nói với cô: "Chơi hai ván?"

Hứa Nùng thật ra biết chơi mạt chược, nhưng là đánh rất tệ, thường xuyên nhìn không ra, nghe bài cũng đánh lộ bài. Lúc này nghe được lời nói của Chu Khởi, theo bản năng nhấp nhấp môi.

"Em không biết chơi lắm a, nếu không hay là anh tới đi?"

"Vợ à, người ta đều là phụ nữ nhà mình ở trên, em gộp anh vào với Trần Tiến?" Hắn thân mật dán vào bên tai cô, "Xin em đấy, đừng biến anh thành dạng không biết xấu hổ như hắn chứ."

Nghe xong lời này Hứa Nùng không nhịn được bật cười, do dự một chút, cuối cùng vẫn là chậm rãi ngồi xuống trước bàn mạt chược.

https://thuviensach.vn

Mạt chược Phương bắc thật ra nói tới cũng rất đơn giản, cách chơi không nhiều lắm, chỉ cần thuận theo bài tốt, hơn nữa thêm vào chút may mắn, ù bài ngược lại cũng không xem là vấn đề.

Chẳng qua hỏng thì hỏng, vận may của Hứa Nùng hôm nay quả thật quá kém, thậm chí còn kém hơn cả Trần Tiến.

Hai vòng mạt chược, Trần Tiến ít ra còn thắng được mấy quân, chỉ có Hứa Nùng, quân nào cũng thua, hơn nữa 80% bài pháo trên bàn, tất cả đều là điểm của cô.

Mắt nhìn thấy Chu Khởi uống hết chai rượu, cô cũng có chút luống cuống, sau đó ngay cả nghe bài cũng có chút đoán không ra.

Người đàn ông ở phía sau lặng yên không một tiếng động dán sát vào cô, hơi thở mang theo hương rượu nóng rực phun lên vành tai của Hứa Nùng.

"Vợ à, đừng sợ, tùy tiện đánh, chồng em vẫn còn uống được."

"..."

Hắn không nói câu này thì còn tốt, vừa nói xong, Hứa Nùng càng là nóng nảy đến độ không biết nên làm cái gì bây giờ.

Bài chỉ có hai quân nhàn, một quân năm vạn, một quân sáu điều. Cô đang thấp thỏm do dự đánh cái gì đây, Chu Khởi ở bên cạnh lại ung dung nói một câu.

"Đánh quân màu đỏ."

Giọng của hắn đè xuống rất thấp, trên cơ bản là dùng khí âm nói ra, trong lòng Hứa Nùng giật thót, lập tức có loại cảm giác gian lận trong thi cử.

https://thuviensach.vn

Nhưng... cô quả thật cũng không muốn lại thua nữa, Chu Khởi trước sau đã uống gần hai chai rượu đỏ rồi, lại uống tiếp cô thật sự sợ hắn lát nữa ý thức cũng không tỉnh táo.

Cho nên chống lại cảm giác hổ thẹn vì làm chuyện gian lận, Hứa Nùng kiên trì đánh ra quân năm vạn kia.

Lúc trước cô đã từng thấy Chu Khởi chơi bài, hắn đùa giỡn người bạn kia của Bùi Ngọc thế nào, cô cũng là chính mắt nhìn thấy.

Cho nên Hứa Nùng vốn tưởng rằng Chu Khởi chơi mạt chược cũng như vậy, nghe hắn chắc chắn không sai, nhưng nào ngờ...

"Tuyệt! Năm vạn, ù rồi! Dựng cửa thuần một màu!"

Trần Tiến ở đối diện trực tiếp chồng bài, cười đến phải gọi là vui vẻ.

Đôi mắt của hắn sắp cười thành một đường thẳng rồi, nói với Hứa Nùng ở đối diện: "Ái chà, em dâu à, cám ơn em nha, tối nay có thể coi như báo thù những khổ cực của anh lúc trước rồi."

Tiếp đến, lại nhìn về phía Chu Khởi, "Nhanh lên, nhanh lên! Tiếp tục uống đi! Rót đầy cốc!"

Dáng vẻ của Chu Khởi rất biếng nhác, nhưng cũng không muốn quỵt nợ, cầm lấy ly rượu lại rót rượu đỏ vào, sau đó ngửa đầu, trực tiếp uống một hơi cạn sạch.

Hứa Nùng đau lòng chết đi được, nhưng lại nhịn không được muốn oán giận.

"Anh không phải nói đánh năm vạn sao!" Cô nhỏ giọng nói thầm với Chu Khởi, rõ ràng là hắn chỉ cho cô đánh quân bài kia, thế nào mà lát sau đã lại trực tiếp điểm pháo rồi!

https://thuviensach.vn

Trong con ngươi của Chu Khởi có ánh sáng lười biếng đang lưu chuyển, ngoại trừ hơi ngà ngà say ra, không hiểu sao còn có dáng vẻ phong lưu mê hoặc người.

"Đúng nha, sao lại điểm pháo rồi."

"..."

Ngồi cửa trên là Nam Từ, cô lúc này có chút buồn ngủ, vô ý lấy tay dụi dụi mắt.

Động tác nhỏ này bị Hoắc Lâm nhìn thấy, hắn trực tiếp ôm người lên, đứng dậy, "Được rồi, không chơi nữa, lên lầu thôi."

Trần Tiến thắng rồi đang sung sướng hớn hở, thấy Hoắc Lâm mất hứng như vậy, nhanh chóng hỏi: "Sớm như vậy lên lầu làm cái gì a!"

Hoắc Lâm cười như không cười nhìn Nam Từ trong ngực một cái, cũng không quay đầu lại nói: "Trở về ăn con thỏ."

...

Một đôi đi rồi, bàn cờ này liền không tổ chức được nữa.

Trần Tiến nhìn Chu Khởi uống quả thật cũng có chút say rồi, liền chủ động hỏi: "Nếu không, em gái Nùng, em cũng mang Chu đại thiếu gia của chúng ta lên lầu nghỉ ngơi đi, lão Thẩm đều đã chuẩn bị phòng cho mọi người rồi, đi ra ngoài sẽ có người phục vụ đưa bọn em qua."

Hứa Nùng cầu còn không được, quay đầu nhìn Chu Khởi, "Chúng ta đi lên lầu."

Chu Khởi cười giống như một con cáo say rượu, "Được, anh đều nghe vợ."

https://thuviensach.vn

Sau đó, sau khi bọn họ theo người phục vụ đi rồi, Trần Tiến vẫn còn có chút chưa hồi phục tinh thần.

" Chu đại thiếu của chúng ta hôm nay lại có thể bỏ mặc người của hắn thua thê thảm như vậy, tớ cũng thật không ngờ tới."

Tuy rằng trừng phạt không phải ở trên người Hứa Nùng, nhưng lấy tính tình của Chu Khởi, chắc chắn bảo vệ hay gì gì đó, cho dù không làm tổn thương cô, cũng không nên đến mức này chứ, muốn đổi lại là lúc bình thường, hắn khẳng định đã sớm lén lén lút lút chỉ cho cô đánh cái gì rồi.

Dù sao kỹ năng chơi bài của Chu Khởi là tốt nhất trong mấy người bọn họ, tính bài cũng là lợi hại nhất, có thế nào cũng sẽ không để Hứa Nùng thua thành như vậy chứ.

Thẩm Mộ Ngạn ngược lại không vội vã rời đi, mà là ngồi ở trên ghế thong thả xoa tay của Cố Phán. Con cáo nhỏ lúc này cũng có chút buồn ngủ rồi, thành thật nằm bò trong ngực hắn, tùy ý hắn điều khiển.

Hắn nghe xong lời nói của Trần Tiến, hơi hơi lạnh nhạt đáp: "Cậu không nhìn ra hắn cố ý?"

Một câu này, ngược lại là nhắc nhở Trần Tiến, suy nghĩ một lát, hắn ở trong lòng hung hăng mắng một câu ——

Đệch, Chu Khởi này mới là sói đuôi to chân chính a.

Hắn uống nhiều như vậy, lát nữa thật muốn làm cái gì đó, vị kia nhà hắn vì chiếu cố hắn cái con ma men này, khẳng định đều sẽ thuận theo đồng ý đi.

Gian xảo! Quá gian xảo rồi!

...

https://thuviensach.vn

Chu Khởi thật có chút say, nhưng cũng không phải là nói uống nhiều thế nào, chủ yếu là uống có chút gấp.

Bình thường hắn không uống được rượu nhanh, cho nên lần này mấy ly xuống bụng, hắn đã cảm thấy đầu có chút mơ màng phình to ra.

Lúc này, ôm cô nàng nhà hắn đi về phía gian phòng, hắn chỉ cảm thấy bước chân có chút lâng lâng.

Người phục vụ đưa bọn họ đến cửa phòng, sau khi giao thẻ phòng cho Hứa Nùng, thì lễ phép cúi chào, rồi xoay người rời đi.

Hứa Nùng sợ Chu Khởi say ngã, vì thế vẫn luôn dùng thân thẻ nhỏ bé của chính mình chống đỡ ở bên cạnh hắn.

Giờ phút này cũng vậy, cô vừa đưa tay quét thẻ phòng, vừa đỡ Chu Khởi, sau khi cửa phòng mở ra, cô lại chậm chạp mang theo người đàn ông kia đi vào.

Bên trong gian phòng một mảnh tối đen, Hứa Nùng sờ soạng muốn tìm chỗ cắm thẻ phòng, nhưng nào ngờ vừa không để ý một cái, bất chợt cảm thấy trời đất quay cuồng, khi kịp phản ứng lại, bản thân đã bị Chu Khởi đè lên tường.

Trong hơi thở của hắn có hương rượu đỏ rất nồng, phả vào trước mặt cô, giữa từng hơi thở, Hứa Nùng cảm thấy ý thức của mình cũng ngấm một chút men say.

Chu Khởi thân mật cọ chóp mũi của Hứa Nùng, một lát sau, hắn khàn giọng mở miệng ——

"Vợ à, Hoắc Tam trở về ăn con thỏ rồi."

"... Ừm? Có ý gì?"

https://thuviensach.vn

Chu Khởi không trả lời câu hỏi của cô, ngược lại hỏi một đằng, trả lời một nẻo, đôi môi mỏng từng chút một mang theo lửa nóng, di chuyển đến bên tai cô, mút vành tai của cô.

Hắn thấp giọng mở miệng, mang theo men say cùng từ tính mê hoặc chết người ——

"Anh cũng muốn quyến rũ con mèo."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 69

Trong phòng rất tối, Hứa Nùng cảm thấy toàn bộ giác quan vào giờ khắc này đều bị phóng đại vô hạn, không khí trở nên đặc quánh, thân mật lại nặng nề, tim đập giống như đánh trống, chấn động khiến thần kinh của cô cũng mạnh mẽ nhảy lên theo.

Chu Khởi vẫn đè ở trước người cô, hô hấp nóng rực vẫn luôn tản mạn ở bên tai cô, môi mỏng cũng không ngừng hôn mút khẽ cắn vành tai của cô.

"Vợ à, anh muốn quyến rũ con mèo."

Lúc Chu Khởi nói chuyện, khuôn mặt tuấn tú chậm rãi di chuyển xuống phía dưới, đôi môi nóng bỏng một đường từ tai hôn đến cổ của Hứa Nùng.

Khi hắn hôn lên cổ của cô, Hứa Nùng chỉ cảm thấy một mảnh da kia bị hắn cọ sát vừa nóng vừa ngứa, cô nhịn không được hơi ngửa đầu lên, trên mặt mang theo một tia khó nhịn.

Tuy rằng trước đây hắn cũng từng ôm cô làm chuyện đi quá giới hạn vô số lần, nhưng Hứa Nùng luôn cảm thấy hôm nay hoàn toàn không giống lúc trước.

Thật giống như là nước đã đun sôi vậy, hoàn toàn không có loại cảm giác có thể dừng lại lúc bình thường kia.

Hứa Nùng có chút sợ hãi, "Chu Khởi..."

https://thuviensach.vn

Giọng nói của cô rất thấp, ngoài sự mềm mại lúc bình thường ra, trong vô thức còn mang theo một tia run rẩy.

Nhưng mà cô căn bản không biết, cô càng như vậy, càng dễ dàng khiến đàn ông nảy sinh ý muốn xé nát cô.

Chu Khởi cảm thấy bản thân hiện tại, toàn thân cao thấp căng chặt giống như tảng đá bị nung qua, hắn dùng một tia lý trí cuối cùng còn sót lại, cọ cọ lên cổ Hứa Nùng.

"Vợ à, hôm nay để anh thông qua sát hạch, cầm chứng nhận lên đường, được không?"

Hứa Nùng cảm thấy suy nghĩ của mình mơ mơ màng màng, sau một hồi khá lâu, cô dường như khẽ thở dài, sau đó nâng hai tay lên, nhẹ nhàng ôm cổ Chu Khởi.

Chu Khởi vốn đã muốn buông tha, nhưng giờ khắc này cảm nhận được động tác nhỏ của cô, nháy mắt liền phản ứng lại.

Căn bản không cho cô cơ hội đổi ý, một phen ôm ngang lưng cô, chân dài sải bước đi nhanh về phía giường lớn trong phòng.

Tiếp đến, động tác cẩn thận đặt người lên trên giường.

Bên cạnh giường là một cái cửa sổ sát đất cực lớn, ngoài cửa sổ có một suối nước nóng nhân tạo, trong ao hàng năm trữ nước nóng, mặc dù bây giờ là mùa đông, bên ngoài còn có tuyết bay lả tả, trong ao giống như trước bốc lên hơi nóng hầm hập như sương mù.

Lúc này ánh trăng rắc trên mặt nước, ánh nước lấp lánh hiện lên màu sáng bạc.

https://thuviensach.vn

Hai người ở trên giường đè lên nhau, nghiêng người vừa vặn đối diện với suối nước nóng, không hiểu sao lây nhiễm chút hơi thở lãng mạn.

Sau khi Chu Khởi đè lên người ở dưới, không vội vã hành động, mà là thân mật cọ cọ hai má của cô.

"Vợ à, anh yêu em."

Hơi thở của người đàn ông vẫn còn mang theo hương rượu, trong ánh mắt cũng có chút chếnh choáng say, nhưng Hứa Nùng lại không hiểu sao, ở trong lời nói của hắn, nghe ra sự trịnh trọng và nghiêm túc.

Im lặng giây lát, cô nhắm hai mắt lại, ôm cổ hắn, nhẹ giọng đáp lại ——

"Ừ, em cũng thế."

.....

Ngày hôm sau là Chu Khởi tỉnh lại trước.

Tối hôm qua náo loạn quá muộn, sau khi hai người thật sự nằm xuống đều thở hổn hển không ra hơi, trực tiếp mệt đến mức cái gì cũng không quan tâm, ôm nhau đi vào giấc ngủ.

Kết quả, ngày hôm sau mặt trời mới vừa nhô lên, ánh nắng lập tức chiếu vào trong phòng, lúc tia sáng quét về phía giường lớn, Chu Khởi lập tức bị nắng chiếu tỉnh lại.

Không thể không thừa nhận, loại chuyện tự mình động tay này, cùng với ôm cô nàng nhà hắn muốn làm gì thì làm... Là hai loại cảm giác hoàn toàn khác nhau.

Chu Khởi cảm thấy toàn thân cao thấp mỗi một chỗ đều thoải mái kêu gào, trong đầu không ngừng nhớ lại dáng vẻ của Hứa Nùng tối hôm qua ở

https://thuviensach.vn

trên người mình run rẩy cắn môi, trong lòng lại có ý muốn rục rịch ngóc đầu dậy.

Hắn mở mắt ra, trước tiên là cầm lấy điều khiển từ xa từ từ đóng bức màn lại, tiếp đến mượn ánh sáng mỏng manh còn sót lại, nghiêng đầu quan sát Hứa Nùng vẫn còn dang ngủ say trong ngực mình.

Cô nàng nhà hắn lúc này đang gối lên cánh tay hắn, cái chăn trắng như tuyết bởi vì động tác ngồi dậy của hắn vừa rồi mà trượt xuống một chút, đầu vai của cô hơi lộ ra trong không khí, phía trên, còn có mấy dấu vết màu đỏ tối hôm qua hắn bá đạo lưu lại.

Thật ra, không chỉ ở trên vai, mà cổ của Hứa Nùng, cánh tay, ngực, thậm chí đùi và chân... Đều bị hắn theo thứ tự để lại không ít dấu vết.

Chu Khởi lặng lẽ xuôi theo chăn quan sát vào bên trong, nhìn một mảnh cảnh xuân kia từ tối hôm qua liền bắt đầu thuộc về hắn, nhất thời dục niệm liền không khống chế được.

"Vợ à." Hắn khàn giọng dựa gần vào cô.

Sau đó, Hứa Nùng là bị hôn tỉnh, cảm giác hơi hơi khó thở khiến cô không thể không mở mắt ra, giữa lúc mơ mơ màng màng liền nhìn thấy khuôn mặt tuấn tú quen thuộc kia dán ở trước mặt mình.

"Anh làm gì vậy?" Cô hơi hơi đẩy hắn một cái, mới vừa tỉnh ngủ giọng nói vẫn còn mềm mại, mang theo giọng sữa nhỏ nhẹ.

Chu Khởi hôn khóe miệng của cô, bàn tay ở dưới chăn đốt lửa khắp nơi.

"Vợ à, anh lại đói rồi."

"..."

https://thuviensach.vn

Đã có kinh nghiệm của ngày hôm qua, Hứa Nùng đương nhiên nghe ra được lời này của Chu Khởi rốt cuộc là có ý gì, cô vốn suy nghĩ vẫn chưa tỉnh táo, bị hắn giày vò lại bắt đầu chìm chìm nổi nổi.

...

Sau đó, khi kết thúc, kim đồng hồ vừa vặn chỉ về phía mười giờ trưa.

Tấm màn trong phòng được kéo ra một nửa, xung quang không còn tối tăm như vừa mới rồi, nhưng ánh sáng lại cũng không mãnh liệt như lúc sáng sớm.

Chu Khởi đi vào phòng tắm trước xử lý bản thân sạch sẽ, sau khi đi ra rất tâm tình vô cùng sảng khoái.

Hắn nhìn Hứa Nùng còn mệt mỏi nằm úp sấp ở trên giường, không khỏi cúi người hôn hôn khóe môi cô.

"Vợ à, anh ôm em đi tắm nhé?"

"... Không cần." Hứa Nùng lúc này còn đang khôi phục trạng thái, không có chút sức lực nào, giọng nói cũng không quá lớn.

"Thật sự không cần?" Chu Khởi cười xấu xa nhếch môi, "Chân vẫn còn sức sao?"

Hứa Nùng tức đến muốn cắn người, cô giương mắt lên hung dữ trừng hắn một cái.

"Anh còn không biết xấu hổ mà nói được!"

Một lần cuối cùng kia, cô rõ ràng nói hắn nhanh một chút, kết quả người đàn ông này cố chấp giày vò cô gần bốn mươi phút đồng hồ.

https://thuviensach.vn

Cổ họng của cô cũng gào đến câm rồi, thậm chí còn nhịn không được dùng móng tay cào ra hai vệt máu ở trên lưng hắn, nhưng giống như trước không thể ngăn cản được thế tiến công vẫn luôn không dừng được của người đàn ông này.

Vì thế, hiện tại liền dẫn tới cô mệt đến mức cái gì cũng không muốn làm, chỉ muốn nằm sấp ở trên giường không dậy nữa.

Chu Khởi biết bản thân vừa nãy có chút quá đáng, cho nên lúc này đương nhiên là vừa ôm vừa dỗ dành, không dám lại trêu chọc Hứa Nùng.

Hai người lại nằm nói chuyện một lát, điện thoại Chu Khởi liền đột nhiên vang lên.

Hắn ôm bả vai của Hứa Nùng, ấn nút nghe, sau đó tùy ý trả lời: "Mẹ."

Gọi điện thoại tới là mẹ Chu, tiếng của bà ở bên kia nghe rất vui vẻ, "Con trai, buổi tối có cùng Nùng Nùng về nhà đón năm mới không?"

Hai đứa trẻ mới lĩnh giấy chứng nhận không lâu, thân là trưởng bối thật ra hắn phải cho hai người nhiều thời gian riêng tư hơn, cái này mẹ Chu cũng biết.

Nhưng mà, ngày Tết này là ngày đầu tiên của năm, mỗi năm toàn gia Chu gia đều tụ tập cùng nhau đón Tết, năm nay trong nhà có thêm thành viên mới, không cùng nhau tụ tập cũng có chút không hợp lý.

Hơn nữa, mẹ Chu có vài phần hiểu rõ về Hứa Nùng hơn hai người đàn ông trong nhà, cũng biết tình huống trong nhà cô,

vừa vặn kịp lần này ăn Tết, bà còn muốn làm thêm gì đó, cho đứa bé kia chút ấm áp của gia đình bình thường.

https://thuviensach.vn

Chu Khởi không trực tiếp trả lời, mà là che micro, nghiêng đầu hỏi Hứa Nùng một tiếng: "Mẹ hỏi chúng ta buổi tối có trở về ăn Tết hay không."

Hứa Nùng chớp mắt một cái, có chút không kịp phản ứng.

"Về... nhà cũ Chu gia sao?"

Chu Khởi gật gật đầu.

Hứa Nùng không biết nên nói cái gì, do dự trong chốc lát, nhỏ giọng hỏi: "Có phải quá nhanh hay không?"

Cô luôn có loại cảm giác không thật, tuy rằng bọn họ xác định quan hệ, nói chuyện yêu đương, thậm chí lĩnh giấy chứng nhận đều là vô cùng nhanh chóng, nhưng ở chỗ Hứa Nùng, luôn cảm thấy lâng lâng, cảm thấy mọi chuyện trải qua đều không quá chân thật.

Cho dù là tối hôm qua hai người đã thổ lộ với nhau, nhưng Hứa Nùng vẫn cảm thấy... Có chút quá nhanh.

Chu Khởi bất đắc dĩ, "Vợ à, chúng ta đều lấy chứng nhận rồi, quan hệ cũng hợp pháp, em cảm thấy anh đưa em về nhà ăn Tết còn coi là nhanh sao?"

Nếu có thể, từ khi hắn gặp cô mấy lần đầu, thì đã muốn lừa người về nhà gặp cha mẹ và ông nội rồi.

Cô nàng ngốc nghếch nhà hắn lại còn cảm thấy nhanh?

Nghe xong lời này của Chu Khởi, Hứa Nùng cắn môi lại nghĩ một chút, cuối cùng gật đầu.

Sau khi nhận được đáp án khẳng định, Chu Khởi liền lười biếng đáp lại bên kia, sau đó cúp điện thoại, Hứa Nùng thì bắt đầu thấp thỏm lo lắng.

https://thuviensach.vn

Mẹ Chu cô đã từng gặp qua, là người rất dễ dàng khiến người khác thân cận, nhưng mà cha Chu và ông nội Chu thì...

Hai người đều là người quản lý của công ty lớn, thật sự sẽ thích loại con gái không bối cảnh cũng không có ưu điểm gì như cô sao?

Con người đều là như vậy, một khi bắt đầu để ý, thì sẽ nhịn không được nghĩ ngợi lung tung.

Trước kia, Hứa Nùng chưa từng nghĩ sẽ có tương lai cùng người có thân phận như Chu Khởi, vì thế cũng chưa từng nghĩ tới những điều này, nhưng hiện thực xô đẩy, cô liền bắt đầu lo lắng không yên.

Chu Khởi đương nhiên hiểu suy nghĩ của cô, cho nên sau khi cúp điện thoại, ngay lập tức ôm lấy Hứa Nùng.

"Vợ à, em tin tưởng anh, đến Chu gia rồi, mấy người lớn chỉ biết đối xử với em còn tốt hơn đối với anh, tuyệt đối sẽ không có chuyện mà em tưởng tượng đâu."

Đầu Hứa Nùng chôn ở trong ngực Chu Khởi, rầm rì nói: "Vậy nếu bọn họ không thích em thì làm thế nào?"

"Không có chuyện không thích, bọn họ đã sớm xem qua ảnh chụp của em."

"Không phải là bề ngoài..." Giọng nói của Hứa Nùng càng ấp úng, "Em nói chính là tính cách, còn có..."

Còn có chuyện trong nhà cô.

Tuy rằng, có lẽ Chu gia không quan tâm môn đệ, nhưng hẳn là sẽ để ý gia đình của cô đi, loại như cô này, cha còn ở trong tù, mẹ lại...

Cô là người như vậy, thật sự sẽ được người lớn của Chu gia thích sao?

https://thuviensach.vn

Chu Khởi nghe ra ý tứ của cô, có chút đau lòng lại nắm thật chặt tay cô.

"Vợ à, cái gì cũng không có, những thứ em nghĩ đó đều không tồn tại. Bọn họ chỉ sẽ thương em, tin tưởng anh."

...

Ban đầu, mấy người giao hẹn ở trong biệt thự trên núi đón Tết xong rồi tách ra.

Nhưng bởi vì Chu Khởi và Hứa Nùng tạm thời có việc, cho nên kế hoạch liền hủy bỏ.

Lúc chia tay, Trần Tiến còn có chút không hài lòng.

"Việc gì thế, vội vã như vậy, nhất định phải gấp gáp xuống núi ăn Tết."

Chu Khởi không quá để ý đáp, "Đưa vợ tớ về nhà ăn Tết."

Trần Tiến vừa nghe lời này thì hứng khởi, "Ôi chao, đây là muốn mang em gái Nùng về nhà gặp người lớn trong nhà nha."

Vừa nói, hắn vừa chuyển tầm mắt nhìn về phía Hứa Nùng, "Em gái Nùng, sau khi trở về cố hết sức tố cáo nha, đem mọi uất ức mà bình thường em phải chịu đều nói một chút với cha Chu mẹ Chu, đến lúc đó để bọn họ giúp đỡ sửa trị hắn. Nếu thật sự không được, về sau em nói với anh cũng được, anh giúp em trừng trị hắn!"

Chu Khởi mặt mày đầy ý cười, "Cậu đã từng đánh thắng tớ?"

"..." Trần Tiến cạn lời, hắn đây rõ ràng là giúp Chu Khởi dỗ dành vợ, kết quả người anh em này quay đầu lại còn phá đám hắn?

https://thuviensach.vn

"Thế nào? Một ngày không hại anh em cậu liền khó chịu có phải không? Không phá đám tớ thì chết à?"

"Không phá đám ngược lại là không thể chết được." ý cười trong mắt Chu Khởi càng đậm, "Nhưng là phá đám cậu có thể làm cho tớ càng vui vẻ hơn."

"..."

Trần Tiến không muốn nói chuyện, tình huynh đệ cái gì, chỉ như thế này thôi.

...

Hai người lái xe đại khái hơn hai giờ đường xe mới tới nhà cũ Chu gia.

Nhà cũ là một biệt thự kiểu sân vườn có niên đại rất lâu đời, bên này không tính là khu vực đắt nhất của Bắc thành, nhưng sống ở đây đều là một ít gia tộc lớn được gọi tên của Bắc thành.

Vẻ ngoài của biệt thự nhìn đã có chút cũ rồi, không giống một ít biệt thự có phong cách hiện đại bây giờ, sau khi Hứa Nùng xuống xe cẩn thận nhìn hai cái, cảm thấy có chút giống nhà cao tầng kiểu Tây thời dân quốc

Chu Khởi dừng xe ở trong sân, sau khi tắt máy đầu tiên là xuống xe, tiếp đến vòng qua đầu xe, đi về bên phía Hứa Nùng.

Hắn vươn tay về phía cô, dáng vẻ thong thả lười biếng, nhưng trong lời nói lại lộ ra một tia trịnh trọng.

"Đi thôi, bà xã, chúng ta về nhà."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 70

Mẹ Chu vốn là đang chuẩn bị cơm tân niên thật vui vẻ.

Tuy rằng không khí ngày đầu năm so với đêm trừ tịch, hương vị của năm có kém một chút, nhưng dù sao cũng là bắt đầu năm mới, cảm giác nghi lễ cũng vẫn là phải có.

Bà đã hỏi thăm qua Chu Khởi về sở thích của Hứa Nùng, lại đặc biệt hỏi thăm Hứa Nùng có thứ gì thích ăn nhất hay không, sau khi Chu Khởi báo tên mấy món ăn, còn nói cô nàng của hắn thích ăn đồ ngọt.

Mẹ Chu vừa nghe đến cái này, lập tức liền lên tinh thần.

Giao việc làm đồ ăn chính cho đầu bếp trong nhà, sau đó bà chuyên tâm bắt đầu làm bánh ngọt.

Mẹ Chu trước kia từng học mỹ thuật, bình thường ở nhà cũng thích tùy tiện tô vẽ, thông thường ngày Tết làm đồ ngọt bánh ngọt cũng sẽ tự mình trang trí.

Trước đây, hình vẽ trên mặt bánh ngọt đều là ảnh chung kiểu hoạt hình của cả Chu gia, hôm nay bà cố ý để trống ra một chỗ, muốn để lại cho Hứa Nùng, để cô tự tay vẽ lên.

Mẹ Chu thật ra cũng giống Chu Khởi, đều cấp bách muốn cho Hứa Nùng nhiều cảm giác an toàn hơn một chút.

https://thuviensach.vn

Bà cảm thấy, đứa bé kia ngày tháng trước đây trải qua quá khổ rồi, cần người cho cô sự ấm áp, cho cô nhiều thêm chút ngọt ngào.

Sau khi làm xong hết thảy, mẹ Chu liền chuẩn bị thay quần áo, gọi điện thoại cho chồng và cha chồng, kêu họ nghỉ việc sớm một chút trở về ăn Tết.

Nhưng không nghĩ tới chính là, chuyện phía sau vẫn còn chưa kịp làm, ngược lại trước tiên nghênh đón hai vị khách không mời mà đến.

Người tới là em gái của mẹ Chu, dì nhỏ của Chu Khởi, mà đi theo bên cạnh bà ta, là tiểu thanh mai của em họ Chu Khởi, cũng là người những năm này vẫn luôn tìm cơ hội muốn quấn lấy Chu Khởi, Cố Thiến Thiến.

Mẹ Chu nhìn thấy hai người này thì rất đau đầu, Cố Thiến Thiến ngược lại không có gì, bà không cần cho đối phương sắc mặt tốt.

Nhưng đứa em gái này của bà, bởi vì sự qua đời đột ngột của con trai đả kích quá lớn, nhiều năm như vậy bà và Chu Khởi vẫn luôn đều là nhân nhượng lại nhân nhượng, nhượng bộ rồi nhượng bộ.

Rất nhiều chuyện trong quá khứ, Chu Khởi không để ý, cũng là mắt nhắm mắt mở bỏ qua.

Nhưng là chuyện chung thân đại sự của hắn bà ta người làm dì nhỏ này cũng muốn nhúng tay vào, hơn nữa còn muốn giới thiệu cho Chu Khởi đứa con gái có loại nhân phẩm không ra làm sao kia.

Đừng nói thằng chó con nhà bà có đồng ý hay không, người làm mẹ là bà đây là người đầu tiên phản đối.

Có điều phản đối thì phản đối, lúc thật sự đối mặt với đứa em gái này, bà vẫn là có phần cẩn thận, sợ lại kích thích đối phương đến mức phải uống thuốc, nằm viện.

https://thuviensach.vn

Lúc Cố Thiến Thiến đi theo dì nhỏ của Chu Khởi tiến vào, nhìn thấy mẹ Chu liền ngọt ngào lên tiếng chào hỏi, kêu "Bác gái."

Nhưng mẹ Chu ngay cả nhìn cũng không liếc nhìn cô ta một cái, lời nói cũng là hướng về phía dì nhỏ của Chu Khởi nói: "Giờ đang là Tết, em sao lại đến đây?"

Cố Thiến Thiến bị người hoàn toàn không để mắt tới, bĩu môi, trong lòng có không phục cùng oán giận, nhưng rốt cuộc cũng không dám nói thêm cái gì.

Cô ta và em họ của Chu Khởi là thanh mai trúc mã, tên nhóc kia và Chu Khởi hoàn toàn là hai kiểu tính cách, đơn thuần, kích động chết đi được, một chút hương vị đàn ông cũng không có.

Cô ta có thể lựa chọn ở cùng một chỗ với đối phương, hoàn toàn là bởi vì quen với sự yêu thương và cưng chiều của hắn đối với mình.

Thật ra, trước kia Cố Thiến Thiến từng nảy sinh một ít ý nghĩ không nên có đối với Chu Khởi, dù sao Chu Khởi là loại đàn ông có gia thế bối cảnh, diện mạo dáng người đều không thể soi mói.

Nhưng cô ta cũng biết, thân phận của bản thân không xứng với hắn, vì thế cũng đã chôn phần tâm tư kia ở trong lòng, mặt ngoài vẫn là anh anh em em với em họ của Chu Khởi.

Chỉ có điều cô ta không nghĩ tới chính là, ông trời thế nhưng ở phía sau cho cô ta một cơ hội như vậy.

Em họ của Chu Khởi qua đời cô ta quả thật từng có một đoạn thời gian đau khổ, dù sao trên thế giới này người đàn ông toàn tâm toàn ý trả giá vì cô ta chỉ có một mình hắn, nhưng là phần đau khổ này cũng không lâu lắm, liền bị niềm vui bất ngờ thay thế.

https://thuviensach.vn

Dì nhỏ của Chu Khởi trong tiềm thức vẫn luôn xem Chu Khởi thành em họ hắn, tuy rằng ở mặt ngoài bà ta phân biệt được rất rõ ràng, nhưng là cô ta thường xuyên theo bên người bà ta, rõ ràng suy nghĩ trong lòng của dì nhỏ Chu Khởi rốt cuộc là cái gì.

Ở trong mắt bà ta, Chu Khởi chính là em họ hắn, chính là con trai bà ta.

Vì thế, sau đó bà ta mới có thể cảm thấy, Chu Khởi nên là ở cùng một chỗ với Cố Thiến Thiến, mới có thể vẫn luôn đẩy Cố Thiến Thiến tới bên cạnh hắn.

Cố Thiến Thiến đương nhiên đồng ý, vốn là lúc không thể có được thứ tốt hơn, cô ta mới lựa chọn như vậy. Sau đó thứ bình thường không còn, quay đầu đột nhiên có người nói cho cô ta biết có thể bồi thường cho cô ta một người càng tốt hơn, vậy cô ta sao có thể còn đau khổ nữa? Lén lút ngoài vui sướng bất ngờ ra chính là may mắn.

Mà Chu Khởi cũng trọng tình trọng nghĩa, tuy rằng chuyện của em họ quả thật không liên quan nhiều với hắn, nhưng hắn vẫn đứng trên lập trường của dì nhỏ, bao dung bà ta, ngoài sự tồn tại của cô ta ra, Chu Khởi gần như đáp ứng mọi yêu cầu của dì nhỏ.

Chỉ nhìn vào những việc này, Cố Thiến Thiến liền có lòng tin, lấy tính cách của Chu Khởi và sự kiên trì của dì nhỏ, chuyện cô ta tiến vào cửa lớn của Chu gia, tuyệt đối ở trong tầm tay.

Cho nên, lúc này cho dù mẹ Chu xem nhẹ cô ta, không nhìn cô ta, cô ta cũng phải nhịn, dù sao người này về sau rất có khả năng chính là mẹ chồng của cô ta.

Mà dì nhỏ của Chu Khởi nghe xong lời của mẹ Chu, có chút oán giận nhìn bà.

https://thuviensach.vn

"Em còn có thể tới làm gì? Đương nhiên là đến chờ Chu Khởi a."

Dì nhỏ của Chu Khởi vừa nói vừa mang theo Cố Thiến Thiến đi vào bên trong, trực tiếp đặt túi trong tay lên bàn trà trong phòng khách, một chút cảm giác đi nhà người khác làm khách cũng không có, ngược lại giống như là về tới địa bàn của mình.

Sau khi bà ta ngồi xuống, còn đưa mắt về phía Cố Thiến Thiến, cười nói với cô ta: "Mau tới, Thiến Thiến, ngồi đi."

Mẹ Chu cạn lời, bà chỉ thiếu chút kích động đuổi người ra ngoài.

Nhịn rồi nhịn, bà nhìn thời gian, cảm thấy Chu Khởi và Hứa Nùng sắp đến, vì thế vội nói: "Có chuyện gì hôm khác lại nói đi, lát nữa chị bảo Chu Khởi gọi điện thoại cho em, em qua đây đem người trong nhà đều đặt xuống sao? Cái tết này còn ra cái gì."

Dì nhỏ của Chu Khởi và chồng, sau khi con trai qua đời hai vợ chồng vẫn luôn sống cùng với bố mẹ bên chồng, cho nên bình thường năm mới, bà ta đều là đón năm mới ở nhà mình.

"Chị nhưng đừng bó buộc em. Chu Khởi nếu là muốn gọi nó đã sớm gọi cho em rồi, sẽ chờ tới bây giờ sao?" Trong lúc dì nhỏ nói chuyện, lại than thở, giống như là có chút bất đắc dĩ nhìn mẹ Chu, "Chị, không phải em nói chị, Chu Khởi cũng không còn nhỏ nữa, cũng nên tìm một cô gái tốt rồi, em đây cũng sắp vì nó mà nát lòng rồi, chị ngược lại thì tốt, buông tay không để ý giống như người không có việc gì!"

Mẹ Chu trong lòng nói thầm, để ý cái gì chứ, thằng chó con nhà bà tự hắn có thể xử lý hết thảy, chung thân đại sự cũng đã sớm giải quyết xong rồi.

Có điều giờ đang là ngày tết, bà cũng không chuẩn bị kích thích em gái mình, dù sao từng có ví dụ của mấy năm trước.

https://thuviensach.vn

Cho nên im lặng một lát, bà nói: "Được được, lát nữa chị sẽ nói với nó, nhưng mà bất kể thế nào, hôm nay không phải là lúc nói chuyện này, hơn nữa chị bên này lát nữa còn có khách muốn tới, nếu không em xem, em mang người đi trước đi?"

Dì nhỏ của Chu Khởi không vừa lòng nhíu mày, mới vừa muốn nói cái gì đó, bảo mẫu đột nhiên từ bên ngoài mở cửa lớn ra.

"Phu nhân, cậu chủ đưa người về rồi!"

Lời vừa nói ra, Chu Khởi và Hứa Nùng liền dắt tay nhau từ ngoài cửa tiến vào.

Mẹ Chu chỉ cảm thấy đầu như muốn nứt ra, theo bản năng liền dùng ánh mắt ra hiệu cho Chu Khởi.

Nhưng đã muộn rồi, dì nhỏ của Chu Khởi đã thấy bóng dáng của Hứa Nùng, cũng nhìn ra tư thế thân mật giữa hai người.

Sắc mặt của bà ta nhất thời trầm xuống, mang theo sự nghiêm khắc và bất mãn mà chỉ có trưởng bối mới có, "Chu Khởi, đã xảy ra chuyện gì!"

Chu Khởi vốn tâm tình rất không tệ, nhưng giờ khắc này cũng bị làm cho có chút phiền.

Hắn liếc nhìn dì nhỏ, lại lạnh lùng quét ánh mắt lướt qua Cố Thiến Thiến ở sau lưng bà ta, cuối cùng nắm bàn tay nhỏ bé của Hứa Nùng, nói: "Em đi phòng bên trước, nghỉ ngơi một lát, chờ lúc nữa anh lại tìm em."

Mẹ Chu vừa nghe thế nhanh chóng gật đầu, "Đúng đúng, Nùng Nùng à, đi, theo mẹ đi nghỉ ngơi một lát."

Bà cũng không muốn con dâu nhà mình vừa tới Chu gia đã nghe thấy một đống chuyện tối tăm rối loạn, hơn nữa thật nếu như dì nhỏ của Chu

https://thuviensach.vn

Khởi nói cái gì đó không tốt, Hứa Nùng nói không chừng trong lòng phải nghĩ thế nào đây.

Những lúc thế này, bà nhất định phải đứng ở bên phía con trai.

Hứa Nùng nhận ra không khí không đúng, gật gật đầu chuẩn bị cùng mẹ Chu rời đi. Khi sắp đi, cô còn có chút không yên lòng, ngẩng đầu nói với Chu Khởi: "Nói chuyện cho tốt, không được kích động."

Tuy rằng không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng có thể nhìn ra trạng thái của Chu Khởi không đúng, hôm nay là ngày đầu năm, hắn là ngày vui vẻ ăn tết, cô không hy vọng phát sinh chuyện gì không tốt.

Chu Khởi vừa nghe lời này của cô nàng nhà hắn, bật cười, "Được, nghe lời vợ."

Hai người ở cửa nói thầm gì đó, dì nhỏ của Chu Khởi nghe không rõ lắm, nhưng là từ trao đổi của hai người mà nhìn, liền có thể nhìn ra sự thân mật giữa bọn họ.

Mà Cố Thiến Thiến ở phía sau bà ta hiển nhiên cũng thấy rõ điểm này, có chút sốt ruột túm lấy cánh tay của dì nhỏ, "Dì, dì xem bọn họ..."

Dì nhỏ xoay tay lại vỗ vỗ mu bàn tay của cô ta, dường như vỗ về, động viên, "Yên tâm, có dì ở đây, không ai bắt nạt được con, cũng không ai đoạt được đồ của con."

Vừa nghe lời này, Cố Thiến Thiến yên lòng không ít, thậm chí còn khiêu khích nhìn về phía Hứa Nùng bên kia.

Hứa Nùng không để ý cô ta, cũng không nhìn về phía cô ta, sau khi nói chuyện xong với Chu Khởi, thì cùng với mẹ Chu rời đi.

https://thuviensach.vn

Đến sảnh bên, mẹ Chu lôi kéo Hứa Nùng ngồi xuống, do dự không biết nên nói với cô một chút về chuyện của dì nhỏ Chu Khởi hay không.

Hứa Nùng nhìn ra ý tứ của mẹ Chu, liền mở miệng trước: "Mẹ không cần cẩn thận với con, chuyện trước kia mẹ muốn nói thì nói, không nói cũng không sao. Ở chỗ con, Chu Khởi là người đáng tin tưởng trăm phần trăm, con sẽ không tùy tiện chỉ bởi vì người nào đó hoặc việc gì đó, liền sinh ra suy nghĩ khác."

Mẹ Chu vừa nghe đến đó, sự yêu thích trong lòng đối với con dâu nhà mình càng nhiều, cũng quyết định nói rõ ràng mọi chuyện với cô.

Chẳng qua hiện tại thời gian quá gấp, một đôi lời cũng nói không rõ, mà Chu Khởi bên kia lại không biết bị dì nhỏ của hắn quấn lấy thế nào.

Vì thế, mẹ Chu nghĩ một chút, quyết định vẫn là trước tiên giúp con trai giải quyết vấn đề lớn, rồi lại nói chuyện thật tốt với con dâu.

Nghĩ đến đây, bà vỗ vỗ bàn tay nhỏ bé của Hứa Nùng, "Con dâu à, vậy con trước tiên ở đây một lát, mẹ đi giúp đỡ thằng nhóc kia. Con không biết đâu, dì nhỏ của nó khó chơi lắm, lại thích cố tình gây sự, nó có đôi khi ngại vì tình cảm sẽ không trực tiếp nói gì, nhưng mẹ thì khác à, mẹ lại không phải là con cháu của cô ta, không cần cho cô ta mặt mũi. Lời mà Chu Khởi không có cách nào nói ra, mẹ nói thay nó!"

Hứa Nùng vừa nghe lời này, nhịn không được cười một chút, gật gật đầu.

Sau khi mẹ Chu đi rồi, bảo mẫu mang lên cho Hứa Nùng ấm trà nóng, còn cười nói là cậu chủ nhà cô ta phân phó, cố ý ở bên trong cho thêm táo đỏ và long nhãn, để Hứa Nùng làm ấm thân thể.

Hứa Nùng uống ấm trà kia, đầu lưỡi ngọt ngào, trong lòng cũng cảm thấy ngọt ngào.

https://thuviensach.vn

Đang lúc cô chuẩn bị rót chén thứ hai, sảnh bên đột nhiên lại có người tới, nâng mắt nhìn lên, là người vừa mới rồi đứng ở phía sau dì nhỏ của Chu Khởi.

Cố Thiến Thiến rất không dễ dàng gì thừa dịp lúc Chu Khởi, mẹ Chu và dì nhỏ tranh chấp quyết liệt, chuồn êm đến bên này.

Cô ta không biết thân phận của Hứa Nùng, cũng không biết cô và Chu Khởi đã lĩnh giấy chứng nhận vợ chồng, vẫn tưởng rằng Hứa Nùng chỉ là bạn gái mới của Chu Khởi mà thôi, không có danh phận gì.

Cho nên lúc này nhìn Hứa Nùng, mang theo cao ngạo cùng khinh miệt của người đến trước.

"Đừng tưởng rằng hiện tại Chu ca ca thích cô, cô liền có thể muốn làm gì thì làm. Cô hẳn không biết đi? Hắn trước đây nghe lời dì nhỏ hắn nhất, lần này nếu dì nhỏ không đồng ý, các người không có khả năng ở cùng một chỗ! Cô ít mơ mộng làm Thiếu phu nhân nhà giàu đi!"

Hứa Nùng xem nhẹ câu nói kế tiếp của cô ta, chỉ nắm chắc một ít trọng điểm phía trước.

"Chu Khởi nghe lời dì nhỏ của hắn nhất?"

Cố Thiến Thiến vừa nghe cái này, liền cảm thấy Hứa Nùng là đang sợ hãi, vì thế càng thêm đắc ý.

"Đúng vậy, con trai của dì nhỏ trước kia đi theo Chu ca ca đua xe, sau đó xảy ra chuyện ngoài ý muốn, tuy rằng không có quan hệ gì với Chu ca ca, nhưng hắn lại vẫn cảm thấy áy náy, vẫn luôn bồi thường dì nhỏ. Mà hôm nay, dì nhỏ đưa tôi tới đây, cũng là hy vọng tôi có thể ở cùng một chỗ với Chu ca ca. Bất kể từ thời gian quen biết, hay là nhìn từ phương diện khác, tôi đều mạnh hơn cô nhiều. Cô nếu như vẫn luôn tiếp tục dây dưa, chính là kẻ thứ ba không biết xấu hổ!"

https://thuviensach.vn

Cố Thiến Thiến có chút khinh miệt trợn mắt nhìn Hứa Nùng, "Kẻ thứ ba chính là muốn gặp báo ứng, cô còn trẻ, không thể nghĩ không thông như vậy đi!"

Hứa Nùng nghe được nội dung mà bản thân muốn nghe, trong đầu ngược lại ổn định một chút.

Cô chậm rãi uống thêm một ngụm trà nóng, sau đó đặt chén trà xuống, nhàn nhạt nhìn về phía Cố Thiến Thiến.

"Cô nói cái khác tôi đều đồng ý, nhưng là chỉ có một điểm, cô hẳn là vẫn chưa biết đi?"

Giọng điệu của Hứa Nùng rất bình tĩnh, giống như căn bản không để người phụ nữ này vào mắt.

"Tôi và Chu Khởi đã sớm lĩnh giấy chứng nhận kết hôn rồi, từ góc độ pháp luật mà nói, người muốn chen chân vào giữa chúng tôi, mới có thể tính là kẻ thứ ba."

Nói đến đây, trên mặt Hứa Nùng có chút ý cười.

"Cô vừa rồi nói không sai, làm kẻ thứ ba quả thật sẽ gặp báo ứng. Cô còn trẻ, sẽ không nghĩ quẩn đi?"

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 71

Trà nóng trên bàn vẫn chậm rãi tỏa ra hơi nóng.

Hai người Hứa Nùng và Cố Thiến Thiến, một người ngồi một người đứng. Theo lý mà nói, khí thế của người đứng hẳn là càng mạnh hơn mới phải, thế mà Cố Thiến Thiến lại không hiểu sao cảm nhận được một tia cảm giác áp bách.

Tại khoảnh khắc kia, khi cô ta nghe thấy Hứa Nùng nói đã lĩnh giấy chứng nhận kết hôn với Chu Khởi, đáy mắt hiện lên một chút hoảng hốt cùng kinh ngạc.

Nhưng là nghĩ lại một lần nữa, nếu thật sự như người phụ nữ này nói, cô ta và Chu Khởi đã là vợ chồng hợp pháp, vậy tại sao bản thân mình cho tới bây giờ chưa từng nghe được tin tức Chu Khởi kết hôn?

Loại đại thiếu gia nhà giàu giống như hắn, sao có thể kết hôn mà không tổ chức hôn lễ? Cho dù hắn lại muốn điệu thấp, Chu gia chắc chắn sẽ không đồng ý đi?

Cho nên, người phụ nữ này nhất định là đang nói dối!

Nghĩ đến đây, Cố Thiến Thiến vốn còn có chút cảm xúc hoảng hốt nhất thời ổn định lại, ánh mắt nhìn Hứa Nùng cũng mang theo châm biếm trào phúng.

"Tôi nói cô người phụ nữ này thật đúng là, khoác lác cũng phải có mức độ chứ? Trước tiên không nói Chu ca ca có phải thật coi trọng cô hay

https://thuviensach.vn

không, hay chỉ là với chơi đùa với cô mà thôi. Chỉ nói việc cô nói cô và Chu ca ca đã kết hôn..."

Nói tới đây, Cố Thiến Thiến cười lạnh một tiếng, dáng vẻ kia chỉ thiếu lấy lỗ mũi trút giận.

"Cô không thể không biết Chu ca ca có bối cảnh gia đình thế nào đi? Cô cảm thấy nếu hắn kết hôn, sẽ không tổ chức hôn lễ, trong vòng luẩn quẩn sẽ không có một chút tin tức gì sao? Tôi thật sự là thay cô cảm thấy nhục nhã, nói dối cũng không biết đỏ mặt sao? Cái gì cũng chưa rõ ràng đã ở chỗ này ăn nói linh tinh, cũng không biết Chu ca ca rốt cuộc coi trọng cô ở chỗ nào, diện mạo thì cũng thường thường, đầu óc còn tốt, hắn lại còn có thể đưa cô về!"

Hiện tại trong lòng Hứa Nùng chỉ thấy buồn cười đến cực điểm.

Cô vốn tưởng rằng người phụ nữ này gọi Chu Khởi gọi đến thân mật như vậy, mở miệng là Chu ca ca, khẳng định sẽ có khởi đầu sâu xa gì đó với hắn, nhưng không ngờ đến lại không quen đến mức này.

Ngày đó Chu Khởi lĩnh giấy chứng nhận, rõ ràng đã phát tin tức đăng ký kết hôn ở trong vòng bạn bè, hễ là người trong WeChat của hắn, hắn là sẽ đều nhìn thấy đi?

Nhưng người phụ nữ này bây giờ vẫn đang nghi ngờ độ tin cậy trong lời nói của mình, có thể thấy cô ta ngay cả WeChat của Chu Khởi cũng không có.

Hứa Nùng nhìn cô ta, cảm thấy giống như là đang nhìn một tên hề nhảy nhót, nhịn không được lại bật cười.

Cố Thiến Thiến thấy lời của cô ta không có tác dụng gì đối với Hứa Nùng, ngược lại còn làm cô bật cười, nhất thời vừa thẹn vừa tức giận.

https://thuviensach.vn

"Cô có ý gì?! Cô đang cười cái gì? Cô dựa vào cái gì mà cười chứ! Tôi nói không đúng sao! Cô rõ ràng chính là đang nói dối." Lúc cô ta nói chuyện rất kích động, cũng không quan tâm bản thân có phải là chuồn êm qua đây hay không, giọng nói vô thức liền đề cao tám độ, muốn nâng cao khí thế của bản thân.

Hứa Nùng thật sự không muốn lại ngốc ở cùng một chỗ với loại người như vậy, luôn cảm thấy là đang lãng phí thời gian, cô lần nữa đặt cốc trà mới uống được một nửa trong tay lên trên bàn trà, chuẩn bị đứng dậy rời đi.

Cố Thiến Thiến làm sao có thể thả người, mục đích lần này cô ta đến sảnh bên chính là vì đả kích người phụ nữ này, muốn để cô ta tự mình biết khó mà lui.

Vì thế, cô ta thấy Hứa Nùng muốn đi, ngay lập tức tiến lên kéo chặt cánh tay của Hứa Nùng.

Mà cùng lúc đó, trong phòng khách Chu Khởi và hai trưởng bối cũng vẫn đang cãi lộn vòng quanh.

Dì nhỏ của Chu Khởi lúc này biểu tình không hài lòng trên mặt rất nghiêm trọng, bà ta căn bản không có cẩn thận nghe lời nói vừa rồi của mẹ Chu, vẻn vẹn sau khi nghe thấy Chu Khởi và Hứa Nùng ở cùng một chỗ, liền sa sầm mặt, cái gì cũng nghe không vào.

Bà ta xị mặt, như là nhẫn nhịn rồi lại nhẫn nhịn, cuối cùng run tay, chỉ về phía Chu Khởi.

"Con, cái thằng bé này, con để dì nói con cái gì mới tốt a?! Dì đã tìm cho con một cô gái ngoan ngoãn ưu tú như vậy, con không cần, sau đó vì tránh né dì ương ngạnh đi ra ngoài ở mấy tháng, kết quả không ngờ, hiện tại người trở lại rồi, còn mang về cho dì một đứa con gái hoang dã?!"

https://thuviensach.vn

Chu Khởi vốn trong lòng đã tích tụ tức giận, lúc này nghe thấy dì nhỏ sỉ nhục Hứa Nùng, sự lạnh lẽo trên mặt càng đậm.

"Dì nhỏ, cô gái của cháu có tên, cô ấy gọi là Hứa Nùng, không gọi là cái gì đứa con gái hoang dã."

Dì nhỏ ở chỗ Chu Khởi từ trước tời giờ luôn là được bao dung nhân nhượng, mà ngay cả lúc em họ hắn mới vừa qua đời, bà ta cả ngày oán trách Chu Khởi, đánh chửi Chu Khởi, đứa bé này cho tới bây giờ cũng chưa từng cãi lại bà ta một câu.

Nhưng hiện tại lại có thể vì một đứa con gái mới vừa quen biết, cãi lời bà ta như vậy, bà ta làm sao có thể chịu được!

"Chu Khởi! Con thật sự là trưởng thành rồi có phải không?! Con đã quên nhiều năm như vậy dì đối xử với con thế nào? Dì..."

—— "Á!!"

Dì nhỏ của Chu Khởi còn chưa nói xong, thì chợt nghe thấy từ sảnh bên kia truyền đến một tiếng thét chói tai.

Chu Khởi trong lòng giật thót, hắn còn chưa biết Cố Thiến Thiến cũng đi tới bên đó, vì thế cho rằng tiếng thét này là của Hứa Nùng.

Vì thế, hắn không quan tâm nhiều, nâng bước chân đi về hướng bên đó.

Mẹ Chu và dì nhỏ của Chu Khởi nghe tiếng cũng cùng nhau đứng dậy đi theo, nào ngờ đến bên kia nhìn một cái, té ngã trên mặt đất chính là Cố Thiến Thiến.

Hứa Nùng vốn cũng không muốn để ý đến cô ta, kẻ tự biên tự diễn này, muốn bình tĩnh rời đi, nhưng không ngờ Chu Khởi lại qua đây nhanh

https://thuviensach.vn

như vậy.

Chu Khởi ngay cả nhìn cũng không nhìn người phụ nữ nằm trên mặt đất một cái, trực tiếp nắm chặt bàn tay nhỏ bé của Hứa Nùng, vội vàng hỏi: "Vợ, sao vậy? Thương tổn đến chỗ nào rồi?"

Hứa Nùng lắc đầu, còn chưa kịp nói chuyện, người ngồi trên đất ngược lại là đoạt trước nói.

"Chu ca ca! Anh nhìn cho rõ ràng nha! Người bị bắt nạt là em!"

Cố Thiến Thiến vừa nãy túm lấy Hứa Nùng không cho cô đi, Hứa Nùng sau đó ngại phiền, lực giãy ra liền lớn một chút. Nhưng sức lực có lớn, cũng không đến mức đẩy người ngã, là Cố Thiến Thiến thuận thế tạo ra tình huống có lợi cho bản thân, vào lúc Hứa Nùng hất tay thoát khỏi cô ta, trực tiếp mượn lực của cô, ngã ngồi trên mặt đất.

Khoảnh khắc ngã xuống kia, cô ta trực tiếp kêu ra tiếng, mục đích chính là hấp dẫn mấy người ở trong phòng khách qua đây.

Dì nhỏ của Chu Khởi thấy người mà mình mang đến đột nhiên như vậy, làm sao có thể còn nhịn được nữa.

Bà ta nhanh chóng tiến lên vài bước, một phen nâng Cố Thiến Thiến dậy.

"Thiến Thiến, xảy ra chuyện gì?"

Cố Thiến Thiến trình độ quá thấp rồi, cô ta muốn vừa khóc vừa trả lời, nhưng lúc nói chuyện, cứ thế một giọt nước mắt cũng không nặn ra được, chỉ bẹp miệng, dáng vẻ oan ức đến cực điểm.

"Dì nhỏ, con thật là sắp ủy khuất chết đi được. Vừa nãy con thấy mọi người nói chuyện phiếm, không dám quấy rầy, liền nghĩ tán gẫu với chị gái

https://thuviensach.vn

này một chút..."

Cô ta còn chưa nói xong, Chu Khởi đã lạnh lùng ngắt lời cô ta, "Cô gái của tôi không lớn tuổi hơn cô, lớn lên cũng trẻ hơn cô."

Mẹ Chu vừa nghe lời này của con trai, nhanh chóng tiếp lấy đề tài câu chuyện: "Đúng nha, lần sau lại muốn gọi người khác là chị, trước tiên soi gương nhìn xem nếp nhăn trên mặt mình đi, nếp nhăn này cũng sắp bắt kịp tôi rồi, vẫn có ý tứ gọi con dâu của tôi là chị."

Cố Thiến Thiến nghẹn lại, lần này vành mắt ngược lại là đã có chút ẩm ướt, thật sự cảm thấy nhục nhã, vì thế trừng đôi mắt ửng đỏ nhìn về phía dì nhỏ của Chu Khởi, "Dì nhỏ..."

Dì nhỏ của Chu Khởi nhíu mày, quay đầu lại có chút oán trách nói: "Chị! Chu Khởi! Hai người nói ít đi hai câu! Nghe Thiến Thiến nói một chút vừa rồi đến cùng là đã xảy ra chuyện gì!"

Cố Thiến Thiến thấy có người cho cô ta chỗ dựa, nháy mắt lại có sức lực.

"Con chính là muốn cùng... Vị kia tán gẫu một chút, sau đó nói rồi nói, vị kia không biết vì cái gì đột nhiên sinh ra thái độ thù địch rất lớn đối với con, còn nói cô ta và Chu ca ca đã kết hôn lĩnh giấy chứng nhận rồi. Con... Con liền nghĩ nếu Chu ca ca thật sự kết hôn, có thể nào không nói cho dì nhỏ người chứ? Đúng không? Cũng không có khả năng không tổ chức hôn lễ đi? Liền nghi ngờ vài câu."

Trong lúc Cố Thiến Thiến nói chuyện, biểu cảm điềm đạm đáng yêu, dáng vẻ chịu oan ức.

"Có thể là lời của con chọc đến vị kia đi... Cô ta liền đột nhiên nổi giận, sau đó đẩy con ngã ở đây."

https://thuviensach.vn

Dì nhỏ của Chu Khởi nghe đến chỗ này thì nghe không nổi nữa, bà ta vừa nãy bị ức hiếp từ chỗ mẹ Chu và Chu Khởi, vào giờ khắc này tất cả cùng bộc phát.

"Chu Khởi! Đứa con gái lỗ mãng này đã làm cái chuyện tốt gì con đã nhìn thấy đi! Thiến Thiến nói một câu cô ta nói dối, cô ta cũng chịu không được! Thứ nhân phẩm kiểu này, con lại vẫn có thể dám đưa về nhà?! Con rốt cuộc có biết tốt xấu hay không! Hả?!"

Mẹ Chu là người đầu tiên không vui lòng, mới vừa muốn mắng vài câu để cho đứa em gái này của mình tỉnh táo một chút, Chu Khởi lại ở bên kia dẫn đầu mở miệng trước.

Chu Khởi cũng không nói gì nhiều, chỉ đơn giản nói một câu: "Cô gái của cháu không nói dối, bọn cháu thật sự đã kết hôn rồi, hiện tại là vợ chồng hợp pháp."

Dì nhỏ sửng sốt, Cố Thiến Thiến ngồi dưới đất cũng ngây người.

Cô ta ngàn tưởng vạn tưởng, làm sao cũng không ngờ tới, cuối cùng sẽ là kết quả như vậy.

Kết hôn rồi?

Người phụ nữ kia không có nói dối?!

Bọn họ thật sự kết hôn rồi?!!

Một lát sau, dì nhỏ phản ứng lại, lửa giận quanh người càng nhiều, tư thái sắp nổi điên.

"Chu Khởi!! Con được lắm! Nói chuyện yêu đương cũng không nói với dì một tiếng cũng thôi đi, bây giờ ngay cả kết hôn cũng giấu dì?! Con, con..."

https://thuviensach.vn

Dì nhỏ không biết nên nói thế nào, thở hổn hển vài cái, run tay chỉ thẳng vào Chu Khởi, giống như là hắn đã làm ra tội ác tày trời gì.

Cuối cùng hô to một câu: "Con như vậy, xứng đáng với đứa em đã chết của con sao! Con đừng quên! Nó là bởi vì sao mới qua đời! Nếu như không có con, nó không có khả năng động vào đua xe! Cũng không có khả năng tuổi còn trẻ cứ như vậy đi rồi!! Những năm này dì đã xem con như nó, xem như con trai ruột mà đối xử mà nuôi dưỡng! Kết quả con chính là báo đáp dì như vậy sao?! Con lại xứng đáng với dì sao!"

Không khí ở trong nháy mắt đó có chút đình trệ.

Chu gia đối với cái chết của em họ Chu Khởi, luôn luôn là chuyện kiêng kị không nói tới.

Tuy nói, chuyện năm đó quả thật không có bao nhiêu quan hệ với Chu Khởi, dù sao hắn đã cố gắng hết sức ngăn cản, nhưng là cũng đúng như lời của dì nhỏ đã nói, em họ quả thật là bởi vì sùng bái Chu Khởi, mới có thể khắp nơi bắt chước, mọi chỗ muốn làm được xuất xắc như hắn.

Cũng chính bởi vì điểm này, Chu Khởi những năm này mới có thể vẫn luôn có áy náy, đối mặt dì nhỏ cũng nhiều hơn một phần thấu hiểu và bao dung so với người thường.

Nhưng là bất kể nhân nhượng gì cũng có giới hạn, hắn không thể mọi chuyện đều làm theo ý của dì nhỏ, lần này cho dù là khiến cho bà ta thất vọng, hắn cũng không thể lại thỏa hiệp.

Im lặng một lát, Chu Khởi liếc nhìn về phía bên kia, mới vừa muốn mở miệng, lại đột nhiên bị Hứa Nùng đoạt trước.

Cô nàng nhà hắn khuôn mặt bình tĩnh, chính diện đối mặt với dì nhỏ và Cố Thiến Thiến.

https://thuviensach.vn

"Dì nhỏ, cháu biết dì không thích cháu, nhưng có vài điểm, cháu nhất định phải nói rõ ràng.

Thứ nhất, vừa nãy lời nói của vị tiểu thư kia, tất cả đều là lời nói dối. Cháu chưa từng bởi vì cô ta mà nổi điên, có thể nói ra chuyện kết hôn với Chu Khởi, cũng là bởi vì cô ta châm biếm vu tội cháu là kẻ thứ ba trước.

Thứ hai, loại chuyện thẹn quá hóa giận cố ý đẩy cô ta ngã xuống đất, càng là lời nói vô căn cứ. Chúng cháu tán gẫu đến cuối cùng, cô ta vẫn luôn cố tình gây sự, cháu thật sự không muốn lại ở chỗ này lãng phí thời gian, muốn rời đi. Là cô ta túm cháu lại trước, ngang ngạnh kéo cháu không cho cháu đi. Lúc cháu tránh thoát, vô ý vung cánh tay, cô ta liền trực tiếp thuận thế ngã trên mặt đất, sau đó hét lên."

Hứa Nùng nói xong những điều này, trực tiếp để lộ ra cánh tay trái của mình, vốn dĩ trên cổ tay trắng nõn, lúc này thật sự xuất hiện dấu vết màu đỏ.

Chu Khởi đau lòng không thôi, tức giận trong lòng cũng càng ngày càng tăng, mới vừa muốn mở miệng xử lí người phụ nữ kia, lại chợt cảm thấy cô nàng nhà hắn ở một bên, nắm lấy tay hắn.

"Thứ ba, dì nói sai rồi. Con trai dì là người đã thành niên, người đã trưởng thành phải chịu trách nhiệm đối với hành động của mình, năm đó vì sao xảy ra chuyện, sau khi xảy ra chuyện Chu khởi lại là làm như thế nào, dì hẳn là nhớ rõ hơn ai khác đi? Hiện tại dì luôn miệng nói nhiều năm như vậy, anh ấy xứng đáng với dì sao? Vậy cháu hỏi lại một câu, nhiều năm như vậy, dì lại xứng đáng với anh ấy sao?"

Lời nói của Hứa Nùng có khí phách, từng câu từng chữ như là thanh kiếm sắc bén, đâm thẳng vào trong lòng mỗi người.

Chu Khởi trầm mặc nhìn người ở bên cạnh, hắn hình dung không ra cảm giác hiện tại là gì, hắn chỉ biết, khi cô gái của hắn nói chuyện, bàn tay

https://thuviensach.vn

có chút run rẩy.

Cô giờ này khắc này, thật giống như một cô gái cực kỳ sợ ra chiến trường, nhưng lại bởi vì hắn, phủ thêm áo giáp, cầm lên đao kiếm, đón đầu thiên quân vạn mã ở phía trước, cắn răng kiên trì ———

Vì hắn mà chiến đấu.

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 72

Không biết có phải là bị đâm chọc đến đau chân hay không, sắc mặt của dì nhỏ lúc trắng lúc xanh, lửa giận trong đáy mắt càng ngày càng mạnh.

Thật ra nhiều năm như vậy, tinh thần của bà ta lúc tốt lúc xấu, quả thật từng có rất nhiều lần, thật sự đem Chu Khởi nhận thành con trai của mình, nhưng càng nhiều thời điểm, bà ta vẫn có thể phân biệt rõ ràng hai người.

Nhưng cho dù như vậy, sau khi con trai qua đời, bà ta cũng tập trung toàn bộ tinh lực cùng "Tình mẫu tử" vào trên người Chu Khởi, ở trong mắt bà ta, đứa cháu này không khác gì con trai bà ta.

Nhưng mà hiện tại, hắn vậy mà một câu cũng chưa từng hỏi bà ta, im hơi lặng tiếng liền kết hôn với một đứa con gái mà bà ta không quen biết, giờ hắn đưa đứa con gái kia về, lại chọc vào nỗi đau của bà ta như vậy, ở trước mặt mọi người nhục nhã bà ta!

Bà ta làm sao có thể nhịn được!

Vì thế, bà ta không hề nghĩ ngợi, bước vài bước lên phía trước, giơ tay lên muốn cho Hứa Nùng một cái tát!

Khí thế của dì nhỏ Chu Khởi rất mạnh mẽ, bà ta nghĩ rằng Hứa Nùng sẽ né tránh, sẽ phản kháng, nhưng không ngờ tới, cuối cùng thành công ngăn cản bà ta, thế nhưng chính là đứa cháu trai của bà ta, Chu Khởi.

Chu Khởi còn nhanh hơn Hứa Nùng một bước, trực tiếp giống như một tầng lá chắn bảo vệ ở trước mặt Hứa Nùng, tiếp đến mặt không đổi sắc

https://thuviensach.vn

nắm lấy cổ tay của dì nhỏ, hung hăng vung sang bên cạnh.

Lửa giận trong lòng hắn từ vừa nãy đã tích tụ lại, nếu không phải lúc trước Hứa Nùng ngăn cản hắn, Chu Khởi đoán chừng đã sớm muốn bạo phát rồi.

Hắn đã nhịn quá lâu, cho nên đối với động tác của dì nhỏ cũng không có bất kỳ cái gì kiềm chế hay nhẫn nại.

Người mà hắn rất không dễ dàng gì mới lấy về nhà, bản thân cũng không nỡ hù dọa cô, vẫn luôn xem như bảo bối mà nâng niu trong lòng bàn tay, làm sao có thể tha thứ người khác ức hiếp như vậy?

Cho dù là người thân của hắn cũng không được.

Mà dì nhỏ của Chu Khởi ở bên này cũng là vẻ mặt không không thể tin, đã lâu như vậy rồi, Chu Khởi cho tới bây giờ chưa từng nặng lời với bà ta một câu, mặc dù bà ta trước kia lúc tinh thần hỗn loạn, đánh hắn mắng hắn, hắn cho tới bây giờ cũng chưa từng phản kháng.

Hiện tại hắn lại có thể vì một người phụ nữ, động thủ với bà ta?!

"Chu Khởi! Con điên rồi sao! Con nhìn cho rõ ta là ai! Ta chính là dì nhỏ của con! Con hiện tại vì một con đàn bà như vậy, động tay với ta?!"

Trên mặt Chu Khởi giống như treo một tầng băng lạnh, hắn nhàn nhạt nhìn dì nhỏ ngồi xổm trên mặt đất, trầm giọng mở miệng: "Ngài hắn là thấy may mắn bản thân là dì nhỏ của tôi, nếu không chuyện vừa mới rồi, tuyệt đối không có khả năng qua được nhẹ nhàng như vậy."

Dì nhỏ kinh ngạc trợn tròn mắt, giọng nói lại đề cao thêm vài phần, "Con có ý gì?! Như thế nào, nếu ta động vào con đàn bà kia, con còn muốn giết ta sao?!"

https://thuviensach.vn

Chu Khởi không muốn để ý bà ta cố tình gây sự, cũng không để ý lời bà ta nói.

"Dì nhỏ, trước kia dì làm cái gì với tôi, yêu cầu cái gì, tôi không phải bởi vì sợ dì mới không phản kháng, mà là tôi cảm thấy không quan trọng. Dì cho rằng phản ứng của tôi là áy náy cũng được, là tâm tư muốn bù đắp cũng được, tôi đều không quan tâm. Nhưng hiện tại, dì bắt đầu tổn thương người mà tôi xem như bảo bối..."

Màu sắc trong con ngươi của Chu Khởi dần lạnh đi, quanh người cũng từ từ hiện lên hơi thở u ám tàn độc mà hắn rất ít để lộ ở trước mặt người nhà.

"Vậy cái phần gọi là "Áy náy" kia, liền không cần thiết tồn tại nữa."

"Trước kia rất nhiều chuyện tôi chưa từng nhắc tới, không có nghĩa là tôi không biết, chỉ là tôi cảm thấy đều là chuyện nhỏ, mở một con mắt nhắm một con mắt liền cho qua. Liền ví dụ dì năm lần bảy lượt nói với tôi, công ty của dượng cần tiền quay vòng, tìm tôi muốn tiền. Nhưng trên thực tế những số tiền đó đi nơi nào, dì hẳn là rõ ràng hơn tôi đi?"

Trong lúc Chu Khởi nói chuyện, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Cố Thiến Thiến ở sau lưng dì nhỏ.

Thật ra số tiền mà dì nhỏ muốn cũng không nhiều lắm, mỗi lần mấy chục vạn, ngẫu nhiên hắn sợ bà ta bởi vì tiền mà buồn bực tức giận, còn có thể cho bà ta nhiều hơn một ít. Nhưng rất nhiều lần sau đó, hắn đều phát hiện chỉ cần hắn vừa gửi tiền qua, dì nhỏ liền sẽ đưa người đàn bà họ Cố này đi mua túi xách và cùng quần áo mới.

Nhưng cũng không phải bởi vì hắn giống như đàn bà ngấm ngầm điều tra chi tiêu trong thẻ của dì nhỏ, mà là bởi vì cửa hàng mà dì nhỏ mua quần áo cho cô ta, cũng là nhãn hiệu mà bình thường mẹ hắn sẽ mặc. Rất nhiều

https://thuviensach.vn

lần hắn theo lệnh mẹ hắn, đi lấy giúp quần áo, người quản lý của cửa hàng cũng sẽ vì có quan hệ với hắn, nói một ít chuyện phiếm.

Thường xuyên qua lại, chuyện dì nhỏ vì mua đồ cho Cố Thiến Thiến mà nói dối hắn, liền lộ ra.

Có điều, Chu Khởi trước kia không để ý, hắn biết Cố Thiến Thiến lòng dạ không trong sáng, nhưng là ít nhất khi cô ta đang được lợi, thì không có khả năng làm ra chuyện gì tổn thương dì nhỏ. Càng đừng nói cô ta khi đó dỗ dành dì nhỏ đến vui vẻ, cho dù là biểu hiện giả dối, cũng là khiến dì nhỏ tạm thời thoát khỏi nỗi ám ảnh về đứa con đã mất.

Chu Khởi biết bản thân không có cách nào, nhưng nếu người khác có thể khiến cho dì nhỏ nhất thời vui vẻ, hắn cũng cảm thấy là chuyện tốt.

Rồi sau đó hắn thấy tinh thần của dì nhỏ dần dần chuyển biến tốt lên, cũng từng đề cập với mẹ hắn, để bà nhắc nhở dì nhỏ, đề phòng Cố Thiến Thiến kia một chút. Nhưng dì nhỏ không những không nghe, thậm chí sau đó còn có ý muốn tác hợp hắn cùng người phụ nữ kia.

Vừa nghĩ đến đây, Chu Khởi mở miệng, giọng nói càng lạnh hơn.

"Tôi cảm thấy bên kia đã không cần giúp đỡ, vậy tôi về sau cũng không cần thiết lại lấy tiền cứu tế các người nữa. Dù sao em họ qua đời cũng nhiều năm như vậy rồi, các người dựa vào Chu gia lâu như vậy, hút máu cũng đủ nhiều rồi, cũng là lúc nên thử quay lại cuộc sống lúc trước rồi."

Lời này Chu Khởi nói xong, dì nhỏ vẫn còn chưa kịp phản ứng, Cố Thiến Thiến ở phía sau ngược lại là cuống lên trước.

Nhà dì nhỏ không nghèo nhưng cũng không phải rất giàu có, ban đầu cô ta chưa từng thấy qua Chu Khởi và người của Chu gia thì cũng thôi đi,

https://thuviensach.vn

dựa vào điều kiện của gia đình dì nhỏ, cuộc sống của cô ta cũng sẽ rất vui vẻ.

Nhưng bây giờ cô ta đã thấy qua nơi càng cao hơn, hơn nữa mấy năm này dì nhỏ cầm tiền mà Chu Khởi cho, dưỡng cô ta như một tiểu thư nhà giàu chân chính, thậm chí còn nói về sau sẽ để Chu Khởi tìm quan hệ để cho cô ta tiến vào giới giải trí!

Cái này... này nếu đều sụp đổ, tan biến rồi...

Vậy cô ta còn không bằng chết cho xong!

"Chu ca ca, anh đừng như vậy, dì nhỏ..."

Chu Khởi căn bản ngay cả nhìn cũng không muốn nhìn đến cô ta, hô một tiếng về phía sau: "Dì Vương, gọi chú Trương lại đây, ném người phụ nữ này ra ngoài cho tôi."

Nếu không phải sợ hù dọa cô nàng nhà hắn, hắn tuyệt đối không thể nhẹ nhàng như vậy bỏ qua cho cái người họ Cố này, có thể giả vờ có thể diễn kịch cùng thôi đi, lại còn dám động tay với cô nàng nhà hắn.

Vừa nghĩ đến đây, hắn liền nhịn không được quay người, cẩn thận từng li từng tý nắm lấy tay của Hứa Nùng nâng lên.

"Vợ à, vẫn còn đau sao?"

Hứa Nùng không ngờ tới hắn sẽ đột nhiên ở loại thời điểm này hỏi mình cái này, tuy rằng cảm thấy không khí không đúng, nhưng lại cũng không hiểu sao có chút nóng mặt.

Cô dùng ánh mắt ra hiệu cho hắn, lại nhéo nhéo lòng bàn tay của hắn, tỏ ý hắn tém tém lại chút.

https://thuviensach.vn

Nhưng Chu Khởi giống như không nhìn thấy cũng không cảm nhận được, cái gì cũng không nói, giống như trước không coi ai ra gì quan sát dấu vết màu đỏ trên cổ tay của Hứa Nùng.

Hai người mà Chu Khởi vừa mới nhắc tới, là bảo mẫu và lái xe của Chu gia.

Hai người nghe thấy phân phó của cậu chủ, lúc này cũng đều nhanh chóng chạy chậm tới.

Dì nhỏ vẫn còn sững sờ đứng tại chỗ, thấy thật sự có người đi về phía bọn họ bên này, muốn xuống tay với Cố Thiến Thiến, lập tức kêu lên: "Tôi xem ai dám động đến Thiến Thiến! Muốn đem nó ném ra ngoài! Vậy thì cũng đem tôi ném ra đi!"

Lời này của bà ta vốn dĩ chính là lấy bản thân ra uy hiếp Chu Khởi, trước kia loại chuyện này bà ta đã từng làm quá nhiều rồi, hơn nữa mỗi lần đều có tác dụng.

Lại không ngờ, lần này Chu Khởi một chút phản ứng cũng không có, thậm chí ngay cả đầu cũng không nâng lên, thuận miệng phân phó: "Dì nhỏ là trưởng bối, bà nói cái gì thì là cái đó, lời vừa rồi các người đều nghe thấy đi?"

Giọng nói của Chu Khởi không có cảm xúc gì, có chút lạnh.

"Chiếu theo mà làm đi."

Người có mặt ở đây đều sững sờ, có điều cũng may chú Trương lái xe phản ứng đủ nhanh, tuy rằng không có thật sự giống như Chu Khởi nói đem người ném ra ngoài, nhưng cũng mang theo thái độ mạnh mẽ, túm lấy người đuổi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Chuyện phía sau Chu Khởi thật sự lười lại để ý tới, tiếng la, tiếng gọi thật to của dì nhỏ vẫn luôn không ngừng, từ gần đến xa, cuối cùng dần dần mất hẳn.

Nhưng Chu Khởi giống như vẫn luôn bịt tai không nghe thấy, lôi kéo Hứa Nùng đến phòng khách, sau khi phân phó người lấy túi nước đá đến, liền cẩn thận chườm nước đá lên cổ tay của Hứa Nùng.

Mẹ Chu cũng tựa như không quá để ý chuyện vừa rồi, lúc này nhìn thấy vợ chồng son thân mật ngồi cùng một chỗ, dáng vẻ Chu Khởi vừa là đau lòng vừa là quan tâm, bà liền nhịn không được cười trộm.

Hứa Nùng cảm nhận được ánh mắt của mẹ Chu, có chút không tự nhiên, rút tay ra.

"Thật ra cũng không có gì, chỉ là nhìn có chút đỏ, không đau lắm đâu."

"Đừng động đậy." Chu Khởi nhíu mày, không cho Hứa Nùng cơ hội lui lại, cầm túi nước đá nhẹ nhàng chườm lên cổ tay của cô, "Người đàn bà kia trước khi chưa gặp được dì nhỏ có phải giết heo hay không chứ? Lực tay lớn như vậy, lâu như vậy rồi mà vết đỏ cũng chưa tan hết."

Mẹ Chu cười đến vui vẻ, Hứa Nùng cũng nhịn không được mím môi cười.

Sau đó, nhìn hai người càng ngày càng thân mật, mẹ Chu cũng lười lại làm bóng đèn, lặng lẽ đứng dậy đi sang phòng bếp bên kia, để lại không gian trong phòng khách cho hai người.

Chu Khởi chườm nước đá cho Hứa Nùng một lúc lâu mới dừng tay.

Cuối cùng, hắn đặt túi nước đá xuống, xoay tay lại ôm lấy bả vai của Hứa Nùng, một phen kéo người vào trong ngực.

https://thuviensach.vn

Chu Khởi đặt cằm lên đỉnh đầu của cô, trong giọng nói có sự áy náy mà trước giờ chưa từng có.

"Vợ à, xin lỗi, để em chịu uất ức không nên có rồi."

Hứa Nùng hơi ngây người ra, hoàn toàn không ngờ tới hắn sẽ nói những cái này.

Có lẽ trước kia cô từng gặp qua quá nhiều người cùng sự việc độc ác hơn dì nhỏ của Chu Khởi đi, vì thế sự việc ngày hôm nay với cô mà nói, thật sự cũng không tính là cái gì.

Hơn nữa, Chu Khởi cuối cùng cũng là bởi vì cô, lựa chọn đoạn tuyệt với dì nhỏ.

Hắn vì để cô hết giận, đập tan điểm cân bằng giữa người thân với nhau, tuy rằng lúc trước lời trong tiếng ngoài hắn nói không quan tâm, bao dung đối với dì nhỏ cũng không phải bởi vì áy náy.

Nhưng Hứa Nùng nhìn ra được, hắn là người coi trọng tình cảm, em họ qua đời đối với hắn khẳng định ảnh hưởng rất lớn, cho dù không muốn thừa nhận, hắn cũng không có thể không thừa nhận, lâu như vậy tới nay, hắn quả thật là ôm tâm tư thay thế em họ làm tròn đạo hiếu, mới có thể nhẫn nhịn dì nhỏ.

Nhưng hiện tại hắn vì cô, sắp xếp lại đoạn quan hệ vốn không bình thường này, chặt đứt. Hắn đã làm đủ rồi, hoàn toàn không cần lại thay người khác nhận lỗi.

Mà cô vì sao nhìn rõ ràng hết thảy, nhưng lại không ngăn cản?

Thật ra, là bởi vì cô cảm thấy Chu Khởi không nên trả giá nhiều như vậy, rõ ràng không phải lỗi của hắn, vì cái gì cuối cùng mọi hậu quả xấu, lại toàn bộ muốn hắn chịu trách nhiệm chứ?

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến đây, Hứa Nùng nằm ở trong ngực hắn, nhẹ giọng mở miệng: "Em không tức giận, cũng không cảm thấy bọn họ đáng để em tức giận."

Chu Khởi dường như có chút không tin, buông cô ra, dịch người về phía sau một chút, tỉ mỉ nhìn khuôn mặt của cô.

"Thật sao?"

"Ừ, thật."

Chu Khởi cười, cúi đầu hôn trộm một cái lên khóe miệng của Hứa Nùng, "Cô gái của anh thật tốt."

Hứa Nùng giương mắt nhìn hắn, "Đừng vội khen, em không tức giận chuyện của dì nhỏ, nhưng không có nghĩa là không giận cái khác."

"Hả? Còn có cái gì nữa?"

"Cố Thiến Thiến kia, anh có phải nên giải thích một chút hay không?" tuy rằng Hứa Nùng vừa nãy cảm thấy không có gì, nhưng bây giờ bình tĩnh suy nghĩ một chút, vẫn là cảm thấy người phụ nữ kia làm cho mình có chút khó chịu, "Trước đây không phải anh đã nói, cho tới bây giờ chưa từng dây dưa với bất kỳ người phụ nữ nào sao? Như vậy xin hỏi ngài Chu, vị tiểu thư họ Cố kia là chuyện gì xảy ra?"

Khi Hứa Nùng nói chuyện giọng nói không lớn, cũng không giống người phụ nữ khác hùng hổ doạ người khi chất vấn bạn trai, nhìn thì hung dữ, nhưng giọng điệu vẫn ngọt ngào mềm mại giống như lúc bình thường.

Trong lòng Chu Khởi sinh ra từng trận ngứa ngáy, hận không thể lập tức vác người lên lầu ức hiếp một phen.

Hắn lười biếng hướng về phía cô cười, hơn nửa ngày cũng không trả lời.

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng trừng mắt nhìn hắn, duỗi tay chọc chọc cơ bắp chặt căng bên hông hắn.

"Anh cười cái gì!"

Chu Khởi thật sự nhịn không được, nâng mặt cô, cúi đầu lại hung hăng hôn một cái lên môi cô.

"Vợ à, anh rất vui." Hắn không ngừng hôn cánh môi cùng khóe môi của cô, giọng khàn khàn nói.

"Vui cái gì?" Hứa Nùng bị hắn hôn đến mức có chút ngứa, trốn về phía sau, nhưng căn bản trốn không thoát.

"Vui vì em ghen nha."

Thật ra ở trong lòng Chu Khởi, hắn vẫn luôn cảm thấy tình cảm của Hứa Nùng đối với mình, tuyệt đối không nhiều như hắn đối với cô.

Có điều, trước kia hắn không cảm thấy có cái gì, cô nàng nhà hắn từ nhỏ đã chịu nhiều đau khổ như vậy, ở trong loại hoàn cảnh thiếu thốn yêu thương mà lớn lên, không hiểu làm thế nào thích người khác, yêu người khác là một chuyện rất đỗi bình thường.

Chỉ cần cô lưu lại bên cạnh hắn, đi theo hắn, nhận được tình yêu của hắn là đủ rồi.

Nhưng hôm nay Hứa Nùng chủ động bảo vệ hắn, hiện tại lại bởi vì người phụ nữ không có quan hệ gì mà ghen tuông... Loại dấu hiệu này đều như là đang nói với Chu Khởi, cô gái của hắn càng ngày càng quan tâm đến hắn.

Cái này sao có thể làm cho người ta không vui chứ?

https://thuviensach.vn

Vừa nghĩ, Chu Khởi lại vừa cười tiến sát vào hôn cô một cái, thậm chí còn nhịn không được, khẽ cắn môi dưới của Hứa Nùng một chút.

"Sau này loại dấm vô bổ này ăn nhiều một chút, anh thích nhìn."

Hứa Nùng trừng hắn, tay lại hung hăng nhéo khối thịt bên hông hắn một chút, "Vậy anh đừng hối hận."

"Không đâu, thật sự, vợ, em liền làm thật mạnh, về sau thấy có người khác giới xuất hiện ở bên cạnh anh trong vòng mười mét, em đều có thể lấy cái này làm lý do mà giận dỗi với anh, chồng em không sao, anh chịu được."

Hứa Nùng không biết phải làm sao, cảm thấy Chu Khởi hiện tại không bình thường, cũng lười lại cãi nhau với hắn, đẩy tay hắn ra, cất bước chuẩn bị đi phòng bếp giúp đỡ.

Mẹ Chu bởi vì sau khi đến phòng bếp không có việc gì làm, cho nên đang giúp dì bảo mẫu nhặt rau. Sau khi Hứa Nùng qua đây, trực tiếp cũng đi theo cùng làm.

Mẹ Chu nhìn đôi môi của hai người có chút sưng tấy ửng đỏ, còn có cái gì không rõ nữa, nhếch môi cười trộm hai cái, sau đó hắng giọng, trịnh trọng nói: "Cái đó, Nùng Nùng à, con xem hiện tại thời gian cũng không còn sớm, đoán chừng trong chốc lát ăn xong cơm tối đã sắp đến nửa đêm rồi. Bên ngoài tuyết lại rơi, không tiện lái xe, nếu không hôm nay các con liền ngủ ở bên này đi?"

Hứa Nùng cũng cân nhắc đến điểm này, không muốn để Chu Khởi ngày tuyết rơi mạo hiểm lái xe đêm, cho nên liền đồng ý không chút do dự.

Nói xong, cô dường như là nghĩ tới điều gì, đột nhiên lại thêm một câu nữa.

https://thuviensach.vn

"Dì..." Xưng hô này vừa gọi ra một chữ, Hứa Nùng cũng cảm thấy không đúng lắm, im lặng giây lát, cô kiên trì, dưới cái nhìn chăm chú của mẹ Chu và Chu Khởi, cứng rắn gọi ra một từ khác.

"Mẹ."

Mẹ Chu vui vẻ không thôi, "Ôi chao! Con dâu, có chuyện gì!"

Mặt Hứa Nùng rất nóng, thẹn thùng không thôi, nhưng lời đã nói tới đây, cũng không có lý do dừng lại.

Vì thế cô lại nói: "Con là muốn nói, nếu ngủ bên này, có thể cho con mượn thảm yô-ga của mẹ một đêm hay không, con muốn dùng một chút."

Sảnh bên cạnh chính là phòng tập thể thao mà người Chu gia bình thường ở nhà dùng để rèn luyện thân thể, lúc trước Hứa Nùng ở đó, đã nhìn thấy trên đất xếp tấm thảm yô-ga, cho nên cô mới có thể mở miệng mượn cái này.

Một tiếng "Mẹ" kia của Hứa Nùng dỗ dành mẹ Chu trong lòng giống như nở hoa, bây giờ còn có cái gì không thể đáp ứng, liên tục gật đầu đồng ý.

"Được được, bây giờ mẹ liền đem tấm thảm yô-ga lên phòng trên lầu cho các con."

Nói rồi, mẹ Chu hăm hở đi lên lầu.

Chu Khởi thấy mẹ hắn đi rồi, thảnh nhiên dán về phía Hứa Nùng, bàn tay to ở bên hông cô ái muội vuốt ve qua lại.

"Vợ à, buổi tối còn muốn vận động à?"

Lời nói rơi xuống, hắn cười xấu xa tiến đến bên tai cô, dán vào vành tai cô thổi khí, khi lại mở miệng, giọng nói cố ý đè rất thấp.

https://thuviensach.vn

"Muốn vận động thì nói với chồng, anh giúp em, chúng ta làm cái khác để tiêu cơm."

Hứa Nùng quay đầu lại nhìn hắn một cái, nói: "Mượn thảm yô-ga không phải vì vận động, là để cho anh ngủ."

"...?"

"Anh không phải nói thích xem em ăn dấm sao?"

Trong lúc Hứa Nùng nói chuyện, khóe miệng hơi hơi vểnh lên, cực kỳ giống bạn nhỏ làm chuyện xấu.

"Bước đầu ăn dấm chính là, không cho anh lên giường."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 73

Khi ông cụ Chu và ông Chu trở về, cũng đã xấp xỉ hơn tám giờ tối rồi.

Bên ngoài tuyết lúc này đã rơi rất dày, nhưng cũng may hai người một đường từ lúc lên xe ở công ty đến khi về đến nhà xuống xe, đều có trợ lý và lái xe giúp đỡ che ô chiếu cố, cho nên đầu vai của hai người cũng không bị dính tuyết, cũng không nhìn ra dáng vẻ quá nhếch nhác.

Hứa Nùng lần đầu tiên lấy tư cách là con cháu tới Chu gia, đương nhiên là ngay lập tức tới cửa đón bọn họ.

Chu Khởi nhìn dáng vẻ căng thẳng của cô, thấy rất buồn cười. Vào lúc hai vị trưởng bối còn chưa hoàn toàn đi vào trong nhà, lặng lẽ kề sát tới trước mặt cô, nói khẽ với cô: "Vợ à, thương lượng một chút, buổi tối chuyện ngủ thảm yô-ga miễn đi, lát nữa anh sẽ giúp em ứng phó hai người này."

Hứa Nùng liếc hắn một cái, hết sức vô tình giội nước lạnh, "Em tự mình làm được, cảm ơn."

Vừa thấy biện pháp này không thể thực hiện được, Chu Khởi lại thay đổi sách lược, hắn cố ý kể khổ, giả vờ đáng thương.

"Vợ à, ngủ trên mặt đất lạnh lắm, em nỡ lòng nào để chồng em chịu nỗi khổ này sao?"

"Anh có phải quên chuyện trong nhà bật sưởi dưới sàn hay không hả? Hơn nữa hôm qua, anh sau đó không phải nói đau thắt lưng..."

https://thuviensach.vn

Khi Hứa Nùng nói lời này, mặt đỏ bừng bừng, ánh mắt trốn tránh nhìn xuống, cũng không biết là vô ý hay là cố tình, thoáng nhìn về bên hông của Chu Khởi một cái, "Vừa lúc làm ấm xoa dịu một chút."

"..."

Chu Khởi muốn hộc máu, hôm qua lời ở trên giường kia có thể coi là thật sao!

Hắn nếu không thuận miệng nói bừa một cái lý do đau thắt lưng, có thể dỗ dành cô, để cô ở phía trên sao!

Hơn nữa, mục đích của bản thân sau đó cũng không đạt được, hiện tại lại bị cô nàng nhà hắn nghi ngờ vấn đề năng lực...

Chu Khởi cảm thấy con sóng này quả thực là lỗ vốn lớn rồi.

Đang nghĩ làm thế nào nói với cô một câu thật tốt thì cha Chu và ông cụ Chu liền từ bên ngoài tiến vào.

Hai vị trưởng bối đều biết Hứa Nùng hôm nay tới đây, nhưng lại không ngờ tới cô sẽ theo Chu Khởi ở cửa chờ bọn họ.

Trong lúc nhất thời không có chuẩn bị gì, dưới chân bước chân cũng dừng lại.

Chu Khởi ngược lại phản ứng tự nhiên, thái độ rất tùy ý giới thiệu Hứa Nùng.

" Ông nội, cha, đây là vợ con, cũng là cháu dâu và con dâu của hai người, Hứa Nùng."

Hứa Nùng vốn đã có chút căng thẳng, lúc này vừa nghe Chu Khởi trịnh trọng như vậy trước tiên nói ra thân phận của cô, trong đầu càng rất là hoảng loạn.

https://thuviensach.vn

Cô mạnh mẽ áp chế nhịp tim càng lúc càng nhanh, nhìn hai người có địa vị cao ở đối diện, trên người mang theo khí tràng mạnh mẽ của người bề trên, dẫn đầu gật gật đầu.

"Cháu chào ông."

Sau khi gọi xong tiếng này, Hứa Nùng lại nhìn về phía cha Chu bên kia một chút, thấy ông Chu từ lúc vào nhà thì trên mặt không có biểu cảm gì, nhất thời có chút không chắc chắn nên gọi thế nào.

Nghĩ một chút, cô mới mở miệng: "Chú... Cháu chào chú."

Hứa Nùng gọi xong lại có chút hối hận, cô và Chu Khởi cũng đã lĩnh chứng nhận rồi, lại gọi là chú có thể có chút không lễ phép hay không? Nhưng là cha của Chu Khởi nhìn... Luôn cảm thấy vẻ mặt giống như là đối với cô không rất vừa lòng, biểu cảm cũng không có ôn hoà như ông nội Chu, nếu như cô tùy tiện gọi tiếng cha, ông ấy càng chán ghét mình thì phải làm thế nào?

Tâm tư rối rắm lan tràn trong lòng, làm cho Hứa Nùng có chút ủ rũ. Mẹ Chu là người có nhãn lực thế nào a, nhìn thấy con dâu mình như vậy, liền hiểu rồi.

Bà nhanh chóng tiến lên phía trước, dùng sức nhéo ông Chu một cái.

"Cái mặt liệt này của ông có thể thu lại cho tôi hay không, lúc còn trẻ hù dọa tôi thì cũng thôi đi, bây giờ còn hù dọa con dâu tôi nữa?!"

Nói rồi, mẹ Chu quay đầu, khi nhìn về phía Hứa Nùng, biểu tình lập tức lại rất ôn hòa từ ái.

"Nùng Nùng nha, đừng sợ, cha chồng con chính là loại mặt cá chết, khi còn trẻ lúc ông ấy theo đuổi mẹ, cứng ngắc làm mẹ tưởng là mình thiếu

https://thuviensach.vn

tiền ông ấy chứ, mẹ từng đưa ông ấy đi gặp bác sĩ, bác sĩ nói kiểu của ông ấy là mặt liệt, là bệnh, phải trị."

Ông Chu nghe vợ bôi đen mình, rất bất đắc dĩ, còn chưa nói gì, liền thấy mẹ Chu lại dùng sức nhéo ông ta một cái.

"Cười lên cho em!"

Ông Chu từ trước đến giờ bị vợ quản nghiêm, bà xã nhà mình đã lên tiếng, ông ta đương nhiên phải chiếu theo mà làm.

Cho nên dưới cái nhìn chăm chú của cả nhà, vị phó chủ tịch của công ty đã được niêm yết này, người đàn ông ở trên thương trường thủ đoạn mạnh mẽ cứng rắn nói một không hai, chậm chạp, cứng nhắc, kéo khóe miệng lên.

Ông ta cười quá gượng ép, mẹ Chu nhìn mà cũng thấy có chút vô cùng thê thảm, bà lén lút quan sát Hứa Nùng một chút, sau đó nhỏ giọng nói với ông Chu: " Loại lộ răng kia."

Ông Chu bất đắc dĩ, đôi môi lại chậm chạp mở ra, lộ ra một hàm răng trắng bóng khỏe mạnh.

Hứa Nùng được sủng ái mà sợ hãi, cô biết mẹ Chu để cha Chu làm những cái này là vì mình, lúc này cũng biết cha Chu không phải là không hài lòng với cô mới có thể như vậy, vì thế lo lắng và căng thẳng của cô lúc trước cũng không còn nữa, càng nhiều hơn là xấu hổ và không đành lòng.

"Mẹ... Mẹ đừng làm khó dễ... chú nữa, con không để ý đâu."

Xưng hô này nói xong, Hứa Nùng cũng cảm thấy có điểm không thích hợp, Chu Khởi ở một bên nghe xong cũng cười không ngừng, tiếp đến đè giọng tiến đến trước mặt Hứa Nùng, lười biếng nói với cô: "Vợ à, xưng hô này của em làm anh cảm thấy, cha anh là lão Vương ở cách vách."

https://thuviensach.vn

"..." Hứa Nùng vốn là cực kỳ quẫn bách, nghe xong lời của Chu Khởi, mặt đỏ bừng bừng, đưa tay hung hăng nhéo một cái ở sau lưng hắn.

Chu Khởi chịu đựng, ý cười trên mặt càng ngày càng đậm, cánh tay cũng duỗi về phía sau, nắm lấy cái tay đang làm loạn của cô nàng nhà hắn kia, sau đó giữ chặt lòng bàn tay cô.

Mẹ Chu nghe Hứa Nùng nói, vẻ mặt đắc ý hướng về phía cha Chu nhướng nhướng mày.

"Nhìn thấy chưa? Con dâu nhưng là sửa miệng với tôi nha, vừa nãy cũng gọi cha là "Ông nội" rồi, chỉ vẫn gọi ông là chú, điểm xuất phát của ông đã kém chúng ta một khoảng xa nha!"

Ông cụ Chu vẫn luôn không nói chuyện, nhưng nghe xong lời mẹ Chu nói, cũng yên lặng cười cười.

Ông Chu trầm mặc giây lát, sau đó từ trong túi công văn lấy ra một phong bì màu đỏ đưa cho Chu Khởi.

Chu Khởi nhận lấy, sau đó sờ sờ một chút, nhận ra bên trong có một cái thẻ, trong nháy mắt liền rõ ràng đây là có ý gì.

"Nào, bà xã, đây là cha cho em hồng bao gặp mặt, nhanh nhận lấy."

Chu Khởi nói xong, không cho phân trần liền giao cái phong bì màu đỏ kia vào trong tay Hứa Nùng. Hứa Nùng có loại cảm giác nhận được củ khoai lang nóng phỏng tay, cầm lấy thứ nhẹ nhàng kia, không biết nên làm thế nào mới tốt.

Nghĩ một chút, cô cũng không dám nhìn ông Chu, chỉ hơi hơi cong eo về phía ông, nói tiếng "Cảm ơn".

https://thuviensach.vn

Ông Chu vẫn là dáng vẻ không có biểu cảm gì, nghe xong Hứa Nùng nói, trịnh trọng lên tiếng.

"Cái hồng bao kia xem như là dùng làm phí sửa miệng, nếu đã nhận, thì nên..."

Chu Khởi quả thực sắp bị dáng vẻ kiêu ngạo này của cha hắn chọc cười chết mất, hắn đỡ bả vai của Hứa Nùng, nhéo nhéo, "Vợ à, em mau sửa miệng gọi tiếng "Cha" đi, nếu không anh đoán cha anh đêm nay sẽ nghẹn chết."

Ông Chu bị vợ làm mất mặt thì cũng thôi đi, lúc này còn muốn bị con trai cười nhạo, cái này ông ta sao có thể nhịn được.

Sắc mặt lạnh dần, vừa muốn răn dạy thằng nhãi này vài câu, thì nghe thấy giọng nói mềm mại của cô bé ở bên cạnh, bất chợt vang lên: "Cha."

Trong nháy mắt, băng sương trên mặt cha Chu toàn bộ tan rã, khóe môi cũng nhịn không được có xu thế muốn nhếch lên.

Hứa Nùng gọi xong một tiếng này, không khí chung quanh nháy mắt trở nên khác hẳn, ông cụ Chu vẻ mặt vui mừng, ông chống quải trượng đập đập lên mặt đất, cười nói: "Được rồi, đừng đều đứng ở cửa nữa, ta đã sớm đói rồi, nhanh dọn cơm đi."

Trên bàn ăn, mấy người lớn đều ân cần hỏi han Hứa Nùng, hỏi đông hỏi tây.

Cuối cùng, mẹ Chu giống như là chợt nghĩ tới điều gì, hỏi câu: "Đúng rồi, Nùng Nùng, con muốn lúc nào thì tổ chức hôn lễ nha? Mẹ vốn là muốn càng nhanh càng tốt, dù sao hai người các con đã lĩnh chứng nhận rồi, sớm một chút tổ chức hôn lễ để mọi người biết con là con dâu của Chu gia chúng ta. Nhưng sau đó lại thấy, nếu là quá gấp, có lẽ có chút vội vàng, nếu không chúng ta làm vào tháng tư thì thế nào? Vừa vặn mùa xuân, thời điểm

https://thuviensach.vn

xuân về hoa nở, lúc đó ngày cũng tốt, thời tiết cũng đẹp, mẹ lại giúp các con thu xếp một sân bãi tốt, bảo đảm có thể khiến các con cả đời khó quên."

Thật ra mẹ Chu vốn là muốn để bọn họ ra nước ngoài cử hành hôn lễ, nhưng ông cụ Chu làm việc rất cổ hủ lại cứng nhắc, ông luôn không muốn con cháu của mình quên đi gốc rễ, cho nên khi bà nhắc tới đề nghị này, ông cụ Chu trực tiếp phản đối.

Đương nhiên, ông cụ Chu cũng nói, nếu con bé Hứa Nùng kia kiên trì, cũng có thể nghe theo cô. Nhưng ông vẫn là cảm thấy, nếu như có thể chọn một địa điểm tổ chức ở trong nước, thì tốt nhất là ở trong nước.

Dù sao ngày trọng đại trong đời không có mấy lần, có thể chọn chính quốc gia của mình, không quên gốc rễ, mới là tốt nhất.

Mẹ Chu lời này nói xong, ông cụ Chu ở bên cạnh cũng bắt đầu hùa theo.

"Ừ, ông cũng thấy thời điểm tháng tư rất tốt, Chu Khởi hiện tại mới tiếp nhận một phần nghiệp vụ của công ty, vẫn còn không phải rất bận, đến lúc đó sắp xếp chuẩn bị hôn lễ nó đều có thể làm cùng cháu. Trước kia ông thấy bọn trẻ của rất nhiều gia đình có giao tình với nhà mình, kết hôn như ông lớn, cái gì cũng không làm, chụp cái ảnh cưới còn phải dây dưa rất nhiều ngày, hơn nữa chụp cũng không kiên nhẫn, như vậy không được."

Vừa nói, ông cụ Chu vừa trừng mắt nhìn Chu Khởi một cái, "Ông nói cháu nha, Chu Khởi, cháu nếu học theo loại người đó, nếu cảm thấy kết hôn liền chỉ cần ở ngày đó đi ra là xong, cho dù Nùng Nùng không nói gì, ông cũng muốn thay cháu dâu đánh gãy chân cháu."

Chu Khởi lúc này đang lười biếng ngồi dựa vào lưng ghế, tư thế vô cùng thoải mái tùy tiện, một cánh tay của hắn đặt ở phía sau Hứa Nùng, hoàn toàn là dáng vẻ thiếu gia vô kỷ luật không thể nghi ngờ.

https://thuviensach.vn

Nghe xong lời của ông cụ Chu, ngược lại là có chút bất đắc dĩ.

"Ông nội, ông cảm thấy cháu sẽ như vậy sao?"

Nói rồi, hắn nghiêng đầu nhìn Hứa Nùng một chút, cười nói: "Đây là bảo bối cháu rất không dễ dàng gì dụ dỗ về nhà, làm sao có thể đối đãi giống như loại đối tượng được người trong nhà tìm cho kia."

Hứa Nùng bị hắn nói đến nóng mặt, lặng lẽ vươn tay muốn véo hắn một cái, để hắn tém tém lại chút. Lại bị hắn đúng lúc nhìn thấy, không thành công, ngược lại bàn tay nhỏ bé còn bị vây chặt lại.

Động tác nhỏ tới lui của hai người ở dưới mặt bàn mấy người lớn không nhìn thấy, mẹ Chu thấy Hứa Nùng không nói lời nào, liền lại hỏi câu: "Sao? Nùng Nùng? Con thấy thế nào? Các con tháng tư kết hôn thì thế nào?"

Hứa Nùng trầm mặc một lúc lâu, mang suy nghĩ vốn chôn ở trong lòng, một từ cũng không sót nói ra.

"Mẹ, thật ra con cảm thấy... chuyện kết hôn có lẽ không cần gấp gáp như vậy."

Người ngồi đây đều ngẩn ra một chút, nhất là Chu Khởi.

Không khí lập tức có chút trầm xuống, nhưng mà cũng may mấy vị trưởng bối đều nhìn ra cảm xúc của Hứa Nùng không thích hợp, ngược lại cũng không nói thêm cái gì.

Ông cụ Chu mở miệng giảng hòa: "Được được, ta cũng cảm thấy, hai đứa đã lĩnh chứng nhận rồi, cái khác cũng không cần quá gấp. Hơn nữa Nùng Nùng mới đại học năm ba đi? Đại học cũng còn chưa học xong, sớm như vậy đã tổ chức hôn lễ ảnh hưởng đối với nó cũng không tốt lắm, lúc ở

https://thuviensach.vn

trường khó tránh khỏi sẽ khiến bạn học có thành kiến với nó mà. Được, muộn chút kết hôn rất tốt, rất tốt."

Hứa Nùng nhìn ra kỳ vọng lúc trước của mấy vị trưởng bối, cùng với nhượng bộ và chiều theo lúc cô không đồng ý.

Trong lòng cô rất hổ thẹn, nhưng lại không thể không làm như vậy.

Cô hiện tại quá kém cỏi, cái gì cô cũng không có, bất kể phương diện nào cũng đều chưa đủ, không đủ để đứng ở bên cạnh Chu Khởi, làm người ngắm phong cảnh cùng hắn.

Hiện tại không có ai biết tin tức hai người kết hôn, cô còn có thể lặng lẽ thở một hơi, sau đó dùng sức leo lên trên, khi leo đến độ cao đủ để sóng vai cùng hắn, hai người lại cùng nhau thông báo cho mọi người.

Cô biết bản thân như vậy quá ích kỷ, nhưng là cô không có cách nào, cô thật sự chịu không được bản thân không có gì cả, thậm chí lúc ngay cả năng lực và sự nghiệp đều chưa có, cứ như vậy trở thành con dâu của Bắc thành Chu gia.

Cho dù người của Chu gia không quan tâm, nhưng là cô lại không thể không để ý.

Cô không thể bởi vì sự tầm thường của bản thân, mà để Chu gia biến thành đối tượng nghị luận trong vòng luẩn quẩn của giới thượng lưu Bắc thành.

Vì thế cô cảm thấy, hôn lễ này phải làm, nhưng là lại không thể lập tức làm.

...

https://thuviensach.vn

Sau đó, ăn xong cơm, sau khi Hứa Nùng theo ông cụ Chu chơi mấy ván cờ, liền lên lầu tắm rửa trước.

Mẹ Chu thấy người đi rồi, nhanh chóng lôi kéo Chu Khởi ra một góc nói hai câu.

"Con đợi chút nữa nhưng nhất thiết không thể nổi cáu với Nùng Nùng nha, con bé kia chắc chắn là có nỗi niềm gì khó nói, con cố gắng hỏi một chút, nếu hỏi không ra thì cũng thôi đi, cùng lắm thì chúng ta lại chờ hai năm, dù sao chứng nhận các con đã lĩnh rồi, cũng không sợ người chạy mất."

Mẹ Chu ngược lại là nghĩ rất thoáng, bà chính là sợ Chu Khởi nóng giận.

Nhưng mà nói thật, Chu Khởi từ sau khi nghe thấy Hứa Nùng nói xong những lời kia đến bây giờ, vẫn thật không làm sao tức giận. Chỉ là vẫn luôn đang nghĩ vì sao, nghĩ tới nghĩ lui, hắn cuối cùng cũng đoán được vài phần suy nghĩ của cô nàng nhà hắn.

Mẹ Chu thấy hắn không lên tiếng, lại hỏi câu: "Có điều mẹ cũng tò mò, con có biết Nùng Nùng vì sao không muốn lập tức tổ chức hôn lễ hay không?"

Bà cảm thấy con gái thông thường, sau khi lập gia đình, khẳng định hy vọng nhanh một chút thông báo cho mọi người. Hơn nữa thằng nhóc này nhà bà nhìn không đứng đắn, nhưng trong vòng luẩn quẩn có tên tuổi ở Bắc thành, cũng coi như người đàn ông độc thân rất được hoan nghênh.

Cho dù con bé Nùng Nùng kia không để ý cái khác, ít nhất hắn là để ý một chút hoa hoa cỏ cỏ bên ngoài đi, hôn lễ vừa làm, gần như chính là chặt đứt niệm tưởng của những người phụ nữ có ý với Chu Khởi.

Đây rõ ràng là chuyện tốt a, sao cô lại không muốn chứ.

https://thuviensach.vn

Chu Khởi không muốn nói thêm gì với mẹ hắn, vả lại hắn hiện tại tuy rằng trong lòng có suy đoán, nhưng cũng nắm không chắc, không tiện có kết luận.

"Lát nữa con hỏi cô ấy một chút. Mẹ, mẹ đi tìm cha nói chuyện phiếm đi, con lên lầu trước đây."

Mẹ Chu dặn dò xong những điều bản thân nên dặn dò, cũng không ngăn cản, gật gật đầu, "Đi đi thôi, cố gắng nói chuyện nha!"

Chu Khởi gật đầu, sau đó cất bước lên lầu.

Sau khi lên lầu đẩy cửa phòng ra, đập vào mắt liền nhìn thấy cái thảm yô-ga màu tím kia trải ở chân giường, phía trên đặt một cái gối và chăn.

Hứa Nùng đã tắm rửa xong, lúc này đang ngồi ở trước bàn trang điểm sấy tóc, Chu Khởi đi qua, rất không khách khí nhẹ đá cái thảm yô-ga một cước, rồi dựa gần về phía cô nàng.

Hắn rất tự nhiên đón lấy máy sấy tóc trong tay cô, thay cô sấy tóc.

Tóc của Hứa Nùng vốn đã thổi được sắp khô rồi, cho nên Chu Khởi sau đó chỉ dùng mấy phút đồng hồ liền làm xong, cuối cùng, hắn tắt máy sấy tóc, sau đó nghiêng người, nắm cằm của cô, nhẹ nhàng hạ xuống khóe miệng của cô một nụ hôn.

"Vợ à, có tâm sự?"

Hứa Nùng biết hắn muốn nói cái gì, im lặng một chút, xoay người ôm lấy eo hắn, áp má mình lên bụng hắn.

"Chu Khởi, anh cho em thời gian năm năm, có được không? Anh để em cố gắng năm năm, năm năm này em nhất định sẽ rất dốc sức..."

https://thuviensach.vn

Dốc sức leo lên trên, dốc sức để bản thân trở nên càng xuất sắc hơn, trở thành người ở trong mắt mọi người, có thể xứng đôi với hắn.

Chu Khởi vừa nghe cái này, còn có cái gì không hiểu.

Tim hắn đau muốn chết, hắn biết cô gái của hắn là không có cảm giác an toàn mới có thể như vậy.

Những lời muốn nói vào giờ khắc này đều không nói ra được, cuối cùng cũng chỉ còn lại một câu: "Không sao, muốn làm gì thì đi làm cái đó, cho dù ngã xuống cũng còn có chồng em tiếp mà."

Hốc mắt của Hứa Nùng hơi ẩm ướt, một lát sau, cô rầm rì đáp: "Cảm ơn."

Chu Khởi không buông tha bất kỳ cơ hội nào, ôm đầu nhỏ của cô, tươi cười nói: "Vợ à, cám ơn phải có chút thành ý chứ? Nếu không thảm yô-ga đêm nay liền miễn đi?"

Nói rồi, không cho phân trần ôm cô đứng lên, bước vài bước về phía giường lớn, trực tiếp đặt người ở phía trên.

Cơ thể cao lớn nháy mắt đè lên trước người Hứa Nùng, cô nhìn khuôn mặt tuấn tú kia của Chu Khởi gần trong gang tấc, hiếm khi không kháng cự, ngược lại chủ động ôm cổ hắn, nâng đầu hiến dâng nụ hôn.

Chu Khởi hưng phấn không thôi, cô nàng nhà hắn hiếm khi chủ động như vậy, hắn đương nhiên không thể dễ dàng bỏ qua cơ hội rồi.

Vì thế, hắn vừa biến bị động thành chủ động, thật sâu hôn đôi môi kiều diễm của cô, vừa dùng bàn tay to lớn, ở trên người Hứa Nùng khắp nơi đốt lửa.

https://thuviensach.vn

Ngay tại khi hắn cảm thấy sắp bắt đầu tiến vào chủ đề, đầu ngón tay chậm rãi hướng xuống phía dưới, lại ngoài ý muốn đụng phải một thứ vừa mềm vừa dày...

Cả người Chu Khởi đều sững sờ, thở hổn hển ngẩng đầu lên từ cổ Hứa Nùng, có chút không tin nhìn cô.

"Em???"

Hứa Nùng bị hắn ức hiếp vẫn luôn nũng nịu thở dốc, nhịn hơn nửa ngày nhịn đến bây giờ, rốt cuộc vẫn là nhịn không được nữa, nở nụ cười.

"Cái đó... Em vừa nãy lúc tắm rửa mới phát hiện thân thích tới rồi."

Chu Khởi vừa tức vừa bất đắc dĩ, cuối cùng hung hăng mút cần cổ trắng nõn của Hứa Nùng một cái, ở phía trên lưu lại dấu ấn mới, tiếp đó dường như là chưa hết giận, lại cắn môi dưới của cô một cái.

"Anh xem em chính là muốn giày vò chết anh!"

Hắn ngăn lại khóe môi cô, khàn giọng nói.

Hứa Nùng lại cười cười, chủ động hôn một cái lên má hắn.

"Cho nên, đêm nay vì cân nhắc cho thân thể của anh, thảm yô-ga vẫn là không thể miễn."

"..."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 74

Sau khi mẹ Chu tắm rửa lên giường, vẫn không ngừng thở dài.

Ông Chu đang dựa vào đầu giường xem tài liệu, trên mặt ông đeo một cặp kính gọng mảnh, trên người cũng đã thay bộ quần áo ở nhà, cả người nhìn qua nhiều hơn vài phần ấm áp so với lúc bình thường.

Ông nghe thấy tiếng thở dài của bà Chu, thả văn kiện xuống, thoáng nhìn về phía bà.

"Đang băn khoăn chuyện của Chu Khởi và Hứa Nùng sao?"

Bà Chu quay đầu trừng mắt nhìn ông, "Chu Khởi và Hứa Nùng cái gì, đó là con trai và con dâu! Anh gọi lạnh nhạt như vậy làm gì!"

Ông Chu sớm đã quen với dáng vẻ cố tình gây sự này của vợ mình, tháo kính mắt, ôm người vào trong ngực.

"Thật ra anh cảm thấy chuyện này em không cần lo lắng, em không thấy Hứa... con dâu của chúng ta, rất giống em khi còn trẻ sao?"

Bà Chu gật gật đầu, "Phải, cũng xinh đẹp như vậy."

"..." Ông Chu nhìn bà Chu, muốn nói lại thôi, cuối cùng vì bảo toàn tính mạng, rốt cuộc không nói ra suy nghĩ trong lòng, mà là tiếp tục lời vừa nãy, "Anh nói chính là thái độ và cách xử lý đối với một vài chuyện nào đó, em còn nhớ phản ứng của em sau khi vừa biết anh thích em không? Lúc em

https://thuviensach.vn

từ chối anh, nói bất kể là gia đình hay là năng lực cá nhân, chúng ta đều chênh lệch rất nhiều, không thích hợp."

"Ừ, khi đó quả thật cảm thấy rất không chân thật, hơn nữa cũng cảm thấy không được. Sau đó, một bức tranh của em giành được giải thưởng, rồi lại lần lượt lấy được một ít thành tích, mới thật sự lại cân nhắc quan hệ với anh."

Nói xong những lời này, bà Chu dường như là nghĩ ra cái gì.

"A, ý của anh là, con dâu chúng ta hiện tại cũng không khác em lúc trước? Nhưng là không nên nha, bọn nhỏ cũng lĩnh chứng nhận rồi, không giống tình huống của chúng ta khi đó."

"Em quên rồi? Trước khi lĩnh chứng nhận, con trai em nhưng còn chưa từng nói qua chuyện trong nhà."

Chuyện Chu Khởi vẫn luôn giấu diếm thân phận là sau đó bà Chu mới nhắc tới, ông Chu nghe xong cũng rất tức giận, từng lén lút giáo huấn Chu Khởi hai lần.

Bà Chu cảm thấy lời này ngược lại cũng có đạo lý, bà nghĩ một chút về cảm nhận của mình khi đó, lúc ấy điều bà nghĩ tới nhiều nhất chính là Chu gia là hào môn, trong nhà bà không xứng. Bản thân ông Chu cũng ưu tú chói mắt, bà càng là chỉ có thể ngửa mặt nhìn lên.

Bà cảm thấy sau khi bản thân chấp nhận hắn rồi, phần tình cảm này cũng chưa chắc sẽ dài lâu, vì thế bà đơn giản không muốn bắt đầu.

Sau đó, ông Chu theo đuổi rất sát, bà cũng động tâm, tuy rằng trên mặt vẫn chưa để lộ điều gì, nhưng lén lút đã bắt đầu âm thầm cố gắng rồi.

Tác phẩm giành được giải thưởng của bà một cái tiếp một cái, cũng mở một phòng trưng bày thuộc về mình, tuy rằng so với ông Chu vẫn là

https://thuviensach.vn

kém một mảng lớn, nhưng là bà lại không hiểu sao có sự tự tin.

Có lẽ suy nghĩ trong lòng con dâu của bà lúc này cũng giống với bà khi đó, không nhất định phải đuổi kịp và vượt qua người mà mình thích kia, chính là không muốn khiến cho bản thân kém quá xa.

Sau khi có ý tưởng này, mẹ Chu sáng tỏ thông suốt.

Bà vốn còn lo lắng Hứa Nùng là có băn khoăn gì khác, nhưng trải qua một lời nhắc nhở như vậy của ông Chu, lo lắng không còn, tâm tình cũng tốt hơn.

Tâm tình bà vui vẻ chui vào trong chăn, sau đó nói với ông Chu: "Em muốn ngủ rồi, anh nếu còn muốn xem tài liệu thì đi thư phòng đi, nếu không đèn bàn này chói em ngủ không được."

"..."

Ông Chu rất bất đắc dĩ, nhìn vợ mình, nghĩ thầm, chiêu qua sông đoạn cầu này của bà thật đúng là từ lúc trẻ dùng đến bây giờ, một chút cũng không chán.

...

Hôm sau, lúc Hứa Nùng và Chu Khởi rời đi, mẹ Chu cố ý kêu bảo mẫu làm một đống đồ ăn ngon dự trữ, thay bọn họ đóng hộp mang đi.

Trước lúc sắp chia tay, mẹ Chu ôm Hứa Nùng, ở bên tai cô nhỏ giọng nói một câu: "Con dâu à, yên tâm làm chuyện con muốn làm, cố gắng toả sáng, chúng ta đều chờ con về sau làm mặt trời nhỏ của Chu gia."

Hứa Nùng trong nháy mắt hốc mắt liền đỏ.

Sau đó, xe chạy ra giao lộ bên ngoài nhà cũ, lúc chờ đèn đỏ, Hứa Nùng đột nhiên tháo dây an toàn, nghiêng người qua ôm lấy Chu Khởi.

https://thuviensach.vn

"Chu Khởi."

Chu Khởi bị động tác bất ngờ này của cô làm cho có chút trở tay không kịp, vỗ vỗ lưng cô, hỏi: "Sao vậy? Bà xã?"

"Cảm ơn anh."

"Cảm ơn cái gì?"

Hứa Nùng không nói gì nữa, cọ cọ trong ngực hắn.

Muốn cảm ơn thì nhiều lắm, cô cũng không biết nên nói từ cái gì. Cảm ơn hắn khai sáng cho cô, cảm ơn hắn bảo vệ cô lâu như vậy...

Cũng cảm ơn hắn vẫn luôn cho rằng thích cô.

Chu Khởi thấy cô không trả lời, ngược lại cũng không vội vàng hối thúc đáp án, mà là lười biếng nhếch môi, lại hỏi: "Vậy nếu cảm ơn, chuẩn bị cho chồng em tạ lễ gì?"

Hứa Nùng ở trong ngực hắn im lặng một lát, sau đó nói: "Mẹ tặng cái thảm yô-ga cho em, cũng đóng vào cốp xe mang về."

"...?"

"Thời kỳ đặc biệt, vì để anh không khó chịu, cho nên anh về nhà cũng tiếp tục ngủ thảm yô-ga đi."

"...???"

Cô vừa nói chuyện, vừa cười ngẩng đầu, "Cái tạ lễ này có phải rất tri kỷ hay không."

"..."

Cái tạ lễ này hắn không hề muốn.

https://thuviensach.vn

———————————

Đông đi xuân tới, liên tiếp hai năm.

Hứa Nùng thuận lợi từ năm ba khoa đạo diễn lên tới năm thứ tư, lại thuận lợi chờ đến kỳ tốt nghiệp.

Thầy hướng dẫn phụ trách lớp bọn họ ở khoa đạo diễn nổi danh tiếc tài, từ sau khi Hứa Nùng sang bên này, ông ta từng thấy Hứa Nùng mấy lần lén lút tác nghiệp và biểu hiện của cô, liền mở cho cô không ít chương trình học riêng.

Hứa Nùng vô cùng biết ơn thầy hướng dẫn này, cho nên bình thường đối phương kêu cô làm cái gì cô đều sẽ nghe theo mà làm.

Có điều, thầy hướng dẫn cho tới bây giờ cũng chưa từng muốn cô làm chuyện gì quá đáng, hơn nữa gần như mỗi một việc đều là có ích với cô, có hai lần nhìn là kêu cô đi đoàn phim làm em gái tạp vụ, nhưng hai nhóm kia đều là thuộc đội sản xuất lớn hàng đầu, Hứa Nùng ở bên trong ngây người một tuần, cảm thấy thứ học được còn nhiều hơn trong một quyển sách.

Vì thế, hôm nay khi thầy hướng dẫn kêu cô theo ông ta cùng nhau tham gia một buổi gặp mặt, cô một chút cũng không do dự liền đáp ứng.

Nhưng mà, cô cũng nói trước với thầy hướng dẫn, bản thân ở trên bàn không thể uống rượu.

Thầy hướng dẫn ngược lại là rất thông cảm, cười trêu chọc cô: "Sợ chồng giận à?"

Chu Khởi đến trường đón Hứa Nùng vô số lần, rất nhiều sinh viên của đại học B đều từng thấy hắn, càng đừng nói thầy hướng dẫn vẫn luôn ở cạnh cô.

https://thuviensach.vn

Vì thế, Hứa Nùng cũng không giấu ông ta chuyện bản thân đã kết hôn, Chu Khởi sau đó còn vì cảm ơn thầy hướng dẫn đã chiếu cố Hứa Nùng, cố ý mời ông ta ăn một bữa cơm.

Hứa Nùng hiện tại đã quen với quan hệ của cô và Chu Khởi, cho nên cũng không có phản ứng nóng mặt linh tinh gì đó như trước kia, chỉ cười lắc đầu, "Không phải, cho dù anh ấy không nói em cũng cảm thấy con gái không thể ở bên ngoài uống rượu."

Thầy hướng dẫn gật gật đầu, "Đúng, có chút lòng phòng bị người là đúng. Có điều, lần này thầy đưa em đi gặp, là vài đạo diễn vòng trong mà thầy quen, tuy rằng không coi là tuyến 1 đặc biệt nổi tiếng, nhưng mỗi người cũng từng quay không ít phim thương mại ăn khách. Em không phải là đang chuẩn bị bộ điện ảnh đầu tiên của mình sao? Có thể thích hợp cùng bọn họ lấy chút kinh nghiệm."

Hứa Nùng viết một kịch bản, từ khai giảng năm thứ tư đã làm rồi, gần đây cũng tìm được người đầu tư, chuẩn bị làm thu xếp cuối cùng, đợi sau khi cô thuận lợi làm xong hết thảy tốt nghiệp ở trường học bên này, bên kia liền có thể đi vào quay phim.

Cho nên, nghe xong lời này của thầy hướng dẫn, Hứa Nùng vừa vui vẻ vừa hưng phấn, sớm thu thập xong đồ, chờ cùng thầy hướng dẫn đi tham gia tụ họp.

Bởi vì Chu Khởi đã sớm nói với cô chuyện tăng ca, cô cũng không sợ hắn đến trường đón mình nhưng không gặp. Nhưng mà trước lúc sắp đi, cô vẫn gửi WeChat cho Chu Khởi ——

【 WeChat 】Của Chu Khởi: Cố gắng tăng ca, em và thầy hướng dẫn tham gia một buổi gặp mặt, kết thúc sẽ đi đón anh về nhà.

Bên kia gần như một giây đáp.

https://thuviensach.vn

【 WeChat 】Của Hứa Nùng: Gặp mặt gì? Cùng nam hay nữ? Gặp mặt về còn yêu anh không?

【 WeChat 】Của Chu Khởi: Anh có phải lại muốn ngủ trên thảm yô-ga dưỡng eo hay không?

【 WeChat 】Của Hứa Nùng:... Vợ đi chơi vui vẻ, không cần em tới đón, chơi mệt gọi điện thoại cho chồng, chồng em tới cửa vì em phục vụ.

Hứa Nùng ở bên này nhìn hồi đáp trước sau của hắn, nhịn không được cười một tiếng.

Thầy hướng dẫn thoáng nhìn cô, cười đến đôi mắt cong cong, "Vừa nhìn dáng vẻ này của em, thì chắc chắn là đang nói chuyện phiếm với chồng rồi. Yêu thích cũng sắp tràn ra từ trong mắt rồi."

Hứa Nùng mím môi ý cười càng đậm, cũng không phủ nhận.

Sau đó, khi cô và thầy hướng dẫn tới địa điểm tụ hội ở khách sạn, không sai biệt lắm xấp xỉ hơn sáu giờ tối.

Thầy hướng dẫn cũng không dặn dò gì nhiều, ông ta cảm thấy Hứa Nùng có tài, nhưng sự khiêm tốn trên người càng nhiều hơn, cho nên ông ta không lo lắng cô sẽ va chạm với những đạo diễn quen biết đó.

Sau khi đi vào, ông ta giới thiệu lần lượt từng người cho Hứa Nùng, tới tham gia gặp mặt trong phòng bao có năm đạo diễn, bốn người là nam, một người là nữ.

Hứa Nùng không biết quan hệ của bọn họ và thầy hướng dẫn là gì, cũng không dám lắm miệng, chẳng qua sau đó, khi nghe trong lời nói câu chữ của bọn họ đều ông ta gọi "Thầy", trong lòng Hứa Nùng liền có chút cơ sở.

https://thuviensach.vn

Lẽ nào ngồi trong này, đều là học sinh mà thầy hướng dẫn vốn đã từng dạy qua?

Cô thừa dịp thời điểm người ở đối diện gọi đồ ăn, lặng lẽ hỏi thầy hướng dẫn một câu: "Thầy, những người này đều là học sinh thầy đã từng dạy qua sao?"

Thầy hướng dẫn mỉm cười không nói, sau đó gật gật đầu.

Giọng nói của cô ép xuống rất thấp, nhưng vẫn bị người ở đối diện nghe thấy. Trong đó vị nữ đạo diễn duy nhất kia ngẩng đầu cười nhìn về phía cô, "Đúng nha, chúng tôi đều là do thầy dạy bảo qua, tính theo bối phận, cô còn là Tiểu sư muội của chúng tôi đó."

Mấy người chuyện trò sôi nổi vài câu, tiếp đến liền gọi xong đồ ăn kêu người phục vụ đi ra ngoài, khoảnh khắc người phục vụ mở cửa muốn rời đi, trùng hợp có một nam một nữ đi ngang qua cửa.

Người đàn ông nhìn to khỏe láu cá, dáng người rất thấp, đỉnh đầu cũng có chút trọc. Nữ...

Hứa Nùng chỉ tùy tiện quét mắt một chút, liền không hiểu sao cảm thấy khuôn mặt nghiêng kia nhìn có chút quen mắt.

Người đàn ông vào lúc này cũng theo bản năng thoáng nhìn vào trong phòng bao, dường như là nhìn thấy người quen, "Ơ, các vị đạo diễn lớn đều ở chỗ này sao?"

Hắn nói xong, ôm bạn gái của mình, như quen thuộc từ lâu đi vào bên trong phòng bao bên này.

Khi chính diện đối mặt, Hứa Nùng thấy rõ khuôn mặt bạn gái của hắn, sửng sốt một chút.

https://thuviensach.vn

Nếu cô không nhận sai, người phụ nữ này... là Mạnh Tư Ngữ đi?

Cô ban đầu giấu bà Tạ, không có cách nào chuyển khoa, chỉ có thể lén lút đi đến tổ phim mà Mạnh Tư Ngữ lập làm phó đạo diễn, khi đó bị cô ta làm khó dễ không ít.

Có điều, nếu như không cùng xuất hiện với Mạnh Tư Ngữ, cô và Chu Khởi có lẽ cũng không nhất định có thể tình cờ gặp được nhau.

Đang lúc miên man suy nghĩ, người ở đối diện cũng đã nhận ra cô, dẫn đầu ngạc nhiên mở miệng: "Hứa Nùng?!"

Hứa Nùng không có cách nào, chỉ là nhàn nhạt gật gật đầu, nhưng mà cũng không đứng dậy, thái độ mang theo sự lạnh nhạt mọi người đều có thể nhìn ra.

Người đàn ông ở bên người Mạnh Tư Ngữ là nhà đầu tư bộ phim chiếu mạng hiện tại của cô ta, bởi vì trước đó những thứ cô ta quay, ngoài bộ đầu tiên Hứa Nùng từng tham gia thu được chút lợi nhuận ra, gần như quay một bộ thua lỗ một bộ. Cho nên, nhân mạch tích lũy lúc trước, gần như đều sắp bị tan biến hết rồi.

Cô ta nuốt không trôi ngụm khí này, luôn cảm thấy bản thân là chưa gặp được cơ hội tốt, cũng không hoàn toàn từ bỏ.

Cho nên, không tìm được nhà đầu tư đáng tin, cô ta liền đi con đường không chính đáng, tìm con quỷ háo sắc này.

Lão quỷ háo sắc từng hứa hẹn, chỉ cần trong lúc hắn đầu tư cô ta luôn ở bên hắn, vậy hắn sẽ phụ trách ba bộ điện ảnh phía sau của cô ta.

Mạnh Tư Ngữ cắn răng, đáp ứng.

https://thuviensach.vn

Chẳng qua cô ta không nghĩ tới, hôm nay mới là ngày đầu tiên ở cùng nhau, cô ta liền có thể gặp được Hứa Nùng.

Lúc trước, sự thay đổi lớn của cô gây nên chấn động ở trên diễn đàn trường, Mạnh Tư Ngữ cũng biết đến. Cô ta lúc ấy chỉ thấy cho dù đứa nhà quê biến thành xinh đẹp thì lại thế nào? Cô ta chỉ cảm thấy Hứa Nùng vẫn là đứa con gái bảo sao nghe vậy, ngẫu nhiên có chút khôn vặt kia.

Tuy rằng chuyện ký danh, bản thân cuối cùng bị cô bắt lấy một quân, nhưng Mạnh Tư Ngữ giống như trước không cảm thấy Hứa Nùng lợi hại lắm, đặc biệt là ở trên mặt năng lực chuyên môn, cô ta từ đầu tới cuối vẫn là lấy ánh mắt từ trên cao nhìn xuống đối xử với Hứa Nùng.

Đương nhiên, hết thảy những cái này đều là cô ta đơn phương.

Hôm nay lại vừa thấy Hứa Nùng, Mạnh Tư Ngữ liền biết suy nghĩ của bản thân lúc trước thái quá thế nào.

Người phụ nữ này hiển nhiên là càng ngày càng tốt, trước không nói quần áo bên ngoài, liền chỉ riêng nhìn khí chất càng ngày càng chín chắn ung dung trên người cô...

Mạnh Tư Ngữ cảm thấy bản thân không thể lại nghĩ tiếp, lại nghĩ tiếp, cô ta chắc chắn không khống chế được lại làm ra chuyện gì khác người.

Hôm nay là lần đầu tiên cô ta đi theo nhà đầu tư này, cô ta không thể chọc thêm phiền toái.

Nhà đầu tư vốn là sau khi tiến vào, dâm đãng dán mắt nhìn Hứa Nùng, lúc này vừa nghe Mạnh Tư Ngữ quen biết cô, càng là hào hứng.

"Thế nào? Tiểu Mạnh, em quen vị tiểu thư này?"

https://thuviensach.vn

Mạnh Tư Ngữ âm thầm cắn răng, nhưng trên mặt lại vẫn là ý cười, "Đúng vậy, cô ấy là đàn em cùng trường, gọi Hứa Nùng."

"Tên này thật là dễ nghe." Nhà đầu tư kia như trước nhìn không chuyển mắt, nhìn chòng chọc lên người Hứa Nùng, vừa nhìn vừa lần mò thuốc lá từ trong túi, miệng còn không nhàn rỗi, "Hứa tiểu thư hiện tại cũng làm đạo diễn sao? Cần đầu tư không? Tôi cái khác không có, chính là tiền nhàn rỗi có một chút, cô nếu có cần có thể mở miệng nói với tôi a."

Hứa Nùng nhàn nhạt liếc hắn, không đáp lại lời hắn, ngược lại đột nhiên nói một câu: "Ngại ngùng, trưởng bối trong phòng khí quản không tốt lắm, không ngửi được mùi thuốc, nếu ngài muốn đốt điếu thuốc này, thì đi ra bên ngoài hút đi."

Cô nói chuyện giọng nói không lớn, nhưng lại lập tức khiến không khí có chút cứng ngắc.

Nhà đầu tư kia ngẩn người, điếu thuốc trong miệng sau cùng rốt cuộc lấy xuống, muốn cười nhưng không cười nhìn thoáng qua Hứa Nùng, lại nhìn thoáng qua vài vị đạo diễn ở đối diện.

"Cô bé này tính tình lớn như vậy sao? Bình thường đi theo các vị cũng là như vậy?"

Những đạo diễn kia đều từng hợp tác với người này, cũng biết bản tính háo sắc của hắn, cho nên cơ bản đều hợp tác qua một lần thì không lại liên hệ nữa.

Hôm nay có thể ở chỗ này gặp gỡ, bọn họ cũng không ngờ tới, càng không nghĩ tới, lão quỷ háo sắc này lại có thể còn có tâm tư không đứng đắn với Hứa Nùng.

Mấy người đều là một thầy hướng dẫn dạy dỗ ra, trên người đều có sự ngông nghênh, vì thế, lúc này đều muốn thay Hứa Nùng nói hai câu.

https://thuviensach.vn

Nhưng chưa chờ bọn họ mở miệng, Hứa Nùng lại nói: "Tôi chỉ là đang trần thuật sự thật, khí quản của thầy quả thật không tốt, mấy vị đạo diễn trong phòng bao mỗi người cũng nghiện thuốc lá, nhưng vì thầy cũng vẫn luôn chịu đựng. Ngài hắn là cũng không có tư cách trở thành trường hợp đặc biệt đi."

Hứa Nùng biết nhà đầu tư này, đối với chuyện của hắn cũng nghe loáng thoáng, cho nên trước kia đã quyết định không cùng loại người này hợp tác, lúc này đối với hắn đương nhiên sẽ không khách khí.

Cô thật ra đã uyển chuyển hạ lệnh đuổi khách, nhưng nhà đầu tư kia dường như là nghe không hiểu, ngược lại là ném thuốc đi.

"Được, Hứa tiểu thư nói cái gì tôi chiếu theo mà làm là được rồi, hôm nay khó có được gặp gỡ, cũng không thể bởi vì một điếu thuốc mà làm hỏng hứng thú của mọi người, đúng không?"

Nghe lời này của hắn, là chuẩn bị ngồi đây không muốn đi rồi?

Hứa Nùng nhíu mày, đột nhiên cảm thấy buổi gặp mặt hôm nay trở nên không có bất kỳ ý nghĩa gì, thầy hướng dẫn khẳng định cũng sẽ không vui vẻ.

Nghĩ đến đây, cô quay đầu lại nhìn thầy hướng dẫn một chút, trùng hợp đối phương lúc này cũng đang nhìn cô, khi ánh mắt hai người gặp nhau, thầy hướng dẫn tiến đến trước mặt cô nói: "Gửi tin tức cho chồng em, để hắn tới đón em."

Hôm nay chuyện muốn làm bị người quấy rầy, hơn nữa nhìn điệu bộ của nhà đầu tư kia, khẳng định không náo loạn một lát sẽ không bỏ qua.

Hứa Nùng một cô bé, dù có mạnh mẽ cũng rất khó chống lại được loại người lọc lõi trên thương trường này, huống hồ đối phương còn là một tên háo sắc, khó đảm bảo lát nữa hắn lại làm ra cái gì.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng, trong phòng bao bọn họ đông người, nhưng thầy hướng dẫn vẫn là không quá yên tâm, cho nên kêu Hứa Nùng nhanh chóng thông báo cho Chu Khởi.

Hứa Nùng cũng không do dự, đang muốn gửi tin nhắn cho hắn, Chu Khởi ở bên kia nhưng là trước một bước gửi tới một tin ——

【 WeChat 】Của Hứa Nùng: Vợ à, tăng ca tạm thời hủy bỏ, chồng em hiện đang chuyên tâm chờ đón em về nhà.

【 WeChat 】Của Chu Khởi: Vậy... Anh bây giờ qua đây?

Sau khi Hứa Nùng gửi xong cái đó, còn gửi cho hắn định vị của khách sạn cùng số phòng bao, Chu Khởi ở bên kia nhìn đến chỗ này, cũng cảm nhận được chuyện không thích hợp.

Hắn nhanh chóng cầm lấy áo khoác, bước nhanh ra khỏi văn phòng.

Cũng may khách sạn nơi gặp mặt cách cao ốc văn phòng của Chu thị rất gần, đều ở trong một khu vực trong trung tâm thành phố, Chu Khởi lái xe đại khái chỉ xấp xỉ mười phút thì tới.

Sau khi lên lầu, hắn theo phương hướng người phục vụ chỉ, tìm được vị trí phòng bao.

Nhà đầu tư ở bên trong vẫn đang nói chuyện, giữa những hàng chữ có gièm pha cùng khoe khoang.

"Tôi nói Hứa tiểu thư nha, cô chính là quá mạnh mẽ, phụ nữ ấy à, có sự nghiệp cũng phải có chỗ dựa, cô nói cô cái dạng này, về sau ở trong vòng luẩn quẩn này làm sao tiếp tục lăn lộn chứ."

Hứa Nùng thật sự lười phản ứng hắn, nhưng lại sợ hắn tìm thầy nói dông dài, vì thế tùy tiện đáp câu: "Sự nghiệp của tôi quả thật tạm thời còn

https://thuviensach.vn

chưa ra gì, nhưng núi dựa..."

Đang nói chuyện, Chu Khởi liền xuất hiện ở ngoài cửa phòng bao.

Bên miệng Hứa Nùng tức khắc hiện lên ý cười, nhìn về phía cửa.

"Núi dựa của tôi đến rồi."

Chu Khởi đến khiến người đang ngồi đây giật nảy mình.

Chu thị hai năm gần đây hầu như chuyện lớn chuyện nhỏ đều bắt đầu chuyển vào trong tay Chu Khởi, Chu Khởi cũng bắt đầu thay mặt Chu gia tham gia các loại trường hợp tụ hội, mà nhóm đạo diễn đang ngồi cũng đều ở mấy buổi tụ hội gặp qua hắn vài lần, biết hắn là cậu chủ của Chu gia.

Nhà đầu tư kia thì, càng là đối với Chu Khởi rất quen thuộc, từng có hai lần cùng xuất hiện, lúc này nhìn thấy hắn tới đây, rất nhiệt tình đứng dậy.

"Chu thiếu, ngài sao cũng đến đây? Ôi chao cậu xem, tôi nói hôm nay mắt trái của tôi cứ nhảy mãi, thật sự là luôn gặp được quý nhân a."

Trong lúc hắn nói chuyện, còn duỗi tay về phía Chu Khởi.

Chu Khởi ngay cả nhìn cũng không thèm liếc mắt một cái, trực tiếp vòng qua bên cạnh hắn, đi tới trước mặt Hứa Nùng.

"Vợ à, vẫn còn tỉnh táo sao?"

Hứa Nùng trước kia cũng từng ở bên ngoài gặp mặt, Chu Khởi mỗi lần kêu cô gửi vị trí, cô đều chỉ gửi định vị, căn bản sẽ không giống hôm nay vậy kỹ càng tỉ mỉ gửi số phòng bao.

Cho nên, hắn nhìn thấy thì càng vội, sợ là cô bị ức hiếp, liền nhanh chóng chạy qua.

https://thuviensach.vn

Sau khi hỏi xong một câu vừa rồi, hắn cũng cẩn thận quan sát vẻ mặt của Hứa Nùng, nhìn còn xem như tỉnh táo, hắn cũng yên tâm một chút.

Mà nhà đầu tư kia cũng nhìn ra sự mập mờ giữa hai người, trên mặt vẫn là mang theo tươi cười, nhưng lời nói lại đột nhiên trở nên sâu xa không ít.

"Tôi đã nói mà, Hứa tiểu thư vừa rồi thế nào vẫn luôn không để ý đến tôi, hóa ra đã tìm cái núi dựa là Chu thiếu a?"

Hắn không nhanh không chậm ngồi trở lại vị trí của mình, dáng vẻ người từng trải, ôm eo Mạnh Tư Ngữ ở bên cạnh.

"Chu thiếu, tôi trước kia nghe bọn họ nói anh rất yêu vị trong nhà kia a, thế nào? Cũng nhịn không được đi ra ngoài ăn vụng sao? Ờ, tôi hiểu, Hứa tiểu thư như vậy... Ở trên giường khẳng định cũng có thể nhiệt tình đi! Ha ha, đổi lại là tôi, tôi cũng nhịn không được."

Chuyện Chu Khởi lĩnh chứng nhận kết hôn ở trong giới truyền đi mấy lần, mọi người cũng từng suy đoán đối tượng hắn tìm rốt cuộc là tiểu thư nhà ai.

Cho nên ở trong mắt nhà đầu tư này, loại nữ sinh viên giống như Hứa Nùng này là hoàn toàn không có khả năng tiến vào cửa Chu gia, hắn liền trực tiếp hiểu lầm cho rằng hai người là đang lén lút qua lại.

Chu Khởi vốn là lúc đi vào ở trước cửa nghe thấy nhà đầu tư nói với Hứa Nùng những lời kia, trong lòng đang tích tụ lửa, lão già kia đột nhiên lại nói đến mấy thứ này, hắn không hiểu sao bật cười.

Chỉ thấy Chu Khởi đem áo khoác đang cầm trong tay vắt lên lưng ghế, sau đó vừa cởi tay áo, vừa đi về phía nhà đầu tư bên kia.

https://thuviensach.vn

Nhà đầu tư có chút ngoài ý muốn, muốn đứng dậy, lại bị Chu Khởi ngăn lại.

Hắn nghiêng người xoay xoay tầng trên cùng trên mặt bàn, cuối cùng đưa một bát canh lớn nóng hôi hổi về phía bên này.

Khuông mặt hắn an tĩnh, cụp mắt liếc nhà đầu tư kia một cái, tiếp đến, vào lúc tất cả mọi người có mặt đều chưa kịp phản ứng, một phen ấn gương mặt béo phì của nhà đầu tư kia vào trong cái bát to!

Vào lúc đối phương thống khổ kêu gào cùng giãy dụa, Chu Khởi lạnh lùng nói một câu ——

"Thích ăn vụng? Nào, cho mày ăn đủ."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 75

Chu Khởi hai năm này ở trên thương trường lăn lộn, khí thế côn đồ, hung hãn ban đầu trên người đã rất ít lộ rõ ra ngoài, càng nhiều hơn là lấy thái độ người bề trên, từ trên cao nhìn xuống, lạnh nhạt, thờ ơ xử lý mọi chuyện.

Nhưng việc có liên quan tới cô nàng nhà hắn vẫn luôn là tử huyệt của hắn, hơn nữa còn là ở trước mặt mọi người ăn nói vô lễ với cô nàng nhà hắn.

Lúc Chu Khởi ấn đầu của đối phương hung hăng trừng trị hắn, cũng làm cho Hứa Nùng đang ngồi ở bên kia giật nảy mình.

Chủ yếu là Chu Khởi rất ít tức giận như vậy, hơn nữa còn là ở trước mặt cô.

Cô nhìn người đàn ông kia giãy dụa kịch liệt, sợ sự tình làm lớn khiến Chu Khởi gặp phiền toái không cần thiết, vì thế nhanh chóng tiến lên kéo chặt cánh tay nhàn rỗi bên cạnh hắn.

"Chu Khởi, chúng ta về nhà đi."

Giống như là chạm đến cái công tắc nào đó, khí thế trên người Chu Khởi giảm đi nhanh chóng, hắn nhàn nhạt quét mắt qua nhà đầu tư đang giãy dụa dưới tay mình, tiếp theo chậm chạp buông tay ra.

Nhà đầu tư kia giống như con cá sắp chết, sau khi nâng mặt lên, hổn hển thở từng ngụm từng ngụm.

https://thuviensach.vn

Cả khuôn mặt của hắn đều dính đầy nước canh, trong một bên lỗ mũi còn treo một cọng rau thơm, dáng vẻ nhìn nhếch nhác lại buồn cười.

Mà Mạnh Tư Ngữ ngồi ở bên cạnh hắn thì vẻ mặt khiếp sợ đến lúc này cũng chưa phản ứng lại, cô ta ngây ngốc nhìn Chu Khởi, lại chớp chớp mắt ngây ngốc sững sờ nhìn xuống nhà đầu tư.

Nhà đầu tư bị Chu Khởi sửa trị không còn mặt mũi, nhưng lại không dám nổi giận với đối phương, vì thế chỉ có thể đem lửa giận đều trút lên người Mạnh Tư Ngữ.

"Cô mù sao!! Không nhìn thấy tôi như thế này à? Không nhanh lấy khăn giấy lại đây cho tôi lau mặt? Ở đó nhìn cái gì!"

Lúc hắn nói chuyện một chút cũng không khách khí, nước miếng bay tứ tung, Mạnh Tư Ngữ rất rõ ràng cảm nhận được cảm giác chua thối ướt sũng rơi lên mặt cô ta.

Cô ta vô thức nhìn Hứa Nùng một cái, sau khi phát hiện đối phương căn bản ngay cả nhìn cũng không nhìn cô ta, oán hận cắn chặt răng.

Hứa Nùng quả thật không để ý tình huống của Mạnh Tư Ngữ bên kia, cô bây giờ trong lòng trong mắt đều là dỗ dành tốt Chu Khởi.

Cô kéo tay hắn, lắc lắc, nhỏ giọng nói: "Chúng ta về nhà đi? Được không?"

Chu Khởi cũng cảm thấy nơi này không khí ngột ngạt rất khó ở lại, liền ôm bả vai của cô nàng nhà hắn, quay lại chào tạm biệt thầy hướng dẫn. Tiếp đến, ánh mắt lạnh lẽo mà nhìn một cái về hướng nhà đầu tư bên kia, nói: "Có vấn đề gì có thể đến bệnh viện kiểm tra, tiền thuốc men đến Chu thị tìm tao thanh toán. Về cái khác, mày nếu muốn làm tao cũng gọi đoàn luật sư của Chu thị phụng bồi."

https://thuviensach.vn

Nói xong, ngay cả cơ hội nói chuyện cũng không lưu lại cho nhà đầu tư, trực tiếp ôm Hứa Nùng xoay người rời đi.

Người đàn ông kia cảm thấy ngực dường như bị chặn một khối gì đó, tiến thoái lưỡng nan, đầy người giận dữ nhưng lại không dám thể hiện ra ngoài một chút nào.

Sau khi Chu Khởi bọn họ đi rồi, mấy vị đạo diễn và thầy hướng dẫn cũng rời đi, nhìn người toàn bộ đi hết, nhà đầu tư vốn muốn đè xuống lửa giận rốt cuộc nhịn không được nữa, cầm lấy cái đĩa trên bàn bắt đầu ném xuống đất.

Người phục vụ nghe tiếng nhanh chóng chạy tới, sau khi đi vào phòng bao thì giật nảy mình, vội vàng nói: "Ngài..."

Kết quả, lời chưa nói hết, liền trực tiếp bị nhà đầu tư gào lên một tiếng: "Sao nào! Đập vỡ vài cái bát thì đã làm sao! Ông đây đền được!!"

Nói rồi, lại hung hăng đập vài cái đĩa xuống đất.

Hành động này cũng khiến Mạnh Tư Ngữ sợ hãi, cô ta ở dưới ánh mắt xin giúp đỡ của người phục vụ, kiên trì tiến lên phía trước, nói: "Ngài bớt giận, không đáng nổi nóng với loại người kia, ngài... Á!"

Nhà đầu tư ở vào lúc Mạnh Tư Ngữ nói chuyện, túm cánh tay cô ta, đem cô ta ném lên trên tường, cái gáy của cô ta mãnh mẽ va chạm một chút, biểu cảm nhìn đau đớn vô cùng.

"Đàn em kia của cô đến cùng là thế nào! Cô ta và vị đại thiếu gia kia của Chu gia rốt cuộc có quan hệ gì! Cô vừa nãy không phải nói nhỏ với tôi, bọn họ không khác chúng ta là mấy sao! Sao Chu thiếu có thể vì cô ta đối phó tôi như vậy?!"

https://thuviensach.vn

Mạnh Tư Ngữ cũng nghĩ lại mà sợ, cô ta vạn lần không tin Hứa Nùng tìm được núi dựa còn mạnh hơn cô ta, cho nên liền ra sức đem sự tình bóp méo thành phiên bản mà cô ta muốn nhìn thấy nhất.

Dù sao, người ngốc ở trong cống ngầm lâu rồi, là không muốn thấy người khác tắm mình dưới ánh mặt trời.

Vì thế, cô ta căn bản không dám tin cũng không muốn tin, quan hệ giữa Hứa Nùng và Chu Khởi, là quang minh chính đại!

Nhưng là nhìn Chu Khởi che chở đứa con gái kia như vậy, còn bởi vì nhà đầu tư nói vài câu vô lễ liền trừng trị hắn thảm như vậy, có thể thấy suy đoán của cô ta tám chín phần mười là sai.

Sự đau đớn ở sau đầu vẫn đang lan ra, Mạnh Tư Ngữ cảm giác bên tai như có vô số côn trùng đang đồng thời đập cánh, tiếng vù vù càng ngày càng vang, càng ngày càng vang, làm cho cô ta lại có cảm giác chán ghét buồn nôn.

Cô ta giống như người đã rơi vào trong đầm lầy, không có ai kéo cô ta, cũng không có ai muốn kéo cô ta. Cô ta chỉ có thể mở mắt trừng trừng nhìn bản thân, chậm rãi, từng chút một, lâm vào sự ngạt thở giữa bùn đất, mà cũng không có cách nào giãy dụa.

———————————

Sau khi đi ra khỏi khách sạn, Chu Khởi không nói một lời nắm cổ tay của Hứa Nùng, đem cô mang vào trong xe.

Hứa Nùng có thể nhìn ra được, lửa giận trên người hắn vẫn còn chưa tắt.

Im lặng giây lát, cô lấy từ trong túi xách ra một cây kẹo que, mở ra trong lòng bàn tay đưa tới trước mặt hắn.

https://thuviensach.vn

"Ăn cái kẹo xoa dịu tâm tình một chút?"

Chu Khởi nhàn nhạt liếc cô một cái, "Xem anh là trẻ con mà dễ dàng hả?"

Hứa Nùng nghĩ một chút, lại nói: "Vậy nếu không... Đánh em một trận trút giận?"

Chu Khởi vừa nghe lời này, nhịn không được, túm lấy cánh tay của cô kéo người vào trong ngực mình.

"Cố ý? Hả?"

Cô nói lời vớ vẩn gì vậy, rõ ràng biết hắn chính là đánh bản thân cũng không có khả năng động đến một đầu ngón tay của cô.

Hứa Nùng ở trong ngực hắn cười cười, "Chủ yếu là sợ anh có hơi mà không thả hết, nghẹn khó chịu mà."

Cô nói thật ra rất bình thường, nhưng cũng không biết sao đến chỗ Chu Khởi, đột nhiên liền biến thành đề tài không quá đứng đắn.

"Biết anh nghẹn khó chịu, hai ngày này còn vẫn luôn kêu "Không muốn"?"

Hai má của Hứa Nùng cũng bị hắn nói đến bốc lửa rồi, vùng vẫy muốn thoát khỏi hắn, hắn lười biếng siết chặt cánh tay, không cho cô cơ hội rời đi.

"Được rồi, tạm thời không trêu chọc em." Hắn nói xong lại hơi cúi đầu xuống, đôi môi mỏng tiến đến bên tai cô, "Có điều, vợ à, lúc em nói "Không muốn", giọng mềm đến nỗi anh nghe mà lại muốn tiếp tục hung hăng ức hiếp em, nhất là tối hôm qua lần cuối cùng đó..."

https://thuviensach.vn

Hình ảnh trong đầu Hứa Nùng lập tức liền bị hắn khơi gợi lên, tối hôm qua cô bị người này đè xuống muốn hai lần, lần thứ ba lúc hắn lại thở hổn hển sờ soạng, cả người cô vừa mệt vừa yếu ớt, dư âm lúc trước vẫn chưa tan, căn bản lăn qua lăn lại không nổi nữa.

Lúc đó, cô lên tiếng nói "Không muốn", nhưng bởi vì mới vừa bị hắn hung hăng bắt nạt, giọng nói yếu ớt, lúc mở miệng nói chuyện, ngay cả bản thân cô nghe cũng cảm thấy có chút không tưởng tượng nổi...

Nhưng mà cũng may, Chu Khởi cũng không có triệt để biến thành cầm thú, cảm thấy cô thật sự mệt mỏi, ôm cô hôn một lát thì nghỉ ngơi.

Lúc ngủ, Hứa Nùng rõ ràng có thể cảm nhận được, bên hông mình có cái gì đó đang đụng vào cô, cô cũng có thể cảm giác được cơ bắp cả người Chu Khởi căng chặt.

Cô thật ra rất không đành lòng, do dự muốn quay lại nói gì đó, kết quả trực tiếp bị Chu Khởi xoay thẳng lại.

"Được rồi, anh nhịn được, ngủ đi."

...

Những hình ảnh trong bóng đêm đó hiện lên trong đầu Hứa Nùng, mặt cô đỏ bừng chọc eo của Chu Khởi, "Anh không được phép nói nữa!"

Chu Khởi cười ôm chặt cô, tiếp đến điều chỉnh sắc mặt, nói: "Vợ à, em nghĩ cái gì anh đều hiểu, anh cũng sẽ ấn theo ước định, cho em thời gian. Nhưng chỉ có một điều, em phải bảo vệ tốt bản thân."

Hôm nay gặp gỡ chính là loại người chỉ biết dùng miệng chiếm chút lợi, ngày mai có lẽ sẽ gặp phải người dám xuống tay với cô. Tuy rằng Chu Khởi hiểu, Hứa Nùng ở bên ngoài luôn rất chú ý, cho dù là người xa lạ hay là người quen đưa rượu cô đều một giọt cũng không uống, trên bàn tiệc, chỉ

https://thuviensach.vn

cần có người không quen biết ở đó, trên cơ bản cô đều chỉ nói chuyện phiếm không động đũa.

Nhưng cho dù tính cảnh giác của cô có cao, Chu Khởi cũng vẫn không thể không lo lắng.

"Về sau, cũng phải giống như hôm nay vậy, gặp phải cái gì cũng ngay lập tức cho anh biết, hơn nữa cũng không được nói quá khó hiểu, nếu anh đoán không ra suy nghĩ của em thì làm thế nào? Nếu là bên anh không liên lạc được, cũng không cần tìm người khác, trực tiếp báo cảnh sát."

Chu Khởi thấy, ngoài bản thân hắn cùng cảnh sát ra, hắn không tin tưởng bất cứ kẻ nào.

Vì thế, hắn muốn lựa chọn đầu tiên của Hứa Nùng là hắn, lựa chọn thứ hai chính là cảnh sát.

Hứa Nùng gật gật đầu, "Ừ, em hiểu."

Cái vòng luẩn quẩn mà cô muốn chọn là cái chảo nhuộm lớn, về sau sẽ gặp được càng nhiều người giống nhà đầu tư hôm nay. Cô thân ở trong hoàn cảnh đó, có thể giảm bớt giao lưu với loại người kia, nhưng lại không thể tránh hoàn toàn.

Chu Khởi sẽ lo lắng cho cô cũng là bình thường.

Nghĩ đến đây, cô quay lại vươn hai cánh tay ra, cũng ôm lấy eo của Chu Khởi.

"Em sẽ bảo vệ tốt bản thân, cũng sẽ càng thêm dốc sức cố gắng, tranh thủ để anh..." Vừa nói chuyện, cô vừa cọ cọ trong ngực hắn, "Không phải chờ lâu như vậy."

———————————

https://thuviensach.vn

Tháng sáu năm đó, Hứa Nùng thuận lợi tốt nghiệp.

Cô không có thời gian thương xuân bi thu như những bạn học khác, bên này mới làm xong hết thảy yêu cầu làm tốt nghiệp, bên kia liền tiến vào đoàn phim, bắt đầu khẩn trương quay phim.

Đây xem như là lần đầu tiên Hứa Nùng đảm nhiệm vai trò chính, từ kịch bản đến chọn diễn viên lại đến trang phục, hóa trang, đạo cụ, mỗi một chỗ cô gần như đều cùng với nhân viên phụ trách cùng nhau quyết định, khai thông.

Cho nên, giai đoạn khai máy, người có mặt cũng không có cảm giác xa lạ đối với Hứa Nùng, bất kể là việc công hay tư, đều cảm thấy vị đạo diễn này so với một vài đạo diễn khác dễ tiếp xúc hơn nhiều.

Có điều, Hứa Nùng nhìn rất ôn hòa, nhưng gặp phải vấn đề về mặt chuyên môn, lại một chút cũng không qua loa.

Khai máy ngày thứ tư, cô cũng bởi vì nhân vật nam chính lời kịch đọc không thuần thục, không đủ nhập vai mà hung hăng răn dạy đối phương một phen.

Đó là lần đầu tiên người trong đoàn phim nhìn thấy Hứa Nùng nổi giận, cũng là lần đầu tiên trong đoàn phim không khí căng thẳng, lúng túng.

Nam chính kia không phải người mới, là nghệ sĩ đã được ra mắt dưới trướng của công ty giải trí bên phía nhà đầu tư, kỹ thuật diễn thật ra không tệ, nhưng có lẽ là lần này bởi vì công ty sắp xếp hắn qua đây quay phim của Hứa Nùng, hắn cảm thấy Hứa Nùng loại đạo diễn nhỏ này không đủ để chỉ đạo cấp bậc diễn viên như hắn, nhất thời không phục, liền không hề nghiêm túc, chuẩn bị qua loa ứng phó.

Lúc ấy hắn bị Hứa Nùng nói một trận, còn bị hoài nghi kiến thức chuyên môn, trong lòng vạn lần không phục, còn tuyên bố nói, nếu bàn về

https://thuviensach.vn

kiến thức chuyên môn, đạo diễn người ta đều có thể đọc thuộc toàn bộ kịch bản, Hứa Nùng có thể không? Hắn không yêu cầu cô đọc toàn bộ, chỉ chọn mấy cảnh diễn, đọc lời thoại hắn cần nói là được!

Nam nhân vật chính lúc ấy là đáp lại bằng thái độ khiêu khích, nhưng lại không ngờ đến bản thân làm khó dễ hoàn toàn không gây trở ngại cho Hứa Nùng, ngược lại cho cô cơ hội một lần nữa ở trước mặt mọi người làm hắn mất mặt.

Mấy cảnh hắn nói đều là cảnh diễn lớn, lời thoại của bản thân rườm rà lại có tính chuyên môn rất cao, nhưng sau khi Hứa Nùng nghe đến cảnh đó, ngay cả do dự cũng không có, trực tiếp đọc làu làu lời thoại của hắn.

Nam nhân vật chính lúc ấy tâm tình rất phức tạp, buổi chiều hôm đó phim cũng không quay, trực tiếp quay về khách sạn vùi đầu ngủ.

Sau đó, người đại diện nói chuyện với hắn, để hắn cân bằng tâm lý, cũng để hắn nghiêm túc đọc một lượt kịch bản phim. Người đại diện nói công ty sở dĩ sẽ ép hắn nhận bộ phim điện ảnh này, hoàn toàn là bởi vì xem trọng tác phẩm của Hứa Nùng, bọn họ cảm thấy bộ phim điện ảnh này có thể sẽ mang đến cho hắn độ cao cùng giá trị trước nay chưa có.

Lúc ấy trong lòng nam diễn viên chính thật ra thành kiến với Hứa Nùng đã dần dần giảm đi không ít, dù sao cô cũng từ một cô gái nhỏ hắn cho rằng là dựa vào quan hệ mới lên làm đạo diễn, trở thành một đạo diễn trẻ có thực lực thật sự.

Cho nên đề nghị của người đại diện, hắn yên lặng nghe, đêm đó lại thức đêm đọc một lượt kịch bản.

Lần này cùng với lúc trước có cảm giác hoàn toàn không giống nhau, bỏ đi thành kiến với người ta, chỉ nhìn vào kịch bản, đây đích thật là một tác phẩm có thể làm cho người ta kích động mà vỗ tay.

https://thuviensach.vn

Ngày hôm sau, cũng không cần người đại diện lại khuyên bảo, nam diễn viên chính liền tự mình quay lại phim trường.

Hắn không còn thái độ đối với Hứa Nùng lúc trước, đối với mỗi một phân cảnh cũng bắt đầu nghiêm túc chịu trách nhiệm, trên mặt Hứa Nùng không thể hiện, nhưng thật ra trong lòng cũng là thở ra một hơi nhẹ nhõm.

Nhưng mà, cũng là từ sau lần đó, người trong đoàn phim đều đã nhận ra, vị đạo diễn trẻ này của bọn họ, chỉ là nhìn ấm áp dịu dàng, trên thực tế trên vấn đề nguyên tắc và vấn đề chuyên môn, cô có thể còn mạnh mẽ cứng rắn hơn một người đàn ông.

Thời gian nhoáng một cái mà qua, Hứa Nùng ở đoàn phim liên tục ngây người hơn nửa tháng. Một ngày nào đó lúc nghỉ trưa phát cơm, cô bởi vì nóng đến buồn nôn, ăn không vào, cho nên một mình một người cầm ghế nằm đi vào trong góc hóng mát.

Cô lúc ấy còn có chút ngẩn ngơ, chính mình mấy năm trước ở trong đoàn phim của Mạnh Tư Ngữ, dường như cũng thường xuyên đi đến góc râm mát nghỉ xả hơi, chẳng qua cô của lúc đó và hiện tại, hoàn toàn không giống nhau.

Đang miên man suy nghĩ, cách đó không xa đột nhiên truyền đến một đoạn đối thoại không quá vui vẻ.

"Đạo cụ này, tôi có phải đã dặn đi dặn lại rồi hay không, các người mượn thì phải bảo quản cho tốt, trả về phải giống nhau như đúc mới được! Sao lại làm trầy xước rồi!"

"Xin lỗi xin lỗi, đúng là bọn tôi không cẩn thận, nhưng vết xước này cũng không phải rất rõ ràng mà, em liền xem như không nhìn thấy đi, sau này chị mời em ăn cơm!"

https://thuviensach.vn

"Cái gì gọi là liền xem như không nhìn thấy! Cơm của cô tôi không ăn! Đạo cụ này, nhất định phải cho tôi một lời giải thích!"

"Tôi nói nha, cô cái con bé này sao lại cứng đầu như vậy chứ? Tôi cũng đã nói tôi không cẩn thận! Bây giờ cũng đã có vết xước rồi! Tôi có thể làm thế nào!"

...

Tiếng ồn ào càng lúc càng lớn, Hứa Nùng vốn muốn để người quản lý đạo cụ tự mình giải quyết, nhưng là nhịn không được.

"Tiểu Ý, xảy ra chuyện gì?"

Lúc hai người cãi nhau cũng không nhìn bốn xung quanh, cho nên cũng không biết Hứa Nùng ở bên đó. Lúc này cô đột nhiên mở miệng, người quản lý đạo cụ nhìn về phía sau, nhìn thấy là cô, giống như tìm được một chỗ dựa.

" Đạo diễn Hứa! Cô xem đi! Đạo cụ này bị tổ bọn họ làm xước rồi, về sau chúng ta muốn quay đặc tả cận cảnh, tôi lại mua nguyên liệu làm một cái giống như thế cũng phải tốn thời gian!"

Người của tổ bên cạnh tuy rằng Hứa Nùng chưa từng gặp qua, nhưng là chuyện bọn họ thường xuyên đến mượn đạo cụ cô nhưng vẫn biết, lúc đầu người quản lý đạo cụ tới hỏi cô, cô nghĩ đến thời điểm bản thân rất khó khăn cần giúp đỡ, người khác cũng từng giơ ra một bàn tay, vì thế cũng không để ý, liền đồng ý.

Nhưng cô đồng ý điều kiện trước tiên cũng là, đạo cụ cho mượn đi như thế nào thì phải trả về như thế ấy, không có một chút hư hỏng.

Bây giờ đạo cụ bị xước, người quản lý đạo cụ sốt ruột cũng là bình thường.

https://thuviensach.vn

Người của tổ bên cạnh cũng theo người làm đạo cụ cùng đi đến trước mặt Hứa Nùng, ban đầu bởi vì cô ở trong bóng râm, trước người lại tản ra không ít ánh nắng giữa trưa, cho nên đối phương không thấy rõ mặt cô.

Lúc này bốn mắt nhìn nhau, đối phương rõ ràng sửng sốt một chút.

"Hứa Nùng?!"

Nói chuyện chính là Mạnh Tư Ngữ, người của tổ bên cạnh thường xuyên đến mượn đạo cụ cũng là cô ta.

Trong lòng Hứa Nùng thật ra cũng rất bất ngờ, nhưng cô không để lộ ra nửa phần, khuôn mặt như trước bình tĩnh, thái độ giải quyết việc chung.

"Đạo cụ hư hỏng rồi nên chiếu theo giá cả bồi thường cho chúng tôi, Tiểu Ý, đem phí nguyên liệu và phí nhân công cùng với phí thời gian đều tính một chút, báo cho vị này."

Thật ra, tiền bồi thường ngược lại không có gì, Mạnh Tư Ngữ hiện tại tuy rằng như trước là đạo diễn nhỏ hạng ba, nhưng tiền một cái đạo cụ vẫn là bồi thường được.

Nhưng cô ta nhìn thái độ ở trên cao nhìn xuống này của Hứa Nùng thì giận run cả người, luôn cảm thấy đối phương là đang nhìn mình chê cười, hơn nữa lấy chuyện bồi thường nhục nhã cô ta! Mạnh Tư Ngữ cực kỳ tức, vốn muốn hung hăng mắng cô một trận, nhưng trong đầu lại không hiểu sao nghĩ tới hình ảnh của Chu Khởi lúc trước, vì để cô hết giận, ấn mặt của nhà đầu tư vào trong bát đồ ăn.

Lời muốn nói ở bên miệng xoay chuyển một vòng, cuối cùng Mạnh Tư Ngữ khẽ cắn môi, chỉ nói: "Hứa Nùng, làm người phải lưu lại cho bản thân một con đường, thế sự xoay vòng! Nói không chừng lúc nào đó vị trí của mọi người liền lại đổi cho nhau đó!"

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng cười cười, như là rất tán thành, gật gật đầu.

"Phải, học tỷ câu nói này rất đúng, tôi nhất định nhớ kỹ trong lòng, đồng thời cũng chuyển lại cho cô."

"Cô của năm đó."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 76

Khi phim điện ảnh mà Hứa Nùng làm tổng đạo diễn đóng máy, Bắc thành đã từ hạ chuyển sang đông.

Bởi vì nhà đầu tư rất xem trọng bộ phim điện ảnh này của cô, ban đầu lúc nhóm đánh giá tiến hành đánh giá, cũng đoán trước sẽ đại bạo. Hơn nữa cũng tìm không ít nhân vật cấp lão làng trong ngành xem qua kịch bản, cũng đều đánh giá rất cao.

Vì thế, sau khi đóng máy, nhà đầu tư liền để đoàn đội lập tức quảng bá cho Hứa Nùng.

Vừa đồng thời tuyên truyền phim điện ảnh, vừa cũng muốn kèm theo tuyên truyền cô một chút, xào ra một cái thân phận cá nhân. Dù sao cô nổi tiếng rồi, phim điện ảnh cũng sẽ nổi.

Vả lại, lần hợp tác này còn xem như vui vẻ, giữa bọn họ mấy lần mở cuộc họp tiếp xúc, cũng có ý đồ tiếp tục đầu tư các tác phẩm tiếp theo của cô.

Lập nên một thân phận người đẹp đạo diễn Hứa Nùng khẳng định sẽ thu được vô số fan hâm mộ.

Huống hồ, những chuyện đã trải qua của bản thân cô cũng thật sự là một câu chuyện, đến năm ba đại học thì chuyển khoa, chỉ dùng hai năm thời gian học tập, sau đó liền quay ra bộ phim điện ảnh đầu tiên, đến lúc đó, sau khi phim điện ảnh chiếu lại tới một làn sóng bình luận, vậy hình ảnh của cô ở trong mắt quần chúng sẽ càng thêm rõ nét.

https://thuviensach.vn

Hoặc còn có thể là đạo diễn trẻ tài năng tiếp theo.

Chỉ có điều, lập hình ảnh quảng bá có phần chân thật, chắc chắn cũng phải có phần giả dối cần che dấu.

Liền ví dụ như chuyện Hứa Nùng đã kết hôn này...

Người chịu trách nhiệm mà nhà đầu tư phái tới tại thời điểm đàm phán khơi thông với Hứa Nùng, đã từng đặc biệt có thâm ý nhìn cái nhẫn trên ngón áp út của cô một chút, đối phương thăm dò hỏi cô một câu: " Đạo diễn Hứa, ý của phía trên là muốn giúp cô lập một hình tượng tuyên truyền, nhưng nếu chuyện cô kết hôn lộ ra, có lẽ liền có chút khó làm, cô xem..."

Thật ra, cơ hội này thật sự khó có được, nhất là người trẻ tuổi giống như Hứa Nùng, lại không ký ước định quản lý với bọn họ, người khác chịu xuất tiền xuất lực giúp cô quảng bá, đối với bất kỳ người nào mà nói đều là cơ hội có thể gặp không thể cầu.

Người thông minh khẳng định sẽ không từ chối.

Vì thế, lúc vị kia nói xong những lời này, trên cơ bản chính là chờ Hứa Nùng đồng ý.

Nhưng nào ngờ cô gái kia vậy mà ngay cả nghĩ cũng không hề nghĩ, trực tiếp mở miệng cự tuyệt.

"Không được, nhẫn không thể tháo, lúc đầu vì cho tôi thời gian học tập và quay phim, hôn lễ của chúng tôi đã hoãn lại rồi, cái nhẫn này nếu là lại tháo xuống, anh ấy chắc chắn sẽ tức giận."

Hứa Nùng cũng không biết là nghiêm túc, hay là nói đùa giỡn, còn nói: "Anh ấy mà tức giận thì rất khó dỗ dành."

"...???"

https://thuviensach.vn

Sau đó, trợ lý nhỏ bên người Hứa Nùng liền báo cáo chuyện này với Chu Khởi.

Bởi vì trợ lý nhỏ cũng là do Chu Khởi lúc đầu mời đến, cho nên thỉnh thoảng trợ lý nói với hắn gì đó, Hứa Nùng cũng mở một mắt nhắm một mắt cho qua.

Cô biết dự tính ban đầu của Chu Khởi là ý tốt, dù sao cũng là sợ cô ở trong cái vòng luẩn quẩn này bị khi dễ, lại sợ cô thật sự gặp phải chuyện gì lại giấu hắn.

Chẳng qua Hứa Nùng không ngờ tới chính là, một sự việc rất nhỏ này, nhưng Chu Khởi lại có thể coi là thật.

Tối hôm đó lúc về nhà, Chu Khởi không mấy khi còn về nhà sớm hơn cô.

Hắn tự tay rán bò bí-tết, làm mì Ý. Mấy năm này bởi vì Hứa Nùng vẫn luôn bận chuyện học tập cùng chuẩn bị cho phim điện ảnh, hai người rất ít cùng nhau ở nhà nấu cơm ăn.

Cho nên, hôm nay Chu Khởi xuống bếp thật làm cho cô rất bất ngờ.

Chu Khởi nghe thấy tiếng động, cũng không vội vã quay đầu lại, nghe tiếng bước chân càng ngày càng gần, hắn vừa rót rượu đỏ vào trong ly, vừa chỉ chỉ cái ghế bên cạnh mình.

"Vợ à, nào, ngồi trước đi."

Đầu óc Hứa Nùng nhanh chóng xoay chuyển, vừa đi về phía hắn, vừa nghĩ hôm nay rốt cuộc là ngày gì.

Dù sao đã có vết xe đổ, lúc trước bởi vì cô quên ngày kỷ niệm hai người lĩnh chứng nhận, cô bị hắn đè ở trên giường hung hăng ức hiếp một

https://thuviensach.vn

cả đêm.

Hồi ức kia rất khó quên, cô không muốn trải qua một lần nữa, cho nên lúc này cố gắng suy nghĩ.

Nhưng nghĩ tới nghĩ lui, loại bỏ rất nhiều, chính là không nhớ được hôm nay rốt cuộc có cái gì đặc biệt.

Vì thế, sau khi cô ngồi xuống, thăm dò hỏi một câu: "Chúc mừng Giáng sinh sớm à?"

Dù sao ngoài ngày kỷ niệm ra, thì chỉ có ngày lễ thông thường. Qua mấy ngày nữa chính là Giáng sinh... Trừ cái này ra, Hứa Nùng thật sự không thể nghĩ được cái gì khác.

Chu Khởi không nói gì, sau khi làm tốt hết thảy, ngồi xuống bên cạnh Hứa Nùng, nghiêng người về phía cô.

"Vợ à, nghe nói hôm nay em không chút do dự liền cự tuyệt nhà đầu tư bên kia lập hình tượng quảng bá cho em?"

Vừa nghe những lời này, trong lòng Hứa Nùng thả lỏng một chút, gật gật đầu, sau đó chủ động khẽ hôn một cái lên khoé miệng Chu Khởi.

"Ừ, em có ngoan hay không?"

Hứa Nùng hai năm này đi theo bên cạnh Chu Khởi, thay đổi cũng rất lớn.

Lúc chỉ có hai người bên nhau, cô cũng cởi mở hơn so với trước kia, giống như loại hành động thân mật này cũng sẽ chủ động làm một ít, sẽ không mơ hồ để Chu Khởi đơn hướng tiến hành.

Chu Khởi bị cô gái của hắn chọc ghẹo trong lòng ngứa ngáy, nhưng vừa nghĩ tới kế hoạch hôm nay của mình, vẫn là nhịn xuống.

https://thuviensach.vn

Hắn gật gật đầu, áp trán lên trán của Hứa Nùng, nói: "Rất ngoan, thế nên chồng em đã chuẩn bị quà cho em, lát nữa ăn cơm xong đi phòng ngủ xem."

Hứa Nùng luôn cảm thấy lúc Chu Khởi nói lời này, đáy mắt lóe lên tia sáng sâu xa.

Nhưng cô cũng không để ý, sau khi bình tĩnh ăn xong cơm, trước tiên đi tắm rửa, sau đó từ phòng tắm đi ra, vừa sát tóc vừa đi về hướng phòng ngủ.

Kết quả đi vào chưa đến hai bước, thì nhìn thấy ở mép giường có thêm một bộ quần áo.

Trong lòng Hứa Nùng trào ra một loại dự cảm không tốt, bước chân của cô tăng nhanh, bước hai ba bước đến trước giường, ánh mắt vừa mới quét qua, hai má liền "Bừng bừng" nóng lên.

Chu Khởi lặng yên không một tiếng động từ bên ngoài tiến vào, khi đi đến phía sau cô, hai tay ở sau lưng cô vòng qua, khóa chặt thân thể của cô.

"Vợ à, có thích quà anh tặng cho em không?"

"..." Cô thích cái con quỷ!

Bộ "Quần áo" này chất liệu vừa thiếu lại mỏng manh, hơn nữa thiết kế còn rất xấu hổ, lại có thể chính là quà mà hắn đã nói?!

Hứa Nùng thực sự muốn cắn người.

Đôi môi mỏng của Chu Khởi một bên lưu luyến ở trên cần cổ của cô, mang theo nhiệt độ nóng rực khiến người run rẩy, từng chút từng chút một, hôn lên da thịt của cô.

"Đổi cho anh nhìn? Nhé?"

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng mặt đỏ bừng bừng, bị hắn hôn đến mức vừa ngứa lại khó nhịn, "Không muốn."

"Em không phải nói anh rất khó dỗ dành sao? Liền coi như dỗ dành anh đi." Nụ hôn của Chu Khởi từ từ sâu hơn, cuối cùng ngậm lấy vành tai của Hứa Nùng, "Vợ à, anh muốn nhìn, nhé?"

Hứa Nùng không chịu được nhất chính là Chu Khởi như vậy, mỗi lần hắn muốn làm cái gì đó, đều rất biết tìm phương pháp. Chưa bao giờ mạnh mẽ ép buộc, yêu cầu cô, chính là giày vò cô như vậy, giày vò đến giày vò đi cô nhịn không được, chịu không nổi nữa, thì chỉ có thể đầu hàng.

Lần này cũng không ngoài ý muốn.

Chu Khởi mua chính là một bộ quần áo tạo hình con mèo màu đen, đương nhiên, ngoại trừ có thêm một cái đuôi mèo cùng với một đôi tai mèo ra, còn lại không khác Nội. Y. Tình. Thú bình thường là mấy.

Sau khi Hứa Nùng thay xong chậm chạp không chịu đi ra ngoài, bởi vì thật sự cảm thấy rất xấu hổ.

Chu Khởi đợi nửa ngày chờ không thấy người, liền trực tiếp mở cửa đi vào.

Lúc ấy, Hứa Nùng vẫn đang đỏ mặt đứng ở trước gương, một chút chuẩn bị cũng không có, sau khi thấy Chu Khởi đi vào, cô ngay lập tức bắt chéo hai tay ôm lấy phía trước người mình, sau đó ngồi xổm xuống.

Đèn đang bật trong phòng tắm lúc này chính là đèn chụp, ánh đèn chiếu ra màu vàng chanh. Làn da của Hứa Nùng vốn trắng nõn, hiện tại bọc một tầng chất liệu màu đen, càng tôn lên làn da trắng hơn tuyết.

Đôi chân dài cùng cánh tay đều không có gì che đậy trực tiếp lộ ra bên ngoài, có lẽ bởi vì xấu hổ cũng có thể bởi vì sốt ruột, đáy mắt cô lúc này

https://thuviensach.vn

hiện ra một tầng sương mù rất ít thấy trong ngày thường.

Cô nâng mặt, ủy khuất nhìn Chu Khởi, muốn để người đàn ông kia sinh ra một chút lòng thông cảm.

Nhưng Hứa Nùng có lẽ không biết, dáng vẻ hiện tại của mình mê hoặc người cỡ nào.

Chu Khởi vốn còn có biểu tình lười biếng, giờ phút này càng thâm trầm hơn.

Hắn nâng bước chân, từng bước một vững vàng đi đến trước mặt cô.

"Vợ à, loại thời điểm này em đừng quyến rũ anh nữa."

Vừa nói, hắn vừa ôm người lên, một chút cơ hội phản kháng cũng không lưu lại cho cô, trực tiếp ném con mèo nhỏ này lên giường.

Đêm đó, Hứa Nùng kêu lên vô số tiếng "Không cần", lại bị Chu Khởi ăn hiếp bắt học vài tiếng mèo kêu, nhưng giống như trước không thể đổi được lòng thương của người đàn ông này.

Ngày hôm sau lúc rời giường, cổ họng của cô cũng khàn cả đi. Dùng sức đạp hai chân vào eo của Chu Khởi cũng không hết giận.

Chu Khởi cũng không để ý, đêm hôm qua hắn bắt nạt người đủ rồi, ăn no uống đủ đúng là thời điểm vui vẻ sảng khoái, cô nàng nhà hắn muốn đánh người thì đánh, dù sao mấy cái đạp kia của cô cũng giống như đùa giỡn gãi ngứa mà thôi.

Cả ngày hôm đó, nhóm nhân viên của Chu thị rõ ràng cảm nhận được tâm tình của Thái tử gia bọn họ không tệ.

Không chỉ không nghiêm khắc phê bình sai lầm của quản lý, mà ngay cả lúc mở cuộc họp, cũng không có mặt lạnh cùng hơi thở mạnh mẽ lại bức

https://thuviensach.vn

người tràn ra quanh người giống như bình thường.

Nụ cười bên miệng gần như treo cả ngày, thẳng đến trước lúc sắp tan tầm, trợ lý để cho hắn nhìn một cái hot search trên Weibo, ý cười lười biếng kia mới từ từ nhạt đi.

—— Đạo diễn mới Hứa Nùng và đạo diễn thiên tài Ngô Phàm.

Nhấn đi vào xem, tạo ra hot search là ảnh chụp màn hình nhấn like một sự kiện của một nick V đặc biệt.

Bên phía nhà đầu tư của công ty giải trí tung ra trailer phim điện ảnh mới mà Hứa Nùng làm đạo diễn, mà còn sớm định ra thời gian chiếu phim. Thật ra, chuyện này ban đầu ở trên mạng không tạo ra bao nhiêu bọt nước, dù sao Hứa Nùng là người mới, mà trailer cho dù làm tốt, cũng không phải phim chính thức, không có khung sườn cốt chuyện chân chính cùng với xung đột của nhân vật rung động lòng người, vì thế đăng lại cũng không có mấy người.

Nhưng sau đó Ngô Phàm lại chú ý tới, mà còn nhấn like cho cái video này.

Phải biết, Ngô Phàm ở trong giới luôn là làm việc tuỳ tâm, chưa bao giờ vì tình cảm riêng mà like hay đăng lại bài, bởi vì cá tính, vẻ ngoài cùng tài hoa của hắn, ở trong giới người hâm mộ cũng không ít.

Nhưng lần này hắn lại like trailer phim điện ảnh mới của Hứa Nùng, hơn nữa qua mấy giờ rồi cũng không hủy bỏ, hiển nhiên cũng không phải trượt tay.

... Cái này liền có chút khiến người ta phải suy nghĩ.

Có điều, sự việc đến đây cũng coi như ngoài ý muốn, sự tình phía sau cái nick V kia có tiết tấu, đoán chừng chính là có người cố tình làm ra.

https://thuviensach.vn

Cái nick V kia rất rõ ràng chỉ ra thân phận đã kết hôn của Hứa Nùng, sau đó lại nhắc tới chuyện Ngô Phàm bấm like, giữa những hàng chữ đều đang ám chỉ, quan hệ của hai người rất gần gũi, thậm chí có khả năng chồng của Hứa Nùng, chính là Ngô Phàm.

Phía dưới của nick V đã có rất nhiều bình luận, thậm chí ngay cả bên trong Weibo của Hứa Nùng, cũng xuất hiện không ít fan của Ngô Phàm.

Bài đăng Weibo mới nhất của Hứa Nùng là hai tuần lễ trước, phía trên viết vui vẻ đóng máy, phía dưới là ảnh chụp nhân viên công tác trong đoàn phim.

Vốn chỉ có lẻ tẻ vài cái bình luận, lúc này lập tức nhiều thêm mấy trăm cái.

@ Tô tô tô tô tô chết ngươi (Nói nhiều chết ngươi): Chị gái nhỏ! Chăm sóc tốt cho Ngô đạo diễn của chúng tôi nha! Anh ấy là người đàn ông tốt nhất trên thế giới này, bây giờ anh ấy thuộc về chị rồi, chị phải quý trọng nha!

@ Chị gái mạnh mẽ nhất Ngô gia quân: Cảm giác cũng là người tài hoa, không sai không sai, rất xứng đôi với lão Đại của Ngô gia quân chúng ta.

@ Ngô dữ luận tỷ (Không gì sánh nổi): Khi nào tổ chức hôn lễ nha! Chúng ta chờ ở trên mạng uống rượu mừng!

...

Trợ lý của Chu Khởi vẫn luôn làm việc cẩn thận, không có tính buôn chuyện. Nhưng chuyện này quan hệ tới ông chủ của hắn, hắn cũng không thể không đưa tin tức này qua.

https://thuviensach.vn

Thấy sau khi Chu Khởi nhìn xong những cái đó, sắc mặt vẫn luôn không tốt, hắn do dự một chút hỏi: "Chu thiếu, cần tôi bên này làm gấp quan hệ xã hội không?"

Chu Khởi không đáp, mà lại nhìn trong chốc lát, đưa điện thoại di động cho trợ lý.

" Trước đây cậu có đăng ký cho tôi cái Weibo kia? Giúp tôi đăng nhập tài khoản."

Chu Khởi không thích mấy thứ ở trên mạng lắm, Weibo cũng không dùng, nhưng bởi vì phối hợp với công ty làm chút tuyên truyền, cho nên trợ lý liền đăng ký cho hắn một tài khoản Weibo, mà còn làm V đỏ.

Tuy rằng tài khoản này không do Chu Khởi xử lý, nhưng không thể không nói, thân phận cậu chủ của Chu thị này, lại đăng lên mấy hình ảnh của Chu Khởi lúc bình thường mở hội nghị hoặc hình mặt bên... Bối cảnh và giá trị nhan sắc thêm vào, độ nổi tiếng ở trên mạng của hắn gần như cũng sắp bắt kịp một minh tinh tuyến 2.

Trước kia trợ lý từng đề cập với hắn chuyện này, nhưng Chu Khởi đều chưa từng để ý, lần này lại đột nhiên muốn tài khoản...

Trợ lý có chút nghi hoặc, lẽ nào vị Chu đại thiếu gia này muốn đích thân vào cuộc, làm sáng tỏ xé nát dư luận mạng?

Sau khi trợ lý đăng nhập xong tài khoản, thì đem điện thoại di động đưa trả lại.

Chu Khởi ngay lập tức ấn vào hot search Weibo, sau đó tìm được cái thông báo Weibo về trailer phim mới kia của Hứa Nùng, tiếp đến, không chút do dự ở phía trên ấn like.

https://thuviensach.vn

Sức tưởng tượng của cư dân mạng không phải là rất phong phú sao? Vậy hắn liền nhìn xem, cái like này của hắn, có phải lại sẽ khiến cô nàng nhà hắn đổi đối tượng scandal hay không.

Cái like này làm xong, nhóm cư dân mạng quả thật xuất hiện không ít ở bên phía Chu Khởi, nhưng là có không ít người hâm mộ của Ngô Phàm qua đây.

Bởi vì lúc trước dưới trướng của Chu thị có công ty đầu tư từng tham gia đầu tư một phim điện ảnh của Ngô Phàm. Phim điện ảnh kia phòng vé rất tốt, cư dân mạng đào qua một lần mạng lưới quan hệ của Ngô Phàm, cũng từng tung tin vịt Ngô Phàm và cậu chủ này của Chu thị là bạn bè thân thiết.

Nhưng những lời đồn nhảm không có căn cứ này Chu Khởi đương nhiên không biết.

Vì thế, thời điểm người hâm mộ của Ngô Phàm mò đến Weibo của hắn, hắn căn bản không kịp phản ứng.

@ Bạn mạng một: Aaa, đây là đang dùng tên tuổi ủng hộ hai vợ chồng Phàm Phàm của chúng ta sao!

@ Bạn mạng hai: Thật cảm động, còn tưởng rằng đạo diễn Ngô của chúng ta loại tính cách kia trong giới không có bạn bè thật sự gì, không ngờ quan hệ hai người tốt như vậy nha!

@ Bạn mạng ba: Ơ? Ta nhớ là dưới trướng của Chu thị cũng có khách sạn đi, đến lúc đó, thời điểm Phàm Phàm và đạo diễn Hứa tổ chức hôn lễ, có thể đến khách sạn của Chu gia nha!

@ Bạn mạng bốn: Ơ... Chẳng lẽ chỉ có ta cảm thấy cái like này của Chu đại thiếu gia có chút kỳ quái sao? Như thế nào có loại cảm giác muốn

https://thuviensach.vn

cướp người với Phàm Phàm? Anh ta không phải muốn làm người thứ ba đi?

Chu Khởi: "....."

Tuy trợ lý là loại người chỉ biết công việc, giờ nhìn thấy những bình luận này cũng nhịn không được bật cười, rõ ràng là người đã quang minh chính đại lĩnh chứng nhận, lúc này lại bị nói thành người thứ ba.

Hắn thấy trong lòng Chu đại thiếu lúc này khẳng định máu nôn ra thành sông rồi.

Chu Khởi cũng nhịn không được, hắn gắt gao nhìn chằm chằm ba chữ người thứ ba kia, trầm giọng hung hăng nói câu ——

"Tìm bộ phận quan hệ xã hội của công ty lập tức lập ra phương án, công khai, đem quan hệ của tôi cùng cô nàng nhà tôi công khai!"

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư
dtv-ebook.com

Chương 77

Thật ra, chuyện Ngô Phàm ấn like này, không những ở trên mạng kéo lên sóng gió, mà ở trong vòng xã giao cá nhân của hắn, cũng làm cho không ít người đều bất ngờ.

Ngô Phàm cái người này nha, đánh giá của quần chúng về hắn chính là một đạo diễn thiên tài.

Nhưng lén lút đánh giá của bạn bè về hắn, phần lớn đều là tính tình đặc biệt, thần bí, không thể nắm bắt, hơn nữa có chút cậy tài khinh người.

Đương nhiên, cảm thấy hắn không thể nắm bắt cũng có thể là bởi vì hắn khinh thường tán gẫu rất nhiều đề tài cùng bọn họ, cảm thấy không cùng trên một mặt phẳng.

Mà trình độ cự tuyệt người của Ngô Phàm bình thường cũng rất cao.

Lại lấy chuyện Weibo của hắn mà nói, trước kia có không ít nhà đầu tư từng hợp tác với hắn, cũng đã từng nói muốn kính nhờ hắn giúp đỡ đăng lại một vài thứ gì đó để làm tuyên truyền, nhưng người ta đều lấy "Chuyện không liên quan đến điện ảnh hắn không làm" ra từ chối.

Hôm nay, nhìn thấy việc hắn ấn like phim điện ảnh mới của Hứa Nùng, có mấy người bạn liền nhịn không được, bắt đầu tiến hành "Khiển trách" hắn ở trên WeChat, nói hắn không phải là nói "Chuyện không liên quan đến điện ảnh hắn không làm" sao? Này sao hôm nay rảnh rỗi như vậy trượt tay tuyên truyền Weibo của một đạo diễn mới nha!

https://thuviensach.vn

Ngô Phàm ở bên kia rất ung dung, chỉ đáp một câu "Tôi ấn like chẳng lẽ không liên quan đến điện ảnh?"

Mấy người bạn đều không còn lời nào để nói, lúc trước hắn nói với nhà đầu tư những lời kia rõ ràng biểu đạt ý là, chuyện không liên quan đến phim điện ảnh của hắn thì hắn không làm, cái này sao quay đầu lại thành ra như vậy!

Ngô Phàm không muốn đế ý đến bọn họ nữa, đặt điện thoại di động sang bên cạnh, ngẩng đầu nhìn về phía người quản lý ở một bên.

"Đã liên hệ với bên Hứa Nùng rồi sao? Cô ấy trả lời thế nào?"

Người quản lý muốn nói lại thôi, lửa giận vốn tích tụ lúc này cũng nhịn không được nữa, nói: "Còn liên hệ được sao? Tôi căn bản không cần liên hệ, người ta đã tự mình tìm tới cửa rồi."

Ngô Phàm này hôm nay vô ý nhìn thấy trailer và tin ngoài lề hiện trường quay phim của Hứa Nùng, nhận ra Hứa Nùng chính là cô gái năm đó từng cự tuyệt hắn.

Tuy rằng, phim điện ảnh kia sau đó đã thuận lợi quay xong rồi, phòng vé cũng không tệ, nhưng với Ngô Phàm mà nói từ đầu đến cuối là cái nét bút hỏng cũng là sự tiếc nuối.

Hắn, người này làm việc vô cùng để tâm vào chuyện vụn vặt, chuyện không đạt được hoặc là chưa từng làm qua, vĩnh viễn là tốt nhất trong tưởng tượng của hắn.

Cho nên, gặp lại Hứa Nùng, gần như trong nháy mắt hắn liền cảm thấy, cô gái này không những phù hợp với bộ phim điện ảnh trước kia của hắn, mà ngay cả bộ phim hiện tại đang chuẩn bị này, cũng phù hợp.

https://thuviensach.vn

Hắn lúc ấy ngay cả do dự cũng không có, cũng không nhìn kỹ bộ phim mà Hứa Nùng quay ra, trực tiếp liền bấm like cho cô.

Không phải là tán thưởng, chỉ là muốn dùng hành động này làm dịu đi cũng như tỏ rõ thiện chí một chút, sau đó tiếp tục nói chuyện với cô về chuyện nữ chính.

Thật ra, lấy góc độ của Ngô Phàm mà nhìn, hắn không cảm thấy Hứa Nùng có thể quay ra bộ phim gì hay, rung động lòng người, nhưng hắn không để ý, cho dù bộ phim cô quay cuối cùng rất nát, sẽ ảnh hưởng đến bản thân, hắn cũng thấy không hề gì.

Nếu như chuyện này có thể đổi được Hứa Nùng đồng ý đến làm nữ chính cho bộ phim mới của hắn, vậy thì cái khác đều không quan trọng.

Những ý nghĩ này của Ngô Phàm, người quản lý thật ra đều nhìn thấy rõ ràng, không chỉ một lần ở trong lòng mắng chửi Ngô Phàm, nói hắn là một tên trai thẳng ung nhọt lấy bản thân làm trung tâm, làm việc gì cũng không lo lắng hậu quả.

Lần này thì tốt, đá đến trên bàn nướng rồi đó.

Người quản lý cũng không muốn nhiều lời, trực tiếp ném máy tính bảng lên người hắn.

"Cậu tự mình xem đi."

Ngô Phàm không quá để ý cầm lấy máy tính bảng, tùy tiện quét một chút, phút chốc, lông mày từ từ nhíu lại.

Hot search trên Weibo lúc này đã thay đổi một lượt, hơn nữa thuần một màu đều là có từ "Chu".

【 sôi 】 Cậu chủ của Chu thị và đạo diễn mới Hứa Nùng

https://thuviensach.vn

【 nóng 】 Blog chính thức của Chu thị chuyển phát

【 nóng 】 Hoạ sĩ C hóa ra đã là mẹ chồng

Ngô Phàm ấn vào từng cái đi vào nhìn một chút, nội dung của cái hot search đầu tiên trên Weibo, đại khái là một Vlog lớn phát quan hệ Chu Khởi và Hứa Nùng.

@ Quất Tử đang âm thầm quan sát giới giải trí V: Được rồi, Ngô gia quân đừng náo loạn, đạo diễn tiên nữ người ta đã có chủ rồi, hơn nữa hậu đài của chồng cũng vô cùng vững chắc đó.

Cái thứ hai, bên trong chuyển phát của Blog chính thức của Chu thị, ấn đi vào trực tiếp nhảy ra là tên của tập đoàn Chu thị, sau khi đi vào trang chủ, cái đầu tiên liền là cái trên hot search Weibo.

Là một bài đăng lại, đăng lại chính là trailer phim mới của Hứa Nùng, mà từ ngữ viết ra trong bài đăng cũng không quá giống với phong cách tuyên truyền lúc trước của tập đoàn.

@ Tập đoàn Chu thị V: Chúc mừng Thiếu phu nhân vui vẻ đóng máy bộ phim điện ảnh đầu tiên, cùng với, dưới trướng Chu thị xác thực có khách sạn, cũng hoan nghênh bạn hữu gần xa đến chi tiêu, chủ tịch của chúng tôi cũng đã nói, các vị bằng hữu trên mạng hôm nay giúp đỡ tuyên truyền bằng Weibo có thể đến khách sạn của Chu thị nhận một thẻ VIP tháng. PS: yêu cầu người chưa từng truyền bá scandal của Thiếu phu nhân cùng người khác nha.

Bình luận phía dưới của tin Weibo này trên cơ bản nổ tung, tất cả mọi người đều đang nói Hứa Nùng có quân bài, lại có thể khiến cho Blog chính thức của tập đoàn lớn như vậy tự mình ra mặt bác bỏ tin đồn cho cô.

Phía dưới cũng có cư dân mạng bình luận chuyện của Chu Khởi và Hứa Nùng.

https://thuviensach.vn

@ Bạn mạng một: Ta sai rồi, vừa rồi ta còn bấm like cho bình luận Chu Khởi là người thứ ba kia, ta sám hối!

@ Bạn mạng hai: May mắn ta ở trên mạng ăn dưa chưa bao giờ đứng thành hàng, Weibo đã chuyển, có rảnh đi Chu thị lĩnh thẻ tháng nha. Nghe nói phòng VIP của Chu thị siêu đỉnh, Thiên Đài còn có bể bơi trên nóc nhà, ô ô muốn đi chụp ảnh.

@ Bạn mạng ba: Ơ, ta lại muốn tên trinh thám Kha Nam rồi, nếu người này là vợ của Chu đại thiếu, Ngô Phàm kia vì sao tích cực như vậy sáp lại gần? Khụ, người... thứ ba sao?

Phía dưới bình luận này có fan của Ngô Phàm tụ tập lại, một trận hỏa lực toàn bộ khai hỏa tranh cãi phun người.

@ Trả lời: Chẳng lẽ liền không thể là đạo diễn Ngô nhà chúng ta và Chu thiếu quan hệ tốt sao? Ủng hộ tác phẩm của người yêu bạn tốt? Hiện tại trên mạng thật là ấu trùng ruồi nhặng gì cũng có, nói cái gì, nghĩ cái gì cũng muốn bôi đen người ta, ghê tởm!

Câu trả lời này nhận được không ít like, nhưng phần lớn là người hâm mộ của Ngô Phàm.

Mà vấn đề tương tự, cũng đã hỏi tới phía bên mẹ Chu.

Mẹ Chu ở trên mạng cũng có một thân phận khác, chính là hoạ sĩ C. Bởi vì bà chưa bao giờ lộ diện, làm triển lãm tranh và các hoạt động khác đều là kêu người phụ trách thay bà đi làm, bà bình thường chỉ biết cung cấp tác phẩm.

Vì thế, một số cư dân mạng thích bà, đều rất hứng thú đối với thân phận bối cảnh của bà, nhưng bởi vì bà giấu kín, cho tới giờ chưa bị người nào đào ra bất kỳ dấu vết nào.

https://thuviensach.vn

Mọi người không đào ra cái gì, liền thích thỏa sức tưởng tượng.

Có người nói bà là học sinh trung học, thiên tài hội họa. Cũng có người nói là Hoa Kiều sống ở nước ngoài...

Tóm lại một đống ý tưởng, chính là không ai đoán được tuổi tác của bà thậm chí là đã làm mẹ chồng người ta. Cho nên, khi bà chuyển phát cái Weibo trailer bộ phim điện ảnh mới của Hứa Nùng, fan Weibo của bà đều giật nảy mình.

@Cccca: Con dâu thật đỉnh!!! Cùng với, thằng chó con nhà ta này, đời này chuyện làm cho ta vừa lòng nhất, chính là tìm được người con dâu như vậy. Các người có thể đừng chỉ loạn uyên ương không, con dâu đã là của Chu gia chúng ta rồi, chính là đã đóng dấu rồi đó!

Cái tin Weibo này của Mẹ Chu chính là gián tiếp lại chứng thực quan hệ của Chu Khởi và Hứa Nùng, mà cũng ám chỉ hai người đã lĩnh chứng nhận kết hôn, quan hệ hợp pháp.

Khứu giác của cư dân mạng nhạy bén thế nào a, lúc trước người từng bị đè bẹp ở phía dưới Weibo của Chu thị, lúc này cũng đến dưới Weibo của mẹ Chu lưu lại tin nhắn.

@ Bạn mạng một: Vậy, Chu thiếu và đạo diễn Ngô Phàm là bạn bè sao? Đạo diễn Ngô Phàm bấm like là xuất phát từ tình bạn hay là...

Mẹ Chu đáp lại tin nhắn này: Xuất phát từ cái gì thì không biết, nhưng là thằng nhóc nhà ta và vị đạo diễn Ngô này hẳn là không quen biết.

Câu trả lời này, trên cơ bản lại gián tiếp nói, sự kiện Ngô Phàm lần này bấm like, hoàn toàn là vội vàng dán mặt nóng.

Hướng gió trên mạng trên cơ bản một giờ một dạng khác, người quản lý sao có thể không sốt ruột a.

https://thuviensach.vn

Hắn thấy sắc mặt Ngô Phàm không tốt lắm, cũng không đành lòng lại nói ra lời nói nặng gì.

Hắn thành khẩn mở miệng: "Hiện tại cũng đã là tình huống này rồi, còn cái gì nữ chính hay không nữ chính nữa? Bây giờ Chu gia không so đo với chúng ta là đã phải thắp nhang cảm tạ rồi. Nếu vị Chu đại thiếu kia phát hiện, cậu còn thật sự có hứng thú với vợ người ta, cậu cảm thấy hắn vẫn sẽ không ra tay sao?"

Lông mày Ngô Phàm nhăn thật chặt, "Có hứng thú gì chứ? Tôi chỉ là muốn cô ấy đến diễn bộ phim mới của tôi mà thôi."

"Người ta biết sao! Đối phương chỉ biết đoán mò thôi!"

Ngô Phàm trong đầu phiền muốn chết, ném máy tính bảng "Cạch" một cái lên trên bàn trà, tiếp đến đứng dậy đi về phòng ngủ của mình.

Người quản lý ngồi ở bên ngoài không khỏi thở dài, Ngô Phàm này từ lúc tiến vào cái vòng luẩn quẩn này vẫn luôn kiêu ngạo đến bây giờ, hiện tại vậy mà hai lần vấp ngã trên người một cô bé, hắn không tức giận mới là lạ.

Nhưng cũng không có cách nào, người ta có người ở phía sau chống lưng.

Mà người cho cô ấy chỗ dựa, lại là người Ngô Phàm căn bản không với tới.

———————

Gió tanh mưa máu ở trên mạng Hứa Nùng có nghe thấy, nhưng hai ngày này cô vẫn luôn bận chỉnh lý hậu kỳ cho bộ phim điện ảnh, cùng diễn viên phối âm, ngoài thời gian ở nhà với Chu Khởi, trên cơ bản không có thời gian nhàn rỗi nào khác.

https://thuviensach.vn

Cho nên, trên mạng nói cái gì, truyền thành cái dạng gì cô cũng không để ý, phía sau chuyện Chu gia ra mặt, cũng ở trong dự đoán của Hứa Nùng.

Dù sao cô biết, Chu Khởi ở trên loại chuyện tuyên bố chủ quyền này, từ trước đến giờ không biết điệu thấp.

Tối đó về nhà, không đợi cô nói gì, bên kia Chu Khởi mở miệng trước.

"Vợ à, có người nói anh là kẻ thứ ba."

Hứa Nùng vốn đang uống nước, nghe được câu này kinh ngạc suýt nữa sặc.

Cô đã nghe nói các loại hot search, nhưng duy có cái này chưa từng nghe qua.

"Kẻ thứ ba?"Cô kinh ngạc nhìn Chu Khởi một chút.

Chu Khởi một phen ôm người lên, để cô ngồi lên đùi tiến vào trong ngực hắn.

"Ừ." Hắn thân mật cọ lên hõm cổ của cô, cũng không biết là thật sự tủi thân hay là đang vờ tủi thân, "Anh tức giận rồi, em phải dỗ dành anh."

"..." Hứa Nùng không hiểu sao có loại cảm giác lại sắp bị hắn dắt đi, "Dỗ thế nào?"

Nói xong, còn không chờ Chu Khởi lại mở miệng, cô nhanh chóng bổ sung một câu: "Ngoại trừ mặc bộ quần áo kia!"

Loại chuyện nhục nhã kia làm một lần là được rồi, bắt cô làm thêm một lần nữa, cô nhất định sẽ trực tiếp tự bốc cháy mà chết. Cho nên, muốn vào lúc trước khi hắn mở miệng, liền đem hy vọng bóp chết ở trong nôi!

https://thuviensach.vn

Chu Khởi bị dáng vẻ này của cô chọc cười, khóe miệng lười biếng cong lên, ngẩng đầu nói với cô: "Ngoài chuyện kia ra cái khác đều được?"

"... Ừ." Hứa Nùng đáp ứng sau đó lại có chút hối hận, "Nhưng cũng không có thể quá đáng quá."

Chu Khởi không nói gì, cúi người cầm lấy túi xách của cô, lôi điện thoại từ bên trong ra.

Hắn thuần thục ấn xuống vân tay của mình, mở khóa điện thoại di động của Hứa Nùng. Hướng về phía sau lật menu, trong trang cuối cùng của phần mềm không hoạt động, tìm được Weibo.

"Bây giờ liền vào tài khoản Weibo của em, sau đó chứng thực danh phận của anh."

Hứa Nùng nghe hiểu lời Chu Khởi nói, hắn là muốn để cô dùng tài khoản phát một cái Weibo làm sáng tỏ và công khai, là muốn triệt để chứng thực quan hệ đã kết hôn của hai người.

Hứa Nùng đương nhiên đồng ý, chỉ có điều suy nghĩ trong chốc lát, cô không biết là nghĩ tới điều gì, hai gò má có chút ửng đỏ.

Cô đẩy đẩy Chu Khởi, nhỏ giọng nói: "Anh đi tắm rửa trước đi."

Chu Khởi ở vào loại thời khắc quan trọng này sao có thể dễ dàng bỏ qua cho cô?

"Vợ à, em có ý tứ gì? Em không muốn phát? Không muốn thừa nhận?"

Hứa Nùng bất đắc dĩ, cô giương mắt nhìn hắn một chút, "Em sẽ phát, chắc chắn sẽ phát, nhưng không muốn phát ở trước mặt anh. Anh nhanh chút đi tắm rửa, lúc đi ra tự mình lên Weibo xem!"

https://thuviensach.vn

Chu Khởi nhìn dáng vẻ thẹn thùng này của Hứa Nùng, trong lòng hơi hơi đoán ra được một ít.

Biểu cảm tức giận tức khắc tan đi, hắn hôn một cái lên khóe miệng của Hứa Nùng.

"Được, đáp ứng em. Nhưng lúc đi ra anh sẽ lập tức xem Weibo, nếu em gạt người..." Nói rồi, hắn cố ý dùng ánh mắt tĩnh mịch nhìn cô, giọng nói trầm thấp, mang theo ý sâu xa mập mờ, "Vợ à, vậy anh là phải phạt em đó."

Hứa Nùng giả vờ như nghe không hiểu ám chỉ của hắn, đỏ mặt đẩy hắn để hắn nhanh chóng đi phòng tắm.

Lần này thời gian tắm rửa của Chu Khởi dài hơn so với trước kia, có thể nói là rất cho cô nàng nhà hắn mặt mũi.

Lúc đi ra, hắn chỉ mặc một cái quần dài màu xám, thân trên để trần. Vừa lau tóc, vừa đi về hướng phòng khách.

Hứa Nùng đã không còn ở trong phòng khách, nhưng điện thoại di động vẫn còn lưu lại trên bàn trà.

Chu Khởi nhấc nhấc lông mày, hơi khom lưng cầm điện thoại di động lên.

Mở khóa, ấn mở Weibo, ấn vào trang chủ của tài khoản.

@ Hứa Nùng V: Cảm ơn sự chú ý của mọi người. Tôi là Hứa Nùng, @ trang chủ Weibo phim điện ảnh người trong lòng《 người trong lòng 》 là bộ phim điện ảnh đầu tiên của tôi. Vị @ Chu Khởi V này, là người trong lòng tôi.

https://thuviensach.vn

Phía dưới Weibo kèm theo một tấm ảnh, là lúc trước khi hai người lĩnh chứng nhận, Chu Khởi chụp giấy chứng nhận kết hôn.

Quyển sổ đỏ rực, nhìn rất có không khí vui mừng. Đôi nam nữ trẻ tuổi ở phía trên, đang mỉm cười với ống kính, đáy mắt mang theo tia sáng nhỏ vụn cùng hạnh phúc tràn đầy.

Phía dưới cư dân mạng đều nổ tung, tin nhắn mỗi phút đều tăng thêm.

Chu Khởi tùy tiện nhìn hai cái, cuối cùng tầm mắt ngừng lại trên một tin nhắn.

@ Bạn mạng một: Cho nên nói Chu đại thiếu mới là chính cung mà, thần TM là kẻ thứ ba!

Chu Khởi nhìn cái tin nhắn kia, tiện tay bấm like.

Chương 77 (2/2)

Sự kiện bấm like có chỗ hại cũng có chỗ lợi.

Phim điện ảnh của Hứa Nùng lần này xem như chưa chiếu đã đỏ trước, rất nhiều người ban đầu không mở xem trailer cũng nhịn không được tò mò bấm vào xem, hầu hết mọi người cũng đều ôm kỳ vọng đối với phim.

Có điều, trên mạng luôn là có tâng bốc thì cũng có chế giễu, rất nhiều người đều nói sự kiện bấm like lần này là chiêu trò quảng cáo, mục đích chính là xào ra cái hình tượng người đẹp đạo diễn này của Hứa Nùng.

Loại thủ đoạn này quá thấp kém rồi, bọn họ không tin loại người này sẽ quay ra được bộ phim điện ảnh gì hay.

Nhưng đáng tiếc chính là, phim điện ảnh ngày đầu tiên công chiếu, Hứa Nùng liền dùng thực lực bản thân hung hăng vả mặt bọn họ.

https://thuviensach.vn

Phim điện ảnh bất kể là từ phương diện chọn đề tài, diễn viên hay là nội dung, nhân vật, không một cái nào không làm người ta cảm động. Rất nhiều khán giả nữ đều là trang điểm đi vào rạp chiếu phim, khóc đến trôi hết phấn son đi ra.

Thậm chí còn có người @ Blog chính thức, hỏi, xem phim của bọn họ khóc đến mascara cũng trôi hết, bọn họ có bồi thường tiền trang điểm không?

Gần như trong thời gian vài ngày, Hứa Nùng và phim điện ảnh mới mà cô quay, nổi tiếng khắp cả nước.

Ban đầu nhóm Vlog quảng bá vẫn duy trì thái độ đứng ngoài xem, cũng vì cọ nhiệt độ lần này, đồng loạt đi xem phim điện ảnh viết bài bình luận.

Mà ngay cả mẹ Chu khi tụ hội với mấy phu nhân nào đó trong vòng luẩn quẩn, bọn họ cũng hỏi thăm bà về Hứa Nùng.

Mẹ Chu luôn luôn thiên vị con dâu, trước kia nhắc tới cô đều chỉ có khen ngợi, càng miễn bàn gần đây cô càng là ưu tú đến mức khiến cho nhiều người như vậy đều nhìn thấy.

Vì thế, vừa nghe bọn họ nhắc tới Hứa Nùng, ý cười trên mặt mẹ Chu khỏi phải nói nhiều thế nào. Không ngừng nói là Chu gia bọn họ có phúc, cưới được cô con dâu tốt như vậy. Đồng thời Chu Khởi cũng có phúc, dụ dỗ về nhà một cô gái còn ưu tú hơn hắn.

Đương nhiên, mẹ chồng nhà mình ở sau lưng thay cô nói những lời này Hứa Nùng một câu cũng không nghe được.

Cô từ sau khi phim điện ảnh công chiếu, thì bắt đầu tất bật không nghỉ đi theo diễn viên cùng nhau vội vã lên đường tuyên truyền phim. Một tháng

https://thuviensach.vn

bay qua gần hai mươi thành phố, mỗi lần về nhà ở lại chưa đến một ngày, ngày hôm sau liền lại phải bay rồi.

Chu Khởi ngược lại không có oán trách, nhưng trong lòng vẫn là không ngừng được đau lòng cho cô. Nhìn màu trắng xanh dưới mắt cô, lại nhịn không được muốn giam cô ở trên giường lớn trong nhà, để cô nghỉ ngơi thật tốt hai ngày.

Nhưng Chu Khởi cũng biết, cô nàng nhà hắn dốc sức như vậy, trên một mặt nào đó cũng là bởi vì hắn.

Cô quá muốn chứng minh bản thân, quá muốn đứng ở chỗ cao sóng vai cùng hắn, vì thế hắn không có cách nào nói lời khiến cô dừng lại.

Hắn cảm thấy chính mình nói cái gì, đều là phụ lòng cô.

Chu Khởi có thể làm, cũng chỉ là yên lặng tìm cơ hội ở bên cạnh cô, ở sau lưng ủng hộ cô.

Cũng may, sự cố gắng là có hồi báo, phim điện ảnh của Hứa Nùng không những thu được thành công ở phòng vé, thậm chí còn lọt vào danh sách đạo diễn mới tài năng của một liên hoan phim trong nước.

Liên hoan phim này xem như là nổi danh cũng uy tín nhất trong nước, Hứa Nùng đã từng hướng tới, nhưng chưa từng nghĩ bộ phim đầu tiên của mình sẽ trực tiếp lọt vào danh sách.

Hôm biết được tin tức kia, cô ngẩn ngơ gần một giờ đồng hồ.

Khi cảm xúc chậm chạp tuôn ra, cô ngay lập tức gọi điện thoại cho Chu Khởi.

"Vợ à?"

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng im lặng giây lát, sau đó mới mở miệng: "Chu Khởi, em lọt vào danh sách đạo diễn mới của liên hoan phim XX."

Chu Khởi ở bên kia cũng không có gì bất ngờ, tươi cười đáp: "Ừ, Thẩm Mộ Ngạn vừa mới nói với anh rồi, hình như người của công ty bọn họ phát hiện danh sách bình chọn trước."

Lời này của Chu Khởi nếu như là người khác nghe được, chắc chắn sẽ hiểu lầm, cảm thấy có thể là hắn ở sau lưng làm cái gì hay không.

Nhưng Hứa Nùng biết, hắn sẽ không làm.

Có thể là sự tín nhiệm đối với Chu Khởi đã ăn sâu bén rễ đi, cô biết người đàn ông này ở trên bất kỳ chuyện gì đều cho cô tôn trọng lớn nhất, nhất là phương diện sự nghiệp, hắn chưa bao giờ làm chuyện dư thừa.

Dù cho cô nói hoãn hôn lễ lại hai năm, hắn cho tới bây giờ cũng không vì để cô nhanh chóng thành công, mà dấu cô làm qua bất cứ chuyện gì.

Vừa nghĩ, hốc mắt Hứa Nùng hơi nóng, lại nói với hắn một câu: "Em không làm anh mất mặt đi? Dùng hai năm thời gian, cách anh càng ngày càng gần."

Chu Khởi ở trong phòng làm việc, đứng dậy nhìn ra bên ngoài cửa sổ.

Bên ngoài màn đêm buông xuống, hàng vạn ánh đèn thắp sáng cả thành phố, thân ảnh hắn thẳng tắp đứng ở phía trước cửa sổ, trên mặt mang theo ý cười.

Khi lại mở miệng, thanh âm thấp hơn mấy độ so với vừa rồi, trong giọng nói có sủng nịch cùng từ tính mê hoặc chết người.

"Ừ, cô gái của anh rất tuyệt, anh tự hào về em."

https://thuviensach.vn

Hôm liên hoan phim phát sóng trực tiếp, Hứa Nùng vốn là muốn mời Chu Khởi đi hội trường.

Nhưng chẳng biết làm sao Chu đại thiếu gia nói đến hôm đó có cuộc họp, thật sự không thể phân thân, Hứa Nùng có chút tiếc nuối, nhưng cũng tỏ vẻ thông cảm.

Sáng sớm hôm đó, cô và trợ lý cùng nhau đi chọn quần áo và trang sức, thợ trang điểm là mẹ Chu giới thiệu giúp, chọn nhãn hiệu lễ phục cũng là một cửa hàng mẹ Chu cảm thấy rất không tệ cũng rất thích hợp với Hứa Nùng.

Cuối cùng Hứa Nùng quyết định một bộ lễ phục màu đen không quá nổi bật, kiểu dáng cũng vừa đúng quy củ, dù sao cô cũng hiểu phép tắc trong giới, cô hôm nay nhiều lắm chỉ xem như diễn viên quần chúng ngay cả tên cũng không được gọi lên, nếu ăn mặc quá nổi bật, khẳng định lại sắp có người nói cô ác ý đoạt ánh mắt quần chúng.

Hứa Nùng cũng không phải sợ bị hiểu lầm, chỉ là không cần thiết.

Lúc ngồi trên xe bảo mẫu đi đến nơi diễn ra liên hoan phim, Hứa Nùng cầm điện thoại di động lên muốn gửi tin nhắn cho Chu Khởi. Nhưng vừa nghĩ đến hắn lúc này có lẽ còn đang mở cuộc họp, thì liền từ bỏ.

Trợ lý nhỏ là một cô bé rất có ánh mắt, sau khi thấy động tác này của Hứa Nùng, vội vàng nói: "Chị Nùng Nùng, Chu tổng hôm nay bận thật sự, chị đừng ầm ĩ với anh ấy, lát nữa hai người đều xong việc rồi, về nhà chị lại thu thập anh ấy."

Hứa Nùng dở khóc dở cười, biết cô bé trợ lý này hiểu lầm, vì thế cười trêu ghẹo: "Em đề nghị với chị như vậy, không sợ đến lúc đó truyền đến tai anh ấy à?"

https://thuviensach.vn

"Không đâu, chuyện của chị trên cơ bản đều là do em chuyển cho Chu tổng, em không nói anh ấy cũng không biết."

Hứa Nùng nói: "Vậy, nếu chị nói thì sao."

Trợ lý nhỏ càng không sợ: "Chị mới không nói đâu."

Hứa Nùng cười cười, không nói thêm gì nữa.

Lần này khách quý tới liên hoan phim rất đông, có thể nói là các ngôi sao tụ tập. Hứa Nùng tuy rằng trước đó không lâu ở trên mạng nhấc lên cơn sốt không nhỏ, nhưng so sánh cùng đại đa số khách quý ở đây, cô vẫn chỉ có thể xem như nhân vật nhỏ ngoại tuyến.

Vì thế, ban tổ chức cũng không sắp xếp cho cô đi thảm đỏ, mà là trực tiếp dẫn cô đến chỗ ngồi, chờ đợi liên hoan phim khai mạc.

Hứa Nùng cũng không cảm thấy bị đối xử lạnh nhạt, cái vòng luẩn quẩn này vẫn luôn là như thế, năng lực của ngươi cùng khả năng thu hút sự chú ý có rồi, tự nhiên sẽ được coi trọng.

Cô mới vừa bắt đầu, có thể được cơ hội lần này đã là thật sự không dễ dàng, về những cái khác cô cũng không quan tâm.

Sau khi cô ngồi xuống không bao lâu, lục tục cũng có những người khác tới tham dự hoạt động ngồi xuống.

Có một nữ minh tinh tuyến 2 nhận ra Hứa Nùng, hơi hơi kéo lên nụ cười giả tạo đi đến trước mặt cô, đưa qua một hộp kẹo bạc hà.

"Chờ đợi rất nhàm chán đi? Mời cô ăn cái kẹo."

Mùi nước hoa trên người nữ minh tinh tuyến 2 kia cực nồng, Hứa Nùng cảm thấy rất gay mũi, nhưng lại không tiện biểu hiện ra, vì thế chỉ có thể nín thở, lễ phép lắc lắc đầu.

https://thuviensach.vn

Vốn là nữ minh tinh tuyến 2 qua đây đã cảm thấy bản thân có chút tự hạ thấp thân phận nói chuyện với cô rồi, không nghĩ tới vị Thiếu phu nhân này của Chu gia ngay cả nói cũng không muốn trả lời cô ta. Trong lúc nhất thời, cảm giác nhục nhã cùng lửa giận đều bừng bừng xông lên.

Sau khi cô ta quay lại chỗ ngồi của mình, tức giận mắng chửi với đồng bạn, người bạn kia quét mắt qua trên người Hứa Nùng, sau đó giọng không lớn không nhỏ nói một câu: "Cũng đừng nói đi, người ta nhưng là Thiếu phu nhân nhà giàu, rất cao giá, chờ nhìn cô không vừa mắt liền muốn phong sát cô đó."

Nữ tinh tuyến 2 kia trợn tròn mắt, vốn chỉ là lén lút mắng chửi cùng đồng bạn, không muốn ầm ĩ lớn, vì thế cô ta cũng ép giọng xuống rất thấp. Nhưng sao... người phụ nữ này đột nhiên nói ra một câu như vậy a! Giọng lại không thèm che dấu, Hứa Nùng chắc chắn phải nghe được rồi!

Cô ta trừng mắt nhìn người bạn kia một cái, nhưng đối phương giống như là không nhìn thấy, như trước oán hận nhìn về hướng Hứa Nùng bên kia.

Người này đã từng theo đuổi Chu Khởi, tuy rằng bây giờ là nữ minh tinh, nhưng trong nhà cũng là có thế lực nhất định. Lúc đầu vì để được một lần đối xử khác biệt của Chu Khởi, cô ta đã không làm ít chuyện mất mặt.

Nhưng phản ứng của Chu Khởi là mỗi một lần lại lạnh nhạt hơn, mỗi một lần đều không lưu cho cô ta mặt mũi.

Sau đó cô ta uống rượu cùng bạn, uống xong liền khóc nói người đàn ông này nhất định là không thể thích người, nếu không sao có thể đối với sự trả giá của cô ta thờ ơ như vậy!

Kết quả mới qua vài năm, Chu Khởi không chỉ đột ngột truyền ra chuyện kết hôn, hơn nữa đối tượng kết hôn còn là một con bé mới vừa tốt nghiệp không có bối cảnh gì?!

https://thuviensach.vn

Cô ta không cam tâm, vì thế hôm nay cho dù bản thân không nhận được thiệp mời, cũng tìm người muốn một tờ thư mời qua đây. Mục đích chính là muốn tận mắt nhìn một chút, người phụ nữ mê hoặc Chu Khởi khiến hắn cam tâm tình nguyện ổn định, rốt cuộc là dạng người gì!

Nhưng mà hiện tại nhìn rồi, cũng chẳng qua chỉ có thế.

Lăng kính lọc tình địch của người phụ nữ kia cực kỳ dày, nhìn Hứa Nùng cũng một vạn cái không vừa mắt. Nhưng cuối cùng cũng vẫn là ngại Chu gia, chỉ dám ngoài miệng tùy tiện nói một chút, không dám lại làm thêm cái gì.

Hứa Nùng đối với sự châm biếm của loại người xa lạ này vẫn luôn không quan tâm, vì thế lúc này nghe thấy cũng làm như không nghe thấy, an tâm ngồi ở chỗ ngồi của mình, chờ đợi khai mạc.

Minh tinh trong giới lục tục đều đi thảm đỏ xong, trên chỗ ngồi chờ dần dần ngồi đầy người.

Có không ít người cũng biết thân phận của Hứa Nùng, lúc này cũng đều lặng lẽ hướng về phía bên cô đánh giá.

Nhưng Hứa Nùng giống như không có chút cảm giác nào, yên tĩnh ngồi thẳng lưng ở chỗ đó, không có một chút phản ứng dư thừa.

Liên hoan phim bắt đầu, người chủ trì lên sân khấu, sau đó trên màn hình lớn lần lượt xuất hiện các loại VCR, giải thưởng giống như nước chảy, từng giải từng giải xuất hiện.

Tiến trình không ngừng đẩy mạnh về phía trước, cuối cùng, đến thời khắc trao giải thưởng đạo diễn mới.

Hứa Nùng và ba đạo diễn mới khác cùng được đọc tên, khi cô thấy tên mình cùng phim điện ảnh mà cô đã quay xuất hiện trên màn hình lớn, mặc

https://thuviensach.vn

dù chỉ có mười mấy giây, cô cũng kích động nhiệt huyết sôi trào.

VCR phát xong, toàn trường vang lên tiếng vỗ tay tượng trưng, người chủ trì mỉm cười nói: "Được rồi, tin rằng mọi người đối với người đạt được giải thưởng này rất tò mò, nói thật tôi cũng rất tò mò..."

Ông ta vừa nói, vừa mở phong bì trong tay ra, khi lấy ra tấm thẻ có in danh sách người đoạt giải, sắc mặt của người chủ trì rất rõ ràng kinh ngạc một chút.

" Tình huống này thật đúng là trước giờ chưa từng có a. Khụ! Đạt được giải đạo diễn mới của liên hoan phim XX lần thứ 48 chính là ——

《 Thuận gió 》, Lưu Bằng Ngữ!"

Hội trường nổ ra tiếng vỗ tay nhiệt liệt, Hứa Nùng cũng vỗ tay theo, trong lòng cô xẹt qua một tia mất mát nhàn nhạt, nhưng là còn xem như nằm trong dự kiến.

Dù sao, cô cho tới bây giờ chưa từng nghĩ một bước lên trời, có thể lọt vào vòng trong đã là khẳng định rất lớn ở trong giới đối với cô.

Nhưng không nghĩ tới, người chủ trì tại sau khi người nhận được giải thưởng lên sân khấu, lại đột nhiên cầm lấy micro nói: "Cũng đừng nóng vội, tôi vẫn chưa đọc hết đâu! Người đạt được giải thưởng đạo diễn mới của liên hoan phim XX lần thứ 48, vẫn còn một vị ——

《 Người trong lòng 》 Hứa Nùng!"

Hứa Nùng sững sờ, những người có mặt cũng giật nảy mình.

Một giải hai người nhận trước kia đã từng có, nhưng lại chưa từng nghe qua giải thưởng cho người mới cũng có lúc một lần trao cho hai người.

https://thuviensach.vn

Có điều, cũng không ai hoài nghi lượng nước trong giải thưởng của Hứa Nùng, dù sao liên hoan phim này là một buổi lễ trao giải uy tín nhất trong nước, hậu đài trước kia vừa vững chắc lại là ngôi sao lớn, tác phẩm không qua được thì người không có tư cách nhận thưởng rất nhiều.

Hơn nữa, bộ phim mà Hứa Nùng quay cũng thật sự là đã trải qua khảo nghiệm trên thị trường, lời ngợi khen như nước càng là sự thật.

Hứa Nùng có chút hoảng hốt, lúc đứng dậy, đầu óc cô còn có chút không rõ ràng.

Khoảnh khắc kia, đèn sân khấu chiếu lên người cô, theo bước chân của cô từng chút một di chuyển về phía trước, cô từ trong bóng tối đi lên trước sân khấu, trở thành tiêu điểm trong mắt những người có mặt.

Người chủ trì thấy hai người đoạt giải đều đã lên sân khấu, lại nói một câu: "Xin mời vị khách quý đến trao giải của chúng ta, phó chủ tịch tập đoàn Chu thị, ngài Chu Khởi!"

Đầu tim Hứa Nùng giật thót, nhìn sang hướng bên đó.

Chỉ thấy Chu Khởi mặc một thân trang phục nghiêm chỉnh, chầm chậm đi về phía cô.

Bởi vì liên hoan phim này không những có nhân sĩ trong ngành, còn có một ít khán giả mua vé trên khán đài. Vì thế, vào khoảnh khắc Chu Khởi xuất hiện, hội trường bạo phát một trận tiếng thét cùng tiếng gọi ồn ào.

Chuyện của hai người lúc trước ở trên mạng ồn ào rất lớn, cũng hút rất nhiều fan CP, lúc này hai nhân vật chính đột nhiên online phát đường, bọn họ sao có thể không hưng phấn.

Hứa Nùng cũng vừa mừng vừa kinh ngạc, vào khoảnh khắc hắn lại gần, nhỏ giọng lặng lẽ nói một câu: "Anh không phải nói có việc bận,

https://thuviensach.vn

không thể tới sao!"

Chu Khởi lười biếng nhếch môi, cười đến có chút hư, "Là có việc mà, bận trao giải cho vợ anh đó."

Hai gò má của Hứa Nùng nóng lên, ngại vì là đang ở trên sân khấu, cũng không tiện nói gì nữa, liền an tĩnh đứng sang bên cạnh, bắt đầu chờ đợi lượt của mình.

Chu Khởi trước tiên trao giải cho vị Lưu Bằng Ngữ kia, đối phương phát biểu ngắn gọn, sau đó liền cười trêu chọc: "Được rồi, tôi cũng không có gì để nói, còn lại thời gian dư thừa đều tặng cho vị bên cạnh tôi đi."

Hứa Nùng nghe xong, đỏ mặt đón lấy cúp thưởng từ trong tay Chu Khởi, sau đó đi đến trước micro.

Toàn bộ đèn tựu quang vào giờ khắc này đều chiếu lên trên người Hứa Nùng, toàn trường dần dần an tĩnh lại, mọi người đều chờ đợi cô phát biểu.

"Người tôi muốn cảm tạ nhiều lắm, công ty XX đã đầu tư cho tôi phim điện ảnh, thầy hướng dẫn của khoa đạo diễn đại học B, còn có người nhà vẫn luôn yên lặng ở sau lưng ủng hộ tôi."

Cô nói tới đây, nhìn thoáng qua về hướng Chu Khởi bên kia. Trầm mặc một lúc lâu, sau đó, dường như là hạ quyết định gì đó, lần nữa mở miệng——

"Tôi biết làm thế này có lẽ có chút ích kỷ tùy hứng, cũng có chút chậm trễ thời gian của mọi người, nhưng là tôi vẫn nhịn không được. Đây là bước khởi đầu trong cuộc sống của tôi, nếu có việc không làm ở chỗ này, tôi có lẽ sẽ hối hận cả đời."

Nói rồi, cô hoàn toàn quay về phía Chu Khởi.

https://thuviensach.vn

"Ngài Chu, em dùng vinh quang của hiện tại và tương lai làm đồ cưới, đưa cho anh. Anh có đồng ý lấy em không?"

Bên trong hội trường trong khoảnh khắc an tĩnh đến nín thở, tiếp đến, tiếng vỗ tay như sấm bùng nổ, bất kể là người xem trên khán đài, hay là minh tinh trong ngành ở dưới sân khấu, mọi người đều cùng theo nhau ồn ào náo nhiệt.

Không khí lập tức bị Hứa Nùng đưa đến điểm cao nhất của đêm nay.

Tuy rằng mọi người cũng nghi hoặc, rõ ràng hai người đã kết hôn lĩnh chứng nhận rồi, vì sao Hứa Nùng còn nói loại lời nói này.

Nhưng... Ai để ý chứ!

Bọn họ hiện tại háo hức chỉ muốn biết, kết quả Hứa Nùng cầu hôn.

Mà Chu Khởi bên kia, sau khi nghe thấy cô nàng nhà hắn nói xong những lời kia, bình tĩnh nhìn cô thật lâu.

Cuối cùng, dưới cái nhìn chăm chú của người trong hội trường, cong môi nở nụ cười.

"Vinh hạnh của anh."

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 78

Ờ... thịt...vụn:">

Chương 78 (1/2)

Thật ra chuyện cầu hôn này, lẽ ra không nên do Hứa Nùng làm.

Hôm đó, lúc Chu Khởi biết được tác phẩm Hứa Nùng lọt vào vòng trong, cũng hỏi thăm được tin tức cô sẽ đoạt giải.

Lúc ấy hắn rất tự hào, liên tục ở trong nhóm WeChat của mấy người anh em bọn họ nói cô gái của hắn lợi hại thế nào, thế nào.

Ba người kia cũng xem như đối với hắn nhẫn rồi lại nhịn, sau đó vẫn là Trần Tiến nhịn không được nữa, nhìn không nổi vẻ tự mãn này của Chu Khởi, châm biếm một câu ——

【 WeChat 】 Trần Tiến: Có ích lợi gì, vừa tốt vừa ưu tú người khác cũng không biết cô ấy là vợ của cậu.

Sau đó còn bỉ ổi gửi tới một tin nhắn thoại ——

"Hôm nay Chu Khởi đã cầu hôn thành công rồi sao? Quang minh chính đại có danh phận rồi sao?

Vẫn vẫn vẫn vẫn vẫn... chưa có đi!"

Chu Khởi lúc ấy tâm tình tốt, lười để ý đến hắn. Nhưng tâm tư cũng đã bị hắn đả động, ở bên kia suy nghĩ một chút, nhấc điện thoại nội tuyến gọi

https://thuviensach.vn

trợ lý tiến vào.

Sau khi trợ lý đi vào, nghiêm trang chững chạc gọi một tiếng "Chu thiếu."

Chu Khởi cũng bình tĩnh gật đầu đáp lại.

Không khí giữa hai người không khác lắm lúc nói chuyện công việc trong ngày thường, vì thế trợ lý cũng không nghĩ nhiều, lấy ra quyển sổ chuẩn bị ghi chép lời nói kế tiếp của Chu Khởi.

Nào ngờ, khi Chu đại thiếu mở miệng, vậy mà hỏi: "Cậu đã từng cầu hôn chưa?"

Trợ lý bình thường nghiêm túc lại cẩn thận, thái độ phục vụ đối với ông chủ mới này cũng là như vậy, lúc này đột nhiên bị hỏi việc tư, hắn im lặng một chút.

Sau đó, mặt không đổi sắc, giống như là báo cáo tiến độ công việc, nói với Chu Khởi: "Chu thiếu, tôi tới Chu thị mười năm rồi, cả năm 365 ngày, ngoại trừ nghỉ ốm cùng ba ngày nghỉ đông, trên cơ bản mỗi ngày đều sẽ làm việc xấp xỉ 14-16 giờ, cũng không có thời gian... tìm đối tượng cầu hôn, vì thế, cũng chưa từng có kinh nghiệm cầu hôn."

Chu Khởi nhướng mày nhìn trợ lý một vái, nói: "Thảm như vậy à?"

Khuôn mặt của trợ lý bình tĩnh, đối diện với ông chủ trẻ của hắn, nhưng trong đầu thật ra đã có chút cảm xúc đang rục rịch.

Bản thân hắn rất ít kể khổ, trước kia khi làm việc với ông cụ Chu hoặc chủ tịch Chu, thời gian tán gẫu chuyện nhàn rỗi đã ít càng thêm ít hơn.

Hắn rất vừa ý phần công việc này, vài năm này ở Chu thị, bản thân bất kể là tài sản hay là địa vị xã hội, đều tăng lên tới vị trí mà rất nhiều bạn

https://thuviensach.vn

cùng lứa tuổi không có cách nào so sánh.

Vì thế, cho dù bình thường thời gian cá nhân đã thiếu càng thêm thiếu, hắn cũng chưa từng than phiền.

Nhưng hôm nay Chu thiếu hỏi tới... Hơn nữa hắn cũng đã nói đến trình độ này, vậy có phải hay không...

Trợ lý ở trong lòng đang nghĩ về tính khả thi của vấn đề, lại nghe Chu Khởi ở bên kia thong thả tới một câu: "Vậy thôi đi, tôi tìm người khác hỏi một chút xem, cậu đi ra ngoài trước đi."

Trợ lý nghe xong những lời này, khóe mắt co rút, an tĩnh gật gật đầu, xoay người muốn đi.

Chu Khởi ở phía sau tại lúc này đột nhiên lại lên tiếng: "Đúng rồi..."

Bước chân của trợ lý dừng lại, trong đầu rốt cuộc không khống chế được nữa, điên cuồng gào thét: Muốn cho tôi nghỉ sao! Là sắp cho tôi nghỉ sao! Không cần rất lâu! Ba ngày là được! Hắn thu thập bản thân một chút đi xem mắt a! Hắn cũng muốn có một đối tượng cầu hôn a!

Nhưng đáng tiếc là...

"Buổi tối, tiến độ của phòng nghiên cứu và phát triển bên kia cậu tới nhìn một chút đi, tôi về trước,tối nay muốn đi thành phố điện ảnh tìm cô nàng nhà tôi."

"..."

...

Đương nhiên, những chuyển động tâm lý này của trợ lý Chu Khởi không biết, trong vài ngày sau đó, hắn một lòng một dạ, ngoài công việc ra, toàn bộ dốc sức vào việc chuẩn bị đám cưới.

https://thuviensach.vn

Chẳng qua, hắn ngàn tính vạn tính, tính thế nào cũng không tính được chính là, cuối cùng việc cầu hôn này lại có thể bị cô nàng nhà hắn đoạt trước.

Hơn nữa còn là trước mặt khán giả toàn quốc cùng cư dân mạng, vô cùng cao điệu, khiến hắn không kịp trở tay.

Sau khi lễ trao giải kết thúc, trên đường về nhà, điện thoại của Chu Khởi vang lên không ngừng.

Gọi đến đầu tiên là Trần Tiến, hắn ở đầu bên kia ống nghe giọng điệu tràn đầy chế giễu, nói: "Người anh em, kế hoạch này chuẩn bị lâu như vậy, bị vợ cậu phản công lại, mùi vị thế nào hả? Có phải cảm thấy mặt mũi đàn ông cũng không còn hay không? Đặc biệt nghẹn khuất đi?"

Chu Khởi lười tranh cãi với hắn, gần như một câu đã khiến Trần Tiến KO: "Còn tốt, có nghẹn khuất thế nào cũng còn hơn người nào đó, để con gái người ta ngủ một đêm, quay đầu lại bị đá, giờ ngay cả người cũng tìm không ra."

Đầu bên kia quả nhiên nháy mắt yên tĩnh, một lát sau, điện thoại trực tiếp bị cắt đứt.

Chu Khởi ở đầu bên này lười biếng nhếch khóe miệng, còn chưa kịp thu hồi điện thoại di động thì điện thoại của mẹ Chu lại gọi tới.

Người khác hắn có thể không để ý, nhưng mẹ mình thì không thể không trả lời, vì thế Chu Khởi không còn cách nào phải ấn phím tiếp nghe.

"Mẹ."

Bên kia trả lời hắn, là một tiếng thở dài: "Ôi chao... Ôi..."

https://thuviensach.vn

Chu Khởi nghe điện thoại, bàn tay nhịn không được bắt lấy bàn tay nhỏ bé của Hứa Nùng, nắm ở trong tay vuốt ve qua lại, cuối cùng, thấy mẹ Chu chỉ thở dài cũng không nói cái gì khác, hỏi: "Mẹ, mẹ gọi điện thoại đến chính là muốn để cho con nghe mẹ thở dài sao?"

"Mẹ vì cái gì thở dài con không biết sao?!"

Mẹ Chu ở đầu bên kia nghe được Chu Khởi vẫn một bộ dạng cây ngay không sợ chết đứng, thì giận run cả người, "Con sao lại không biết ngượng thế hả, tiểu Chu Khởi! Hả?! Con dâu của mẹ mỗi ngày bận rộn như vậy, vừa phải quay phim, vừa phải đuổi kịp tiến độ, kết quả đến cuối cùng việc cầu hôn lại còn phải để con dâu làm! Con một thằng đàn ông to xác nghĩ thế nào vậy hả! Không biết thương vợ như vậy sao! Người làm mẹ này cũng muốn đỏ mặt thay con rồi!"

Chu Khởi bị mắng một trận té tát, vừa không có lời gì để nói vừa không biết phải làm sao, Hứa Nùng ở bên cạnh cũng nghe thấy những lời của mẹ Chu, vội vàng tiếp lấy di động.

Cô nhẹ giọng vỗ về hơn nửa ngày, mẹ Chu mới cúp điện thoại.

Sau đó, lúc Chu Khởi cầm lấy điện thoại, cũng ôm lấy Hứa Nùng, sáp lại gần, vừa hôn nhẹ lên làn da trắng nõn bên tai cô, vừa biếng nhác mở miệng nói.

"Vợ à, bây giờ khẳng định toàn thế giới đều đang chê cười anh, bọn họ đều sẽ cảm thấy anh là thằng đàn ông vô dụng, loại chuyện cầu hôn này còn để cho người phụ nữ của mình đoạt trước..."

Lúc hắn nói chuyện, đôi môi mỏng hơi dùng sức, ở trên cần cổ của cô để lại một dấu hôn.

"Em có phải nên bồi thường cho anh không?"

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng thật ra cũng không ngờ hôm nay bản thân có thể đột nhiên có can đảm, ở trước mặt nhiều người như vậy cầu hôn Chu Khởi.

Cô cũng chưa từng nghĩ đến chính mình sẽ lấy được giải thưởng.

Mà khoảnh khắc đứng ở trên sân khấu kia, nhìn biển người ở xa xa, ánh đèn sân khấu trên đỉnh đầu, cùng với ánh mắt của những người có mặt tập trung ở trên người mình...

Giây phút đó, Hứa Nùng nhịn không được.

Cô cảm thấy loại thời khắc này, bản thân nhất thiết phải làm một vài việc quan trọng, vì thế sau đó cô liền ngay cả nghĩ cũng không nghĩ nhiều, trực tiếp cầu hôn Chu Khởi.

Nhưng cô cũng không ngờ rằng, việc cô cầu hôn lại có thể liên quan đến nhiều vấn đề ở phía sau như vậy.

...

Hai người được lái xe một đường đưa về nhà, sau khi bước vào nhà, Chu Khởi ngay lập tức lại ôm chặt Hứa Nùng.

Hắn quấn quýt si mê hôn xuống cổ Hứa Nùng, dường như không tính thả cô ra.

"Vợ à, lời vừa nãy vẫn chưa trả lời anh đó."

Đôi môi nóng bỏng mang theo nhiệt độ khiến người run rẩy, từng chút một hôn lên làn da mềm mại của Hứa Nùng.

"Có phải nên bồi thường cho anh hay không? Hử?"

Hứa Nùng bị hắn hôn đến mức nhịn không được ngửa đầu, cô biết người đàn ông này có ý gì, cảm nhận được bàn tay nóng bỏng của hắn từng

https://thuviensach.vn

chút từng chút hướng về phía trước, cô đột nhiên đè tay hắn lại.

"Chồng à..."

Hứa Nùng rất ít khi chủ động gọi hắn thân mật như vậy, hai năm nay nói chung đều là trực tiếp gọi tên hắn, nhiều nhất cũng là gọi một câu "Ngài Chu", chỉ có ở trên giường bị hắn dây dưa kịch liệt, không mở miệng không được, cô mới có thể nói ra từ này.

Nhưng đêm nay cô lại đột nhiên nói ra, hơn nữa trong giọng nói còn có mùi vị làm nũng, mềm mại, lại có chút run rẩy.

"Đêm nay em đoạt giải, chuyện này có phải quan trọng hơn so với những chuyện khác hay không?" Lúc cô nói chuyện, nụ hôn của Chu Khởi cũng không dừng lại, cô vừa chịu đựng cảm giác khó nhịn, vừa nói, "Chuyện khác có phải là nên bỏ qua một chút hay không?"

Chu Khởi nghe ra được, con mèo nhỏ này là đang nghĩ cách để hắn đêm nay không bắt nạt cô.

Nhưng sao hắn có thể như ý muốn của cô chứ?

Được cô cầu hôn một lần, mặt mũi gì cũng đều không còn, đêm nay lại muốn để Chu đại thiếu gia chịu đựng không làm chút gì, vậy hắn không phải là thiệt thòi đến cực điểm rồi.

Chỉ thấy Chu Khởi ôm người lên, đặt lên giường, sau đó vừa đứng ở bên giường một tay cởi ra cà- vạt, vừa lười biếng cong khóe môi.

"Chuyện đoạt giải quả thật quan trọng, chuyện khác đều nên lùi về phía sau."

Nói rồi, hắn để lộ ngực trần, không lưu lại một chỗ trống đè lên người Hứa Nùng.

https://thuviensach.vn

Tiếp đến, hắn cười xấu xa ngăn chặn môi của cô, nói: "Vậy đêm nay chúng ta làm chút chuyện, chúc mừng một chút."

"..."

Đêm đó Hứa Nùng bị bắt nạt vô cùng triệt để.

Chu Khởi luôn thích khai phá những địa điểm mới, phòng khách, phòng bếp, phòng tắm trong nhà, thậm chí phòng sách cùng phòng giữ quần áo, Hứa Nùng đều từng bị hắn lôi kéo náo loạn qua.

Nhưng đêm nay hắn càng quá đáng hơn, lại có thể ôm cô đi đến bên cửa sổ sát đất!

Bên ngoài là hàng vạn ngọn đèn, ngựa xe tấp nập, cô bị hắn giày vò vừa nhỏ giọng rên rỉ, vừa kháng nghị.

"Quay... quay lại..."

Chu Khởi sớm đã muốn thử chỗ này rồi, sao có thể nghe cô.

Hắn thở dốc ở phía sau hôn cô, khi rảnh rỗi trầm giọng mở miệng: "Đừng sợ, vợ à, cửa sổ anh đã tìm người làm lại rồi, bên ngoài không nhìn thấy chúng ta."

"..." Không nhìn thấy cũng rất xấu hổ có được không!

Hứa Nùng vẫn là không muốn cứ như vậy thỏa hiệp, lúc cô giãy dụa muốn lên tiếng nói gì đó, hắn đã từ phía sau tiến vào.

Cô run rẩy cắn môi ngẩng đầu lên, Chu Khởi thuận thế vừa chuyển động, vừa nắm lấy cằm của cô, hôn mút đôi môi có chút sưng đỏ của cô.

Giữa chừng, ngoài cửa sổ bất chợt sáng lên một mảnh dị thường, Chu Khởi nâng mắt nhìn xuống, chuyển động phía dưới từ từ chậm lại.

https://thuviensach.vn

"Vợ à, mở mắt, nhìn bên ngoài."

Lúc này, trên khuôn mặt tuấn tú của hắn cũng phủ một tầng mồ hôi mỏng, giọng nói khàn khàn lại gợi cảm, mang theo hương vị mê hoặc lòng người.

Hứa Nùng vẫn đang thở hổn hển, nghe thấy Chu Khởi nói, cho rằng hắn lại nghĩ ra trò gì mới để bắt nạt cô, vì thế căn bản không để ý tới.

Người ở phía sau hung hăng đẩy một cái về phía trước, không biết là đang thúc giục cô mở mắt, hay là đang trừng phạt cô không nghe lời.

"Vợ à, nghe lời, mở mắt ra."

Hứa Nùng không biết làm sao, chỉ đành hơi hơi nâng mí mắt lên, lộ ra một khe hở.

Tầm mắt thuận theo hướng ra bên ngoài, khi tập trung tinh thần nhìn rõ cảnh tượng ngoài cửa sổ, biểu cảm của cô chợt khựng lại.

Ngoài cửa sổ, trên một tòa nhà thương mại trong trung tâm thành phố, trên tấm màn cực lớn của tòa nhà, vốn dĩ sáng lên hình quảng cáo, giờ phút này đều biến thành mấy chữ to ——

Chu phu nhân, cảm ơn em có thể tới.

Ý tứ mà câu chữ muốn biểu đạt thật ra người bình thường nhìn vào, đều sẽ cảm thấy như lọt vào trong sương mù.

Nhưng Hứa Nùng lúc này lại rất rõ ràng, biết mấy chữ này rốt cuộc đang nói cái gì.

Giữa lúc cô đang sững sờ, Chu Khởi lần nữa cúi xuống bên tai cô, thấp giọng mở miệng: "Vốn dĩ, hôm nay phía trên này nên viết là, Hứa tiểu

https://thuviensach.vn

thư, gả cho anh đi. Nhưng bị em cầu hôn trước, kế hoạch loạn rồi, cho nên anh chỉ có thể kêu người tạm thời sửa thành cái này."

Hứa Nùng không biết nói cái gì, cảm giác kia thật giống như trái tim vốn bị người khác xé nát, nhưng lại được người đàn ông ở phía sau một lần nữa vá lại.

Hắn vừa vá, vừa còn rắc đường vào bên trong khe hở, nơi đó lúc đầu vừa đau vừa đắng, giờ phút này, cũng trở nên ngọt ngào.

Cô im lặng giây lát, hốc mắt ẩm ướt, cũng không quay đầu lại, mở miệng: "Những lời này rõ ràng phải là em nói."

Cái gì mà cảm ơn cô có thể tới?

Rõ ràng phải là cảm ơn hắn có thể tới.

Chu Khởi nhếch môi cười, cũng không tính toán rõ ràng với cô, cánh tay chặn ngang trên bờ vai của cô, hôn nhẹ lên cổ cô.

"Vậy anh liền đổi thành, cảm ơn cô gái của anh, đêm nay để cho anh có một gia đình."

———————————

Ngày cưới của Chu Khởi và Hứa Nùng, đã quyết định là vào cuối tháng ở hai tháng sau.

Tuyên truyền cho phim điện ảnh của Hứa Nùng lục tục kết thúc, trên cơ bản cô ngoài một ít việc vặt còn cần liên hệ câu thông cùng nhà đầu tư ra, thời gian còn lại, mỗi ngày đều rảnh rỗi.

Ban đầu, cô lên kế hoạch kết thúc thời gian tuyên truyền phim, sẽ lập tức bắt đầu viết kịch bản phim tiếp theo.

https://thuviensach.vn

Nhưng việc bất ngờ đoạt giải, đã làm rối loạn kế hoạch của cô. Chuyện cầu hôn sau đó càng là hành động kích động.

Nhưng kích động thì kích động, mọi chuyện đều đã bắt đầu rồi, cô cũng không lý do lại trì hoãn.

Sở dĩ vì chuẩn bị cho hôn lễ, cô liền hoãn lại việc sáng tác bộ phim điện ảnh thứ hai.

Thật ra, ba tháng thời gian chuẩn bị hôn lễ không tính ngắn cũng không tính là dài, mà những việc vặt vãnh khác cũng có mẹ Chu vất vả làm thay, chuyện Hứa Nùng phải làm, cơ bản chính là quyết định một ít kiểu dáng áo cưới, kiểu dáng thiệp mời... Loại chuyện tương đối nhỏ nhặt này.

Ngoài việc này cần thời gian ra, thời gian nhàn rỗi còn lại của Hứa Nùng trên cơ bản đều dùng trên việc giảm béo và luyện độ dẻo dai.

Lúc Chu Khởi lần đầu tiên nghe thấy Hứa Nùng nói giảm béo, người còn đang đi công tác ở nơi khác.

Đêm đó hắn tắm rửa xong, vừa ngồi trên sô pha xem tài liệu, vừa nhàn nhã kẹp điện thoại ở bên tai trò chuyện cùng Hứa Nùng.

Hắn lúc ấy cũng không biết cô nàng nhà hắn ở đầu bên kia điện thoại đang làm cái gì, giọng nói có chút hổn hển, chỉ nghe vài tiếng, trên người hắn liền không ngừng được nóng lên.

"Vợ à, chồng không ở nhà, em một mình lén lút làm chuyện xấu gì vậy?"

Hứa Nùng vốn là vừa tập yô-ga cùng mẹ Chu, vừa thành thật nói về tiến trình chuẩn bị hôn lễ với người ở đối diện.

https://thuviensach.vn

Kết quả một câu sau, nghe thấy đối phương mang theo ý cười xấu xa nói ra những lời này, cô tức đến mức suýt nữa ngã lăn ra trên thảm yô-ga.

Cô đỏ mặt nhìn thoáng qua mẹ Chu đang nín cười ở bên cạnh, sau đó tắt hands-free, đứng dậy cầm điện thoại đi ra chỗ xa xa.

"Anh nói bậy bạ gì đó hả? Vừa rồi mẹ còn ở đây!"

Lúc nãy cô rõ ràng đã nhắc nhở hắn, nói cô đang bật hands-free, hắn thế nào vẫn không nghe ra được ý tứ của cô chứ! Ở trước mặt người lớn nói loại lời nói mập mờ thế này!

Chu Khởi vừa nghe giọng điệu vừa tức vừa gấp của cô, chỉ biết dáng vẻ hiện tại của cô có bao nhiêu mê người.

Lòng hắn ngứa ngày vô cùng, hận không thể nhanh chóng bay về Bắc thành, giam cô nàng nhà hắn vào trong ngực yêu thương thật tốt một phen.

"Vậy mà em lại không nói thẳng, chỉ nói mở hands-free, sao anh đoán được?" Chu Khởi mới không thừa nhận bản thân cố ý đâu, dứt khoát quăng cái nồi này lên người Hứa Nùng.

Có điều, hắn nói xong những lời này, lại ung dung thản nhiên nhanh chóng chuyển đề tài.

"Em vừa nãy ở cùng mẹ à? Hai người làm gì vậy?"

Hứa Nùng liếc về phía sau một cái, khi phát hiện mẹ Chu vẫn đang cười vui vẻ nhìn cô, cô vội vàng nhếch miệng cười xấu hổ, quay người đi.

Nghe xong Chu Khởi nói, cô lơ đãng đáp: "Tập yô-ga giảm béo đó."

"....."

https://thuviensach.vn

Chu Khởi vừa nghe hai từ "Giảm béo", trong đầu lập tức nghĩ tới cái eo thon của cô nàng nhà hắn chỉ dùng hai bàn tay là có thể ôm trọn, còn có... bánh bao nhỏ không xem là rất đầy đặn.

Hắn nhíu mày, "Em cũng đủ gầy rồi, còn giảm béo gì nữa?"

Mặc dù có suy nghĩ sợ phúc lợi của bản thân bị giảm bớt, nhưng phần lớn suy nghĩ của Chu Khởi vẫn là lo lắng cho thân thể của Hứa Nùng.

Cô nàng nhà hắn vốn là căn nặng liền luôn luôn quanh quẩn ở mức xấp xỉ hơn 47 kg, giai đoạn trước lúc ở đoàn phim, càng là bởi vì thức đêm quay phim một lần rớt xuống dưới 47kg.

Rất không dễ dàng gì về nhà ở vài ngày, hắn mỗi ngày ép cô ăn, dưỡng béo được mấy cân thịt, kết quả cô vậy mà lại muốn giảm béo?!

Vừa nghĩ đến đây, hắn cũng không để ý Hứa Nùng đáp hay không đáp lại, mở miệng nói: "Vợ à, em thật sự không béo, chúng ta có thể đừng học những nữ minh tinh kia, cái gì mà chân chiếc đũa, eo A4, đó căn bản không gọi là giảm béo, mà là tự ngược. Đến lúc đó đem thân thể đang tốt giảm béo đến suy sụp, sẽ mất nhiều hơn được."

Dừng một lát, hắn lại nặng nề bổ sung một câu: "Em phải sống cùng anh đến trăm tuổi, không thể tùy tiện chà đạp thân thể, nghe lời, hử?"

Lúc đầu, nghe mấy câu phía trước còn có chút không kiên nhẫn, nhưng vừa nghe đến hai câu cuối cùng này, Hứa Nùng nhịn không được khóe miệng hơi hơi vểnh lên.

"Em không ăn kiêng lung tung, chỉ là theo mẹ cùng nhau tập yô-ga mà thôi. Cái áo cưới em chọn vòng eo yêu cầu rất khắt khe, không gầy đi một chút mặc vào sẽ có chút khó coi."

https://thuviensach.vn

Sợ Chu Khởi còn phản đối, Hứa Nùng nghĩ một chút, lại bổ sung: "Hơn nữa, yô-ga không những có thể năng cao tính mềm dẻo, còn có thể gia tăng độ dẻo dai, nói tóm lại đối với thân thể chỉ có lợi không có hại."

Cũng không biết Chu Khởi là nghe được câu nào, ở đầu bên kia đột nhiên bật cười.

Sau đó khi lại mở miệng, giọng nói của người đàn ông kia thật thấp mang theo ý cười xấu xa.

"Gia tăng độ mềm dẻo? Vậy được, vợ à, chúng ta tập cho tốt, quay về anh chính là muốn đích thân kiểm tra."

Lời này của hắn nói ra khiến cho Hứa Nùng rất mơ hồ, hoàn toàn không rõ có ý tứ gì.

Nhưng đợi người đàn ông kia quay về, đè cô lên trên giường lớn trong phòng ngủ tới tới lui lui mở không ít khóa, còn cả những tư thế chưa dùng qua lần nào, Hứa Nùng rốt cuộc biết...

Hắn vì sao sau khi nghe thấy mấy từ "độ mềm dẻo" này, sẽ hưng phấn như vậy...

Chương 78 (2/2)

Trước hôn lễ một ngày, Hứa Nùng đưa Chu Khởi đi gặp cha Hứa.

Thật ra, hai năm này Hứa Nùng vẫn luôn đưa Chu Khởi cùng qua đây, nhưng là ý nghĩa của lần này không giống với quá khứ.

Hai người đều rất coi trọng lần gặp mặt này, vì thế từ sớm đã đều rời khỏi giường.

Chu Khởi hiếm khi lúc không phải tới công ty vẫn còn mặc trang phục nghiêm chỉnh. Một thân tây trang màu đen kết hợp với áo sơ mi trắng, sự

https://thuviensach.vn

phối hợp rất đỗi bình thường, nhưng mặc ở trên người hắn, chính là không hiểu sao rất dễ nhìn.

Lúc từ phòng giữ quần áo đi ra, Hứa Nùng cũng mới trang điểm xong, cuối cùng đang tô son lên môi.

Hôm nay cô chọn một thỏi son màu bột đậu, thoa ở trên môi, màu sắc đôi môi không thay đổi nhiều lắm, nhưng khiến cho cánh môi càng thêm ướt át mềm mại mê người.

Chu Khởi nhịn không được muốn khom lưng hôn trộm một cái, nhưng lại bị cô nàng nhà hắn trực tiếp nhìn thấy, đôi môi này còn chưa đụng tới, Hứa Nùng ở bên kia liền lấy tay che miệng lại trước.

"Không được, sắp đến giờ rồi, trang điểm không thể nhòe!"

... Hơn nữa, cô quá hiểu hắn đi! Nếu bây giờ thật sự để hắn thực hiện được, vậy sẽ không phải vấn đề trang điểm có nhòe không, cô đoán chừng váy áo của mình cũng phải đổi một bộ mới.

Hôm nay thời gian rất gấp, cô cũng không thể lại giống như lúc bình thường, mặc hắn càn quấy.

Chu Khởi đương nhiên nhìn ra lo lắng của cô, thuận thế ở trên mu bàn tay của cô in xuống một nụ hôn, sau đó vẻ mặt vô lại, nói: "Vậy, sáng nay thiếu của anh, buổi tối phải bù lại."

"..." Hứa Nùng trừng mắt nhìn hắn một cái, vội vội vàng vàng thu thập túi xách, thuận miệng ứng phó, "Nói sau đi."

Thời gian rất sớm, đang là giờ cao điểm buổi sáng lúc người đi làm và học sinh đến trường, vì thế bình thường đại khái chỉ cần hai giờ đường, gắng gượng kéo dài một hồi.

https://thuviensach.vn

Khi tới nhà giam chỗ cha Hứa, xấp xỉ đã sắp đến giữa trưa.

Sau khi lái xe dừng lại ở cửa lớn của nhà giam, Chu Khởi liền dắt Hứa Nùng xuống xe.

Nào ngờ mới vừa xuống xe, ở đối diện liền nhìn thấy một người phụ nữ, vả lại còn có chút quen mặt...

Đối diện đi tới chính là bà Tạ, bà ta lúc này đang cúi đầu, không nhìn thấy Hứa Nùng và Chu Khởi.

So với lúc trước ở Bùi gia là phu nhân nhà giàu, bà Tạ hiện tại ăn diện có thể nói là khác nhau một trời một vực. Lễ phục cao cấp trên người không thấy nữa, trên cần cổ, cổ tay, ngón tay những đồ trang sức châu báu lóng lánh loá mắt cũng không còn, thay vào đó, là một bộ váy dài màu xanh đậm cực kỳ bình thường, không nhìn ra là nhãn hiệu gì, nhưng mà cắt may cũng còn xem như tinh xảo.

Hai năm này, bởi vì có Chu Khởi âm thầm ngăn cản bảo vệ, cho nên bà Tạ không cơ hội lại đến trước mặt Hứa Nùng tìm cảm giác tồn tại.

Khi ngẫu nhiên tra một ít tư liệu hoặc là ở trên Weibo thấy được một ít đề tài về mẹ đẻ, Hứa Nùng mới có thể hoảng hốt suy nghĩ đến bà Tạ trong chốc lát, nhưng trên cơ bản hồi ức hiện ra tất cả đều là mấy năm kia cô ở Bùi gia, cùng với những lời nói lạnh nhạt của bà Tạ đối với mình.

Vì thế, cho dù là lại gặp lại, cảm xúc của Hứa Nùng cũng không có một chút dao động dư thừa, duy nhất khiến cô không hiểu chính là, bà Tạ vì sao sẽ xuất hiện ở nơi này.

Không đợi bà Tạ ngẩng đầu phát hiện bọn họ, Hứa Nùng liền mở miệng trước: "Bà vì sao ở chỗ này?"

https://thuviensach.vn

Bà Tạ giật nảy mình, ngẩng đầu nhìn một chút. Khi phát hiện người đến là Chu Khởi và Hứa Nùng, mặt mày bà ta nhất thời tràn ra ý vui mừng.

"Nùng Nùng! Nùng Nùng! Mẹ cuối cùng lại gặp được con rồi!"

Bà Tạ hoàn toàn không để ý biểu cảm chán ghét cùng không kiên nhẫn của Hứa Nùng, cực kỳ kích động chạy chậm về phía cô. Sau khi dừng lại, vừa muốn kéo tay Hứa Nùng, vừa đỏ hốc mắt nói: "Nùng Nùng, hai năm này mẹ vẫn luôn nghĩ cách gặp con, nhưng sao con lại không để ý tới mẹ chứ... Sao con có thể nhẫn tâm như vậy chứ..."

Bà Tạ nói đến chân thành tha thiết, từ trong hốc mắt rơi ra vài giọt nước mắt cũng vô cùng chân thật, nhưng bà ta càng là như thế, Hứa Nùng lại càng cảm thấy giả dối.

Cô không muốn lại lãng phí chút thời gian nào với người phụ nữ này, trước kia lúc cô khao khát vọng tình thân, khao khát tình thương của mẹ, đối phương chỉ cho cô sự tổn thương. Hiện tại cô không cần nữa, còn có cái gì để mà nhiều lời?

Bà Tạ nhìn như muốn giữ chặt tay của Hứa Nùng, một giây sau, lại bị Chu Khởi một phen ngăn lại.

Bà Tạ nén giận, nhưng lại không dám nói thêm gì nữa. Bà ta gần đây nghe được không ít tin tức, Hứa Nùng và vị thiếu gia này của Chu gia sắp kết hôn, bản thân cô cũng là đạo diễn lớn, ở trong giới đã có tên tuổi...

Bà ta hai năm này cuộc sống trải qua không tốt một chút nào. Sau khi Bùi gia lụi bại, tuy rằng không có nợ nần gì chuyển tới trên đầu bà ta, nhưng là cũng không lưu lại chút tiền gì ở chỗ bà ta.

Toàn bộ tài sản dưới tên của ông Bùi bị niêm phong, bất động sản cũng vậy. Sau khi bà Tạ vội vàng thu thập một ít đồ có giá trị rời đi, chỉ có

https://thuviensach.vn

thể trước tiên lấy số tiền mà Hứa Nùng cho bà ta lúc trước, thuê một căn hộ để ở.

Bà ta đã quá lâu rồi không sống cuộc sống của người bình thường, chỉ ở trong gian phòng nhỏ kia ngây người hai ngày liền chịu không được, nghĩ tìm Hứa Nùng, xin cô mang theo bà ta sống cùng nhau.

Bà ta biết đứa con gái kia của mình cuộc sống trôi qua không tệ, người đàn ông ở bên người vì cô mà ngay cả Bùi gia cũng phá đổ, chắc chắn yêu cô vô cùng, đến lúc đó bà ta đi theo cô, tuy rằng không có tự tại như trước kia ở Bùi gia, nhưng nhất định sẽ thoải mái hơn hiện tại nhiều.

Ít nhất không đến mức mỗi ngày phải ăn hàng, phòng ở cũng cần bà ta phải tự tay thu dọn!

Nhưng bà ta không nghĩ tới Hứa Nùng thật sự nhẫn tâm như vậy, một chút cơ hội cũng không lưu lại cho bà ta, người mẹ đẻ này. Mà thủ đoạn của vị Chu đại thiếu gia kia càng là cứng rắn, cũng không cho bà ta bất kỳ khả năng nào tới gần Hứa Nùng, gặp cô một lần.

Dây dưa tới lui, lâu như vậy, bà Tạ không chịu được nữa, quyết định chuyển mục tiêu.

Bà ta không gặp được Hứa Nùng, nhưng hẳn là có thể gặp được ông Hứa đi.

Tuy rằng, những năm này bà ta vẫn luôn chưa từng đi gặp người đàn ông kia, nhưng bà ta vẫn như cũ tin tưởng đối phương đối với bà ta có tình cảm, bà ta chỉ cần khóc một chút, kể khổ một chút, ông ta nhất định sẽ mềm lòng.

Đến lúc Hứa Nùng tới đây gặp cha cô, ông Hứa lại thay bà ta cầu xin, vậy khả năng thực hiện nguyện vọng của bà ta sẽ nhiều hơn!

https://thuviensach.vn

Nhưng bà ta tuyệt đối không ngờ tới, sau khi gặp được ông Hứa, hai người tùy tiện hàn huyên vài câu, ông Hứa liền đoán được bà ta muốn làm gì. Không những không để ý đến nước mắt của bà ta, thậm chí còn cảnh cáo bà ta, không được tìm phiền toái ngột ngạt cho Hứa Nùng.

Bà Tạ bị giáo huấn một trận, còn chưa đạt được mục đích, trong đầu vừa oán vừa tức, nói không lựa lời mắng vài câu, sau đó liền bị đuổi ra ngoài.

Nhưng rồi, lúc bà ta về nhà, nghĩ tới nghĩ lui cảm thấy vẫn là không được, bà ta bây giờ chỉ còn lại một con đường có thể đi từ chỗ ông Hứa, bà ta không thể buông tha tùy tiện như vậy.

Vì thế, bà ta lại mặt dày mày dạn đi nhà giam thăm, nhưng lần này quản giáo nói ông Hứa từ chối lời xin gặp mặt của bà ta, bà Tạ tức giận cực kỳ, nhưng lại không có cách nào, chỉ có thể mỗi một lần đến, lại là mỗi lần bị từ chối.

Hôm nay đây đã là lần thứ năm rồi, bà ta lại mặt xám mày tro bị cự tuyệt ngoài cửa, nhưng không ngờ tới chính là, sẽ trùng hợp như vậy, ở cửa nhà giam gặp được Hứa Nùng bọn họ.

Bà Tạ sao có thể không kích động.

Nghĩ đến chỗ này, bà ta cũng không lo lắng cái gì cái khác, vừa nhìn Hứa Nùng, vừa khóc càng lúc càng thương tâm, "Nùng Nùng, mẹ biết sai rồi, con tha thứ cho mẹ lần này có được không? Hai năm nay mẹ sống thật sự không tốt, mẹ đã cùng đường mạt lộ rồi, mẹ..."

Hứa Nùng nhàn nhạt ngắt lời bà ta: "Mỗi tháng tôi đều gửi tiền phụng dưỡng vào trong tài khoản của bà, mỗi lần một vạn, chỗ tiền này tuy rằng không nhiều, nhưng là không đến mức khiến bà dùng đến cái từ cùng đường mạt lộ này đi."

https://thuviensach.vn

Bà Tạ vừa nghe những lời này của cô, oán khí trong lòng lại xông lên.

Cô lại có thể không biết ngượng mà nói!

Rõ ràng đã thành đạo diễn lớn rồi, phim điện ảnh lại bán được tốt như vậy, phía sau còn có Chu gia một đại gia tộc như vậy nâng đỡ, nhất định là không lo chuyện tiền nong!

Kết quả cuối cùng là, mỗi tháng liền chỉ cho bà ta người mẹ đẻ này một vạn đồng!

Một vạn đồng thì có thể làm gì! Sau khi trả tiền thuê nhà, điện nước, cũng chỉ còn lại có tiền ăn hàng! Bà ta không có tiền mua quần áo trang sức, càng không có tiền thuê người hầu hạ bản thân!

Có điều, những lời này bà Tạ không dám nói nhiều, bà ta biết chính mình hiện tại không thể lại giống như lúc trước đối xử với Hứa Nùng, bà ta phải cúi đầu hạ mình, trước tiên để đứa con gái kia tội nghiệp bà ta, sau khi bà ta thuận lợi đến bên cạnh Hứa Nùng, lại nghĩ thêm những cái khác.

"Nùng Nùng, con biết mẹ đó, một vạn đồng kia..."

Hứa Nùng lười nghe bà ta giả vờ khóc lóc kể lể, nhìn thoáng qua về bên phía nhà giam, cô lại nói với bà Tạ: "Bà đến tìm cha tôi làm gì?"

"Mẹ... Mẹ chỉ là nhớ ông ấy, muốn nhìn thấy ông ấy." Bà Tạ bị hỏi đến đây, có chút chột dạ lóe lên trong mắt.

Nhưng lời này Hứa Nùng ngay cả nghĩ cũng không cần liền biết là giả.

Không muốn lại lãng phí thời gian với bà ta, Hứa Nùng trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, lời nói lạnh như băng nói: "Tôi biết bà tới tìm cha tôi là muốn làm cái gì, chẳng qua là muốn kêu ông ấy khuyên tôi tiếp nhận bà. Bà không cần lãng phí thời gian vô ích, tôi có thể ngay bây giờ liền nói cho

https://thuviensach.vn

bà biết, ai khuyên cũng không có tác dụng, tôi sẽ không lại sống cùng với bà nữa.

Nếu bà muốn tiếp tục bình an vô sự, tiếp tục mỗi tháng có một vạn đồng nộp vào tài khoản, vậy thì xin bà đừng đến quấy rầy cha tôi. Nếu không..."

Hứa Nùng chưa nói hết lời, nhưng ý tứ nên biểu đạt đều đã biểu đạt ra rồi.

Bà Tạ nghe ra sự uy hiếp trong lời nói của cô, ngay lập tức ngụy trang gì cũng không quan tâm nữa.

"Hứa Nùng! Mày chính là làm con gái như vậy sao?! Tao là mẹ của mày, mẹ đẻ của mày! Mày dựa vào đâu mà không để ý đến tao!"

Lông mày của Chu Khởi nhăn lại rất chặt, cũng lười lại lãng phí thời gian cùng người đàn bà này, quay đầu lại vứt cho lái xe một ánh mắt ra hiệu, lái xe nhanh chóng đi qua kéo bà Tạ ra.

Lúc đi vào trong khuôn viên của nhà giam, tiếng mắng chửi của bà Tạ ở bên ngoài vẫn chưa ngừng lại, quản giáo nhận ra Hứa Nùng và Chu Khởi, cũng có ấn tượng rất sâu đối với người đã mấy lần tới đây là bà Tạ.

Vì thế, giờ nhìn thấy tình huống này, hỏi Hứa Nùng một câu: "Người phụ nữ ở bên ngoài kia là mẹ của cô à?"

Hứa Nùng gật gật đầu, không muốn nói nhiều, chỉ thành khẩn nhờ vả: "Phiền anh, về sau bà ấy lại đến, thì đừng để bà ấy đi vào gặp cha tôi."

"Cái này không cần cô nói, cha cô đã tự mình từ chối gặp mặt bà ta rồi, là bà ta vẫn luôn mặt dày mày dạn chạy đến, nhưng thông thường cũng chỉ ở bên ngoài chờ một chút, chờ đến lúc không kiên nhẫn thì lại bỏ đi."

https://thuviensach.vn

Sau khi nghe thấy câu trả lời của quản giáo, Hứa Nùng an tâm hơn nhiều.

Khi chờ gặp mặt cha Hứa, Chu Khởi thấy cảm xúc của cô không tốt lắm, liền ôm lấy cô, ấn đầu nhỏ của cô vào trong ngực mình.

Chu Khởi hôn hôn đỉnh đầu của cô, nói: "Vợ à, đừng buồn."

Hứa Nùng lắc đầu, rầm rì mở miệng: "Em không buồn, chỉ là cảm thấy có lỗi với cha."

Rõ ràng ông ở trong tù đã đủ vất vả rồi, bà Tạ từng qua đây ầm ĩ một lần, ông chắc chắn lại phải vì cô mà bận tâm lo lắng.

Hai người nói chưa được mấy câu, cha Hứa liền được quản giáo đưa ra.

Cách mặt kính, cha Hứa nhìn khuôn mặt của Hứa Nùng, rất từ ái cười cười.

"Cũng không biết có phải là bởi vì nguyên nhân Nùng Nùng nhà ta sắp kết hôn hay không, lần trước đến gặp con vẫn còn giống như một cô bé, lần này nhìn, lại cảm thấy con thật sự trưởng thành rồi."

Nghe được những lời này, trong nháy mắt Hứa Nùng liền đỏ hốc mắt, "Cha..."

"Đừng khóc, khóc cái gì, cũng sắp làm cô dâu rồi, chảy nước mắt không may mắn."

...

Hai cha con nói chuyện một hồi lâu, cha Hứa cảm thấy thời gian không sai biệt lắm, liền nói với Hứa Nùng: "Nùng Nùng, con đi ra ngoài chờ trước đi, cha muốn nói riêng vài câu với Tiểu Chu."

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng biết cha cô muốn nói điều gì, cũng không ngăn cản, gật gật đầu, không chút do dự liền đi ra ngoài trước.

Khi cha Hứa đơn độc đối mặt Chu Khởi, biểu cảm hơi có chút kiềm chế.

Ông muốn nói lại thôi, sau một hồi khá lâu, mới thở dài, nói với Chu Khởi: "Thật ra cha biết, mấy năm này con chăm sóc Nùng Nùng không thua gì cha, thậm chí còn tốt hơn người làm cha này. Nhưng mà, cha vẫn muốn nói vài lời."

Biểu tình của Chu Khởi đối với cha Hứa rất nghiêm túc và chuyên chú.

"Cha, cha nói đi, con sẽ nghiêm túc nghe."

Sau đó, cha Hứa dặn dò rất nhiều về những bệnh vặt trên người Hứa Nùng, cùng với không ít sở thích không dễ bị người phát hiện. Cuối cùng, cha Hứa lại nói: "Cha biết, con nhất định sẽ đối xử rất tốt với con gái của cha, nhưng cha vẫn là hy vọng... Con có thể chân chính coi nó như người nhà mà đối đãi, yêu thương, bảo vệ, sau đó nâng đỡ chiếu cố lẫn nhau, cùng nhau qua hết một đời này. "

Chu Khởi hơi hơi nâng khóe miệng, cười, "Cha, những lời cha nói, cái khác con đều đồng ý, nhưng chỉ có một điểm..."

Đáy mắt hắn mang theo nghiêm túc trước nay chưa từng có, hướng về cha vợ, giống như là đang nói lời hứa hẹn.

"Cô ấy tuyệt đối sẽ không chỉ là người nhà của con, cô ấy còn là mạng của con."

———————————

https://thuviensach.vn

Ngày cưới, trời trong nắng ấm, bầu trời quang đãng.

Bởi vì tiếp thu ý kiến của ông cụ Chu, hôn lễ của hai người cuối cùng dùng nghi thức kiểu Trung đơn giản bình dân nhất.

Đón dâu, chặn cửa, tìm giày đi giày, ôm cô dâu lên xe.

Quá trình nhìn đơn giản dễ dàng, nhưng lại không ngờ rằng, đến phân đoạn chặn cửa kia, đội ngũ đón dâu của Chu Khởi bên này liền gặp khó khăn.

Phù dâu chặn cửa bên trong là bốn người, ngoài hai cô gái của khoa biểu diễn Trì Sa Sa và Lưu Ngải ra, còn có trợ lý nhỏ của Hứa Nùng và Cố Phán.

Chủ ý gây khó dễ ngoài cửa cho Chu Khởi và nhóm phù rể đều là do Cố Phán đưa ra, vì thế lúc này cô là người hào hứng nhất.

"Nhanh lên chút nha! Dùng mặt ăn hết bánh bích quy trên bàn! Mỗi người đều phải ăn đó!"

Cố Phán cố ý nhấn mạnh "Mỗi người", mục đích chính là muốn để cho Thẩm Mộ Ngạn đi theo bị xấu mặt.

Hừ, tên đàn ông đáng ghét kia, mấy ngày trước vẫn luôn giữ chặt cô ở bên cạnh hắn, hại cô bỏ lỡ bao nhiêu biểu diễn của ban nhạc, rất không dễ dàng gì có cơ hội báo thù, cô sao có thể không trả thù chứ!

Phù rể đi theo Chu Khởi tới đây chỉ có mấy người anh em kia của hắn và Hoa Tí, lúc này nghe thấy yêu cầu của Cố Phán đều hai mặt nhìn nhau, Hoa Tí ngược lại vẫn tốt, hắn cũng không cần hình tượng gì, nhưng mấy người khác... Kia thân phận, địa vị của mỗi người lại hơn người khác, để cho bọn họ loại người có cấp bậc tổng tài này, nháy mắt làm những chuyện này...

https://thuviensach.vn

Khụ, hình ảnh kia nghĩ một chút cũng rất đẹp.

Hoắc Lâm nghe xong cũng khẽ mỉm cười, hắn thong thả ung dung chỉnh lý cổ tay áo sơmi, nói với Thẩm Mộ Ngạn: "Để mặc không quản à?"

Thẩm Mộ Ngạn không có biểu cảm gì, cất bước tiến lên gõ gõ cửa phòng.

"Nhanh như vậy đã ăn xong rồi?" Cố Phán ở bên trong có chút kinh ngạc, "Em nhưng là đã nói rồi phải quay video nha, trong điện thoại di động của em không nhìn thấy cũng sẽ không mở cửa cho các anh!"

"Không muốn đi tham gia lễ hội âm nhạc tháng sau à?"

Giọng nói của Thẩm Mộ Ngạn rất bình tĩnh, âm lượng cũng không coi là lớn, nhưng Cố Phán ở bên kia cánh cửa lại nghe được rất rõ ràng.

Cô có chút không xác định mở miệng: "Anh... đồng ý cho em đi tham gia?"

"Ừ." Giọng Thẩm Mộ Ngạn trầm thấp, mang theo từ tính mê hoặc chết người, "Ngoan, mở cửa ra."

Cố Phán gần như trong nháy mắt làm phản, mấy phút đồng hồ trước vẫn còn thương lượng với Hứa Nùng làm sao sửa trị mấy gã đàn ông thối ở ngoài, lúc này vừa nghe thấy lời hứa hẹn của Thẩm Mộ Ngạn, trực tiếp biến thành kẻ phản bội.

Khoảnh khắc trước khi mở cửa, Cố Phán còn xin lỗi Hứa Nùng: "Nùng Nùng, xin lỗi cậu, kiếp sau tớ vì cậu làm trâu làm ngựa! Lần này, cậu coi như giúp đỡ tớ đi!"

Hứa Nùng dở khóc dở cười, thật ra lúc trước những chủ ý làm khó Chu Khởi bọn họ, cô đã có chút không đồng ý, lúc này nhìn Cố Phán trực

https://thuviensach.vn

tiếp để người đi vào, nhưng là cũng không cảm thấy có cái gì khác thường.

Ngược lại người tới đón dâu ngoài cửa đều thở phào nhẹ nhõm, Chu Khởi dẫn đầu tiến vào, hắn một thân tây trang áo đuôi tôm phẳng phiu, khuôn mặt tuấn tú kia hôm nay nhìn, càng soái khí bức người hơn so với bình thường.

Hắn nhếch môi, có chút tà khí cười với Hứa Nùng, tiếp đó, giang tay ra duỗi về phía cô.

"Vợ à, đi thôi, để chồng đưa em về nhà."

...

Sau đó nghi thức hoàn chỉnh, là thực hiện ở trên một chiếc du thuyền.

Người điều khiển chương trình là mẹ Chu tự mình đảm nhiệm, mà người chứng hôn thì là ông cụ Chu.

Quá trình tiến hành được hơn phân nửa, sau khi nghe xong Chu Khởi và Hứa Nùng từng người tuyên thệ, mẹ Chu đột nhiên lại chen vào một câu ——

"Tuy rằng, tôi hôm nay là lấy thân phận nhà trai đứng ở chỗ này, nhưng tôi vẫn muốn nói, tiểu Chu Khởi, con về sau nếu dám đối xử không tốt với con dâu của mẹ, vậy thì mẹ sẽ phải trở thành người nhà gái đánh con đó! Con cẩn thận một chút cho mẹ!"

Những lời này của mẹ Chu mặc dù là nói với Chu Khởi, nhưng những người ở đây cũng đều nghe ra được, bà là đang giúp đỡ Hứa Nùng.

Hôn lễ này, Hứa Nùng một người thân cũng không có tới, có thể nói như vậy, cô trên cơ bản chỉ có một mình cô đơn đứng ở chỗ này, hoàn thành sự kiện quan trọng nhất trong cuộc đời mình.

https://thuviensach.vn

Mẹ Chu biết trong lòng rất nhiều người ở đây sẽ có ý tưởng khác thường, chắc chắn cũng sẽ có người coi thường Hứa Nùng, bà ở trước mặt mọi người nói những lời này, cũng là đang nhắc nhở những người đó ——

Hứa Nùng tuy rằng không có người nhà mẹ đẻ, nhưng không có nghĩa là cô không có hậu thuẫn.

Con dâu của Chu gia bọn họ, mặc dù không có bất kỳ bối cảnh gì, cũng tuyệt đối không thể bị bất kỳ kẻ nào coi thường.

Suy nghĩ của bà người khác nhìn ra được, Chu Khởi và Hứa Nùng ở trên sân khấu đương nhiên cũng nhìn ra được.

Hứa Nùng đã khóc hai lần, lúc này hốc mắt lại nóng lên, cô nhìn mẹ Chu, cảm xúc dưới đáy lòng như từng con sóng một, vẫn luôn không ngừng lại.

Chu Khởi cũng cười cười, nói với mẹ hắn: "Được, nếu con bắt nạt cô ấy, nhất định tự mình đưa cây gậy cho mẹ, để mẹ thay cô ấy trút giận."

...

Cả một ngày vô cùng náo nhiệt, hôn lễ cuối cùng cũng kết thúc.

Khi Hứa Nùng quay lại gian phòng ở trên tàu du lịch, đã mệt đến không muốn nói chuyện nữa, trang phục mời rượu trên người cũng chưa kịp thay, trực tiếp nằm sấp trên giường lớn.

Trang phục mời rượu là một bộ sườn xám màu đỏ, vốn chính là kiểu dáng lộ ra đường cong, lúc này Hứa Nùng nằm úp sấp ở bên đó, đường eo và mông càng lộ ra sự gợi cảm.

Chu Khởi đã uống không ít rượu, ngực khô nóng khó chịu, nào chống cự nổi dụ hoặc như vậy, hai bước tiến về phía trước, trực tiếp đè lên người

https://thuviensach.vn

cô nàng nhà hắn, hơi thở mang theo hương rượu, từng chút từng chút bắt đầu hôn lên phía sau cổ của cô.

"Vợ à, hôm nay em rất đẹp."

Chu Khởi vừa nói, vừa lật người lại, bàn tay mang theo nhiệt độ cực nóng, một đường từ dưới lên trên, không ngừng đốt lửa ở trên người của cô gái trong lòng mình.

Hứa Nùng bị hắn dây dưa, mệt mỏi ban đầu giờ này khắc này cũng đều hóa thành sự khó nhịn. Mỗi một tấc trên người dường như đều bốc cháy dưới đầu ngón tay của hắn, đi theo tiết tấu của hắn, cùng nhau đắm chìm.

Sườn xám bị động tác dồn dập của hắn cởi ra, khi cởi được một nửa, Chu Khởi có chút không kiên nhẫn nữa, trực tiếp giang tay xé một cái, đem sườn xám vốn được làm tinh xảo trực tiếp xé thành vải vụn.

Hứa Nùng giật nảy mình, rủ mắt nhìn một chút, sau đó giơ tay đánh hắn một cái.

"Anh làm gì thế!"

Chu Khởi nhịn không được, cũng không muốn để ý tới chuyện khác, trực tiếp dùng nụ hôn khóa môi, chặn lại sự phản kháng của Hứa Nùng.

Không khí bên trong gian phòng càng ngày càng nóng, tiếng thở dốc của hai người cũng càng ngày càng nặng nề...

Ngay tại lúc Chu Khởi chuẩn bị kết thúc màn dạo đầu, tiến vào chủ đề chính, cô nàng nhà hắn đột nhiên mạnh mẽ đẩy hắn ra.

Chu Khởi còn chưa kịp phản ứng, thì thấy Hứa Nùng che miệng chạy vào trong toilet.

https://thuviensach.vn

Trái tim hắn giật thót một cái, một loại dự cảm không rõ tên xẹt qua trong đầu.

Rượu lúc này cũng đã tỉnh hơn phân nửa, hắn nhanh chóng nhảy xuống giường, vài bước đã đi vào trong toilet.

Hứa Nùng còn đang ôm bồn cầu nôn khan, hắn lấy chai nước khoáng đưa qua.

"Vợ à, trước tiên súc miệng đã."

Hứa Nùng tiếp lấy chai nước, nhưng không động đậy, im lặng giây lát, cô ngẩng mặt lên, đáng thương nói với hắn: "Chu Khởi, anh đi tìm người phục vụ, hỏi bọn họ một chút có hay không..."

Khóe mắt Chu Khởi co rút, dự cảm ban đầu tràn đầy trong đầu càng ngày càng mãnh liệt, "Có cái gì?"

"Que thử thai."

"....."

Đêm tân hôn nghênh đón một sinh mệnh mới, kích thích như vậy sao?

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 79

Lúc Chu Khởi xuống lầu tìm người phục vụ, Trần Tiến đang dốc hết sức lực bố trí người anh em này.

Toàn bộ một tầng của tàu du lịch là khu giải trí, ngoại trừ bàn chơi bài và mấy cái máy đánh bạc, còn có khu karaoke cùng sàn nhảy đơn giản.

Lần này, người tới tham gia hôn lễ không coi là nhiều, ngoài một ít đối tác làm ăn có quan hệ tốt với Chu gia ra, trên cơ bản người trẻ tuổi cũng chỉ còn lại có nhóm con cháu nhánh bên của Chu gia.

Mấy trò tiêu khiển trên tàu du lịch bọn họ thật sự là đã chơi chán rồi, lại không dám đi chọc phá đêm tân hôn của Chu Khởi và Hứa Nùng, nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có thể quấn lấy Trần Tiến muốn hắn kể cho bọn họ một chút chuyện cũ của anh họ và chị dâu.

Trần Tiến đáp ứng vô cùng vui vẻ, cơ bản còn kêu người phục vụ chuẩn bị rượu champagne cùng đồ ngọt đặt ở bên cạnh, đánh mắt nhìn qua, quả thực có một loại tư thế hắn sắp mở hội tọa đàm.

Nhấp một ngụm champagne, hắn làm ra vẻ thần bí mở miệng.

"Chị dâu của các cô ấy à, là do anh họ của các cô dùng thủ đoạn đùa giỡn lừa về nhà."????

Nhóm con cháu của Chu gia đều ngẩn ra, vị tiểu Trần gia này đang nói cái gì vậy? Cái gì mà dùng thủ đoạn đùa giỡn lừa về nhà? Vì sao phải lừa gạt? Thân phận của anh họ bày ra đó, con gái muốn bổ nhào lên người hắn

https://thuviensach.vn

không có hơn vạn cũng có hàng ngàn, hơn nữa khuôn mặt kia của hắn, đàn ông như vậy, đến mức lấy một người vợ... phải lừa sao?

Nhóm con cháu của Chu gia hiển nhiên đều không tin, dù sao hình tượng của Chu Khởi ở trong lòng bọn họ vẫn luôn là rất cao lớn, cho dù thời niên thiếu hắn thô lỗ một chút, nhưng cũng là loại lạnh lùng kia, tuyệt đối sẽ không phải người chủ động.

Hiện tại nói hắn dùng thủ đoạn đùa giỡn lừa người về Chu gia...

Tuyệt đối không có khả năng!

Trần Tiến nhìn biểu cảm trên mặt của mỗi người bọn họ, "Chậc chậc" hai tiếng, cảm thán mấy đứa bé này vẫn còn quá trẻ đi, hoàn toàn bị ông anh họ kia của bọn họ lừa gạt.

"Hắn dùng chút thủ đoạn đùa giỡn có cái gì mà không tin được? Vậy tôi nếu là nói, anh họ của các người sau đó chọc người ta nóng nảy, không thèm để ý đến hắn, về sau còn chuẩn bị quỳ bàn giặt quần áo với sầu riêng gì gì đó, các cô có phải cũng cảm thấy là tôi cố ý nói như vậy hay không hả?"

"....."

Sự im lặng như tờ qua đi, một giọng nói yếu ớt vang lên ở đối diện Trần Tiến, mang theo sự do dự.

"Tiểu Trần gia, chuyện anh nói... là của bản thân hay là anh họ nha? Tôi thế nào mà nhớ có người truyền, đây là biện pháp anh đã dùng để dỗ dành bạn gái nha..."

Trần Tiến bị sặc một ngụm rượu, hung hăng ho hai tiếng, trong đôi mắt hoa đào phong lưu kia, hơi hơi hiện lên màu đỏ.

https://thuviensach.vn

Hắn trừng mắt nhìn cô gái vừa nói chuyện một cái, "Không! Phải! Tôi!"

Đệch, thật là chuyện tốt không ra khỏi cửa chuyện xấu truyền ngàn dặm, hắn chỉ là chuẩn bị sắp làm chuyện này còn chưa có làm đâu, lại có thể truyền ra trong vòng luẩn quẩn rồi!

Nhưng hiển nhiên, sự bác bỏ của hắn các cô gái của Chu gia không quá tin tưởng, tuy rằng ngoài miệng không nói rõ, nhưng các cô lúc này tầm mắt của mỗi một người đều bắt đầu đảo quanh trên đầu gối của Trần Tiến.

Trần Tiến vừa lau rượu champagne tràn ra khóe miệng, vừa nhìn biểu cảm do dự của bọn họ, trong lòng uất nghẹn.

Vừa vặn lúc này, Chu Khởi từ trên lầu đi xuống, hắn giống như tìm được cứu tinh, nhanh chóng đứng dậy hô một câu.

"Đệch, Chu Khởi, cậu tự mình đến nói với bọn họ, vợ cậu có phải do cậu dùng tâm cơ đùa giỡn lừa về nhà hay không! Còn có cái bàn phím, sầu riêng gì gì đó, có phải cũng là cậu phải quỳ hay không!"

Trần Tiến rất oan uổng, đáng lẽ là vui vẻ bố trí huynh đệ, sao vừa quay đầu lại, chuyện dọa người này lại biến thành hắn làm rồi.

Khụ, tuy rằng hắn quả thật có ý muốn làm, nhưng...

Ít nhất, hiện tại đầu gối của hắn vẫn sạch sẽ!

Trong lòng Chu Khởi ngổn ngang, sao có thể để ý đến hắn. Ngay cả một ánh mắt cũng không cho hắn, đi thẳng đến bên người phụ trách tàu du lịch.

https://thuviensach.vn

Người phụ trách tàu du lịch là một người đàn ông trung niên, thấy Chu Khởi đi tới, vô cùng cung kính khom lưng về phía hắn.

"Chu thiếu, ngài có chuyện gì không?"

Khuôn mặt Chu Khởi bình tĩnh, không có biểu cảm gì hỏi: "Có cái kia không?"

Người phụ trách ngẩn ra một chút, lập tức phản ứng lại, cười ha ha gật đầu: "Có có có, ngài chờ chút."

Chu Khởi vừa nghe những lời này, trái tim đang treo lên cũng buông xuống không ít.

Ban đầu hắn còn sợ trên tàu du lịch này sẽ không có chuẩn bị, không đầy đủ, nếu thật là như vậy, vậy hắn có lẽ phải nhanh chóng kêu người cho tàu du lịch cập bờ, đưa cô nàng nhà hắn đi bệnh viện làm kiểm tra rồi.

Hiện tại, nhìn thấy mặt của người phụ trách là vẻ cái gì cũng hiểu, hắn ngược lại cảm thấy lo lắng của bản thân vừa rồi là dư thừa.

Chu Khởi an tĩnh chờ ở tại chỗ, chờ người phụ trách lấy đồ mà hắn muốn đi ra, nhưng không nghĩ tới chính là, hắn chờ được cũng là một đống...

...

Người phụ trách nâng một cái khay được dùng bao che kín, cười thần bí, sau đó vén lên một góc để Chu Khởi nhìn một cái.

"Chu thiếu, mấy thứ này tuyệt đối thú vị lại an toàn, thích hợp nhất để ngài và Thiếu phu nhân sử dụng đêm tân hôn." Nói xong, người phụ trách lại lần nữa che kín cái túi, nghiêm trang nói một câu, "Chúc ngài và Thiếu phu nhân có một đêm vui vẻ khó quên."

https://thuviensach.vn

"..."

Chu Khởi một lời khó nói hết nhìn nhìn ông ta, đưa tay day day huyệt thái dương, cố hết sức đè lửa giận xuống, nói: "Tôi muốn không phải là những thứ này."

Người phụ trách ngẩn ra, nghĩ một chút lại dường như là nghĩ đến điều gì, đột nhiên giống như giật mình gật gật đầu.

"À, cái kia cũng có, cái kia cũng có!"

Có kinh nghiệm của lần thứ nhất, lần này Chu Khởi cũng không ôm hy vọng gì.

Quả nhiên, khi người phụ trách lại đi ra, trong tay cầm hai cái cái hộp nhỏ, nhìn chữ "Siêu mỏng" ở phía trên, Chu Khởi cảm thấy đầu mình càng đau hơn.

"Tôi cũng không phải là muốn cái này."

Nụ cười trên mặt người phụ trách hoàn toàn cứng đờ, suy nghĩ một lúc lâu, cũng thật sự là đoán không ra tâm tư của vị đại thiếu gia này. Vì thế, chỉ có thể chủ động đặt câu hỏi: "Vậy, thứ ngài muốn là..."

Chu Khởi có chút xấu hổ khó mở miệng, im lặng giây lát, vô thức hạ thấp giọng đáp: "... Que thử thai."

Người phụ trách ngẩn ra một chút, tiếp đó đặc biệt có thâm ý nhìn Chu Khởi một cái, trong ánh mắt tràn đầy cảm thông.

"Chu thiếu, thật sự xin lỗi, chúng tôi đã chuẩn bị rất nhiều... Khụ, rất nhiều Đồ. Dùng. Trên. Giường, nhưng chính là không có chuẩn bị... thứ mà ngài yêu cầu."

https://thuviensach.vn

Cái này, thật sự không trách được bọn họ, ai có thể ngờ được vị đại thiếu gia này đêm tân hôn sẽ trực tiếp làm cha chứ!

Chu Khởi dường như đã đoán được đáp án này, im lặng chốc lát, không lại nhìn người phụ trách, vừa xoay người lên lầu, vừa nói: "Kêu người cho tàu du lịch cập bờ đi."

Đang tốt, đột nhiên kêu người cho tàu du lịch cập bờ còn trực tiếp làm cho mọi người bất ngờ.

Mà ngay cả mẹ Chu đã tắm rửa xong, chuẩn bị nghỉ ngơi cũng bị kinh động, bà khoác cái áo khoác lên, ngay cả áo ngủ cũng không đổi, trực tiếp gõ cửa phòng của Chu Khởi.

Lúc ấy Chu Khởi đang chăm sóc Hứa Nùng.

Cô nàng nhà hắn, sau khi hắn đi ra ngoài, lại một mình ôm bồn cầu nôn ra một trận, lúc hắn về phòng thì nhìn thấy dáng vẻ tủi thân nước mắt giàn giụa của cô, đau lòng cực kỳ.

Vì thế, nghe thấy có người gõ cửa hắn sao mà để ý đến, chỉ không kiên nhẫn hô lên một tiếng "Cửa không khóa", sau đó một lòng một dạ đặt toàn bộ lực chú ý ở trên người cô nàng nhà hắn.

Sau khi mẹ Chu đẩy cửa ra liếc về phía phòng ngủ một cái, không nhìn thấy thằng chó con nhà mình cùng với con dâu bảo bối. Cẩn thận nghe ngóng một chút, ngược lại là ở hướng phòng tắm nghe thấy tiếng động, vì thế bà nhanh chóng chạy tới.

Sau khi đi qua, liếc mắt liền nhìn thấy hình ảnh Hứa Nùng ốm yếu ôm bồn cầu nôn khan, bà giật mình, căn bản không kịp nghĩ thêm gì khác, nhanh chóng hỏi: "Nùng Nùng bị ai chuốc rượu sao? Hay là bị bệnh rồi?"

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng sợ mẹ Chu lo lắng, cố nhịn ngẩng đầu, "Mẹ, con không... Oẹ!"

Lời còn chưa nói hết, cô lại buồn nôn một trận, căn bản không có cơ hội cố giả vờ không có việc gì.

Mẹ Chu cũng đau lòng chết đi được, sốt ruột đến độ xoắn chặt tay, "Dừng thuyền! Nhanh chóng để bọn họ dừng thuyền! Chúng ta phải đi bệnh viện kiểm tra thật tốt, đây là xảy ra chuyện gì a, mẹ nhớ hôm nay Nùng Nùng lúc mời rượu đều là uống đồ uống mà, mẹ còn cố ý căn dặn nhất định không thể cho con dâu uống rượu!"

Chu Khởi nhìn mẹ mình muốn nói lại thôi, trong đầu vừa không có lời gì để nói lại không biết phải làm sao.

Dây thần kinh của mẹ hắn rốt cuộc là thô thế nào chứ, loại tình huống này chẳng lẽ không phải là nên trực tiếp đoán là cháu trai đến sao!

Đợi nửa ngày, thấy mẹ hắn vẫn chưa có dấu hiệu thông suốt, Chu Khởi không thể không nhỏ giọng nhắc nhở một câu: "Cô ấy hôm nay không uống rượu, cũng không say tàu, bị nôn đoán chừng là bởi vì nguyên nhân khác."

Mẹ Chu nghe xong thì muốn mở miệng hỏi có phải là ăn phải đồ hỏng hay không, nhưng vừa nhìn vẻ mặt kia của thằng con nhà bà, lập tức tỉnh ngộ.

"À, chẳng lẽ là..."

Chu Khởi gật gật đầu.

Biểu cảm của mẹ Chu nháy mắt liền thay đổi, trong ánh mắt còn có đau lòng, nhưng hơn một nửa là bất ngờ.

https://thuviensach.vn

"Con chăm sóc Nùng Nùng cho tốt! Chuyện khác để mẹ xử lý!"

Mẹ Chu nói xong liền muốn xoay người đi ra khỏi phòng, Chu Khởi không quá yên tâm, nhanh chóng nhân lúc bà còn chưa đi ra, dặn dò một câu: "Mẹ, điệu thấp chút."

Mẹ Chu gật gật đầu, còn làm như thật ra một dấu "OK" với hắn.

Kết quả vừa ra khỏi cửa, chưa đến hai giây, liền nghe thấy tiếng của mẹ Chu vang vọng trong hành lang của tàu du lịch.

"Lão Chu! Đừng ngủ! Cháu trai, cháu gái của ông sắp tới rồi!"

Chu Khởi, Hứa Nùng: "....."

...

Sau đó, Hứa Nùng là được Chu Khởi ôm xuống tàu.

Bởi vì một cổ họng vui vẻ kia của mẹ Chu, làm cho trên dưới tàu du lịch gần như mỗi người đều biết chuyện Hứa Nùng mang thai.

Đặc biệt là Trần Tiến, vào lúc nghe nói Chu Khởi sắp thăng cấp làm cha, trong lòng có chút ghen tị.

Hắn lấy điện thoại di động ra, gửi tin nhắn WeChat cho hai người anh em không lên tàu du lịch chơi đùa.

Hắn trực tiếp gửi tin nhắn trong nhóm WeChat của bốn người bọn họ, cũng không để ý Chu Khởi sau đó có thể đọc được hay không.

【 WeChat 】 Trần Tiến: ôi...

【 WeChat 】 Trần Tiến: ôi...

【 WeChat 】 Trần Tiến: ôi...

https://thuviensach.vn

Tài khoản của Thẩm Mộ Ngạn ở bên kia trả lời sau một giây, nhưng nhìn cũng không giống phong cách nói chuyện của Thẩm Mộ Ngạn, ngược lại rất giống giọng điệu của con cáo nhỏ nhà hắn.

【 WeChat 】 Thẩm Mộ Ngạn: Anh phá sản à?

【 WeChat 】 Thẩm Mộ Ngạn: đốt pháo. jpg

【 WeChat 】 Thẩm Mộ Ngạn: Cần vốn đầu tư không? Gọi một tiếng bà cô, tôi nể tình cho anh 5 xu tiền vốn quay vòng.

【 WeChat 】 Trần Tiến:.....

【 WeChat 】 Thẩm Mộ Ngạn: Làm sao? Ngại ít hả? Vậy tôi hào phóng một chút, một đồng! Không thể nhiều hơn, quan hệ giữa anh và lão Thẩm nhà tôi cũng chỉ đáng giá chút tiền ấy thôi.

【 WeChat 】 Trần Tiến:... Thẩm Mộ Ngạn! Cậu có thể quản lý cái người này nhà cậu không! Bắt cô ta câm miệng!

Sau một hồi khá lâu, bên kia mới lại trả lời một câu.

【 WeChat 】 Thẩm Mộ Ngạn: Không thể.

Trần Tiến: "..."

Cũng may, sau đó Hoắc Tam không nhìn nổi nữa, lời ít mà ý nhiều ở bên kia nói ——

【 WeChat 】 Hoắc Lâm: Rốt cuộc là thế nào? Bên Chu Khởi đã xảy ra chuyện à?

Im lặng giây lát, Trần Tiến lại gửi một tin nhắn WeChat vào trong nhóm ——

https://thuviensach.vn

【 WeChat 】 Trần Tiến: ừ, làm ra mạng người rồi.

Cố Phán ở bên kia trước tiên là sửng sốt một chút, tiếp đó cũng là phản ứng lại trước, lấy di động lạch cạch gõ chữ, gõ được một nửa lại cảm thấy không đúng, nhanh chóng gọi video WeChat qua.

Trên tàu du lịch ầm ầm, Trần Tiến lười tiếp, trực tiếp cắt đứt.

Cố Phán không từ bỏ ý định, lại gửi tới một cuộc gọi video, tiếp tục bị từ chối.

Không còn cách nào khác, cô chỉ có thể tiếp tục gửi tin nhắn WeChat, chỉ có điều lần này là dùng thu âm.

【 WeChat 】 Thẩm Mộ Ngạn: "Rốt cuộc là tình huống gì vậy? Có người làm loạn ở trên tàu du lịch? Không thể nào, loại ngày có việc vui thế này, ai lại không có mắt như vậy nha!"

Trần Tiến ở bên này cảm nhận được niềm vui lừa gạt người, trong lúc nhất thời ngay cả phiền muộn cũng không còn.

【 WeChat 】 Trần Tiến: Ai mà biết chứ, người làm loạn tuổi còn rất nhỏ.

Lần này Cố Phán ở đầu bên kia còn chưa kịp nói cái gì, điện thoại di động liền bị Thẩm Mộ Ngạn im lặng đoạt lấy, ngón tay thon dài ở trên màn hình tùy tiện ấn hai cái, đánh ra vài chữ ——

【 WeChat 】 Thẩm Mộ Ngạn: Chu gia sắp là tứ đại đồng đường?

Trần Tiến "Chậc chậc" hai tiếng.

【 WeChat 】 Trần Tiến: Vẫn là Thẩm tổng của chúng ta thông minh, thế nào? Có cảm nghĩ gì không? Người ta không những là người đầu tiên trong bốn người chúng ta kết hôn, còn là người đầu tiên có em bé. Nhìn

https://thuviensach.vn

người ta xem, lại nhìn cậu đi! Chậc, trông giữ nhiều năm như vậy, ngay cả cái thân phận nghiêm chỉnh cũng chưa có nữa!

【 WeChat 】 Thẩm Mộ Ngạn: Vậy cũng còn hơn anh, lão Thẩm nhà chúng tôi ít nhất không bất lực đến mức tìm không ra tung tích của vợ, hừ!

"..." Trần Tiến cảm giác cả trái tim của hắn đều sắp bị đâm nát bét.

Hắn đây là tạo cái nghiệt gì a, bé con trong nhà biến mất đã đủ khiến hắn đau đầu rồi, bây giờ lại có nhiều người như vậy lấy chuyện này trêu đùa hắn!

Hắn giận dữ, rầu rĩ trút vào miệng một ngụm rượu, vừa ngẩng đầu, liền nhìn thấy cảnh Chu Khởi ôm vị kia nhà hắn từ trên lầu đi xuống.

Chu Khởi che chở người rất tốt, trang phục mời rượu trên người Hứa Nùng cũng chưa kịp thay ra, bên ngoài chỉ bọc cái áo khoác của Chu Khởi.

Thân thể nhỏ xinh bị ôm ngang ở trước người Chu Khởi, đầu nhỏ của Hứa Nùng uể oải tựa vào hõm cổ của hắn, mí mắt không nâng lên, nhưng nghe tiếng động ở xung quanh cũng không khó phán đoán, tầng dưới này hiện tại có bao nhiêu người.

Thật ra, trước khi xuống lầu Hứa Nùng muốn tự mình đi, nhưng Chu Khởi sa sầm mặt không mảy may có ý thuận theo. Vả lại, cô quả thật cũng rất khó chịu, không những là bởi vì nôn khan, bận rộn một ngày mệt mỏi trên người cũng chưa trút xuống, đột nhiên lại nôn lâu như vậy, tình trạng của cô có thể tốt mới là lạ.

Sau đó, Hứa Nùng cũng quả thật cảm thấy quá khó chịu, không kiên trì nữa, để Chu Khởi ôm mình xuống lầu.

Nghĩ đến đây, Hứa Nùng lại chôn mặt vào trong hõm cổ của Chu Khởi, thật sự là có chút thẹn thùng, nhỏ giọng thì thào: "Chúng ta đi nhanh

https://thuviensach.vn

chút."

Chu Khởi đương nhiên hiểu cô nàng nhà hắn đang nghĩ cái gì, nhưng hắn lại không lưu tâm, đối diện với ánh mắt ở xung quanh đồng loạt bắn về phía này, hắn giống như là không cảm nhận được, vẻ mặt nhàn nhạt, một chút phản ứng dư thừa cũng không cho mọi người.

Sau đó, chuyện đi bệnh viện kiểm tra là mẹ Chu một tay sắp xếp.

Bà nhờ vả vị viện trưởng quen biết của bệnh viện phụ sản, một đường bật không ít đèn xanh, vốn là bác sĩ và y tá của các phòng ban kiểm tra giờ này đều đã tan tầm rồi, lúc này cũng đồng loạt đều bị gọi quay lại.

Hứa Nùng lấy máu, lại làm siêu âm, tới tới lui lui đại khái lăn qua lăn lại gần một giờ đồng hồ, cuối cùng cũng có kết quả kiểm tra ——

"Chúc mừng anh chị, người bệnh quả thật mang thai, mười tuần."

Hứa Nùng vốn đã có chuẩn bị tâm lý, nhưng vừa nghe được lời khẳng định này, trong lòng vẫn là giật thót.

Cũng không phải bởi vì cái gì khác, mà là lúc trước bởi vì muốn chuẩn bị hôn lễ, cô vẫn luôn kiểm soát chế độ ăn uống, tuy rằng không coi là nghiêm trọng, nhưng là vẫn có chút khiến người nghĩ mà sợ.

Cô cũng không che giấu, trực tiếp hỏi bác sĩ loại tình huống này có thể có ảnh hưởng tới em bé hay không, bác sĩ lại nhìn nhìn phim siêu âm cùng báo cáo thử máu của Hứa Nùng, lắc đầu.

"Tạm thời không có ảnh hưởng gì, từ kiểm tra cho thấy, thai nhi trước mắt phát triển còn xem là tốt, nhưng về sau tuyệt đối không được lại không ăn nữa, trong lúc mang thai kị nhất là ăn kiêng, đồ ăn nhất định phải cân đối mới được."

https://thuviensach.vn

Bác sĩ nói xong, dường như sợ Hứa Nùng không nghe lời, lại quay đầu dặn dò Chu Khởi một câu: "Anh là chồng, nhất định phải cố gắng để ý cô ấy, duy trì dinh dưỡng thì em bé mới có thể lớn lên khỏe mạnh."

Chu Khởi gật gật đầu, "Vâng, chắc chắn rồi."

Sau đó, Chu Khởi lại hỏi một ít chuyện cần chú ý trong thời gian mang thai, rồi dẫn Hứa Nùng đi ra ngoài.

Mấy người lớn của Chu gia lúc này đều chờ ở ngoài cửa phòng khám, thấy hai đứa trẻ đi ra, nhanh chóng tiến lên đón.

Sốt ruột nhất vẫn là mẹ Chu, bà vội vàng hỏi: "Thế nào? Khẳng định rồi sao? Là có em bé sao?"

Hứa Nùng theo bản năng xoa bụng, hướng về phía mẹ Chu hơi mỉm cười, "Dạ, mẹ, con thật sự mang thai rồi."

Mẹ Chu vui vẻ cực kỳ, ngay cả cha Chu và ông nội Chu ở phía sau cũng thay đổi dáng vẻ trấn định bình tĩnh thường ngày, trên mặt mỗi người đều treo nụ cười cùng sự vui mừng muốn nhịn cũng nhịn không được.

Chu gia có thêm người, hơn nữa còn là việc vui phát sinh trong ngày kết hôn của Chu Khởi, điều này sao có thể làm cho người ta không vui đây?

Ông cụ Chu cười đến mặt mũi hớn hở, không ngừng nói với Hứa Nùng: "Đứa bé ngoan, vất vả rồi, vất vả rồi..."

Mà cha Chu tuy rằng không giỏi biểu đạt, nhưng cái nên nói, nên làm một điều cũng không bỏ lại.

"Ngày mai, cha liền gọi người sang tên năm phần trăm cổ phần của Chu thị cho con."

https://thuviensach.vn

Lời này của cha Chu là nói với Hứa Nùng, giọng điệu nghiêm túc, nhưng đáy mắt lại tràn ra ý cười nhàn nhạt.

Hứa Nùng vốn là trước hôn lễ cũng đã bị mấy người lớn của Chu gia nửa khuyên nửa ép, lấy một ít cổ phần của Chu thị, lúc này cha Chu đột nhiên lại nói cái này, cô quả thực không biết nên trả lời cái gì mới tốt.

Mẹ Chu ngược lại phản ứng lại trước, hung hăng đánh cha Chu một cái, "Nói cũng không nói rõ ràng! Bất thình lình nói một câu như vậy, làm con dâu thêm khó xử a!"

Nói rồi, bà quay đầu nhìn về phía Hứa Nùng, thay chồng giải thích: "Nùng Nùng nha, con đừng hiểu lầm, chỗ cổ phần này cũng không phải bởi vì con sinh em bé thì có công, vì thế trực tiếp đập tiền gì gì đó lên người con. Nhà chúng ta không thịnh hành cái đó, chuyện con cái luôn thuận theo tự nhiên, con cũng không cần có áp lực.

Nhưng cổ phần công ty thì, cha con nếu đã mở miệng, con liền nhận đi. Lần này cùng lúc trước không giống nhau, lần này chính là cho cháu trai của chúng ta, chẳng qua nó bây giờ còn là cọng giá nhỏ, cũng không quan tâm được nhiều như vậy, cho nên tự nhiên mà vậy, liền trước tiên sang tên cho con."

Mẹ Chu sợ cô con dâu ngoan của bà có áp lực, vừa nói chuyện, còn vừa tiến lên nắm lấy tay cô.

"Tuyệt đối không được nghĩ nhiều, ở Chu gia chúng ta, con vĩnh viễn là bảo bối đứng hàng thứ nhất, cho dù cục cưng trong bụng đi ra, vị trí của con cũng tuyệt đối không thay đổi, sẽ chỉ nhiều thêm một người yêu thương con."

Hứa Nùng bị lời của mẹ Chu chọc cười, sự ấm áp dâng lên trong lòng, cuối cùng ngàn vạn ý nghĩ đều biến thành một câu: "Mẹ, cám ơn mẹ."

https://thuviensach.vn

...

Chương 79 (2/2)

Thời gian đã quá muộn rồi, hơn nữa Hứa Nùng mang thai cũng không thể lại vui đùa ồn ào, vì thế bọn họ cũng không quay về tàu du lịch nữa, mà là kêu tài xế lái xe quay về phòng tân hôn bên kia.

Phòng tân hôn là một căn hộ bốn phòng, mới đầu mẹ Chu thu xếp sửa sang một căn biệt thự cho hai người, dù sao biệt thự dưới danh nghĩa của Chu gia còn rất nhiều, cũng không cần mua thêm cái khác.

Nhưng ý tưởng này bị Hứa Nùng từ chối, cô cảm thấy chỉ hai người ở, ở phòng lớn như vậy thật sự không cần thiết. Hơn nữa, khu biệt thự thông thường đều ở gần ngoại ô, cô thì không sao, nhưng Chu Khởi bình thường đi làm thì lãng phí rất nhiều thời gian ở trên đường.

Có chút thời gian đó, còn không bằng để hắn ngủ thêm hai giờ.

Vì thế dần dần, Hứa Nùng liền thương lượng với mẹ Chu, chọn một căn hộ bốn phòng ở gần Chu thị.

...

Cả một đoạn đường, tài xế lái xe rất ổn định, Chu Khởi ôm Hứa Nùng lên trên đùi, vẫn không thả người xuống.

Hứa Nùng đã từ trong cảm xúc kinh ngạc, ngoài ý muốn thoát ra, lúc này làm tổ ở trong ngực Chu Khởi, muốn tâm sự với hắn về cục cưng, nhưng lờ mờ nhận ra cảm xúc hắn không đúng lắm.

"Anh sao thế? Không vui à?"

Hứa Nùng ôm cổ hắn, ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn lên nhìn hắn, hỏi.

https://thuviensach.vn

Chu Khởi không lập tức trả lời, đầu hơi hơi cúi xuống, ở chỗ hõm cổ của Hứa Nùng cọ hai cái.

Hứa Nùng có thể cảm nhận được hứng thú của hắn giảm xuống, trạng thái không đúng lắm, cô có chút nóng nảy, "Anh rốt cuộc là làm sao vậy? Em có em bé anh không vui à?"

... Đương nhiên không phải.

Chu Khởi không biết nên nói thế nào, nghĩ tới nghĩ lui cảm thấy quá mất mặt, liền ngẩng đầu trước tiên phân phó lái xe nâng tấm chắn lên.

Sau khi vách ngăn được nâng lên, toàn bộ không gian phía sau cũng chỉ còn lại có hai người.

Chu Khởi im lặng giây lát, ngược lại cũng không dự định tùy tiện lừa gạt cô nàng nhà hắn, mở miệng nói: "Vợ à, chúng ta sinh một đứa con trai đi."

"..." Hứa Nùng bất đắc dĩ, cục cưng này ở trong bụng cô, là trai hay gái, giới tính gì là bọn họ có thể chi phối sao?

Có điều...

"Anh vì sao muốn em sinh bé trai? Anh trọng nam khinh nữ?"

"Làm sao có thể!"

"Vậy là vì sao?"

Hứa Nùng không rõ, đàn ông bình thường không phải đều hy vọng vợ mình có thể sinh một cái áo bông nhỏ sao? Tuy rằng trước kia cô chưa từng thảo luận loại chuyện này cùng Chu Khởi, nhưng cô cảm thấy suy nghĩ của hắn hắn là sẽ không khác nhiều lắm?

https://thuviensach.vn

Sao đột nhiên lại đề xuất chuyện muốn để cô sinh bé trai rồi?

Chu Khởi có chút khó mở miệng nói ra suy nghĩ trong lòng mình, phải một lúc lâu, mới rầm rì nói câu: "Bé trai khỏe mạnh, rắn chắc, nếu là dám tranh giành em với anh, anh xử lý thế nào cũng được. Nhưng con gái thì... không được."

Lúc hắn nói chuyện, khuôn mặt tuấn tú còn đang chôn ở trước hõm cổ của Hứa Nùng, dáng vẻ đó cực kỳ giống một con chó cực lớn đang làm nũng với chủ nhân vờ khổ sở để giành được sự chú ý.

Mà sau khi Hứa Nùng nghe xong lý do của hắn, thì thật lâu không có lời gì để nói.

Cô nhịn rồi lại nhịn, cuối cùng thật sự nhịn không nổi nữa, có chút bất đắc dĩ nói với hắn: "Ngài Chu, anh có phải trẻ con hay không hả."

Chu Khởi cảm thấy lời cũng đã nói đến mức này, mặt mũi nên ném cũng đã ném đi rồi, vậy thì lời nên nói cũng phải nói ra toàn bộ mới được.

"Dù sao anh không quan tâm, bất kể là sinh ra bé trai hay bé gái, em cũng phải yêu anh nhất."

Hắn hiểu Hứa Nùng quá rõ, tuy rằng hiện tại nhìn cô không có phản ứng gì lớn, nhưng một khi đứa bé ra đời, cô khẳng định sẽ dồn toàn bộ yêu thương vào nó.

Dù sao, cô từng trải qua sự rạn vỡ tình thân, trước kia lúc hai người nói chuyện phiếm, cô liền vô thức tỏ ý, về sau nếu như bản thân làm mẹ, chắc chắn sẽ khiến con của mình là đứa trẻ hạnh phúc nhất thế giới.

Lúc đó Chu Khởi đã mơ hồ lo sợ, còn âm thầm đặt kế hoạch, trong vòng năm năm kết hôn không thể có con.

https://thuviensach.vn

Nhưng ai ngờ rằng...

Vừa nghĩ đến những điều này, Chu Khởi càng uỷ khuất hơn.

"Rõ ràng mỗi lần đều có phòng bị, sao vẫn trúng chiêu chứ."

Hứa Nùng hung dữ trừng hắn một cái, trong giọng nói mang theo oán trách: "Anh còn không biết ngượng mà nói nữa?! Lúc trước là ai dùng sức lớn như vậy, làm... rách cái kia!"

Chu Khởi nghe xong cũng hối hận chết được, sớm biết thế thì không nên mặc sức bắt nạt cô, lần này thì tốt rồi, người mới bắt nạt chưa được mấy ngày, liền bắt nạt ra một tiểu tổ tông.

Một đường mang theo buồn bực trở về nhà.

Sau khi về đến nhà, Chu khởi vốn muốn giúp Hứa Nùng tắm rửa, nhưng Hứa Nùng một vạn lần không đồng ý. Cũng không thể trách cô, hiện tại ám ảnh của cô đối với phòng tắm không thua gì giường lớn trong phòng ngủ, dù sao cô ở trong đó đã ăn qua quá nhiều thiệt thòi, hơn nữa mỗi lần người đàn ông này đều thề lên thề xuống, cam đoan cái gì cũng sẽ không làm, kết quả là mỗi lần đều nuốt lời.

Trước kia thì thôi đi, hiện tại có em bé, cô cũng không thể mặc hắn làm bừa.

Chu Khởi cũng rất bất đắc dĩ, biết cô nàng nhà hắn nghĩ cái gì, nhanh chóng giải thích: "Anh là người không biết nặng nhẹ như vậy sao? Anh là thật sự sợ em một mình không tiện, không muốn làm cái gì khác."

Hứa Nùng vẫn như trước kiên quyết từ chối: "Không cần, em rất thuận tiện, không cần anh giúp."

https://thuviensach.vn

"Vậy anh liền canh ở bên ngoài, em có bất cứ vấn đề gì, ngay lập tức gọi anh, tuyệt đối đừng cậy mạnh, nhé?"

Lần này Hứa Nùng đáp ứng rất vui vẻ, "Được."

Sau khi tiếng nước vang lên, Chu Khởi ngược lại thật sự ngồi canh giữ ở bên giường trong phòng ngủ.

Có điều, hắn cũng không nhàn rỗi, im lặng móc điện thoại ra, gửi một cái tin nhắn WeChat cho mẹ hắn.

【 WeChat 】 Chu Khởi: Mẹ, bọn con về đến nhà rồi.

Bên kia gần như một giây đáp.

【 WeChat 】Mẹ Chu: Tình trạng của con dâu mẹ thế nào? Ôi chao, mẹ vừa nãy quên nói rồi, con bảo con bé bớt buồn nhé, không cần cảm thấy sinh con rồi thì sẽ không tự do. Chờ sau khi đứa bé ra đời, con bé có thể như trước làm chuyện mà nó muốn làm, giấc mơ đạo diễn cũng không cần gác lại, đứa bé mẹ sẽ trông giúp các con, chỉ cần các con tin tưởng giao cho mẹ.

Mẹ Chu thật ra cũng thấp thỏm cực kỳ, vừa rồi bà ở bệnh viện chỉ lo vui vẻ, nhất thời quên mất chuyện này. Bây giờ nghĩ tới cũng không tiện cố ý đề cập với Hứa Nùng, cho nên chỉ có thể bàn với Chu Khởi.

Bà biết Hứa Nùng vì làm đạo diễn đã trả giá bao nhiêu lại hy sinh thế nào, bà cũng rất ủng hộ việc phụ nữ có sự nghiệp riêng của bản thân.

Trong thâm tâm bà thật ra hy vọng Hứa Nùng có thể dung hòa sự nghiệp và gia đình, nhưng nếu thật sự làm không được cũng không quan trọng, dù sao vẫn còn có bà hậu thuẫn mà.

Chu Khởi im lặng, sau đó ở trên WeChat trả lời một hàng chữ ——

https://thuviensach.vn

【 WeChat 】 Chu Khởi: Mẹ nghĩ nhiều rồi, cô ấy thoạt nhìn vô cùng để ý đứa bé này, cũng chưa từng nghĩ có thể có xung đột với sự nghiệp hay không, tạm thời không cần lo lắng điều này.

【 WeChat 】Mẹ Chu: Vậy thì tốt, vậy thì tốt. Nhưng mà, mẹ sao nhìn con nói chuyện, giọng điệu này... giống như vẫn rất không vừa lòng vậy?

Quả nhiên là mẹ đẻ, cách màn hình cũng có thể cảm nhận được sự khác thường của hắn.

Nhưng Chu Khởi cũng biết, tuyệt đối không thể trực tiếp nói thật với bà, cuối cùng không những không có được bất luận kiến nghị có ích nào, thậm chí có khả năng sẽ bị chế nhạo.

Hắn suy nghĩ một chút, uyển chuyển hỏi một câu ——

【 WeChat 】 Chu Khởi: Mẹ, khi đó lúc sinh con, cha con có tâm tình gì vậy?

【 WeChat 】Mẹ Chu: Không có tâm tình gì cả, cảm thấy cũng nên đến rồi, sau đó thằng chó con là con đã tới rồi, rất bình tĩnh.

【 WeChat 】 Chu Khởi:...

【 WeChat 】 Chu Khởi: Vậy, mẹ thì sao? Khi đó là tâm tình gì? Có từng suy đoán giới tính của con không?

【 WeChat 】Mẹ Chu: Đoán chứ, ôi, mẹ lúc ấy một lòng một dạ hy vọng con là một bé gái, con nếu là bé gái, đoán chừng liền sẽ không giống hiện tại vạn người ghét như vậy...

Từ trong sáu điểm cuối cùng kia của mẹ Chu, Chu Khởi chỉ biết lời mà mẹ hắn muốn nói lại không nói ra rốt cuộc là gì.

https://thuviensach.vn

Hắn yên lặng nghĩ một chút về cảnh tượng bản thân về sau có khả năng sẽ trải qua, cuối cùng càng hy vọng cô nàng nhà hắn sinh một đứa con trai.

... Tuy rằng, đây không phải việc mà hắn có thể chi phối.

Nhưng là mơ ước vẫn phải có, nói không chừng ngày nào đó sẽ thành hiện thực.

_____

Trong lúc mang thai, Hứa Nùng đặt xuống toàn bộ công việc, chuyên tâm ở nhà dưỡng thai.

Có điều, cô cũng không phải giống như sản phụ khác, thật sự nhàn rỗi ở nhà, cô đang viết kịch bản bộ phim thứ hai, tuy rằng tiến trình chậm chạp, nhưng Hứa Nùng cũng rất biết đủ.

Thời điểm ba tháng đầu, cô trên cơ bản nôn nghén không ngừng, mỗi lần nhìn cô ôm bồn cầu nôn đến choáng váng, Chu Khởi đau lòng vô cùng.

Sau đó dứt khoát xin ông cụ Chu nghỉ phép, nói chờ tình trạng của Hứa Nùng ổn định một chút lại đi làm.

Tuy rằng... Loại chuyện lãnh đạo xin nghỉ phép chờ sinh gì đó, gần như trước kia chưa từng nghe thấy. Nhưng ai bảo công ty này là do Chu gia mở đây, hơn nữa ông cụ Chu cũng đau lòng cháu dâu, đương nhiên không do dự chút nào liền phê chuẩn.

Sau khi được phê chuẩn, Chu Khởi liền một lòng một dạ ở nhà với Hứa Nùng. Ngoài những chuyện cần làm theo lời dặn của bác sĩ ra, hắn còn theo dì giúp việc trong nhà học rất nhiều món.

https://thuviensach.vn

Có rất nhiều lần, canh tẩm bổ mà Hứa Nùng uống, đều là Chu Khởi tự tay nấu.

Có điều, hắn lúc ấy cũng không nhắc tới với Hứa Nùng, về sau vẫn là dì giúp việc trong lúc tán gẫu vô ý nói ra, Hứa Nùng mới biết được việc này.

Cô mặt ngoài không có phản ứng gì lớn, nhưng thật ra trong lòng đã rất cảm động. Sau khi quay về phòng ngủ, cô lập tức lấy điện thoại di động ra, gửi một tin nhắn WeChat cho Chu Khởi, người hiện đang ra ngoài thay cô mua đồ ăn vặt.

【 WeChat 】Của Chu Khởi: Chồng à, hôm nay cũng là một ngày siêu yêu anh nha. jpg

【 WeChat 】Của Hứa Nùng: Nói đi, lại muốn ăn cái gì, anh mua về.

"..."

Hứa Nùng vừa bực mình vừa buồn cười, bản thân không dễ gì thổ lộ một lần, kết quả liền bị hắn xem là trò đùa gạt đi?

Nhưng mà, ngẫm lại cũng là, bản thân gần đây đã qua giai đoạn đầu mang thai, tình trạng cơ bản ổn định, nôn nghén cũng giảm đi rất nhiều, hai ngày này trên cơ bản đều dần dần hết hắn, thay vào đó là thèm ăn và sở thích ăn uống khá tai quái.

Lại ví dụ như vừa rồi, cô ăn cơm rất ngon lành, đột nhiên liền nảy ra ý muốn ăn chanh.

Ý nghĩ này một khi bắt đầu, thì không ngừng không nghỉ, cô yên lặng nuốt nước miếng một lát, cuối cùng nhịn không được, giày vò Chu Khởi đi mua chanh cho cô.

https://thuviensach.vn

Chu Khởi mới đầu sợ hãi vấn đề ăn kiêng, còn cố ý gọi điện thoại hỏi bác sĩ. Bác sĩ ở đầu kia trả lời là, có thể ăn được chút ít. Hắn lúc này mới yên tâm, cầm chìa khóa xe đi ra cửa.

Phòng tân hôn của bọn họ ở trên một đoạn đường, xung quanh trên cơ bản đều là khu thương mại, rất ít chợ, Chu Khởi lái xe vòng quanh một đoạn mới tìm được một cái siêu thị, mới vừa chọn chanh xong, lại mua một hộp dâu tây cùng sơ ri, thì nhận được WeChat của cô nàng nhà hắn.

Cô nàng nhà hắn hiếm khi có lúc chủ động như vậy trực tiếp thổ lộ, vì thế sau khi nhận được WeChat, hắn quả thật rất vui vẻ, nhưng sau khi vui vẻ lại nghĩ, cô có phải còn muốn ăn cái gì khác hay không, ngại nói ra, cho nên mới trả lời hai câu kia.

Có điều, hiển nhiên hắn đã đoán sai, sau khi hắn trả lời tin nhắn WeChat kia, trên cơ bản chính là đá chìm đáy biển, bên kia không gửi đến bất cứ tin tức gì nữa.

Chu Khởi cũng không sốt ruột, chuẩn bị quay về cố gắng hỏi một chút, cùng lắm thì lại đi ra một chuyến mua thay cô.

Sau đó về đến nhà, Hứa Nùng nhìn thấy chanh mà hắn đang xách thì cái gì cũng quên hết, nếu không phải Chu Khởi ngăn cản, đoán là cô có thể trực tiếp toàn bộ hai nửa liền bắt đầu ăn.

Chu Khởi giao hoa quả cho dì giúp việc mang đi rửa, trong quá trình chờ đợi, hắn ôm cô, ngồi vững vàng ở trên ghế sô pha.

"Vừa nãy sao không trả lời anh?" Chu Khởi lười biếng cười, ở trên khóe miệng của Hứa Nùng hôn một chút, "Bị anh vạch trần suy nghĩ, cảm thấy không còn mặt mũi nữa?"

Hứa Nùng nhìn ngài Chu nhà mình, có chút một lời khó nói hết.

https://thuviensach.vn

"Liền không thể là em đột nhiên cảm thấy anh vất vả, sau đó mới gửi những cái đó cho anh à?"

Lời này có chút mới mẻ, nụ cười của Chu Khởi càng sâu.

"Thật cảm thấy chồng vất vả?" Hắn cười đến có chút hư, nhếch khóe miệng tiến đến trước mặt cô, "Nếu thật cảm thấy anh vất vả, vậy thì buổi tối thưởng cho anh."

Hắn vừa nói cái này, Hứa Nùng liền biết người đàn ông này ám chỉ cái gì, trong lúc nhất thời, bàn tay không hiểu sao xẹt qua cảm giác mỏi mệt cùng nóng bỏng.

Cô đỏ mặt đẩy hắn ra, đứng dậy đi về hướng phòng bếp.

"Được rồi, anh đừng nói chuyện nữa, em muốn đi ăn hoa quả."

Chu Khởi cũng không ngăn cản, dù sao hắn biết, cô nàng nhà hắn bất kể ban ngày lăn qua lăn lại thế nào, đến buổi tối vẫn là sẽ ngoan ngoãn nằm ở bên cạnh hắn, mặc hắn bắt nạt.

...

Giữa thai kỳ, bụng của Hứa Nùng lớn lên rất nhanh.

Trên cơ bản mỗi một tuần đều sẽ to ra một vòng, mỗi tháng đều sẽ đổi một cỡ quần áo.

Sau đó, tình trạng của cô cơ bản ổn định, cũng không để Chu Khởi ở nhà dính lấy cô nữa, dù sao Chu thị một cái công ty lớn như vậy, sau khi hắn tiếp nhận ôm đồm không ít dự án ở trên người, mắc cạn mấy tháng đã là cực hạn rồi, không thể tiếp tục dừng lại.

Chu Khởi cũng rất nghe lời, nhưng là so sánh với ban đầu, thời gian hắn ở cùng Hứa Nùng vẫn là nhiều hơn rất nhiều. Ngoại trừ không tăng ca

https://thuviensach.vn

ra, mỗi tuần còn sẽ rút ra thời gian một ngày, chuyên cùng cô đi ra ngoài dạo phố giải sầu.

Hôm nay, hai người giống như trước, ra ngoài đi dạo.

Gần đây đã vào hạ, chăn trong nhà nên thay đổi rồi, Hứa Nùng không phiền người giúp việc trong nhà, mà là mang theo Chu Khởi cùng đi cửa hàng chọn mua.

Hứa Nùng chuẩn bị mua hai cái chăn hè tơ tằm, lúc chọn màu, cô cầm bản mẫu sổ, hỏi Chu Khởi thích hai cái nào.

Chu Khởi trực tiếp bắt lấy trọng điểm, hỏi lại: "Vì sao phải mua hai cái chăn?"

Hứa Nùng nâng mắt nhìn hắn một chút, giọng điệu rất đương nhiên nên thế: "Em về sau bụng càng lúc càng lớn, số lần dậy đi toilet sẽ càng ngày càng nhiều, đến lúc đó nhất định sẽ ảnh hưởng đến anh, đắp hai cái chăn thuận tiện hơn."

Thật ra Hứa Nùng ban đầu là muốn cùng Chu Khởi chia phòng ngủ riêng, nhưng không biết làm sao cô bên này mới mở miệng nói một chút, người đàn ông này ở đầu kia liền giận tím mặt.

Sau đó, hắn dường như không có cách nào bắt bí cô, nâng mặt cô hôn lung tung một trận, lại nhẹ cắn cắn môi cô, hả giận rồi, mới ôm cô nói: " Vợ à, em nghĩ thế nào vậy, em mang thai vất vả như vậy, anh làm sao có thể vứt bỏ em mà ngủ một mình?"

Hứa Nùng ngược lại không cảm thấy có vấn đề gì, làm tổ ở trong ngực hắn, đáp: "Nhưng mà anh ngủ cùng em... anh cũng nghỉ ngơi không tốt nha, ngày hôm sau còn phải đi làm nữa."

https://thuviensach.vn

"Vậy cũng phải ngủ cùng!" Chu Khởi đối với chuyện này vô cùng cương quyết, "Được rồi, cái khác đều có thể theo ý em, nhưng việc này em phải nghe lời anh, ngoan."

Hứa Nùng không có cách nào, vì thế chỉ có thể thay đổi sách lược.

Không thể chia phòng, vậy thì chia chăn đi, ít nhất... Không cần mỗi lần rời giường đi toilet, đều sẽ đánh thức hắn.

Nhưng nào ngờ, cái ý tưởng này cũng bị Chu Khởi trực tiếp loại bỏ.

"Không được, không thể chia chăn ngủ." Trong lúc nói chuyện, Chu Khởi cũng không quan tâm có phải là đang ở bên ngoài hay không, xung quanh có phải còn có người bán hàng ở đó hay không, trực tiếp ôm lấy Hứa Nùng, nhỏ giọng lẩm bẩm, "Anh cũng sắp nhịn thành hòa thượng rồi, mỗi ngày chỉ dựa vào chút phúc lợi ôm em đi ngủ này sống qua ngày, em vậy mà còn muốn chia chăn."

"Bà Chu, em có phải quá là không có lương tâm hay không."

Giọng điệu của Chu Khởi lúc ấy ủy khuất vô cùng, bên trong còn chứa không ít giọng điệu làm nũng, làm cho Hứa Nùng đỏ mặt cực kỳ, luống cuống xấu hổ, cũng không chú ý được cái khác, chỉ có thể trước tiên để hắn đứng lên.

"Nhiều người nhìn như vậy kìa, anh mau đứng lên đi!"

Chu Khởi không động đậy, ngược lại ôm người càng chặt hơn, "Vợ anh cũng sắp chia chăn ngủ rồi, anh còn để ý ánh mắt của người khác làm gì, dù sao đã rất đáng thương rồi."

Hứa Nùng rất bất đắc dĩ, cuối cùng chỉ phải đẩy đẩy hắn, "Được rồi, chỉ mua một cái chăn, được chưa."

https://thuviensach.vn

Mục đích của Chu Khởi đạt được, sau khi đứng dậy khỏi phải nói cười đến vui vẻ thế nào, lái xe xách túi đi theo phía sau bọn họ nhìn ông chủ nhà mình như vậy, cũng có chút không nhịn được nhìn thẳng.

Hôm đó, sau khi hai người mua chăn xong, còn đi dãy cửa hàng bà bầu và trẻ em.

Tuy rằng mẹ Chu thỉnh thoảng sẽ mang qua mấy món đồ cho em bé, trong nhà cũng chất không ít quần áo nhỏ, bít tất cùng đồ chơi của trẻ con, nhưng Hứa Nùng vẫn là nhịn không được, muốn tự tay chọn lựa chút đồ cho cục cưng.

Có điều, sau đó ở cửa hàng đồ trẻ em, còn ngoài ý muốn gặp được một người ——

Khi đó dì nhỏ của Chu Khởi mang theo vị kia đến Chu gia náo loạn, Cố Thiến Thiến.

Sau khi Chu Khởi chặt đứt sự giúp đỡ với gia đình dì nhỏ, tuy rằng nhà dì nhỏ không có quá mức thất vọng, nhưng cũng tuyệt đối không giàu có giống như trước.

Dì nhỏ có ý lấy tiền trong nhà nuôi vị thanh mai trúc mã này của con trai, nhưng là người nhà bên chồng lại một người hai người đều không cho phép.

Trước kia tiêu tiền của Chu gia thì cũng thôi, bọn họ có thể mở một mắt nhắm một mắt, hiện tại trong nhà vốn là thời kì khó khăn, bà ta còn lấy tiền đập lên người một người ngoài, đầu óc không phải là có vấn đề sao?

Dần dần, Cố Thiến Thiến ở trên người dì nhỏ mò không được chỗ tốt, cũng lười lại tiếp tục ở bên cạnh bà ta giả vờ, trực tiếp cắt đứt quan hệ với dì nhỏ.

https://thuviensach.vn

Cũng may, cô ta lớn lên không tệ, khí chất cũng đủ, tuy rằng không tìm thấy công việc tốt nào, nhưng nếu là người phục vụ bán hàng thông thường linh tinh gì đó, vẫn là có thể làm.

Cũng may, cô ta rất thức thời, biết bản thân không có chỗ dựa, cũng không có xoi mói bắt bẻ, vì thế chọn hai nhà, cuối cùng chọn làm người bán hàng ở một cửa hàng nhập khẩu sản phẩm bà bầu và trẻ em.

Cô ta đã làm gần một năm, trên cơ bản coi như ổn định, lần này gặp được Hứa Nùng và Chu Khởi, cũng rất ngoài ý muốn.

Đặc biệt là khi nhìn Hứa Nùng được Chu Khởi ôm giống như che chở bảo bối tiến vào cửa. Cố Thiến Thiến cảm thấy luồng cảm xúc khó yên trong lòng cô ta kia, lại bốc lên.

Cửa hàng trẻ em có chế độ lần lượt đón khách, Chu Khởi và Hứa Nùng vừa vặn liền đến lượt Cố Thiến Thiến tiếp đón, cô ta muốn trốn cũng không có cách nào, cho nên chỉ có thể kiên trì tiến lên, lễ phép mỉm cười.

"Xin chào quý khách, quý khách cần những gì? Tôi có thể giới thiệu sản phẩm liên quan cho hai người."

Thật ra, bình thường lúc gặp gỡ người quen, Cố Thiến Thiến chỉ cảm thấy rất mất mặt, lần này gặp gỡ Hứa Nùng, loại cảm giác kia càng bị phóng đại vô số lần.

Cho dù, đã tiếp nhận hiện thực, nhưng nhìn hiện tại dáng vẻ Hứa Nùng hạnh phúc, cô ta vẫn là nhịn không được nghĩ, hết thảy những thứ này vốn nên thuộc về cô ta!

Càng nghĩ, biểu cảm trên mặt cô ta lại càng mất tự nhiên, ánh mắt nhìn Hứa Nùng, cũng mơ hồ có một chút nham hiểm.

https://thuviensach.vn

Chu Khởi mắt lạnh quét Cố Thiến Thiến một cái, mới vừa muốn mở miệng, lại bị Hứa Nùng đánh gãy.

"Cửa hàng này hình như cũng không có thứ em thích, chúng ta đổi một nhà khác đi?"

Hứa Nùng không cho Cố Thiến Thiến bất kỳ ánh mắt nào nữa, ngẩng mặt trực tiếp nhìn Chu Khởi, nói.

Chu Khởi lại lạnh lùng nhìn Cố Thiến Thiến một chút, giống như là uy hiếp, cũng giống như là cảnh cáo. Cuối cùng, theo lời Hứa Nùng, ôm cô xoay người đi ra ngoài.

Sau khi đi ra ngoài, Hứa Nùng lập tức mở miệng.

"Em không cho phép anh làm chuyện dư thừa."

Biểu cảm của Chu Khởi ngưng đọng, rủ mí mắt nhìn Hứa Nùng một lúc lâu, cuối cùng thở dài.

"Anh là sợ em bởi vì cô ta mà tâm tình không tốt."

"Em nào có, nếu không phải là hôm nay gặp gỡ, em cũng đã sớm quên có một người như vậy."

Hứa Nùng biết tính tình của Chu Khởi, hôm nay gặp gỡ Cố Thiến Thiến là ngoài ý muốn, nhưng địch ý trong đáy mắt đối phương đối với mình cũng là thật sự còn tồn tại.

Chu Khởi khẳng định sẽ vì cô, nghĩ cách khiến cô ta biến mất khỏi Bắc thành. Nhưng cũng không phải Hứa Nùng thương hại người phụ nữ kia, thật sự là cô cảm thấy không cần thiết, không cần thiết tốn thời gian cùng tinh lực trên người loại người đó.

https://thuviensach.vn

"Dù sao không cho phép anh ra tay bừa bãi." Hứa Nùng đứng ở trước người Chu Khởi, nhéo nhéo khối thịt mềm bên hông hắn, "Cô ta không đáng để anh lãng phí thời gian, có nghe thấy không?"

Chu Khởi không biết làm sao, một tay vững vàng ôm lấy eo của Hứa Nùng, một tay thì đặt ở trên bụng của cô.

"Con trai à, con xem mẹ con tùy hứng chưa kìa, con mau ra đây để cha bắt nạt một chút đi, hy sinh bản thân một chút để cha con tìm về địa vị và tôn nghiêm của một người đàn ông."

Giới tính của em bé là trước đó không lâu lúc làm siêu âm, bác sĩ lặng lẽ tiết lộ.

Hứa Nùng không có cảm giác gì, cô cảm thấy con trai, con gái đều rất tốt, chỉ cần đứa bé khỏe mạnh thì cô đã thỏa mãn rồi.

Nhưng sau khi Chu Khởi nghe thấy trong bụng cô chính là một bé trai, hưng phấn mất mấy ngày, không có việc gì liền úp sấp trên bụng cô nói chuyện phiếm với cục cưng, trên cơ bản lời tán gẫu cũng gần giống như hôm nay, đều là tố cáo với con trai, sau đó kêu hắn mau ra đây cho cha hắn bắt nạt một chút.

Hứa Nùng bất đắc dĩ, không thể nhịn được nữa đập lên mu bàn tay Chu Khởi một cái.

"Cục cưng sinh ra là để cho anh bắt nạt sao?"

"Con gái thì không nhất định, nhưng con trai cũng không cứ?" Chu Khởi vẻ mặt đắc ý, "Dù sao anh nói lúc đầu, thằng nhóc thối này nếu là dám tranh đoạt em với anh, anh tuyệt đối sẽ không khách khí."

Công chúa nhỏ hắn không nỡ đụng tới một chút, con trai hắn còn có cái gì không dám, trước một tuổi thì thôi, sau một tuổi nếu là dám tranh vợ

https://thuviensach.vn

với hắn, vậy thì chờ xem người làm cha này là hắn làm thế nào sửa chữa thằng nhóc thối tha kia đi!

Hôm Hứa Nùng trở dạ, không nhiều không ít, vừa vặn chính là ngày bác sĩ dự tính.

Lúc đến bệnh viện chờ sinh, chủ nhiệm khoa sản còn trêu chọc, nói cái thai này vừa nhìn chính là đứa bé ngoan, không đến sớm cũng không đến muộn, đến vừa đúng ngày.

Cũng quả thật chiếu theo lời bác sĩ nói, em bé trong bụng Hứa Nùng thật sự rất ngoan, không những đúng ngày đến, sau đó cũng không để mẹ chịu đựng, không sai biệt lắm phía trước phía sau chỉ dùng xấp xỉ hai giờ, liền an ổn đi ra.

Hứa Nùng được tiêm mũi giảm đau, quá trình sinh cũng thoải mái hơn sản phụ khác rất nhiều. Sau khi đứa bé được sinh ra, cô còn nghiêng đầu nhìn thoáng qua.

Đứa bé mới sinh đều không dễ nhìn lắm, làn da đỏ ửng, khuôn mặt nhỏ nhắn đầy nếp nhăn giống như người già, nhưng mà cũng may khuôn mặt nhìn cũng rất xinh đẹp, tóc cũng đen hơn nhiều so với trẻ mới sinh khác.

Lúc đứa bé được ôm ra ngoài, y tá trực tiếp nói với Chu Khởi "Chúc mừng, mẹ con bình an."

Nhưng Chu Khởi lúc ấy một chút tâm tư dư thừa cũng không có, cũng không cẩn thận nghe lời nói của y tá, tùy ý quét mắt qua đứa bé một cái, rồi kêu cô ta ôm đứa bé đi đến chỗ mấy người lớn của Chu gia.

Hắn thì bước nhanh vào phòng sinh.

https://thuviensach.vn

Khoảnh khắc nhìn thấy cô nàng nhà hắn kia, hốc mắt Chu Khởi cũng ẩm ướt. Mặc dù vừa nãy bác sĩ ở bên ngoài vẫn an ủi hắn, nói tiêm thuốc giảm đau, sản phụ sẽ không đau đớn nữa, hắn vẫn là cảm thấy quá cực khổ cho bảo bối của hắn rồi.

"Vợ à, vất vả rồi." Hắn vừa nói, vừa hôn lên trán của Hứa Nùng.

Hứa Nùng cười lắc đầu, vươn tay về phía hắn, nhẹ nhàng xoa một cái trong lòng bàn tay hắn.

"Anh cũng vất vả rồi, từ lúc em mang thai đến bây giờ, vẫn luôn chăm sóc em, chịu đựng tính tình khi tốt khi xấu của em, à..."

Nói tới đây, Hứa Nùng dường như là chợt nghĩ tới điều gì, có chút ngoài ý muốn nhìn Chu Khởi.

"Cái đó... Vừa rồi anh đã nhìn thấy cục cưng chưa?"

"Nhìn thoáng qua một chút, rất xấu." Chu Khởi lúc này còn tưởng rằng con khỉ nhỏ mà y tá ôm là con trai, cho nên trong lời nói không giấu sự ghét bỏ, "Xem chừng về sau sẽ khó tìm vợ."

"..." Hứa Nùng một lời khó nói hết, "Nó không cần tìm vợ."

Chu Khởi lười biếng cười, " Vợ à, tuy rằng Chu gia chúng ta quả thật có thể kết hôn thương mại, nó không cần lo tìm không được đối tượng. Nhưng chuyện tình cảm này, vẫn phải để bản thân nó tới đi, cho nên vợ à, vẫn là phải để thằng nhóc thối tha kia tự mình tìm."

"..." Hứa Nùng nhịn không được, nói, "Không cần tìm vợ, bởi vì nó cũng là con gái."

"...???"

https://thuviensach.vn

CHÁY HẾT LÃNG MẠN

Triệu Thập Dư

dtv-ebook.com

Chương 80

Chương 80 (1/2) - Chương cuối.

Việc cục cưng trong bụng Hứa Nùng từ bé trai biến thành bé gái, làm Chu Khởi đờ đẫn suốt mấy ngày.

Thật ra, người ngoài nhìn vào, Chu Khởi thật sự không có phản ứng gì lớn.

Thời gian Hứa Nùng nằm viện sau khi sinh xong cục cưng, có không ít thân thích của Chu gia lui tới thăm hỏi. Trên cơ bản, mỗi người tới đây, gặp được Chu Khởi đều sẽ nói một câu ——

"Chúc mừng nha, tôi nhìn mẹ cậu cười đến không ngậm miệng được, còn nói nhà các người lần này có hai công chúa nhỏ có thể cưng chiều rồi, vui vẻ cực kỳ đi, tôi thấy cậu cũng rất vui mừng nha!"

Trên mặt Chu Khởi treo nụ cười, hừ, hắn vui mừng, cực kỳ vui mừng, có cái gì mà không vui mừng, không phải là địa vị trong nhà càng ngày càng thấp thôi sao? Có cái gì đâu.

Sau đó, vẫn là Hứa Nùng chịu không nổi nữa, lúc mẹ Chu đưa một vị trưởng bối ra ngoài, mím môi, không nhịn được cười, đẩy hắn một cái.

"Anh làm gì thế, đến mức đó không?"

https://thuviensach.vn

Chu Khởi không nói gì, chỉ nhìn cục cưng đang ngủ say sưa trong cũi, sau đó muốn nói lại thôi thở dài.

Trẻ con sau khi sinh thì mỗi ngày mỗi khác, rõ ràng một tuần trước khi mới ôm ra từ phòng sinh, còn xấu giống như một con khỉ da đỏ. Lúc này nhìn lại, nhưng là đã hoàn toàn thay đổi hình dáng.

Làn da đã từ màu đỏ dần dần chuyển sang trắng, khuôn mặt nhỏ nhắn nhăn nheo lúc này nhìn cũng đầy đặn chắc nịch, hai má phúng phính thịt, cái miệng nhỏ cũng hơi trề ra, bàn tay nhỏ bé nhẹ nắm chặt thành nắm tay nhỏ đặt ở một bên đầu, say sưa ngủ.

Dáng vẻ cô bé như vậy, mặc cho ai nhìn lòng cũng sẽ mềm thành một vũng nước, càng huống hồ là người lần đầu làm cha là Chu Khởi.

Nhưng càng là như vậy, Chu Khởi càng muốn thở dài.

Hứa Nùng thấy hắn không nói lời nào, hung dữ trừng hắn, "Anh nếu là còn như vậy, em sẽ ôm cục cưng về nhà mẹ đẻ đấy!"

Cái gọi là nhà mẹ đẻ của Hứa Nùng, chính là căn hộ mà trước kia cô ở lại lúc học đại học.

Tuy rằng đã kết hôn với Chu Khởi, hai người cũng đã chuyển ra ngoài ở rất lâu rồi, nhưng căn hộ kia Hứa Nùng vẫn chưa trả lại.

Chủ nhà có hai lần đề cập chuyện tăng tiền thuê nhà, Hứa Nùng ngẫm nghĩ, thương lượng với bên kia một chút, chuẩn bị ký hợp đồng dài hạn, thời gian thuê sửa là mười năm.

Lúc cô bắt đầu nói với Chu Khởi tin tức này, người đàn ông kia cau mày vẻ mặt không đồng ý.

https://thuviensach.vn

Hắn thật sự thấy rất dư thừa, bất động sản của Chu gia rất nhiều, đừng nói loại nhà trọ nhỏ giống Hứa Nùng thuê kia, cho dù là cô muốn thương hộ hoặc là biệt thự ngoại thành, hắn đều có thể trực tiếp cắt ra mấy căn quy về dưới tên cô.

Hơn nữa đồ trong phòng thuê của Hứa Nùng, trên cơ bản đều đã dọn đi hết, bên đó ngoài một ít đồ dùng trong nhà, chăn gối ra, cũng không còn lại cái gì, hắn thật không biết cô nàng nhà hắn còn lưu lại căn hộ kia làm gì, lại còn muốn thuê thêm mười năm.

Nhưng Hứa Nùng lắc đầu, nói phòng ở là nhất định phải giữ lại, cô không có người thân, một khi giữa hai người có chuyện gì ngoài ý muốn, cô bị hắn đuổi ra khỏi cửa, cô ngay cả một chỗ để đi cũng không có.

Giữ lại phòng trọ kia, coi như cô để lại cho chính mình cái nhà mẹ đẻ, cũng để lại một đường lui.

Chu Khởi lúc ấy nghe xong thiếu chút nữa tức chết, nắm cằm Hứa Nùng hung hăng hôn cô một lúc, thẳng đến lúc hai người đều thở hổn hển, mới thả cô ra.

Sau đó khuôn mặt bình tĩnh mở miệng, hỏi cô: "Cái gì gọi là anh đuổi em ra khỏi cửa?"

Chu Khởi lúc ấy thật không biết cô nàng nhà hắn đang nghĩ cái gì, ở Chu gia địa vị của cô còn cao hơn hắn, bản thân hắn càng là không nỡ động chạm một đầu ngón tay, cô nhíu mày hắn cũng muốn đau lòng nửa ngày.

Liền loại tình huống này, cô vẫn còn có thể tưởng tượng bản thân bị hắn đuổi ra khỏi nhà? Rõ ràng là hắn bị đuổi ra ngoài càng phù hợp thực tế hơn ấy!

Hứa Nùng đương nhiên nhìn ra Chu Khởi tức giận, nhưng ở cùng nhau lâu như vậy, cô cũng đã sớm tìm ra biện pháp dỗ dành hắn.

https://thuviensach.vn

Thế là, lúc ấy cô trực tiếp ôm lấy eo hắn, hai má cọ cọ lên ngực hắn hai cái, giống như làm nũng lại giống như nhận lỗi, nói: "Anh cứ coi như em khác người đi, giữ lại căn hộ kia cảm giác an toàn trong lòng em sẽ càng nhiều hơn một chút, đồng ý với em đi, có được không?"

Chu Khởi nào chịu nổi chiêu này, lúc ấy bị dỗ dành đến ngay cả đông tây nam bắc cũng không phân biệt rõ, trực tiếp gật đầu.

Nào ngờ, chuyện hắn cũng đã sắp quên, có thể tại sau khi cục cưng ra đời, đột nhiên được nhắc lại.

Vừa nghe Hứa Nùng nói cái gì mà "Về nhà mẹ đẻ", lông mày của Chu Khởi liền nhăn lại.

Hắn sợ cảm xúc của Hứa Nùng không ổn định, cũng không dám biểu hiện ra cái gì khác thường, giữ chặt bả vai của cô ngồi ở bên giường.

"Tiểu tổ tông của tôi, chúng ta đừng cãi nhau, được không?"

Chu Khởi ghì chặt bả vai của Hứa Nùng, để cô lần nữa nằm trở lại trên giường, rồi cẩn thận đắp kỹ chăn cho cô, tiếp đó mới lại nói: "Lát nữa, chờ mẹ quay lại, em cũng đừng lại nói linh tinh cái gì mà về nhà mẹ đẻ, nếu không bà chắc chắn cho rằng anh bắt nạt em, lại muốn ồn ào đánh gãy chân anh."

Mẹ Chu từ sau khi Hứa Nùng mang thai, yêu cầu đối với Chu Khởi càng nghiêm khắc, nhất là trên chuyện của hắn và cô nàng nhà hắn. Chỉ cần cô nhíu nhíu mày, vậy tuyệt đối chính là lỗi của hắn, nói liên tục mấy giờ còn là nhẹ, thỉnh thoảng còn sẽ gióng trống khua chiêng kêu cha Chu cùng đến, hai người cùng đánh hắn.

Đương nhiên, cha Chu rất ít làm ầm ĩ cùng mẹ Chu, nhưng mà lạnh lùng phê bình một trận là không thể thiếu.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng, Chu Khởi rất vui người nhà mình đối xử tốt với cô gái của hắn, nhưng hắn cũng thật sự không muốn nghe thêm lời càm ràm của người lớn, cho nên lúc này thừa dịp mẹ hắn không có ở đây, hắn phải dỗ dành tốt vợ hắn trước.

Nghĩ đến đây, hắn lại sờ sờ hai má của Hứa Nùng, cúi người hôn lên cái trán của cô.

"Phòng trọ kia em cũng hai ba năm không quay về rồi, bên trong là cái dạng gì cũng không biết, em giờ còn trong tháng nữa, nói cái gì mà ôm đứa bé về đó ở, đây không phải là càn quấy sao?"

Hứa Nùng trừng mắt nhìn hắn, trên mặt ý nhõng nhẽo và sự trẻ con đều hiện ra, "Anh không phải là ghét bỏ cục cưng là con gái sao?"

"Anh nào dám ghét bỏ con bé chứ." Chu Khởi buồn bực cực kỳ, cũng không nhịn nữa, nghiêng người, chôn mặt lên gáy của Hứa Nùng, "Anh nếu là ghét bỏ con bé, thì đã không phải là cái dạng này rồi."

Chính là bởi vì không ghét bỏ, cũng thật sự thích, vì thế hết thảy tưởng tượng lúc trước của bản thân giờ đều không có giá trị.

"Ôi, vợ à, em không biết, lúc trước anh cho rằng trong bụng em là một thằng con trai, đã nghĩ ra cả đống lớn phương thức trừng phạt sau khi nó phạm sai lầm."

... Kết quả, đi ra là một đứa con gái, cái gì cũng không dùng được.

Hứa Nùng có chút tò mò, lấy đầu ngón tay chọc chọc vào cánh tay hắn, "Phương thức trừng phạt gì?"

Chu Khởi hơi thở dài, "Không có gì, cũng chính là làm sai đội chậu nước, đứng góc tường gì gì đó..."

https://thuviensach.vn

Lời chưa nói hết, cô bé vốn đang ngủ say sưa bên trong cũi đột nhiên nhếch miệng, không hề báo trước khóc to thành tiếng.

Vừa vặn mẹ Chu đi tiễn khách quay lại phòng bệnh, nghe thấy cháu gái ngoan của mình khóc đến thảm thiết như vậy, đau lòng nhanh chóng ôm cả người và chăn lên.

Mẹ Chu vừa lắc lư đứa bé vừa lẩm bẩm: "Đứa bé này không phải là mới cho ăn sao? Theo lý mà nói không phải là đói, tã cũng không ẩm ướt, sao đột nhiên khóc đến thảm thương như vậy chứ."

Dì giúp việc vốn vẫn luôn ở trong toilet giặt quần áo cho bé con lúc này cũng đi ra, bà ta cầm quần áo nhỏ và bít tất còn ẩm ướt, do dự một chút, vẫn là nhịn không được, mở miệng.

"Tôi nghe, hình như là cậu chủ nói cái gì, nếu cô chủ nhỏ lớn lên làm sai muốn để cô bé đội chậu nước, đứng góc tường... Sau đó cô chủ nhỏ mới bắt đầu khóc."

Mẹ Chu vừa nghe, ánh mắt lạnh lẽo liền bay qua, Hứa Nùng ở trên giường cũng không nhịn được cười, khóe miệng làm thế nào cũng không ép được xuống.

Chu Khởi: "..."

———————————

Tên của bé con là do ông cụ Chu đặt cho, gọi Chu Kim Tích, ý là trân trọng hiện tại.

Chu Khởi lúc đầu cảm thấy có chút không thuận miệng, nhưng Hứa Nùng lại rất thích, nhìn cô nàng nhà hắn vui vẻ ôm bé con gọi "Kim Tích Kim Tích", hắn cũng thật sự không nói ra được lời ghét bỏ nào.

https://thuviensach.vn

Giống như dự đoán ban đầu của Chu Khởi, bạn nhỏ Chu Kim Tích đến, làm cho địa vị của hắn ở nhà trực tiếp giảm xuống.

Lực chú ý của cô nàng nhà hắn ban đầu cơ bản đều tập trung ở trên người hắn, cho dù bình thường công việc bận rộn, cũng sẽ giành thời gian gọi video cho hắn trò chuyện một hai giờ.

Nhưng hiện tại thì tốt rồi, cô cả ngày ở nhà, nhưng sự trao đổi với hắn gần như bằng không.

Ngẫu nhiên có vài câu, cũng vẫn là vừa xoay người đổi tã cho bé con, vừa sai khiến hắn đầu cũng không ngẩng lên: "Chu Khởi, giúp em lấy cái bỉm mới." Loại này...

Chu Khởi cảm thấy thế này không được, con gái hắn cũng thương cũng yêu, nhưng cũng không thể bởi vì cái vật nhỏ như vậy lui rồi lại lui nữa.

Cho nên, sau khi nhịn hơn nửa năm, thật sự là lúc cảm thấy không thể nhịn được nữa, Chu Khởi bộc phát.

Đêm hôm đó, sau khi Hứa Nùng dỗ dành bé con ngủ, Chu Khởi giày vò cô đè người ở trên giường, bắt đầu muốn làm gì thì làm, Hứa Nùng bị hắn bắt nạt vẫn luôn ngửa cổ nhẹ thở dốc, nhưng ngại bé con còn ở bên cạnh, cô căn bản không dám kêu ra tiếng.

Sau đó, bị hắn đâm vào chịu không nổi, Hứa Nùng ôm cổ hắn trực tiếp cắn lên bả vai hắn. Cô cảm thấy mình cắn đã rất mạnh rồi, nhưng với Chu Khởi mà nói lại vẫn như là đùa giỡn, không những không ngừng lại thế tiến công càng lúc càng hung hăng của hắn, ngược lại kích thích bản tính cầm thú trong hắn.

Dù sao lúc ở trên người cô nàng nhà hắn, hắn chính là không muốn làm người.

https://thuviensach.vn

Lúc kết thúc, Hứa Nùng lại án giận cắn hắn một miếng, sau đó hỏi hắn rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Chu Khởi lúc này ngược lại là không còn sự hung dữ lúc trước, liên tục kể khổ, ủy khuất cọ hõm cổ của cô.

"Em cũng rất nhiều ngày không nói với anh một câu nghiêm chỉnh rồi, mở miệng ngậm miệng đều là cục cưng cục cưng, vợ à, anh không vui."

"..."

Nhưng lời này Hứa Nùng nghe mà không biết làm sao, cô phát hiện sau khi kết hôn bản tính làm nũng của Chu khởi càng ngày càng rõ ràng, đối với người ngoài ngược lại vẫn tốt, vẫn là dáng vẻ cậu chủ trẻ lãnh đạm hờ hững từ trên cao nhìn xuống.

Nhưng vừa về đến nhà, đặc biệt là lúc đơn độc ở cùng cô, hắn trên cơ bản lần nào cũng giống như bây giờ, đáng thương kể khổ, giống như thật sự chịu cái oan ức gì lớn lắm.

Hứa Nùng nâng mắt nhìn hắn, phải một lúc lâu mới nói: "Chu Khởi, Tây Tây mới chưa được một tuổi, anh thì sắp ba mươi rồi."

Tây Tây là nhũ danh của Chu Kim Tích, chính là lấy đồng âm của chữ "Tích", Hứa Nùng và mẹ Chu đều cảm thấy gọi dễ nghe lại xuôi tai.

Sau khi Chu Khởi nghe Hứa Nùng nói xong, không những không có một chút ý tứ xấu hổ, mà còn đặc biệt cây ngay không sợ chết đứng.

"Ba mươi thì sao chứ, ba mươi tuổi thì không thể tranh thủ tình cảm với bé con à?" Chu Khởi vô cùng thân mật hôn hôn khóe miệng của Hứa Nùng, "Chuyện tranh đoạt em này, anh có thể làm đến một trăm tuổi."

"..."

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng cảm thấy lại tiếp tục như vậy thì không được, Chu Khởi hiện tại hoàn toàn vẫn chưa có ý thức làm cha, cô cũng nói chuyện riêng với mẹ Chu một chút, hai người ngược lại là nhất trí, đều cảm thấy thời gian Chu Khởi và cục cưng đơn độc ở chung quá ít.

" Nùng Nùng, con xem, bình thường nó phải đi làm, sau đó trở về nhà, trong tiềm thức của nó đã quen ở một mình với con, giờ đột nhiên có một thiên thần nhỏ tới, nó chắc chắn cần có quá trình tiếp nhận." Mẹ Chu vô cùng hiểu rõ tính tình, bản chất của thằng chó con nhà bà, nói tới đây, bà trực tiếp ra chủ ý, "Như vậy đi, con để Chu Khởi một mình trông Tây Tây một ngày, Tây Tây của chúng ta đáng yêu như vậy, dễ thương như vậy, nó đơn độc ở chung lâu rồi tim cũng tan ra, nào còn có tâm tư lại suy nghĩ lung tung cái gì khác nữa."

Hứa Nùng nửa tin nửa ngờ, cũng trùng hợp mấy ngày đó công việc của cô đột nhiên bận rộn. Bộ phim điện ảnh thứ hai đang chuẩn bị quay, tuy rằng bình thường có người đại diện và trợ lý giúp cô kết nối liên hệ, nhưng chuyện nghiên cứu kịch bản và thảo luận linh tinh, lại vẫn là cần cô tự mình đến.

Mấy ngày trước, lúc cô đi ra ngoài cả ngày, đều là nhờ vả mẹ Chu và dì giúp việc trong nhà cùng trông bé con. Lần này, mẹ Chu nếu đã ra kiến nghị, Hứa Nùng ngẫm nghĩ, để Chu Khởi trông một ngày cũng không sao.

Vì thế, đêm hôm đó, Hứa Nùng nói chuyện này với Chu Khởi.

"... Đại khái chính là tình huống này, em đã hỏi trợ lý, anh ngày mai hình như cũng không có xã giao gì cần đi ra ngoài? Nếu không có việc gì quá quan trọng, anh liền ở nhà trông con bé một ngày. Nếu có việc cần, anh mang theo con bé đến công ty cũng được."

Bên phía Chu Khởi Hứa Nùng biết rõ, ngoài một trợ lý đặc biệt ra, phòng thư ký còn có mấy chị đã kết hôn, có bọn họ ở đó, cục cưng qua đó

https://thuviensach.vn

cũng sẽ không quá thảm.

Chu Khởi thật ra rất không muốn, nhưng cô nàng nhà hắn hiếm lắm mới mở miệng một lần, hắn không muốn làm cũng phải làm.

Vì thế, cuối cùng vẫn là gật đầu đồng ý.

Hôm sau, Hứa Nùng từ sớm liền thu thập xong đi ra cửa, trước khi sắp đi còn hôn lên mặt hai cha con mỗi bên một cái.

Tiểu Tây Tây được mẹ khẽ hôn, gặm chân nhỏ vui vẻ cười. So sánh mà nói, Chu Khởi bên này thì ảm đạm hơn nhiều.

"Khi nào thì họp xong? Đại khái lúc nào thì về nhà? Sau khi về nhà còn yêu anh..." Chu Khởi theo thói quen nói ra những lời này, cuối cùng, chợt dừng lại, nhìn Tây Tây ở bên cạnh một cái, bổ sung, "và con không?"

Hứa Nùng dở khóc dở cười, "Ngài Chu, anh đủ rồi đấy!"

Đủ cái gì mà đủ, Chu Khởi buồn bực kinh khủng, nhưng lời nên nói đều đã nói hết, nên đáp ứng cũng đã sớm đáp ứng, hiện tại đổi ý cũng không kịp nữa rồi.

Cuối cùng, hắn chỉ có thể ôm Tây Tây, nhìn theo Hứa Nùng ngồi xe rời đi.

Bạn nhỏ vẫn còn mơ màng, làm tổ ở trong ngực cha không khóc không quấy, một đôi mắt vừa đen vừa sáng, nhìn thấy người thì cười, đáng yêu cực kỳ.

Nhưng Chu Khởi lúc này vẫn còn đắm chìm trong cơn ác mộng vợ đi rồi, hắn lại phải ở cùng một chỗ với tiểu tổ tông này cả một ngày, hoàn toàn không cảm nhận được sự đáng yêu của con gái nhà mình.

https://thuviensach.vn

Cùng cô bé mắt to trừng mắt nhỏ mười mấy giây, Chu Khởi cam chịu số phận, ôm Tây Tây quay về phòng, rồi phân phó người giúp việc thu dọn đồ đạc ——

Hắn muốn mang bé đi làm.

...

Hôm qua Hứa Nùng đã chuẩn bị tốt quần áo mà hôm nay Tây Tây phải mặc đi ra ngoài, một cái váy bồng bềnh màu tuyết trắng, dưới chân là một đôi giày da nhỏ màu đỏ. Sau khi dì giúp việc thay xong quần áo cho Tây Tây, còn cố ý buộc một cái búi tóc, trên dây buộc tóc có hai cục bông nhỏ màu đỏ.

Tiểu Tây Tây lớn lên vốn dễ nhìn, lúc này ăn diện đẹp, càng đáng yêu, xinh đẹp hơn. Lúc Chu Khởi ôm cô bé ngồi lên xe, lái xe cùng trợ lý ở phía trước cũng nhịn không được nhìn thêm hai cái.

"Tiểu thư Tây Tây càng ngày càng xinh đẹp nha." Lái xe mở lời khen trước.

"Ừ, hơn nữa lớn cũng rất nhanh, cảm giác cao hơn lần gặp trước không ít." Nói chuyện phía sau là trợ lý.

Chu Khởi nhàn nhạt nhìn con gái hắn một cái, sau đó đưa tay vừa ngăn cản động tác cắn tay của cô bé, vừa lạnh lùng nói với hai người ở phía trước: "Khen con bé cũng vô ích, sẽ không tăng tiền lương cho các cậu."

"..."

"..."

Việc Chu đại thiếu mang theo cô con gái nhỏ nhà hắn cùng đến công ty, trợ lý ở trên đường đã thông báo vào trong nhóm WeChat của phòng thư

https://thuviensach.vn

ký.

Cũng không phải hắn nhiều chuyện, chủ yếu là muốn để những người đó có sự chuẩn bị, dù sao ở trong công ty, Chu Khởi vẫn luôn có hình tượng tổng tài lạnh nhạt hờ hững, đột nhiên đến một người khác hắn như vậy, những người đó khẳng định sẽ giật mình.

Kết quả, tin WeChat này vừa gửi đi, tin tức liền một truyền mười mười truyền một trăm truyền khắp toàn bộ Chu thị, xe của Chu Khởi vẫn còn chưa đến, người cả công ty đều đã biết, cậu chủ của bọn họ hôm nay muốn mang theo con gái nhỏ đi làm.

Trong lúc nhất thời, mọi người đều không kiềm chế nổi tâm tính tò mò bát quái, hễ là có thể tìm lý do xuống lầu, trên cơ bản đều bắt đầu đến đại sảnh tầng một lắc lư qua lại.

Lúc Chu Khởi ôm Tây Tây rảo bước tiến vào cửa lớn của Chu thị, nhân viên ở xung quanh mỗi một người nhìn như đều đang cúi đầu xem tài liệu, hoặc là gọi điện thoại kết nối khách hàng, nhưng thật ra toàn bộ lực chú ý đều ở trên người Chu Khởi và thiên thần nhỏ mà hắn ôm.

Tây Tây từ nhỏ đã thường xuyên được bà Chu ôm ra ngoài chơi, hoàn toàn không sợ người lạ, vì thế lúc này gặp được nhiều cô chú xa lạ như vậy, cô bé cũng không hề nhút nhát, toét miệng lộ ra mấy cái răng sữa, không ngừng cười ngọt ngào với bọn họ.

Dáng vẻ kia đáng yêu vô cùng, người nhìn mà lòng cũng muốn bị cô bé làm cho ngọt ngào.

Chu Khởi đối với hết thảy những thứ này dường như không nghe thấy, chỉ là sau khi vào thang máy, mới nhàn nhạt phân phó trợ lý một câu: "Nếu tôi nhớ không nhầm, hiện tại hắn là thời gian làm việc?"

https://thuviensach.vn

Hắn quét mắt về phía hai nhân viên ở bên ngoài thang máy vẫn đang hứng trí bừng bừng muốn nhìn vào bên trong, nói: "Những người vừa nãy ở dưới lầu, toàn bộ đều trừ tiền thưởng cuối năm."

Trợ lý âm thầm nghẹn lại một chút, gật gật đầu đáp "Vâng", nhưng trong đầu lại vẫn đang hoài nghi ——

Xảy ra chuyện gì? Cô chủ nhỏ và ông chủ cùng nhau đi làm, anh ta hắn là tâm tình rất tốt mới đúng chứ, thế nào mà giờ nhìn...

Hoàn toàn không giống như vậy nha!

Trợ lý không dám hỏi nhiều, một đường đưa Chu Khởi đến văn phòng rồi quay về vị trí của mình.

Lúc Chu Khởi ôm Tây Tây đi vào, trên bàn trà ở khu tiếp khách của văn phòng đã chồng chất đầy đồ ăn vặt, đủ để nhìn ra cô bé được chào đón thế nào.

Nhưng Chu đại thiếu gia của chúng ta ngay cả nhìn cũng không thèm nhìn một cái, trực tiếp ôm Tây Tây đến bên cạnh bàn làm việc.

Trước kia, Hứa Nùng cũng từng mang theo bé con đến Chu thị tìm hắn, vì thế trong phòng làm việc của hắn vẫn luôn chuẩn bị ghế ngồi cho bé, lúc này hắn dùng một tay dựng ghế dựa xong, trực tiếp đặt Tây Tây vào trong.

Tiếp đến, Chu Khởi rất nghiêm túc nói với cô bé: "Bạn nhỏ Chu Kim Tích, cha hôm nay rất bận, cha tìm chú Trần Tiến đến chơi với con, chính là người lần trước giả làm con chó chọc con cười thật lâu đó. Con ngoan, không cho ầm ĩ, chúng ta liền một ngày bình an vô sự, buổi tối cùng đi tìm mẹ báo cáo, hửm?"

https://thuviensach.vn

Tuy rằng hắn nói nghiêm túc, nhưng cũng không trông chờ Tây Tây có thể cho hắn câu trả lời gì.

Hai cha con mắt to trừng mắt nhỏ một lúc lâu, Tiểu Tây Tây đột nhiên cười ha ha "ba, ba" hai tiếng.

Khi cô bé nói chuyện thì nhìn Chu Khởi, trên mặt vẫn còn đang mỉm cười, một đôi mắt to ngập nước vừa đen vừa sáng, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn giống như cái kẹo mềm, ngọt vào đến trong tim.

Chu Khởi ngây người, cho rằng là bản thân nghe nhầm rồi, theo bản năng nói: "Tây Tây, con vừa kêu cái gì?"

Cũng không trách hắn sẽ có phản ứng này.

Bạn nhỏ Chu Kim Tích hiện tại gần được một tuổi rồi, bình thường lời bật ra cũng không ít, cái gì "mẹ, bà, ông" a, dù sao mấy người lớn trong nhà, cô bé trên cơ bản đều có thể phân biệt rõ, cũng đều biết gọi thế nào.

Nhưng chỉ có cha, Hứa Nùng dạy thế nào, Tiểu Tây Tây chính là một lần cũng chưa từng gọi.

Lúc ban đầu Chu Khởi cũng sốt ruột, ngấm ngầm dạy rất nhiều lần, nhưng con gái hắn lần nào cũng trừng một đôi mắt to mơ màng nhìn hắn, chỉ là không mở miệng.

Sau đó hắn bỏ cuộc, thuận theo tự nhiên, kết quả hôm nay... Lại đột nhiên tới một niềm vui lớn như vậy.

Hắn làm sao có thể không ngạc nhiên chứ!

Tiểu Tây Tây cũng không keo kiệt, ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn vẫn như trước cười nhìn Chu Khởi, ngọt ngào lên tiếng: "ba..."

"..."

https://thuviensach.vn

...

Cảm ơn mọi người đã quan tâm và ủng hộ. Câu chuyện của 2 bạn Chu Khởi và Hứa Nùng đến đây là hết rồi. Ebook sẽ được đăng trong thời gian sớm nhất.

~~~~~~

Chương 80 (2/2) - Chương cuối

Trần Tiến là xấp xỉ một giờ sau khi Chu Khởi đến công ty mới đến Chu thị.

Hắn bị huynh đệ tóm qua đây dỗ dành trẻ con cũng không có phàn nàn gì, dù sao Tiểu Tây Tây thật sự đáng yêu, đặc biệt là bình thường gặp người liền cười, lúc lộ ra hai hàng răng sữa nhìn hắn, càng khiến hắn có loại cảm giác nhìn thấy người kia khi còn bé.

Tuy rằng, người kia sau khi ngủ với hắn liền chạy.

Hắn nện bước thoải mái đi vào thang máy, một đường đi đến ngoài cửa văn phòng của Chu Khởi.

Thư ký bên ngoài văn phòng đều nhận ra vị tiểu Trần gia này, cũng đều biết quan hệ của hắn và cậu chủ không phải bình thường, vì thế cũng không ai dám ngăn cản hắn.

Trần Tiến thu lại một đôi mắt hoa đào phong lưu, tươi cười đẩy cửa phòng làm việc của Chu Khởi ra.

Tưởng tượng ban đầu là hình ảnh Tiểu Tây Tây bị lạnh nhạt một mình lẻ loi ở ghế dựa không xuất hiện, ngược lại là...

Trên sô pha ở khu vực tiếp khách, Tây Tây ngồi ở đó, bàn tay nhỏ bé mũm mĩm đang cầm một cái bánh bích quy gặm. Trên bánh bích quy dính

https://thuviensach.vn
~~~~~~

đầy nước miếng, bẩn ghê gớm, nhưng Chu Khởi ngồi ở bên cạnh cô bé dường như không nhìn thấy, sáp lại gần nhẹ dỗ dành ——

"Tây Tây, cho cha ăn miếng nữa nào."

Giọng nói của Chu Khởi hoàn toàn không giống lúc bình thường, đương nhiên, nếu lúc này Hứa Nùng đang ở đây nhất định sẽ không cảm thấy có cái gì, dù sao người đàn ông này bình thường cũng thường xuyên dùng ngữ điệu giống như vậy nói chuyện với cô. Nhưng người khác nghe thấy, ngoài ngạc nhiên ra cũng chỉ còn lại có kinh sợ.

Trần Tiến: "..."

Đệch! Hắn nhìn thấy cái gì thế này!

Đây vẫn là người anh em kia của hắn sao! Hắn không phải vẫn luôn chỉ là thê nô sao?! Sao vài ngày không gặp, lại biến thành nô lệ của con gái rồi?!

Trần Tiến nhịn không được lên tiếng: "Tình huống gì thế này?"

Chu Khởi nghe thấy hắn tiến vào, cũng không ngẩng đầu, tiếp tục trêu đùa Tây Tây, chỉ tùy tiện đáp lại một câu: "Không cần cậu nữa, quay về đi."

"..." Qua sông đoạn cầu cũng không nhanh như vậy đi!

Trần Tiến không phục, càng không hiểu đã xảy ra chuyện gì, vì thế căn bản không có ý tứ xoay người rời đi, tiến lên vài bước, trực tiếp ngồi xuống đối diện hai cha con.

"Ôi, Tiểu Tây Tây, còn nhận ra chú hay không nha?"

Trần Tiến thật sự rất thích Tây Tây, mỗi lần gặp mặt đều sẽ trêu chọc cô bé một hồi, hôm nay cũng không ngoại lệ.

https://thuviensach.vn

Tây Tây đối với người xa lạ đều sẽ cười, càng miễn bàn là Trần Tiến thường xuyên chơi đùa với cô bé, cho nên lúc này, sau khi nhìn thấy hắn, trực tiếp nhếch miệng cười hai tiếng.

Trần Tiến thỏa mãn, Chu Khởi lại không quá vừa lòng.

"Tây Tây, về sau chỉ có thể cười với một người đàn ông là cha thôi nha, đối diện kia là ông chú quái gở, chúng ta không cần để ý đến hắn."

Trần Tiến: "...???"

Cmn ông chú quái gở! Lúc trước cầu xin hắn đến dỗ đứa bé, sao không nói hắn là ông chú quái gở hả!

Nhìn Chu Khởi trực tiếp ôm Tiểu Tây Tây lên đặt lên trên người, hoàn toàn không có ý muốn quan tâm đến mình, Trần Tiến cũng nhịn không được nữa, mắng hai câu: "Chu Khởi, Chu đại thiếu gia! Tớ chưa từng thấy ai chó má như cậu, WeChat vừa nãy là cậu gửi cho tớ đi? Để tớ tới dỗ Tây Tây chơi cũng là ý của cậu đi? Giờ thì sao, người đến rồi, cậu lại là cái dạng này? Rốt cuộc là chuyện gì hả?"

"Không có việc gì." Chu Khởi nắm lấy bàn tay nhỏ bé mũm mĩm của Tây Tây, không chút để ý đáp, "Chỉ là đột nhiên muốn bồi dưỡng tình cảm cha con với cục cưng nhà tớ thôi, có phải không hả, Tây Tây?"

Trần Tiến nghe giọng nói cố ý nhẹ nhàng này của Chu Khởi, lại là một trận rùng mình ghê tởm.

Trong lòng còn đang buồn bực, thật sự không hiểu sao Chu Khởi đột nhiên có thể thay đổi lớn như vậy.

Lúc này, Tây Tây vừa ăn bánh quy, vừa lại bật ra một câu: "bababa..."

https://thuviensach.vn

Chu Khởi nghe thấy, biểu cảm trên mặt cũng mềm nhũn, giọng nói cũng phát ra càng thấp càng dịu dàng hơn.

"Ừ, ba ở đây nè."

Trần Tiến: "..."

Được, tìm được mấu chốt của vấn đề rồi, ầm ĩ nửa ngày hóa ra là Tây Tây mở miệng gọi ba, mở cửa trái tim cưng chiều con gái của ông bố Chu Khởi.

Xem ra hắn tới một chuyến này quả thật là dư thừa rồi.

...

Đúng như Trần Tiến đã nói, mấy tiếng "bababa..." của Tiểu Tây Tây triệt để khiến Chu Khởi có sự thay đổi, trước kia cả ngày tranh giành sự chú ý của Hứa Nùng với con gái, bây giờ trên cơ bản có thời gian thì thích xoay xung quanh con gái.

Hứa Nùng nhìn thấy hết thảy, trong lòng cũng rất vui mừng.

Có điều, cô cũng không cảm thấy trước kia Chu Khởi không thích Tây Tây, dù sao ban đêm lúc Tây Tây khóc quấy, đại đa số đều là Chu Khởi xoay người xuống giường ôm cô bé tới lui dỗ dành.

Chỉ là... Cô không nghĩ tới là, sự thay đổi của Chu Khởi sẽ lớn như vậy, trước sau tương phản không những là cô, mà ngay cả mẹ Chu cũng rất ngoài ý muốn.

Trước đây, về đến nhà chuyện đầu tiên là muốn ôm Hứa Nùng, hiện tại đổi thành theo sau mông Tây Tây, để cô bé gọi "Cha". Trong túi áo của hắn vẫn luôn có thể biến ra một ít đồ vật nhỏ, hoặc là đồ ăn vặt mà trẻ con tuổi này có thể ăn, hoặc là một ít đồ chơi mà Tây Tây thích.

https://thuviensach.vn

Mỗi lần nhìn thấy, Tây Tây đều vui vẻ vô cùng, không ngừng gọi cha cha, còn thường xuyên vỗ tay hoặc là trực tiếp hôn một cái lên má Chu Khởi.

Chu Khởi cứ như vậy bị con gái dỗ dành đến cái gì cũng quên hết, cho dù Tây Tây lại dính lấy Hứa Nùng, hắn cũng sẽ chủ động sáp lại gần, cùng nhau dính.

Hứa Nùng cảm thấy hiệu quả của việc đơn độc ở cùng một chỗ này thật không tệ, vì thế trong hai năm sau đó, chỉ cần vừa có cơ hội, cô đều sẽ sắp xếp để Chu Khởi và Tây Tây ở riêng cùng nhau.

Sau đó cũng phát triển thành, chỉ cần cô đi ra ngoài làm việc hoặc là ở đoàn phim đuổi tiến độ, Chu Khởi đều sẽ chủ động đề xuất việc một mình trông Tây Tây.

Dần dần, lúc Tây Tây từ hai tuổi đến ba tuổi, ngược lại là thời gian ở chung với cha còn nhiều hơn ở cùng mẹ, có chuyện gì cũng đi cầu xin cha trước, rất ít khi lại đi tìm Hứa Nùng.

Hứa Nùng cảm nhận được con gái không dính mình nữa cũng rất đau lòng, có một lần khi hai người ở trên giường lăn qua lăn lại xong, cô nhẹ thở dốc dựa vào trong ngực Chu Khởi, nhịn không được, thờ dài oán trách một câu ——

"Tây Tây không thích ở cùng một chỗ với em nữa."

Lúc cô không ở nhà thì cũng thôi, lúc cô ở nhà, Tây Tây có chuyện gì cũng đều là tìm Chu Khởi trước, còn thường xuyên lặng lẽ nói chuyện cùng người kia, có hai lần cô lén lút hỏi hắn Tây Tây nói với hắn cái gì, hắn vậy mà còn nói muốn giữ bí mật, đây là bí mật giữa hai cha con bọn hắn.

Hứa Nùng cạn lời, nhưng cũng tôn trọng ý nguyện của con gái nhỏ, không truy hỏi nữa.

https://thuviensach.vn

Nhưng thật ra cô không biết là, Tây Tây có chỗ nào là không dính cô, chỉ là so sánh với cô người làm mẹ này mà nói, cha càng dễ dàng đáp ứng một ít yêu cầu vô lý của cô bé hơn.

Ví dụ như... Một ngày ăn hai cây kem ly, cùng với mỗi ngày đều có thể ăn kẹo và socola.

Loại lời này Chu Khởi nào dám nói chứ!

Cô nàng nhà hắn vẫn luôn nghiêm khắc khống chế chuyện cục cưng ăn đồ ngọt, mỗi tuần đều có hạn lượng, nếu để cô biết, Tây Tây mỗi lần tìm hắn đều là muốn kẹo hoặc là socola, bản thân còn có thể sống nhìn thấy mặt trời ngày hôm sau sao?

Thế nên, lúc Hứa Nùng nói ra những lời này, hắn trực tiếp dùng những lời mà cô đã nói với hắn lúc trước, chuẩn bị lừa gạt.

"Vợ à, Tây Tây mới ba tuổi..." Chu Khởi không nói ra hết lời, nhưng biểu tình muốn nói lại thôi kia, là ai cũng nhìn ra được hắn có ý gì.

Hứa Nùng nghẹn lời, giương mắt trừng hắn, tiếp đến quả nhiên không lên tiếng nữa.

Im lặng một lúc lâu, Hứa Nùng lại giống như là nghĩ tới điều gì, đột nhiên mở miệng lần nữa: "Cái khác cũng không sao, nhưng là Tây Tây hiện tại càng ngày càng tùy hứng, còn thường xuyên không ăn cơm, nói cái gì mà muốn thon thả, muốn giảm cân. Lúc em ở nhà đều sẽ nhìn chằm chằm con bé ăn hết cơm, anh đến lúc đó cũng phải như vậy, biết chưa? Không thể con bé tùy tiện khóc một chút thì chuyện gì cũng chiều theo ý nó, tuyệt đối không được!"

Chu Khởi cái gì cũng không dám nói, chuyện Tây Tây không thích ăn cơm hắn biết, nhưng hắn không nỡ để con gái đói bụng càng không nỡ nhìn

https://thuviensach.vn

con bé khóc nhè, hai mặt cân nhắc, con bé muốn kẹo cùng socola thì càng muốn cho...

Đêm đó Chu Khởi cũng sâu sắc nghĩ lại một chút phương thức giáo dục của mình đối với con gái, cảm thấy lại tiếp tục như vậy tuyệt đối không được, sớm muộn sẽ lòi đuôi.

Vậy nên, ngày hôm sau, hắn đơn giản thử khơi thông tư tưởng với Tây Tây.

"Bảo bối, hôm nay chúng ta ăn cơm được không? Hôm nay bà Lưu làm cho con rất nhiều món ăn ngon, cha trộn cho con thế nào?" Giọng nói của Chu Khởi mềm mỏng vô cùng, dỗ dành nói.

Tây Tây đang đùa nghịch hai cái kẹp tóc và dây buộc tóc mà hôm qua bà nội mới đưa cho cô bé, đầu cũng không ngẩng lên, lắc lắc đầu.

"Không ăn, lát nữa con muốn ăn socola."

"..." Chu Khởi nhìn con gái, quyết định ra đòn sát thủ, "Lúc trước cha chưa nói, nhưng bây giờ cảm thấy không nói cho con biết không được rồi. Con nói bản thân không ăn cơm là vì giảm béo, đúng không?"

Tây Tây gật gật đầu, lanh lảnh đáp: "Đúng vậy, trong các bạn nhỏ ở nhà trẻ, cô giáo nói con đẹp nhất, con không thể lại so sánh với người khác."

"Vậy con có biết hay không, thường xuyên ăn đồ ngọt mới có thể trở nên béo?" Lúc Chu Khởi nói tới chỗ này, còn nhớ tới lúc trước ngẫu nhiên có nhìn thấy kiến thức bảo vệ da, lại bổ sung, "Hơn nữa ăn đồ ngọt còn sẽ khiến làn da trở nên không tốt, sẽ mọc mụn nha. Con suy nghĩ một chút, nếu con lại chỉ ăn đồ ngọt không ăn cơm, khuôn mặt nhỏ nhắn có thể sẽ rỗ nát, eo và chân cũng sẽ thô ra, có phải rất đáng sợ hay không?"

https://thuviensach.vn

Tây Tây ngẩn người, mơ hồ, mím mím môi, "Cha, cha gạt người."

Có lẽ là thật sự bị hù dọa, sau khi Tây Tây nói xong câu nói kia thì khóc rống lên, người giúp việc trong nhà nghe tiếng nhanh chóng chạy lại giúp đỡ dỗ dành. Dần dần cũng từ trong miệng đứa bé nghe ra rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra.

Người giúp việc này là mẹ Chu mời tới, đối với cả nhà đều rất chiếu cố, nhưng là có một khuyết điểm lớn, chính là rất thích buôn chuyện.

Nhất là ở bên phía Chu Khởi nghe được gió thổi cỏ lay gì, khẳng định ngay lập tức truyền đến trong lỗ tai mẹ Chu.

Mẹ Chu biết, thì đồng nghĩa Hứa Nùng cũng biết.

Vậy nên tối hôm đó, sau khi Hứa Nùng từ đoàn phim quay về, việc đầu tiên chính là lên lầu đóng cửa lại đạp cẳng chân của Chu Khởi mấy cước, lại nổi cáu với hắn một trận.

Sau đó, Chu Khởi phải dỗ dành mấy ngày mới dỗ được cô nàng nhà hắn, còn cam đoan, tuyệt đối không lại lén lút làm chuyện gì cùng con gái nữa, lúc này mới khiến Hứa Nùng bớt buồn phiền.

Có điều, ầm ĩ một hồi như vậy, ngược lại là khiến Tây Tây có thay đổi rất lớn.

Có thể là lời nói của Chu Khởi ở trong lòng cô bé có tác dụng, sau ngày hôm đó, tuy rằng vẫn không ngoan ngoãn ăn cơm, nhưng cũng rất ít ăn đồ ngọt.

Ngẫu nhiên đi ngang qua nơi bán đồ ngọt, nhìn bánh rán ngọt bày trong tủ kính hoặc là kem ly trong cửa hàng, đôi mắt chớp chớp nửa ngày, cũng không lại kêu muốn ăn.

https://thuviensach.vn

Hứa Nùng đối với thay đổi của con gái vẫn rất vui vẻ, vì thế thỉnh thoảng vẫn sẽ chủ động thưởng cho cô bé một thanh socola hoặc là kẹo gì đó, nhưng Tiểu Tây Tây đều lắc cái đầu nhỏ rất nghiêm túc từ chối, mà còn dùng giọng trẻ con, giống như một người lớn, phổ cập khoa học cho Hứa Nùng.

"Mẹ, ăn đồ ngọt không những sẽ béo phì, mà còn sẽ rỗ mặt, trước đây mẹ không biết thì thôi nha, về sau không cần lại cho con nha." Tây Tây nói như thật, "Bảo bối Tây Tây về sau muốn là một cô bé xinh đẹp!"

Hứa Nùng nhìn điệu bộ này của con gái, trong lòng mềm mại đến rối tinh rối mù, xoa nắn khuôn mặt nhỏ nhắn của cô bé, chỉ có thể thuận theo cô bé nói một tiếng "Được".

Sau khi cơn sóng gió đồ ngọt qua đi, trái tim người cha già đang treo lơ lửng của Chu Khởi rốt cuộc triệt để buông xuống.

Nhưng nào ngờ mới an ổn chưa được mấy ngày, cái vật nhỏ kia lại bắt đầu cho hắn một đề tài khó.

Buổi tối một hôm nào đó, lúc hắn theo thường lệ đi nhà trẻ đón Tây Tây về nhà, cô giáo nhìn thấy hắn, muốn nói lại thôi.

Hắn vẫn rất hiểu con quỷ nhỏ nhà hắn, cũng biết sự khó xử của cô giáo, vì thế trực tiếp đi thẳng vào vấn đề: "Không sao, cô có lời gì thì nói thẳng với tôi là được, không cần giấu giếm."

Cô giáo nghe xong Chu Khởi nói, cũng không do dự nữa, mở miệng nói: "Bạn nhỏ Chu Kim Tích hôm nay... Khụ, cưỡng hôn một bạn học nam mới tới."

Chu Khởi vẫn cho là bản thân nghe nhầm, nụ cười trên mặt từ từ cứng đờ, "Cô nói cái gì?"

https://thuviensach.vn

Cô giáo cũng cảm thấy chuyện này thật không biết nên khóc hay cười, lúc miêu tả cảm thấy vừa lúng túng vừa buồn cười.

Hóa ra là nhà trẻ của Tây Tây hôm nay có một bạn học mới đến, một bé trai rất nhã nhặn ngại ngùng, cười lên trên gương mặt còn có hai cái má lúm đồng tiền nhỏ.

Tây Tây vừa nhìn thấy, đã cảm thấy thích ghê gớm, lại trùng hợp cô giáo sắp xếp hai đứa ngồi cùng một chỗ.

Tuân theo lời dạy của cha mẹ khi còn bé, gặp được người mình thích thì phải hôn một cái... Khụ, Tiểu Tây Tây tại sau khi bạn nam người ta ngồi xuống, trực tiếp nghiêng đầu, hôn lên má lúm đồng tiền của cậu bé.

Nhưng mà không những một cái.

Cậu bé giật nảy mình, mặt đỏ bừng bừng không biết làm sao ngồi ở tại chỗ. Tây Tây ngược lại như là không có việc gì, vỗ vỗ bả vai của cậu bé.

"Cậu nếu là lớn lên vẫn luôn dễ nhìn như vậy, tớ sẽ để cha tớ bỏ tiền, mua cậu về nhà tớ làm con rể. Nhà tớ có rất nhiều đồ chơi hay cùng đồ ăn ngon, chỉ cần cậu vẫn luôn dễ nhìn như vậy, tớ đều sẽ chia cho cậu!"

Bé trai ban đầu chỉ là xấu hổ, vừa nghe chuyện mua về làm con rể gì gì đó, đột nhiên liền bị hù dọa. Khóc lớn gọi cô giáo, còn chỉ vào Tây Tây nói cô bé là kẻ buôn người.

Sau đó, cô giáo dỗ người tốt rồi, người lớn trong nhà đối phương nghe nói ngọn nguồn sự việc cũng không truy cứu, nhưng là cô ta vẫn cảm thấy nên nói chuyện với Chu Khởi một chút mới được.

Tối hôm đó, Chu Khởi đưa Tây Tây cùng đi thành phố điện ảnh đón Hứa Nùng về nhà.

https://thuviensach.vn

Trên đường hắn và con gái ngồi ở ghế sau, nhìn cô bé, nhịn không được mở miệng: "Tây Tây rất thích bạn học mới sao?"

Tây Tây gật gật đầu, "Thích nha, bạn ấy dễ nhìn."

Ngẫm nghĩ một lát, lại ngây thơ bổ sung: "Nhưng mà, bạn ấy phải luôn dễ nhìn như vậy, con mới có thể vẫn luôn thích, nếu không con chỉ phải đi thích người khác nha."

"..." Chu Khởi không chú ý tới lời nói vô lại của con gái bảo bối, nắm chặt trọng điểm nói, "Bảo bối, cha nói con biết nha, không phải cái gì cũng có thể dùng tiền để mua, liền giống như bạn học nam hôm nay, con cho dù có thích cũng không thể dùng từ "mua" nha, đây là không tôn trọng người ta, rất không lễ phép."

Tiểu Tây Tây chớp chớp mắt, ngẩng đầu nhìn cha bé, điệu bộ như là rất khó xử, "Vậy, phải làm thế nào? Con bây giờ rất thích bạn ấy nha, cha không phải nói con thích cái gì đều sẽ mua cho con sao?"

... Hắn nói chính là thích đồ vật gì! Không bao gồm người a!

Nhưng Chu Khởi lại thế nào cũng sẽ không bắt bẻ một đứa bé những thứ này, chỉ kiên nhẫn tiếp tục giải thích: "Cha nói chính là vật phẩm hoặc là hoạt động nhỏ, nhưng là người thì không được. Con nếu thích người nào, thì phải dụng tâm đi kết giao, nhưng mà, con bây giờ tuổi tác còn nhỏ, vẫn chưa hiểu chân chính thích là cái gì, chờ sau khi lớn lên, nếu con vẫn thích bạn học nhỏ hôm nay, cha lại dạy con làm thế nào lừa người... Khụ, theo đuổi về nhà, được không?"

Tiểu Tây Tây cái hiểu cái không gật gật đầu, lại nhỏ giọng lẩm bẩm: "Vậy bạn ấy phải luôn dễ nhìn như vậy mới được, nếu là lớn lên trở nên xấu rồi, con mới không cần thích bạn ấy đâu!"

"..."

https://thuviensach.vn

Chu Khởi giải quyết xong vấn đề lớn, tâm tình tốt hơn không ít, sau khi đến đoàn phim nhìn thấy Hứa Nùng, cũng không có cảm giác chột dạ gì, tiến lên trước thân mật in lên khóe miệng của cô một nụ hôn nhẹ.

Tiểu Tây Tây sớm đã quen với hình ảnh cha mẹ ân ái, vừa cười lộ răng sữa, vừa lấy bàn tay nhỏ bé mũm mĩn làm mặt xấu hổ.

Sau đó, Chu Khởi mang theo con gái ngồi chờ ở phim trường khoảng hai giờ đồng hồ, bên Hứa Nùng mới hoàn thành cảnh quay thu dọn công việc.

Tiểu Tây Tây lúc này đã chờ mệt, nằm sấp trên đầu vai của cha ngủ gật. Hứa Nùng đau lòng vô cùng, nhưng cũng không trực tiếp ôm vào trong lòng mình giống như ngày thường.

Chu Khởi có chút ngạc nhiên, lúc đi ra khỏi trường quay về phía cổng thành, mở miệng nói: "Vợ à, em bị thương hay là làm sao vậy?"

Nếu không, lúc này, cô nàng nhà hắn đã rất tích cực ôm lấy Tiểu Tây Tây thân mật một lát rồi, chỗ nào sẽ giống như hôm nay vậy.

Hứa Nùng im lặng, mím môi cong cong khóe miệng.

"Em hắn là lại có em bé rồi."

"...???"

Tiểu Tây Tây ghé vào bờ vai cha mơ mơ màng màng cũng nghe thấy được lời mẹ nói, tức khắc dụi dụi mắt, ngây thơ nói: "Mẹ sắp sinh em gái cho con sao?"

"..." Chu Khởi cũng không biết nên làm sao hình dung tâm tình giờ phút này, sau một hồi khá lâu, mới thốt ra một câu, "Không phải là em gái, là em trai."

https://thuviensach.vn

"Không phải, chính là em gái, con biết mà, nhất định là em gái."

"... Là em trai!"

"Chính là em gái!"

...

Hai cha con ngươi một lời ta một lời tranh cãi không ngừng, Hứa Nùng ở bên cạnh nhìn, nhịn không được cười nói: "Hai người có phải trẻ con hay không hả."

Hai người dường như ai cũng không nghe thấy cô nói, vẫn đang không ngừng tranh luận giới tính của cục cưng.

Gió ấm thổi qua, trong không khí mang theo sự ấm áp khiến người an tâm, một đường đồng hành cùng bọn họ, đi về phía xa.

——

Một ngọn lửa đang cháy trong lò sưởi đêm mùa đông,

Một ngọn hải đăng ở phía xa sáng lên trong màn đêm,

Hương hoa thoang thoảng trong gió nhẹ,

Còn có, em đốt cháy hết tất cả lãng mạn, đổi được anh.

Duy nhất là anh.

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Chương 1
Chương 2
Chương 3
Chương 4
Chương 5
Chương 6
Chương 7
Chương 8
Chương 9
Chương 10
Chương 11
Chương 12
Chương 13
Chương 14
Chương 15
Chương 16
Chương 17
Chương 18
Chương 19
Chương 20
Chương 21
Chương 22
Chương 23
Chương 24
Chương 25
Chương 26
Chương 27
Chương 28

https://thuviensach.vn

Chương 29
Chương 30
Chương 31
Chương 32
Chương 33
Chương 34
Chương 35
Chương 36
Chương 37
Chương 38
Chương 39
Chương 40
Chương 41
Chương 42
Chương 43
Chương 44
Chương 45
Chương 46
Chương 47
Chương 48
Chương 49
Chương 50
Chương 51
Chương 52
Chương 53
Chương 54
Chương 55
Chương 56
Chương 57
Chương 58
Chương 59
Chương 60

https://thuviensach.vn

Chương 61
Chương 62
Chương 63
Chương 64
Chương 65
Chương 66
Chương 67
Chương 68
Chương 69
Chương 70
Chương 71
Chương 72
Chương 73
Chương 74
Chương 75
Chương 76
Chương 77
Chương 78
Chương 79
Chương 80

https://thuviensach.vn